
Universidad de Diego Portales
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Bartholomæus Montanus

. 1 . 5 . ihs . 67 .

Sepe latet uesco fulgens sub corpe uirtus
Pagina sepe breuis doctior esse solet.
Iste meus liber est procul hinc discedite fures
Res una nec dominos possit habere duos.
Omnia mutant certe mutantur amores
Post multos ueniet una serena dies

nunc

~~Iste meus liber est~~, procul hinc discedite fures

Valentin Ruiz de Velasco
§. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Postilla Guillermi super Epistolas et euangelia. de tempore. de sanctis ꝛ pro defūctis

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula

Itam bonã⁊ exitũ btm̃. Ego frater Guillerm⁹ sacre theologie pfess⁹: mim⁹ paris⁹ edu cat⁹: sacroꝝ euãgelioꝝ ⁊ epl'aꝝ de tpe: die⁹ dñicz ⁊ festis: etiã sup cõe apl'oꝝ: martyꝝ: pfessoꝝ: ꝟginũ ⁊ ꝓ defũctz ex positões i vnũ colligere volumẽ: min⁹ expz clericz ac insti piẽtib⁹ p̃dicatorib⁹ pnecessariũ fore iudicaui. Cõsideraꝫ nõnullos cancellistas min⁹ caute ac impite euãgelia ⁊ epl'as vulgo xp̃iano pnũcian⁹ tes ꝓcedere: nõ hñtes earũdẽ expositionũ sciaz q̃ necessaria ẽ. Cõposui igit ⁊ hũc libꝝ ꝓ ordẽ: vt sup: ac ꝓ oib⁹ sacroꝝ euãgelioꝝ ⁊ epl'aꝝ expositoꝝ cupiẽtib⁹. Nõ meũ: qõ exiguũ ẽ ingeniũ: ꝓsului ꝓpas dictas expões ꝛz alioꝝ sacre pagine doctoꝝ libꝛis initẽs: eas q̃s melꝰ scp̃sit postillas ⁊ expões pfuctorie exorãdo: p⁹ quẽlibet passũ text⁹ ponẽs cũ pmissiõe ti tuli vniuscuiusq̃ qõ scripsit. Adiciẽsq̃ p⁹ quãlibz dñical' euãgelij expositioz necessaria notabilia ꝓ matia textus ex sermonib⁹ de tpe eximij doctoris Hugõis de ꝓto sũpta. Sũt aũt hec doctoꝝ noia. Scti Augustini. scti Greg. scti Hiero: scti Ambro. Venerabil' Bede i ipsoꝝ omelijs. Glo. inkli. Glo. ordi. Nico. de lyra. Gorra sup q̃tuor euãgelistas: scti Thome de aq̃no sup Job. Guilhelmi lugdun̄. i sermonib⁹ de tpe. Jordani ex sermõib⁹ de tpe Rabani. Quoꝝ mod⁹ penes titulos abbꝛe uiatos legẽdi tal' ẽ. Ly. i. Nicola⁹ de lyra. Gor. i. nicola⁹ de gorra. Glo. inkli. i. glo. inkmeal'. Glo. or. i. glosa ordiaria. Ra. i. raban⁹. Guil. lug. i. Guilhelm⁹ lugdunẽsis. Jor. i. Jordanus. Vin. i. vincentius.

¶Tabula Epl'aꝝ ⁊ euãgelioꝝ ꝓ totũ annũ ꝑm numerũ et ordinẽ paginaꝝ diligẽter collecta. Et ꝓmo de aduẽtu domini.

Dñica ꝓma aduẽt⁹	Epistola Fres scientes	Pagina	i.
	euã. Cũ approꝑinquaret	Pagina	lxxvij
Domica ij. aduẽt⁹	Epistola Fres q̃cũq̃ scꝑta	Pagina	i
	Euãgelij Erũt sig̃ i sole	Pagina	lxxvij
Dominica tercia	Epi. Sic nos existimet	Pagina	ij
	euã. Cũ audisset iohãnes	Pagina	lxx
Domica q̃rta	Epistola Gaudete i dño	Pagina	iij
	euã. Miserunt iudei	Pagina	lxxxij
In natiuitate dñi	Epi. Apparuit em̃ gra	Pagi na	iij
ad ꝓmã missam	euã. Exiit edictum a ce	Pagina	lxxxi
In scõa missa	Epl'a Apparuit benignitas	Pagina	iij
	euã. Pastores loquebãt'	pagi	lxxxiij
Ad summã missã	Epistola Multifarie	pagi	iij
	euã. In ꝓncipio erat verbũ	pagi	lxxxv
Dñica infra oc.na.	epistola Quãto tpe	pagina	v
	euãge. erant ioseph	pagi	lxxxvi
In festo circũci.	Epistola Priusq̃ venirez	pagi	v
	euã. Postq̃ ꝓsummati	pagi	lxxxvij
In epha domini	epistola Surge illumiarę	pagi	vi
	euã. Cũ natus esset ihesus	Pagi	lxxxvij
Dñica infra oc. epi.	epi. Obsecro vos	pagi	vii
	euã. Cũ factus esset ihesus	pagi	xc
Domica. i. post	epi. Habẽtes donatões	pagi	vii
octa. ephie	euã. Nuptie facte sunt	pagi	xci
Dominica 2	epi. Nolite eẽ ꝓuidẽtes	Pa	viij
	euã. Cũ descẽdisset ihesus	pagi	xcii
Domica 3	epistola Nemi quicq̃	pagi	ix
	euã. Ascendẽte iesu	pagi	xciij
Domica 4	epistola: induite vos	pagi	ix
	euã. Sic̃ factũ ẽ regnũ	pagi	xciij
Domica in. lxx	epistola Nescitis q̃ hi	pagi	x
	euã. Simile est regnũ	pa	xcv
Domica i. lx	epi. Frẽs libẽter suffertis	pagi	xi
	euã. Cum turba plurima	pagi	xcvi
Domica in. l.	epistola Si linguis	pagi	xij
	euã. Assumpsit iesus	pagi	xcvij
Domica ꝓma i xl	Horramur vos	pagi	xiij
	euã. ductus est iesus	Pa	xcix
Domica 2 i. xl	epi. Fres rogamus vos	pagi	xiij
	euã. Egressus iesus	Pa	c
Domica tercia	Estote imitatores	Pa	xv
	euã. Erat iesus ẽiciẽs	pagi	ci
Domica quarta	epistola Fres scriptũ est	pagi	xv
	euã. Abyt iesus trans	pagi	ciij
Domica i passiõe	epi. Christus assistens	pagi	xvi
	euã. dicebat iesus turbis	pagi	cv
Domica palmaꝝ	epi. Fres hoc sentite	pagi	xvij
	euã. Cũ approꝑinquasset	pagi	lxxxvij
In die scto pasce	epi. Fres expurgate	Pa	xviii
	euã. Maria magdalene	Pa	cvii
Secũda feria	epi. Strãs Petrus	Pa	xviii
	euã. duo ex discipulis iesu	pagi	cviij
Tercia feria	epi. Surgens Paulus	Pa	xix
	euã. Stetit iesus i medio	Pa	cix
Quarta feria	epistola Apiens Petr⁹ os	Pa	xix
	euã. Manifestauit se	pagi	cxi
Dñica ꝓma ⁊ in	epi. Omne quod natũ est	Pagi	xx
octaua pasce	euã. Cum sero esset	Pa	cxii
Dñica 2 p⁹ Pasca	epi. Christus passus est	Pa	xx
	euã. Ego sum pastor	pagi	cxiij
Domica. 3 p⁹ pas.	epi. Fres obsecro vos	Pagi	xxi
	euã. Modicum ⁊ iam	pagi	cxiij
Domica q̃rta	epi. Omne datũ optimũ	pagi	xxii

Tabula

	euan. Vlado ad eum qui	pagi	cxvi
Domica quinta	Epistola Estote factores	pagi	xxij
	cuā. Amen amē dico	pagi	cxvi
Domica rogatōnū	epi. Cōfitemi alterutrū	pagi	xxiij
In die ascēsiōis	Epi. Primū q̄dē ſmonē	pagi	xxiij
	euā. Recumbentib⁹ vn.	pagi	cxvii
Domica post ascē.	Epi. estote prudētes	pagi	xxv
	euā. Cū venerit paclitus	pagi	cxix
In festo pēthe.	epi. Dū ꝓplerent dies	pagi	xxv
	euā. si q̄s diligit me	pagi	cxxi
Scēa feria	epi. Ait⁹ens petrus os	pagi	xxvi
	euā. sic deus dilexit	pagi	cxxi
Tercia feria	Epi. Cū audissent apo.	pagi	xxvii
	euan. Qui nō intrat	pagi	cxxii
Quarta feria	Epi. p manꝰ apostolo⁹	pagi	xxvii
	euan. Dixit iesus turbis	pagi	cxxij
In oc. pēthe. in q̄	Epi. vna Gaudete ꝓfecti	pagi	xxviij
ē festū scrē trinita.	Altera O altitudo	pagi	eadē
	euan. erat hō ex phari.	pagi	cxxiii
In festo corp⁹ xp̄i	epi. Cōuenientibus	pagi	xxvij
	euā. Caro mea vere ē cib⁹	pagi	cxxiij
	Aliud euā. ego sum panis	pagi	clxxx
Domica. i. pⁿ trini.	epi. Deꝰ charitas est	pagi	xxix
	euā. Hō q̄dā erat dī.	pagi	cxxv
Domica. ij. pⁿ trī.	epi. Nolite mirari	pagi	xxxi
	euā. Hō q̄dā fecit cenā	pagi	cxxvi
Domica tercia	Epi. Humiliami sub	pagi	xxxi
	euā. Erāt appropin.	pagi	cxxvii
Dominica quarta	epi. existimo q̄ nō	pagi	xxxii
	euā. estote misericordes	pagi	cxxix
Domica quinta	epi. Oēs vnanimes	Pagi	xxxii
	euā. Cū turbe irruerēt	pagi	cxxx
Dominica sexta	Epi. Quicūq; baptizati	pagi	xxxiij
	euā. Nisi abūdauerit	pagi	cxxxi
Domica septima	Epi. Humanū dico	pagi	xxxiij
	euā. Cū turba plurima	pagi	cxxxi
Domica octaua	epi. Debitores sumus	pagi	xxxiij
	euā. Attēdite a falsis	pagi	cxxxii
Domica nona	epi. Nō simus ꝓcupiscētes	pagi	xxxv
	euā. Hō quidā erat diues	pagi	cxxxiii
Domica decima	Epi. Scitis qm̄ cum	pagi	xxxvi
	euā. Cū appropinq̄ret ihs	pagi	cxxxv
Domica vndecia	epi. Notū vobis facio	pagi	xxxvii
	euā. dixit iesus ad quosdā	pagi	cxxxvi

Tabula

Domica. xij	Epi. Fiduciam talem	pagi	xxxvij
	euā. exiēs iesus de finibus	pagi	cxxxvii
Domica tredecia	epi. Abrae dicte sunt	pagi	xxxviij
	euā. Bri oculi qui vident	pagi	cxxxviii
Domica. 14	epistola Spū ambulate	pagi	xxxix
	euā. Cū iret ihs i hierusalē	pagi	cxxxix
Dominica. 15	epi. Si spū viuimus	pagi	xl
	euā. Nemo pōt duob⁹ dñis	pagi	cxxxix
Domica 16	epi. obsecro vos ne defi.	pagi	xli
	euā. Ibat iesus i ciuitatē	pagi	cxlij
Dominica 17	epi. Obsecro vos ego	pagi	xli
	euā. Cū intraret iesus in	pagi	cxliij
Dominica 18	Epi. Gras ago deo meo	pagi	xlii
	euā. Pharisei audiētes	pagi	cxliiij
Dominica 19	Renouamini spū	pagi	xlii
	euā. Ascendēs iesus i ma.	pagi	cxlv
Dominica 20	epistola Videte itaq;	pagi	xliii
	euā. Loquebat iesus	pagi	cxlvi
Dominica 21	Cōfortamini in domino	pagi	xliii
	euā. Erat quidā regulus	pagi	cxlvii
Dominica 22	epistola Cōfide. i domio	pagi	xliiij
	euā. Sile ē reg. ce. bo. re.	pagi	cxlix
Dominica 23	epistola Imitatores mei	pagi	xliiij
	euā. Abeuntes pharisei	pagi	cl
Dominica 24	epistola Nō cessamus	pagi	xlv
	euā. Loquente iesu	pagi	cli
Dominica 25	epistola Ecce dies ve.	pagi	xlvi
	euā. Cū subleuasset iesus	pagi	clii
In festo dedicationis	epistola Vidi ciuitatē	pagi	xlvi
	Euangeliū Egressus ihs	pagi	cliii

¶Sequit nūc tabula epistolarū et euāgeliorū de sanctis p circulum anni cum postilla ſm ordinē paginarum vt supra.

In festo sci andree	Epi. Corde credit ad iu.	pagi	xlvii
	euā. Ambulās ihs iuxta	pagi	cliij
In festo scti nico.	epi. ecce sacerdos magn⁹	pagi	lxx
	euā. Sint lumbi vī	pagi	clxxv
In festo ꝓceptōis	epi. dñs possedit me	pagi	xlviii
	Hō habet speciale euangelium		
In festo sci tho. a.	epi. iā nō estis hospites	pagi	lxv
	euā. Thomas vnꝰ ex. xii	pagi	cxij
In festo scti ste.	epi. stephanus plenus	pagi	xlviii
	euā. ecce ego mitto ad	pagi	cliij
In festo sci ic. euā.	epi. Qui timet deum	pagi	lxv

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula

	euã. dixit ihesus Petro	pagi	clō
In festo inno cētū	epi. Vidi supm montem	Pa	xlix
	euã. Angelꝰ dñi apparuit	pa	clvi
In fe. Quer. sci pau.	Epi. Saulꝰ adhuc spirās	pagi	l
	euã. dixit simō petrus ad	pagi	clvi
In festo purifica.	epi. Ecce ego mitto ange.	pagi	li
	euã. postq̄ ipleti sunt dies	pagi	clvii
In cathedra sci pe.	epi. Petrus apostolus	pagi	lii
	euã. Venit ihesus ad ptes	Pa	clxii
In festo s. matthie	epi. Exurgens petrus	pagi	liij
	euã. respōdēs ihesus dixit	pa	clviii
In festo annūcia.	epi. vna. Egredief v. de ra.	pagi	liiij
	Altera Locutus est dñs	pa	eadem
	euã. Missus est an. gabriel	pagi	clviii
In festo sctōꝝ phi lippi z iacobi ap.	epistola Scabunt iusti	pagi	lv
	euã. Nō turbetur coꝛ	pagi	clx
In inuētōe sctē cru.	epi. Cōfido de vobis	pagi	lv
	euã. Erat hō ex phariseis	pagi	cxxiij
In festo s. ioh̄. ba.	epistola Audite insule	pa	lvi
	euã. elysabeth impletū est	pagi	clxi
In festo scōꝝ petri z pauli aplōꝝ	epi. Misit hero. rex manꝰ	pagi	lvi
	euã. Venit ihs i ptes cesa.	pa	clxii
In fe. visita. marie	epi. Ecce iste venit	pagi	lvii
	euã. exurgēs maria	pagi	clxi
In festo Marie magdalene	epi. vna. Mulierē fortē	pagi	lviii
	Altera: Sicut p vnꝰ delictū	pagi	lix
	euã. Rogabat ie. q̄dā pha.	pagi	clxiii
In festo sci iacobi	epistola: iā nō estis hoſ.	pagi	lxv
	euã. Accessit ad iesum	pagi	clxiiij
In festo scti Petri ad vincula	epi. Misit herodes rex	pagi	lvi
	euã. Vos estis sal terre	pagi	clxiij
	euã. Venit ihs in ptes	pagi	clxii
In festo scti laurē.	epi. Qui pce seminat	pagi	lx
	euã. Nisi granū frumēti	pagi	clxxi
In festo assumpti onis Marie	epi. in omibus requiem	pagi	lx
	euã. intrauit ihs i q̄ddam	pa	clxv
In festo natiuita tis Marie	epi. Ego quasi vitis	pagi	lxi
	euã. Liber generatōis: de hoc nō est postilla		
In exaltatione sancte crucis	epi. Hoc sentite in vobis	pagi	xvii
	euã. dixit ihs turbis iudeoꝝ	pagi	clxvi
In festo sci Matthei apostoli	epi. Unicuiq; nostrum	pagi	lxii
	euã. Cū transiisset ihesus	pagi	clxvi
In festo michaelis	epi. Significauit deus	pagi	lxii
	euã. Accesserūt discipuli	pagi	clxvii

Tabula

In festo scōꝝ Simonis z iude	epi. Scimus qm̄ diligētib⁹	pagi	lxiiij
	euã. Vidēs ihesus turbas	pagi	clxxi
In festo omniū sanctorum	epi. Ecce ego iohānes	pagi	lxiii
	euã. Vidēs ihesus turbas	pagi	clxxi
In festo sancti	epi. ecce sacerdos magnus	pagi	lxx
Martini	euã. Sint lūbi vr̄i p̄cincti	pagi	clxxv
In festo sancte	epistola. Qui gloriatur	pagi	lxxiii
Katherine	euã. Sic̄ ē re. celoꝝ rbe.	pagi	178

¶ Sequit tabula de cōi sctōꝝ. Et p̄mo de apostolis.

De apostolis	epi. Scimꝰ qm̄ diligentib⁹	pagi	lxiij
	euã. Hoc ē pceptum meū	pagi	clxix
	epi. iā nō estis hospites	pagi	lxv
	euã. Hec mādo vobis	pagi	clxix
De euangelistis	epi. Qui timet deum	pagi	lxv
	euã. Ego sum vitis vera	pagi	clxx
	epi. Beatꝰ vir qui inuētus	pagi	lxvi
	euã. Si quis vult venire	pagi	clxx
De martyribus	epi. Beatꝰ hō q̄ inuenit	pagi	lxvi
	euã. Nisi gn̄ū frumenti	pagi	clxxi
	epi. Btūs vir qui i sapia	pagi	lxvij
	euã. Vidēs ihesus turbas	pagi	clxxi
De martyribus	Alia epi. iustus coꝛ suum	pagi	lxvii
	euã. descendēs ihs de mōte	pagi	clxxiii
	Alia epi. iustoꝝ anime	pagi	lxvii
	euã. Cū audieritis plia	pagi	clxxiii
De martyribus	Alia epi. iusti aūt imppe.	pagi	lxviii
	euã. Attēdite a fermēto	pagi	clxxiiij
	Alia epi. Reddet deus	pagi	lxviij
De martyribus	Alia epi. Lingua sapientū	pagi	lxix
	Alia epi. Expectatio	pagi	ibidem
	Alia epi. Sancti p fidē	pagi	lxx
De confessoribus	epi. Ecce sacerdos magnꝰ	pagi	lxx
	euã. Sint lumbi	pagi	clxxv
	Alia epi. Justū deduxit	pagi	lxxi
	euã. Nemo accēdit lucernā	pagi	clxxv
	Alia epi. Optaui z datus	pagi	lxxii
	euã. Hō q̄dā nobilis	pagi	clxxvi
De confessoribus	Alia epi. dilectus deo	pagi	lxxi
	Hō quidā pegre	pagi	clxxvij
	Alia. Omis pontifex	pagi	lxxii
	euã. Vigilate qz nescitis	pagi	clxxviij
De virginibus	Epi. Qui gloriat in dño	pagi	lxxiij
	Alia epi. Cōfitebor tibi	pagi	lxxiij

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabula

	Euã. Sile ẽ regnũ ce. the.	pagi	clxxvij
	Alia epi. Cõfiteor tibi	pagi	lxxiij
De virginibus	Alia Sapientia vincit	pagi	eadem
	euã. Sile ẽ reg. ce. decẽ vir.	pagi	clxxix
Pro defunctis	epi. Nolumus vos igno.	pagi	lxxv
	euã. dixit martha ad iesum	pagi	clxxx
	Alia epi. Audiui vocem	pagi	lxxv
	euã. Amẽ dico vobis q; ve.	pagi	clxxxi
Pro defunctis	Alia epi. Vir fortis. iudas	pagi	lxxvi
	euã. Sicut p̃ suscitat	pagi	clxxxi
	Aliud Oñe qd̃ dat mihi	pagi	clxxxij

¶Ad quos sanctus Paulus scribit epistolas.

Sũt ꝓtes italie q̃ de iudeis z gẽtib⁹ 2uersi sunt ad fidẽ Romani catholicã ꝑ Paulũ apostolũ quib⁹ scribit epistolã ꝑ Thimotheũ discipulũ suũ a Cozintho ciuitate que ẽ i achaia. Et hz ca. xvi Cozithij

Sũ achaici sicut parisiẽses gallici. Cozinth⁹ ẽ ciuitas metropolis i achaie partib⁹. Achaia ꝯ ẽ quoddã territoziũ i terra grecie: z illi scribit primã epistolã ab epheso ꝑ thimotheũ discipulũ suum. Et hz ca. xvi. Secundã ꝯ scripsit eis a troade ꝑ tytũ. Et habet ca. xiij

Galathe

Sunt greci: z galathia est nomen regionis grecie: z illis scripsit ab epheso. Et habet capitula sex Ephesij

Sunt asiani ab asia minoze que est pars grecie: illis scripsit ỏ Rhoma de carcere ꝑ tytum. Et habet capitula sex Philippenses

Noiank a ciuitate philippis q̃ est i grecia: quã edificauit philipp⁹ rex pr̃ Alexãdri magni: z eaz sic noiauit. Quib⁹ scripsit apls a rhoma ỏ carcere ꝑ epaphzoditum. Et habet ca. iiij. Colossenses

Sunt asiani quib⁹ scripsit apostol⁹ ab epheso ꝑ tychicũ diaconẽ z onesymũ acolitum. Et habet capitula. iiij. Thessalonicenses

Noiank a ciuitate thessalõica q̃ ẽ metropol⁹ i macedonia q̃ ẽ q̃dã ps grecie. His scripsit apostol⁹ duas epistolas ab athẽis ꝑ tichicũ diaconẽ z onesymũ acolitũ. Pria hz ca. v. scõa ca. iij. Timotheus

Est ꝑ Paulũ 2uersus ad fidẽ catholicã z epm ab eo ozdiat⁹: cui scripsit pma epistolã a laodicia ꝑ tychicũ diaconũ. Et hz ca. vi. Scõa scripsit ei a rhoma. Et habet ca. iiij. Tytus

Est discipul⁹ s. pauli ab eo 2uersus ad fidẽ catholicã: z archiepm cretẽsis ozdinatus: z huic scripsit apostol⁹ a nicopoli. Et habet ca. iij. Philemon

Ciuis̃ fuit colossensis vir laudabilis in plebe. Nũc rogat apostol⁹ vt onesymũ seruũ suũ benigne suscipiat: scribens ei eandẽ a rhoma de carcere. Et habet capitulum vnũ. Hebreis

Sũt q̃ 2uersi sũt ỏ iudaismo ad fidẽ catholicã: q̃b⁹ scribit apls defectũ legis mosaice z ꝓfectõem legis euãgelice. Et habet ca. xiij.

Pagina.I.

Ratres: sciẽtes q; hoza ẽ iã nos de somno surgere. Verba pps
f sita oziginaliẽ ad Rho. xiij. ca. sũt scꝑta: z i epla hodierna lecti
onaliẽ recitata. Añ inuitũ illi⁹ epistole scribit scriꝰ Paul⁹ i eodẽ ca. dicẽs: Nemi q̃cq̃ debeatis nisi vt inuicez diligatis. Qui eñ diligit ꝓximũ legẽ impleuit. Post hoc sequiẽ epla hodierna. Scientes q; hoza ẽ iam zc. Vbi sciẽdũ q̃ epla hodierna z euãgeliũ hodiernũ 2cordãt q; sicut i euãgelio inti
mat nobis aduẽtus regis celestis: sic in epla monet nos apls Paulus vt p̃parem⁹ nos ad aduentũ tãti regis di.

¶Dominica prima in aduẽtu domini: ad Rhomanos. xiij.

Fratres sciẽ

f tes: q; hoza ẽ iã nos de sõ
no surgere. Nunc eñ ꝓpi
oz ẽ nr̃a salus q̃ cũ credidim⁹. Nox ꝓcessit: dies aũt appzopinq̃bit. Abij
ciamus ergo opa tenebzaz: z induamur arma lucis: sic vt in die honeste ambulem⁹. Nõ i comesatõib⁹ z ebzietatib⁹: nõ i cubilib⁹ z impudicicijs:

[Fratres] Vbi notãdũ q̃ sanctus Paulus apostolus cõmuniter i suis epistolis p̃mittit fratres. Et ratio ẽ ista quia i suis epistolis nitiẽ hoies inducere ad amozem fraternitatis Etiã p̃sentẽ epistolaz scribit rhomanis. Et rhomani sunt q̃ in ptibus Italie de iudeis z gẽtilib⁹ 2uersi sunt ad fidem ꝑ doctrinã ipsius apostoli. vñ scribit ipsis ꝑ Thimotheũ discipulũ suũ a Cozintho ciuitate q̃ est i Achaia dicẽs [Scientes q; hoza est] [scz i tempoze gratie [iã nos ỏ somno surgere] Lyra. de ocio surgere ad opa charitatẽ. Ize go. Charitas opatur magna si est: si autẽ opari renuit charitas nõ est. [Nũc eñ] .i. tpe gr̃e [ꝓpioz ẽ nr̃a sal⁹] Ly. q; ꝑ xp̃m ianua saluẽ ẽ ap ta: q̃ tpe legis erat clausa. Jõ subdit [q̃ cũ credidim⁹] id ẽ pl⁹ q̃ añ ad uentu⁹ christi. tũc eñ sciebãt se patres antiqui descẽsuros ad limbum. Vnde patriarcha Jacob dixit Gen. xxxvij. Descendam ad filiu⁹ meum lugẽs i infernũ zc. [Nox ꝓcessit] Lyra. i. obscuritas figurarũ veteris legis [dies autẽ appzopinquabit] .i. claritas veritatis reuelata ẽ i noua lege [Abijciamus g̃ opa tenebzaz] Ly. i. pctã q̃ ad tenebzas ducunt Mat. xxij. [z induamur arma lucis] id est virtutes q̃ illuminãt mẽtẽ: z finaliter ad vitã eternã pduciũt [sic vt i die] Lyra. iudicij extremi [honeste ambulem⁹ scz ad gloziã] [Nõ scz] [ambulem⁹ i comesa
tionib⁹ scz vitãdo pctã gule] z ebzietatibus .i. potationib⁹ imoderatis [nõ i cubilib⁹] Gozra. i. pigritijs dozmiciũ] z impudicicijs id ẽ luxuriosis actibus qui 2ueniunt ex superfluitatibus cibi z potus z somni [Nõ in ꝓtẽtione scz quoꝝ⁹ cõtẽdit cõtra aliũ] z emulatõe] Gozra quoꝝ⁹ alteri inuidet ỏ sua pspitate] [z induimi dñm Ihm xp̃m] Ly. s. imitãdo sa uictutẽ 2uersatois suc. Quia sm Aug. Nõ est verus chri

Universidad de Deusto
Biblioteca

stianus qui nō imitatur vestigia xp̄i. Postilla.

Ratres q̄cūq; scpta sunt ad nr̄az doctrinā scpta sūt: ad Rhoma. xv. Aū initiuz illi⁹ epl̄e scribit sctūs Paul⁹ i p̄ncipio illius ca. dicēs. Debem⁹ aūt nos firmiores ibecillitates infirmoz̄ sustinere: z nō nob placere. Post h̄ seqūtur epl̄a hodierna: Quecūq; scpta sūt ad tc̄. Cōcordāt epl̄a z euāgeliū. qz i euāgelio hodierno agitur de aduētu xp̄i ad iudiciū vbi q̄daz ad terrorem maloz̄: quedā ad ꝯsolatōem bonoz̄ tāgunt Sic etiā apl̄s in epl̄a hodierna adducit sacram scpturā q̄ hoiem ad p̄parandū se circa istū aduentū dirigit et informat dicēs | Que cūq; scpta sunt | Gor. de dño nr̄o Jhu xp̄o i diuis lr̄is z etiā de sāctis veteris testamēti: sicut de Jacob z ō thobia. Et etiā sanctz̄ nouī testamēti. s. de apostolis: de martyrib; et de alijs sanctis | ad nr̄ā doctrinā scpta sunt | qz oīs scpt̄ura diuinit⁹ inspirata vtilis est ad docēdū. ij. Thi. iij. | vt p patiētiā | .s. i aduers | z ꝯsolatōz scpturaz̄ | .i. ꝯsolatōem quā dāt scpture. Consolātur em̄ nos scpture i incolatu vite p̄nt̄is | spem habeamus | scz de beatitudine eterna q̄ ex scpturz̄ p̄mittit | De⁹ aūt patiētie | .i. deus q̄ ē dator patiētie i aduersis | z solatij | .i. ꝯsolatōis post tribulatōem. Quia ipe ꝯsolat nos i oī tribulatōe nr̄a. ij. Cor. i. | det vob idipm sapere | .i. sentire | i alterutr̄ | .i. ꝯformiter | fm ih̄m xp̄m | .i. fm doctrinā ih̄u xp̄i | vt vnanimes | .i. eadē volūtate | vno ore | .i. eadē vocis ꝯfessiōe | honorificetis deū et p̄z dñi nr̄i ie su xp̄i | Ly. aduentū ad vnitatez opis. quia fides sine opib; mortua ē Jaco. ij. | ppter q̄ suscipite inuicē | scz infirmos ad ꝯsolandū | sicut z ipse | scz xps | suscepit vos | infirmos | in honorē dei | id ē vt ī vobis honorificet deus | Dico em̄ Jhm xp̄m mistr̄ | .i. predicatorē | fuisse circūcisiōis | p̄dicādo iudeis circūcisionē. Jdeo ipse xp̄s dixit Matth. xv. Nō sum missus nisi ad oues que perierāt domus israel | ppter veritatē dei | Vincē. i. vt deus verax habeat | ad ꝯfirmandas p̄missiones patrum | factas ipsis: quia iudeoz̄ assumptio ad fidē z ad salutē fuit ex debito p̄missionē patrib; eoz̄ factā. Lu. i. Sicut locutus est ad patres nostros Abzaam z semini eius i secula | Gētes aūt | i. est pagani nō i contētōe z emulatōe: sed induimi dñm Jhm xp̄m.

¶ Dñica scda i aduētu. Rhoma. xv.

f Rēs quecūq; scripta sunt ad nr̄az doctrinā scpta sunt vt p patientiā z cōsolatōem scripturarū spem habeamus. Deus aūt patiētie z solatij det vobis idipm sapere in alterutrū fm ih̄m xp̄m vt vnanimes vno ore honorificetis deū et patrē dñi nostri ie su xp̄i: ppter qō suscipite inuicez sicut et christus suscepit vos i honorē dei: dico em̄ xp̄m ie sū mistr̄ fuisse circūcisiōis ppt veritatē dei ad ꝯfirmādas p̄missiōes patrū: gētes aūt sup misericordia honorare deū sicut scpt̄uz ē: Propterea ꝯfitebor tibi i gentib; z nomī tuo cātabo. Et itez̄ dicit: Letamī gētes cū plebe ei⁹ Et itez̄: Laudate oēs gētes dñm: z magnificate eū oēs ppl'i. Et rursum Esaias ait: Erit radix ie sse z q̄ exurget regere gētes z i eū gētes sperabūt Deus aūt spei repleat vos oī gaudio z pace in credēdo vt abūdetis in spe z virtute spūssancti.

¶ Dñica. iij. i aduētu dñi. i. Loz̄. iiij

f Rēs sic nos existimet hō vt mistros xp̄i et dispensatores misteriorz̄ dei. Hic iam querit inter

scz debēt | honorare deū sup misericordia | eis exhibita sine p̄cedēte p̄missione: qz gētiū assūptio ad fidē z salutē fuit ex sola mia sine p̄missione: qz lex nō fuit data p̄z ob; eoz̄ nec; p̄pbe sic iudeis | sic scptū ē | i ps. xvij. vbi xp̄s loqt̄ ad p̄z | ppterea ꝯfitebor tibi i gētib; dñe | .i. factā tibi gētes ꝯfiteri voce laudādo | z i noie tuo cātabo | Gor. i. factā tibi cātare cāticū laudis: ps. xcv. Cātate do. cā. no. | Et itez̄ dicit | .s. scptura Esa. xxxv | letami gētes | i. pagāi ꝯuersi ad fidē | cū plebe ei⁹ | .i. cū iudeis. Factū ē vnū ouile ō iudeis z gētib;. vñ Jo. x Et fiet vnū ouil. z vn⁹ pa. | Et itez̄ | dic dō i ps. xcvi. | Laudate do. o. gē. | .i. pagāi ꝯuersi ad fidē | z magnificate eū oēs ppl'i | Eli. i. oēs trib⁹ filiorz̄ isr̄l | Et rursū Esa. ait | xi. c. | Erit radix ie sse | scz q̄ ōz Jsai p̄z dauid. i. Re. xvi. ō q̄ stirpe nat⁹ ē Xp̄s fm carnē | z q̄ exurget regere gētes | .s. i fide z bonis opib; z gētes ꝯuerse ad fidē | i eoz̄ gentes spabūt | Gen. xlix Jpe erit expectatō gētiū: qz hūt spez̄ p ipm ꝯsequi vitā eternā | de⁹ aūt spei | i q̄ spandū est | repleat vos oī gaudio | s. spirituali | z pace in credēdo vt abūdetis i spe | Ly. p cumulū meritorz̄ | z virtute spūssancti | sine qua nulle virtutes vel opa placēt deo.

Postilla.

Ratres: sic nos existimet homo vt mistros christi. i. Cor. iij.

f Ante initiū illi⁹ epistole scribit sctūs Paulus di. Templū dei sanctū est quod estis vos. Si quis inter vos videt sapiēs in h̄ seculo stultus fiat vt sit sapiēs. Sapiētia em̄ huius mūdi stultitia est apud deuz. Tunc post hoc sequitur epistola hodierna | Sic nos existimet hō | Sciēdū q̄ epl̄a z euāgeliū ꝯcordāt: qz i euāgelio agit de spūali aduētu xp̄i: i signū huius euāgeliū dicit de sctō Jobe qui interpretat in quo est gratia. Sic etiā apostol⁹ Paul⁹ i epl̄a hodierna suadet p̄latis q̄ de⁹ sit diligēter exeq̄ sibi iūctū officiū z misterū. ergo dicit.

Universidad de Deusto
Biblioteca

[Sic nos existimet hō ꝛc.] Et hāc epl̄am scribit chorinthijs. Et chorinthij noiank a quadā ciuitate q̄ ōr chorinthꝰ: ꝛ ē metropolis i achaie pꝛtib. Achaia ꝓo ē quoddā territoriū i terra grecie. Et illos arguit ō iudicio temerario. qz nimis temerarie iudicabāt aplm cū suis. ergo dicit [Sic nos existimet hō vt ministros xp̄i] Vincē. q. d. taliter viuamꝰ ꝛ cō uersemur q̄ q̄libet hō possit vere existimare de nobis q̄ sumꝰ fideles ministri xp̄i. Vñ Bonauētura doctor sacre theologie sup quarto li. sententiarum dist. xvi. De quolibet p̄sumēdū est bonū nisi pbet ꝓtrarium [et dispensatores] Gor. i. distributores [misterioꝝ dei] id ē sacramētoꝝ diuinoꝝ. Etiā queri [a nobis] iter dispēsatores vt fidelis q̄s inueniat] Prouerb. xv. Multi hoies vocant misericordes: viz aūt fidelem quis inueniet.

dispensatores vt fidelis quis inueniatur. Mihi autez ꝓo minimo ē vt a vobis iudicer autab humano die: sz neq̄ meipm iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed nō in hoc iustificatus sū. Qui autē iudicat me dñs est. Itaq̄ nolite ante tempus iudicare quoadusq̄ veniat dñs: qui ꝛ illumiabit abscōdita tenebrarū: ꝛ manifestabit consilia cordium. Et tunc laus erit vnicuiq̄ a deo.

Tho. Fidel' mīster ē q̄ i oīb⁹ intēdit honorē dei ꝛ vtilitatē pp̄li. sz ipi chorinthij iudicabāt plures esse infideles nec aliquē putātes esse fidelē [mihi aūt ꝓ mīno ē] Gor. i. pauꝝ reputo [vt a vobis iudicer] Tho. s. esse fidelis vel infidel' [aut ab hūano die] .i. ab hoie dū ē i suo die. i. i p̄senti tpe [sed neq̄ meipm iudico] Vincētⁱ. Fidelē vel infidelē mīstruꝝ xp̄i: cū nō possiuz scire certitudinalē sniam: sz ex cōiecturis existimo me bene esse fidelē dispensatorē. Vñ dicit Eccle. ix. Nescit hō an odio vel amore dignus sit [Nihil em mihi ꝓscius sū] .i. i nullo remordet me cōscientia mea [sz nō i hoc iustificat' sum] Gor. i. nō ideo me iustū reputo: quia pōt esse i me aliquod delictū q̄ nescio. ps. xviij. Delicta q̄s intelligit [Qui aūt iudicat me dñs ē] qui solꝰ nouit secreta cordis mei melius q̄ ego ipe [Itaq̄ nolite ante tps iudicare q̄adusq̄ veniat dñs] supple ad iudicandū [qui ꝛ illuminabit] .i. apta faciet [abscōdita tenebrarum] id ē occulta peccata [ꝛ manifestabit cōsilia cordium] .i. cogitata qz tūc libri ꝓscientiaꝝ aperiēt [ꝛ tūc laus erit] .i. remuneratio [vnicuiq̄ a deo] bene agēti vel cogitāti ꝛc.

Postilla.

Audete i domino semp iterꝝ dico ꝛc. Phil. iij. Ante initium illuꝝ epistole scribit sanctus Paulus dicēs: Fratres nostra cōuersatio i celis est. Unde saluatorē expectamus dominū nr̄m Jesuz christū: qui reformabit corpus humanitatis nostre cōfiguratū corpi claritatis sue. Tūc sequtur epistola hodierna [Gaudete i dño sp] Sciendū q̄ epistola ꝛ euangelium cōcordant. quia in euangelio doce-

mur qualiter dño vīa ꝑparare debemꝰ p verā pniam vt eū digne suscipere possimus iā vēturꝝ i carne. Et dz hoc fieri cum gaudio spūali. qō gaudiū necessariū ē i tpe tribulatōis: sm illud Jaco. i. Oē gaudiū existimate fres cū i varias tētatōes inciderit. Et cū illo gaudio spūali bñ stat ꝓritio cordis: qz sm Aug. penitēs de pctis dolet ꝛ ō dolore gaudet. Sic enā ap̄ls Paul' i ep̄la hodier. nos ifozmat q̄lit' i dño gaudere debemꝰ dī. Gaudete in dño: ꝛ pñtē ep̄laz scribit philippēsib⁹. ꝛ philippēses noiank a ciuitate philippis q̄ ē i gre cia. vñ dic' [Fres gaudete i dño] nō i h̄ sc̄lo. Rō illiꝰ ē: qz sicut nēo pōt duobꝰ dñis seruire Mat. vi. sic nemo pōt gaudere i h̄ seculo ꝛ cū hoc i dño [semp] Ly. nō vna hora sz q̄ttidie [iteruz dico gaudete] nō solū exteriꝰ sz ꝛ i corde interiꝰ. [Modestia vīa. Ly. i ꝓuersatōe ꝛ vita] nota sit oib⁹ hoib⁹ [Vin. tā malis q̄s bonis. Ly. vt boni meliozes fiāt vīo exēplo: ꝛ alij mali ꝓuertāt] dñs em ꝓpe ē [Gor. iō debetis gaudere: qz dñs ꝓpe ē: ꝛ paratꝰ dare q̄ necessaria ē] nihil solliciti sitis [Vin. s. de tpalib⁹: sz tractātes curā vīaz i dño: ꝛ ipse vos enutriet. Juxta illud Matth. vi. Nolite solliciti eē dicētes: q̄d māducabimꝰ aut q̄d bibemꝰ ꝛc.] sz i oīi ozōne ꝛ obsecratōe. Vin. ō quibuscūq̄ rebus] cū grārū actōe [quia qui vult alia impetrare gratus debet esse de ꝓteritis. Vñ Chrīs. sup Mat. Grārū actio ē inuitatio ad plus dandū] petitiones vīe innotescāt apud deū] .i. ita feruētes fiāt vt ad deū pueniāt] ꝛ pax dei] .i. de qui ē pax ꝛ q̄s mētis] q̄ exuperat] .i. excedit] oēm sensum] Vin. i. oēm intellectū tam angelicuz q̄z humanū] custodiat corda vestra] id ē volūtates vestras i bono] ꝛ intelligētias vestras in christo iesu domino nr̄o] Gor. vt nihil extra ipm appetatis vel intelligatis.

Postilla.

Apparuit em gra saluatoris nr̄i ꝛc. Hodie ab ecclesia dei celebraf natiuitas dñi: sicut xp̄s dñs nr̄ de virgine Maria natus ē verus homo: in quo magnā miseriam hominib⁹ ostendit. quia nō ex opibus iusticie que fecimus nos: sed sm magnā miseriam suaz saluos nos fecit. Ergo apostolꝰ Paulꝰ i officio pme misse q̄ in media nocte celebraf: insinuat dei miseriam nobis exhibitā dī. [Apparuit em gra ꝛc.] Ante initiū illiꝰ epistole scribit sctūs Paulꝰ exhortādo Tytuz discipulū suū dī. Loquere q̄ decent sanā doctrinā. senes vt sobrij sint:

Universidad de Deusto
Biblioteca

pudici: prudētes: sani i fide: i dilectiōe ⁊ patiētia. Et i oīb⁹ teip̄m p̄be exēplū bonoꝝ opeꝝ. Tūc seq̄t̄ p̄ns epl'a | Appuit em̄ gr̄a dei ⁊ saluatoris nr̄i | Ly. i carne nob̄ assumpta | oīb⁹ hoīb⁹ | Gor. i. ad vtilitatē oīm hoīm | erudiēs nos | ꝟbo ⁊ exēplo | vt abnegātes ipietatē | Ly. i. idolatriā: sic ⁊ ꝑ oppositū pietas d̄r cult⁹ diuin⁹ | ⁊ secl'aria desideria | Ly. q̄ tendūt ad diuitias ⁊ honores ⁊ delicias corp̄is | ⁊ iuste | ad ꝓximū | et pie | ad deū | viuam⁹ in h̄ seculo | .i. i mūdo fragili ⁊ trāsitorio | expectātes btāz spez | .i. btitudinē sp̄atā: vt ꝑ h̄ libēti⁹ ⁊ facili⁹ faciamus bona op̄a | ⁊ aduentuz glorie. i. manifestatōez gl'iosā | magni dei ⁊ saluatoris nostri ih̄u xp̄i | Gor. i. aduētuz xp̄i ad iudiciū: q̄ ē magn⁹ de⁹ ⁊ saluator nr̄. Nā in p̄mo aduētu venit vt puer puulus: in scd̄o aduentu veniet vt de⁹ magnus cū ptāte ⁊ maiestate | Qui | supple xp̄s dedit gratis ⁊ sine meritis | semetip̄m | i preciū et nullā aliā creaturā | ꝑ nob̄ | adhuc inimicis | vt nos redimeret | ꝑ p̄ciū sāguis | ab oīm iniq̄tate | tā actuali q̄z originali | mundaret sibi populū | ꝑ sacramētū baptismi | acceptabilē | .i. gratū ꝑ charitatē | sectatorē bonoꝝ opeꝝ | Ly. ita q̄ gr̄a q̄ dat̄ i baptismo nō dat̄ inuacuū sz ad bn̄ opandū | hec loq̄re | Ly. i. gr̄ātes docēdo | ⁊ hortare | iā sciētes ad meli⁹ iducēdo | i xp̄o iesu domino nr̄o |

¶ In nocte natiuitatis dn̄i ad p̄maz missam Epistola: ad Tytū. ij.

a **Pparuit** eniz gr̄a dei ⁊ saluatoris nr̄i oīb⁹ hoīb⁹ erudiens nos: vt abnegātes ipietatē ⁊ scl'aria desideria sobrie ⁊ iuste et pie viuam⁹ i h̄ seculo expectātes btām spem ⁊ aduētū gl'ie magni dei ⁊ saluatoꝛ nr̄i ih̄u xp̄i. Qui dedit semetip̄m ꝓ nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate ⁊ mūdaret sibi ppl'm acceptabilē sectatorē bonoꝝ opeꝝ. Hec loq̄re ⁊ exhortare in christo iesu dn̄o nostro.

¶ In secūda missa natiuitatis christi Epistola ad Tytum. iij.

a **Pparuit** benignitas ⁊ humanitas saluatoris nr̄i dei: nō ex op̄ibus iusticie q̄ fecimus nos

a Pparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris ⁊c̄. ad Tytū. iij
Ante initiū illi⁹ epistole scribit sc̄tus Paul⁹ Tyto discipl'o suo dicens: Loquere ⁊ exhortare illos p̄ncipib⁹ ⁊ ptātibus subditos esse: ad oīe opus bonū paratos esse: ⁊ post pauca sequit̄ epistola hodierna | Apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris nostri dei | q̄a magnā miscd̄iaz nobis de⁹ exhibuit i hoc q̄ ꝓ nobis hūanitatē assumpsit | nō ex op̄ibus iusticie que fecimus nos | Gor. q̄z nulla bona feci-

mus: imo poti⁹ cū inimici essem⁹ recōciliati sum⁹ deo | sed s̄m suā misericordiā nos saluos fecit | Ly. Sal⁹ em̄ et̄na excedit totalit̄ facultatez hūane nature. ꝓpter qd̄ nō pōt attigere eā q̄s nisi ex largitate diuīe miscd̄ie | ꝑ lauacꝝ regeneratōis | .i. baptismi: ꝑ quē fit regeneratō a culpa Generatio em̄ inq̄nat. p̄s. Ecce em̄ i iniq̄tatib⁹ ꝯcept⁹ sū ⁊c̄. Sz regeneratio lauat. Joh. iij. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spūsc̄tō nō pōt itrare i regnū dei | ⁊ renouationis spūssc̄ti | i baptismo dat⁹: termiat vitaz veterē q̄ sub pc̄tō: ⁊ inchoat nouā q̄ ē sub gr̄a | quē effudit i nos abūde | Ly. ad deletōz oīm pc̄tōrū ⁊ copiā ꝟtutuz | ꝑ ih̄m xp̄m saluatorē nr̄m | Ly. ex cui⁹ passione habet efficaciaz sacr̄m baptismi | vt iustificati gr̄a ipsi⁹ heredes simus. Ly. q̄z gr̄a facit nos filios dei adoptiuos et heredes regni: | s̄m spem | i p̄nti | vite eterne | scz i futuro.

sed s̄m suā miscd̄iaz saluos nos fecit ꝑ lauacꝝ regeneratōis ⁊ renouatōis spūssc̄ti quē effudit i nos abūde ꝑ iesuz xp̄m saluatorē nr̄m: vt iustificati gr̄a ipsi⁹ heredes simus s̄m spem vite eterne in xp̄o iesu dn̄o nostro

¶ In die natiuitatis dn̄i ad summaz missam Epistola: ad Hebre. p̄mo.

m **Vltifarie** multisq̄z modis olim de⁹ loq̄ns p̄rib⁹ i ꝓphetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio quē constituit heredem vniuersorum per quez fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor glorie ⁊

m Vltifarie multisq̄z modis: ad Heb. i. c. Hāc epl'am scribit s. Paul⁹ ad Hebreos. Et hebrei sunt qui sunt ꝯuersi ad fidē xp̄i de iudaismo. Et in alia epistola ponit dignitatē noui testamēti respectu veteris testamēti: q̄z uis vtrūq̄z testamētū sit a deo datū. Vet⁹ tamē tradidit ꝑ angelum qui loquebat̄ Moysi i ꝑsona dei: vt habet̄ Act. vij. ⁊ Joh. ix. Nos scimus q̄z Moysi locutus est deus. Nouū aūt testamentū tradidit deus ꝑ seipsum: q̄z ꝑ filiū suū incarnatū qui ē vn⁹ de⁹ cū patre. Itez q̄z vetus testamentū traditum est obscure sub velaminibus ⁊ figuris. Nouū autē testamentū traditū est lucide ⁊ apte. Et in signū huius dicit apostolus | Fratres multifarie | id ē multis locutōnibus: scz Abrae Isaac ⁊ Jacob: ⁊ ceteris: ⁊ eisdē sepe | multisq̄z modis | q̄z mō ꝑ somnia vt Danieli: mō apta voce vt Moysi: mō in interiori inspiratiōe vt Dauid | olim deus loquēs p̄rib⁹ i ꝓphetis | Ly. i. ꝑ ꝓphetas quib⁹ angeli reuelabant occulta diuina: ⁊ ipsi vlteri⁹ populo nūciabāt | nouissime diebus istis | Ly. tpe gr̄e ⁊ veritatis reuelate | locutus ē nobis in filio | .i. ꝑ filiū incarnatū q̄ maior ē ꝓphetꝫ | quē | filiū s̄m hūanā naturā de⁹ p̄r | ꝯstituit heredē | .i. dn̄m ꝑpetuū | vniuersoꝝ | sup̄ oēz creaturā | ꝑ

Universidad de Deusto
Biblioteca

quē. Goz. supple xp̄m fm viuimā naturā fm quā coetn⁹ ē p̄ī | fecit | nō solū inuisibilia: sz | z secula | ꝯ manicheos. Jo. 1. Oia p ipm facta sunt | Qui cū sit splēdoz glie | qz filⁱ⁹ pcedit a p̄e vt splēdoz a sole | z figura sube ei⁹ | .i. eiusdē sube cū p̄e | poztās | i. sustētās z pfuās i ēe | oia | .i. celestia: terrestria | ꝑbo vtutis sue | .i. solo ipio ptātis et bonitaz sue | purgatōz pctō⁹ facies | Goz. tā originaliū q̄ actualiū: z ipse xp̄s | sedet | .i. qescit z regt p⁹ multū laboze z hūilia tiōz sublimat⁹ | ad dexterā. i. eqlitatē paterne | maiestatz i excelsis | i potiozibus bonis p̄is | tāto meliox | .i. ppoz/ tionabilioz | āgel⁹ effect⁹ q̄nto differēti⁹ p illū nomē hereditauit. Ly. qz ipse ōz ver⁹ deus z dñs p̄subalis p̄ī. ipsi autē angeli dicunt fui | Cui em̄ dixit aliquādo angelorū | Goz. nō soluz minoz: sed etiā maiorū | filⁱ⁹ me⁹ es tu | .i. mihi ꝓpinquus z cōsubstātialis | ego hodie genui te | .i. eternalit: qz ei⁹ generatio nō trāsit i p̄teritū | Et rursum | supple dicit de⁹ p̄ī | Ego ero illi i p̄ez | Goz. cū p tegēdo | z ipse erit mihi in filiū | mihi p oia obediēdo | Et cū iterum | Goz. s. deus pater | introducit p̄timogenitū | filiū suū | in ozbem terre | id est eum qui p̄ius erat in mūdo inuisibilis mūdo apparere visibilē fecit | dicit | scptura de xp̄o | Et adozēt eū | .s. hoiem xp̄m fm humanitatē passum z moztuū | oēs angeli dei | sez iussiōi ei⁹ obtpando | Ad angelos q̄dē dicit: q̄ facit āgelos suos spūs | Goz. celestes. i. nūcios suos cū leuia nūciāt | z mistros su. | fac | flāmā ig. | cū eos ad exercitū vindicte mittit: sic fuert duo āgeli missi i sodomā Geñ. xix | ad filiū āt | dic de⁹ p̄ī | rhzon⁹ tu⁹ | .i. regnū tuū | de⁹ | o de⁹ fili | i se. se. | .i. pmāet inetnū | ꝟga eqtatis | .i. regula directa ē | ꝟga regni tui | .i. disciplia q̄ bonos regis z malos pcutis | dilexisti iusticiā | Goz. .i. oē bonū | z odisti oēz iniqtatē | .i. oīne malū | ppea | .i. qz ꝺ facis | vnxit te | fm hoiez vt regē et pōtificē | de⁹ de⁹ tu⁹ | .i. ipse de⁹ p̄ī | oleo exultatiōis | Goz. .i. gre pticiam exhilarātis ꝓpter pcti immunitatē | p̄ participiū tuis | id ē p oīnibus sanctis q̄ de plenitudie tua participāt | Et tu dñe. s. fili dei | i p̄ncipio | rerū creādaz | terrā fundasti | .i. creasti | z opa manuū tuaz sunt celi |

figura substātie eius: portāsq̄ oīa verbo virtutis sue: purgatōez pctō⁹ faciēs sedet ad dexterā maiestatis in excelsis. Tāto melioz angelis effect⁹ quāto differenti⁹ p illis nomē hereditauit. Cui em̄ dixit aliqñ angelo⁹ filius meus es tu: ego hodie genui te. Et rursum: Ego ero illi in patrem z ipse erit mihi in filiū. Et cū iteruz introducit p̄timogenitū i ozbē terre dicit: Et adozēt euz oēs angeli dei. Ac angelos q̄dez dicit: Qui facit āgelos suos spūs z ministros suos flammā ignis. Ad filiū autē: Thronus tuus deus in seculū seculi: virga equitatis ꝟga regni tui. Dilexisti iusticiā z odisti iniqtatē: ppterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo exultatōis. Et tu in p̄ncipio dñe trā fūdasti: z opa manuū tuarū sūt celi. Ipsi pibūt tu aūt pmanes: z oēs vt vestimētū veteraſcēt. Et velut amictū mutabis eos z mutabūt: tu aūt idē ipe es z āni tui nō deficiēt.

¶ Dñica infra octauas natiuitatis dñi. Ad Gala. iiij.

f Rēs quāto tpe heres puul⁹ ē nihil differt a seruo cū sit dñs oīm: sz sub tutoribꝫ ē et actoribꝫ vsq̄ ad p̄finitū tp̄s a p̄e: ita z nos cū eēm⁹ puuli sub elemētis h⁹ mūdi eram⁹ seruientes. At vbi vēit plenitudo tp̄is misit de⁹ filiū suū factū ex muliere factuz sub lege: vt eos qui sub lege erāt redimeret: vt adoptiōez filiozū dei reciperemus. Quoniā aūt estis filij dei: misit deus sp̄m filij sui i coꝛda vestra clamantē: Abba pater

Goz. tdicūt celi spālit opa manuū ei⁹: qz i ipis maxie relucet ei⁹ potē/ tia z bōitas: potētia i magnitudie: bonitas i vtilitate | ipi | celi | pibūt | q̄tū ad fozmā: nō q̄tū ad subaz | tu aūt pmanes | .s. imutabil⁹ | z oīes | celi aerei | vt vestimētū veteraſcēt | Goz. i. ad interitū accedēt | z velut amictū mutabis eos z mutabunt | i nouā figurā. Vñ Apoca. xxi. Vidi celos nouos z trā nouā | tu aūt | .s. de⁹ fili | idē ipe es | .i. oino imutabil⁹: | et anni tui nō deficiēt | .i. eternitas tua nō hz fi nē. Postilla.

Tāto tpe: ad q Gal. iij. Añ it tiū illi⁹ ep̄le scribit s. paul⁹ dī. Oēs em̄ vos vnū coꝛp⁹ estis in xp̄o ihu. si āt vos xp̄i. q̄ semē abꝛae estz z fm pmissiōz heredes: tūc stati seq̄t ep̄la hodierna Quāto tpe heres q uul⁹ cē. Hāc āt ep̄lam scribit s. paul⁹ ad Gal. Et galathe sūt greci. z galatha ē nomē regionis grecie. Exq̄ illo sacro tpe natiuitatis xp̄i sctā mr ecc̄lia recolit q̄ lic̄ ille sine estiatōe magn⁹ puul⁹ fact⁹ sit: tunc ep̄la z euāgeliū cōcoꝛdāt. qz euāg. dicit quō puer ihs crescebat z cō foꝛtabat plen⁹ sapia et gra Sic ap̄s paul⁹ in ep̄la hodierna exp̄mit effectū z vtilitatē nati/ tatz xp̄i fm carnē. qz ꝺ fuitute trāsluim⁹ i filioꝛ adoptōez sic pz i p̄ti ep̄la. vñ dic̄ | Frēs q̄to tpe | .i. p q̄tū tp̄s | heres | .i. fil⁹ cui ꝺ iure ꝺbet hereditas | puul⁹ ē | .s. ifra ānos discretōis | nihil dīt a fuo | Goz. qz ad modū sui cogit nec hz aliquā ptātē rep suaz | cū sit dñs oīm | .s. bonoz p̄noz | sz sub tutoꝛi. z acto. ē | Goz. tutoꝛes dicūt q̄ cū tuet⁹ ꝺ aduersarios. Actoꝛes ꝺo q̄ agūt cās ei⁹ | vsq̄ ad p̄finitū tp̄s a p̄e | Ly. i. vsq̄ ad etatē adultā | ita z nos cū eēm⁹ puuli | Vln cen. i intellectu z sapiētia | sub elemētis mūdi hui⁹ eramus seruientes |

Universidad de Deusto
Biblioteca

Gor.i.subiecti futuri legis. Sciēdū q legales obſuātie fuerūt figure ad xp̄m.ꝺ in ei⁹ aduētu ſūt dimiſſe.g̃ ſubdit| At vbi venit plenitudo tp̄is ⌋.i.tp̄s gr̃e| miſit de⁹ filiū ſuū ⌋no ãgelū| factū ex mliere ⌋Ly.ꝯtū ad cor⁹ſūptū ve maria ꝟgine| factū ſub lege ⌋qz voluit legalia ſeruare| vt eos q ſub lege erãt ⌋Ly.ſ.legalib⁹ obſuātijs obligati| redimerz ⌋ p paſſiōz ſuã| vt adoptōz filioz recipem⁹ ⌋ſ.p xp̄m q ē naturalis filius dei| qm autē eſtis filij dei: miſit de⁹ ſpm̃ filij ſui ⌋Ly.i.ſpūmſanctū qui dicit ſpūs filij ſicut t patris: ex eo q p cedit ab vtroq| i corda vīa ⌋per infuſionē gr̃e| clamantez Abba pater ⌋.i. pater noſter. ⌋Itaq ia nō ē ſeruus iz filij ⌋Ly .q̃ūq fideliter cōfitet deū p̄em. ⌋q ſi filij ⌋Ulm. in pn̄ti p gr̃am ⌋t heres ⌋ſez erit i futuro| p deuz ⌋q ip̄m adoptauit i hereditatē celeſtis patrie.

Poſtilla

p Riuſq̃z vēiret fides ſub lege cuſtodiebamur.ad gala.iij. Ante initium iſtius epl̄e ſcribit ſcūs Paulus i eode ca. dī. Credidit Abrahā deo: t reputatū ē ei ad iuſticiā. Tūc ꝺſeq̃nt̄ ſequitur epiſtola hodierna. ⌋Priuſq̃z vēirz fides ⌋ Hodie aūt agit de circumciſione domi noſtri Jeſu chriſti.t in veteri teſtamento hoc fecit circūciſio quod hodie facit baptiſmus: preterq̃z q tanuā celi nō apuit. ſed circumciſi venerūt ad lymbū ſanctorum patrum: t ibi expectabant aduētum chriſti. Baptizati aūt iam abſq̃z vllo medio euolāt ad celum ꝛc.quod i hoc figuratū fuit.quia chriſto baptizato celū aptum eſt p ipſum. Unde euangeliū t epiſtola ꝺcordāt.quia euāgelium dicit de circūciſione.ſimlit t i epiſtola babet de circūciſione t de baptiſmo q dat locꝰ circūciſionis

Itaq ia nō ē ſeruus ſed filius: q ſi filius t heres p deum.

¶In feſto circūciſiōis dñi. Bal. iiij.

p Riuſq̃z veniret fides ſub lege cuſtodiebamur ꝺcluſi in eā fidez q reuelāda erat. Itaq lex pedagogus noſter fuit in chriſto vt ex fide iuſtificemur. At vbi venit fides iaz nō ſub pedagogo ſumus. Omnes em̃ filij dei eſtis per fidem que eſt in chriſto ieſu. Quicūq em̃ i chriſto baptizati eſtis chriſtum induiſtis. Non eſt iudeus neq̃z grecus: nō eſt ſeruus neq̃z liber: non eſt maſculus neq̃z femina: omnes em̃ vos vnum eſtis in chriſto ieſu. Si autem vos chriſti: ergo Abrae ſemen eſtis ſm̃ promiſſionez heredes. Dico autem quanto tempore heres paruulus ē nihil differt a ſeruo cum ſit dominus omniū: ſed ſub tutoribus eſt t actoribus vſq̃z ad p̄finitum tempus a patre.

Un̄ dicit apl's Paul⁹ ⌋ Fides puſq̃z veniret fides ⌋Ly.ſ.reuelata t explicata i euāgḷio ⌋ ſub lege cuſtodiebamur ⌋Gor.i.ſub legz onere ⌋ ꝺcluſi ⌋ .i.timore legis ligati t ꝓſſi ne defluerem⁹ ad vicia ⌋ i eā fidē q̃ reuelanda erat ⌋tpe gr̃e. Sciēdū q eadē fides ē i nouo t veteri teſtamēto q̃ erat ip̄licita t figuris velata i veti.i nouo ꝟo explicita t reuelata ⌋ Itaq̃z lex pedagog⁹ nr̄ fuit i xp̄o ihu ⌋Ly.i.ad xp̄m diſponēs ſicut pedagog⁹ diſponit puez ad ꝟtutem tpe futuro habēdā: q multoz̄ eſt hz̄e pedagogos q̃ſq̃z creſcāt i viros perfectos q̃ eoſ ad recta dirigunt tioze pena ⌋ vt ex fide ⌋ Lyra reuelata ⌋ iuſtificemur ⌋ iuſticia ip̄ſa| acvbivenit fides ⌋.i.poſtq̃z reuelata ē fides xp̄i q̃ erat occulta antiqs p̄ribus| iã non ſub pedagogo ſum⁹ ⌋Gor.i.coactōe t ſeruitute legis: ſz ſub euāgelica libertate. Ly. Sicut puer aduenīēte etate adulta iã n̄ ē ampli⁹ ſub pedagogi diſciplina. Et eadē rōe aduenīēte euāgelio ceſſāt legalia ⌋ Oēs em̃ filij dei eſtis ⌋Gor.nō ſerui ⌋ p fidē q̃ ē i xp̄o ihu ⌋ Fides ei facit filiū dei. Joh. i. Dedit eis ptāt filios dei fieri bis q̃ credūt i noie ei⁹ ⌋ Quicūq em̃ in xp̄o baptizati eſtis ⌋.i.i fide ihu chriſti ⌋ xp̄m induiſtis ⌋.i. chriſto ꝺformes facti eſtis p vite ꝺformitatēz ſacramēti ſuſceptōem. Pulchra em̃ veſtis ē indui xp̄m. ipſe em̃ ē ſol iuſticie. vn̄ i ſignū innocētie dat veſtis cādida puero baptizato ⌋ nō ē iude⁹ ⌋ſez ſub lege moyſi ⌋ neq̃z grec⁹ ⌋ſub lege naturali ⌋ nō ē ſeru⁹ neq̃z liber ⌋.ſ.melioz ſeruo ⌋ nō ē maſcul⁹ neq̃z femina ⌋ſupplē dignioz alter altero i fide xp̄i ⌋ oēs ei vos eſtz vnū ⌋Gor. n̄ dr̄ñtes i aliq̃ ⌋ i chriſto ihu ⌋.i.i fide xp̄i ⌋ ſi aūt vos xp̄i ⌋.ſ.p fidē q̃ ſem̃ Abrae eſtis ⌋p imitatōz iuſticie ⌋ ſm̃ p̄miſſiōz ⌋heredes ꝯtū ad futurā beatitudinē ⌋ i chriſto ihu dño noſtro ⌋ Poſtilla.

Ulrge illu. ꝛc. Un̄ initiū illi⁹ ꝓphie ſcribit eſa. ꝓpha dī. Spūs me⁹ q̃ ē i te: t ꝓba mea q̃ poſui i ore tuo nō recedēt de ore tuo t de ore ſemis tui dicit dñs āmodo t vſq̃z i ſempitnū. Tūc ſeq̃t ꝓphia iſta ⌋ Surge t illumiare hie. ⌋ Feſtū hodiernuz a fidelib⁹ ephia nūcupat p eo q ſtella trib⁹ regib⁹ appuit q̃ ſpos vſq̃z ad p̄ſepiū dn̄i. cuj die a natiuitate xp̄i ꝓduxit. t ꝺz ab epi q̃ ē ſup t phanos apparuit. t deh agit i epl'a t i euāgelio. Nā i euāgelio dicit: Obtulerūt magi dño aur̄ th⁹ t myrrā. Et ſitī i epl'a ꝺz. Oēs de ſaba venēt aurū t thus deferētes t laudē dño annūciātes. vn̄ dicit Eſa. ꝓphetādo de natiuitate xp̄i. O hierl'm ⌋.i. eccl'ia ⌋ ſurge illumiare: q̃z vēit lumē tuū ⌋.i. chriſt⁹ hō factus: q̃ ē lux. era q̃ illūmiat oēm hoiez veniētē i hūc mūdū Joh.i. qz

nullus illuminat nisi p ipm | z glozia dñi | i. filius vel qui ē glozia patris | sup te ozta ē | Ly. natura hūana assūpta | qz ecce tenebze | infidelitatis z ignozātie hic i pñti | opiēt terrā | i. hoies carnales terrena amātes | z caligo | pctōz | populos: sup te aūt oziet dñs | quasi solverus | z glozia eius in te videbit | Lyra: p opatōem miraculoz. scz lepzosozum mūdatōem: cecoz illumnatiōez: mozтuoz resuscitatōem | Et ambulabūt gētes | q̄ pmo i tenebrz idolatie fuerūt | in lumine tuo | Lyra. i. in lumine fidei xp̄iane | z reges i splēdoze oztus tui | Hoc itelligitur de trib⁹ regib⁹ venientibus ozta stella ad p̄sepiuz dñi | Leua i circuitu | scz mundi | oculos tuos | Ly. ad oēm dñi am ozbis respectu hierusalē vbi pmo p̄dicatū est euāgeliū: z inde alibi p xp̄i discipulos deriuatū | z vide | i. intellige | oēs isti cōgregati sūt | id ē fideles i vnitate fidei christiāe. | Et venerūt tibi: filij tui | i. puuli i xp̄o | de lōge veniēt: z filie tue ō latere | Lyra. i. ppe | surgēt | pfozato i cruce xp̄i latere efflux it sāguis redēptōis z aqua baptismi: de q⁹ facta ē ecclesia sic ex costa latez Ade facta est Eua mr̄ oim hoim viuētiū | Tūc videbis | Ly. multitudinē credētiū | z afflues | p solatiōib⁹ diuis | z mirabit | Ly. tā veloci multiplicatiōe: qz a tpe apl̄oz derivata ē fides xp̄iana ad oēs ptes terre habitabilis | z dilatabitur coz tuū | Lyra. i. habitātiū i insulis: sicut patet de silicia: anglia z alijs insulis maris | fortitudo gētiū | Ly. i. impiū rhomanoz quod tot mūdo dominabat | venerit tibi | quod impletū ē tempe Cōstātini imperatoris | inundatio camelo⁹ opiet te | Lyra. Cōstātin⁹ em imperator z multi alij potētes exemplo imperatoris annuatim multas diuitias p ozbē miserūt sup talia aialia ad sustētatōz ministroz eccle z pauperz xp̄i z edificatōem ecclesiaz | dromedarij madian effa | Madian z effa regiones sunt trās arabiā. z i istis terris uascunt talia aialia fortia. Et dromedarij animal camelo min⁹ sed velocius. Vñ Plin⁹ dicit q⁹ dromedarius ē animal velocissimū: gracile z neruosuz camelo min⁹ sz lōga habēs crura: z lōgissimū passū: tā suauē q⁹ sine magno labore z sine fatigatiōe magna dromedātis. i. insidentis ipsi aniali currit mīra diem naturalē centū parua miliaria: coz tuces arboz⁹ comedit: aut

tuos et vide: omnes isti congregati sunt z venerunt tibi. Filij tui de longe veniet: z filie tue de latere surgent. Tunc videbis z afflues z mirabitur z dilatabitur coz tuum: quando conuersa fuerit ad te multitudo maris: z fortitudo gentium venerit tibi: inundatio camelorum operiet te: dromedarij madian et effa. Oēs de saba venient aurum z thus deferentes: et laudem domino annunciantes.

¶Dominica infra octauas Epiphanie. Rhomanorum. xij.

modicū fenū vel ossa dactiloz: hec ille | Oēs de saba venient aurū z th⁹ deferētes: z laudē dño annūciātes | Ly. hoc impletū est i illis trib⁹ regibus qui venerūt ad adozandū christū natū. Postilla.

o Bsecro vos p miscōiaz dei zc. Ad initiū illi⁹ epl̄e scribit s. paulus rhomanis di. O altitudo diuitiaz sapie z scie dei q̄ incōp̄hēsibilia sunt iudicia ei⁹ z inuestigabiles vie ei⁹. Tunc p⁹ sequitur epl̄a hodier. | Obsecro vos zc. Epl̄a et euāgelium p cozdāt: qz sunt homini necessaria ad salutē. s. humilitas mētis: z mundicia carnis. Ad hūilitatē mentis incitamur in euāgelio exēplo xp̄i cuz i fine euāgelij dz Et erat subdit⁹ illis. s. Marie z ioseph. Ad mūdiciā carnis icitamur i epl̄a hodierna vbi apl̄us dicit | Obsecro vos p misericordiā dei | i. s. exhibitā vob⁹ a deo | vt exhibeatis | i. s. voluntarie | corpa vīa | Ly. nō aliena: q̄ illos qui saluari credūt p pniaz aliozuz | hostiā viuētē: sanctā: deo placentē | i. hostia sit viuēs: scā z ō⁹ placens | rōnabile | scz sit | obsequiū vīm | Goz. vt sic mortificenk vicia vt seruek natura. In oī em sacrificio i veteri testamēto p̄cipit offerre sal Leuit. ij. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale p̄dies. Et sal significat sapientiā siue discretōem | Et nolite p̄formari huic seculo | i. malis hoib⁹. Aia em habet se sicut speculū: qz sicut speculū ostēdit similitudinē illius rei que tibi obijcit: sic aia illius que diligunk p̄formak. Aug. Si terrā diligis tra es: si deū diligis deus es. si aurū diligis aurū es principatiōe: sm illud p̄s. lxxxi. Ego dixi dij estis | scz renouamini i nouitate sensus vīi | Ly. imago em dei ad quā sumus formati deformak in nobis p peccm: sed p gram dei reformak | vt probetis | Lyra: id est experiri possitis p spūm sanctum habitantē in vobis | que sit volūtas dei bona | q̄n tum ad incipientes | z beneplacōs | q̄z tū ad p̄ficientes | z p̄fectā | quantum ad p̄fectos | Dico em | id ē p̄cipio vobis | p graz | apostolat⁹ | que data ē mihi: oīm⁹ qui sunt inter vos | cuiuscūq̄ stat⁹ vel condicionis

Universidad de Deusto
Biblioteca

nō plᵒ sapē | Gor. de diuis mysteriis | q̄s oportet sapē | Damas. Omīno nō audēdū ē de deo dicere vltra hec q̄ tradita sūt nobis a sctis pphis z a sctis aplis: z etiā a sctis doctoribus | sz sapē ad sobrietatē | Gor. i. sine pl̄sumptōe. Eccl. iij. Altiora te ne q̄sieris ꝛc. sed q̄ pcepit tibi deᵘs illa cogita sp | vnicuiq; | .s. debere sapē | sic deᵘs diuisit | deᵘs eīm dat vnū donū vni: alteri; alii: z idē donū dat vni magis excellēter alii mīnᵘs | ꝑm mēsurā fidei | qz hmōi bōa donant ꝑm q̄ hō plus vel mīnᵘs meretᵒ p fidē | Sic eīm i vno corpe | Gor. naturali | multa membra habemus | distincta | oia autē membra nō eundē actuz habēt | hoc patet: qz oculi vidēt: manᵘs tāgūt: pedes ambulāt ꝛc | ita multi vnū corpᵘs sumᵘs | Gor. .i. vna eccl̄ia i xp̄o. i. in capite | singuli autē alter alteriᵘs mēbra | invicem sunt mīstrādo: hoc fit qñ hō illud qō deᵘs sibi ꝓtulit alteri libēter impartit. Gor. corpᵘs ē ecclesia: caput xp̄s: membra fideles. Felix mēbra qō viuit i ꝟ corpe sub ꝟ capite. Postilla.

¶ Dñica. i. pᵐ octauas ep̄hie Ro. xij

b Abētes donatiōes ꝑm gr̄am q̄ data ē vobis dicētes: siue pp̄hiam ꝑm rōem fidei: siue mīsteriū in mīstrādo siue q̄ docet i doctrina. Qui exhortatur i exhortādo: q̄ tribuit in simplicitate: qui pest i sollicitudine: q̄ miserek in hilaritate. Dilectio sine simulatōe odiētes malū adherētes bono. Caritatē fraternitatis invicē diligētes: honore invicē p̄uenientes: sollicitudine non pigri: spiritu feruētes domio seruientes: spe gaudētes i tribulatione

b Paulus dicens: Sicut in vno corpe multa habemus mēbra: oīa autem membra eundē actum nō habent: ita multi vnum corpus sumus in christo. Singuli aūt alter alterius mēbra ꝛc. Tunc sequitur statiz epistola hodierna | Habētes donatōes | Qualiē aūt epla cū euāgelio hodierno ꝓueniat: ē notādū q̄ i euāgelio hodierno agit de nuptijs in quib; xp̄us in cōsolatōe cōuiuātium aquam i vinum conuertit. Que nuptie facte sunt i chana galylee: Et significāt spirituales nuptias qua. christus habet cum anima fideli. Ad quas spūales nuptias requirūtur virtutes quas apostolᵘs Paulᵘs epistola hodierna enūerat dicēs | Habētes donatōes ꝑm gr̄az que data ē vobis differētes | .i. vos q̄ habetis diuersa dona z diuersa officia donata vobis ex gratia dei diuersimode: debet vnᵘs alteri ex charitate fraternali submīstrare et impūri z cōmūicare sicut mēbra corpis | Siue pphetiā ꝑm rōez fidei | Vlm. i donū reuelatōis futuroz occultoz ꝑm q̄ exigit fides | siue mīsterium i mīstrādo: siue qui docet i doctrina | .i. gr̄az hz docēdi | Qui exhortat i exhortādo | Gor. i. gr̄am hz exhortatōis: sicut mēbra cōmunicare primis | q̄ tribuit | .s. elemosynas | i simplicitate | .i. i simplici intētōe. .s. sola intētōe vite eterne: vt nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera Mat. vi. | Qui pest | .i. q̄ gradū platōis hz | i sollicitudie pest | qz rōez reddditurᵘs ē | q̄ miserek | .i. q̄ hz miscōiaz cpatiēdo afflictis | i hilaritate | Ly. hoc facit ꝺ illos q̄ austeritatē i vultu z verbis ostēdūt miseris antecꝺ releuāt eos i aliquo | dilectio sine dissimulatōe | Gor. vt dilectō

patiētes: orātōi i. stātes. necessitatibus sctoz cōmunicātes. hospitalitatē sectātes. Bñdicite psequētib; vos bñdicite z nolite maledicere. Gaudete cū gaudētib. flete cū flētib. Idipsum invicē sentiētes. nō alta sapientes sed humilib; cōsentientes.

¶ Dñi ca. ij. pᵐ octa. ep̄hie Ro. xij

n Olite esse prudētes apud vosmetipsos. nulli malū p malo reddētes. prudētes bōa nō tm̄ cora deo sed etiā cora oīb; hoīb;. Si fieri pōt qō ex vobis ē cū oīb; hoīb; pacem habētes: nō vosmetipsos defendentes charissimi: sed date locum ire

primis ꝑm gr̄am | Habētes donatōes | Vlm. vt p ea que primis impēdatis dño seruatis | spe gaudētes | Vlm. vt executōe promissoz speretis etna gaudia | in tribulatōe patiētes: orōni instātes | Vlmcē. nō solū p salute nostra: sed etiam pro salute proximoz | in necessitatibus | Gorra: id est penurijs | sanctoz | vobiscū cōmorantiū | cōmunicātes | vestra bona tē porialia | hospitalitatē sectātes | quo ad pegrinos exēplo Abrae z loth q̄ receperūt angelos i forma hoīm i hospitio Geñ. xix. | Bñdicite ꝑsequētib; vos | Gor. i. bona eis optate | bñdicite z nolite maledicere | qz maledici regnū dei nō possidebūt | Gaudete cū gaudētib; | sez cpatiēdo afflictis | flete cū flētib; | .s. cpatiēdo eis | idipm invicē sentiētes | scz cū alijs fratrib; | nō alta sapiētes | Ly. primū cpulcādū | sz hoīb; cōsentiētes | cū eis humiliter cōuersando. Postilla.

n Olite eē prudētes apō vosmetipsos ꝛc. Illa epla imediate seqk epla; pcedēz dñice: z cohortat cū euāgelio: qz i euāg. legit de leproso: quē xp̄s solo ꝟbo curauit dicēs. volo: mūdare. Et cuius ratio leprosi significat mystice mūdatōem anime a lepra peccatorum

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sic etiã i epla hodierna apls Paulꝰ dissuadet nob ꝓ q̃ aia maculak: z
horrak nos ad ꝓtutes ꝓ q̃s aia mũdak et decorak dr. | Fres nolite esse
prudẽtes apud vosmetipsos .i.t.nõ tm̃ ꝓfidẽtiã habeatis i igenio vro:
ꝙ magis ꝓprio sensui velitis credere q̃ alieno.qz illud ẽ testamẽtũ scti
Bernardi:ꝙ qlibet hõ dz magis credere sensui alieno q̃ ꝓprio | nulli
malũ ꝓ malo reddẽtes .i.nulli iniuriã ꝓ iniuria referẽtes | Gor. Bul
ro magis ꝓ malo bo-
nũ. ps. xxxiij. Retribu
ebãt mihi mala ꝓ bo-
nis zc. | uidentes bo
na nõ tm̃ coram deo |
Gor.i.i secreto cordis
qz deꝰ intuek cor | ꝛ etiã
am corã hoibꝫ .i.i ma
nifesto ne ꝓximꝰ scãda
lizek: qz scãdalũ vitare
debemꝰ q̃ntũ possumꝰ.
| Si fieri põt qõ ex vo
bis ẽ cũ omib homini
bus pacẽ habentes | id
est quãtũ i vobis ẽ nõ
detis occasionẽ discor
die vel distractõi pacz:
| nõ vosmetipsos defẽ
dẽtes .i.nõ litis reper
cutientes aduersarios
vestros:sed facite sicut
christus dicit Luc. vi.
Si quis te pcusserit in
vnã maxillaz pbe ei z
alteraz | charissimi:sed
date locuz ire | Gor.i.
vindicte. Ira dicit diuinũ iudiciũ:ergo dicit deus ire | Scriptũ ẽ em̃ |
Deuk. xxxij. | Mihi vindictã | scz reseruate | z ego retribuã | id est vin-
dicabo | dicit dñs | Damascenus. Qñ em̃ vos puniretis eos:tã deo lo
cus nõ est in eis vt eos puniat in die ire. Seipm em̃ vindicare est rapi
nã ꝓmittere z deũ ꝓtemnere | Sed si esurierit inimicꝰ tuꝰ ciba illũ:si si-
tit potũ da illi .i.ꝓrrige ei necessaria i extrẽa necessitate | Hoc em̃ fa-
ciẽs .i.congregabis | cibãdo z potãdo illũ | carbones ignis .i.ardor ẽ charitaz | cõ
gereꝫ .i.congregabis | sup caput eiꝰ | Prouerb. xxv.i. sup mentẽ eiꝰ:qua
tenꝰ tua benignitate incipiat diligere te quẽ pus oderat | Noli vinci | ꝙ
impatientiã | a malo | supple noie | sed vince in bono | scz patiẽtie | ma-
lum | supple hominẽ. Postilla.

n Emini q̃cq̃ debeatis nisi vt inuicẽ zc. Ante inuitũ illꝰ epistole

Scriptũ ẽ em̃: Mihi vindictã z ego
retribuã dicit dñs. Sed si esurierit
inimicꝰ tuꝰ ciba illũ: si sitit potũ da il
li: Hoc em̃ faciẽs carbones ignis cõ
geres sup caput eius. Nolivinci a ma
lo: sed vince in bono malũ

¶ Dominica tercia post octauas epi-
phanie. ad Romanos. xiij.

n **Emini** quicq̃ debea
tis nisi vt in-
uicem diligatis. Qui em̃ di-
ligit proximũ legẽ implenit. Naz nõ
adulterabis: nõ occides: nõ furabe-
ris: non falsum testimonium dices:
nõ concupisces rem primi tui. Et si
quod est aliud mandatũ i hoc ꝙbo
instaurak: diliges proximũ tuũ sicut
teipm. Dilectio primi malũ nõ opa-
tur: plenitudo ergo legis est dilectio

scribit sanctus Paulꝰ dicẽs: Dis aia ptãtib sublimioribꝫ subdita sit.
Nõ ẽ em̃ ptãs nisi a deo. Itaq; qui resistit ptãti ordinatiõi dei resistit.
Tũc sequtur epla ps̃ens | Nemi q̃cq̃ | Et epistola z euangeliũ ꝓcordãt
qz i euãgelio legit quõ xps fuit cũ discipulis suis i nauicula ad trãsmi
grãdũ: z orta ẽ tẽpestas magna i mari: ꝙ quã tempestatẽ designak ma-
gna tẽtatio hurꝰ seculi. Sic etiã paulꝰ apls i epistola hac docz nos quõ
debeamꝰ trãsmigrare
tẽtatiões vincere ꝙ fru
re s q̃s enũerat i epistо
la hodierna dicẽs | Ne
mi q̃cq̃ debeatꝫ nisi vt
inuicez diligatis: q̃ em̃
diligit primũ legẽ im-
pleuit | Ly. oia em̃ mã
data decalogi ordinã
tur ad actũ diligendi:
qz p̃cepta ꝑme tabule
ordinãtur ad diligẽdũ
deum: z p̃cepta scõe ta
bule ordinãtur ad dili
gẽdũ ꝓximũ: et ita i di
lectiõe implek lex | Nõ
adulterabis | Gor. hic
phibek nocumẽtũ ꝓxi
mi i ꝑsona sibi cõiũcta
| nõ occides | i quo phibek nocumẽtũ ꝓximi i ꝓpria ꝑsona | nõ furabe-
ris | i quo phibetur nocumẽtum ꝓximi i reb tẽpalibus | nec falsum
testimoniũ dices | i quo prohibek nocumẽtũ ꝓximi i verbo | nõ cõcu
pisces rẽ ꝓximi tui: Et si quod ẽ aliud mãdatũ i hoc verbo instaura
tur .i.implek | diliges ꝓximũ tuũ sicut teipm | Gor. Sic debes dili
gere ꝓximũ sicut teipm i bono z in malo. Thomas: sic ꝙ nihil illici
cum ꝓpter amorẽ ꝓximi ꝓmittas | Dilectio ꝓximi malũ nõ ope
rak .i.cauet inferre malũ ꝓximo | Plenitudo ergo legis est dilectio |
Tho.i.ꝙ dilectõem lex impletur. Postilla.

Nduite vos ergo sicut electi zc. Añ initium illꝰ epistole scribit
i sctus Paulus dicẽs: Nolite mẽtiri inuicẽ: expoliãtes vos ve-
terem hominẽ cum actibus suis: z induẽtes nouz hoicm qui
renouatur i agnitõe dei fm imaginem eius qui creauit illũ. Tũc sequi
tur post hoc epistola hodierna quã scribit colossẽsib: z colossenses no-
minãk a ciuitate colossis | Fres induite vos .i.s. veste spũali | sicut electi
dei .ꝙ fidẽ | scti .ꝙ spem | z dilecti .ꝙ charitatẽ. Vel sic | electi dei | Ly ra
ꝙ eternam ꝑdestinatõem | sancti .ꝙ sacramẽtoꝝ ꝓceptõꝝ | z dilecti | per
augmẽtũ grẽ | viscera mie | Ly. q̃ctũ ad pierat affectũ | benig. q̃ctũ ad
eꝰ effectũ | hũilitatẽ .q̃ q̃ctutũ custodiaz fũdamtũ | modestiã .bñ vrẽdo

Universidad de Deusto
Biblioteca

pfpis | patiaz | bñ hñdo se ī aduersis | sup.iuī. | ī infirmitatibus z defectib | z donātes vobismetipsis | Ly. offensas remittēdo qō ē necessitatis | si quis aduersus aliquē habet querelā | .i. querele materiā | sicut z dñs donauit vob | .i. ita pure z integre | ita z vos | inuicē remittite peccata | Sup oīa aūt hec charitatē habete | q ē maior ceteris virtutib | qō ē vinculū pfectōis | Bozra: qz oīa que ad pfectōem ptinēt simul ligat | Et pax christi |

Ly. data et commendata a christo | exultz | id est sit causa exultationis | in cordibus vestris: in qua et vocati estis i vno corpore | .s. ecclesia sub capite christo. Bozra. oms enim vnum corpus sumus in christo | z grati estote | scz deo datori de tanto bñficio | verbū christi: id ē doctrina euāgelij: que specialiter verbum christi est: quia ō eius ore processit | habitet in vobis | scz per iugem eius meditationem | abūdāter | id est nō solum ad vestram sed ad aliorum edificatōem | in oīi sapientia | id est in oīi scripturarum intelligētia: vt omniū scripturarum intelligentiam z intellectum habeatis | docētes | scz ignaros | z cōmonētes | scz pigros | vosmetipsos | id est vnus aliū vos mutuo ad diuinas laudes excitādo: z hoc | in psalmis: hymnis z cāticis spūalibus | Bozra. de eternis bonis agētibus z celestē iocūditatez ostēdētibus | in gratia | Bozra: id ē ī cōsideratōe bñficiorum dei ergo vos cārātes ī cordibus vestris | Boz. nō tm labijs: sicut ille de quibus dicit Esa. xxix. Populus hic labijs me honorat: cor aūt eorū lōge est a me | deo | id ē ad honorē dei | in xpō iesu dño nostro.

Postilla.

Escitis q hi qui in stadio currūt ꝛc. Ante initiuz illius epistole scribit scrūs Paulus dicēs: Factus sū ifirmis infirm⁹ vt infirmos lucrifacerem. Omnia autem facio propter euāgelium: vt particeps eius efficiar. Tūc sequitur epistola | Nescitis q hi qui in stadio currunt | Vbi notandū q tempus qō bodie ecclesia incipit ē tēpus deuotionis z penitētie. In signum huius sancta mater ecclesia in hoc sacro tempore in cantu z lectionibus in matutinis nobis insinuat q a deo sumus elōgati z spūalib⁹ bonis spoliati ppter inobedientiā

et vocati estis in vno corpore et grati estote: Uerbū christi habitet ī vobis abundanter in omni sapiētia docentes z commonētes vosmetipsos in psalmis hymnis z canticis spiritalibus in gratia cantantes in cordibus vestris deo

¶Dominica in septuagesima. ꝑma Thor. nono

Escitis q hi qui in stadio currunt: omnes quidem currunt sed vnus accipit brauiuz. Sic currite vt comprehendatis. Omnis

Ade z Eue: vñ epistola z euāgeliū i hoc ꝑcordāt: qz em̄ depaupati sumus: tūc scrūs Matthe⁹ i euāgz. hodierno inuitat nos ad laborādū in vinea dñi vt ditemur. Et qz etiā a deo elōgati sum⁹ tūc s. Paul⁹ i epla hodierna ꝓponit nobis cursum vt ad brauiū diuine visiōis redeam⁹ dī. | Fres: Nescitz q hi q̄ i stā. cur. o. q̄. cur. | qz oēs homines ad beatitudinē nitūt peruenire: ꝗuis diuerso tramite incedūt: vt dicit Boe. de ꝑsolatione

enim qui in agone contendit ab omnibus se abstinet. Et illi quidem vt corruptibilem coronam accipiant: nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro non quasi in incertum. Sic pugno non quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum et in seruitutem redigo. ne forte cum aliis predicauerim ipse reprobus efficiar Nolo eni vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt. et omnes mare trāsierunt. et omnes in Moyse baptizati sunt in nube z in mari. et omnes eandem escam spiritalem manducauerunt. et omnes eundem potum spiritalez bi-

phie lib. iij. ꝑsa. ij | sed vnus accipit brauiū | id ē pmiū cursus. Notandū q stadiuz ē spacium i quo pedites currunt: quod Hercules dicitur statuisse. Perficitur autem vnum stadium. cxxv. passibus. Et stadium dicitur a stando: qz postq̄z Hercules tot passus curre bat: stabat et respirabat. In fine huius spacij ponebatur aliquid quod erat premiū cursus: vt equus vel purpureus pannus: z hoc dicitur brauiuz. Et licet omnes i hoc stadio currerēt: vnus tamē solus accipiebat h̄ brauiū. s. q̄ citi⁹ gueniebat: sic i cursu spūali vn⁹ tm̄. s. pseuerās accipit brauiū: qz q̄ pseuerauerit vsq̄ i finē: b salu⁹ erit | sic currite | .s. q bōa opa faciendo | vt comprehēdatis | scz brauium eternuz | Omīs enim qui in agone | id est in pugna | contēdit | cum aduersario | ab ommbus se abstinet | scz que impediunt ipsum ꝓ assecutio ne victorie | Et illi quidez vt corruptibilem coronam accipiāt: nos autem incorrupta m | Lyra: quasi diceret: si hoc faciūt ꝓ temporali ꝑcio: multomagis debem⁹ hoc facere ꝓ eterno ꝑmio: abstinēdo ab oib⁹ impedimētis nr̄e salutis exercitādo nos ī oīib⁹ ꝓmotuis | Ego igit sic curro | Boz. bonū opando | nō q̄si ī incertū | Ly. qz scrūs Paul⁹ certe⁹ erat de beatitudine futura ꝓ reuelatiōne diuinā | sic pugno | scz ꝑtra tēptatiōem | nō q̄si aerē verberās | id ē inaniter: sicut ille qui aerē petiit ꝓ hoste | sed castigo corp⁹ meū | Boz. id ē motus carnis illicitos repmo | z i seruitutē redigo | scz ꝓ operatōem boni | ne forte cū aliis p̄dicauerim | Ly. scilicet inducēdo eos ad opera pfectionis | ipe reprob⁹ efficiar | Boz. i. a deo reprobatus qō turpe eēt | Nolo eū vos ignorare frēs | Ly. sz diligēter attēdere | qm̄ p̄res nostri

oēs]tā boni q̄ mali[sub nube fuerūt].s.eos ptegēte ab estu de die i di
em Exo.xiij[z oēs mare trāsierūt:z oēs i Moyse baptizati sūt i nube
z i mari]Ly.i.i signū baptismatis receperūt:qz trāsit⁹ iste maris z p
fectio nūb⁹ figura fuit baptismatis[Et oēs cādē escā spīritalē māducā
uerūt]Ly.māna q̄ dr esca spūal:qz nō ꝑture nature:sz ꝑture diuie po
tētie fuit data de celo. Et etiā fuit figura eucharistie q̄ spūalē hoiez nu
trit[z oēs eūdē po.spi
ritalē biberī].s. aquā
de petra eductā virtute
diuīa:qñ Moyses bis
pcussit petrā Exo.xvij
[Bibebāt aūt de spiri
tali].i.potū datū ꝑtu
te xp̄i:qz figurabat a
quā gr̄e p xp̄m dādum
[cōsequēte eos petra]
Dr.aq̄ vbiq̄ seq̄bā
tur eos. Petra autem
erat xp̄s]Unde.nō i re
sed i figura:de qua pe
tra fluxit sanguis z aq̄
p aplōz laterz xp̄i i die
pasceues. Postilla

Ybenter suffer
tis ꝛc. Añ ini
tiū illi⁹ epistole
scribit sctūs Paul⁹ di.
Ipse em̄ sathanas trās
figurat se i angelum lu
cis. Nō ē ergo magnū
si mistri eius trāsfigu
rent⁹ velut mistri iusticie. Tūc sequit epistola hodierna. Et p̄ns epl̄a z
euāgeliū hodiernū i h̄ ꝓcordāt:qz euāgeliū dicit de semiatore q̄ exijt se
miare semē suū. Sic etiā epistola dicit de p̄dicatore.s.scō Paulo:q̄ se
mē verbi dei semiauit p totū mūdū:sicut ptz i collecta de scō Paulo:
Deus q̄ vniuersum mūdū beati Pauli p̄dicatōe docuisti: da nobis q̄
sum⁹:vt cui⁹ natalicia colim⁹ et⁹ apud te patrocinia sentiamus[Fres li
bēter suffertis insipiētes ꝛc̄]Pro itellectu illi⁹ epistole notādū ē q̄ tēpo
re aplōz erāt quidā pseudo apostoli qui gloriabant⁹ et iactabāt se
esse iudeos natōe:z de semine Abrae descēdisse. Et hoc faciebant vt p
hoc i maiori autoritate haberēturz eozū false doctrine magis crederet⁹
z nitebātur Corithios a libertate euāgelij reducere ad obseruātiā legz
mosaice. Et ipsi corithij sufferebāt eos z eis būfaciebāt⁹ eos aplōs p̄se
rebāt:min⁹ reputātes aplm̄ q̄ illos. Et de h̄ apls cos reph̄endit in hac

berūt. Bibebāt aūt de spiritali ꝓse
quēte eos petra. Petra autē erat xp̄s
¶ Dñica i sexagesima h̄. Lor.xi

f Rēs libēter suffertis in
sipiētes cum sitis
ipsi sapientes. Sustinetis
em̄ si quis vos in seruitutē redigit:si
q̄s deuorat:si q̄s accipit:si q̄s extol
lit:si q̄s i faciē vos cedit. Scōm ig
nobilitatē dico quasi nos infirmi fu⁹
rimus i hac pte:i quo quis audet in
insipiētia dico audeo z ego. Hebrei
sunt z ego. Israelite sunt z ego. Se
mē Abrae sunt z ego. Ministri chri
sti sunt z ego. Ut minus sapiēs dico
plus ego: in laboribus plurimis: in
carceribus abundātius: i plagis su
pra modū:i mortib⁹ frequēter. Al iu

epl̄a:z oñdit quō bēat maiorē materiā gl̄iandi q̄ ipsi si expediat. Et i
pñti epl̄a nūerat apls plūma martyria sua z bñficia z opa bona facta
p utilitate eccl̄ie. Et etiā enūerat pluria q̄ passus ē p fide z p noie Ihu
xp̄i:z h̄ apls faciebat vt illoz pseudo apostoloz falsitatē repelleret: et
maiorē fructū faceret ad dei laudē z fideliū salutē: ppt q̄ sua gl̄iatio
erat ꝑtuosa:illoz aūt viciosa:vñ dicit[Fres].i.vos frēs corithy[libē
ter suffertis].i.sustine
tis patiēter[insipiētes]
.i.falsos aplos de fal
sis false gl̄iantes:qō p
prij ē insipiētiū[cū si
tis ipsi].i. eē debeatis
[sapiētes]q̄ talib⁹ fal
sis aplis z seductorib⁹
nō crederetz[nō sustie
tis em̄ si q̄s]Ly.pseu
do aplōz[vos].s.a li
bertate xp̄i euāgelij[i
seruitutē redigit].i.i ob
seruātiā legz. Volebāt
em̄ vos subijcere seruitu
ti legz dicētes debere e
os seruare legalia cū euā
gelio[si q̄s deuorat]ly.
qz de bonis corithioz
laute viuebāt[si q̄s ac
cipit]bōa vīa decipiē
do vos falsi z mēdaci
b⁹ ꝓbis[si q̄s extollit]
qz pseudo apli iactā
bāt se sup corithios di
cētes se eē filios abrae:
corithios aūt filios gētiliū idolatrie deditoz ꝛc̄.[si q̄s vos i faciē ce
dit]Dr.i.i p̄sentia vos vituperat imprꝛopando vobis gen⁹.s.q̄ sitz gē
tiles. Unde Ambrosi⁹: In faciē cedit cui iniuriā irrogat[Em ignobili
tatē dico]Dr.quā vobis obijciūt q̄dā iudei de semie Abrae se iactā
tes z vos spnētes tāq̄ ignobiles ipsis[q̄si nos infirmi fuerim⁹ hac pte]
id ē impotētes gloriari de generis nobilitate:sz nō sum⁹[in quo q̄s au
der:i insipiētia dico]Dr.qz insipiētiā estimat seipm̄ iactare z lauda
re[audeo z ego].i.audere possum z ego[Hebrei sunt]Ly.i.lingua z
natōe hebraica gloriant⁹[z ego].s.suz sicut ipsi sunt[Israelite sūt].i.
gloriant⁹ q̄ de ptriarcha Jacob descēderūt[z ego]sic⁹ descendi[semen
Abrae sūt]Ly.cui⁹ semi facte sūt repromissiones[z ego].s. sū de eodez
genere:z ꝛō de oib⁹ istis possū gloriari[mistri xp̄i iūt].i.dicūt se eē mi

Universidad de Deusto
Biblioteca

nistros xpi ⁊ ego sum silr | vt mi⁹ sapiēs dico | qz nō ē hois sapiēz se ipm laudare: ⁊ p h̄ ostēdit se coactū i laudē suā ꝓpositse | pl⁹ ego | .s. sū minister xpi q̄z ipsi. Hoc pz ex co: qz plura passus sum ꝓpter misteriū xpi. Tūc enūerat di. | i labozib⁹ plūis | q̄z ipsi | i carceribꝫ abūdāt⁹ | Ly. ppt pdicatōez euāgelij | i plagis sup̄ modū | .i. vltra mēsurā alioz | i mozt⁹ frequnt | .i. i piculo mozt⁹ | A iudeis q̄nq̄es | .i. q̄nq̄z vicib⁹ | q̄ dragen as | .s. pcussiōes

Damasci prepositus gētis arethe regis custodiebat ciuitatē damascenoꝝ vt me ꝓhēderet: ⁊ p fenestram in sporta dimissus fui p muruz: ⁊ sic effugi manus eius. Si gloriari oportet non expedit quidem: veniam autem ad visiones ⁊ reuelatiōes domini. Scio hominez in christo ante annos quattuordecim: siue in corpe siue extra corpus nescio: deus scit. raptū huiusmodi vsq̄ ad tercīū celum Et scio huiusmodi hominez siue in corpe siue extra corpus nescio: deus scit. quoniā raptus est in paradisum

vt plagas | vna mi⁹ | h̄ ē. xxxix. | accepi | pcessu eīm erat i lege Deutre. xxv. Si eū q̄ peccauerit dignū viderit plagis: pstrauerūt euz añte se: ⁊ cozā se fecerūt verberari: p mensura peti erat mod⁹ plagarū: ita vū taxat vt q̄dragenariū numez non excederēt. Ne igit̄ imisericoꝝdes viderent subtrahebāt mi⁹ q̄ poterāt. s. vnā plagā | ter ꝓgis cesus suz | .s. h̄ a gētibus passus ē | semel lapidatus suz a iudeis | Act. xiiij Lapidātes paulū traxerūt eū extra ciuitatē estimātes eū moztuū ee | ter naufragiū feci | .i. passus sū | nocte ⁊ die i pfūdo maris fui | Ly. s. ad diuersas ptes tre ⁊ insulas nauigādo ꝓpter pdicatōz euāgelij. Alij exponūt dicētes q̄ naufragiū passus steti sub aq̄ p die ⁊ nocte virtute dei ipm pregēte | i itineribꝫ sepe | ꝓpter pdicatōem euāgelij | periculis fluminū | Lyra: in hyeme mundātium. Et sic sunt magna pericula i trāsitu aquarum | periculis latronum | diabolo eos cōcitāte cōtra Paulum: vt pdicatio verbi dei ⁊ salus animarū impediretur | periculis ex genere | supple meo: id est a iudeis volētibus Paulū occidere: ideo: qz a lege eoꝝ ō ista ad christū se conuertit | periculis ex gētibus | Lyra: id ē ex gēnibus mozte eius querētibus: quia cōtra idolatriaz pdicabat. Et sic nec inter suos nec inter alienos sez securus fuerat | periculis i ciuitate | Lyra: supple cōmota cōtra me | periculis i solitudine | Lyra: id est a bestijs occurrētibus | periculis i mari | a piratis ⁊ naufragijs | periculis i falsis fratribus | Lyra: quod ē piculosius: qz nulla pestis efficacioz ad nocēduz q̄z familiaris inimicus | i labore | supple manuali | ⁊ erūna | id ē i pauprate | i vigilijs multis | sez fuit ꝓpter laborē manualē: ⁊ etiā ꝓpter oziōnē | i fame ⁊ siti: i ieiunijs multis: i frigore ⁊ nuditate | qz neq; habebat

quādoq; sufficiētem victuz ⁊ amictū | preter illa que extrinsecus sunt | Lyra: ppter illa mala ia enumerata que me exterius affligūt sunt alia que affligūt me interius: sez | instantia mea quotidiana | Oz. que nec vna hora remittit | sollicitudo oim ecclesiarū | Lyra: Incumbebat eīm sibi quottidie regimē ecclesiaruz i magna affectiōe mētis. Ideo subdit | Quis infirmat | Lyra: i fide ⁊ moztibus | ⁊ ego nō infirmoz | dolēs ꝑ malo eius: quasi dicat nullus | q̄s scādalizat | Ly. s. rues in petrā exemplo alterius | ⁊ ego nō vroz | p passionē: quasi diceret nullus | Si | p quia | gloriari oportz | quia oportebat Paulū sic facere ad repellēdā iactātiam ⁊ superbiam pseudo apostolorum | que infirmitatis mee sunt | Lyra: id est que ptinēt ad infirmitatez meam | gloriabor | hoc dicit cōtra falsos apostolos qui de nobilitate generis gloriabātur | Deus ⁊ pater domi nostri Jesu christi scit qui est bñdictus i secula q̄ nō mētioz. Tūc ibi ꝓsequenter enumerat mala que eūasit. Dum eīm pergeret Damascum ad persequēdum christianos: miraculose fuit cōuersus: ⁊ post baptismum intrauit synagogam: ⁊ cōfundebat eos qui habitabāt Damasci Per quod suaserūt ꝓposito ciuitatis vt caperet ⁊ occideretur: vt habetur Actuū. ix. Ergo dicit | prepositus gētis Arethe regis custodiebat ciuitatem Damascenoꝝ | id est custodire fecit p homies armatos | vt me comprehēderet | Lyra: vt traderer iudeis ad occidēdum | ⁊ per fenestram i sporta dimissus sum p muruz | sez a christianis | ⁊ sic effugi manus eius | Si | p quia | gloriari oportet | me ꝓmēdādo ꝓpter pseudo apostolos | nō expedit quidez | ꝓpter me: licet expediat ꝓpter vestrā vtilitatem | veniam autē ad visiones ⁊ reuelatoes domi | Scio hominem | Gozra. De se tanq̄z de alio loquit̄ i suī commēdatōez vt viret ia etātiam | i christo | manētem p gr̄am: ⁊ sibi vnitum p fidem ⁊ charitatem hāc | añ annos quattuordecim | tot eīm anni fuerūt inter visionem ⁊ narratōem. Ex quo apparet eum hoc enarrare nō ex iactātia: sed ex necessitate ꝓpter vtilitatem | siue i corpoze | Gozra: sez manēte anima | siue extra corpus | assumpta | nescio: deus scit: raptū huiusmodi vsq̄ ad tercium celū | id ē empireū. Credit̄ raptus iste fuisse i sua cōuersiōe: quādo fuerat trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus nec comedēs nec bibēs. Et scio hmōi hoiez siue i corpe siue extra corpus: nescio deus scit: q̄m rapt⁹ est i paradisum | Glo. i eā trāquillitatē q̄ fruūtur illi q̄ sūt i celesti hierl'm | ⁊ audiuit | .i. ꝓcepit | archana ꝓba | ꝺ dei ēntia | q̄ ū lz | .i. ū

et audiuit archana verba que non licet homi loqui. Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil nisi in infirmitatibus meis. Nam ⁊ si voluero gloriari non ero insipiēs. Veritatē ei dicā. Parco aūt ne q̄s me existimet sup̄ id q̄ videz i me aut audit aliq̄d ex me: ne magnitudo ꝛuelatōnū

Universidad de Deusto
Biblioteca

ē possibile| homi loq].i.ꝑbis explicare |p hmōi].s.visiōib |gloria|
bor]z recte|p me aūt nihil| Ly.i.a me nulla habeo materiā glorīādi
|nisi i infirmitatib meis |qs patior q sunt glie acqrēde| Nā z si volue
ro gloriari]Ly.de donis mihi a deo datis| nō ero incipiēs |qr hoc nō
facto inaniter z sine cā| veritatē em dicā: parco aūt]Ly.i. ꝓce me lau|
do| ne qs existimet me].s.gl'iari inaniter |sup id qō videt i me].i.i cō|
uersatone mea| aut au
diat aliqd de me].i.in
doctrina mea. Multa
em dona dei latebāt in
ap'lo q ñ manifestabat
nisi put z ēptuz ad dei
gloriā z fideliū salutez
expediebat| Et ne ma
gnitudo reuelationuz |
Ly.diuinarū| extollat
me]i supbiā| dat'ē mi
hi stimul' carnis mee |
Gor.i. tentatio libidi|
nis| angelus sathane |
id ē angel' malign' mis|
sus a sathana ad meā
subuersionē| q me col|
laphizet |id est me af|
fligat. |Propter quod
ter dīm rogaui vt dis|
cederet a me. Et dixit
mihi: Sufficit tibi gra mea]Ly.q.d.nō ē tibi necessariū vel vtile q̄ a
te discedat tēratio carnis| nā virt' infirmitate ꝑficit]Gor.qñ certat z
vincit roborat z auget| Libēter em gloriabor i infirmitatibus meis |
Gor.nō i vna tm sed plurib| vt inhabitet in me virt' christi].i.gra in
me consummetur z pficiatur. Postilla.

extollat me dat'ē mihi stimulus car
nis mee angel' sathāe q me collaphi|
zet. Propt qō ter dīm rogaui vt dis|
cederet a me Et dixit mihi Sufficit
tibi gra mea. Nā vt'i infirmitate pfi|
cit. Libēter igit gl'iabor i infirmita|
tib meis: vt inhabitet i me virtus xpi.
¶Dñica i qnq̄gesima i.Cor.xiij

Si linguis hoim loqr z
angelorum
charitatē aūt non habeam fa|
ctus sum velut es sonās aut cimba|
lū tinniens. Et si habuero ꝓphetiaz
z nouerim mysteria oia z oem sciam
et habuero omnē fidem ita vt mon|

Si linguis hoim loquar z angelorū. Ante initiū illius epistole
scribit sanctus Paulus dicēs: Si quid patitur vnū membrū
compatiunt' omia membra. Si gloriatur vnum membrū con
gaudent omia membra. Tunc sequitur epistola hodierna| Fratres si
linguis hominū loquar |Apostolus in hac epistola maxime commen
dat charitatē dei z pximi: vnde epistola z euangeliū concordāt: q̄ eua
geliū dicit de passione christi quō est traditus: illusus: ꝑspu': flagella
tus: crucifixus: i quib' oib' nobis ostēdit suam maximā charitatem
Joh. xv. Maiorem hac charitatē nemo habet vt aiam suā ponat qs
p amicis suis. Similiter i epistola hodierna ap'lus Paul' ostendit no|
bis vnitatē charitatis dicēs| Si linguis hoim loquar |Gorra:id est
omniū hominum p donum linguarum| z angelorum |scz quod plus

ē| charitatē āt ñ ha. fact' sū velut es sonās].s.alīs fuies z seīpm ostru
ens| aut cibalū tinies.s.alios delectās z seīpm ꝓsumēs| Et si habuero
oēz ꝓphtiaz |Gor.q occulta diuia mānifestāt z reuelāt| z nqueri myste|
ria oia].i.occulta veterz z noui testamēti| z oēz sciaz].s.diuinā z hūa
nā| z si habuero oēz fidē].s.tā pfectā| ita vt mōtes trāsferā]vtute fidi
ō loco ad locū| charitatē aūt ñ habuero nihil sū |Ly.ꝑtū ad eē gre| z
si distri. |Gor.i. plib
diuisero| in cibos, pau
perz |nō i cōmuia diui
tū| oēs facultates me
as |nō alieas| z si tra
didero corpus meuz |
Gorra. voluntarie ad
martiriū| ita vt ardeā |
.i.ad ꝓburēdū :siēz b.
laurēri': qō ē acerbissi|
mū martyriū| caritatē
āt ñ habu.nihil mihi ꝓ
dest |ad vitā etnā| cha
ritas patiēs ē]Ly.i.fa
cit patiēte in malis tole
rādis| benigna ē].i. fa
cit benignum i bonis
opandis| charitas nō
emulat].i. nō inuidet
|nō agit pperam].i.p
uerse.s. ipediēdo bona
ne fiāt| nō inflat]ꝓtra
primū: etiā si ꝑsone suc
cedat sibi| nō ē ambitio
osa |id ē alīs non vult
ꝓponi| nō querit que
sua sunt| em :sed etiaz

tes trāsferā: charitatē aūt nō habue|
ro nihil suz. Et si distribuero i cibos
paupez oēs facultates meas: z si tra
didero corpus meū ita vt ardeā cha
ritatē autez non habuero nihil mihi
prodest. Charitas patiens est: beni|
gna ē. Charitas nō emulat: nō agit
pperam: nō inflat: non est ambitiosa
non querit que sua sunt: nō irritatur
non cogitat malū: nō gaudet sup ini
quitate: cōgaudet aūt veritati: oīa
suffert: oīa credit: oīa sperat: oīa susti
net: charitas nūq̄ excidit. Siue ꝓ
phetie euacuabunt siue lingue cessa|
bunt siue scientia destruet. Ex parte
em cognoscimus z ex parte ꝓphetā|
mus. Cum aūt venerit quod pfectū
est euacuabitur qō ex parte est. Cum
essez puulus lqbar vt puulus sapie
bā vt puulus: cogitabā vt puulus

que aliorū sunt curat| nō irritat]Gorra:id est nō prouocatur ad irā
vel vindictam propter iniurias sibi illatas| nō cogitat malū |id est nō
pmittit hominē cogitare qualiter perficiat maluz in opere| nō gaudet
sup iniquitate |Gorra:sed potius doler si viderit aliquem peccare| cō
gaudet āt vitati].i. verbis vitat z| oīa suffert]Ly.ifirmitates,pri supe
rādo| oīa credit |scz q diuin' a deo st tradita| oīa spat |.s.diuin' pmissa
|oīa sustinet]Lyra:p lōganimitatē patiētie expectādo ꝓmissa| cha
ritas nūq̄ excidit |nec in hoc seculo nec i futuro:sed potius augmenta
bitur| Siue ꝓphetie |scz futurorū| euacuabūtur |in futuro:quia om|
nia erūt ꝑsentia| siue lingue cessabūt |scz i futuro :quādo nō erūt diuer
se lingue sicut iam:sed omes vna z eadem lingua laudabūt deuz | siue

Universidad de Deusto
Biblioteca

scia. ſcz aeḡſſita. deſtruek. ḡtū ad actū rōcinādi. ex parte eīm cognoſci
mus. Boz. i. impfecte cognoſcim⁹ deū. ꝓpter impfectōem intellect⁹ z te
nebꝛoſitatē pñtis ſtat⁹. z ex pte ꝓpheramus. i. impfecte futura p̄dici
mus. Cū aūt venerit quod pfectū ē. i. futura brītudo. euacuabīt qō
ex parte eſt. id ē quod impfectū eſt: ſcz ſcia: ꝓphetia z fides. Et ita di
cta apoſtolus declarat p ſimile de ſtatu pueꝛili impfecto: qui ceſſat ad
uenīēte ſtatu viꝛili pfe
cto. ergo dicit. Cuz eſſ
ſez paꝛuulus. i. ſ. etate
loquebar vt ꝓuulus
impfecte moꝛe pueꝛi
balbutiētis. ſapiebaz
vt ꝓuulus. i. res būa
nas. cogitabā vt ꝓuu
lus. ſicz vana et iutilia
qñ aūt factꝰ ſum vir
Boz. pfecte etatis. eua
cuaui ea que erant paꝛ
uuli. Vlm. ſ. in loquen
do: cogitādoꝛ ſapiēdo
Videmus nūc. id ē i
pñti deū. p ſpeculū in
enygmate. id ē obſcu
re: hoc eſt p creaturas:
quia i magnitudie po
tētiā: i pulcꝛitudine ſa
pientiā: in vtilitate bonitatē. tūc aūt. i. i futuꝛa brītudie. facie ad faci
em. Ly. i. clare z nude videbim⁹ diuinā eſſentiā. nūc cognoſco. i. deuz
ex pte. i. impfecte z obſcure. tūc aūt. i. in futuꝛo. cognoſcā. pfecte et
p̄ſentialiter deū. ſicut z cognitus ſum. id eſt pꝛecluſus cognoſcere. nūc
autem. id eſt in tempoꝛe vie. manēt fides. i rationali. ſpes. in irāſci
bili. charitas. i cōcupiſcibili. tria hec. Maioꝛ aūt hoꝝ ē charitas.
Boz. quia ceteris deceḋētibus ꝑmanebit. Postilla.

Cum autem factus ſum vir euacua
ui que erāt paꝛuuli. Videmus nunc
per ſpeculum in enygmate: tūc facie
ad faciem: nunc cognoſco ex parte:
tunc autem cognoſcam ſicut et cog
nitus ſum. Nunc autem manent fi
des ſpes charitas tria hec: maioꝛ au
tem hoꝝ eſt charitas.
¶ Dñica pꝛima in. xl. ij. Loꝛ. vi.

b Oꝛtamur vos ne inuacu
um gratiam dei recipiatis.
Ait enim: Tempoꝛe accepto exaudi
ui te et in die ſalutis adiuui te. Ec
ce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies
ſalutis: nemini dātes vllam offenſi
onem vt non vituperetur miniſteriū
noſtrum: ſed in omnibus exhibea
mus noſmetipſos ſicut dei miſtros
in multa patientia: in tribulationib⁹
in neceſſitatibus: in anguſtijs: in pla
gis: in carceꝛib⁹: in ſeditionib⁹: in la
boꝛib⁹: in vigilijs: in ieiunijs: in caſti
tate. in ſcientia. in longanimitate. in
ſuauitate. in ſpūſancto. in charitate
non ficta. in verbo veritatis. in virtu
te dei. Per arma iuſticie a dexꝛis z a
ſiniſtris. per gl̄iaz z ignobilitatē. p̄ſi
famiā z bonā famā. vt ſeductoꝛes et
veraces ſicut qui ignoti z cogniti. q̄ſi
moꝛiētes z ecce viuim⁹. vt caſtigati z
non mꝛtificati. q̄ſi triſtes. ſp̄ aūt gaudētes. q. facīt in
dño. ſic egētes. i. mēdici z paupes. multos aūt locupletātes. ſ. diuit

q̄ nūc ſtatim poſt obitū ſalus dak fidelib⁹: ſed i veteꝛi teſtamēto diffe
rebak. Vñ Luc. xxiij. Hodie mecū eris i paꝛadiſo. nemi dātes vllā offen
ſionē. Boz. i. neminē verbo vel facto ſcādalizātes. vt nō. ſcz ꝓpos. vt
tuperet miſteriū noſtꝝ. Ly. q̄ mala ſubditoꝝ redūdāt in vituꝑiū pla
toꝝ. ſed i oīb⁹ exhibeam⁹ nos ſicut dei miſtros. ſcz ipſi xp̄o nos con
foꝛmādo quātū poſſum⁹. i multa patiētia. Boz. ſ. coꝛdis: oꝛis z opis
i tribulatōib⁹. ſcz mꝛ
tiplicib⁹. i neceſſitatib⁹.
ſcz vict⁹ z veſtit⁹. i an
guſtijs. i. in curis. in
plagis. i. i verberibus
coꝛpis. in carceꝛibus.
Ly. ne poſſim⁹ ad p̄di
cādū diſcurrere. i ſedi
tiōib⁹. i. i ꝓmotōibus
populi ꝓtra me. in la
boꝛib⁹. ſcz manuū. in
vigilijs: i ieiunijs ni ca
ſtitate. ſcz mētis z coꝛ
poꝛis. i ſcia. ſcꝑturaꝝ
i lōganimitate. ſcz ex
pectatiōe ꝑmū. i ſuaui
tate: i ſpūſctō. Ly. qui
facit hoīem dulcē z ſu
auez ꝓpio ꝙbo z facto
i charitate ñ ficta. i.
nō ſimulata contra hy
pocꝛitas. i verbo veri
tatis. ſcz loquēdo cuꝛ
ꝓmo. in virtute dei.
id eſt in deo nō i nobis ſperādoꝛ ꝑfidēdo. p arma iuſticie. id eſt ope
ra iuſticie nos ꝓtegēcia. a dexꝛis. Ly. i. ne i ꝓſpis p ſuꝑbiā eleuent. z
a ſiniſtꝛis. i. ne i aduerſis deficiant. p gl̄iaz z ign̄bilitatē. Ly. aliqñ apli
reputati fuerūt gl̄iosi: ecōuerſo aliqñ incaꝛcerati fuerūt vt viles z abie
cti: ſicut patet i legēdis apoſtoloꝝ z alioꝝ ſanctoꝝ. p infamiā z bonaz
famā. Ly. q̄ ab aliquib⁹ dicebant ſeductoꝛes: ab alijs ꝙo dicebantuꝛ
apoſtoli veritatis p̄dicatoꝛes. vt ſeductoꝛes. ſ. reputati i eſtimatōe
maloꝝ hoīm: q̄ xp̄s q̄ ē veritas: dicitur ē ſeductoꝛ: Matth. xxvij. z ve
races. apud deū. ſicut qui ignoti. Lyra. i. reꝓbati a malis. z cogni
ti. id ē approbati a bonis. quaſi moꝛiētes. i. pculis moꝛtis expoſiti
z ecce viuim⁹. ſcz deo p fidē z gratiā. vt caſtigati. Gozra. flagellis z
p̄ſſuꝛ vt ceſſarem⁹ a p̄dicatōe. nō mꝛtificati. ſ. deſiſtēdo a p̄dicatōe
vl̄ moꝛiēdo coꝛpaliꝛ. q̄ſi triſtes. ſ. reputati. ſp̄ aūt gaudētes. ſ. facīt in
dño. ſic egētes. i. mēdici z paupes. multos aūt locupletātes. ſ. diuit

Universidad de Deusto
Biblioteca

tūs spūalibus| tāc nihil habētes |Ly.qz apl's ppter xp̄m oia tpalia re liquerūt| z oia possidētes |scz nō solū spūalia sed etiam tpalia: qnia ti mentibus deū nihil est difficile. Postilla.

r Ogam⁹ vos z obsecram⁹ zc. Añ initiū illi⁹ epl'e scribit sanctus Paul⁹ dicēs: Cū essem⁹ apud vos z p̄dicabam⁹ vobis passuros vos tribulatōes: sicut z factū ē: Tūc sequit' epl'a ista quā scribit sc̄ūs Paul⁹ thessalonicēsib⁹. Et thessalonicēses noiant a ciuitate thessalonica q̄ ē metropol' i macedonia q̄ ē q̄dā ps grecie. Vbi notādū q⁹ epl'az euāgeliū p̄cordār. Nā euāgeliū dicit de muliere chananea: que cuz clamorib⁹ petiuit a dño Jhu christo sanatiōez filie sue q̄ grauiter vexabat a demonio. Sz qz clamores z petitiōes nr̄as deus ñ exaudit nisi a mūdo corde p̄cedāt: ideo apostolus Paulus in epistola hodierna ad mūdatiōem z sanctificatiōem inducit: z dicit

non mortificati. Quasi tristes semp autem gaudentes: sicut egentes multos autez locupletantes: tanq̄ nihil habentes z omnia possidentes.

¶Dominica secunda in quadragesima. Ad thessalonicēses quarto

f Fratres rogam⁹ vos z obsecramus ī domino Jesu⁹ vt quemadmodū accepistis a nobis quomodo vos oporteat ambulare z placere deo sic z ambuletis vt abundetis magis. Scitis em̄ que p̄cepta

|Rogamus vos z obsecramus |Vinc. Rogare ē simpliciter petere: sz obsecrare ē cū necessitate rogare: z ppter h̄ addit apl's |ī dño Jhu: vt quēadmodū accepistis a nobis |.s. a me z thy motheo z Siluano verbo z exēplo| quō vos oporteat ambulare |scz pficiēdo p vīā mādator̄ dei| z placere deo |Ly. caste z mūde viuēdo |sic z ambuletis |Goz. s.i bonis pficiēdo z pseuerādo| vt abundetis magis |id ē vt crescatis i virtutibus z meritis| Scitis em̄ |id est scire debetis| que p̄cepta |scilicet euangelica| dederim vobis p dominuz Jesum |id est de mandato ipsius cui simpliciter est obediēdum. Hec em̄ ē volūtas dei |Vincētius: scilicet bn̄placēs| sanctificatio vestra |id est vt sanctificemini in virtutibus| vt abstineatis vos a fornicatione |Lyra: tanq̄ a deo p̄hibita| vt sciat vnusquisq⁹ vestrum suum vas possidere |id ē vxorē ppriam| in sanctificationez honore |Glo. vt sciat quandoq⁹ etiam ab vsu licito abstinere: z temporib⁹ sacris z etiam tempore puerperij z mēstrui| nō in passione desiderij |id est nō semp satisfaciēdo desideriis carnis| sicut z gētes |faciūt| que ignorant deum |Vincētius: p veram fidem. ppter quod nō debetis assimilari eis| et ne quis suggrediatur |scz p violētiam| neq⁹ circūueniat |p̄r fraudulēta| ī negocio |occulto| frēm suū |.i. primū suū| qm̄ vindex ē dn̄s |. id ē vindictā facit| de om̄ib⁹ his |scz i om̄i immūdicia: de om̄i iniuria z om̄i fraudulēta| sic p̄dixim⁹ vobis |i doctnis nr̄is| et testificati sum⁹ |testimonio scripturar̄| nō em̄ vocauit nos de⁹ |Vin. p inf'nā inspiratōz |i immūdiciā |.i. vt immūdicie seruiam⁹ |sz i sctificatiōz |vt sctē viuam⁹ z i sctitate ei seruiam⁹ |i xp̄o ihu dño nr̄o |Vin. i. cū auxilio z adiutorio dñi nr̄i Jesu xp̄i.

pta dederi vobis p dñm ihm. Hec ē em̄ volūtas dei sctificatio vra vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vnusq̄sq⁹ vām suuz vas possidere in sctificatōe z honore: nō ī passiōe desiderij sicut z gētes q̄ ignorāt deū Et ne q̄s suggrediat' neq⁹ circūueniat in negocio frēz suū: qm̄ vindex ē dn̄s ō bis om̄ib⁹ sicut p̄dixim⁹ vobis z testificati sum⁹. Nō em̄ vocauit nos de⁹ in immūdiciā sed i sanctificatōem in xp̄o ihesu dño nostro.

¶Dñica tercia in .xl. Ad Ephe. v

e Estote imitatores dei sicut filij charissimi z ābulate in dilectiōe sicut z xp̄s dilexit nos

Estote imitatores zc. Añ ista quā scribit s. Paul⁹ dī. Dis sermo mal⁹ ex ore vro nō p̄cedat: sz si q̄s bon⁹ ē ad edificatiōez fidei vt det gr̄am audiētibus. Tunc sequit' p̄ns epl'a z i hac epl'a apl's Paulus ppōit doctrinā exemplarē q̄ iducere possit nos ad declinatiōez mali z ad opatōz bōi: z ppōit nobis i exemplū dn̄m nostruz ihm xp̄m: qz ipe ē exemplar veritissimū om̄ bonorū dicēs| Fres estote imitatores dei sic filij charissimi |Vin. mādatis et⁹ obtpando: qz char⁹ filij⁹ mādatis p̄inalib⁹ obtpat. Nota q⁹ sum⁹ filij charj ppt imaginē creatōis: charitores ppter imaginē recreatōis: charissimi ppt imaginē glificatōis| z ābula te ī dilectōe |vera z reali| sic z xp̄s dilexit nos |sincere z ex corde| z tradidit semetipm |nō alij| p nob |cū adhuc inimici eram⁹ Ro. vi.| oblatiōez z hostiā deo |i cruce| in odorē suauitat̄ |Ly. q̄ oblatio acceptissima fuit deo: qz pcessit ex magna charitate| Fornicatio aūt |.s. luxuria| z ois immūdicia |Ly. vt p h̄ icludant' oia ad vicij luxurie p̄tinēria | aut auaricia |.i. inoderata cupiditas bn̄di tpalia| nec nomicē ī vob |Vin. i. nō dz famari de vob| sicut decet scōs |.i. xp̄ianos q̄ dicūt' scī: qz xp̄i sanguine redēpti| aut turpitudo |Goz. q̄ fit oculis z amplexib⁹ mulieruz |aut stultiloquiū |Vinc. i. inhonest⁹ z indecēs sermo| aut scurrilitas |Goz. s. verbis iocosis z ad risum p̄uocātib⁹| q̄ ad rē nō p̄tinet |Vin. q nō ē edificativa primi nec vtilis loquēdi |sz magis gr̄az actio |supple magis noiet ī vobis |Hoc aūt scitote intelligētes |.s. scripturas diuinas

Universidad de Deusto
Biblioteca

q̄ ois fornicator .i. luxuriosus cū soluta aut immūd⁹ quocūq; alio mō luxuriosus aut auar⁹ Gor. i. vsurpās res alienas z nimis diligēs ppzias qō est idolox seruit' qz cultū debitū offert auro z argēto nō habebit hereditatē i regno xpi z dei Gor. i. i regno celox qō est dei et xpi: qz hō interiox reficit i visione diuinitatis: hō exteriox i visione hūanitatis xpi Nemo vos seducat Vin. i. seorsū a pitate doctne xpi ducat inanib⁹ vbis .i. psuasionib⁹ deceptorijs propter hec enī q̄ dicta sc̄z phibita vēit ira dī .i. vindicta i filios diffidētie .i. in pctōres q̄ de salute ppzia diffidēt Nolite ḡ fieri ptícipes eorū eos imitando eratis enī aliqñ tenebre Ly. i. inoluti tenebris ignorātie tpe gētilitatis nūc aūt .i. p̄ quersionē vīaz ad fidē xpi lux in dño .i. lucidi facti estis p donū ḡtie q̄ illustrat intellectū i fide vt filij lucis ambulate Ly. pcedendo de virtute i virtutē fructu⁹ enī lucis .i. sctē vite. s. cē i oīi bonitate sc̄z cordiū z iusticia z veritate Postilla.

Criptū est qm sc̄. Añ initiū illiuſ epl̄e scribit sctūs Paul⁹ dī. Emulami aūt in bono sp̄ z nō tm cū pñs sū apud vos filioli mei q̄s itez parturio donec xp̄s reformet i vobis. Tūc p⁹ pauca sequit epl̄a hodierna Sc̄ptū ē qm Abzaā duos filios habuit Vbi notādū q̄ nos oēs filij dei sum⁹ p creatōem: sed nō oēs p gr̄az: z q̄ b i p̄senti filij dei p gr̄az nō fuerit: in futuro filij glozie nō erit. Et sic duplices filios hz deus de quib⁹ dicit i hodierna epistola p typū filiox Abzae: cū dicit Sc̄ptum ē enī Gen. xxi. qm Abzaam duos filios habuit .s. Ismael z Isaac vnū .s. ismael de ancilla .s. agar: q̄ erat ancilla sare vxoris Abzae et

z tradidit semetipm p nobis oblationē z hostiā deo i odorē suauitat⁹. fornicatio autē z ois imūdicia aut auaricia nec nomiet̄ i vobis sicut decet sctōs: aut turpitudo aut stultiloquiū aut scurrilitas q̄ ad rez nō ptinet: sed magis gr̄arū actio. Hoc autē scitote intelligētes q̄ ois fornicator aut imūdus: aut auarus quod ē idolorū seruitus nō habet hereditatem in regno christi z dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter hec enī venit ira dei in filios diffidentie: nolite ergo effici participes eorū. Eratis enim aliquando tenebre: nūc autem lux in domino vt filij lucis ambulate. Fructus enim lucis est in oīi bonitate z iusticia z veritate.

¶ Dñica quarta in quadragesima
Ad Galathas quarto

Criptū est quoniam Abzaā duos filios habuit: vnū de ancilla z vnū de libera. Sed q̄ de ancilla fm carnē natus ē: qui aūt ō libera p repromissionē: Que sunt p allegoriā dicta. Hec enī sūt duo testamēta: vnū q̄dē de monte syna in seruitutē generans q̄ est Agar. Syna enī mōs est in arabia: q̄ cōiūctus ē ei q̄ nūc ē hierusalē: z seruit cū filijs suis. Illa aūt q̄ sursum ē hierl'm libera ē que ē mat̄ nostra. Scptū ē enī Letare sterilis q̄ nō paris: erūpe z clama q̄ nō parturis. qz multi filij deserte mag⁹ q̄z eius q̄ hz vir. Nos aūt frēs fm Isaac promissionis filij sumus. Sed quō tūc is qui fm carnez natus fuerat persequebatur eum qui fm spiritum. ita z nūc. Sed quid dicit scriptura. eijce ancillā et filiū eius Nō enī heres erit vnū de libera .s. de pp̄a vxore .s. Isaac quē sara genuit sz is q̄ de ancilla .i. Ismael fm carnē nat⁹ ē .i. p modū naturalē sic alij hoies: z sine vlla pmissiōe nat⁹ ē q̄ aūt de libera .i. de vxore pp̄a .s. Isaac p repromissiōz .s. diuinā. qz ex repromissiōe angeli sara pcepit z cū miraculo qz p̄ cētū annox erat z mr. xc q̄ sūt p allegoriā dicta .i. p sensū altez q̄z vident ſba sonare: qz iā dicta debēt itelligi mystice: qz mysticuz hñt sensum. Pro q̄ notādū q̄ est quadruplex sacre scripture sensus .s. historic⁹ qñ factū narratur. Tropologic⁹ cū ex his q̄ facta sunt aliq̄ facilē da ostēdunt. Allegoricus cū p id qō factuz ē aliq̄d futurū intelligit. Anagogicus fm Aug. ē p quē de supnis z eternis tractatur. Versus Lra gesta docet: et q̄d credas allegoria. Moralis q̄d agas: q̄ tēdas anagogia Hec ei sūt .i. significāt duo testamēta .s. ver⁹ z nouum vnū quidē datū scz vetus testamentū i monte syna scz ipsi Moy si i duab⁹ tabulis lapideis in seruitutē generans supple iudeos: q̄ timore pene z pmissione tempaliū seruierūt z obedierūt deo: nō filialiter sed seruiliter que ē Agar id ē que significat p Agar ancillā Syna enī mons est in Arabia scz minor fm Haymonē: qui sua magnitudine diuersas puincias tāgit: z sua extremitate vicinus ē terre pmissionis qui cōiūctus ē id ē vicinus ē ei scz terre pmissionis que nūc ē hierusalē: z seruit cuz filijs suis Ly. i. cum iudeis in seruitute legis Illa aūt Hierusalem id est ecclesia de gētibus cōgregata que sursum ē quo ad affectōz vel spem celestiū libera est Vin. id ē i libertate euāgelij posita est que ē mater nostra scz spūalit̄ nos generās p baptismū de qua scriptuz ē Esa. liij. Letare sterilis que nō paris Lyra. id ē ecclesia gentium de qua venit christianitas q̄ erat sterilis ab opibus bonis añ aduētū dñi nostri Jesu xp̄i crumpe scz quantū ad gaudiū intrinsecuz z clama ꝓtū ad gaudiū extrinsecū que nō parturis Gor. i. ad generandū fi

Universidad de Deusto
Biblioteca

lios xp̃o nō conaris⁊ qz multi filij deserte⁊.i. de seruitute gētilitatis ad xp̃m ꝓuerse q̃ añ erat deserta a deo ꝓpter eꝝ idolatriam⁊ magis q̃ eꝝ q̃ hz vix⁊.i. synagoge q̃ i mōte synai despōsata fuit deo i lusceptōe legis qz sicut mulier regit a viro: sic z iudei i veteri testamēto regebāt p legē Moysi⁊ Nos aūt fres⁊.s. xp̃iani⁊ fm Ysaac⁊.i. ad similitudinē eꝝ⁊ pmis siōis filij sumus⁊.s. genti p gr̃az i baptismo⁊ sed quō⁊.i. quēadmodū ⁊ tūc is⁊.i. ismael⁊ q̃ fm carnē⁊.s. natꝰ fuerat⁊ p secūdā cuz q̃ fm spm⁊.i. Ysaac q̃ fm ꝓmissionē.s. spūsancti ex mre sterili natꝰ⁊ ita z nūc⁊.i. i pñti mali psequent bonos⁊ sed q̃d dicit scptura⁊ Geñ.xxi⁊ Ejice ancillā⁊.i. synagogā⁊ z filiū eꝝ⁊.i. quēlibet ō synagoga Gor.i. ad Ir̃az Cū em vidisset Sara Ysmaelē ludentē cuz filio suo Ysaac: z nō placuisset ei ludꝰ iste: dixit abrae: ejice ācillā z filiū eꝝ: q̃ āmonitꝰ a dño acq̃uit ei: z ejecit agar z ismael. Per qō figuratuz fuit q̃ synagoga cū cerimōialibꝫ obsuatōibꝫ suis a ꝓsortio fidelīū erat i aductu xp̃i abjcīēda⁊ nō em heres erit filꝰ ancille⁊ Gor.i. iudeꝰ filꝰ synagoge⁊ cū filio libere⁊.i. cū xp̃iano filio ecclie. In bonis em tpalibꝫ p mixti sūt mali cū bonis: imo q̃nq̃ mali plꝰ habēt de tpalibꝫ: sz i heredi tate eterna soli boni ptcipāt. Ult Abrāā filijs ꝓcubinaz largit ẽ mūera: sz Ysaac suauit hereditatē Geñ.xxv.⁊ Itaq̃ frēs nō sumꝰ ancille filij⁊ Gor. i. synagoge vt seruiamꝰ legi z seruituti legaliū subiecti⁊ sz libere⁊.i. ecclie militātis⁊ q̃ libertate⁊.s. a seruitute legis⁊ xp̃s nos liberauit⁊ Ly. q̃ p suā b̃dictā passionē legalia euacuauit. Postilla.

Fratres xp̃s assistēs. Ante initū illius epistole scribit sanctus
f Paulus dicēs: q̃ erat i veteri testamēto tabernaculū factum ꝑmū i quo erāt cādelabra z mēse z ꝓpositio panum quod dicitur sancta. Post secūdū tabernaculum quod dicit sancta sanctorum aureum habēs thuribulū: z archā testamēti circumtectaz ex oīmi parte auro i qua erat vrna aurea z mānа: z virga Aarō que frōduit: z tabule testamēti. In ꝑmū quidē tabernaculū semp introibāt sacerdotes sacrificioz officia ꝓsummātes. In scōm aūt semel i anno solꝰ pontifex nō sine sanguine introibat: quē offerret p sua z ppli ignorātia. Que pabola ē tpis instātis. Tūc sequitur epistola hodierna: in qua agit de christi sanguinis aspsione: z sue mortis passiōe. Et ostēdit Paulꝰ efficaciā filiꝰ ancille cū filio libere. Itaq̃ frēs nō sumus ancille filij sz libere: qua libertate christus nos liberauit.

¶Dñica i passiōe dñi Ad Hebr. ix

f Rēs xp̃s assistēs pontifex futuroz bonoz pāplꝰ z ꝓfectꝰ tabernaculū non manufactū id ẽ nō hui⁹ creatōis: neq̃ p sāguinē hircoz aut vitulo z sz p ꝓpriū sāguinē introiuit semel i sctā eterna redēptōe inuēta. Si em sanguis hircorū aut thaurorum z cinis vitule aspersus inq̃natos sctificat ad emūdatiōem carnis: q̃nto magis sanguis xp̃i (qui p spūm sanctū semetipm obtulit imaculatū deo) emūdauit cōscientiam nostram ab operibus mortuis ad seruiēdū deo viuēti. Et iō noui testamēti mediator est: vt morte intercedente in redemptiōem earū p̃uaricationum (que erant sub priori testamento) repromissionem accipiant q̃i vocati sunt eterne hereditatis in christo Jesu domino nostro.

¶Dñica i ramis palmaz. ad Phil. ij

dñice passiōis redēptōez hūani generis dicēs⁊ Xp̃s assistēs⁊.s. deo pr̃i ad interpellādū ꝓ nobis. Ult.i. Joh.ij. Aduocatū hēmꝰ apud deū patrē xp̃m iūm: q̃ ē ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̃is⁊ pontifex⁊ Gor. ad hostiā ꝓ nobis offerēdā: z datoz⁊ futuroz bonoz⁊.s. gr̃e z gl̃ie: p̃s.lxxxiij. Gr̃az z gl̃az dabit dñs. Iste introiuit i tabernaculū⁊.i. celū⁊ ampliꝰ⁊.i. valde amplū: qz plēs capit.s. oēs sctos⁊ z ꝓfectꝰ tabnaculū⁊ Ly. q̃ fuit tabnaculū Moysi: qz fuit mobile z ptabile de loco ad locū: istō aūt ē i mobile z eternū⁊ ñ mānufactū.i. ñ hoc creatiōis⁊.i. hūane factōis sz oge diuio creatū ē celuz⁊ ne q̃ p sanguinē hircoruz aut vitulo z⁊ sic intrabat pontifex veter testamēti⁊ sz p ꝓpriū sāguinē⁊ quez ꝓ nob effudit⁊ introiuit⁊ i celēstē⁊ semel⁊ Ly. qz totū xp̃s ñ ē nisi vnꝰ annꝰ respectu pontificatꝰ xp̃i: et iō ex q̃ fuit introiuit sp ē ibi⁊ i sācta⁊.i. i celū⁊ eterna redēptōe inuēta⁊ Ult. q̃ nō potat inueniri i veteri testamēto⁊ Si em sāguis hircoz aut thauroz z cinis vitule⁊ mixtꝰ aq̃⁊ aspsus⁊ q̃ significabat futurā passiōz xp̃i⁊ inq̃natos sctificat ad emūdatōz carnis⁊ fm legē ois aia q̃ tetigerat mortici nū imūda erat septē diebꝫ: ita vt nō liceret ei ingredi tabernaculū: ꝓ aspsionē em aque expiatōis mūdabat q̃ ad mūdatōz carnis: qz aiaz emūdare nō poterat⁊ quāto magis sanguis xp̃i q̃ p spm̃scm̃⁊ supple iubē tē⁊ semetipz obtulit⁊ volūtarie⁊ imaculatū⁊.i. absq̃ oīmi pcto⁊ deo pr̃i emūdauit⁊.i. ꝓfecte mūdauit⁊ ꝓsciaz nr̃az⁊.s. nō solū carnē sz etiā ant mā⁊ ab opibꝫ mortuis⁊ Ult.i. a pctis mortalibꝫ: q̃ dicūt opa mortua qz auferūt vitā gr̃e: z faciūt obnoxiū mortis eterne⁊ ad seruiēdum deo viuēti⁊.i. simus apti z idonei seruitozes dei viuētis⁊ z ideo⁊ Jhs xp̃s⁊ noui testamēti mediator ē⁊ inter deū z hoiem⁊ vt morte intercedēte⁊ Ly.i. xp̃i morte interuenīēte: ꝓ quā nouū testamētū ē ꝓfirmatū: qz Xp̃i passio ē noui testamēti ꝓfirmatio⁊ i redēptōem eaz p̃uaricationū⁊ id ē trāsgressionū⁊ q̃ erāt sub ꝑori testamēto⁊.i. i veteri testamēto: quas p̃uaricatōes vet testamēti auferre nō poterat: sz p xp̃i morte sūt ablate⁊ repromissiōz accipiāt ecclie hereditatis⁊.i. ꝑpetuā hereditatē sepe promissaz accipiāt p efficaciā passiōis xp̃i⁊ q̃ vocati sunt⁊ Ult. i. q̃ ꝑdestinati sunt ad eternā vitā i xp̃o Ihesu dño nostro.

Universidad de Deusto
Biblioteca

b Oc em̃ sentite. Aũ initiũ illi⁹ epl̃e scribit sc̃us Paul⁹ dl. Im/plete gaudiũ meũ vt idē sapiatȝ eādē charitatē hñtes: nihil p̃ ꝓtoz agētes neqꝫ p inanē gl̃iaz: sȝ i humilitate supiozes sibiñ uicē arbitrantes. Tūc sequit epla hodierna | Hoc em̃ sentite i vob qō | Expo ihu | Vbi sciēdū q̄ sc̃ns septiana maioz vocat eo q̄ mai⁹ plu ri⁹ hꝫ officiū: z p̃ hoc dat itelligi q̄ isto sacratissimo tpe magꝫ alijs tpib⁹ deo fuire debem⁹ Jtē oz sctā: qz i ea ipij iustificant: z qz i ea pe nitētes absolnunt z ec clie recōciliāt. Jtē oz pe nosa: qz dñs nr̄ Jesus xp̄s i ea laborauit z pe nas p nob sustinuit: z nos p suā amarā passi ones redemit. Idcirco apl⁹ Paul⁹ i hac epla hortat nos ad xp̄i imi tatōz dī. | Fres h̄ ei sē tite | Gor. i. experimento agnoscite | i vobis | sc̃z mēbrȝ: qz mēbra debēt sentire dolorez capitis | qō z in xp̄o ihu | .s. q̄ fuit hūilis: quā hūilitatē hīe debetis interi⁹ i corde: z nō solū exteri⁹ sic hypocrite | Qui | .s. xp̄s | cū i forma dei esset | .i. vnus i essentia cū deo patre | nō rapinā arbitratus ē | dicēdo | esse se equalē deo | sc̃z patri fm diuinā naturā: sicut angelus lucifer z p̃mi parētes: qui fm Aug. volu erūt rapere diuinitatē z pdiderūt felicitatē | sed semetip̃m exinaniuit | .i. maxime humiliauit | formā serui accipiēs | Vincētius: id ē humanita tē assumēs i qua nobis seruiret | in similitudinē hominū factus | scilicz passibilis z mortalis similis alijs homibus: z alios defect⁹ nature hu mane assumēdo | z habitu | id ē ipuersatōe | inuētus | sc̃z est | vt homo | quia inter homies duxit vitā ꝓmunē. Lu. vij. Venit filius hois man ducās z bibēs | humiliauit semetip̃m | Lyra: ad dādum nobis exem plū | factus obēdiēs | sc̃z deo patri | vsqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis | Gozra: que erat pena latronū: Sap̃. ij. Morte turpissima cōdemne mus eū | Propter quod z deus | sc̃z pater | exaltauit illum | Lyra: i sua resurrectōe z ascēsione. xp̄s enim gloriā sui corpis z eius exaltationem ad celos meruit per suam passionem | et donauit illi nomen quod est sup omne nomē | Gozra: hoc nomen sc̃z deus: vt sc̃z ille qui est homo dicatur deus z veraciter sit | vt in nomine Jesu oñe genu flectatur: ce lestium: terrestrium z infernozum | Lyra .i. vt oñes sibi exhibeant re uerentiam: angeli: homines z demones | z oñis lingua confiteatur .s.

f Rēs hoc em̃ sentite ī vo bis qō z in xp̄o ie su. Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus ē esse se equalez deo. sed semetip̃m exinaniuit formaz serui accipiēs ī similitudinē hoīm fa ctus z habitu inuētus vt homo. hu miliauit semetip̃m factus obediens vsqꝫ ad mortē. mortē aūt crucȝ. Pro pter qō z deus exaltauit illū. z dona uit illi nomē qō ē sup oñe nomē. vt ī nomīe Jesu oñe genu flectatur. cele/

stium terrestrium et infernozum. Et omnis lingua confiteatur quia do/minus Jesus christus in gloria est dei patris.

¶In die pasce.
t.ad Lop.v

e Xpurgate vetus fermē/tum vt sitis noua conspersio sicut estis azimi. Etenim pasca no/strum immolatus est christus: itaqꝫ epulemur: nō in fermento veteri ne/qꝫ in fermento malicie z nequitie: sȝ ī azimis sinceritis z veritatis.

corporalis z spiritualis: id est humana z angelica | quia dominus no/ster Jesus christus est in gloria dei patris | Lyra: quia fm deitatem ē vna gloria patris z filij. Postilla.

Xpurgate vetus fermentū vt sitis noua cē. Ante initium illi/
e us epistole scribit sanctus Paulus dicens: Nescitis quia mo/dicū fermentum totam massam corrumpit. Tūc sequit epistola hodierna. Vbi no/tādū q̄ hoc tēpore christus trāsiuit a mortalitate ad immortalitatē ad quā etiam in gene/rali faciet nos trāsire q̄ pasca digne celebram⁹ z digne cōunicem⁹: et ad hoc monet nos apostolus i p̃senti epi/stola dicēs | Expurga te vetus fermentum | id est corruptiōem cu iuslibet peccati mortal. Sciēdum q̄ p fermen tum hic apostol⁹ intel/ligit peccatum: quia si cut fermentum corpo rale si diu mānet i mas/sa añqꝫ ex eo fit pans totam massam corrumpit z immutat faciteꝫ ipsam acidā. Sic ipsum peccatū totā massam generis humani corrupit i trāsgressione p̃mi ho mis. z adhuc immutat hominē z opera. Et vocatur peccatum hic ve tus fermentū: quia facit homies fieri similes Ade: faciteꝫ nos dissimi/les Jesu christo: cuius vita erat i nouitate sanctitatis z veritatis z gr̃e | vt sitis | .i. esse possitis | noua ꝓspsio | id ē mūda farina z alba: aq̄ gra tie cōglutinata. Est aūt cōspersio farina p aquam cōglutinata sine fer mēto: z significat christifideles aqua baptismatis ablutos i charitate ꝓglutinatos. Nota vetus fermētū dicit: der alt sauer deyck. Noua ꝓspsio: die nuwe besprengūg | sicut estis azimi | .i. sicut fuistis i baptis mo sine fermēto peccati puri effecti sic maneatis: q̄si diceret: Vos tene mini ad hoc: qz facti estis azimi .i. puri i baptismo | Etem̃ | .i. ꝓpterea | christus | qui ē pasca nost⁹ | .i. verus agnus pascalis | immolatus ē | supple in cruce corporaliter: z in altari sacramentaliter | Itaqꝫ | id est ꝓterea | epulemur | id est māducemus cibum istum | Nō in fermento veteri | Vincētius: id ē i conscientia alicuius peccati mortalis | neqꝫ i fer mēto malicie z nequitie | Thomas Waldeia peccatū dicitur quod ds cōmittit i alī m: nequitia i semetip̃m | sed i azimis | Gozra: id ē i puri

Universidad de Deusto
Biblioteca

cate sincerit̃atis ꝟsez ad deū z veritatis ad p̃imū. Postilla.

Tās Petr⁹ i medio plebis ꝛc. Aū initiū illi⁹ epistole scribit sā
ct⁹ Lucas: q̃ sctūs Petr⁹ ap̃ls dixit: Jn veritate ꝓperi qm̃ nō ē
ꝑsona z acceptor d⁹ sed i oī gēte q̃ timet deū z opat iusticiaz
accept⁹ ē illi. Tūc sequit p̃ns epla Jn dieb⁹ illis: Stās Petr⁹ i medio
plebis dixit: Viri frēs vos scitis Ly. q̃ int iudeos habitastis qō fa
ctū ē verbū Vin. i. res
p verbū signata p vni
uersam iudeā. Jncipi
ens ei a galylea ibi ce
pit ihs p̃dicare: vt hz
Lu. iij. p⁹ baptismū
q̃ aū no legit̃ publice
p̃dicasse q̃ predicauit
iohes ihz a nazareth
.i. q̃ mysteriū x̃pi vēt
ri Johes p̃dicauit: vt
pz i euāgz. quō vnxit
eū deus ſ. Jhm in hu
mana natura spūsan
cto id est plenitudine
gratie z virtute ꝟ ope
ratiōe miraculoz qui
ptrāsiuit bñfaciendo
ꝯtūad ifozmatōz ppli
z sanādo mēte z cor
pe oēs oppſſos a dia
bolo: qm̃ deus erat cū
illo p plenitudinē gra
tie et nos testes sum⁹
oīm que fecit i regione
iudeozum z Hieruſa
lem: quē occiderūt suſpēdētes i ligno. Hūc deus ſuſcitauit tercia die
dedit eū manifestū fieri ꝟ Ly. p multa argumēta resurrectiōem suaz de
clarādo nō oīi populo: sed testib⁹ ꝑordinatis a deo Ly. Resurrectō
christi ꝓmo manifestata ē apostolis z existentibus cum ipsis: postmo
dū alijs manifestata ē nobis qui māducauimus z bibimus cuz illo
ad declarandā veritatē sue resurrectōis: postq̃ resurrexit a mortuis p
cepit nobis p̃dicare populo z testificari: q̃ ipse ē q̃ ꝯstitutus ē a deo
ꝟsez patre iudex viuoz ꝟsez qui viuūt vita gratie z mortuoz id ē im
quozum qui mortui sunt morte culpe. Propter quod dicitur Joh. vi.
Pater oīe iudiciū dedit filio huic oīes pphete testimoniuz ꝓhibēt
quasi diceret: Nos soli nō sumus testes eius: sed etiaz pphete antiqui
q̃ viuit⁹ inſpirati q̃ ppbauerūt de x̃po remissionē pcōz accipe p nomē

¶ Feria scḋa Pasce Actuū. x.

Tās petrus in me
dio plebis
dixit: Viri frēs vos scitis q̃ō
factū est verbū p vniuersam iudeam
Jncipiens em̃ a galylea post baptis
mū quod predicauit Johes Jesum
a Nazareth quomodo vnxit eū deus
spūsctō z virtute: qui ptrāsiuit bene
faciēdo et sanando oēs oppressos
a diabolo qm̃ deus erat cum illo. Et
nos testes sumus oīm que fecit in re
gione iudeozū z hierusalē quē occide
runt suſpendētes i ligno. Hūc deus
suſcitauit tercia die: z dedit euz ma
nifestū fieri nō oīi ppl'o sed testibus
preordinatis a deo nobis qui man
ducauimus z bibimus cuz illo post
quam resurrexit a mortuis. Et pre
cepit nobis predicare populo z testi
ficari: q̃z ipe est qui ꝯstitutus ē a deo
iudex viuoz z mortuoz. Huic oēs
pphete testimoniū phibēt remissio
nem peccatoruz accipe p nomē eius
omnes qui credunt in eum.

¶ Feria tercia Pasce Actuū. xiij

Vrgens paulus z
manu si
lentium indicēs ait: Viri fra
tres filij generis Abraham et qui in
vobis timent deum vobis verbum
salutis huius missum est. Qui enim
habitant hierusalez z principes eius
ignorantes iesum z voces prophetа
rum que p oīne sabbatum legunt iu
dicātes impleuerūt. Et nullā cāz mor
tis inuenientes i eo petierunt a Pila
to vt interficerēt eum. Cūq̃ cōsum
marent Johelis. ij. Quicūq̃ inuocauerit nomē dñi saluus erit oīes qui
credūt i eum Glo. ordi. fide cū opibus. Postilla.

Vrgēs Paul⁹ z manu silētiū indicēs. Aū initiū illi⁹ epistole scri
bit sanctus Lucas q̃ sanct⁹ Paulus dixit iudeis: quō olim fi
lij Jsrael postulauerūt sibi regē: z dedit illius deus Saul fili
um eis viz de tribu Beniamyn annis. xl. Et post hūc dedit illis Da
uid regez: de cui⁹ semie
nat⁹ ē x̃ps saluator p di
cāte Johe añ faciē ad
uēt⁹ ei⁹ baptismuz pnie
oīi ppl'o isrl. Cū aūt
impleret iohes cursū suū
dicebat: Quē me arbi
trami ee nō sū ego: Sz
ecce venit p⁹ me c⁹ nō sū
dign⁹ calciamēta pedū
soluere. Tūc secq̃ epla
p̃ns Jn dieb⁹ illis Sur
gēs paul⁹ z manu silē
tiū indicēs Ly. vt meli
us a tāta multitudine
audiret ait: viri frēs fi
lij generis abrāā: z q̃ i
vobis timēt deū vobis
verbū ſ. incarnatū salutis hui⁹ missuz ē ꝟsez
p̃cipaliter. Tū q̃z Jhs
x̃ps iudeis i ppria pso
na p̃dicauit: tū q̃z i me
dio iudee. ſ. i hieruſalē
opat⁹ ē salutē q̃ em̃ ha
bitāt hierl'm Ly. quā
tum ad vulgares z principes eius ꝯtum ad maiores ignorātes Je
sum ꝟsez esse christū verum deum z saluatorē hominū z voces pphe
tarum que p omne sabbatum legūtur iudicātes scilicet Jesum mor
te esse dignuz impleuerūt pphetias predictas de eius passione fm q̃
dicitur Esa. liij. Tanq̃ ouis ad occisionem ducetur. Item Hiere. xi.
Ego quasi agnus māsuetus qui portatur ad victimā z nullam cau
sam mortis inuenientes i eo ꝟsicut patet i euāgelio et Pilati testimonio
petierūt a Pilato vt interficerēt eum p milites ipsius. Et licet p̃mo
restiterit: tamē finaliter petitioni eoz acquieuit iudeoz fauorez cesaris
timore. Cūq̃ ꝟsummassent oia q̃ de eo scpta erāt ꝟsez ipsi quersi iudei
deponētes eū de ligno ꝟsez boni iudei Joseph de arimathia z Nicode
mus posuerūt eū i monumēto. Deus ꝓo ꝟsez pater suſcitauit eū ꝟsez

Universidad de Deusto
Biblioteca

hoīem xp̄m | a mortuis tercia die: q̄ visus ē | viuēs | ꝑ dies multos | .i. quadraginta | his | .i. apl̄is | q̄ simul ascēderāt cū eo de galylea i hierl̄m q̄ vsq̄ nūc sunt testes eiꝰ ad plebē | ꝑ opatōem miraculoꝝ i noīe ipsius | ⁊ nos vobis annūciamꝰ eā que ad p̄res nr̄os repromissio facta ē | scz de xp̄i incarnatōe ⁊ passiōe ⁊ eiꝰ resurrectiōe | qm̄ hāc deus adimpleuit filijs vestris resuscitās ih̄m xp̄m dn̄m nostꝝ. Postilla.

a Periens Petrꝰ os suū dixit: viri ⁊c. Aū initium illiꝰ epl̄e scribit sanctꝰ Lucas i eodē ca. q̄ sctūs Petrus dixit ad quendā viꝝ claudū ex vtero mr̄is sue: Argentū ⁊ auꝝ nō ē mihi: qd̄ aūt habeo hoc tibi do In nomine Jesu nazareni: surge et ambula. Qui statim surrexit et ambulauit. Et oīs populꝰ ammirabat̄ de eo qd̄ ꝯtigerat illi. Tunc statim sequit̄ epl̄a hodierna | In diebꝰ illis: apl̄ēs Petrꝰ os suū dixit: Viri israelite ⁊ qui timetis deum audite. Deꝰ Abraā ⁊ deꝰ Isaac ⁊ deꝰ iacob | Ly. vtit̄ h̄ mō loquēdi: qz cōis erat apud iudeos i assertiōib̄ veritatis talit̄ iurare | deꝰ p̄m nr̄oꝝ | q̄ ē om̄ipotēs | glorificauit filiū suū iesuz | eū resuscitādo ⁊ ad suā dexteaz collocādo | quē vos quidē tradidistis | scz Pilato ad interficiēdū | ⁊ negastꝫ aū faciē Pilati | dicēdo: nō habemꝰ regē nisi cesarē | iudicāte illo | scz Pilato | dimitti | supple debere iesuz sicut innocētē Joh. xix. | Vos aūt sctm̄ ⁊ iustū negastis: ⁊ petistis viruz homicidā donari vobis | scz Barrabā: q̄ ꝓpter seditōez ⁊ homicidiū missus erat i carcerē | auctorē ꝟo vite | .s. spūalis ⁊ corpal̄ | int̄fecistis | i hūanitate assumpta | quē deus suscitauit a mortuis | ꝑ suā om̄ipotētiā | cuiꝰ nos testes sumꝰ | qz comedimus ⁊ bibimus cū eo post resurrectōem suā | Et nūc frēs | Lyra dulciter eos alloquit̄ vt verbū eiꝰ magis recipiat̄ | scio qz ꝑ ignorantiam fecistꝫ sicut ⁊ p̄ncipes vr̄i | Ly. alia tn̄ fuit ignorātia h̄ ⁊ ibi: nā p̄ncipes q̄ erāt l̄rati ꝑ scp̄tas q̄ p̄dicte erāt de xp̄o ꝑ eiꝰ opa p̄mo cognouerūt de iesu nazareno q̄ erat xp̄s i lege ⁊ ꝓphetis ꝓmissus Sz qz cepit

massent oīa q̄ d̄ eo scp̄ta erāt deponētes eū de ligno posuerūt ī monumento Deꝰ ꝟo suscitauit eū a mortuis tercia die. Qui visus est ꝑ dies multos his q̄ simul ascēderāt cū eo de galylea ī hierl̄m: q̄ vsq̄ nūc sunt testes eiꝰ ad plebē. Et nos vobis annūciamꝰ eaz q̄ ad p̄res nr̄os repromissio facta est qm̄ hāc deꝰ adimpleuit filijs vr̄is resuscitās iesum christū dn̄m nostrū.

¶ Feria quarta Pasce. Act. iij.

a Periēs petrꝰ os suū dixit: Viri israelite ⁊ q̄ timetis deū audite. Deꝰ Abraā ⁊ deꝰ Isaac ⁊ deꝰ Jacob: deus p̄m nostrorū glorificauit filiū suū Jesum: quē vos q̄dē tradi-

p̄dicare ꝯ vicia eoꝝ publice: ꝯceperūt ꝯ eū inuidiā ⁊ odiū: ⁊ sic ī eis fuit subuersa dicta noticia: qz corruptō affectōis corrūpit iudiciū rōis: ⁊ ī augmētū sue malicie deceperūt ppl̄m simplicē īducētes eū ad petēdū mortē xp̄i vt h̄ Mat. xxvij. Pr̄icipes aūt sacerdotū ⁊ seniores ꝑsuaserūt ppl̄is vt peterēt Barrabā: ih̄m ꝟo ꝑderēt. Et sic ptz q̄ ignorantia p̄ncipū fuit multo g̃uior q̄ ppl̄oꝝ | Deꝰ aūt q̄ p̄nūciauit ꝑ os oīm prophetaꝝ | Glo. or. Uno ore locuti sunt om̄es ꝓphete d̄ xp̄o | pati xp̄m suū sic īpleuit. Penitemī igit̄ | qz fecistis ꝑ ignorantiā | ⁊ ꝯuertimī | de mal̄ vr̄is | vt deleāt̄ pctā vr̄a. Postilla.

distꝫ ⁊ negastꝫ aū faciē pilati iudicāte illo dimitti. Vos aūt sctm̄ ⁊ iustū negastꝫ ⁊ petistꝫ viꝝ homicidā dōari vobis: autorē ꝟo vite int̄fecistꝫ: quē deus suscitauit a mortuis cꝰ nos testes sumꝰ. Et nūc frēs scio qz ꝑ ignorantiaz fecistis sicut ⁊ p̄ncipes vr̄i. Deꝰ aūt q̄ p̄nūciauit ꝑ os oīm ꝓph̄aꝝ pati xp̄m suū sic īpleuit. Penitemī igit̄ ⁊ ꝯuertimī vt deleant̄ pctā vestra.

¶ Dn̄ica p̄ma post pasca i. Joh. i.

o Mne qd̄ natum est ex deo vincit mundū. Et hec est victoria q̄ vincit mundū fides nr̄a. Quis est autez qui vincit mundū nisi q̄ credit quoniā Jesus est filius dei: Hic est q̄ ve

o Mne qd̄ natū ē ex deo vincit ⁊c. Aū initiū illiꝰ epl̄e scribit sctūs Johānes dicēs: Hec ē em̄ charitas dei vt mādata eius custodiamus: ⁊ mandata eius grauia nō sunt. Tūc sequitur epl̄a p̄ns | Om̄e qd̄ natū ē ex deo ⁊c. | In illa epl̄a sctūs Johannes ꝯmendat fidem catholicā: quia nihil ea potētius nec nobiliꝰ nec veriꝰ nec vtiliꝰ nec certius sicut pz ī textu ⁊ glo. p̄sentis epl̄e. Uñ dicit | Om̄e qd̄ natū ē ex deo | Vincētius: spūali generatōe. Hec aūt spūalis natiuitas fit ꝑ duo. Primo baptismali lauacro. Scd̄o spūali remedio | vincit mundū | Ly. tētatōes ⁊ ꝑsecutōes mūdi | Et hec est victoria que vincit mūdū | Vincētius: qua tētatio humana superatur | fides nostra | ꝑ fidem em̄ habitat christus i cordibus fideliū ī quo est victoria | Quis est autē q̄ vincit mundū nisi qui credit quoniaz Jesus est filius dei | scz naturalis ⁊ eiusdē nature cum eo | Hic est qui venit | supple ad saluādū homines | ꝑ aquam | baptismi | ⁊ sanguinē | passionis ⁊ redemptōis | iesus christus nō ī aqua solū | Vincētius: id ē nō solum sanctificauit aquam baptismi | sed ī aqua ⁊ sanguine | que fluxerūt de latere i cruce: dedit virtutē etiam ceteris sacramētis. Johis. xix. Unus militū lācea latꝰ eius ꝑforauit: ⁊ ꝯtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua | Et spūssctūs ē q̄ testificat̄ | id ē testimoniū dedit | qm̄ christꝰ ē veritas | id est verus deꝰ ⁊ verus hō

Universidad de Deusto
Biblioteca

¶Quia tres sunt q̄ testimoniū dāt i celo ¶Uin. de diuīate xp̄i¶ p̄r:ꝟbū ⁊ spūsc̄tus ¶P̄r i baptismo xp̄i dedit testionīū de deitate xp̄i vbi vox p̄tis audita ē: Hic ē filꝰ meꝰ dilectꝰ Mat.iij. Itē i mōre trāsfiguratiōnis q̄n̄ itez vox p̄tis audita ē: Hic ē filꝰ meꝰ dilectꝰ Mat.xvij. Silr ꝟbū vnitū carni i vtero ꝟginis testimoniū dedit sue deitatis. Primo nascēdo de ꝟgine sine corruptōe ꝟgis. Scōo i hūanitate multa miracula faciēdo q̄ soli deo cō petebāt. Silr spūsc̄us testimoniū dedit ō deitate xp̄i i baptismo qñ i spē colūbe sup eū descēdit¶ ⁊ hi tres vnum sunt¶ q̄tū ad cēntievnitatē¶ ⁊ tres sūt q̄ testimoniū dāt i terra¶ supple de humanitate xp̄i q̄ ō terra formata ē fm carnē¶ spūs¶ id ē aīa quaz emisit in cruce¶ aqua ⁊ sanguis¶ q̄ fluxerūt de latere eius pēdentis in cruce¶ Si testimoniuz hominuz accipimus¶ Ly. tanc̄z sufficiēs i rebus humanis. Unde ō hoc habeꝝ Deutero. xix. In ore duoruz vel triū stabit oīne verbuz¶ testimoniū dei¶ .s. patris¶ maius ē: qm̄ hoc est testimoniuz dei qō maius est: quia testificatus est de filio suo¶ .s. i baptismo et trāsfiguratiōe sicut tā dictū ē¶ Qui credit i filiū dei habet testimoniū dei patris i se¶ qꝺ verum testificatus sit de filio suo. Postilla.

nit p aquā ⁊ sanguinē ihs xp̄s. Non in aqua soluz sed in aqua ⁊ sanguine Et spūs est q̄ testificaī qm̄ xp̄s ē veritas. Quia tres sunt qui testimoniū dant i celo: pater verbū ⁊ spūssanctꝰ ⁊ hi tres vnuz sunt. Et tres sunt qui testimoniuz dant in terra: spūs aqua ⁊ sanguis. Si testimoniū hominuz accipimus testimoniū dei maius est Quoniā hoc ē testimoniū dei quo ¶ maius est: quia testificatus est ō filio suo: Qui credit i filiū dei habet testimoniū dei patris in se.

¶Dominica secunda post festū Pasce. prima Petri. ij.

c Hristus passus ē p nobis vobis relinquēs exēplū vt seq̄mini vestigia eius. Qui pcm̄ nō fecit: nec inuentus est dolus i ore eius Qui cum malediceret non maledicebat: cum pateretur non ꝯminabatur Tradebat autez iudicanti se iniuste Qui peccata nostra ipse ptulit i corpore suo super lignum: vt peccatis mortui iusticie viuamus: cuius liuore sanati estis. Eratis em̄ sicut oues errantes: sed cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ episcopū animarū vestrarum

¶Hristꝰ passus ē p nobis rc. Ad initiū illiꝰ epl̄e scribit s. Petrus

c di. Serui subditi estote i oīi timore dn̄is vr̄is: nō tm̄ bonis ⁊ modestis: sz etiā discol. Hec ē em̄ gr̄a dei in xp̄o iesu. Tunc sequit p̄sens epistola i qua sanctus Petrꝰ ꝓponit nobis xp̄i passionem qz iā pascali tpe plꝰ seuit hostis noster diabolus ꝓtra nos vt nos ecōuerso i suam rediget potestatē: sed passio christi ē scutū cōtra oīnia tēptamēta viciorū. Armamur aūt p christi passionē cōtra superbiam: quia christus humilis ⁊ abiectus: nudus ⁊ nouissimꝰ viroꝝ i cruce pepēdit. Itē ꝺ auaritiā: qz rānū ꝓpriū ñ habuit vbi caput suū reclinaret Mat. 8 Itē ꝺ gulā: qz aceto ⁊ felle potatꝰ. Cōtra luxuriā: qz flagellatꝰ ēz cū spi

nis coronatꝰ. Itē ꝓtra accidiā: qz exulrauit vt gigas ad currēdā viam ps. xviij. s. passionis. Item cōtra iram: quia male eum tractātibus nō cōminabatur. Item contra inuidiaz: quia p̄o suis crucifixoribus oravit. Unde epistola ⁊ euāgelium concordāt: quia euangelium loquitur de bono pastore: similiter epistola dicit quomodo christus p̄o ouib⁹ suis moztuus est. Unde Petrus apostolus dicit in verbis p̄emissis:

¶Christus passus est p̄o nobis ¶Uincētius id est penā moztis eterne humano generi debitam exoluit per suam passionem¶ vobis reliquens exemplum¶ quod semper attendere et aspicere debetis: ¶vt sequamini vestigia eius¶ Uincentius: que fuerūt vie humiliratis patiētie ⁊ obedientie ⁊ charitatis vsq̄ ad moztem¶ Qui peccatum nō fecit¶ Uincentius: immo nec facere potuit: quia deus erat¶ nec inuentus est dolus in ore eius¶ id est in sermone eius: quia veritas est¶ Qui cum malediceretur¶ Gozra: id est blasphemaretur i cruce pendēs quādo iudei dixerūt: Uah qui destruis tēplum dei. Si filius dei es descēde nūc de cruce. Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere¶ nō maledicebat¶ sed ozabat patrē ꝓ illis dicēs: Pater ignosce illis: quia nesciūt quid faciūt Lu. xxiij.¶ Cū pateret¶ Uincētius: moztis suppliciū i cruce¶ nō cōminabat¶ supple crucifixoribus suis p̄ eternā penā vel tempozalē: sed plus salutē eozuz sitiebat dicēs: Sitio Joh. xix.¶ Tradebat aūt¶ id est tradi se permittebat spōte¶ iudicāti se iniuste¶ Lyra. .i. Pilato: qui iudeozū fauoze ⁊ cesaris timoze ꝺdemnauit eū iniuste ad moztē¶ qui peccata nostra ipse ptulit i corpore suo¶ Lyra: ꝓ ipsis debita sustinēdo¶ sup lignū¶ crucis in quo afflictus erat. Et hoc fecit ideo¶ vt peccatis moztui¶ id est a peccatis separati¶ iusticie viuamus¶ scz christo iesu¶ cuius liuoze¶ id ē passiōe¶ sanati estis¶ a peccatoꝝ infirmitatibus¶ eratis em̄ aliquādo¶ id est an̄ cōuersionē¶ sicut oues errātes¶ Gozra: sine pastore¶ sed cōuersi est¶ nūc¶ scz spūsancto cooperante¶ ad pastorē¶ id est ad christum qui pascit vos corpe ⁊ sanguine suo¶ ⁊ ep̄m animaꝝ vestrarum¶ Ly. earuz saluti sup intendēdo: ⁊ eas a malo custodiēdo. Postilla.

o Bsecto vos tanc̄z aduenas rc. Ad initium illius epistole scribit scrus Petrus di. Qui aliqñ nō ppls dei: nūc aūt ppls dei:

Universidad de Deusto
Biblioteca

Qui nō ꝓsecuti miscōiaz: nūc aūt miscōiam ꝓsecuti. Tūc statim sec̄/
tur pūs epla| Obsecro vos ꝛc̄.| Sed erꝙ mō ē tps maij aptū medici
nis cozpalib⁹: isto mō habet se ecclesia isto tpe qō ē aptū medicine spū
ali: ꝙ multo plꝰ ē desiderāda ꝛ ꝙrēda ꝙ medicina cozpalis: qz sanitatē
eternā ꝓseruat. Et ostēdit nobis magnū medicū aiaz btm̄ Petz: cuⁱ⁹
medicinā si fuerimꝰ imitati quā nobis i epla hodierna ꝓponit efficaciſ
sim⁹ erum⁹. Et ad istaz medicinā sumēdā ma
xime illo tēpe hortatur nos idē medicus btūs
Petr⁹ aplūs di.| Obse
cro vos tāq̄ aduenas
et pegrinos| Ly.ſ.a ci
uitate celesti. Heb. xiij
Nō habemꝰ hic manē/
tē ciuitatē sꝫ futurā in
quirimꝰ: nō pegrini su/
mus| abstinere vos a
carnalib⁹ ōsideriis |.i.
ab his ꝙ carnis sūt: si/
cut opera gule: luxurie
| que militāt aduersus
aiam| reddētes eā feti
dā: imo mortē eternaz
inferūt. Apl⁹us. Si fm
carnez vixeritis morte
moriemi Rho. viij| cō
uersatiōz vīaz inᵗ gēt
es |.i. inᵗ viuētes gēti
lik: qz multi xp̄iani gē/
tilit viuūt: licet fidē habeāt: tū nō opa| habētes bonā |non ad ꝓpriam
laudē sed ad laudē dei ꝛ ꝓximi edificatiōem| vt i eo qō detractāt ō vo
bis |Vīnē.i. detractozie loquūtur de vobis| tāq̄ de malefactozib⁹ |ac
si essetis malefactozes| ex bonis opibus |ꝙ facitis| vos ꝓsiderātes |id
ē diligēter intuētes| glorificēt deū |omis boni auctozē| i die visitatio/
nis |id ē i die iudicij ꝙ erit i futuro quādo visitabūtur boni ꝓmio: ma
li supplicio| subiecti estote oī humanē creature |id ē oī homi i ptā
te cōstituto| ꝓpter deum |Vīncētius: id ē in cognitōe istius quoniam
oīnis potestas sit a deo| siue regi quasi ꝓcellēti |id ē qui est maioꝛ ꝛ ꝓ/
cellēs alios i dignitate ꝛ potestate| siue ducib⁹ |id ē inferioꝛib⁹ rectoꝛi/
bus| tāq̄ ab eo |id ē a rege| missis ad vindictā |id ē ad penā| male/
factoꝛum: laudē ꝓ bonoꝛū |id ē remunerationis glorie| quia sic ē vo
lūtas dei |scz vt ita faciatis| vt bñfacientes |id est bñ cōuersantes| ob/
mutescere faciatis |scz subtrahēdo illis malis materiā loquendi et de/

¶Dominica tercia post festum Pa/
sce. prima Petri. ij.

f Rēs obsecro vos tanq̄ aduenas et pegri/
nos abstinere vos a carnali
bus desideriis que militāt aduersus
aiaz. Cōuersatiōz vīaz inᵗ gētes ha/
bētes bonā vt i eo ꝙ detractāt de vo/
bis tāq̄ de malefactoꝛib⁹: ex bonis
opib⁹ vos ꝓsiderātes gl'ificēt deuz in
die visitatiōis. Subiecti estote oīmi
humane creature ꝓpter deū: siue regi
quasi ꝓcellēti: siue ducib⁹ tanq̄ ab eo
missis ad vindictā malefactoꝛū lau/
dem ꝓ bonoꝛum: quia sic est volun
tas dei vt bñfacientes ob mutescere
faciatis imprudentium hominū ig/

trahēdi| imprudētiū hominū ignorantiā |qz ignoꝛātes bonitatēꝙ am
detrahēt vobis| quasi liberi |scz ex amoze: nō ex timoze seruitutis| ꝛ nō
q̄si velamē habētes malicie libertatē |vt sic libertas eēt nobis occasio
ꝛ excusatio mala i pctis: vt.ſ. tāto liberiꝰ peccetꝫ q̄to minꝰ iugo subiuꝫ
ꝓmimi| sꝫ sicut serui dei |sitis būlit seruiētes| oēs honozate |vnūquē
q̄ fm statū suū honoze reuerētie| frīmitatē diligite |.i. frīb⁹ affectuosam
dilectōez cozde ꝛ oze ꝛ
ope exhibete| deū time
te |.ſ. timoze filiali nō
seruili| regē honorifica/
te |Ly. inq̄ntū gerit ꝓso
nā dei| sui subditi |.i.
obedietes| estote i oīmi
timoze |.i. in reuerētia
| oīnis |.ſ. vīis| nō tm̄
bonis |.i. ꝓuoſ| ꝛ mo
destis: sꝫ etiā discol |.i.
indisciplinatꝫ| hec ē ei
gra dei |Ly.i. res gtio
sa cozā deo |i xp̄o ihu
dño nro. Postilla.

o Mne datū optimū ꝛ om/
ne donū pfectū de sursuz est

Ane initiū illi⁹ epte scri
bit scīus iacob⁹ dicēs:
Pctm̄ cū ꝓsummatū fuerit generat mortē. Nolite itaq̄ errare frēs mei
dilectissimi. Sequit statī pūs epla i q̄ scīa mr̄ ecclesia ostēdit ꝓ verba
bti Jacobi aplī: q̄ medicina spūalis nullibi q̄rēda sit nisi apō deuz da
torē el⁹a ꝙ descēdit: ꝛ hec medicina ē optima: qz ad optimā ꝛ eternā sa/
nitatē ꝓducit vite eterne: vbi ē clara visio eterne trinitatis i q̄ oīa cogno
scunt: vñ dicit| Omne datū optimū |qō ē bonū meritoziū faciēs hoiez
vite eterne dignū| ꝛ omne donū pfectū |.i. bonum glorie: q̄ habito nil re
manet impfectū |desursū ē |Goz. a deo nō ab hoie| descēdēs a ptē lu/
minū |Vīn. a q̄ oīs hō illumiat. Joh. i. Erat lux vera q̄ illumiat oēm
hoiez venientē i hūc mūdū| apud quē nō ē trāsmutatio |qz oīnino imu
tabil ē. Malach. iij. Ego deꝰ ꝛ nō mutoꝛ| nec vicissitudis obūbratio |
Vīn. i. obscuratio intelligētie ꝓ successiōes cognitionū sicut fit i nobis
qz ipse vna ꝛ eadē scia ꝛ cognitōe oīa intelligit. Goz. Nō em̄ succedūt
i eo vicissim bona ꝛ mala: quia sola bona dat: mala aūt culpe nō dat.
Glo. inclu. Vbi vicissitudo ibi ꝛ bona ꝛ mala: sꝫ ipse sola bōa dat| vo
lūtarie |.i. gratis sine meritis| genuit nos |filios gre: q̄ pus eramꝰ filij
re| ꝙbo veritatis |.i. euāgelij xp̄i q̄ veritas ē| vt simus initiū aliquod |
id ē caput |creature eius |scilicet principatū habēdo i oīmib⁹ creaturis

Universidad de Deusto
Biblioteca

clus inferioribꝫ recuperãdo ꝓcipatuꝫ ꝑ gram quã ꝑmi parẽtes ꝓdiderunt ꝑ culpã. Scitis .i. scire debetis frẽs mei dilectissimi .s. ḥ ꝙ sit omis hõ velox ad audiẽdũ ea q̃ sunt salutis tardꝰ aũt ad loquendũ .i. cauere se debet a multiloquio. Unde Proverb. x. ōz: In multiloquio nõ deerit pctũ. z tardꝰ ad irã. Ly. nã ira mẽtẽ oculũ excecat. Catho: Ira impedit aiam ne possit cernere verꝫ. Ira em̃ vir. Boz. i. fortis z deliberata. Nõ dicit ira pueri q̃ cito trãsit. iusticiã dei nõ opat. Glm. i. impedit executõz iusticie: ꝓpter qõ abiectentes oem̃ immũdiciã. Glm cen. i. pctũ carnis. et abundãtiã malicie .i. oẽ pctũ mortale qõ efficit hoiem malũ. in mãsuetudine .i. i oĩ tranq̃llitate animi. suscipite insitũ ꝓbũ. Ly. id ẽ ꝓbũ fidei qõ mẽtibus humanis oz inseri Guil. Sic em̃ ramusculus q̃ trunco agresti inserit totũ truncũ opari facit fm naturã suã: z cuꝫ ꝓbus nõ ferret nisi fructꝰ agrestes solꝰ pomicis viles: postea fert fructus hominibꝫ delectabiles: sic hõ qui añ susceptõez verbi dei inutilis erat faciẽs opera cũ quibꝫ poterã infernales pascunt: post susceptiõem ꝓbi dei erit arboz ferẽs fructũ gratũ deo z hominibꝫ z angelis. quod põt saluare aias vestras. Guil. Verbũ dei potẽs ẽ saluare aias i pñti z i futuro. In pmo senti a morte culpe. Unde ps. cxvii. In corde meo abscõdi eloqa tua: vt nõ peccẽ tibi. In futuro ꝙ a morte gehẽne. Joh. viij. Amẽ amen dico vobis: si q̃s sermonẽ meũ seruauerit mortẽ nõ videbit in eternũ.

descendens a ꝑre luminũ: apud quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudis obumbratio: volũtarie em̃ genuit nos ꝓbo veritatis: vt simus initiũ aliq̃ creature ei⁹. Scitis frẽs mei dilectissimi: sit aũt omis hõ velox ad audiendum: tardus aũt ad loquendũ z tardus ad iram. Ira em̃ viri iusticiã dei nõ operat. Propter quod abiectẽtes oem̃ immũdiciã z abũdantiã malicie. mãsuetudine suscipite insitũ verbum quod põt saluare animas vestras.

¶ Dñica q̃nta post Pasca Jaco. i.

Store factores verbi dei z nõ auditores tm̃ fallẽtes vosmetipsos: qz si q̃s auditor ẽ verbi z non factor hic comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis sue in speculo. Consideravit em̃ se z abiit: et statim oblitus est qualis fuerit.

e Store factores verbi dei z nõ auditores tm̃ fallentes zc. Ante initium illius epistole scribit sanctus Jacobus dicens: Sit omis homo velox ad audiẽdum: tardus autem ad loquẽduz: z tardus ad iraz. Tũc sequit epistola hodierna. Estote factores ꝓbi

ad pficiẽdũ i bono necessariũ est audire verbũ dei: sicut in ꝓcedẽti dñica dictũ est. Sed qz modicũ valet audire verbũ dei nisi opꝰ compleatur: ideo in ꝑsenti epistola sanctus Jacobꝰ nos instruit: vt qõ nos audimus ꝑ opa ꝓpleamus: di. Estote factores verbi dei Glm. i. fmꝫbuz dei opami. z nõ auditores tm̃ Glo. nõ solo auditu ꝓcipite verbũ: sed ope implete. fallẽtes vosmetipsos Glo si ꝑ solũ auditũ vos saluãdos putatis. qz si q̃s auditor ẽ verbi z nõ factor hic ꝓpabit̃ viro ꝓsiderãti vultuz natiuitatis sue in speculo Bozra quẽ habet a natiuitate vel a natura. s. vultum corꝑalẽ i qua natus ẽ. ꝓsiderauit em̃ se. id ẽ imaginẽ suã. et abiit supple ad negocia sua frẽdo se a specto. z statiz oblitꝰ ẽ qlis fuerit supple dispositio vultꝰ sui. Boz. ꝑ tãto ponit̃ hic hec silitudo: qz sic nihil ꝓdest homi i speculo vidisse maculã sui vultꝰ si illã nõ abstergit: sic homi nihil ꝓdest audire verbũ ꝓdicatõis nisi illud ipleat ope. Nostra verbũ ꝓdicatõis ẽ sicut speculũ i quo cognoscit hõ defectus suos. Qui aũt pspexerit i lege pfecte libertatiz .i. i lege euãgelica q̃ oz lex libertatis: qz restituit libertatẽ a culpa i pñti ꝑ graz iustificatõis: z a mi seria i futuro ꝑ gloriã immortalitatis z ꝑmanerit i ea fm eã viuendo nõ auditor obliuiosus factꝰ sz factor operis .s. implẽdo qõ docet euãgeliũ hic bꝰ i facto suo .i. ex ope suo erit. Si q̃s aũt putat se religiosum esse. Ly. i. vez z pfectũ christianũ esse nõ refrenãs linguã suaz. Glin cẽtius. a verbis impudicicie: detractõis: maledictõis: blasphemie z mẽdatij. sed seducẽs coz suũ. i hoc ꝙ putat se esse i corde quod non est in re. huius vana est religio. nihil habens in se veritatis. Religio. Bozra: christiana. mũda. scz i cordis intẽtõe. z immaculata. i operis executione. apud deũ z patrez. scz accepta. hec est: visitare pupillos. corꝑaliter in cõsolatõe verbozũ z erogatiõe munez za ꝓtectiõe malorum. z viduas in tribulatione eaz. scz ram corꝑali q̃ spũali. z immaculatum se custodire ab hoc seculo. inquinato. Lyra: sensus est ꝙ religio christiana est exercere se in operibus miscõie erga ꝓximũ: z i operibus mũdicie erga seipsum. Postilla.

Qui autẽ perspexerit in lege pfecte libertatis z pmanserit in ea non auditor obliuiosus factus sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. Si q̃s aũt putat se religiosum eẽ nõ refrenãs linguã suam sed seducens cor suum: huius vana est religio. Religio mũda et immaculata apud deum et patrem hec est: visitare pupillos z viduas in tribulatiõe earũ: z immaculatum se custodire ab hoc seculo.

Onfitemi alterutꝫ peccata zc. Ante initiuz illi⁹ epistole scribit sctus Jacobus dicẽs: Infirmat̃ q̃s i vobis inducat presbyteros ecclesie z orẽt super eũ: vngentes eum oleo in noie dñi. Et

oratio fidel|saluabit infirmū: ⁊ alleuiabit eū dñs: ⁊ si in peccatis sit dimittet ei. Cūc sequit̄ p̄sens epistola|Cōfitemini alterutr̄ peccata vestra|nō aliena|⁊ orate p inuicē|Lyra:nā confessor tenet̄ p confitente orare ⁊ ecōuerso|vt saluemi|quia petēdum est quod ptinet ad salutez|Multū em̄ valet dep̄catio iusti assidua|Gozra:nō peccatoris :quia peccatores nō sunt digni vt exaudiātur. Jobis.ix. Scimus quoniam peccatores deus nō exaudit|Helyas erat homo similis nobis passibilis|id est fragilis: nam timore mortis fugit a facie Jesabelis.iij Regum.xix. quia nondum in paradisum fuit translatus|⁊ oratione ne|scilicz vna|orauit|corde ⁊ ore|vt nō pluueret super terram|scz israel specialiter|et nō pluit annos tres et mēses sex|Lyra:nam p̄pter maliciaz regis achab fuit illa plaga inducta ad domandum ip̄sius superbiā ⁊ idolatrie uariciaz|Et rursum orauit|Glosa ordina. Post q̄z per tanti temporis media cor regis ⁊ populi ad penitentiam inflexum Helyas vidit|Tunc rursum orauit semel ⁊ celum dedit pluuiam et terra dedit fructum suum|Si ergo Helyas vna oratione tanta impetrauit: quid ergo multi fideles multis oratōibus impetrare nō valēt|Fratres mei si quis autē vestr̄ errauerit a veritate|Lyra:fidei vel morum|⁊ conuerterit quis eum|Lyra.i.ad viā veritatis reduxerit|scire debet q̄m qui cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue|Gozra.i.vite. Nam vita nostra est quedam via: aut i infernuz si est mala :aut i paradisum si est bona|saluabit animā eius a morte|Goz.eterna. Si magne mercedis ē a morte eripe corpus cito moriturz: quāti meriti ē a morte liberare aiam i celesti patria sine fine victurā|et opit multitudinē peccatorum|ab aspectu eterni iudicis ad ea punienda.

p Rimū quidē sermonē feci tē. Notādū q̄ xp̄s dñs noster ascendere volēs p̄mo discipulis suis apparuit: ⁊ eos de incredulitate eorū redarguit ⁊ cuz eis comedit: ⁊ eos extra ciuitatē in montē exire p̄cepit. Vbi eum viderūt ascēdere post.xl.dies a resurrectōe p̄putādo: sicut manifeste habet i epistola ⁊ i euāgelio hodierne festiuitatis. Vñ dicit sanctus Lucas i epistola p̄senti :que habet i primo ca. Actuum apostolorū|Primū quidē sermonē feci|scz in euāgelio quod ego scripsi|de omnibus|Lyra.nō dicit omnia :quia omnia facta xp̄i nō p̄nt p singula scribi :sm q̄ dicit Johānis vltimo. Sūt autem multa que fecit Jesus: que si scribāt̄ur per singula: nec ipsum arbitror munduz capere eos qui scribēdi sūt libros. Sed noranter dicit|de omnibus|qz de p̄nētibus ad christi conceptionē: natiuitatem: vitam et mortem: resurrectionem et ascensionem aliq̄ scripsit|o Theophile|hic erat quidam episcop⁹ Asye cui scripsit euangelium: ⁊ eidez scripsit hunc librum. s. Actus apostolorū: de q̄ libro p̄sens epistola assumpta ē|que cepit Jesus facere ⁊ docere|Lyra: bñ em̄ docere et male viuere nihil aliud ē q̄z se sua voce damnare|vsq̄z in diē|scz ascēsionis sue|qua p̄cipiēs apostolis p spm̄ sanctū|Lyra:q̄ p̄dicarēt euāgelium p vniuersum orbem|quos elegit|p̄ ceteris ad hoc officiū apostolatus|assumptus est|de terra ad celū in sua humanitate|Quibus ⁊ p̄buit seipsum viuuz post passionē suam i multis argumētis|quia comedit cum eis: ⁊ palpabilem p̄buit se eis: ⁊ sic de aliis argumētis|q̄ dies quadraginta apparēs eis|quod sic nō est intelligēdum q̄ in illis quadraginta diebus continue fuerit cuz eis: sed in illo temporis spacio frequēter eis apparuit|⁊ loquēs de regno dei|id ē de beatitudine celesti|Et conuescēs|id ē comedēs cū aplis apparuit eis recūbēndo i die ascēsionis: vt p̄z i euāg. hodier.|p̄cepit eis ab hierosolymis ne discē.|Ly. donec p spm̄ sctm̄ redderēt apti ad publicādū euāg.|scz expectarēt p̄missionez p̄tis: quā audistis inquit os meū. Jo. xiij. Paraclytꝰ aūt spūsctus quē mittet p̄ i nomine meo :ille

¶Dominica Rogationum. Jacobi vltimo.

c Onfitemini alterutrum peccata vestra ⁊ orate pro inuicem vt saluemini. Multum enim valet deprecatio iusti assidua. Helyas homo erat simil nobis passibilis: et oratione orauit vt non pluueret super terram: ⁊ non pluit annos tres et menses sex. Et rursum orauit et celum dedit pluuiam et terra dedit fructum suū. Fratres mei si quis ex vobis errauerit a veritate et conuerterit quis eum: scire debet quoniam qui conuerti fecerit peccatorez ab errore vie sue saluabit aiaz eius a morte: ⁊ operit multitudinem peccatorū

¶In die Ascensionis dñi Act.i.

p Rimum quidē sermonez feci de omnibus o Theophile que cepit Jesus facere et docere vsq̄z in diem qua precipiens apostolis per spiritum sanctum quos elegit assumptus est. Quibus et prebuit se ipsum viuum post passionem suā in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis ⁊ loquens de regno dei. Et cōuescens p̄cepit eis ab Hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris quā audistis inquit p os meuz: quia Johannes quidē baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spū sancto nō post multos hos dies. Igit̄ q̄ cōue-

vos debebit ois. s. necessaria vob z alijs ad salutē| qz iohes qdē baptizauit aq̄| Ly. solū. Nā et baptismo gr̄az nō p̄ferebāt| vos aūt baptizabimi spūsctō| h̄ intelligēdū ē de receptōe spūsceti i signo visibili| nō p̄ multos hos dies| .i. i diebꝫ pēthecostes| igit q̄ p̄uenerāt| Glo. oz. i. pñtes aderāt| interrogabāt eū dicētes: Dñe si i tpe h̄ restitues regnū isr̄l'| Sciēdū fm Nico. de ly. q̄ multi de discipul' xp̄i de regno ei' adhuc carnalit' sentiebāt: vtpote nōdū recepta spūssācti gr̄a estimātes ip̄m temporaliter regnaturū: p̄pter qō filij zebedei petierūt q̄ vn' ad dexterā ali' ad sinistrā ei' sederēt. Et credebāt regnū tpale qō ablatū erat a iudeis p romanos statim restituēdū: iō q̄sierūt: Dñe si i tpe boc restitues regnū israel Et qm̄ hec q̄stio erat stulta: iō repulit eā. vñ seq̄tur| Dixit aūt eis: Nō ē v̄m nosse tpa v̄l' mōēta q̄ posuit p̄ i sua ptāte| q. d. nō pertinet advos hoc scire vel q̄rere| sz accipietz virtutē supuenientis spūssci i vos| ad p̄stāter z efficaciter euāgeliū p̄dicā dū p orbē vniuersū| z eritis mihi testes| Glo. ozdi. resurrectōis mee verbo z exēplo et signis| i hierlm z i oīi iudea z samaria z vsq̄ adv̄ltimū terre. Et cū hec dixisset vidētibꝫ illis eleuat' ē| de terra ad celū| z nubes suscepit eū ab oculis eoz. Cūq̄ intuerent i celū euntē illū| ammirātes ascensionē g̃lio saz| ecce duo viri| .i. duo angeli| astiterūt iuxta illos i vestibus albis| ad designādum solennitatē ascēsionis hui' fm Gregoriū| qui z dixerūt: Viri galylei| natiōe. Est em̄ galylea quedā pars iudee de qua erāt apostoli saltem p maiozi parte| quid statis aspicientes i celum| quasi dicerēt: Nō putetis q̄ ille amplius habitet vobiscū sicut ante fecit: vidēbitis tamē eum i fine mūdi venientem ad iudicium: ideo sequit| Hic iesus qui assumptus est a vobis i celum: sic veniet quemadmodum vidistis eū euntez i celum| id est sicut ascēdit i forma humanitatis. Glo. sic ad iudicandum veniet.

nerant interrogabāt eū dicētes: Domine si in tēpore hoc restitues regnū isr̄l'. Dixit autem eis: Nō est vestrum nosse tempora z momenta que pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem supuenientis spūssancti in vos. Et eritis mihi testes in hierusalem et in omni iudea et samaria et vsq̄ ad vltimū terre. Et cū hec dixisset videntibꝫ illis eleuatus est et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cūq̄ intuerentur in celum euntem illū ecce duo viri astiterunt iuxta illos i vestibus albis: qui z dixerūt: Viri galylei quid statis aspicientes in celum Hic Jesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet quēadmodum vidistis eum euntem in celum.

Stote p̄udētes z vigilate zc. Añ initium illi' epl'e scribit scrūs Petr' ap'lus di. Et reddēt rōez ei q̄ gr' ē iudicare viuos z mortuos. Cūc sequit' pūs ep'la i q̄ btūs Petr' hortat nos ad virtutes q̄ nos aptos faciūt ad recipiēdū spm̄ sctm̄ di.| Estote p̄udentes| Gor. s. futura p̄uidētes. Vñ Deu. xxxij. Vt inā saperēt z itellīgerēt ac nouissima p̄uiderēt| z vigilate i orōibꝫ| Glo. ne animꝰ aliud cogitet q̄ id qō p̄cat. Nā isto sacro tpe deuotōi z orōi vacare debem': z h̄ exēplo Marie mr̄is xp̄i z discipulorū. Legit' em̄ q̄ tpe medio int' ascēsionē xp̄i z missiōez spūssci fuerūt cū sctis mulieribus i oratōne expectātes spm̄ sctm̄ eis p̄missū. Vñ Act. i. dicit| Hi oēs erāt vnanimit' cū mulieribꝫ i oratōe et maria mr̄e iesu z fribꝫ suis Exēplo q̄ illoz debēt fideles ee i tēpe isto i p̄patiōe z expectatiōe spūssci intenti: p̄patis em̄ debito mō dabitur spūssctūs ad id qō idi gebūt. i. Coz. xij. Vnicuiq̄ dat manifestatio spūs ad vtilitatē| Añ omīa aūt mutuam in vobismetipsis caritatem p̄tinuā habētes| qz caritas excellētioz ē ceteris virtutibꝫ: qz cetere ꝑtutes sine ea nihil valēt ad meritū| qz caritas operit multitudinē peccatoz| Gor. ne appareāt ad punitioz| hospitalitates inuicē| Gor. i. susceptorez hospitū| sine murmuratōe| sz hilarit̄ h̄ facite| vnusq̄sq̄| siue sit de maiorib' siue de mediocrib' siue de minorib'| sicut accepit gratiā| Gor. i. q̄libet donū gr̄atuitū| i alterutrū illā ammistrātes| alijs ꝯmunicātes gratis z benigne: sicut mēbra i vno corpe sibīnuicē seruiūt. Oculus em̄ videt toti corpi: z pes portat totū corpus| sicut boni dispensatores multiformis gratie dei| Vincē. i. multiformiū donoz gratuitoruz a deo collatoz: qz nō debet esse dispēsator parē' vbi paterfamilias ē largus| Si q̄s loquit'| Ly. exhortatōis ꝑba| q̄si sermōes dei| .i. totū bonū attribuat deo z ñ sibīpsi| Si q̄s mistrat| egētibꝫ bōa tpalia| tā ꝑtute q̄ā ām̄istrat de| .i. attribuat deo q̄ dedit sibi volūtatē z fa

¶ Dominica infra octauas ascensionis. prima Petri quarto

Stote p̄udētes z vigilate i orōibꝫ Añ oia aūt mutuā in vobismetipsis charitatē p̄tinuā habentes qz charitas operit multitudinē pctoz Hospitalitates inuicē sine murmuratōe vnusq̄sq̄ sicut accepit gr̄am in alterutrū illā admistrātes sicut boni dispensatores multiformis gr̄e dei Si q̄s loquit' q̄si sermones dei. Si q̄s mistrat tā q̄ ex ꝑtute quā ammistrat deus: vt i oīb' honorificet deus p Jesum xp̄m dñm nostrum.

In die pēthecostes. Act. ij.

In diebus illis duz ꝑplerē

Universidad de Deusto
Biblioteca

cultratē ꝫ factēdi | vt i oīnib⁹ | ꝑbis ⁊ factis vīis | honorificēt de⁹ | .i. to
tū fiet ad honorē dei | p ihm xp̄m dn̄m nr̄m | q̄ ē mediator dei ⁊ hoim.
a Videb⁹ illis: dū ꝙple. rē. Ān initiū illi⁹ epl'e scribit s. Lucas: q̄
post ascensiōz xp̄i. xi. apl'i ꝙgregati statuerūt duos viros. s. Jo
seph q̄ cognoiat⁹ē inst⁹: ⁊ Matthiā: ⁊ ozātes dixerūt: Tu dne
q̄ coꝛda nosti oīm: ostende quē elegeris vnū ex his duob⁹ accipe locum
ministerij hui⁹ apl'atus ō
quo ꝑuaricat⁹ē Judas
vt abiret i locū suū Et
dederūt soztes eis: ⁊ ce
cidit sozs sup matthiā
⁊ annumerat⁹ē inter. xi
apl'os. Et stati sequit⁹
epl'a p̄ns | Dū ꝙplerēt
dies pēthecostes | Ho
die celebrat scta mr̄ ec
clesia solemnitatez spūs
sancti: i q̄ xp̄s se ondit eē
deū. Naz ꝑus oñderat
se esse dn̄m terre ⁊ eoz
q̄ i terra sūt: infirmos sa
nādo: mortuos resuscitādo. Ostēderat se etiā dn̄m maris ⁊ eoꝝ que i
mari sunt: cū sup mare ambulauit: ⁊ mare solidū se ei p̄buit: ⁊ cū stare
rē i oze piscis dixit inuenietis. Ostēderat etiā se dn̄m inferni ⁊ eoꝝ q̄ in
inferno sunt qñ ꝓtriuit portas inferni: ⁊ oēs alas de limbo inferni edu
xit. Ostēderat etiā se dominū aeris ⁊ eoꝝ q̄ i aere sūt. Et etiā dn̄m celi
⁊ eoꝝ q̄ i celo sunt: cū i die ascēsionis ꝑpria virtute ascendit ad aerē nu
be lucida sibi obsequēte: ⁊ assumptus est i celū. Ostenso ergo q̄ domi
nus oīm hodie ostēdit se veꝝ deum: qñ spūsanctum q̄ deus est misit
apostolis. Hodie eīm rex noster Jhs xp̄s. xij. ꝑncipes fecit associās eis
septuaginta duos milites. Principes fuerūt duodecim apostoli. Se
ptuaginta duo milites fuerunt septuaginta duo discipuli xp̄i: q̄s hodie
adeo roborauit q̄ p eos totū mundū sibi subiugauit. Ūñ Bēr. Licet
magna ⁊ diuina fuerūt plane miracula q̄ de⁹ gessit i terris: h̄ tñ bonū sup
oīa alia emicuit: q̄ i paucis simplicib⁹ totū mūdū ⁊ omnē sapie altitu
dinē sibi subiugauit. Ūñ hic dr̄ | Dū ꝙplerēt dies pēthe. | Ly. a pasca
ꝙputādo sūt. l. dies. Quiquagesima nāq̄ dies a pascate i q̄ iudei co
medebāt agnū paschale celebris erat i veteri testamēto apud iudeos in
memoriaz bñficij legis date: q̄ fuit data i mōte synai q̄nq̄gesima die a
ꝑncipio egressiōis de egypto: vt habet Exo. xix. Et cōuenīēter ipsa die
infusuz fuisset apl'is spūsancti donū: p qđ lex euāgelica impssa fuit ⁊ fir
mit⁹ radicata i coꝛdib⁹ eoꝝ | erāt aūt discipli parit⁹ i eodē loco | .i. i cēacu
lo grādi strato vbi ꝑus xp̄s cū eis cenā fecit. Et nō solū apl'i sz etiā alij
fideles ⁊ mulieres parit⁹ erāt i eodē loco. Et ipsis sic ꝙgr̄ gat⁹ ifil' coꝛde

tur dies penthecostes erāt oēs discipuli pariter in eodē loco. Et fact⁹ est repēte de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs vehementis ⁊ repleuit totā domū vbi erāt sedētes. Et apparuerūt illis dispertite lingue tāq̄ ignis seditq̄ supra singl'os eoꝝ. Et repleti sunt omnes spūsancto ⁊ ceperunt loqui varijs linguis prout spiritussanctus dabat eloqui illis. Erant autez

⁊ aio | fact⁹ē repēte de celo | Ūlin. i. ō aere | son⁹ tāq̄ aduenientis spūs ve
hemētis | Ly. i. vēti vl'e ronitui. Nō tñ apl'i ⁊ alij cū eis existētes fuerūt
territ deo hoc facīēte signū qō dabat eis spūsctūs q̄ ē ꝙsolator coꝛdū
| ⁊ repleuit totā domū | ifolita claritate | vbi erāt sedētes | .i. manētes
| ⁊ apparuerūt ill' | visibilit⁹ ocul' coꝛpalib⁹ | disptite ligue | .i. diuise lin
gue | tāq̄ ignis | .i. bñtes colorē ignis: ad designādū signo visibili exti⁹
inuisibilē gr̄az spūsancti
receptā interi⁹ p quā es
sent feruidi i amore dei
⁊ eloq̄ntes oīmbus lin
guis ad publicatiōem
cuāgelij | seditq̄ supra
singulos | coꝛ | .i. super
quēlibet discipuloꝝ in
sedit vn⁹ radius ignis
habēs figurā linguaꝝ
| ⁊ repleti sunt oēs spū
sctō | Ūlin. sic q̄ coꝛda
coꝝ penitus illustrata
sunt gr̄a spūsancti: sic q̄
hodierna die discipuli
receperūt spm̄sctm̄ i maiozi copia q̄z ꝑus habuerūt: q: nō solū recepert
ad sufficientia sz etiā ad redūdantiā: q: scitas quā spūsctūs in apl'is
opat⁹ est redūdabat i totā ecclesiā. Ūñ sequit | ⁊ ceperūt loq̄ varijs lin
guis ꝑut spūsctūs dabat eloq̄ illis | Goz. apl'i nō solū loq̄bāt ⁊ itelligebāt oia ideomata: sz ipsis loq̄ntib⁹ i vno ideomate qđcūq̄ erāt illō oēs
audiētes q̄z tūcūq̄ erāt diuersoꝝ ideomatū itelligebat q̄libet ideoma p
ꝑtū diuia ꝑtute h̄ facīēte. Sic eīm p rebellioz ad deū diuise sūt lingue:
vt pz Gen. xi. ita p infusioz spūsancti sūt vnite | Erāt aūt i hier'm | Ūlin.
que erat ciuitas metropolis i iudea | habitātes iudei viri religiosi | Ly.
i cultu diuino deuoti: ꝑpter h̄ templū visitabant ⁊ ibi sacrificia offere
bāt | ex oīm natōe q̄ sub celo ē | qz iudei erāt dispsi i oīm natōes: ⁊ alicq̄
coꝝ magis deuoti ꝑpt reuerētiā tēpli veniebāt aliq̄n i hier'm maxie i so
lēnitatib⁹ magnis: q̄z vna erat solēnitas pēthecostes | facta aūt hac vo
ce | Ūlin. i. postq̄ tal' son⁹ i aere vehement' isonuit | cōuenit multitudo |
supple ciuitatū ⁊ ꝑuinciaꝝ circūiacentiū | ⁊ mēte ꝙfusa ē | Ly. i. stupefacta seu admirata | qm̄ audiebat vnusq̄sq̄ lingua sua illos loq̄ntes | Ly.
qz nūq̄ fuit auditū vel visū tale miraculū | stupebāt aūt oēs ⁊ mirabāt
dicētes: Nonne ecce oēs isti q̄ loquūt galylei sūt | Ūlin. q. d. vnq̄ | ⁊ quō
nos audiumus vnusq̄sq̄ liguā suā | i. ꝑpaz | i q̄ nati sum⁹ | Ūli. q. d. vnq̄
mirabile ē vl' supnaturalit. Ex isto sumit h̄ q̄ ꝑmitiuꝝ xp̄iāi fuer̄t galy
lei | parti⁊ medi | Ly. hic notant habitatores diuersaꝝ regionū: i q̄bus
sunt diuersq̄ ideomata | ⁊ elamitez q̄ habitāt mesoporamiā | Glo. oz. ē
regio q̄ duob⁹ ambit flumib⁹ tigri ⁊ eufrate | iudeā ⁊ capadociā: pōtū ⁊

Universidad de Deusto
Biblioteca

asiã]ſ.miozẽ[phrigiã ꝛ pãphiliã:egyptũ ꝛ ptes lybie q̃ ẽ circa cyrenẽ ꝛ aduene romãi]ſ.i.pegrinãtes romani[iudei ãꝫ]ſ.illi de tribu iuda[ꝛ pſeliti: cretes ꝛ arabes] Ly.i.uersi de gentilitate ad iudaiſmũ[audiuim⁹ eos]ſcz apl'os[loquẽtes nr̃is linguis]ſ.i.nr̃is ideomatibus[magnalia dei]ſ.mirabilia dicta vel facta dei. Postilla.

i N die⁹ illʼ apl̃es pe.ꝛc. Añ istiꝰ illʼ epla scribit ſ. Lucas i eo. ca.q⁹ ſ. Petr⁹ oꝛ

ẽit iudeis ỏ ieſu xp̃o: q̃ ptr̃ aſſiuit bñfaciendo ꝛ ſanãdo oẽs oppſſos a diabolo. Et nos teſtes ſum⁹ oim q̃ fecit i regione iudeozũ ꝛ hierm: quẽ occiderũt ſuſpẽdẽtes i ligno. Hũc deus ſuſcitauit tercia die: et dedit eũ manifeſtuz fieri nõ oñi pplʼo: ſz teſtibus p̃ordinatis a deo: nobis q̃ mãducauim⁹ ꝛ bibimus cũ illo poſt q̃ reſurrexit a mortuis. Et tunc ſtatĩ ſequit epla hodierna. In diebus illis: apl̃es Petr⁹ ſuũ dixit: Viri patres ꝛ frẽs nobis]ſ.q̃ mãducauimus ꝛ bibimus cuz illo poſt reſurrectiõez ſuã[ꝓcepit dom⁹ p̃dicare pplʼo ꝛ teſtificari:q⁹ ipſe ẽ q̃ ꝓſtitut⁹ ẽ a deo]ſ.p̃e[iudex viuoꝝ ꝛ mortuoruz] Ly.q̃ viuũt vita gr̃e.ſ.iuſtoz:ꝛ etiã inq̃ũ q̃ mortui ſunt morte culpe. Huic oẽs pphete teſtimoniũ phibẽt]q.d. Nos ſoli nõ ſum⁹ teſtes ei⁹: ſed etiã oẽs pphete antiq̃ diuitus inſpirati q̃ de eo ſcripſerũt ꝛ p̃dixerũt [remiſſionẽ pctoꝝ accipe p nomẽ eius]vt patet Joelis.ij. Quicũq̃ in uocauerit nomẽ dñi ſalu⁹ erit[oẽs qui credũt i eũ] tam iudei q̃ gentiles[Adhuc Petro loquente verba hec cecidit ſpũſſanctus ſup omnes qui audiebãt verbũ]ſcz ſup Cornelium ꝛ ſup oĩes qui cum eo congregati erãt i signo viſibili.ſ.igneis linguis[ꝛ obſtupuerũt ex circũciſione fideles q̃ venerãt cũ Petro:q⁹ ꝛ i natões]ſ.i.gẽtes[gr̃a ſpũſſcti effuſa ẽ]admirãtes q⁹ tãta gr̃a daret gentib⁹ ſiẽ iudeis nutritꝫ i lege ꝛ pphetis[audiebãt enĩ illos loq̃ntes linguis]ſ.varijs[et magnificãtes deũ] Tũc reſpõdit Petrus.ſ.illis qui cũ eo venerãt admirãtib⁹[Hũ

Parthi ꝛ medi ꝛ elamite ꝛ q̃ hĩtãt me ſopotamiã iudeã ꝛ capadociã põtũ ꝛ aſiã phrigiã ꝛ pãphiliã egyptũ ꝛ partes lybie que ẽ circa cyrenẽ ꝛ aduene rhomani Judei quoq̃ pſeliti cretes et arabes. Audiuim⁹ eos loquentes noſtris linguis magnalia dei.

¶ Feria ſcḋa pẽthecoſtes Act.x.

i N diebus illʼ apl̃i enſ p. tr⁹ os ſuũ dixit: Viri p̃res et frẽs nobis p̃cepit dñs p̃dicare pplʼo ꝛ teſtificari: q⁹ ipſe ẽ qui cõſtitutus ẽ a deo iudex viuorum ꝛ mortuorum. Huic oẽs pphete teſtimoniũ phibẽt remiſſiõz pctoꝝ accipe p nomẽ eius oẽs qui credũt i eũ. Adhuc loquente Petro verba hec cecidit ſpũſſctũs

quid aquã q̃s ꝓhibere põt vt nõ baptizent hi qui ſpũm ſct̃m acceperũt ſicut ꝛ nos]q.d.nõ: exquo ſpũſſanctus nõ diſtinxit inter nos ꝛ ipſos: [ꝛ iuſſit eos baptizari]ſ.a ſocijs ſuis[i noie dñi nr̃i Jhu xp̃i]In hac eĩ forma dabat baptiſm⁹ i p̃mitiua eccleſia. Postilla.

i N die⁹ illis: Cũ audiſſent apli ꝛc. Añ initiũ illʼ epiſtole ſcribit ſcũs Lucas i eodẽ ca.q⁹ ſanctus Philippus deſcẽdit in ciuitatẽ ſamarie: ꝛ p̃dicabat illis xp̃m. Intendebãt aũt turbe his q̃ a philippo dicebãt̃ vnanimit̃ audiẽtes: ꝛ videntes signa q̃ faciebat: mlti eĩ eoꝝ qui habebãt ſpũs imũdos: clamantes voce magna exibãt Multi autez paliti ꝛ claudi curati ſũt Factũ ẽ aũt gaudiũ magnũ i illa ciuitate. Tunc ſequitur p̃ns epiſtola[Cuz audiſſẽt apoſtoli] Circa q̃ ſciẽdũ ſm Hiẽ. de ỻra:q⁹ Philipp⁹ iſte erat tñ diacon⁹: ꝓpter q̃ licet poſſet baptizare:nõ tñ man⁹ imponere:nec p ꝓſeq̃ns donuz ſpũſſcti dare i ſigno viſibili:hoc eĩ ptinebat ad apl'os:vnde ẽ q⁹ ſoli epi i nouo teſtamẽto q̃ ſunt ſucceſſoꝛes apoſtolorum manus imponũt:ꝓpter q̃ Philippus ſignificauit apoſtolis: vt aliqui eorum venirẽt in Samariam:ꝛ ſupplerẽt illud quod ad eius officiuz nõ ſpectabat. Et hoc eſt q̃ hic ꝺr̃ [Cũ audiſſent apoſtoli qui erant Hieroſolymis quia recepiſſet Samaria verbuz dei: miſerunt ad ipſos Petrum ꝛ Johannem]Gloſa ordina. qui erant columne[Qui cum venſſent ozauerũt ꝓ ipſis vt acciperẽt ſpũmſanctum: nõdum eĩ in quẽq̃ illoꝝ venerat]Lyra: ſcz ſigno viſibili: venerat tamẽ in eos inuſibiliter: ſicut ꝛ modo in baptizatos[ſed baptizati tñ erãt i nomie dominj Jeſu: ꝛc ꝛ imponebãt manus ſup illos: ꝛ accipiebãt ſpũmſanctum

ſuper omnes qui audiebant verbum Et obſtupuerunt ex circumciſione fideles qui venerant cum Petro: quia ꝛ in nationes gratia ſpiritus ſancti effuſa eſt: audiebant eĩ illos loquẽtes linguis ꝛ magnificantes deũ. Tunc reſpondit Petrus: Nũquid aquam quis ꝓhibere poteſt vt nõ baptizẽtur hi qui ſpiritũ ſanctum acceperũt ſicut ꝛ nos: ꝛ iuſſit eos baptizari i nomine dñi noſtri Jeſu chriſti.

¶ Feria tercia pẽthecoſtes. Act.viij.

i N die⁹ bus illʼ: Cũ audiſſent apoſtoli qui erant hieroſolymis qz recepiſſet ſamaria verbũ dei: miſerũt ad eos Petꝝ ꝛ Johez. Qui cũ veniſſent ozauerũt ꝓ ipſis vt acciperẽt ſpũm ſctũ: nõdũ eĩ in quẽq̃ illoꝝ venerat: ſed baptizati tñ erant in nomine dñi Jeſu. Tunc imponebãt manus ſup illos ꝛ accipiebãt ſpũmſanctum

Universidad de Deusto
Biblioteca

1 In diebꝫ illis: Per manꝰ aũt apl̃oꝝ. xč. Añ initiũ illiꝰ epl̃e scribit s. Lucas: q̃ vir q̃dã Ananias cũ Saphira vxore sua vẽdidit agrũ & defraudauit ō p̃cio agri ꝓscia vxore sua: & ptẽ p̃cij ad pedes apl̃oꝝ posuerũt: & ambo subitanee obierũt. Et factꝰ ẽ timoꝝ magnꝰ i vniuersa eccl̃ia & i oẽs q̃ audierũt hꝫ. Tũc stati sequit epl̃a pñs | Per manꝰ aũt apo. fiebãt sig̃ & pdi. multa. Glo. oꝝ. vñ succẽdebat zel' sacerdotum & iudeoꝝ | i plebe | Ly. nõ dicit i pncipibꝰ: qz nõ credebant i xp̃m paucis exceptis q̃ occulti xp̃iani erãt: vt Gamaliel: Nycodemꝰ zaliq̃ alij | Et erãt oẽs vnanimit̃ | .s. apostoli | i porticu salomõis | vbi erat locꝰ oꝛõis et p̃dicatõis | Ceterorũ autez | .s. infidelium | nemo audebat ꝓsũgere se illis | sz ficte: timentes penã que venerat sup Ananiã et eius vxorez | sed magnificabat eos populus | ppter egros et miracula que faciebãt: & etiã qz bona pro malis suis p̃secutoribus reddebãt | Magꝭ aũt augebat credentiũ in domino multitudo virorũ ac mulierꝝ | nullus em̃ sexus a regno dei excludit̃ | ita vt i plateas | q̃ late erãt | ejcerẽt infirmos: & ponerẽt i lectulis & grabatis: vt veniẽte Petro saltẽ vmbra illius obumbraret quẽq̃ illorũ: & liberarent̃ ab infirmitatibꝰ suis | Ly. i quo ponit̃ differẽtia Petri ad alios apostolos i operatõe miraculorũ. Nam alij apostoli curabãt alios infirmos p tactũ manuũ: sicut tã sup̃ dictum est: Per manꝰ autẽ &c. Petrus aũt nõ solum p tactum sed etiam p vmbrã quod maius est: quod fiebat ad ostẽdẽdũ q̃ erat pncipalis apostolus: ergo nominat̃ pnceps apostolorũ. Et quia christꝰ nõ legit̃ curasse p vmbraz sicut Petrus: ideo i Petro videt̃ implerũ fuisse quod dixit xp̃s Joh. xiij. Qui credit i me opa que ego facio & ipse faciet: & maiora horum faciet | Cõcurrebat autẽ & multitudo vicinarum ciuitatũ i hierusalẽ afferẽtes egros & vexatos a spiritibus immundis. qui curabant̃ oẽs: & magnificabãt Jesum xp̃m.

¶ Feria q̃rta pẽthecostes Act. v.

1 In diebus illꝰ per manꝰ apl̃oꝝ fiebãt signa & pdigia multa i plebe Et erãt vnanimit̃ oẽs i porticu salomõis. Ceterorũ autẽ nẽo audebat ꝓsũgere se illis: sz magnificabat eos ppl̃s. Magis aũt augebant credentiũ i dño multitudo virorũ ac mulierũ: ita vt i plateas ejcerẽt infirmos et ponerẽt in lectulis et grabatis: vt veniẽte Petro saltẽ vmbra illiꝰ obũbraret quẽq̃ illorũ & liberarẽt̃ ab infirmitatibꝰ suis. Cõcurrebat autẽ et multitudo vicinarũ ciuitatũ hierusalẽ afferẽtes egros & vexatos a spiritibus immũdis q̃ curabant̃ oẽs: & magnificabant oẽs Jesum christũ.

8 Audete: pfecti estote: exhortamini &c. Ante initiuz illius epistole scribit sanctus Paulus in eodem ca. In oze duorũ vel triuz testiũ stat oĩe verbũ. Tũc sequit̃ pñs epistola | Gaudete: q̃ fecti estote. Quia hodie festũ sancte trinitatis pagimus: necesse est aliqua de sancta trinitate breuiter loqui. Vñ Augus. i libro de trinitate: Hoc itaq̃ vera & pia fide credẽdũ est: q̃ trinitas sit vnus solus & verus deus. s. pater & filius & spũs sanctus: & hec trinitas vnꝰ eiusdẽ substantie vel essentie credit̃: q̃ ẽ summũ bonũ. Item Augz. dicit: Hec vera sancta trinitas nihil maius ẽ in trib̃ pñonis simul nomiatis q̃ i vna qualiber semel & p se dicta: quia vnaquęq̃ pñona plena ẽ substãtia p se: nõ tamẽ tres substãtie sunt: sed ẽ vnus deus & vna substãtia vna potentia: vna eternitas: vna magnitudo vna bonitas & vna eẽntia: pater filius & spũssanctus. Item sciendum q̃ beata trinitas fideliter est credẽda & nõ curiose inuestiganda. Unde Berñ. Scrutari hoc temeritas est: credere pietas: noscere vita eterna | Fratres | Lyra: in veritate fidei p̃sistẽtes | gaudete | Lyra: ad virtuosum eĩ pertinet ō operibus virtutum gaudere | perfecti estote | id est ad perfectionem consequẽdam tẽdite: quia sicut nauis in flumine posita p aque motuz descẽdit: nisi remigetur in cõtrarium: Sic anima ex corruptione carnis & pronitate cõtinuo ad malum descẽdit a pfectõe: nisi conetur in contrarium | exhortami | vos maiores illos qui sunt minores | idipsum sapite | sz vos minores cum maioribꝰ | pacẽ habete | Lyra. quam christus nobis hereditarie cõseruãdam reliquit: vt patet Johãnis. xiiij. Pacez meã do vobis: pacẽ meã relinquo vobis &c | & deus pacis | id est datoz & amatoz pacis | & dilectionis | quia charitas cõcomitatur veram pacem: eo q̃ p charitatem deus est in homine & ipse in eo | erit vobiscuz | per gratiam i p̃senti & gloriam in futuro | Gratia domini nostri Jesu christi & charitas dei & cõmunicatio sancti spũs. Guil. lugdu. In illis verbis innuit trinitatem pñonarum. Primo pñonam filij: ibi: Gratia domini nostri Jesu christi. Secũdo personam patris: ibi: et charitas dei. s. patris. Tercio pñonam. s. spũssancti: ibi: Et ꝯmunicatio sancti spũs sit semp̃ cum oĩbus vobis: Amen.

¶ In vigilia sancte Trinitatis. secũda ad Corinthꝫ. xiij.

8 Audete pfecti estote: exhortamini: idipsum sapite: pacem habete: et deus pacis et dilectionis erit vobiscum. Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti. Gratia domini nostri Jesu christi & charitas dei & communicatio sanctiꝰ spiritus sit semper cum omnibus vobis Amen.

Universidad de Deusto
Biblioteca

o Altitudo diuitiaꝝ sapie ꝛc. Añ initiũ illi⁹ epl'e scribit ſ. Paul⁹ eodẽ ca. di. Noli altũ sape ſz time. Tũc stati seq̃t pñs epl'a: O altitudo diuitiaꝝ ⁊ Goz. i. abũdãtiez copiositatis ſ sapie ⁊ q̃ est de diuis ⁊ ỏ spũalib⁹: ỏ quo Esa. xl. ỏz: Nõ ē inuestigatio sapie ei⁹. Et ī ps. cxlvi. Et sapie ei⁹ nõ ē numer⁹ ⁊ scie dei ⁊ q̃ ē ỏ rebus humanis: ad Colos. iij. In ipso sunt oẽs thesauri sapiez scie ⁊ q̃ icõphẽsibilia sũt iudicia ei⁹ ⁊ Goz. i. diſpositiões ei⁹ ỏ oib⁹ rebus. Vñ ps. xxxv. Judicia ei⁹ abyſſus multa ⁊ inuestigabiles vie ei⁹ ⁊ i. implẽtões diſpositiõis ī q̃b⁹ oib⁹ ẽ miaz ꝑitas Vñ ps. xxxuij. Vniuerſe vie domi miſcõia et veritas. Quoꝝ rões a nobis nõ possũt attigi Vñ Eccs. viij. Intelle xi q̃ oim opm dñi nul lã possit hõ iuenire rõz ⁊ q̃s eñ coḡuit sensum dñi ⁊ ỏ diſpositiõe rez: q. d. null⁹ ⁊ aut q̃s ꝓſili ari⁹ ei⁹ fuit ⁊ Vlm. dãs ei ꝓſilia q̃ltẽ sic vel sic res diſponeret. q. d. nullus ⁊ aut q̃s ꝑ dedit illiz retribuet ei ⁊ q. d. null⁹ qz hoc est impossibile: qz oẽm virtutẽ nõ solũ operãdi: sed etiã cogitãdi ⁊ essendi ab ipso habem⁹: quod declarat hic ꝓsequẽter dicẽs ⁊ Qm̃ ex ipso ⁊ ꝑ ipsum ⁊ ī ipso sunt oĩa ⁊ Goz. supi oza: iferioza ⁊ media: spũalia ⁊ corꝛalia ⁊ ex vtriſq̃ ꝓposita. Et ī istis verbis innuit apostol⁹ trinitatẽ ꝓsonaꝝ ī eẽntia diuia: ꝑ ỻ q̃ dicit ex ipso innuit ꝓsonã ꝑtis: ꝑ ỻ q̃ dicit ꝑ ipm innuit ꝓsonã filij: ꝑ ỻ q̃ dicit in ipso innuit ꝓsonam spũſſancti. Ecce distinctio seu pluralitas ꝓsonaꝝ. ⁊ Ipſi honoz ⁊ gloria ſ ecce vnitas essentie. Non eñ dicit ipsis: sed ipſi honoz ⁊ gloria ⁊ ī secula seculoꝝ Amẽ. Postilla.

Onueniẽtibus ergo vobis i vnũ tã nõ ꝛc. Ante initiũ illi⁹ epi⸗
c stole scribit sanctus Paulus ī eodẽ capitulo ipsis Corinthijs dicens: Si quis autem videtur cõtentiosus esse nos talem con suetudinem nõ habemus neq̃ ecclesia dei. Hoc autem ꝑcipio nõ laudãs q̃ nõ in melius sed in deterius conuenitis. Tunc postmodum ſequitur ꝓsens epistola ⁊ Cõueniẽtibus ꝛobis in vnuz ſ Sed exquo bo⸗

¶ In festo Trinitatis ad 'Rho. xi

o Altitudo diuitiaꝝ sapiez scie dei q̃s icõphẽsibilia sũt iudicia ei⁹ et inuestigabiles vie ei⁹. Quis ei coḡuit sensũ dñi: aut q̃s ꝓsiliari⁹ ei⁹ fuit aut q̃s ꝑ oz dedit illi ⁊ retribuet ei. Qm̃ ex ipo ⁊ ꝑ ipm ⁊ ī ipo sũt oĩa. Ipsi ho noz ⁊ gl'ia ī scl'a seculoꝝ Amen

¶ In festo corꝑis xp̃i i. Loꝝ. xi

c Onueniẽtib⁹ gr̃obis ī vnuz tã nõ est dñicã cenã mãducare Unus q̃sq̃ eñ suã cenã ꝑsumit ad mãducã dũ. Et ali⁹ quidẽ esurit: ali⁹ aũt ebri⁹ est. Nũquid domos nõ habetis ad manducandu ⁊ bibendum: aut ec⸗clesiam dei cõtemnitis et cõfunditis eos q̃ nõ habent. Quid dicã vobis Laudo vos: i ỻ nõ laudo. Ego eñ accepi a dño q̃ ⁊ tradidi vobis: qm̃ dñs Jesus ī qua nocte tradebat ac⸗cepit panẽ ⁊ gratias agẽs fregit ⁊ dixit: Accipite ⁊ mãducate: hoc est coꝛ pus meuz quod ꝓ vobis tradetur: hoc facite in meã cõmemorationem. Similiter ⁊ calicẽ postq̃ cenauit dicens: Hic calix nouũ testamentũ est in meo sanguine: hoc facite q̃tienscũ q̃ bibetis in meã cõmemorationem. Quotienscunq̃ eniz manducabitis panẽ hunc ⁊ calicem bibetis: mortez domini annũciabitis donec veniat. Itaq̃ quicũq̃ manducauerit panez

die pagi⁹ festũ coꝛpis xp̃i: sicut hoc sacr̃m post cenã a xp̃o institutũ est Euãgelium ⁊ epistola ꝓcordãt: qz ī euãgelio habet de fructu digne cõ municãtiũ: vbi ỏz: Qui mãducat hũc panẽ viuet ī eternũ. Sic ꝑ oppo sitũ ī epl'a hodierna habet de piculis idigne cõicãtiũ: sicut patz ī textu epl'e p̃ntis ⁊ Fres: Cõueniẽtib⁹ vob ī vnũ ⁊ Ly. ad ꝓpiẽdũ eucharistie sacr̃m ⁊ tã nõ ē ſ. i. nõ licet vobis ⁊ dñicã cenã mãducare. Unusq̃sq̃ eñ suaz cenam ꝑsumit ad mãducãdũ ⁊ Ly. añ sũ ptionez sacramenti ꝑ parabãt sibi cibaria ⁊ portabãt ad ecclesiam comedẽtes ⁊ bibentes añq̃ sumerẽt sacr̃m: ⁊ sic laute comedebãt et bibebãt. Paupes aũt esuriebãt. Ergo dic̃ ⁊ ali⁹ q̃dez esurit: ali⁹ aũt ebri⁹ est. Nũq̃d domos nõ habetz ad mãducã dũ ⁊ bibendum ſ. ſ. do mos nõ ꝓsecratas ⁊ aut ecclesiã dei ꝓtemnitz ⁊ Ly. q. d. certitudinaliter i hoc est ꝓtempt⁹ eccl'ie q̃ ꝓsecrata ē ⁊ ꝓfundi tis eos ⁊ .i. paupes ⁊ q̃ nõ hñt ⁊ sez laute come dere coz̃ tãta multitu die ⁊ q̃d dicã vob ⁊ Ly. sup̃ voc facto ⁊ Laudo vos ⁊ supple ī alijs ⁊ i ỻ nõ laudo ⁊ sz vitupo ⁊ Ego ei accepi a dño ⁊ Ly. mihi reuelãte ⁊ q̃ ⁊ tradidi vob: qm̃ dñs ihc̃ q̃ ē istitutor sacramẽtoꝝ ⁊ nõ ali⁹ ⁊ i q̃ nocte tradebat ⁊ Goz. iminẽte passiõe: cui⁹ noctis traditio facta ē ī vespa noctis ⁊ accepit panẽ ⁊ bñdixit ⁊ vt hz̃ Mat. xxvi ⁊ gr̃as agẽs ⁊ Ly. vt doceret nos ī oĩb⁹ gr̃as agere ⁊ fregit ⁊ dixit: Accipite ⁊ mãducate: ỻ e coꝛp⁹ meũ ⁊ ſ. ꝓtẽtũ sub spẽ panis: qz panis trãssubstan tiat ī vez coꝛp⁹ xp̃i diuina ꝙtute ꝑ uersiõz solis accidẽtib⁹ remanenti⸗bus ⁊ quod ꝑ vobis tradet. Hoc facite i meã ꝓmemoratõem ⁊ Goz. i. i memoriã mee mortis ⁊ passiõis ⁊ Sil'r ⁊ calicem ſ. ſ. accepit ⁊ postq̃ ce nauit ⁊ vinũ i calice ꝓtentũ ꝓsecrauit i sanguinem suũ ⁊ dicẽs: Hic ca lix ⁊ Goz. i. ꝓtentũ i ỻ calice ⁊ nouũ testamentũ ē i meo sanguine ⁊ Ly. qz nouũ testamentũ ꝓfirmatũ est sanguine xp̃i effuso ⁊ Hoc facite q̃tienſ⸗cũq̃ biberis. ⁊ Goz. ſ. sanguinẽ meũ i specie vini ⁊ in meã ꝓmemoratõz ⁊ id est i memoriã passiõis mee ⁊ q̃tienscũq̃ eñ mãducabitis panẽ hũc ⁊

Universidad de Deusto
Biblioteca

calicē bibetis ⁊ Lyra.i. hoc sacramentū i quo sub specie panis cōtinet
ver corpus xpi. ⁊ sub specie vini verus sanguis xpi ⁊ mortē dñi annun
ciabitis ⁊ ipsam repsentādo p hoc sacramētū ⁊ donec veniat ⁊ .s. ad iudi
cium ⁊ q̄ intelligit q̄ celebratio hui⁹ sacramēti nō deficiet i ecclesia vsq̄
ad finē mūdi. Mat. vlt. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad ꝯsummatiōez
seculi ⁊ Itaq̄ quicūq̄ māducauerit panez ⁊ biberit calicē dñi indigne ⁊
Ly. .s. cuz volūtate pec
cādi mortaliter de fu
turo vel impenitēs de
p̄terito ⁊ reus erit cor
poris et sanguis dñi ⁊
Glo. .i. penas mortis
xpi exoluet. .i. puniet ac
si xp̄m occideret ⁊ P.o
ber aūt seip̄m hō ⁊ Ly.
scz p̄priaz ꝯsciam dili
gēter examinādo.z emē
dādo ⁊ sic ō pane illo
edat ⁊ .s. fructuose ⁊ ō
calice bibat ⁊ Ly. fit aūt
hic mētioō duplici spe
cie. .s. panis ⁊ vini :nā i
p̄mitiua ecclesia sic da
bat fidelib⁹ :sed p̄pter
periculū effusiōis san
guinis modo datur tā
tum laicis sub specie panis. Sacerdos tamē celebrans accipit sub v
traq̄:nō tm̄ celebrās p.o se sed etiam p.o alīs ⁊ Qui eī manducat ⁊
bibit indigne ⁊ Gozra: id est irreuerēter vel existēs i crimine ⁊ iudicium
sibi māducat ⁊ bibit ⁊ id est ad suam damnatōem sumit ⁊ nō diudicās
corpus domini ⁊ Ly. .i. nō discernēs ab alīs cibis sumēs eodē modo si
cut alios cibos corporales.

**¶Dominica p.ima post festum Tri
nitatis. .i. Johannis. .iij.**

Eus charitas ē. in
hoc appa
ruit charitas dei ī nobis :q̄
niam filium suū vnigenitū misit de
us in mundum vt viuamus p eum.
In hoc est charitas nō quasi nos di
lexerimus deum:sed q̄m ipse p.oz di
lexit nos:⁊ misit filiū suum p.piciati
onem p.o peccatis nostris. Charis
simi si deus dilexit nos et nos debe
mus alterutruz diligere. Deū nemo
vidit vnq̄. Si diligamus inuicē de
us in nobis manet:⁊ charitas eius ī
nobis p̄fecta est. In hoc intelligim⁹
q̄m in eo manemus et ipse in nobis
quoniam de spiritusancto dedit no
bis:⁊ nos vidim⁹ ⁊ testificamur q̄m
pater misit filiū suum saluatorē mū
di. Quisquis cōfessus fuerit quoniā
Jh̄s est filius dei:⁊ de⁹ i eo manet et
ip̄e in deo. Et nos cognouim⁹ ⁊ cre
ga nos ⁊ q̄m filiū suū vnigenitū nō seruū ⁊ misit ⁊ scz deus pater ⁊ i mū
dum ⁊ scz humanitate assumpta ⁊ vt viuamus p eū ⁊ Vincē. ⁊ no iudi
cemur p eum ⁊ i hoc id ē i hac missione ⁊ ē charitas ⁊ manifesta ⁊ nō qua
si nos dilexerimus deū:sed q̄m ipse p.oz dilexit nos ⁊ .s. p̄destinādo: vo
cādo:iustificādo ⁊ misit filiū suū p.piciatoz ⁊ Vin. vt deus nobis p.o
piciaret p ip̄m ⁊ p peccatis nostris ⁊ .s. tollēdis ⁊ charissimi si deus dile
xit nos et nos debem⁹
alterutz ⁊ scz exēplo xpi
inuicē ⁊ diligere ⁊ Vin.
si deus diligit nos: tūc
debem⁹ diligere id q̄
de⁹ diligit:sed deus di
ligit omnē hominem :
ergo ⁊ nos quemlibet
hominē debemus di
ligere ⁊ Deum nemo vi
dit vnq̄ ⁊ Vincētius.
In p̄senti deus nō po
test videri sicuti est sed
solum in futura vita.
Vñ Aug. dicit: q̄ con
cessum fuit Paulo et
Moysi videre diuinā
essentiā: sed hoc fuit in
raptu ⁊ trāsitorie ⁊ nō
mānsiue: quia tūc fue
rūt rapti extra sensus
corporis ⁊ Si diliga
mus inuicem ⁊ scilicet
ex sincera charitate ⁊ de
us i nobis manet ⁊ per
gratiam inhabitantē ⁊ ⁊ charitas eius in nobis p̄fecta ē ⁊ Tūc em̄ cha
ritas dei p̄fecta ē i nobis quādo eum diligimus nō solum i se :sed etiā
in sua imagine:id ē i homine ⁊ in hoc intelligimus ⁊ id est cognoscimus
quoniā i eo manemus ⁊ per charitatem qua deum diligimus ⁊ ⁊ ipse in
nobis ⁊ per charitatē qua nos diligit ⁊ quoniā de spūsancto ⁊ scz ab ipso
p.ocedēte ⁊ dedit nobis: ⁊ nos ⁊ Lyra:id ē ego Johānes ⁊ alij apostoli
mecū ⁊ vidimus ⁊ scz eius humanitatē oculis corporalibus:⁊ eius diui
nitatē oculis mentalibus:nō i se sed i effectibus suis:q̄ viderūt eū fa
cientē miracula ꝑ tutē totā creature trāscēdētia ⁊ ⁊ testificamur ⁊ de visis
q̄ vidim⁹ ⁊ q̄m p̄ misit filiū suū ⁊ eusdē nature ⁊ p̄tz cū eo ⁊ saluatorē
mūdi ⁊ p passioz i hūanitate assūpta ⁊ q̄squis ꝯfessus fuerit ⁊ Boz. .s. cō
fessiōe p̄fecta:corditis:oris ⁊ opis. nō diminuta vni⁹ vocis. Vnde apo
stolus dicit: Cōfitēbitur se nosse deum:factis aūt negāt cum ⁊ quoniam

Universidad de Deusto Biblioteca

ſeſus ē filꝰ dei ſita q̄ ide ē filꝰ dei t filꝰ hoīs ꝯ de⁹ in eo mānet ſ.ſ.p gr̄az ꝯ ipſe in deo ꝯ vt in refugio. Vñ ps.lxxxix. Dñe refugiū tu factꝰ es nobis ꝯ nos ſ.apli cognouim⁹ ſ.ſ.q ihs ē filꝰ dei ꝯ credim⁹ charitati quā hz de⁹ in nobis ꝯ Ly.i.credim⁹ ipm ſpāliť habitare nobiſcū p charitatē ꝯ de⁹ charitas ē ꝯ Vñ Aug.ſup illo verbo: Si in ſingulꝯ locꝯ ſacre ſcp̄ture nihil aliud diceret de charitate niſi q̄ de⁹ charitas ē: nō ē aliud q̄ charitatē q̄rere deberemus.

Nō eīm charitas poterat alt⁹ cōmēdari q̄ q̄ de⁹ diceret ꝯ tq̄ manet in charitate in deo mānet ꝯ Vñ. tā q̄ palmites in vite: tā q̄ mēbra in corpe ꝯ de⁹ in eo ꝯ manet tā q̄ habitator in domo: tan q̄ ſpōſus in thalamo tā q̄ ſacerdos in templo Vñ Bēř. q̄ de⁹ charitas ē: t ſō charitate nihil melⁱ ē ꝯ tq̄ manet in charitate in deo mānet ꝯ ſō charitate nihil eſt ſecurⁱ ꝯ de⁹ in eo ꝯ t ideo charitate nihil iocūdius ꝯ Jn hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcū ſ.i.pfecta eē oſtēdit ꝯ vt fiduciā habeam⁹ in die iudicij ꝯ Vñ.ſi talē fiduciā habem⁹ ad deū q̄audem⁹ ſecure apparere in cōſpectu ei⁹ t reddere ei votū: tūc indubitāter habem⁹ pfectā charitatē ꝯ q̄ ſicut ille ē ꝯ Ly.bñfaciēs de celo iuſtis t iniuſtis ꝯ t nos ſum⁹ in h̄ mūdo ꝯ ſcz p amore ei⁹ amicos t inimicos diligēdo ꝯ timor nō ē in charitate ꝯ q̄ō intelligit de timore ſeruili inq̄ntū ſeruil ē: nō aūt intelligit de filiali: q̄ ille timor ſtat cū charitate pfecta ꝯ h̄ pfecta charitas foꝛ mittit timorē ꝯ q̄ charitas etiā q̄cūq̄ excludit timorē ſeruilē ꝯ q̄m timor pena hz ſ.i. timori ſeruili pena debeť: q̄ facit cauere peccatū ſolūmodo ne puniatur nō ꝓpter deteſtationē vicij: nec ꝓpter vitandā offenſam dei: ſicut fur dimittit q̄ndq̄ furari ꝓpter ſuſpēdiū ꝯ q̄ aūt timet ꝯ Ly.h̄ mō ꝯ nō ē pfectꝰ in charitate ſ.i.nō hz charitatē ipm pficiētē ꝯ Nos ergo diligamus deū ꝯ Gor.dilectōe pfecta ꝯ q̄m de⁹ p̄or dilexit nos ꝯ q̄ ipſi noſip̄oſ imo cū adhuc inimici eſſem⁹ dilexit inimicos vt faceret amicos: dilexit iuſtos vt faceret iuſtos: dilexit egros vt faceret ſanos ꝯ Si q̄s dixerit q̄m diligo deū t frēz ſuū oderit ꝯ q̄ ē imago dei mēdax ē ꝯ Ly.q̄ dilectio ꝓximi includit i dilectōe dei ꝯ q̄ nō diligit frēz ſuū quē videt ꝯ Gor. vñ eū plen⁹ cog̃ſcit ꝯ deū quē nō videt ſ.i.quē min⁹ cognoſcit ꝯ quō p̄t diligere ꝯ Vnde Aug. Jnuiſa q̄ppe diligere poſſum⁹ incognita nequa q̄ ꝯ t hoc mādatū

dimus charitati quā hz de⁹ in nobis Deus charitas eſt: t q̄ manet in charitate in deo manet t deus in eo. Jn hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcuꝫ vt fiduciam habeamus in die iudicij q̄z ſicut ille ē t nos ſumus in hoc mūdo: timor nō eſt in charitate: ſed pfecta charitas foꝛis mittit timorez q̄m timor penā habet. Qui autem timet non eſt perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deū q̄m deus ꝓior dilexit nos Si quis dixerit quoniā diligo deū t fratrez ſuū oderit mendax eſt. Qui eīm nō diligit fratrē ſuū quē videt: deū quē nō videt q̄nō poteſt diligere? Et hoc mandatū habemus a deo vt qui diligit deū diligat t fratrem ſuum.

¶ Dominica ſecunda poſt feſtū Trinitatis. ꝓxima Johannis. iij.

n Olite mirari ſi odit vos mūdus. Nos ſcim⁹ q̄m trāſlati ſumus de morte ad vitam quoniaꝫ diligimus fratres. Qui nō dili-

habemus a deo ſ.ſ.de dilectōe dei t ꝓximi ꝯ vt qui diligit deū ꝯ Gor.ꝓpter ſe ꝯ diligat t frēm ſuū ꝯ ꝓpter deū. Quō eīm ſunt mādata charitatꝫ ſcz dei t ꝓximi: nec p̄t vnus diligi ſine alio. Poſtilla.

Olite mirari ſi odit vos mūdus ꝛc. Vñ initiū illi⁹ epiſtole ſcribit ſctūs Johēs i eodē ca. dicēs: Chariſſimi: hec ē annūciatio quā audiſtis ab initio vt diligatis alterutꝫ: nō ſicut Cayn qui ex maligno erat t occidit frēm ſuum: t ꝓpter q̄d occidit eū: q̄m opa ei⁹ maligna erāt: fratrꝫ aūt ei⁹ iuſta. Tūc ſtatī ſequit p̄ns ep̄la q̄ ꝓcor dat cū euāgelio hodierno: i q̄ euāgelio agit de cena vite eterne: ad quā cenā q̄enit ꝓ charitatē dei t ꝓximi: de q̄ habeť plen⁹ i epiſtola p̄ſenti. Vñ dicit Johānes ꝯ Chariſſimi nolite mirari ꝯ quaſi inſolitū ꝯ ſi odit vos mūd⁹ ꝯ id eſt mūdi amatores: q̄z nō eſt nouum illud ſed fuit a ꝓncipio mūdi inter bonos t malos: Sicut patet inter Cayn t Abel: inť Yſaac t Yſmael: iter Jacob t Eſau ꝯ Nos ſcim⁹ ꝯ Ly. certitudie fidei ꝯ q̄m trāſlati ſum⁹ de morte ſ.ſ. culpe ꝯ ad vitā ꝯ gr̄e ꝯ q̄m diligim⁹ frēs ꝯ q̄z opa bona i charitate facta ſunt meritoria ꝯ Qui nō diligit manet i morte ꝯ q̄z caret charitate que ē vita aīe ꝯ Qis q̄ odit frēm ſuū homicida ē ꝯ q̄z ꝓmo occidit aīam ꝓximi: ſecō aīam ꝓximi inq̄ntuꝫ i ſe eſt: q̄z ꝓuocat ipm ad odiū mutuū ꝯ t ſcitis q̄m oīs homicida nō habet vitā eternā ꝯ Gor. i. nō habet x̄pm qui ē vita eterna ꝯ i ſe manēte ꝯ hoc dicit ad differētiā vite nature que ē vita trāſiēs ꝯ Jn hoc ꝯ tanq̄ i ſigno certiſſimo ꝯ cognouimus charitatez dei ſ.ſ. x̄pi erga nos ꝯ q̄m ille p nobis ꝯ indignis ꝯ aīam ſuam ꝯ i. vitā corpalem ꝯ poſuit ꝯ i. mortī crucis expoſuit ꝯ t nos ꝯ exemplo ei⁹ ꝯ debem⁹ aīas ꝯ Ly. i. vitā corpalē ꝯ pro fratrib⁹ ponere ꝯ i. ꝓ ſalute eorū ſpūali ponere. Et h̄ debitū ꝓz ex ordine charitatis: fm quē deus ſup oīa ē diligēdus: t poſt ipm anima ꝓpria: t tercio loco aīa ꝓximi: t quarto t vltimo ꝓpriuꝫ corpus ꝯ Qui habuerit ſubſtātiā huⁱ⁹ mūdi ꝯ Vlin. i. bona tpalia ꝯ t viderit frēm ſuū ꝯ id ē ꝓximū ſuū ꝯ neceſſe h̄e ꝯ Ly. ſ. neceſſitatē extremā ꝯ t clauſerit viſcera ſua ab eo ꝯ i. affectū iteriorē nō compatiēdo t ſubueniēdo denegādo ꝯ quō charitas dei ꝯ Gor. que adeo infundit: t q̄ de⁹ diligit ꝯ manet i eo ꝯ quaſi diceret: nullo mō: q̄z nō poteſt diligi deus ſine ꝓximo: nec econ-

Universidad de Deusto
Biblioteca

uerso: etiã qz charitas benigna ẽ. i. larga egenis: z i casu extreme necessitatis reneck etiã ꝙlibet de necessario dare. Vñ Ambro. Pasce fame morientẽ: si nõ pauisti occidisti. Filioli mei .s. ds p euãgeliũ genui nõ diligam⁹ verbo neq; lingua verbo tm̃ diligit ꝙ h̃ qõ ꝓmittit nõ soluit sed ope .i. exhibitõe bñficij z ꝟitate scz pure intẽtõis. Glo. vt simplici intẽtõe bñficia p̃stem⁹ nõ ꝓpter iactãtiã nec ꝓpter tpale lucrum.

h Vmiliami sb potẽti mãu dei ẽ. Añ initium illius epistole scribit sãc⁹ Petr⁹ i eodẽ ca. Deus superbis resistit: humilib⁹ aũt dat grãz. Tũc statiz sequit epistola p̃sens: i qua btus Petr⁹ docet nos quõ bẽ debeamus nos ad deum dicẽs. Humiliamini Gor. humilitate voluntaria nõ coacta sub potẽti manu dei vel nos humiliabimus nos ei vel ipse opprimet nos quia manũ eius effugere ipossibile ẽ vt vos exaltet qz oĩs qui se humiliat exaltabit: vt ptz Lu. xviij. i tempe visitationis id ẽ i die iudicij quãdo deus iudicabit mũdum z reddet tunc vnicuiq; ꝛm opera sua omnem solicitudinem vestram scz corporis z anime. ꝓiicientes i eum. Vnde Augustinus: Proiice te i deum: nõ est tam crudelis vt se subtrahat z te cadere ꝓmittat quoniam ipsi cura est de vobis scz specialis. Sobrij estote scz i victu et vestitu z vigilate .i. diligẽter a peccatis cauete qz aduersarius vester diabolus q̃ semp bonis z deuotis fidelibus aduersat. tãq; leo rugiens p seuitiã circuit p maliciam querẽs quem deuoret incorporãdo sibi p mortalẽ culpã. cui resistite Gor. e⁹ suggestiõib⁹ nõ acq̃escendo. Vñ Jacobi. iiij. Resistite diabolo z fugiet a vobis. fortes in fide tanq; i scuto sciẽtes eãdẽ passionẽ .i. ꝓsitem tribulatõem z tẽtatõem quã vos sustinetis ei fieri. s. a diabolo q̃ i mũdo ẽt. ere fraternitati git manet i morte. Qis q̃ odit fratrẽ suũ homicida ẽ: Et scitis qm̃ oĩs homicida nõ habet vitã eternã in se manentẽ. In hoc cognouim⁹ charitatẽ dei: qm̃ ille p nobis animã suã posuit: z nos debemus aias p fratribus ponere. Qui habuerit substantiam huius mũdi z viderit fratrẽ suũ necesse habere et clauserit viscera sua ab eo: quõ charitas dei manet in eo? Filioli mei nõ diligam⁹ verbo neq; lingua: sed ope z veritate.

¶ Dominica tercia post festum Trinitatis. ꝓima Petri. v.

h Vmiliamĩ sub potẽti manu dei vt vos exaltet in tempe visitatõis oẽm sollicitudinẽ vestrã ꝓiicientes in eũ: quoniam ipsi cura ẽ de vobis. Sobrij estote z vigilate: quia aduersarius vester diabolus tanq; leo rugiens circuit querens quem deuoret: Cui resistite fortiter in fide: scientes eandem passionem ei que in mundo est vestre fraternitati fieri. Deus autez oĩs gratie qui vocauit nos in eternam suam gloriã in christo iesu ipsi gloria et imperiũ in secula seculoz Amen.

¶ Dominica quarta post festũ Trinitatis. ad Rhomanos. viij.

e Xistimo em̃ ꝙ non sunt condigne passiones huius temporis ad futurã gloriaz que reuelabit⁹ in nobis. Nã expectatio creature reuelationem filiorum dei expectat. Vanitati enim creatura subiecta est non volens. Sed ꝓpter euz qui subiecit id est vestris fratrib⁹ p mũdũ dispsis: quasi diceret: nõ putetis tẽtatõe carere eo ꝙ fideles estis: imo magis tẽtabimi: g̃ cauete vos diligẽter ne superbiami. Vñ Eccs. xij. Fili accedẽs ad seruitutẽ dei: sta i iusticia z timore: z ꝓpara aiam tuam ad tentatõem. Deus aũt scz qui est dator omnis gratie Gozra: quia bonorũ temporaliũ: naturaliũ: z spũaliuz et eternoz qui vocauit nos .s. vocatõe interiori p inspiratõem: z exteriori p p̃dicatõem i eternã suam gloriã scz finaliter ꝙsequẽdam in christo iesu id ẽ p xp̃z iesum ipsi gloria z imperiũ scz ad alios i seculum seculoz .i. sp z in eternũ. Postilla.

e Xistimo em̃ ꝙ nõ sunt ꝙdigne zc. Añ initiũ illi⁹ epistole scribit scũs Paul⁹ i eodẽ ca. dicẽs: Si filij z heredes: heredes quidẽ dei: coheredes aũt christi: si tamẽ ꝓpatimur vt simul glorificemur. Tũc statim sequit epistola p̃sens: in qua apostolus Paulus hortatur nos vt patiẽter toleremus passiones et psecutões hui⁹ mũdi: qz ad futurã gloriã nõ quenit nisi p patiẽtiã et tolerãtiam passionum: z qua lescũq; sint tales passiones temporales: nõ tamẽ sunt cõdigne ad futurã gloriã. Hoc ostẽdit apostolus Paulus qui fuit raptus vsq; ad tertiũ celũ: z vidit magnitudinẽ glorie celestis. Et visis illis gaudijs post hoc dixit. Fres existimo. Vincẽtius. i. veraciter scio ꝙ nõ sunt ꝙdigne .i. eq̃les passiones id ẽ tribulatões hui⁹ temporis Gozra. i. temporales et momentanee passiones ad futurã gloriã scz ꝓmerendã que reuelabitur in nobis. Vincẽtius. tã malis q̃ bonis: sed diuersimode: quia q̃uis gloria futura ab oĩbus cognoscetur z videbitur: tamẽ hoc erit bonis ad gaudiũ z ad salutẽ: malis ꝙ ad oẽm tristiciam z penã nã expectatio creature Ly. i. bonis qui est oĩs creatura: vt patet ad Matth. vltimo. p̃

Universidad de Deusto
Biblioteca

dicate euãgeliũ oñi creature ¶.i.homi¶ reuelatiõem filioꝝ dei ¶Lyra:i beatitudie celesti vbi dr̃clare videbit¶ expectat ¶.s.p patiẽtiã ¶Vanitati eĩ ¶.i.passibilitati:morti ꝛ incineratiõi¶ creatura ¶.i. hũana natura ¶subiecta ẽ nõ volẽs ¶.i.nõ ꝓpria volũtate:ꝛ ħ ꝓpter pcm̃ Ade:quod nõ ẽ volũtariũ i nobis¶ sed ꝓpter eũ ¶.i.ꝓpter deũ¶ qui subiecit eam in spe¶scz resurrectõis future¶ quia ꝛ ipsa creatura ¶.i.humana natura¶ liberabit̃ a seruitute corruptõis¶scz quãdo i resurrectõe ex gloria anime erit corp̃ mortale ¶i libertatẽ glorie filiorum dei. Scim̃ eĩm q̃ oĩs creatura ¶.s.irrationalis¶ ingemiscit ꝛ parturit vsq; adhuc¶Hic apl̃s iducit nos ad tolerãtiã passiõis duplici exemplo. Primũ est creaturaꝝ irrõnabiliũ q̃ sustinent multa:ꝛ tñ nõ habẽt spem remũeratõis sicut nos habemus. Scõm exemplũ ẽ ipsorũ apostolorũ q̃ ꝑmitt̃ ꝛ plen̄ ceteriq; credẽtibus spm̃sctm̃ susceperũt:ꝛ patiẽter tolerabãt multa aduersa ꝛ dilatiõem glorie in spe resurrectiõis future: ergo dicit¶ nõ solũ aũt illa¶scz irrõnalis creatura¶sz ꝛ nosipsi ¶.s.apli¶ ꝑmitias spũs habẽtes¶ Ly.i.i maiori plenitudine spm̃sctm̃ habẽtes¶ ꝛ ipsi intra nos gemim̃⁹¶existẽtib⁹ i tribulatiõnib⁹¶ adoptõem filiorũ dei expectãtes ¶.i.ꝑmiũ q̃ reseruat filijs adoptõis¶ redemptiõem corpis nostri¶qz tũc erit corp̃ imortale:ꝛ sic redimet a corruptõe¶ i christo iesu dño nostro. Postilla.

Omnes vnanimes. Aũ initiũ istius epistole scribit sanctus Petrus i eodem ca. dicẽs: Mulieres subdite sint viris suis: sicut Sara obediebat Abrae vocãs eũ dñm cuius estis filie bñfacientes. Tũc sequit epistola hodierna i qua apostol⁹ Petrus istruit nos quõ vnusquisq; se ad alterum habere debeat dicẽs¶ Omnes vnanimes i oratõe estote¶ Gozra.i.cor vnũ ꝛ aiam vnaz habẽtes„nõ dissentiẽtes¶compatiẽtes¶admunicem sicut membra vnius corpis mystici ipsi⁹

cit eam in spe. Quia et ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem glorie filiorum dei. Scimus enim q̃ omnis creatura ingemiscit et parturit vsq; adhuc. Non solum autem illa: sed ꝛ nosipsi primitias spũs habẽtes: ꝛ ipsi intra nos gemimus adoptionẽ filiorum dei: expectantes redemptõem corpis nostri in christo Jesu domino nostro.

¶Dominica quinta post festum Trinitatis. prima Petri. iij.

o Mnes vnanimes in oratione estote: cõpatientes: fraternitatis amatores: misericordes modesti hũiles: nõ reddentes malũ pro malo vel maledictum pro maledicto: sed econtrario bñdicẽtes. Quia in hoc vocati estis vt bñdictõem hereditate possideatis. Qui eĩm vult vitã diligere ꝛ videre dies bonos coerceat linguaz suam a malo ꝛ labia eius ne loquant dolum. Declineꝛ aũt a malo ꝛ faciat bonũ: inq̃rat pacẽ ꝛ sequat eã: qz oculi dñi sup iustos: ꝛ aures eius in preces eorum. Vultus aũt dñi sup facientes mala. Et quis ẽ qui vobis noceat si boni emulatores fueritis? sed ꝛ si quid patimi ꝓpter iusticiã beati timorẽ aũt eoꝝ ne timueritis vt non cõturbemini. Dñm aũt xp̃m sanctificate in cordibus vestris

¶Dñica sexta post Trini. Rhom̃. vi

q Vicũqz baptizati sumus in christo iesu ĩ morte ipsi⁹ baptizati ¶ꝑ ħ alleuiat̃ ille q̃ patit cũ ꝓcipit alios sibi ꝓpatiẽtes: vt dicit pbs ij.retho.¶ fraternitatis amatores ¶.i.fratne vnitatis ꝛ pcordie ꝓseruatores¶ modesti ¶.s.i oñib⁹ debitũ modũ tuãdo¶ misericordes ¶.s. clynas idigẽtib⁹ tribuẽdo¶ hũiles ¶.s.oĩa bona deo attribuẽdo ꝛ nihil vob¶ nõ reddẽtes malũ ꝑ malo ¶i factis iniuriosis¶ vel maledictũ ꝑ maledicto¶ ħbis ꝓtẽtiosis¶ ꝛ e⁹rio bñdicẽtes¶ħbis benignis ꝛ pacificis¶ qz i ħ vocati estis¶ ¶.s. ad fidẽ xp̃i ¶vt bñdictõz ¶.s. dei:ħ q̃ hr Matt.xxv. Venite bñdicti p̃is meitẽ. ¶hr̃ditate possideatis¶ icz celeste regnũ q̃ nõ dat maledictis. Vnde apl̃s: Neq; maledici neq; rapaces regnũ dei possidebũt¶ q̃ eĩm vult vitã diligere ¶.s.vitã beatã i q̃ null⁹ mortis¶ ꝛ videre dies bonos ¶.i. in beatitudie celesti vbi dies noctib⁹ nõ iterrumpũt: faciat.s.q̃ sequit¶ coerceat liguã suaz a malo ¶.i. a malocollocq̃o i aptο. Vñ apl̃s.i. Cor̃.xv. Corrumpũt bonos mores colloq̃a p̃ua¶ ꝛ labia e⁹ne loq̃ntur dolũ ¶.i. malũ i occulto ꝓxim decipiẽdo ¶deliet ãr a ma. ¶i opere ꝛ faciat bonũ ¶ he eĩm sũt due ꝑtes iusticie¶ inq̃rat pacẽ ¶eũ ꝓprio etiã iniurioso¶ ꝛ seq̃t eã ¶.s.perfecte¶ qz oculi dñi sup iustos ¶ad remuerãdũ¶ ꝛ aures ei⁹ ¶.i. volũtates ¶i ꝑces eoꝝ ¶exaudiẽdi¶ vult⁹ aũt dñi ¶.s.ire ꝛ idignatiõis¶ sup faciẽtes mala ¶ad puniẽdũ eos¶ ꝛ q̃s ẽ ¶bõ vel etiã diabol⁹¶ q̃ vobis noceat ¶.i. nocere possit.s.a bono violẽt retrahẽdo: q̃si dicat null⁹¶ si boni ¶ Nota boni ẽ ħ gti casus¶ emulatores ¶.i.amatores¶ fueritis¶ ꝛ si q̃d ¶.i. modicũ¶ patimi ¶i pñti tpe¶ ꝓpt iusticiã bti¶ estis iã i spe tãdẽ i re: vt hr Mat.v. Bti q̃ psecutõz patiunt ꝓpt iusticiã: q̃m ipsoꝝ ẽ regnũ celoꝝ ¶timorẽ aũt coꝝ ne timueritis ¶Ly.i.timorẽ etiẽtẽ a bono fructꝰ¶ vt ñ ꝓturbemi ¶ipatiẽter aduersa sustinẽdo¶ dñm aũt xp̃m sctificate ¶.i. firmate¶ i cordib⁹ vr̃is ¶.i.sibi firmiter adherẽdo. Postilla.

q Vicũqz baptizati estis ĩ xp̃o iesu. Ante initium illius epistole

Universidad de Deusto
Biblioteca

scribit sctūs Paul⁹ dī. Ubi abūdauit delictū supabūdauit̃ t gr̃a: vt sicut regnauit pctō i mortē: ita t gr̃a regnet p iustitiā i vitā eternā p Jesum xp̃m dn̄m nr̃m. Tūc sequit epla hodierna i q̄ apls hortatur nos ad vite pfectōes: q̄ pīstit i hoc q̄ pctis mortui soli deo viuam⁹. Un̄ dicit Fres q̄cūq; baptizati sum⁹ .i. nos cunscūq; pdictōis t sex⁹ fuerimus i xpo iesu .i. i forma tradita a xp̃o i euāgelio Mat. vi. Eūtes i mūdū vniuersum p̄dicate euāgeliū oī creature baptizātes eos in noīe p̄tis t filij et spūs sctī. Illa forma verborū nō dz mutari et nihil dz addi vel minui i morte ipsi⁹ baptizati sum⁹ .i. i ꝑtute mortis ipsius. Baptismus eī habet ꝑtutē ex passiōe xp̃i. Jn cui⁹ signu de latere xp̃i exiuit sanguis et aqua: vt patet Joh. xix. vt significaret q̄ aq̄ baptismi habet virtutē a sanguine passiōis xp̃i Cōsepulti eī sumus cū illo p baptismū i mortē quasi dicere: i baptismo similes sumus mortui xp̃i. Ubi notandū q̄ baptismus tenet similitudinem mortis xp̃i i trib⁹. Primo q̄ baptismus totū baptizatū i se includit t tegit: sicut sepultura totus xp̃m includit. Secōo q̄ sicut triduo fuit ibi inclusus: sic fit trina immersio i baptismo: nisi vsus aliter habeat. Tercio q̄ sicut sepultus plene quieuit ab oī molestia: sic baptizatus ab oī culpa t pena: q̄ totum relaxat i baptismo Ut quō surrexit christus a mortuis .s. a loco mortuo⁹: sc̄z de sepulchro p gloriā patris id est ad laudē t gloriā dei patris ita t nos in nouitate vite ambulemus de bono i melius p̄ficiēdo Si eī complātati Uincētius: id est firmiter adherēdo christo sicut radix plāte adheret facti sumus si militudini mortis eius id ē sicut christus post mortem resurrexit corpozaliter: sic t nos post̄ semel mortui fuerimus peccato debem⁹ fieri noui homies spūaliter simul t resurrectōis erimus id ē sicut ipse surrexit a morte pene sc̄z ad vitā glorie: sic t nos a morte culpe ad vitam gratie hoc sciētes q̄ vetus homo noster .i. fomes peccati quez sc̄z ab Adā qui est vetus homo traximus simul crucifixus ē id est debilitat⁹ ē i baptismo: vt iā nos cogere nō possit ad peccādū vt destruatur corpus peccati .i. ogeries p̄rauo⁹ op̄z vt vltra nō seruiamus peccato sed deo: q̄ nemo duobus domis seruire potest Mat. vi. Nequi eī mortuus est Lyra: id est cōfiguratus morti christi p baptismuz iustificatus est a peccato quia baptismus delet culpā t penā Si autē mortui sumus cū christo credimus q̄ simul etiā viuemus cuz eo Gor. sc̄z i gloria celesti sciētes q̄ xp̄s resurgēs ex mortuis iā nō moritur: mors illi vltra nō dominabit Lyra: quia surrexit ad vitā immortalē q̄ eī mortuus ē peccato sc̄z christus p pecc̄atis tollēdo mortu⁹ est semel q̄ vnica mors christi sufficit ad tollēduz oīa pctā p̄terita: p̄ntia t futura q̄ autē viuit sc̄z ipe christ⁹ viuit deo id est ad similitudinez dei patris: vt sicut pater non potest mori: sic nec xp̄s filius dei t hominis ita et vos estimate vos mortuos q̄dem esse peccato p̄ deo talem dimissionem culpe. Et notanter dicit estimate non p̄o certo reputate: quia nescit homo si finaliter mortuus est peccato. Juxta illud Ecclesiastes. ix Nescit homo an odio seu amore dignus sit viuētes autē deo id ē ad honorē dei i xpo iesu dn̄o nostro id ē i fide dn̄i nostri Jesu christi. Post illa..

sumus. Cōsepulti eī sumus cū illo p baptismū in mortem vt quomodo surrexit christus a mortuis p gloriaz patris: ita t nos in nouitate vite ambulemus. Si eī complantati facti sum⁹ similitudini mortis eius simul et resurrectionis erimus: hoc sciētes quia vetus homo noster simul crucifixus est vt destruatur corpus peccati: vt vltra non seruiamus peccato: q̄ eī mortuus ē iustificatus ē a peccato. Si autem mortui sum⁹ cū christo credimus: quia simul etiam viuemus cum christo. Scientes q̄ christus resurgens ex mortuis iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. Q⁹ enim mortuus est peccato mortuus est semel: q̄ autem viuit: viuit deo. Jta t vos existimate vos mortuos quidem esse peccato: viuentes autem deo in christo iesu dn̄o nostro

¶ Dominica septima post festū Trinitatis. Ad Rhomanos sexto

b Umanū dico ꝓpter infirmitatē carnis vestre: sicut eī exhibuistis membra vestra seruire immundicie et iniquitati ad iniquitatē ita nūc exhibete membra vestra iustitie in sanctificationem. Cū eī serui essetis peccati .i. ligati i peccato liberi estis iustitie. Tūc sequit p̄ns epla i q̄ apls paul⁹ hortat nos ad faciēdū bona opa: t ad viuēdū fm iustitiā dī. Humanū dico Gor. i. q̄ddā leue vobis p̄cipio. Onⁿ eī iusticie q̄ vult eis imponere leue ē: vt patet Mat. xi. Jugū eī meū suaue ē: t onus meū leue ꝓpter infirmitatē carnis vīe Caro eī i p̄incipio creationis fuit fortis t sana et obediēs anime: sz ꝓpter pctm facta ē debilis t infirma aggrauās t depmēs aiam. Un̄ Sap. ix. Corp⁹ q̄d corrūpit aggrauat aiam Sicut eī exhibuistis mēbra vīa seruire immundicie Gor. i. ad seruiendū peccatis mortalib⁹ t iniq̄tati id est peccatis spūalibus ad iniquitatē id est ad mali cōsummatōem ita nūc exhibete membra vestra Lyra: p bonam cōsuetudinē habilitates ea seruire iusticie quasi diceret: illud ē leue. s. q̄ nō plus laboris requirit i seruitio dei q̄ ducit ad gloriā q̄ in seruitio diaboli q̄ ducit ad gehēnā i sctificatiōem id est sanctitatis ꝙ summatōem

Universidad de Deusto
Biblioteca

[liberi fuistis iusticie] Ly. i. spoliati a bono iusticie [Quē g̃ fructū] .i. vtilitatē [habuistis tūc ī illis] supple pctis [ī quib⁹ nūc] .i. post penitētiam [erubescitis] quasi diceret: nullā vtilitatē habuistis sed maximū damnū [nam finis illoꝝ] .s. peccato seruiētiū [mors ē] scz eterna [Nūc ꝟo liberati a peccato] Lyra: ꝑ eius dimissionē [serui autē facti deo] ꝑ iusticie opatōem [habetis fructum vestꝝ] Vin. i. vtilitatē vestram [in sanctificatiōem] Lyra: id est in gratiaz in p̄senti [finem ꝟo] scz vltimū [vitam eternam] id est ī futuro gloriam eternaz [Stipēdia em̄ peccati] Vincētius .i. p̄miatōes que debētur militib⁹ diaboli [mors ē] scz culpe: et ꝯsequenter eterne pene [gratia aūt dei] .i. p̄miū ꝑ bono ope ī gr̄a dei factuz [vita eterna in christo iesu dño nostro] .i. per xp̄m iesum dñm nr̄m tāq̄ mediatorē.

buistis mēbra vr̄a seruire īmūdicie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vr̄a seruire iusticie ī sctīficationē. Cum em̄ serui essetis pcti: liberi fuistis iusticie. Quez g̃ fructū habuistis tūc ī illis ī quib⁹ nūc erubescitis? Nā finis illoꝝ mors est. Nunc ꝟo liberati a peccato: serui autez facti deo habetis fructū vestꝝ ī sanctificatiōez finē ꝟo vitam eternā. Stipēdia em̄ peccati mors: gr̄a aūt dei vita eterna in christo iesu dño nostro.

¶Dñica octaua Ad Rhoma. viij

d Ebitores sumus nō carni vt ꝟm carnem viuamus ⁊c. Ante initiuz illius epistole scribit sanctus Paulus dicēs: Qui em̄ ꝟm carnē sunt que carnis sunt sapiūt: qui ꝟo ꝟm spiritum sunt que sunt spiritus sentiūt. Nā prudētia carnis mors ē: prudētia aūt spūs vita ⁊ pax: qm̄ sapiētia carnis inimica est deo. Tūc sequit̄ p̄sens epistola ī qua apostolus hortat̄ nos ad mortificatōem carnis ⁊ ad imitatōem spūs vel rationis: vt ꝟm spiritum viuamus. Et ad hoc adducit quasdā ratōes: scz ꝓpter debituz ⁊ ꝓpter future mercedis magnitudinē: vñ dicit [Fratres debitores sumus] scz spūiscto vel ratōi ꝓprie [nō carni vt ꝟm carnē viuam⁹] .i. vitā ducamus .s. ī deliciis ⁊ voluptatib⁹ carnis [Si em̄ ꝟm carnē] Gor. id ē ꝟm carnis desideria: delicias ⁊ voluptates [vixeritis] scz vita corpali [moriemi] .s. morte spūali ⁊ etiā eterna [Si aūt spū] .i. rōe [facta] .i. opa [carnis mortificaueritis] ea penit⁹ abijciēdo ⁊ fugiēdo [viuetis]

vita spūali hic ī iusticia ⁊ ī futuro ī gloria [Quicūq̄ em̄ spū dei aguntur] Gor. i. regūtur [hi filij dei sūt] seruiētes ei nō tiore seruili sz tiore filiali [Nō em̄ accepistis spūm seruitutis iteꝝ ī timore] sicut ī veteri lege q̄ fuit lex timoris [sed accepistis spm̄ adoptōis filiorū dei] .i. spm̄ scm̄ datorē oīm bonoꝝ: ꝑ quē fit adoptio filiorū dei: qd̄ ē ex bonitate ⁊ miscōdia dei [ī quo clamam⁹ abba pr̄] Ly. abba pr̄ duo noīa sūt idē significātia: vnū hebraicuz alteruz latinū: ad significādum duplicem dei paternitatē. Vna ē cōmunis bonis ⁊ malis qr̄ est pater creationis omniū hominū Alia ē special' gratie adoptione d̄ qua hic dicit̄ [Ipse em̄ spūs testimoniū reddit spiritui nostro] Cuz em̄ spūs noster ꝑ spūm sanctum bonum agit ē signū diuine filiatōis. Hoc autē signo quasi quodā testimonio nos certificat [q̄ sumus filij dei] Vincētius: nō ꝑ naturaz sicut christus: sed per adoptionem ꝑ spiritū sanctū [Si autē filij dei] Gorra: sumus [⁊ heredes] erimus [heredes quidē dei] cui⁹ btitudine fruimur [coheredes aūt xp̄i] ī q̄ ⁊ cū q̄ beati erim⁹. Postilla.

accepistis spiritum seruitutis iteruz in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filiorum dei in quo clamamus abba pater. Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro q̄ sumus filij dei. Si autem filij et heredes: Heredes quidem dei: coheredes autem christi.

¶Dominica nona post Trinitatis. prima ad Chorinthios. x

n On simus ꝯcupiscētes maloꝝ sicut et illi concupierunt: neq̄ idolatre efficiamini sicut quidā ex ipsis: quemadmodum scriptū est: Sedit populus māducare ⁊ bibere ⁊ surrexerūt ludere. Neq̄ fornicemur sicut quidā ex ipsis fornicati sunt. Et ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq̄ tentemus christuz sicut quidā eorum tentauerūt ⁊ a serpētibus perierūt. neq̄ murmuraueritis sicut quidā murmurauerunt. ⁊

n On sim⁹ cōcupiscētes malorū ⁊c. Pro itellectu isti⁹ epl'e attēdere oꝑtet bñficia ppl'o iudaico in deserto exhibita a deo. s. trāsitū ꝑ mare rubrū: defensionē columne: cibatōz māne: ⁊ sic de alijs: que om̄ia de⁹ miraculose eis exhibuit: ipsi aūt de tātis bñficijs ingrati existētes ꝯcupierūt carnes comedere ꝑuipēdētes māna. Itē idolatriā ꝯmiserūt adorādo vitulū. Itē fornicati sunt cū madianitis ꝯ p̄ceptū dñi. Itē ꝯ Moysen ⁊ Aarō murmurauerūt: ⁊ sic d̄ alijs. Et iō plagas ī hodierna epl'a exp̄ssas icurrerūt. Monet g̃ nos sctūs Paul⁹

Universidad de Deusto
Biblioteca

in epistola hodierna ne talia faciamus: quia si similes eis fuerimus in culpa erimus & similes i pena. Ergo dicit | Fratres nō simus ꝯcupiscē tes maloꝝ | quo ad affectū | sicut & illi cōcupierūt | de quib⁹ dicit i ps. lxxvij. Cōcupierūt cōcupiscētiā ⁊c. Et Nume. xi. dicit: Vulgꝰ pmiscu um flagrauit desiderio carnū ⁊c. quasi diceret: nō peccem⁹ sic et illi: ne sitꝝ puniamur sicut & illi | neq; idolatre efficiami | Gincētius: honorez soli deo debitū idolis & creaturis nullo mo do exhibeatis | sicut q̄ dam ex ipsis | scilicet filiis Israel fuerunt: qui sibi vitulum conflauerunt: qui lem fecerūt: & ipsum p deo adorauerūt: vt ha betur Num. xxv. | quē admodum scriptuz ē | Exō. xxxij. | Sedit populus māducare et bibere | cozā idolo. scz vitulo | & surrexerūt ludere | .i. ludos facere: sicut chorzeas i veneratio nem viruli. Notādum q̄ sicut olim fuerūt diuersa idola inter ifideles: ita & nūc iter christianos: quia aliqui colūt diuitias: aliqui honorez: aliqui corporis delicias: aliqui pueros & vxorez. Gñ Augusti. Hoc ab homīe colitur quod p̄ ceteris ab eo diligit | neq; fornicemur | Gin cētius: id ē actū luxuriosum extra ppriā cōiugem nullo modo perpe tremus | sicut quidam ex ipsis fornicati sunt | Lyra: cū mulieribꝰ ma dianitis: vt habet Nume. xxv. | Et ceciderūt vna die vigintiria milia | Ly. nec ē hoc ꝯtra illud quod dicit Nume. xv. q̄ ceciderūt vigintiquat tuoz milia: qz minoz numer⁹ ꝯcludit i maiorē. Et ideo ꝯcludit: qō vez ē de maiori etiā vez ē de minori | neq; tētemus christū | Bozra: diffidē do de el⁹ potēna | sicut quidā cozū tētauerūt | scz ipsum deum: dicētes illud ps. lxxvij. Nūquid poterit parare mēsam i deserto | & a serpētibus pierūt | qz dñs irat⁹ misit cōtra eos serpētes ignitos: & quēcūq; momoz derūt statim moriebat: donec Moyses ex iussu dei serpētē eneum ere xit: ad cuius aspectū sanabātur: vt habet Nume. xxi. | neq; murmura ueritis | scz ꝯtra deū vel p̄latos eius | sicut quidam eozū murmuraue rūt | cōtra Moysen & Aarō Num. xvi. & Exo. xvi. Murmurauit ois ꝯgregatio filiorū Israel ⁊c | & pierūt ab angelo exterminatore | .s. ab angelo eos p cutiēte | Hec aūt oīa i figura ꝯtingebāt illis | scz ad dēsignādū q̄ sic vel grauius fiet nobis si fuerim⁹ similes eis | Scripta sunt aūt ad cozre ptōem nostrā | Gincētius: puniciones & pene inflicte iudeis i veteri testa mēto scripte sunt ad nr̄am correctiōem: vt visis vel auditis illis penis ea ueam⁹ petā ꝯsimilia: ne i illas vel maiozes penas ei dam⁹ | i q̄s fines se culoꝝ deuenerūt | Ly. i. i nos q̄ sum⁹ in sexta etate mūdi: & durat vsq; perierunt ab exterminatore. Hec autem omnia in figura contingebant illis. Scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines seculorum deuenerunt. Itaq; qui se existimat stare videat ne cadat. Tentatio vos non apprehendat nisi humana. Fidelis autem deus est qui

i finē eius | Itaq; qui se existimat stare | Gincētius: id est qui opinat se esse i gratia siue i charitate dei | videat | id est caueat | ne cadat | scz ab illa gratia p peccatū mortale | Tētatio vos nō apprehēdat nisi huma na | Gincētius: quasi diceret: Si tētatio cōsurgit i vobis: videatis q̄ vos nō apprehēdat p̄ consensum: quia si cōsensum adhibueritis nō ē tē tatio humana sed diabolica. Gñ Gregorius in pastorali: Humanum est i corde tētatōem p pelli: demoniacum vo i tētationis certamine superari | Fidelis autē deus est | Lyra. s. i promissis implendis | qui nō patietur vos tenta ri supra id quod pote stis | quia promisit ad iutoriū hominibus i tētatiōibus cōstitutis: si fideliter cōfugiāt ad ipsum | sed faciet cum tentatione etiam pro uentum | scilicet vos adiuuando vt ipsa tē tatio vobis veniat ad augmētum meriti per eius superatiōem | vt possitis sustinere | Gincētius: ne cadatis i peccatum & i cōsensum. Gnde Aug. Diabolus plerūq; vult nocere & nō potest: quia potestas eius est sub potestate dei: nam si diabolus tātum nocere posset quantum vellet: aliquis iustorum nō remaneret.

no patietur vos tentari supra id quod potestis: sed faciet cum tentatione etiaz prouentum vt possitis sustinere.

¶ Dominica decima post Trinitatis: prima ad Corinthios. xij.

Litis quo

Postilla.

Litis quoniā cum gētes essetis ⁊c. Gñ initiū illius epistole scri bit sanctus Paulus dicens: q̄ si nosmetipsos diiudicaremꝰ nō vtiq; diiudicaremur. Dum aūt iudicamur a domio corripi mur: vt nō cum hoc mūdo damnemur. Hūc sequit epistola hodierna i qua apostolus loquitur de donis spūssancti: ostendēs q̄ omnia dono rū auctor est spūssanctus: & nullus potest facere aliquod bonū me ritoriū saltem vite eterne nisi i spūsancto: & hoc apostolus ostēdit expi mēto vite pterite dicēs | Scitis qm̄ cū gētes essetis | Ly. scz gētiliter vi uētes absq; dei gratia ante conuersionē ad fidem | ad simulacra muta eūtes | ea adorādo. Colebāt eīm gētes idola martis: mercurij. & sic ō alijs & dicebāt muta: qz p se vel ex se nō habebāt aptitudinē loquēdi: cuius diabolus p ea qnq; dedit respōsa | put ducebami | .s. a maligno spū si cut equus & mulus quib⁹ nō ē intellectus | Ideo notū vobis facio q̄ ne mo i spū dei loquēs | Ly. i. gra dei vtēs | dicit anathema ihu | .i. blas phemiā aliquā de Iesu dño nostro | & nemo pōt dicere dñs ihs | p fitēdo ipm dm. & saluatorē: scz q̄ sit veraciter dominus & ipse seruꝰ eius:

Litis quoniam cum gentes essetis ad simulacra muta prout ducebami euntes. Ideo notū vobis

Universidad de Deusto
Biblioteca

[nisi i spūsctō].i.p spm̄sctm̄ a q̄ om̄e vex. Vñ Ambro. Om̄e vex a q̄ cūq; dicaf a spūsctō ē| Diuisiões ꝓo grax sunt]Nota q gras appellat hic diuersos gradꝰ z ordines q̄ sunt i ecclesia) idē aūt spūs].sctūs:q̄ ē distributor graduū z ordinū z officioꝝ| et diuisiões mistrationū sūt] id ē diuersi effectꝰ gre qb; alij seruiūt alijs:z sic ordinaf i primū:h exē/plū dedit nob xps. Vñ Dat.xx. Filꝰ hois nō venit mi.zc. Itē.i. Pe. iij. Vnusq̄sq; sic acce/pit graz i alterutrꝝ| idē aūt dñs].i.xps filꝰ dei dās singulꝭ p volūtate sua| Et diuisiões opa tionū sꝭ].i.diuersi actꝰ gre ꝯtū ad se:per quā graz facopa meritoria q̄dā maiora: q̄dā mio ra| idē ꝓo deꝰ].i.pī.et ē notādū q apls pōit h tria noia: vt intelligaf q̄ totꝰ trinitatis sūt do na gratū q̄ ad psonam spūssti dicit| idē autē spūs]q̄ ad p̄sonā filij | idē aūt dñs] q̄ ad p sonā p̄is| idē aūtdeꝰ] Sz ne videref distictō subē z opatōis:subiū/git idēritatē subet opa tōis triū psonarū| q̄] sz deus pater: deus fi lius z deus spūssanctus vnus exīstēs deus| opatur om̄ia].s. necessaria saluti| i om̄ibus]nō om̄ia i singulis:quia vni nō tribuit om̄ia:sz om̄i/bus om̄ia:vt quod quis i se nō habet i alio sit:sicut i humano corpore oculus solꝰ videt:sed nō sibi solꝰsed toti corpi: vt sic maneat charitas z humilitas. Vñ Esa.xxvi. Oia opa nra opaꝰ es i nobis| Vnicuiq; autem]sz fidelium| datur manifestatio spūs] id est gratia que manifestat spm̄ inesse| ad vtilitatē]sz ecclesie militātis| Alij quidem p spi/ritum]sz sanctum| datur sermo sapiētie] sz de cōtemplatione celesti um| Alij autem sermo scientie]sz loquēdi de actiōe tempozalium rex fm eūdem spūm]sanctum| Alteri fides]id est cōstātia i fide[i eodem spiritu| Alij gratia sanitatū]sz curādi infirmos| i vno spū| Alij opa tio ꝓfetū].i.miraculoꝝ q̄ sunt supza naturā| Alij ꝓphetia] sz predi/cere futura| Alij discretio spirituū]Gozra.i.gra discernēdi quo spiri/tu hoies ducūtur an bono vel malo:qz etiā diabolꝰ bona seductozie di cit| Alij genera liguaꝝ].i.loq̄ diuersis ligus| Alij interp̄tatio fmonū]

facio q̄ nemo in spiritu dei loq̄ns di cit anathema Jesu. Et nemo potest dicere dñs Jesus nisi i spiritusancto Diuisiones gratiarū sunt:idē autem spūs. Et diuisiões mīstrationū sūt: idē aūt dñs. Et diuisiões opationū sunt:idem ꝓo deus qui operatur om nia in omnibus. Unicuiq; autē da/tur manifestatio spiritꝰ ad vtilitatem Alij quidem per spiritum daf sermo sapientie: Alij autem sermo scientie fm eundem spiritum: Alteri fides in eodem spiritu: Alij gratia sanitatuz i vno spū: Alij operatio virtutū: Alij pphetia: Alij discretio spirituū: Alij genera linguaꝝ: Alij interp̄tatio ser/

id ē interp̄tatio obscuritatū scripture q̄ sunt i pphetis z euāgelijs z i epi/stolis| Hec aūt oia]licet diuersa sint| opaf vnꝰ atq; idē spūs diuidens singulis put vult].i.gratis:z sicut cuiq; scit expedire. Postilla.

n Otū vobis facio .Añ initiū istꝰ epīe scribit sctūs Paulus di/ Si q̄s ignozat ignozabit:oia aūt honestez fm ordinē fiāt i vo bis. Tūc statim sequit pūs epīa:i q̄ apls ꝓmēdat nobis doctrinā euāgelicā p quā per uenit ad gl̄iam resurrectionis di.| Fres].i.o cozinthij q̄ estis fres in xp̄o sicut oēs i xp̄o p fidē geniti| notū vob facio] Ly.i. ad mēoriaz reduco| euāgelium].i. doctrinā euāgelicā| q̄ p̄dicaui].i. denūciaui |vob :q̄ et accepistꝭ] Vim.corde credēdo et ore ꝓfitēdo[i q̄z staꝭ] .i.pmanere z stare debetis| p q̄z saluami] tā i spē z tādē i re| q̄ rō ne p̄dicauerim vobis] Gor.s.p xp̄i resurrecti onē astruēdo nr̄am resurrectōez| nisi frustra credidistis].i.sine alīq̄ vtilitate:qz fides sine opib; mortua ē| Tradi/di em̄ vobis i p̄mis]Ly.i.iter p̄ncipalia credēda:qz articuli fidei sunt p̄ncipia ex quib; alia credēda deducūf| q̄ z accepi]p reuelatiōz a spū sctō| qm̄ xps mortuꝰ ē p petis nr̄is]Ly.nō suis:vt patet Esa.liij.pro pter sceꝰ ppli mei pcussi eū. Itē i eodē ca. Ipse aūt vulneratus est pro pter iniquitates zc| fm scripturas]sz ipsoꝝ ꝓpheraꝝ qui passionez christi prędixerūt. Vnde Hiere.xi. Ego quasi agnus zc. Item Esaie liij. Sicut ouis ad occisionē zc| z quia sepultus est]Lyra: vt veritas mortis eius probaref| z qz resurrexit tercia die fm scripturas] Unde Osee. vi. Vivificauit nos post duos dies zc| z qz visus ē]Ly: post re surrectōem suā]cephe].i. Petro| z post hoc vndecim].s. aplis: q̄ ap/paritio fuit post dies octo suc resurrectōis p̄ite Thoma Johis. xx.]Deinde visus ē plꝰ q̄s ⁊ngētis fratrib; simul] Et illa apparitio facta fuit i galylea:i qua apparuit apostolis z multis alijs xp̄i fidelib; [ex q̄ bus multi manēt vsq; adhuc viuētes i illo tpe]Gor. q̄ restes sunt buꝰ si ab eis requiraf| quidā aūt dormierūt]sz morte corpali :que dicitur dormitio:qz ex̄t i spe resurrectōis future| deinde visus ē Jacobo].s. al phei qui dictus ē frater dñi:z q̄ fuit ep̄s hierosolymitanꝰ q̄ etiā sicut di

Universidad de Deusto
Biblioteca

elt Haymo :vouerat se nō māducaturum quousq; dominū post resur rectionem vidisset:ideo christus ei apparuit:tamē hoc nō legitur i euā gelio| Deinde apostolis oīnibus | scz visus est: et hoc factum est in die ascēsionis: vt patet Matthei vltimo| Nouissime autem omnū | id ē post ascēsionem christi in celum| tanq; aborciuo visus est mihi |scz in via quādo iuī damascum:vt patet Actuum.ix. Lyra:vocat autem se aborciuum: quia aborcium dicit fetus qui nascitur extra tempus debitum: vel qui cum violētia educitur ō vtero. Sic apostol⁹ Paulus:quia alij renati fuerunt ante aduentum spiritussanctum:ipse autem post. Itez alij apostoli cōuersi fuerūt spōte z volūtarie :ipse vero quasi violenter i actu persecutionis fidei |Ego enim sum minimus apostolorum | qz vltimus tempe| qui | supple ego Paul⁹ | nō sum dignus vocari apostolus | scz si mea p̄cedētia merita attēdātur| quoniam persecutus sum ecclesiaz dei | Ly.qō alij nō fecerūt: z i hoc mior fuit apostolis:licet ex gratia dei factus fuerit valde magnus| gra aūt dei sum id quod sum |scz apostolus christi:quia sine gra dei homo nihil est| z gra eius i me vacua nō fuit |id ē carēs bonis opibus. Sequit in textu post epistolā illā:Sed i oīnib illius abūdāri laborauī. Null⁹ em̄ apostoloz legit i tot terris z puncts p̄dicasse:nec tot tribulatōes i terraz i mari sustinuisse quemadmodū iste. Postilla.

surrexit tercia die ſm̄ scripturas Et quia visus est Cephe:et post hec vndecim. Deinde visus est plus q̄z quingentis fratribus simul:ex quibus multi manent vsq; adhuc: quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacobo: Deinde apostolis omnibus. Nouissime autem omnium tāquā aborciuo visus est et mihi. Ego enim sum minimus apostolorum: qui non sum dignus vocari apostolus :quoniam persecutus sum ecclesiam dei. Gratia autem dei sum id quod sum. Et gratia eius in me vacua non fuit.

¶Dominica vndecima post festū Trinitatis. ij. ad Corinth. iij.

f Iducia talez habemus p̄ christum ad deum :non q̄ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis:sed sufficiētia nostra ex deo ē. Qui z idoneos nos fecit mīstros noui testamēti nō lr̄a sed spū. Lr̄a em̄ occidit: spūs aūt viuificat. Q; si ministratio mortis litteris deformata i lapidibus fuit in gloria ita vt non possent intēdere filij Israel in faciē Moysi ppter gloriā vultꝰ eius que euacuatur: quomodo non magis ministratio spūs erit in gloria? Nam si ministratio damnatiōis in gloria est: multomagis abundat ministeriū iustitie in gloria.

Jducia talez habemus p̄ christum ad deum :non q̄ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis:sed sufficiētia nostra ex deo ē. Qui z idoneos nos fecit mīstros noui testamēti nō lr̄a sed spū. Lr̄a em̄ occidit: spūs aūt viuificat. Q; si ministratio mortis litteris deformata i lapidibus fuit in gloria ita vt non possent intēdere filij Israel in faciē Moysi ppter gloriā vultꝰ eius que euacuatur: quomodo non magis ministratio spūs erit in gloria? Nam si ministratio damnatiōis in gloria est: multomagis abundat ministeriū iustitie in gloria.

f Ducia talez habemus p̄ christum ad deum :non q̄ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis:sed sufficiētia nostra ex deo ē. Qui z idoneos nos fecit mīstros noui testamēti nō lr̄a sed spū. Lr̄a em̄ occidit: spūs aūt viuificat. Q; si ministratio mortis litteris deformata i lapidibus fuit in gloria ita vt non possent intēdere filij Israel in faciē Moysi ppter gloriā vultꝰ eius que euacuatur: quomodo non magis ministratio spūs erit in gloria? Nam si ministratio damnatiōis in gloria est: multomagis abundat ministeriū iustitie in gloria.

I

a Brae dicte sunt. Añ initiū illi⁹ epl'e scribit sctūs Paul⁹ dī. Scrī ptū ē Geñ. xv. Credidit Abraā deo ⁊ reputatū ē ei ad iusticiā Tūc sequit' pñs epl'a: Abrae dicte sūt pmissiones ⁊c. Vbi notā dū q̄ galathe gētiles fuerūt greci: ⁊ p apl'm Paulū ad fidē xp̄i cōuersi sunt. Et recedēte ab eis apl'o q̄ pseudo apl'os fuerūt seducti et decepti ita q̄ ad obseruatōz legaliū veteris testamēti ꝓterēt: q̄si q̄ fidē xp̄i absq̄ legaliū obseruatōne saluari nō possent: qđ falsum ē. Quos apl's ad veraz fidē reuocat i epl'a hodierna: dicens Fres Abrae dicte sūt supple a deo pmissiones sēne ⁊ semi eius scz xp̄o: q̄ p eū pmittebak dāda bñdictio: vt pz Geñ. xxij. In semine tuo bñdicēt oēs gētes nō dicit i semiby q̄si i multis: sed q̄si i vno: ⁊ semi eius qui est xp̄s Vincētius: Illa pmissio Abrae impleta fuit qñ xp̄s ex Maria ꝑgine natus fuit: ⁊ post christi aductū cessauit lex i cerimoñjs ⁊ figurȝ. Hoc aūt dico testamētū ꝓfirmatū a deo .i. pmissiones ille p modum testamēti sunt ꝓfirmate a deo cū iuramēto diuino: vt patet Geñ. xxij. Per memetipm iurauī dicit dñs ⁊c. Itē Vincētius: Testamētū dicit scptura autēntica volūtate testatoris ⁊ testium roborata. Et quia pmissio illa fuit iuramēto dei firmata: ideo bñ dicit testamētū que post q̄dringētos ⁊ triginta annos facta ē lex ideo sic lra cōstruēda est: Lex q̄ post quadringētos ⁊ triginta annos facta ē: id est data est i mōre synai a pmissione Abrae ipsi Moysi. Et p tantū tempus fuerūt filij Israel in egypto: vt habek Exo. xij. Illis annis expletis eadem die egressus ē oīs exercitus. Computātur autem hi anni a pmissione prima facta Abrae vsq̄ ad datōem legis nō irritum facit ad euacuandā promissionē Lyra: id ē nō euacuat pmissionem Abrae factam quasi irritam qđ tñ faceret si darek hereditas ⁊ bñdictio ex lege nā si ex lege hereditas .i. bñtudo etna iā nō seēt ex pmissione ita euacuarek ⁊ frustrarek pmissio facta abrae. Q̄z aūt ꝫ nō ē pbat dī. Abrae aūt p repromissionē dei supple bñtudinē ⁊ gliaz ⁊ bñdictōz nō ppe legē: scz p pter pmissionē: ꝫ est ppter fidē xp̄i sepe pmissi: q̄z Abraā hoc credidit quod de⁹ sibi pmisit: ⁊ sic ptz q̄ oēs antiq̄ q̄ iustificati sunt ex ipsa fide christi iustificati sunt: ⁊ nō ppter opa legis. Nam ipsi crediderunt hoc futurū q̄ nūc ꝯcredim⁹ ꝓteritū: ⁊ ideo iustificati sunt ⁊ non ppter legē q̄ Abraā iustificat⁹ ē: ⁊ tñ legē nō habuit: q̄z multo tpe ante legē vixit Vñ Beř. dicit: Multi añ saluatoris aductū deū oipotentē timētes ⁊ diligētes: sue salutis gratissimū pmissorē credētes: i pmissiōe fidelem sperātes certissimū redēptorē: i hac fide ⁊ expectatōe saluati sk. vñ aug. Neo liberak a dānatiōe q̄ facta ē p adā nisi p fidē dñi nr̄i Ihu xp̄i qđ igit lex Ly. i. ad qđ fuit vtil'. q. d. q̄z ḡ lex ñ iustificauit scz sola fides: ḡre ḡ posita ē et data. Ad ꝫ rñdek q̄ tamē nō iutilit data ē: scz ppter trāsgressiōez posita ē .i. ppk punitōes pctō⁹ q̄z i lege determināt ḡues pene p delmiarȝ vicijs: q̄z terroze cohibēt homies a pctis donec veniret semē .i. xp̄us cui .i. ō quo pmiserat vt patz Geñ. xxij. In semine tuo benedicēnt oēs gētes ordinata p angelos .i. misterio angelo⁹. Lyra: lex eñ nō fuit data immediate a deo: sed p angelū qui loquebak Moysi i mōte synai i manu mediatoris id est in potestate christi: vt scz duraret quātuz vellet: quia venit i mūdū quādo sibi placuit nō statim post homis lapsum Mediator autez vnius nō ē sed duo⁹ extremo⁹ que ꝓiūgit deus aūt vnus ē scz xp̄s q̄ est vnus cū p̄re ⁊ spūsctō: ⁊ hoc est fm diuinā naturā. Et est etiā mediator dei ⁊ hoim recōciliās homies deo p̄i: ⁊ ꝫ fm humanā naturam Lex ḡ aduersus pmissa dei: absit Vlm. q. d. nullo mō lex fuit ꝯ pmissa dei: Cuius pmissio facta fuit pfectoz q̄s lex Si eñ data eēt lex q̄ posset viuificare .i. vitā eternā ꝓferre vere ex lege esset iusticia nō ex pmissiōe Abrae scz ꝓclusit scptura .i. lex Moysi q̄ ē lex scpta oia sub pctō Ly. inc̄tū ostēdebat pctm̄: nec tū mūdabat vt pmissio eterne bītudis ex fide iesu xp̄i darek credētibus Ly. fide formata: que facit tendere in deum. Postilla.

¶Dñica. xiij Ad Galath. iij.

a Brae dicte sūt pmissiones et semi eius Nō dicit ⁊ semiby q̄si in multis scz quasi i vno: ⁊ semi eius qui est xp̄s. Hoc autez dico testamētū ꝓfirmatū a deo que post quadringētos ⁊ triginta annos facta ē lex: nō irritū facit ad euacuādā pmissionē. Haz si ex lege hereditas iā nō ex pmissione: Abrae aūt p repromissionē donauit de⁹. Quid igit lex? Propter trāsgressionē posita ē donec veniret semē cui pmiserat ordinata p angelos in manu mediatoris. Mediator autē vni⁹ nō ē: De⁹ aūt vn⁹ est. Lex ḡ aduersus pmissa dei: Absit. Si eniz data esset lex q̄ posset viuificare vere ex lege eēt iusticia. Sed cōclusit scptura oīa sub pctō vt pmissio ex fide Jesu christi daretur credentibus.

¶Dominica. xiiij Ad Gal'. v.

s Piritu ambl'ate ⁊ desideria carnis non perficietis. Caro enim

Piritu ambulate ⁊c. Ante initiū illi⁹ epl'e scribit sctūs Paul' dicēs: Omis lex i vno sermone implet: Diliges proximū tuū sicut teipm. Tūc stati seqt' pñs epl'a. Vbi notādū q̄ epl'a hodierna ⁊ cuāgl'. hodiernū i ꝫ pcordāt: q̄z sicut euāgelū dicit ō decē leprosis q̄ sunt a xp̄o mūdati: sic epistola enūerat opa carnis q̄ lepra sp̄ualē in diu exūt: q̄ horribiū. oz ē lepra corpali. Hortat autē nos apl's i hac epistola

vt caute ambulem⁹ dī. | Spū ambulate | Glin. i. fm spm viuinuz opa vīa facite | z desideria carnis | .i. delectatões z ꝯcupiscẽtias q̄ ipsa caro suggerit | nō pficietis | .i. ope nō iplebitis | Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus spm̄ | Ly. i. sensualitas ꝫ rōez | spūs aūt | supple ecōuerso ꝯcupiscit | aduersus carnē: hec em̄ sibīnuicem aduersant | .s. caro z spūs. Caro em̄ natōe terrestris: spūs aūt celestis: z dū vnūqōq; ad patriā suā tendit fit pugna vehemēs intātū | vt nō quecūq; vultis | fm rōem | illa faciatis | impediti motu sensualitatz | q si spiritu ducemi | Lyra: sequētes instinctū spūs | scti | nō estis sub lege | Goz. que mala agentibus posita ē vt puniātur p;o excessibus suis | mānifesta aūt sūt opa carnis | qz sunt sensibilia | que sūt fornicatō | Ly. q̄stū ad cōcubituz soluti cū soluta | imundicia | Gozra: id ē peccatum cōtra naturam quod est innominabile | impudicicia | scz i gestib⁹ vel actibus vel oculis vel alijs circūstātijs illicitis | luxuria | ē nomē generale adviciū illud | idoloz seruit⁹ | Ly. vt pz de Salomōe. iij. Reg. xi. q̄ ardore libidinis cū mulierib⁹ alienigenis mot⁹ fuit ad sequēdū deos eaz | venefi|cia | Ly. i. fortilegia: que rōne libidinis solēt fieri | inimicicie | Ly. latētes i animo | ōtēcōes | i verbis clamoz;osis | emulatões | i factis | ire: rixe | i affectu nocēdi: vt q̄ś seinuicē pcurūt vel ledūt | dissensiões | id est quādo ptes fieri incipiūt z scismata | secte | .i. hereses | inuidie | in animo | homicidia | i facto | ebrietates | Gozra. i. assidue potatões quo ad superfluitatē i potu | comesatões | superflue quo ad cibum | z his similia | ad que caro est p;ona: sicut ornatus vestimēto;ū: mollicies lecto;z z suauitas balneo;ū: z sic de alijs | que p̄dico vobis | scz anteq̄ veniet dies iudicij: qz tūc penitere nō poteritis | sicut p̄dixi | vobis añ hāc epistolā | qm̄ q̄ talia agūt | .i. aliq̄d boz | regnū dei nō cōsequētur | Glincē. ex hoc sequit q̄ illa peccata tā enumerata in ītra sunt peccata mortalia quia nihil separat a deo nisi peccatū mortale. Post hoc describit vtā

concupiscit aduersus spūm: spiritus autem aduersus carnem. Hec em̄ sibīnuicem aduersantur vt nō quecūq; vultis illa faciatis. Q; si spū ducemini nō estis sub lege. Manifesta autez sunt opera carnis que sunt fornicatō immūdicia impudicicia luxuria idolorū seruitus veneficia inimicicie contētiones emulatiões ire rixe dissensiones secte inuidie homicidia ebrietates comesationes et his similia. Que predico vobis sicut p̄dixi: q̄m̄ qui talia agunt regnū dei nō cōsequent. Fructus autem spūs ē charitas gaudium pax patiētia longanimitas bonitas benignitas māsuetudo fides modestia cōtinētia castitas

spūalē dicēs | Fruct⁹ autē spūs | .i. opa spūssancti | ē charitas | sine qua ea que sequunt nō valēt: ideo p̄ponit | gaudiū | id ē puritas cōsciētie z exultatio mētis: z hec ē digna leticia | pax | .i. ꝯcordia ad p;imuz: q̄n se nō inquietāt z turbāt | patiētia | .i. tolerātia aduersitatū | lōganimitas | scz i expectatōe p̄mio;z | bonitas | .i. dulcedo animi interius | benignitas | .i. largitas re;z ostēdēs bonitatē animi Job: extra p opa | mansuetudo | scz q̄ sit tranquilla z stabilis z quietus cū alijs | fides | .i. certitudo de inuisibilib⁹ vt credat oia credenda z nō alia | modestia | vt scz hō seruet modū in dictis: i factis et i oīm bus agēdis | cōtinētia | vt scz hō aliquādo a licitis se abstineat p;pter deū | castitas | vt .s. recte vtat licitis: vt vxore: et hmōi | aduersus hmōi | .s. opa | non est lex | qz iustis nō est lex imposita sz malis: vt eorū iniq̄tas p penas legis puniat: sz bonis imposita ē crux xp̄i: g̃ dicit | Qui aut̄ sūt xp̄i | id ē boni xp̄i imitatores | carnē suā crucifixerūt | .i. xp̄o crucifixo se cōformauerūt affligēdo carnē suā | cū vicijs z ꝯcupiscētijs | Ly. ita q̄ cōcupiscentie z vicia mortua sunt in ipsis.

aduersus huiusmodi nō est lex. Qui aūt sunt christi carnem suā crucifixerunt cum vicijs z concupiscentijs.

¶ Dominica decimaquinta.
Ad Galath. sexto.

Spiritu viuim⁹ spiritu z ambulemus. Non efficiamur inanis glorie cupidi: inuicez p|uocantes: inuicē inuidētes. Fratres z si p;eoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos q̄ spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis cōsiderans teipsum ne et tu tenteris

Postilla.

Spū viuimus. Añ initiū illi⁹ epistole scribit sctūs Paulus dicēs: Qui sunt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vicijs z ꝯcupiscentijs. Tūc statim sequit epistola p̄ns q̄ cum euāgelio hodierno ꝯcordari pōt hoc mō: Nā i euāgelio dicit: q̄ nemo pōt duob⁹ dñis seruire. Duo dñi sunt: caro z spūs. Jn epistola ꝛo dicit ēqliter spū sit ambulādū z nō fm carnē. Itē i euāgelio p̄hibetur sollicitudo vite p̄sentis Et i epistola hortamur ad opera spūs viuificātis. Unde ap⁹lus dicit | Fratres si spū viuimus | .id ē p spm̄sanctuz | spū z ambulemus | sequēdo instinctū spūssancti i opib⁹ nostris: vel dictamē recte ratōis. Et qz bonū opus p;ut frequēter ē occasio vane glorie: nō subdit | nō efficiamur inanis gl̄ie cupidi inuicē p;uocātes | Ly. p̄bis iniuriosis | inuicē inuidēres | de bonis p;imoz dolētes: post hoc ap⁹s inducit nos ad mutuaz su;portatōz dicens | Fres z si p;occupat⁹ fuerit hō | Ly. p aliquā passionē insurgentē vel p aliquā ignorātiā | i aliq̄ delicto | Ubi sciēdū ē q̄ pctm

Universidad de Deusto
Biblioteca

Eppetratio mali z delictū desertio bōi | vos ꝙ spūales estis | .i. pfectiores i vita z scia | bmōi istruite | .i. ad bonū reducite | i spū lenitatis | .i. rōnabilit z lenit: z nō i ipetu furoris | ꝛsideras teipm | .i. fragilitatē ꝓ pria | ne z tu tēteris | .i. site pcm̄ pmittaris: sicut Petr⁹ cadere pmissus est: vt sciret ꝓpatī casib⁹ subditos | Alter alteri⁹ onera portate | .i. infirmitates mutuas z labores sustinēdo | z sic adiplebitis legē xpi | q̄ē lex caritatis. Gor. Lex enī Hoyſi fuit lex terror⁹ lex aūt xpi lex amoris. Unde Aug⁹. Breuis dia legis z euāgelij timor z amor | Hā et si ꝙs existimet se aliquid eē | .i. magnū ꝙd de se sentiēs i supbia | cū nihil sit | de se: nisi vanitas z pcm̄: vt patet. 1. Cor. iij. ꝙd hēs qō nō accepisti | ipse se seducit | .i. seorsum a spīrate ducit se: qz p hūc ipetēptū fris z i alia pcā cadit tō subdit | op⁹ aūt suum ꝓbet vnuſqſq | .i. dilīgēter examiet | z sic i se metipo cm̄ | id ē i testimonio ꝓprie ꝓscientie | gloriā habebit z non i altero | id est in falsa laude alterius: cui nō ē credēdum | vnuſquiſq em̄ onus suū portabit | id est mercedē boni vel mali opis | cōmunicet aūt | L yra. s. plato vel⁹ doctori | is | id ē ille | qui cathezisatur | id est instruit | verbo | scz doctrine | ei qui se | id est qui eū | cathezisat | .i. instruit | i omnibus bonis | que dicit z docet: nō i malis que ipse facit: vt patet Matth⁹. xxiij. Que dicit facite: sm opa ꝓ illorum nolite facere | Nolite errare | scz credēdo q̄ possitis eis ꝓformari i malis z illicitis: sicut dicit quidā: Quare ego nō faciā hoc ex quo sacerdos meus facit | deus nō irrit | Gor. i. nō pōt falli | Que em̄ seminauerit homo | scilicet in pīsentis vite labore | hec z metet | scilicet in futura retributōe | Quoniā qui seminat i carne sua | scilicet fouēdo vicia carnalia z voluptates carnales | de carne z metet corruptiōem. s. pene eterne | qui autem seminat i spīritu | id est spūalibus operibus | de spīritu | .i. de virtute spūsancti | metet vitā eternā | ꝓ pmio | Bonū aut z facientes nō deficiam⁹ | .i. a bono ichoato | tpe em̄ suo metem⁹ nō deficientes | ergo dū tempus habemus operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei.

Alter alterius onera portate: z sic adimplebitis legē christi. Nam si quis existimat se aliquid esse cum nihil sit ipse se seducit. Opus aūt suū probet vnuſquiſq: z sic in semetipo tm̄ gloriam habebit z non in altero. Unuſquiſq em̄ onꝰ suū portabit. Cōmunicet aūt is qui cathezisatur verbo ei qui se cathezisat in omnib⁹ bonis Nolite errare: deus nō irrit. Que em̄ seminauerit homo hec et metet. Quoniam qui seminat in carne sua de carne z metet corruptōem: qui autem seminat in spīritu de spīritu metet vitam eternam. Bonum autem facientes nō deficiamus: tempore em̄ suo metemus non deficientes. Ergo dū

¶ Dominica. xvi. Ad Ephes. iij.

f **Rēs. obsecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: que est gloria vra. Huius rei gra flecto genua mea ad pīez dñi nostri iesu christi: ex quo omnis paternitas in celis z i terra nominatur: vt det vobis sm diuitias glorie sue virtutem corroborari per spīritū ei⁹ in interiori homine habitare christum per fidem in cordibus vestris i charitate radicati z fūdati vt possitis ꝓhēdere cū omnib⁹ sanctis que sit latitudo: lōgitudo: sublimitas z pro-**

entes | qz merces erit eterna | g̃ dū tps hēm⁹ | .s. merēdi qō breue ē | operemur bonū ad oēs | .s. generalit | maxie aūt ad domesticos fidei | Gor. id ē ad xpianos fideles ꝙ domestici dicunt: qz nobiscū sunt de familia eiusdē domus. s. ecclesie: que est domus dei. Postilla.

o Obsecro vos ne deficiatis i tribu. zc. Ān initiū illi⁹ epīe scribit sctūs Paul⁹ dicēs ipsis ephesijs: Vos ꝙ aliqn̄ eratis lōge facti estis ꝓpe i sanguie xpi Tūc sequit pōs epīa i qua apls Paulus docet nos qualiter nō solū i pspitatib⁹ sed etiā i tribulatōnib⁹ a bono deficere nō debem⁹ dicēs | Fres obsecro vos ne deficiatis | Ubi. s. i fide z bonis opib⁹: scz me existēte | i tribulatōnib⁹ meis | .i. vinculis et carceribus | ꝓ vobis | id est ꝓ doctrina et fide quam vobis predicaui | que | scz fides | ē gloria vestra | id ē meritū glorie eterne | Huius rei gratia | .i. ꝓpter hanc causam: scz vt nō deficiatis in fide z sanctitate vite | flecto genua mea: scz cordis et corpis | ad patrez dñi nostri Jesu xpi | Ly. s. ipm̄ deuote depcādo | ex quo ois paternitas | .s. tāq̄ ab autore | i cel | id ē i celestib⁹ angel | z i terra | .i. i terrestrib⁹ hoib | nōiat: vt det vobis sm diuitias glie sue | .i. sm abūdātiā bonitat⁹ sue | ꝓtutē | Ly. patiētie i aduersis | corroborari ꝓ spm̄ ei⁹ | .i. ꝓ spm̄ sctm̄ | i interiori homie | .s. ivolūtate z intellectu | habitare xpm̄ i cordib⁹ vris ꝓ fidē | q̄ purificat habitaculū cordis vri | i charitate radicati | .s. quēadmodū arbor q̄ quāto pfundi⁹ figit radices i terra tāto min⁹ euelli pōt | z fundati | ad sitrudinē stabilis edificij: qz quāto pl⁹ z meli⁹ domus fundatur tāto diutius stat | vt possitis comphedere | .i. pfecte intelligere | cū oīm⁹ sanctis | .s. apostolis: martyrib⁹: pfessorib⁹ z ꝓginib⁹ z cū pfectis fidelib⁹ | que sit | Gor. i. quāta dz esse | latitudo | charitatis: qz i extēsiōe vsq̄ ad īmicos vt pz Mat. v. Diligite inimicos vros | lōgitudo | .s. charitatis: quia i ꝓseuerantia meritor: vt patet Mat. x. Qui aūt ꝓseuerauerit vsq̄ in fi

Universidad de Deusto
Biblioteca

nē hic salu⁹ erit| sublimitas. ſ. charitatis: qz i mēcōe celestiū ꝓmiſſoꝝ. vñ Coſ. iij. Quę ſuſtū fūt q̄rite| z ꝓfūdū| ſ. charitatis: qz i hūilitate ex cō ſideratōe iudicioꝝ dei. Vñ ps. xxxv. Judicia dei abyſſus multa. Precoro vt poſſitis| ſcire| ſ. i. intelligere| etiā ſupeminētē charitatē xp̄i| qz aiaz ſuā ꝓ nob poſuit: vt pz Joh. xiij. Maiorē charitatē nēo hz q̄z vt aiaz ſuā ponat q̄s ꝓ amicis ſuis| vt ipleami i oēz plenitudinē dei| Vlm. i. oi fructu iuſticie i pūi: z

fundū. Scire etiā ſupeminentē charitatē chriſti vt implemī in oēm plenitudinē dei. Et aūt q̄ potēs ē oia facere ſuperabundanter q̄z petim⁹ aut intelligimus ſm virtutē que operat in nobis: ipſi gl'ia i eccl'ia z i chriſto ieſu in oēs generationes ſeculi ſeculoꝝ Amen.

¶Dñica decimaſeptima Epheſiū.

o Bſecro vos itaq; ego vinct⁹ in domino vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis cum oīi humilitate z māſuetudie: cū pātīa: ſuppoꝛtātes inuicē i charitate

tādē oi fructu gl'ie i futuro| Et aūtz| ſ. i. deo p̄ti| q̄ potēs ē oia facere| ſ. i. oi potēs eſt| ſuperabūdāter| Goz. i. ſupra meritū: vt pz Ro. viij. Nō ſunt ꝯdigne paſſiones hui⁹ tp̄is ad futurā gl'iaz| q̄z petim⁹ ſ. i. pl⁹ q̄z petere ſciam⁹ vel p̄ſumam⁹| aut intelligim⁹ ſ. i. pl⁹ q̄z intelligere poſſum⁹ Rō: qz nr̄a intellectio ſp ē finita: ſed ſuū poſſe ē infinitū: igitur| ſm virtutē| ſ. diuinā| q̄ opat i nobis| Goz. vltra q̄z petere p̄ſumem⁹. ſ. vt de⁹ hō faceret: z q̄ ꝓ nob mozeret| Ipſi| ſ. deo patri ſit gl'ia i eccl'ia| Vlm. quā i ſanguīe filij ſui lauit| z i xp̄o ieſu| ſ. i. i ei⁹ filio| i oēs generatōes ſeculi ſeculoꝝ| ſ. i. i tota ꝯgregatōe mūdi: vbi vna generatio ꝓterit z altera aduenit: z ſic q̄dammō ſuccedūt ſecula ſeculis.

Bſecro vos itaq;. Ante initiū illi⁹ epiſtole ſcribit ſcīus Paul⁹

o di. De⁹ q̄ potēs ē oia ſuperabūdāter facere q̄z petim⁹ aut intelligimus ſm virtutē que opat i nobis. Tūc ſequit p̄ſens epiſtola. Notādū q̄ p̄ñs epiſtola z euāgeliū hodiernū ꝯcordāt i h̄: qz euāgelius dicit de hydropico quē dñs Jeſus curauit: z poſt hoc ſuperbiā phariſeo rū increpādo ꝯcludit dicēs: Quis ſe exaltat humiliabit⁹ ꝛc. Sic aplus Paul⁹ i epiſtola hodierna docet nos hūilitatē: patiētiā z māſuetudinē: ſicut in epiſtola patebit. Ergo dicit| Fres obſecro vos itaq;| ſ. i. peto: dās p h̄ ſuperbis nō ſemp impandi poteſtatē z exercēdi potentiā ſed pie ammonēdi. Quia ſicut Seneca dicit: Generoſus anim⁹ homis poti⁹ vult verboꝝ dulcedie duci q̄z iporiunitate trahi. i. facili⁹ ducit pia ammonitōe q̄z ſi violēter trahat impio z prāte| ego| ſ. Paulus| vinct⁹| id ē ligat⁹ i carcere. Scripſit em̄ hāc epl'am de Rhoma dum⁹ i carcere p

Thimotheū diſcipulū ſuū| i dño| ſ. i. ppt oīm| vt digne ambuletz| p cedēdo de ꝓtute i ꝓtutē| vocatiōe q̄ vocati eſtis| ſ. ſ. ad fidē catholicā p p̄dicatōes meas| cū oīi hūilitate| Ly. ſ. intioꝛi q̄ꝛū ad ꝓuerſatōez| z māſuetudie| vt tractabiles ſitis| cū patia| aduerſoꝝ| ſuppoꝛtātes vos inicē| ſi defectib⁹ z ifirmitatib⁹| i charitate| ſ. dei z ꝓximi| Solliciti| ſupple ſitis| ſuare vnitatē ſpūs| ſ. vnitatē eccl'ie quā fecit ſpūſſctūs: z

Solliciti ſeruare vnitatē ſpūs i vinculo pacis. Unū corp⁹ z vn⁹ ſpūs ſicut vocati eſtis i vna ſpe vocatōis vre Un⁹ dñs: vna fides: vnū baptiſma vn⁹ de⁹ z p̄ oīm: q̄ ſup oēs et p oīa z in oīibus nobis: Qui eſt benedictus in ſecula ſeculoꝝ Amen.

¶Dominica. xviij. p̄ma Coꝛ. i.

g Ratias ago deo meo ſp ꝓ vobis in gr̄a dei que data eſt vobis in chriſto ieſu: qz in omnibus diuites facti eſtis

p oppoſituz et ſcīſma facit diabol⁹ i vinculo pacis| Sic em̄ vinculū corꝑale vnit ligata mē ip̄m. Sic pacz trāq̄lli tas ſeruāt vnitatē credēciū| vnū corp⁹| ſuple ſitis: qđ ē corp⁹ xp̄i myſticuz: q̄ debem⁹ eē i charitate ſicut mēbra corꝑis| z vnus ſpūs| Vlm. i. idē velle z nolle| ſicut vocati eſtis in vna ſpe| ſ. b. ſtudis eſne| vocatōis vre| ad fidē catholicā: ꝓ quā habebitis vitaz eternam| vn⁹ dñs| ſ. cui ſeruitz| vna fides| qz liez artículi ſint multi i fide catholica: tñ vna ē fides| vnū baptiſma| Vlm. q̄ regeneramur| vnus deus z p̄ oīm| ſ. ꝓ creatoꝛez: z tō nemo pōt ſe alteri p̄ferre| q̄ ē ſup oēs| ſ. creaturas ꝓ excellētiā| z ꝓ oia| ꝓ generalē rectū gubernatoꝝ| z i oīibus| ſ. fidelibus ſp̄aliter eſt ꝓ gr̄am| qui ē benedictus i ſecula ſeculoꝝ Amē|

Poſtilla.

Ratias ago ꝛc. Ad initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſcīus Paul⁹ aplus ſa

g lutās amicabilit coꝛinthios dicēs. Gr̄a vobis z pax a deo patre nr̄o z dño ieſu xp̄o. Tūc ſtatim ſequit p̄ñs epl'a q̄ ꝯcordat cuz euāgelio hodierno i hoc: qz i euāgelio legit de magno mādato dilectionis qđ abſq; dono gr̄e ꝓficī nō pōt. Ut ergo hoc mādatuz implere poſſimus: tūc apl's i epiſtola hodierna inducit nos ad gr̄am obtinēdaz: z p̄cipaliter ꝓ gr̄arū actōes: qz gr̄arū actio ē ad plus dādum inuitatio. Ergo aplus dicit i epiſtola| Gr̄as ago| ſ. coꝛde: oꝛe z ope. Dic mos ē apoſtoli: qz fere oēs epiſtolas ſuas incipit a gr̄arū actōe| deo meo ſp| Ly. i. i oīib⁹ hoꝛis mihi ad oꝛādū ꝯgruis z deputatis| p̄ vob⁹| ſicut ꝓ filijs meis chariſſimis| i gra dei| ſ. i. ꝓpter gr̄am dei| q̄ data ē vobis in xp̄o ieſu| Vlm. i. ex meritis z virtute xp̄i| qz i oīib⁹| ſ. p̄mīcūb⁹ ad ſalutē| diuites facti eſtis i illo| ſ. xp̄o| i omi verbo| doctrine| z i oi ſcīa| i. intelligēcia ſcripturaꝝ| ſicut teſtimoniū xp̄i| Goz. i. teſtimonium nr̄m

de xpo | ꝓfirmatū ē i vobis | .i. a vobis firmit retētū | ita vt nihil vobis
desit i vlla grā | ad salutē necessaria | expectātib⁹ reuelatōz | Gor. i. cla-
rā visionē z cognitōez | dñi nostri iesu xpi | q̄ erit i patria celesti | q̄ z cō-
firmabit vos | i donis collatis | vsq; i finē | .i. vsq; ad mortē: vt sitis | si-
ne crimine | Ly. i. sine pcō mortali: qz pctm̄ veniale nō pōt etiam a p̄-
fectis oīno vitari. Vñ Prouerb. xxv. Septies i die cadit iustus z re-
surget | i die aduē⁹ dñi
nr̄i iesu xp̄i | .i. i die iu-
dicij: qz qui sine crimi
ne mortali in die mor-
tis inuenit: i die iudi-
cij sine crimine p̄senta
bit. Postilla.

r Enouami spū
Añ initiū illi⁹
epl̄e scribit san
ct⁹ Paul⁹ dicēs: Vnus
dñs: vna fides: vnū ba
ptisma: vn⁹ deus et p̄
oim. Tūc sequit epl̄a
q̄ i hoc ꝓcordat cū euā
gelio hodierno: qz i e-
uāgelio legit de paliti-
co quem dñs curauit.
Sic i epl̄a ap̄lus mo
net paliticos i ania vt
erigāt spūalit a palisi
ad bona opa di. Reno
uami | Ly. p grām dei
| spū mētis vestre | .i. i
spū q̄ ē mēs vīa | z in-
duite nouū hominem.
Tho. Vet⁹ hō ē adā p
quē pctm̄ i oēs hoies itroiuit: sz nou⁹ hō ē xp̄s: q̄ ē p̄mū p̄ncipiū īnoua
tōis z renouatōis: qm̄ sicut i Adā oēs moriunt: ita z i xp̄o oēs viuifi-
cabunt | qui | .s. nou⁹ hō xp̄s | fm deū creat⁹ ē | .i. ꝓcept⁹ ē a spūsctō i vte
ro v̄ginis Marie: z de ea nat⁹ ē | i iusticia | opis | z sctitate | cordis | v̄i
tatz | oris. Ly. qz nō fuit duplicitas vel falsitas alīq; vel hypocrisi: vt p̄z
i. Pe. ij. q̄ pctm̄ nō fecit: nec inuēt⁹ ē dol⁹ i ore eius | ꝓpter qō deponētes
mēdaciū | Ly. p qō p̄mo defraudat | loq̄mi veritatē vnusq̄sq; cū p̄xi
mo suo | p quā cū eo recteviuit | qm̄ sumus inuicē mēbra | Vlin. nā vnū
mēbr̄ nō decipit alterū in codē corpe: sed pl⁹ ꝓdolet z adiuuat alterum
sic q⁹ os fuit capiti: oculi pedib⁹ z sic de alijs mēbris | Israelmi | ō pcō-
res | z nolite peccare | inimis asp̄e arguēdo: vñ Eccs. 7. ō:: Noli ē iust⁹

in illo in omni verbo z i oīm scientia
sicut testimoniū xp̄i ꝓfirmatū ē i vo-
bis: ita vt nihil vobis desit i vlla gra
tia expectātib⁹ reuelatōem dñi nostri
Jesu christi: qui et confirmabit vos
vsq; in finem sine crimine i die aduē-
tus dñi nostri Jesu christi.

¶Dominica. xix Ad Ephes. iiij.

r Enouami spiri-
tu mē
tis vestre: induite nouū ho-
minē qui fm deū creatus est: in iusti
cia z sanctitate veritatis: ppter quod
deponentes mendaciū loquiminive
ritatem vnusquisq; cum p̄xmo suo
qm̄ sumus inuicem membra. Irasci
mini z nolite peccare. Sol non occi
dat sup iracundiā vestram. Nolite lo
cū dare diabolo. Qui furabat iaz nō

multū | Sol nō occidat sup̄ iracūdiā vr̄az | .i. nō duret vsq; ad occasū
sol⁹ | nolite locū dare diabolo | Vlin. s. i ira p̄seuerādo | q̄ furabat | Ly.
añ ꝓuersiōz de errore gētili | iā nō furet | .s. xp̄ianitatis tpe | magis autē
laboret operādo manib⁹ suis | Gor. vnusq̄sq; manibus suis diligēter z
strenue: qz q̄ nō laborat nō māducet | qō bonū ē | .i. vtile z honestū | vt
habeat | nō tm̄ vñ viuat: sz z | vñ tribuat necessitatē patiēti | .i. indigēti.

furet. Magis autez laboret opando
manib⁹ suis quod bonū ē vt habeat
vnde tribuat necessitatē patiēti.

¶Dominica. xx. Eld Ephe. v.

v Videte itaq; quomo
do caute am-
buletis: nō quasi insipientes
sed vt sapientes redimētes tempus
quoniam dies mali sunt. Propterea
nolite fieri imprudētes sed intelligen
tes que sit volūtas dei: z nolite ebri-
ari vino i quo ē luxuria: sed implea-

Videre itaq; q̄
v modo cau. tē.
Añ initiuz illi⁹
epl̄e scribit s. Paul di.
Surge q̄ dormis z ex
urge a mortuis et illūi
nabit te xp̄s. Tūc sequ
tur epl̄a hodierna q̄ cō
cordat cū euāgelio ho
dierno. Naz i euāgelio
hodierno legit de nu-
ptijs: z quō q̄daz q̄ nō
fuit indut⁹ veste nupti
ali tradit⁹ fuit ad tene
bras exteriores: sic in
epistola p̄ñi apostol⁹
Paulus monet nos vt
cautez sapiēter ambu-
lem⁹ ad illas nuptias de q̄b⁹ dicit euāg. ne vestē nuptialē sine q̄ ad tene
bras exteriores p̄ficiemur p̄dam⁹ dicēs | Frēs | Gor. filij eiusdē. s. p̄is
dei z eiusdē matris. s. ecclesie | videte | Gor. oculo interiori: nō tm̄ exte-
riori | quomō caute ambuletis | ꝓpter vie p̄cula q̄ sunt multa z varia
| nō quasi insipiētes sed vt sapiētes | i oīm⁹ putidētes | redimēres tp̄s |
Ly. s. bonis op⁹ib⁹ insistētes | qm̄ dies mali sūt | Vlin. Dies fm se bo
ni sunt z a deo p oia bñ ordinata: sz dicunt mali occasiōaliter vel p ac
cidēs ꝓpter miseriā z penalitatē quas patiunt⁹ hoies dieb⁹ istis: vel p̄
pter pctā vel malicias hoim q̄ supabūdāt dieb⁹ istis: qz iā rot⁹ mūd⁹ in
maligno posit⁹ ē | ꝓpterea | qz dies mali sūt | Nolite fieri ip̄rudētes sed
intelligētes que sit volūtas dei | Vlinē. vt fm illā opemi: vt sic volūtas
vīa diuine volūtati ꝓformet | z nolite inebriari vino | vltra necessitatez
z mēsurā vri vino | i quo ē luxuria | .s. nō formaliter sz effectiue z causali
ter: vt patuit i Lorh: q̄ post vinū ꝓmisit incestū: vt p̄z Geñ. xix. | sz im
pleamini spūscō | Ly. qui dat sobrijs z castis | loq̄ntes vobismetipsis |
Vlin. i. instruētes nō solū alios sz etiā vosmetipos | i psalmis | .i. i ꝓbis
sacre scripture de laude dei | z cāticz spiritalib⁹ | .i. i ꝓbis sacre scripture de
gaudijs etnis tractātib⁹ | cātātes z psallētes i cordib⁹ vr̄is dño | Vlin. i.
ad honorē dñi | gr̄as agētes sp p oīm⁹ | .s. donis: qz ꝑtinuo būficij ac
cepti dispon⁹ ad receptōez alterius | i noie domini nostri Jesu christi |

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dor. i. ad exaltatõez dñi nr̃i Jesu xp̃i: q̃ dr dñs ppt ptãt̃: nr̃ ppt exaltatt̃: Jesus ꝓpter salutt̃: xp̃s ppt benignitatt̃ deo t pr̃i .s. deo p creatõez: pr̃i p gubernatõez t ꝓseruatõez subiecti inuicẽ nõ solũ subditi platis humilit̃ t cũ timore obediẽdo: sz etiã plati humilit̃ t cũ timore curã eoꝝ sollicite gerẽdo i timore xp̃i q̃ ẽ custodia oim p̃dictoꝝ.

Onfortami i dño ꝛc. Ante initiũ illi⁹ epl̃e scribit sanct⁹ Paul⁹

c ĩ codẽ ca. dicẽs

Serui obedite dñis vr̃is carnalib⁹ cũ oñi timore i simplicitate cordis vr̃i sic̃ xp̃o nõ ad oculũ seruientes quasi homib⁹ placẽtes sed vt serui xp̃i facientes volũtatẽ dei ex animo cuz bona volũtate seruiẽtes sicut domino t nõ homib⁹. Tunc se quit̃ ps̃ens epistola: in qua aplus nos instruit de bello t armis cõtra diabolũ q̃ nos multiplicit̃ impugnat dicẽs Confortami in dño Dozra. ꝓtra bellũ diaboli et i potẽcia virtutis eius Ipse eĩ dat virtutẽ t fortitudinem plebi sue induite vos armaturã dei Ly. i. ꝓtutib⁹ q̃ sũt arma multuz xp̃i vt possitis stare abiectz casu peccati mortalis aduersus insidias diaboli q̃ ẽ mille artifex qm̃ nõ ẽ nobis colluctatio aduersus carnẽ t sanguinẽ .i. aduersus homies qui sunt caro t sanguis: t p ꝓsequẽs visibiles sed aduersus ꝓncipes t ptates Vincẽtius: p ꝓncipes intelligũtur mediocres demões qui p̃sunt minoribus. Et per potestates intelligũtur maiozes demones. Nam de singulis ordinib⁹ ceciderũt aliqui i quibus naturalia remãserũt integra: vt dicit Dionys⁹ i celesti hierarchia. Et inferiozes demões obediũt superiozibus: vt sez magis t acerbius possint nocere homib⁹ aduersus mũdi rectozes .i. aduersus demones qui regũt mũdũ: id est mũdiales tenebraz haruz scilicet qui homies mũdiales habẽt tenebrozas animas t sunt i tenebris viciozuz: t pducẽtur p̃ st hoc ad tenebras exteriozes ꝓtra spiritalia nequitie .i. ꝓtra malignos spũs i celestib⁹ .i. existẽtes i ꝟ aere caliginoso: de q̃b⁹ dr Mat. xvij. Aues celi comederũt illud .s. semẽ semiatũ. i. ꝟbũ dei pterea accipite armaturã dei .i. ꝑtutes quib⁹ de⁹ suos milites armat. Nõ armaturã mũdi: quia cũ hostes sint spũales nihil valet ꝓtra eos armatura corpalis vt possitis resistere Ly. insultib⁹ demonũ i die malo .i. i ps̃enti vita: vbi imminet pugna tentationũ t i omnib⁹ tã ꝓsperis q̃ aduersis ꝓfecte stare ita q̃nõ frãgami i aduersis: nec eleuemi i ꝓspis State g̃ succincti lũbos vr̃os .i. carnales ꝺcupiscẽcias cingulo castitatis frenantes i ꝟitate Dor. nõ simulatoꝝ: et hypocrite q̃ sunt q̃si ꝟgines fatue habentes vasa sine oleo induite loricã iustici̇ Ly. Sicut ei lorica coꝺgit totũ corp⁹ sic iusticia reddit vnicuiq; debitũ t calciati pedes .i. affectões sint munite ꝑtutib⁹ ne a vicijs deturpẽtur in ꝑparatõem euãgelij pacis vt sitis ꝑparati ad p̃dicãdũ euãgeliũ christi qui annũciatz pacẽ eternã Jn oñibus Dor. s. plis: siue illatis a carne siue a mũdo siue a diabolo sumẽtes scutũ fidei Vincẽtius. i. fidez p̃ scuto: de quo dicit p̃s. ꝛc. Scuto circũdabit te veritas ei⁹. Sicut eĩ scutũ p̃mo recipit ictus: sic p̃me impugnatiões sunt ex pte fidei. Item scuto ptegit sinistra ps corpis: sic fides habet solũ ptegere i hac vita: qz nõ erit fides post hãc vitã i quo possitis oĩa tela neq̃ssimi Dor. id ẽ acutas tẽtatões diaboli ignea .i. devicto ad vicium inflãmantia extinguere .i. supare t galeã salutis assumite .i. charitatẽ: sic eĩ galea supponit̃ aliis armis: sic charitas aliis ꝑtutib⁹ ꝓponit̃ et gladium spũs .i. gladiũ spuale q̃ ẽ ꝟbũ dei qz pcussius ꝟbo dei diuidit a mũdo. De ꝟ gladio dr Mat. x. Nõ veni mittere pacẽ sed gladiũ ꝛc.

Onfidimus i domino ꝛc. Ante initiũ illius epistole scribit sãc

c tus Paulus salutãdo philippẽses dicẽs: Gratia vobis t pax a deo patre nostro t domio Jesu christo. Tũc sequitur epistola. Vbi notãdum q̃ epistola ps̃ens et euãgeliũ hodiernũ concordant. Quia in euangelio monemur ad habẽdam charitatem: nõ vt eĩ bñ faciamus pꝛximo: sed etiam dimittamus iniurias nobis ab eo illatas: vt patet i euãgelio. Et ad illã ꝑfectaz charitatẽ inducit apls nos i

vt possitis resistere i die malo ꝛ i oñibus ꝑfecti stare. State g̃ succincti lũbos vr̃os i veritate: et induite lorica iusticie: t calciati pedes i ꝑparatiõez euãgelij pacis. Jn oñib⁹ sumẽtes scutũ fidei: i q̃ possitis oĩa tela neq̃ssimi ignea extinguere t galeã salutis assumite: t gladiũ spũs q̃ ẽ verbũ dei.

¶ Dominica. xxij. Ad Philip. i.

c Onfidimus in dño Jesu q̃ qui cepit i vobis op⁹ bonũ pficiet

Universidad de Deusto
Biblioteca

pñti epla: vt patebit i textu di. Fres pfidim⁹ Vlin. i. fiduciã habem⁹ i dño ihesu nõ i aliqua alia creatura qz ꝙ cepit i vobis op⁹ bonũ pficiet Ly. sicut eñ inchoatio opis boni e a deo: ita cõsummatio vsqz in diẽ ihesu xpi Vlin. i. ad mortẽ cuiuslibz hois: tũc de⁹ manifestabit se cuilibet homi: tũc reddet vnicuiqz iuxta opa sua Sic ẽ mihi iustũ hoc sentire. i. bonã opinionẽ hẽ p omnib⁹ vobis qz dilectio facit bonum opinari ꝺ dilecto: ergo subdit eo ꝙ habeam vos i corde Gor. i. in intimo affectu charitatis i vinculis meis Gorra: id ẽ i vinculis pro euãgelio patiẽdo et i defensiõe euãgelij id ẽ dũ euãgeliũ pꝛra infideles defendo i confirmatõe id ẽ dum infirmos i doctrina euãgelij. s. cõfirmo: cuz in oñib⁹ his iam enumeratis memor vestri suz desiderans vos oñes esse socios gaudij mei future remunerationis qz quanto plures socij tãto maius gaudium Testis eñ mihi ẽ deus Vlincen. id est pꝛebet testimoniuz quomodo cupiaz vos esse i viscerib⁹ Jesu christi. i. intimo amore iesu christi Et hoc ozo vt charitas vestra magis ac magis abunꝺet Lyra: quia charitas semper crescere potest in oñi sciẽtia scilicet discretionis vt ametis pꝛoximos z vicia eorum nõ ametis z in oñi sensu scilicet diligẽter: quia omnibus bonis que videt i eo quẽ amat cõgaudet: z malis eius compatitur vt pbetis potiora id est meliora ea sequẽdo z sitis sinceres id ẽ puri z mũdi i vobis z sine offensa scilicet pꝛimis vestris i diem christi id ẽ vsqz i finem vite repleti fructu iusticie id est bonis operibus que sunt fructus iusticie p Jesum christũ dñm nostꝝ a cuius gratia venit oñe meritum in laudem z gloziam dei Vlm. vt digne possitis deũ laudare z glorificare.

vsqz in diẽ christi iesu. Sic est mihi iustũ hoc sentire ꝓ omnibus vobis eo ꝙ habeã vos i corde z i vicul' meis z i defensiõe z i ꝓfirmatõne euãgelij socios gaudij mei vos esse. Testis eñ mihi ẽ deus quõ cupiã vos oẽs i viscerib⁹ Jesu xpi: z hoc ozo vt charitas vestra magis ac magis abũdet i oñi sciẽtia z i oñi sensu vt pꝛobetis potiora: vt sitis sinceres z sine offensa i diẽ xpi: repleti fructu iusticie ꝓ iesum xpm in laudẽ z gloziã dei

¶Dñica. xxiij. Ad Philippen. iij.

i **Mitatores** mei estote z obseruate eos ꝙ ita ambulãt sic habetis formã nr̃az. m'lti eñ ambulant quos sepe dicebaz vobis Nunc autem et flens dico inimicos crucis christi quoz finis iterit⁹ quorũ deus venter est: z gloria in confusione ipoz qui terrena sapiunt. Nr̃a autem ꝓuersatio in celis est: vnde et saluatorem expectamus dominum nostrũ Jesuz christum qui reformabit

Postilla.

Mitatores mei estote cẽ. Ante initiũ illius eple scribit sanct⁹ i Paulus i eodem ca. dicẽs: Fratres ego nõ arbitror meipm cõphẽdisse: adhuc vnũ aũt. Ly. supple est quod de me assero: quide retro fũt obliuiscẽs: ad ea ꝙ sunt ꝓra extẽdẽs meipm. Tũc sequit' epla pñs. Vbi notãdũ ꝙ epla z euãgeliũ ꝓcorꝺãt. Nã i euangelio legit' ꝙliter imaginẽ dei. i. aiam silitudie sua ilignitã deo reddere debem⁹: cũ ꝺr: Reddite q̃ sunt cesaris cesari: z q̃ sunt dei deo. Sic i epla hodierna apls hortat' nos vt reddam⁹ deo imaginẽ suã z h̃ fit imitãdo doctrinã ipsi⁹ apli: g̃ dicit Fres imitatores mei estote. s. i fide z charitate z obseruate eos. i. attẽdite diligẽter vt vos eis cõformetis q̃ ita ambulãt de ꝓfute i virtutẽ sic habetz formã nr̃az. s. viuẽdi nobis traditã verbo: exẽplo z scpto multi eñ ambulãt. s. via puersa qs sepe dicebã vobis cũ eẽm pñs vobis cũ nũc ãt z flẽs dico hic notat ꝓpassio apli qui fleuit alioz miseriã z pditõz: z p h̃ iducere nos volẽs ad ꝓpassiõez ꝓximoz inimicos crucis xpi qz eoz vita erat cruci xpi Ozia: qz i delicijs viuebãt: qles fuerũt gulosi z luxuriosi quoz finis iterit⁹. s. eternꝰ qz i fine ꝓsequit' penã eternã quoz de⁹ vẽter ẽ qz studẽt eis satisfacere i oñib⁹. z quicqd faciũt ꝙ vẽtre faciũt: z ipm tãqz deũ colũt z glia. s. tpalis i ꝓfusiõe ipsoz. i. pducet eos ad ꝓfusiõz eternã q̃ terrena sapiunt Ly. tñmõ z nõ celestia Nr̃a aũt ꝓuersatio i celis est Gor. i. filis ꝓuersatoi celestiũ: q̃uis sum⁹ i terra vñ saluatorẽ Gor. tã aiaz q̃s corpoz expectam⁹ vẽtuz ad iudiciũ dñm nrm ihm xpm q̃ reformabit scz i generali resurrectõe corp⁹ hũilitatis nr̃e Ly. nã i nobis mõ ẽ hũilitatis occasio: eo ꝙ ẽ corruptibile z putrefactibile: z corrodet a ꝑmib⁹ z i cineres resoluet ꝓfiguratũ. i. assimilatuz corpi claritatis sue qz scũ resurgẽt i corpe gliosso sicut z xps resurrexit fm opatõz. i. potẽtiã operãdi q̃ possit etiã subijcere sibi oia ihs xpus dñs nr̃ ppt creatõem eñ oia sunt sibi subiecta q̃ de nullo facta sunt. Et nisi ꝓseruarent a deo in eẽ i nihilũ redigerẽtur Jtaqz fres mei charissimi Ly. i. mihi nũcti dilectõe spũali z desideratissimi qz desiderabat eos videre tpaliter hic i vita: z eternaliter i patria gaudiũ meũ de vio pfectu z corõa mea doctoribus eñ debet corona spãlis q̃ ꝺr aureola sic state. s. firmi ꝛ tribulatõnes hui⁹ mũdi i dño charissimi Jta q̃ ab eo nullo mõ euellami Eucharistiã rogo z synthicen depcor idipm sape i dño Ly. i. firmiter stare Jste erãt due matrone quas ꝓfortat spãliter apls: tum ꝓpter fragilitatẽ sexus: tũ qz ministrauerãt sibi necessaria z aliis pdicatoribus: vt ostẽderet se gratũ Etiã rogo z te Germãe ẽ nomẽ ꝓpriũ ꝙpar. i. socius z adiutor meus i pdicatiõe adiuua illas. s. mulieres q̃ mecũ laborauerunt

Universidad de Deusto
Biblioteca

uerũt i euãgelio ⁊.s.mihi nccaria miſtrãdo:⁊ nõ ſolũ mecũ:ſz ⁊ cũ clemẽ te ⁊ ceteris adiutoꝛib⁹ ⁊ p̃dicatoꝛib⁹ dei ip̃is.s.⁊ mihi nccaria miſtrãdo

n On ceſſamus p̃ vobis oꝛãtes ⁊c. Ante initiũ illius epiſtole ſcri bit ſcr̃us Paulus i eodẽ ca.di. ſalutãdo amicabilit̃ coloſſenſes Gꝛatia vobis ⁊ pax a deo patre noſtro et domio noſtro Jeſu chriſto: gratias agimus deo ⁊ patri dñi noſtri Jeſu chriſti ſemp̃ p̃ vo bis oꝛãtes.s. ego Paulus ⁊ Thimothe⁹ diſcipulus meus audientes fidẽ veſtrã i xp̃o et dilectiõez quã habetis i oẽs ſãctos ꝓpter ſpez que repoſita eſt vobis in celis. Tũc ſequitur p̃ſens epiſtola. Notandũ q̃ euãgelium et epiſtola p̃ſens concoꝛdãt: quia in euãgelio legitur de filia archiſynagogi Jayri moꝛtua: quam dominus ad deuotam petitiõez patris reſuſcitauit. Sic etiaz i epiſtola p̃ſenti aplus hoꝛtat nos ad deuotã oꝛãtiõem p̃ quã mens in deũ eleuat̃ dicẽs ⁊ Fratres: nõ ceſſam⁹ ⁊ Boꝛ. hoꝛtis optunis ⁊ p̃ vobis oꝛãtes ⁊ Lyra: mẽte ⁊ poſtulãtes ⁊.s. oꝛe ⁊ vt impleami agnitiõe volũtatis ei⁹ ⁊ vt pleni us volũtatez diuinam cognoſcatis quid velit ⁊ q̃d nõ ⁊ i oñi ſapientia ⁊ q̃ſtũ ad cognitiõez rerum ad vitam actiuã p̃tinẽtium ⁊ intellectu ſpiritali ⁊ q̃ſtũ ad cognitiõem ſpũaliũ ad ꝓtemplatiuã vitã p̃tinẽtiũ ⁊ vt ambuletis digne ⁊.s. p̃ viã hui⁹ vite ad patriã ⁊ deo p̃ oñia placẽtes ⁊ p̃ recta intẽtiõem ⁊ bonam volũtatem ⁊ i oñi ope bono fructificãtes ⁊ id ẽ p̃ bonam opatiõem ad deum: ad ꝓximũ ⁊ ad ſeipſuz ⁊ creſcẽtes i ſciẽtia dei ⁊ id eſt i cognitiõe diuinitatis ⁊ In oñi virtute ꝓfoꝛtati ſm potẽtiã claritatis eius ⁊.i. ſm filium qui eſt claritas patris: p̃ quaz claritatẽ ꝓfoꝛtamur in bono. bit coꝛp⁹ humilitatis nr̃e cõfiguratũ coꝛpi claritatis ſue ſm opatiõez qua poſſit etiã ſubiẽcere ſibi oĩa ihs xp̃s dñs nr̃. Itaq̃ fratres mei chariſſimi gaudiũ meũ et coꝛona mea ſic ſtate i dño cariſſimi. Euchodiã rogo ⁊ ſyntichẽ dep̃coꝛ idip̃m ſapere i dño. Etiã rogo ⁊ te germane ꝓpar adiuua illas q̃ mecũ laboꝛauerũt i euãgelio cum Clemẽte ⁊ ceteris adiutoꝛib⁹ meis.

¶ Dñica.xxiiij Ad Coloſſen.i.

On ceſſam⁹ p̃ vobis oꝛãtes ⁊ poſtulantes vt impleami agnitiõe volũtatis ei⁹: i oñi ſapiẽtia ⁊ ĩtellectu ſpiritali vt abũdetis digne deo p̃ oĩa placentes: i oñi ope bono fructificantes et creſcẽtes i ſciẽtia dei. In oñi ⁊tute cõfoꝛtati ſm potẽtiaz claritatis eius In oñi patiẽtia ⁊ lõganimitate cuz gaudio gratias agentes deo et patri q̃ dignos nos fecit in p̃tẽ ſoꝛtis ſanctoꝛũ in lumine. Qui eripuit nos de

⁊ in oñi patiẽtia ⁊ Ly. p̃ aduerſoꝛũ tolerantiã:⁊ lõganimitate ⁊ p̃ certaz ꝓmiſſioꝛ expectatiõem ⁊ cũ gaudio ⁊ Boꝛ. nõ ex triſticia aut neceſſitate ⁊ in chriſto ieſu domiuo noſtro ⁊ Poſtilla.

e Lce dies veniũt dicit dñs ⁊c. Añ initiũ illi⁹ ꝓphie boꝛ: Locut⁹ ẽ dñs de⁹ p̃ ꝓpheta Hieremiã dicentẽ: Ve paſtoꝛib⁹ q̃ diſp̃gũt ⁊ dilacerãt gregẽ paſcue mee dicit dñs. Jõ hec dicit dñs de⁹ Iſrl̃ ad paſtoꝛes q̃ paſcunt pp̃lm meũ: Vos diſp̃ſiſtis gregez ⁊ eieciſtis eos: ⁊ nõ viſitaſt̃ eos. ecce ego viſitabo ſup̃ vos malicią ſtudioꝛũ vꝛoꝛum ait dñs. Ecce congregabo reliq̃as gregz̃ mei de oñib⁹ terꝛis ad q̃s eieceram eos. Poſt hec ſequit̃ epl̃a hodierna q̃ ẽ vltima dñica anni. Pro quo notãdũ q̃ i p̃ma et vltima dñica eccl̃a agit ꝺ aduẽtu xp̃i i ſignuz q̃ ipſe ẽ alpha ⁊ o p̃mus ⁊ nouiſſim⁹ p̃m⁹ i dignitate: nouiſſimus i ſeruitute. Vnde Beꝛ. Nemo illi ſublimioꝛ: nemo illi bũlioꝛ. Itẽ i ſignũ q̃ cuncta nr̃a opatio ab ipſo ſemp̃ incipiat:⁊ p̃ ipm̃ cepta finit̃ ⁊ Ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ Ly.ſ. chriſti veri dei ⁊ homis ⁊ ſuſcitabo Dauid germen iuſtũ ⁊.i. chriſtũ qui factus ẽ ex ſemine Dauid ſm carnẽ ⁊ regnabit rex ⁊ Bar.xxiij. Data ẽ mihi oĩs p̃tãs i celo ⁊ i terra ⁊ et ſapiens erit ⁊ ſapia ĩcreata⁊ creata ⁊ faciet iudiciũ ⁊ diſcretoꝛis i p̃ũ diſcernẽdo fideles ab ifidelib⁹: vocãdo alios ad fidẽ ⁊ dimittẽdo alios ſuo iuſto iudicio: ⁊ no⁹ occulto ⁊ iuſticiã i terra ⁊ ſez dãdo legẽ euãgelicã q̃ ꝓtinet ꝓfectã iuſticiã ⁊ In diebus illis ſaluabit̃ Juda ⁊.i. q̃cũq; veraciter ꝓfitẽt coꝛde ⁊ oꝛe nomẽ dñi ⁊ Iſrael habitabit ꝓfidẽter ⁊ Iſtud refert̃ ad ſtatuz ecclẽſie triumphãtis vbi ẽ ſumma ſecuritas ⁊ hoc ẽ nomẽ q̃ vocabũt eũ dominus iuſtus noſter ⁊ ſez iuſtificans nos ⁊ Propter h̃ ecce dies veniũt dicit domin⁹: ⁊ nõ dicẽt vltra viuit dñs q̃ eduxit filios Iſrael de terra egypti ⁊.ſ. p̃ Moyſen: q̃ ſicut ad p̃ſentiã maioꝛis lumis minus obfuſcat: ſic aduentẽte bñficio incarnatois dñi nr̃i Jeſu xp̃i ⁊ redẽptionis noſtre p̃ eũ p̃fecte obfuſcata ſunt oñia bñficia q̃ fuerũt i veteri lege tanq̃ modica aut nulla reſpectiue ⁊ ſed viuit dominus noſter q̃ eduxit nos ⁊ adduxit ⁊ Bio. oꝛdinaria: p̃ chriſtũ ⁊ ſemẽ domus Iſrael ꝺ terra aq̃lonis ⁊ ẽ cũctis terris ad q̃s eieceꝛã eos illuc ⁊ Ly. iſta adductio

potestate tenebraꝝ ⁊ trãſtulit i regnũ filij dilectõis ſue: in quo habem⁹ redemptiõem ⁊ remiſſionẽ pctoꝝ p̃ Jeſum chriſtũ dñm noſtrum.

¶ Dominica.xxv. Viere.xxiij

e Lce dies veniũt dicit dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtũ: ⁊ regnabit rex: ⁊ ſapiẽs erit ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iuſticiã in terra. In diebus illis ſaluabit̃ Juda ⁊ Iſrael habitabit cõfidenter. Et hoc eſt nomẽ quod vocabũt euz dominus iuſtus

Universidad de Deusto
Biblioteca

intelligſ de vocatõe ad fidẽ xpi:qz de oĩb⁹ ꝓb⁹ terre ſũt aliq̃ vocati:et iſta vocatio maioꝛ ẽ ꝛ excellẽtioꝛ incõpabiliſ oĩb⁹ bñficijs veteris te ſtamẽti ꝛ habitabũt i terra ſua ji eccl̃ia militãte ꝛ poſtea triũphãte:q̃ ẽ terra viuẽtiũ ꝓmiſſa fidelib⁹ ipmũ dicit dñs oĩpotẽs

Vidi ciuitatẽ ſanctã Hieruſalẽ ⁊c. Ante initium illius epl̃e ſcri
v bit ſctũs Johãnes i eodẽ capitulo dicẽs: Vidi celum nouũ et terraz nouam: ꝓmimũ em̃ celũ ꝛ ꝓma terra abijt. Lyra: hec oĩa i fine mũdi innouabũtur in claritate vt patet Lu. xxi. Celuz ꝛ terra trãſibũt: nõ quãtum ad ſubſtãtiaz ſed quãtum ad fozmã: ꝛ ẽ totum cedet ad gloziã electoꝛũ: qui ex creaturis laudãt deum. Tũc ſequiſ ꝑſens epiſtola.

¶ In festo dedicationis templi

Apocalipſis. xxi.

v Vidi ciuitatem ſanctam Hierusalem nouam deſcendentem de celo a deo paratam ſicut ſponſam ornatã viro ſuo. Et audiui vocẽ magnã de throno dicẽtẽ: Ecce tabernaculum dei cuz hominib⁹ ꝛ habitabit cuz eis. Et ipſi populꝰ eius erunt ꝛ ipſe deus cum eis erit eozum deus Et abſterget deus oẽm lachzymam ab oculꝰ eoz: ꝛ moꝛs vltra nõ erit neq̃ luctꝰ neq̃ clamoꝛ neq̃ doloꝛ erit vltra: q̃ ꝓma abierunt. Et dixit q̃ ſedebat i throno: Ecce noua facio oĩa

¶ Incipit vlteriꝰ poſtilla ſup epl̃as de ſctis p anni circulũ ſm ſenſũ lr̃alẽ

Primo ſcti Andree apli. Rhom. x.

c Orde credit ad iuſticiã: oze aũt ꝓfeſſio fit ad ſalutẽ. Dicit em̃ ſcꝑtura: Ois q̃ credit in illum nõ ꝓfundeꝛ. Non em̃ eſt diſtinctio iudei ꝛ greci. Naz idem dñs omniũ diues in oĩes qui inuocãt illũ. Ois em̃ quicũq̃ inuocauerit nomẽ dñi ſaluꝰ erit. Quõ g̃ inuocabũt i quẽ nõ crediderũt? aut quõ credent noſter: ꝓpter hoc ecce dies venient dicit dominus: ꝛ non dicẽt vltra viuit dominus qui eduxit filios Iſrael de terra egypti: ſed viuit dominus qui eduxit et adduxit ſemen domus Iſrael de terra aquilonis ꝛ de cũctis terris ad quas eiecerã eos illuc: ꝛ habitabunt in terra ſua dicit dominus omnipotens.

Orde credik ad iuſticiã ⁊c. Añ initiũ illi⁹ epl̃e ſcribit ſctũs Pau
c lus i eodẽ ca. dicẽs: Si ꝓfitearis i oze tuo dñm Jeſum: ꝛ i coꝛde tuo crediderꝭ q̃ deus illũ excitauit a moꝛtuis ſaluus eris. Tũc ſtatim ſequiſ ꝑs epiſtola. Fres Coꝛde credik ad iuſticiã. Boꝛ. id ẽ ad iuſtificatõem habẽdã. oze aũt ꝓfeſſio fit ad ſalutẽ. i. ad ꝑfectionẽ ſalutis. Neceſſe eſt em̃ fidẽ cõfiteri p loco ꝛ tempoze. In ſignũ huius recipit homo ſacramentũ ꝓfirmatois i frõte. Vnde oz in decretis: Cõfirmatio ideo i frõte ponit vt a recipiẽte fides ſine erubeſcẽtia publicek: de ꝓſe. di. v. nouiſſime. Vñ Luc. xij. Qui me ꝓfeſſus fuerit coram hominibus ꝓfiteboꝛ ⁊ ego eũ coram pre meo. Dicit em̃ ſcꝑtura ſacra veracit. Ois q̃ credit i illũ nõ ꝓfundeꝛ. ſupple etnalit. Nõ em̃ diſtinctio ẽ iudei ꝛ greci. Ly. Ẽtũ ad iuſticiã que ẽ p fidẽ xpi. nã idez dñs oĩm ſcz iudeoꝛ ⁊ gẽtiliũ diues i oĩs. Boꝛ. i. ditãs oĩes qui inuocant illum ſcz fide ⁊ ope. Oĩs quicunq̃ inuocauerit non verbotenus ſed

Ego ero veſter deus: voſq̃ eritis mihi populus ꝛ ipſe deus cum eis erit eoꝝ deus. Glo. ordinaria: Quia nũq̃ ab eis expellet: quia nunq̃ peccabũt cõtra deũ. Et abſterget deus omnẽ lachzymã ab oculis eoꝛum. Diuerſe em̃ ſunt lachzyme quibus i hac vita affligũtur electi. et ideo i futuꝛ fugatis dolozib⁹ oĩs lachzyma ab oculis eozum dicitur abſtergi ꝛ moꝛs vltra nõ erit. id eſt ſepatio anime et coꝛpis neq̃ luctus pro alienis miſeriis neq̃ clamoꝛ. ſ. pugna ſpũs ad carnez neq̃ doloꝛ de peccatis ꝓpꝛijs erit vltra. Vñ Eſaie. li. Leticia ſempiterna ſup capita eozũ: gaudiũ ꝛ leticiaz tenebũt: ꝛ fugiet doloꝛ ⁊ gemitus que ꝓma abierũt. Haymo: in p̃ſenti vita boni hec iaz enumerata ſuſtinẽt ſz i futura vita nihil mali ſuſtinebũt. Et dixit q̃ ſedebat i throno. ſ. deus oĩpotẽs q̃ ꝑſidet eccl̃ie ſuc. Ecce noua facio oĩa. Lyra: ſcz celos ⁊ elemẽta ⁊ eleꝛoꝝ coꝛpoza: vt patet Eſaie. lxv. Ecce ego creo celos nouos ⁊ terrã nouam.

eozde intimo| nomẽ dñi ⁊.i.filiũ pẽis:i quo sicut ꝓmisit ẽ notificatis pẽis| salu⁹ erit ⁊ab eterno supplicio| Quo ĝ inuocabũt i quẽ nõ crediderũt ⁊Ly.q.d.nullo mõ:qz oratio ꝓsupponit fidem oãtis ⁊aut quõ credẽt ei quẽ nõ audierũt ⁊ qz fides ꝓsupponit auditũ :vel a deo intus p inspiratõem:vel ab hoie exteri⁹ p ꝓdicatõem| Quõ autẽ audiẽt sine ꝓdicãte ⁊Acꝛ aũt ꝓdicãdi ꝓsupponit auctoritatẽ officij:ideo oꝛ ⁊quõ ꝓdicabũt nisi mittant

ei quem non audierunt? Quomodo autem audiẽt sine predicante? Quomodo ꝓdicabũt nisi mittãtur? Sicut scriptum est: Quam speciosi pedes euangelizantiũ pacez euangelizantium bona. Sed non oẽs obediunt euangelio. Esaias enim dicit: Dñe ꝙs credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu :auditus autez p verbum christi. Sed dico :nũquid non audierunt? Et quidem in oẽm terram exiuit sonus eoꝛuz :⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝛum.

¶In festo sancti Nicolai episcopi et confessoꝛis.

e Lce sacerdos magnus qui ⁊c. Quere infra in communi sanctoꝛum de confessoꝛib⁹.

sez a deo :sicut olim p phetẽ vel apostoli vel eius locũ tenẽtes sicut ꝓdicatoꝛes alij Goꝛra aliter aũt nõ est predicandum: sicut nec ipse xp̃s filius dei ꝓdicare voluit nisi missus a pẽ: vt ptz Luc.iij. Oportet me etiã alijs ciuitatib⁹ euãgelizare regnũ dei: qz ad hoc missus sum ⁊sicut scptũ ẽ ⁊ Esa.lij ⁊Quã speciosi ⁊.i. bñ fozmati ⁊sũt pedes euãgelizãtiũ pacez ⁊.i. recõciliatiõez hois ad deũ ⁊ euãgelizãtiuz bona ⁊ sez futura ⁊ sz nõ oẽs obediunt euangelio ⁊ Goꝛ.q.d.oẽs ꝙdẽ audiũt:sz nõ oẽs obediunt euãgelio ꝓdicatoꝛ eius recipiẽdo. Quia gentiles ⁊ iudei ⁊ heretici nõ obediũt:sed solũ boni christiani⁊ Esaias eĩ dicit ⁊vt habet Esa.liij .Domine quis credidit auditui nr̃o ⁊Goꝛra:quod a nobis audiuit: quod a te auduum⁹:quasi diceret: aliqs credit:sed nõ oẽs⁊ Ergo fides ex auditu ⁊Goꝛ.⁊ si deus intus doceat: tñ ꝓdicatoꝛ exterius nũciat⁊ auditus aũt p verbũ xp̃i ⁊loquẽtẽ in apostolis:vt patet Matth̃.x. Nõ eĩ vos estis qui loquimi: sed spũs patris vestri qui loquit̃ i vobis. Itẽ Lu.x. Qui vos audit me audit ⁊c.⁊ Sz dico: nũquid nõ audierũt ⁊Ly.i.habẽt ne excusatõem sue infidelitatis ꝓpter defectũ publicatõis :quasi diceret:nõ. Ad qõ inducit auctoritatẽ ꝓphete Dauid que habet in ps.xviij.⁊ Et quide ⁊Goꝛ.i.certe ⁊ i emnẽ terrã ⁊ꝯtum ad terras medias⁊ exiuit sonus ⁊id ẽ fama ⁊ eoꝛum ⁊ i fines oꝛbis terre ⁊id est i terras extremas⁊ verba eoꝛũ ⁊ id ẽ ꝓdicatio vel auditus ꝓdicationis eoꝛum.

Postilla.

Omin⁹ possedit me ab ⁊c. In festo ꝯceptiõis bt̃e Marie ꝓgis
d ꝓ epl'a pñs lectio fm sc'tares legit̃:q lectio ꝓncipalit̃ exponit ó
ekna sapia q̃ xp̃s ẽ filius Marie virgis. Honoꝛ aũt filij ẽ honoꝛ mr̃is:⁊ econuerso honoꝛ mr̃is ẽ honoꝛ filij. Ifrã Bet̃.omel'.iij.sup Missus ẽ:dicit: Nõ ẽ dubiũ ꝙd i laudib⁹ mr̃is ꝓferim⁹ ad filiũ ꝑtinere:et rursũ cũ filiũ honozam⁹ a laudib⁹ mr̃is nõ recedim⁹. Ifrã dicit ekna sa-

¶In festo conceptiõis glozioſiſſime virginis Marie Prouer.viij.

d Omínus possedit me ab initio viaꝛ suarũ añꝯ quicꝯ faceret a ꝑncipio. Ab ekno oꝛdiata sũ ⁊ ex antiqs añꝯ terra fieret. Necdũ erãt abyssi ⁊ ego iã ꝯcepta erã. Necdũ fontes aq̃rũ eruperãt:necdũ mõtes graui mole ꝯstiterãt:añ oẽs colles ego parturiebar. Adhuc terrã nõ fecerat ⁊ flumina ⁊ cardines oꝛbis terre. Quãdo ꝑparabat celos aderã:quãdo certa lege ⁊ girovallabat abyssos. Quando ethera firmabat sursuz ⁊ librabat fõtes aquaꝛ. Quãdo circũdabat mari terminũ suũ:⁊ legem ponebat aquis ne trãsirẽt fines suos. Quãdo appẽdebat fundamẽta terre cum eo eram cũcta componẽs. Et delectabar per

pientia⁊ Dñs possedit me ab initio viaꝛ suarũ ⁊Ly.i. opeꝛ suoꝛuz añꝯ qcꝯ faceret a ꝑncipio ⁊.i. añ oẽz creatõnẽ⁊ ab ekno oꝛdiata sũ ⁊ ex antiqs añꝯ ẽra fieret. Necdũ erãt abyssi et ego iã ꝯcepta eram. Necdũ fontes aquarũ eruperant ⁊sez de locis subtraneis⁊ necdũ mõtes graui mole cõstiterãt ⁊.i.sup terrã planã eleuati⁊ Ante oms colles ego parturiebar ⁊.i. ꝓcedebã a fecunditate pẽna⁊ adhuc terraz nõ fecerat ⁊ flumia ⁊.i.creaturã visibilẽ⁊ ⁊ cardines oꝛbis ẽre ⁊.i. ꝓtes mũdi ꝓncipales: q̃ sũt oꝛiẽs:occidẽs: austꝛ ⁊ aq̃lo⁊ Añ ꝓpabat celos aderaz ⁊idiuisa eĩ sũt opa trinitatis :⁊ iõ filius⁹ q̃ ẽ sapia genita sq̃ opat̃ cũ pẽ: vt pz Jo.

v. Pĩ me⁹ vsꝯ mõ opat̃ ⁊ ego opoꝛ⁊ qñ certa lege ⁊ gyrovallabat abyssos ⁊.i.ꝓcauitates vbi ꝯgregare sunt aque:vt appareret arida habitatio hoim ⁊ animaliũ terrestriũ apta⁊ quãdo ethera firmabat sursum ⁊ id ẽ sperã ignis que naturaliter sursum ferꝛ. Illa eĩ ps elemẽtoꝛ q̃ cõtigua ẽ spere lune ether vocat̃ ⁊ librabat fõtes aq̃ꝛ ⁊ ꝯstituẽs eos i põdere:i numero ⁊ mẽsura⁊ qñ circũdabat mari terminũ suũ:⁊ legẽ ponebat aq̃s ne trãsirẽt fines suos ⁊ne afflueret ⁊ opiret aridã ⁊ qñ appendebat fũdamẽta terre ⁊.i.ꝓtes iferiozes terre circa cẽtꝛ:q̃ sũt q̃dã fũdamẽta supioꝛ ꝑtiũ⁊ cũ eo erã cũcta ꝯponẽs ⁊qz idiuisa sũt opa trinitat̃⁊ ⁊ delectabar ꝑsingulos dies ⁊.i.eternalit̃ gaudebã cũ pẽ ⁊ spũsctõ⁊ ludẽs

Universidad de Deusto
Biblioteca

corã eo oĩm tpe: z ludẽs ĩ orbe terraꝝ ¦ .i. ludũ facies de orbe tefraꝝ: q̃ similis ẽ ludo/pile q̃ de vno trãsferf ad alũ fm quãdã revolutiõz: qz regna terre trãsfert atq; ꝓstituit de gente in gentẽ ¦ z delicie mee esse cum filijs hoim ¦ scz p gram ¦ Nũc ergo filij ¦ .s. p adoptõez ¦ audite me ¦ .s. p debitã attentiõem ¦ Beati q̃ custodiũt vias meas ¦ .i. viã mãdatorũ et viã ꝓsilioꝝ ¦ audite disciplinã ¦ de moribus humanis ¦ z estote sapiẽtes ¦ ĩ diuitijs ¦ z nolite abij cere eã. Beat⁹ hõ q̃ audit me ¦ .s. mihi obediẽ do ¦ z q̃ vigilat ad fo/res meas q̃ttidie ¦ scz ĩ loco diuini cultus de/uote orãdo ¦ et obſuat ad postes ostij mei: qui me inuenerit ¦ p gratiã ¦ inueniet vitã ¦ scz eter nã ¦ z hauriet salutem a domino ¦ qui ẽ fons salutis. Postilla.

singulos dies ludẽs corã eo oĩ tpe: z ludẽs ĩ orbe traꝝ z delicie mee eẽ cuz filijs hoim. Nũc g̃ filij audite me: btĩ q̃ custodiũt vias meas. Audite disci plinã z estote sapiẽtes z nolite abijce re eã. Btus hõ q̃ audit me z qui vigi lat ad fores meas q̃ttidie: z obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit inueniet vitã z hauriet salutẽ a dño

¶ In festo sancti Thome apostoli

Am nõ estis hospites zc. Que/re infra in ꝓmuni sanctoꝝ.

¶ In festo sancti Stephani p thomartyris. Actuum. vi. z. vij

I N diebus illis: ste/pha⁹ plen⁹ gra z fortitudie faci ebat pdigia z signa magna ĩ populo Surrexerũt aũt quidã de synagoga que appellabaf libertinorum z cyre/nensiũ z alexandrinoꝝ z eoꝝ q̃ erãt a cilicia z asia disputãtes cũ stephano Et nõ poterãt resistere sapiẽtie z spi/ritui qui loquebaf: Dura ceruice z ĩ circũcisi cordib⁹ et auribus vos semp spũisctõ restitistis sicut pres vri ita z vos. Quẽ ꝓphetarũ nõ psecuti sunt pres vri? Et occiderũt eos q̃ pnũci/abãt de aduẽtu iusti: cui⁹ vos nũc p/ditores z homicide fuistis. Audien/tes aũt hec dissecabaf cordib⁹ suis z stridebant dentib⁹ in eum. Cũ aũt essz stephanus plenus spiritusancto intendens in celum vidit gloriaz dei z iesum stantẽ a dextris virtutis dei z ait: Ecce video celos apertos z filiũ hois stantẽ a dextris ꝓtutis dei Exclamãtes aũt voce magna ꝓtinu erunt aures suas z impetum fecerũt vnanimiter in eum. Et eijcientes eũ extra ciuitatem lapidabãt. Et testes

dib⁹: vos sp spũisctõ resistitis ¦ qui locur⁹ ẽ p pphetas de xp̃o ¦ cui⁹ nũc pditores z homicide fuistis ¦ Ly. ei⁹ crucifixiõz ꝓcurãdo ¦ Audientes aũt hec dissecabaf cordib⁹ suis ¦ Ly. qz nõ habebãt rõem interficiẽdi eũ: z tamẽ oĩbus modis interfecere volebãt. Et sic dissecabaf inte/ri⁹: qz passio ꝑualẽs discrepabat a rõe recta ¦ et stridebãt dẽtib⁹ i eũ ¦ sic canes rabidi ¦ Cũ aũt eẽt stephan⁹ plen⁹ spũisctõ intendẽs ĩ celum ¦ vbi fiduciã suã collocaue/rat ¦ vidit gloriaz dei ¦ ad ꝓfectatiõem suã ex speciali gra ¦ et iesum stantẽ a dextris virtu/tis dei ¦ Lyra: ad desi gnãdum q̃ erat parat⁹ ad eius robo:atiõem: quia stare ꝓprium est adiuuãtis ĩ plio. Se/dere aũt ꝓprium est iu dicantis vel regnantis ¦ Et ait: Ecce video celos aptos: z filiũ ho mis stãtẽ a dextris vir tutis dei ¦ Lyra: Nõ ẽ hic intelligẽdum q̃ celi fuerũt diuisi: cũ sint in corruptibiles: sz qz cla re vidit ac si nullũ esset obstaculũ intermediũ ¦ Exclamãtes aũt vo/ce magna ¦ ne audirent stephani verba ¦ ꝓtinue rũt aures suas z impe tuz fecerũt vnanimiter ĩ eũ ¦ nõ ratõe sed furia moti ¦ z eijciẽtes eũ ex tra ciuitatẽm lapida/bãt ¦ tãꝫ blasphemũ. Modus eĩ erat blasphemos extra ciuitate la/pidari. Ulñ dicit dñs ad Moysen Leuit. xxiiij. Educ blasphemum z obruet eũ oĩs popul⁹ lapidib⁹ ¦ Et testes deposuerũt vestimenta sua sec⁹ pedes adolescẽtis q̃ vocabaf Saul⁹ ¦ Ly. vt expediti⁹ z celeri⁹ eum interficerẽt ¦ Et lapidabãt stephanũ inuocãtẽ z dicẽtẽ: Dñe Jesu suscipe spiritũ meũ. Positis autem gembus ¦ Lyra: vt i orando modus esset deuotus ¦ clamauit voce magna ¦ quia ꝓcedebat ex affectu magno ad ꝓximoꝝ salutẽ ¦ dicẽs: Dñe ne statuas illis h̃ pctm̃ ¦ Ly. reseruãdo eis ad penã eternã: sed da eis pniaz. Ulñ Beda: Stephan⁹ pro seipso

Universidad de Deusto
Biblioteca

stādo orauit: ꝫ p inimicis flexis genib⁹ ꝛc. | Et cū h̄ dixisset | ex feruore charitatis: fm dictū saluatoris Mat. v. Orate p calūniātib⁹ ꝛ psequentib⁹ vos | obdormiuit i dño | Nā aia eⁱ sctissima absorpta fuit i abysso supne claritatis ꝛc. Sequit i textu | Saul⁹ aūt erat psentiēs necieⁱ. Facta ē aūt illa die psecutio magna i ecclia q̄ erat hierlymis: ꝛ oēs dispersi sunt p regiōes iudee ꝛ samarie p̄ter ap̄los. Curauerūt aūt stephanū | Ly. i. deecter sepelierūt | viri timorati | id ē timētes deuz. Int̄ ꝗs gamaliel fuit p̄ncipal⁹ | ꝛ fecerūt plāctum magnū sup̄ eū.

i N diebꝫ illꝭ: vidi sup̄ mōtē ꝛc.

Ly. i. ecclesia triūphāte q̄ oꝛ mōs syon: vt habet Heb. xij. | agnū stātē | .i. xp̄m: q̄ ē agn⁹ dei: vt hic Joh. i. ca. | ꝛ cū eo cētū q̄dragintaquattuoꝛ milia | i ralī numero venerātur pueri innocētes: q̄rū festū pagit fm illaz visionē q̄ ostēsa ē Johi qñ a domiciano cesare i exiliuz missus fuerat: vbi scp̄sit libꝝ Apocalipſ. Sed tamē certus numerus pueroꝝ innocētiū nō repit certitudialiter i scp̄turis | habētes nomē eⁱ⁹ et nomē p̄tis eⁱ⁹ scp̄tū i frōtib⁹ suis.

depositerūt vestimēta sua secꝰ pedes adolescētis q̄ vocabat saul⁹. Et lapidabāt stephanū inuocārēz dicētē: dñe Jesu suscipe spm̄ meū. Positis autē genib⁹ clamauit voce magna dicēs: Dñe ne statuas illis h̄ pctm̄. Et cuz hoc dixisset obdormiuit in dño.

¶ In festo scti Johis apli ꝛ euāge.

q Ui timet deū faciet bōa ꝛc. q̄re etiā i cōi sctoꝝ de euāgelistis.

In festo puerorū Innocentū. Apocalipsis. xiiij.

i N diebus illꝭ vidi sup̄ mōtē syō agnū stātē et cū eo cētū quadragintaq̄ttuoꝛ milia habētes nomen eius et nomē patris eius scriptū in frontibus suis. Et audiui vocē de celo tāq̄ vocē aquaꝝ multarum et tanq̄ vocem tonitrui magni.

Et audiui vocē de celo tāq̄ vocē aquarū multarum | .i. multitudinis sanctoꝝ | tanq̄ vocem tonitrui magni | i quo designat magnitudo laudis eius: nō solum ex laudātiū multitudine: sed etiā ex modo laudis ꝛ qualitate | Et vocē quā audiui sicut citharedoꝝ citharizātiū i citharis suis | Nam hec laus est coꝝ deo ꝛ angelis eius gratiosa | ꝛ canrabant quasi cāticum nouū | quia dicti laudātes sunt de numero sanctoꝝ noui testamēti | ante sedē | scz dei | ꝛ ante quattuoꝛ aīalia ꝛ seniores | .i. in p̄sentia sanctoꝝ patriarchaꝝ ꝛ pphetaꝝ in celo existentium | Et nemo poterat dicere cāticum nouū nisi illa cētum quadragintaq̄ttuoꝛ milia q̄ empti sunt de terra | .s. de sanguine xp̄i | Hi sunt q̄ cū mulieribus nō

sunt coinq̄nati: ꝑgines em̄ sunt | integritatē carnis seruādo | hi sequunt agnū q̄cūq̄ ierit: hi empti sūt ex hoib⁹ p̄mitie deo | .i. gratiosi sūt p̄mi fruct⁹ ꝛ magis delectabiles | ꝛ i oze coꝝ nō ē inuētū mēdaciū | Nā pueri isti p̄itatē fidei nō ioquēdo sz mozīēdo ꝛfessi sūt | sine macla sūt aūt thzonū dei | nā macla origial⁹ pcti purgata fuit p̄ture sui martyrij.

ſ Aul⁹ aūt adhuc spi. ꝛc Ante mitiū illⁱ⁹ ep̄le scribit sctūs Lucas q̄ discipuli quidā erāt dispsi post lapidatōez sancti Stephani: ptrā sibāt euāgelizātes verbū dei. Philipp⁹ autez descēdēs i ciuitatē Samarie predicabat illis christū. Intēdebāt aūt turbe his q̄ a Philippo dicebātur vnanimiter audientes ꝛ videntes signa que faciebat Multi em̄ eoꝝ q̄ habebāt spūs immūdos clamātes voce magna exibāt. Multi aūt paralitici ꝛ claudi curati sunt. Factuz est g̃ magnū gaudiū in illa ciuitate. Tunc postmodum sequitur epistola hodierna | Saulus autem adhuc spirās | Lyra. i. ex vehemēti spiritu ignē persecutionis i se accendēs: et in alijs cōtra ecclesiā | minaꝝ | in verbis iniuriosis | ꝛ cedis | id est verberib⁹ ꝛ flagellis | in discipulos dominī | id ē ꝓtra credētes in christū iesum dominū nostrum: qui tunc dicebātur discipuli: quia nōdum nominabātur christiani | accessit ad p̄incipem sacerdotū | Lyra: nō vocatus: sed ingerēs se voluntate nocēdi inflammatus | ꝛ petijt ab eo epistolas | vt ex eius auctoritate magis posset nocere fidelib⁹ | i Damascum ad synagogas | Lyra: vt ibi psequerē credētes sicut fecerat i hierusalē | vt si quos inueniret huius vie viros ac mulieres vinctos pduceret i hierl'm. Et cū iter faceret ꝓtigit vt aꝑ ꝓpiq̄ret damasco: ꝛ subito circūfulsit eū lux ō celo | lz. sic

Et vocē quā audiui sicē citharedoꝝ citharizātiū i citharis suis: et cātabāt q̄ si cāticū nouū añ sedē ꝛ añ q̄ttuoꝛ aīalia et seniores. Et nēo poterat dicere cāticū nisi illa cētū q̄dragintaq̄ttuoꝛ milia q̄ empti sūt de tra. Hi sūt q̄ cū mlieribꝫ nō sūt coinq̄nati: ꝑgies em̄ sunt: hi sequūt agnū q̄cūq̄ ierit. Hi empti sūt ex hoibꝫ p̄mitie deo ꝛ agno: ꝛ i oze eoꝝ nō ē inuētū mēdaciū. Sine macula sunt añ thzonū dei.

¶ In psiõe scti Pauli apli Act. ix

ſ Aulus autez adhuc spirās minarū et cedis in discipulos dñi accessit ad p̄incipem sacerdotum: ꝛ petijt ab eo epistolas i Damascū ad synagogas: vt si quos inueniret huius vie viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalem. Et cū iter faceret contigit vt appropinquaret

solet fieri i chozuscatõe ꝛ fulgure ꝛ cadẽs i terrã ꝓ stupoze ꝛ admiratiõe ꝓ audiuit vocẽ ꝯ.s. auditu corpis ꝛ mẽtis ꝓ dicẽtẽ sibi: Saule saule ꝓ hec duplicatio fit ad magis mouẽdũ eꝰ attẽtõz ꝓ ꝙd me pseq̃ris ꝯ.s.i mẽbzis meis: q̃ pseq̃bar Saulꝰ ꝛ nõ xp̃m i ppria pona: qz iã sedebat ad pzis dexterã gloſus ꝓ ꝙ dixit ꝙs es dñe: ꝛ ille: Ego sũ ihs quẽ tu pseq̃ris duꝛ ẽ tibi ꝛtra stimulũ calcitrare ꝯ.i. potẽtioꝛi te incõpabiliter resistere ꝓ et tremẽs ac stupẽs ꝓ Ly. de cognita xp̃i potestate: quẽ ante nõ credebat i celo regnare: sz magis vt falsum pzopheraz cũ dãnatis esse ꝓ dixit: Dñe ꝙd me vis facere ꝯ q. di. ex nũc paratꝰ sum tibi i oĩbus obedire ꝓ Et dñs ad eũ Surge ꝛ ingredere ciuitatez: ꝛ ibi dicẽt tibi ꝙd te opoꝛteat facere. ꝓ In hoc ostẽdit xp̃s q̃ vult q̃ vnꝰ hõ informetur ab alio ꝓ Viri autẽ illi q̃ comitabanꝫ cũ eo stabãt stupefacti audiẽtes quidẽ vocẽ sz neminẽ videntes. Surrexit aũt Saulus de terra apertisq̃ oculis nihil videbat. Ad manus autẽ illũ trahẽtes introduxerũt Damascuz. Et erat ibi triby dieby nõ vidẽs: ꝛ nõ mãducauit neq̃ bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias. Et dixit ad illuz i visu domiꝰ: Ananía.

Damasco: ꝛ subito circũfulsit eũ lux de celo: ꝛ cadẽs i terrã audiuit vocem dicẽtẽ sibi: saule saule q̃d me pseq̃ris? Qui dixit: Quis es domine? Et ille Ego sum Jesus quem tu psequeris Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens dixit Dñe ꝙd me vis facere? Et dñs ad eũ Surge ꝛ ingredere ciuitatẽ: ꝛ ibi dicẽt tibi ꝙd te opteat facere. Viri aũt illi q̃ comitabanꝫ cũ eo stabãt stupefacti: audiẽtes quidẽ vocẽ ꝯ.s. neminẽ videntes. Surrexit aũt Saulus de terra apertisq̃ oculis nihil videbat. Ad manꝰ aũt illũ trahẽtes introduxerũt Damascuz. Et erat ibi triby dieby nõ vidẽs ꝓ Ly. visu corpali: videbat autẽ visu mẽtali: q: sm doctoꝛes cõiter i illo triduo fuit raptꝰ vsq̃ ad celũ tertiũ ꝛ nõ mãducauit neq̃ bibit ꝓ Ly. sustẽtatꝰ illa visiõe sicut ꝛ Moyses. xl dieby i mõte synai ꝓ Erat aũt quidã discipulꝰ Damasci nõie Ananias ꝓ Ly. qui de iudaismo ad fidẽ xp̃i conuersus fuit: sciaꝛ vita famosus ꝓ Et dixit ad illuz i visu dñs: Ananía. At ille ait: Ecce ego dñe. Et dñs ad eũ: Surge ꝛ vade i vicum qui vocaꝫ rectus: ꝛ quere in domo Jude ꝓ Ly ra: Hospes cm̃ Pauli Judas vocabaꝫ Saulũ nõie tharsensem ꝓ id est de tharso oꝛundũ ꝓ ecce em̃ oꝛat ꝓ Est cm̃ oꝛo elevatio mẽꝭ i deũ vt inqt Hugo i de oꝛõne. Fuerat aũt vsq̃ ad tertiũ celũ raptꝰ: ꝛ ex illo raptu egressus deo gr̃as agebat ꝓ ꝛ vidit ꝯ.i. revelatõe dei ꝓ viz. Ananiaz nõie ꝓ ita q: revelatio sibi facta fuit nõ solũ de psona sed ctiã ꝺ ꝓpo nõie ꝓ introcũtẽ ꝛ iponẽtẽ sibi manꝰ vt visũ recipiat ꝓ Ly hec aũt ipositio erat ad curatõz corpalẽ: sicut de b. laurẽtio legit q: ponebat manꝰ sup ceco: oculos ꝛ illumiabãt ꝓ Rñdit aũt ananias ꝓ Ly. se excusando: eo q: saulus erat famosus i pse cutõe credẽtũ i chzistũ ꝓ Dñe audiui a multis de viro hĩ quãta mala fecit sctis tuis i hierlm ꝛ hic hz ptãtẽ a pncipibus sacerdotũ alligandi oẽs q̃ inuocãt nomẽ tuũ. Dixit aũt ad eum dñs: Vade qm̃ vas electõis ẽ mihi iste ꝯ.i. speciale vas electuz gr̃e ꝛ scie pr̃etiuũ ꝓ vt poꝛtet nomẽ meũ ꝓ siez ope ꝛ p dicatiõe ꝓ coꝛa gẽtib: ꝛ regib: ꝛ filijs Jsrl: ego em̃ ostẽdã illi ꝯ.s.q̃ esse ctũ ꝓ quãta opteat eum pati q̃ nõie meo ꝓ qz q̃ multas tribulatões oꝛter nos intrare i regnuz celoꝝ ꝓ Et abijt Ananias ꝓ ad exequẽdũ domi mãdatũ ꝓ ꝛ introiuit i domũ ꝛ iponẽs ei manus dixit: Saule frat: dñs misit me Jesus q̃ apparuit tibi in via q̃ veniebas vt videas et implearis spũsctõ: ꝛ pfestiz ceciderũt ab oculis eius tanq̃ squame piscium: q̃ causate fuerãt i eo a lumie excessiuo ipm excecãte ꝓ ꝛ visũ recepit: ꝛ surgẽs baptizatꝰ ẽ ꝯ.s. i nõie ihu xp̃i ꝓ ꝛ cũ accepisset cibũ pfortatꝰ ẽ ꝓ duplici pfortatiõe. s. spũ ꝛ coꝛpe ꝓ Fuit aũt cũ discipulꝰ q̃ erat damasci p dies aliq̃t: ꝛ ptinuo igressus synagogã pdicabat ihm qm̃ hic ẽ filꝰ dei ꝓ stati pꝰ baptismũ. Ex illo pz q̃ doctꝛinaz euãgelicã nõ habuit ab hoie ꝓ sz a deo ꝓ stupebãt aũt oẽs q̃ eũ audiebãt ꝓ ꝺ tãta subita mutatõe: p quã atrocissimꝰ fidei pſecutoꝛ factꝰ fuerat ꝓ stãtissimꝰ eiꝰ pdicatoꝛ: ꝛ dicebãt: Nõne hic ẽ q̃ expugnabat i hierlm eos q̃ iuo-

cabāt nomē illud: z huc ad h venit vt victos illos duceret ad pncipes sacerdotū. Saul⁹ aūt multo magis ɔualescebat .s. pcedēs semp ō bono i melius z ɔfundebat iudeos q̄ habitabāt Damasci: affirmās qm̄ hic est xp̄s .Ly. i. q Jesus nazarenus est vere xp̄s i lege z ppbetis promissus. Quod declarabat p scripturas veteꝝ testamēti quas dicerat a Gamaliele: z postea multo pfectius a deo illustrāte. Postilla.

b Ec dic dñs deus z. In psenti epla nunciat vteꝝ aduēt⁹ xp̄i .s. i carnē z i iudiciū: et primo denunciat pm⁹ aduent⁹ i carnē cū dicitur [Hec dicit dñs deus] sez p̄ [ecce ego mitto angelū meū] Ly. i. Johānē baptistā q magis duxit i terris vitā angelicā q̄ humanam. Q, em̄ hec scriptura intelligit de Johe baptista h̄ p̄z Matt. xi. vbi xp̄us dixit de Johe: Hic est de quo scriptum ē: Ecce ego mitto angelū meū z pparabit viā ante faciē meā .i. ante filium meū: q̄z pdicatio et baptism⁹ Johis fuerūt q̄dā ppatiōes ad baptismū z pdicatiōz xp̄i [et statī veniet ad templū scm̄ suuz] .i. i hierl̄m: qz ibi xp̄us hodie fuit oblat⁹ a mr̄e z recept⁹ a symeōe: z postmodū ibi pluries pdicauit: z ibidē multa miracula fecit [dñator quē vos q̄ritis] .i. quē vos desideratis [z angel⁹ testamēti] .i. xp̄s q fuit nūci⁹ noui testamēti [quē vos vultz] videlicz ihs xp̄s desiderat⁹ a scris p̄ibus z ppbetis. Scdo denūciat hic aduēt⁹ xp̄i ad iudiciuz cū ōz [Ecce veniet dicit dominus exercituū] Ly. i. veniet certitudinaliter ad iudictū [Et q̄s poterit cogitare diem aduēt⁹ eius] quasi diceret nullus. Unde Mat xxiiij. De die illa z hora nemo scit: neq angeli celoz nisi solus p̄ [z q̄s stabit] .i. potit stare [ad videdū eū] Ly. qz sic pm⁹ aduēt⁹ fuit i būitate z māsuetudine: ita z scōs erit in ptāte et terme z visū recepit. Et surgēs baptizatus ē: Et cū accepisset clbū ɔfortat⁹ ē. Fuit aūt cū discipulis q̄ erant Damasci p dies aliquot. Et ɔtinuo ingressus i synagogas pdicabat Jh̄m qm̄ hic ē fili⁹ dei. Stupebāt aūt oēs qui eū audiebāt z dicebāt: Nōne hic ē qui expugnabat in hierusalē eos q̄ inuocabāt nomē istud: z huc ad hoc venit vt vinctos illos duceret ad pncipes sacerdotū. Saulus aūt multo magis ɔualescebat et cōfundebat iudeos qui habitabant Damasci affirmās qm̄ hic est christus.

¶ In festo purificatōis sancte Marie virginis Malachie. iij.

b Ec dicit dominus de⁹ us Ecce ego mitto angelum meum q̄ pparabit viam añ faciem meaz: et statim veniet ad templū sanctū suuz dñator quē vos queritis z angel⁹ testamēti quē vos vultis. Ecce venit dicit dñs exercituum. Et q̄s poterit cogitare diē aduētus ei⁹: et q̄s stabit ad videndū eū: Ipse em̄ quasi ignis ɔflās: z quasi herba fullonū: Et sedebit ɔflās z emūdās argētū: z purgabit filios leui: z colabit eos quasi aurū z quasi argentū: z erūt dño offerētes sacrificia in iustitia. Et placebit dño sacrificiuz iuda z hierusalē sicut dies seculi z sicut anni antiqui dicit dñs omnipotens.

¶ In cathedra sancti Petri apostoli. prima Petri. i.

p Etrus apl's ihesu christi electis aduenis dispsionis pōti galathie capadocie asie z bithinie ẽm pscientiā dei patris in sctificatōem spūs in

LII

roze [Ipse em̄ quasi ignis ɔflās: z quasi herba fullonū] Ista referunt ad pmū z ad scōm aduētū: cū em̄ ōz: Ipse em̄ q̄si ignis ɔflās: ad scōm aduētū ptinet: z quasi herba fullonū: ad pmū. Nā herba fullonū q̄vtūtur fullones ad purificādū vestes z faciēdū eas nitidas: mir⁹ z suauius lauat sordes pānoz. Ignis aūt cū magna violētia purgat metallū Sic i pmo aduētu xp̄s cū magna māsuetudīe z quadā suauitate penitētie purgauit pctoꝝes Jn scdo aduentu purgabit p ignē [z sedebit dñs] .s. i iudicio [ɔflās et emūdās argētū] q̄a sic argentū ɔflat i igne vt purget: emūdatū ātī thesauris reponit: sic fiet i die iudicij: nā i igne purgabūtur electi q̄ nōdū plene fūt purgati in purgatorio: q̄tenꝰ purgati transeāt i thesauros dñi: vt sint ibi q̄si auz z argētū [z purgabit filios leui] p leui hic itelligit sacerdotal' dignitas: purgādi q̄ fūt mistri sacerdotal' officij [z colabit eos q̄ si auz z q̄si argētū] ad pfectā mūdiciā deducēdo [z erūt offerētes dño sacrificiū i iustitia] sez operū [z placebit dño sacrificiū] .s. oblarū [p iuda z hierl̄z] .i. p oibus actiuis q̄ itelligūt p iuda: z ɔtēplatiuis q̄ itelligūt p hierl̄m [sicut dies scl'z sicut anni antiq̄] id ē sicut placuit sacrificiū Abel: Melchisedech z Abraā z aliozꝝ scōrū p̄m i seculis p̄teritis z annis antiq̄s [dicit dñs omnipotēs]

p Etr⁹ apl's ihesu z. Notādū q Simō petrus fil⁹ iohāna puncie galylee vico de bethsaida frater andree apl'i discipul' salvatoꝝ scribit hāc epl'az pselitis .i. bis q̄ pmo ō gētilitate ad iudaismū: z postmodū de iudaismo ad xp̄m ɔuersi erāt. Qui p fide xp̄i patiebant z dispsi erāt post lapidatōz sci Stephani. Illis scribit a rhoma tpe Claudij cesaris. Ūñ hic ōz [Petr⁹] Ly. pmo em̄ vocatus fuit Simon: sed postea a christo ihesu nominatus est Petrus a petra quē

Universidad de Deusto
Biblioteca

ē xp̄s ꝓpter fidei firmitatē | aplūs ihesu xp̄i | .i. missus a ihesu xp̄o. Gor. ecce nomē officij: nobile officiū ē eē nūciū siue legatū xp̄i | electȝ | .s. a deo ad fidē catholicā | aduenis | .s. q̄ de gēilitate venerāt ad iudaismū: z ō iudaismo ad fidē xp̄i | dispsiōis | .i. q̄ sunt de dispsiōe z extra trā iudee z illis videt btūs petr' spāliť scribere. Ob ptz ex h̄ qō subdit | ponti | Gor. puincie grecie q̄ ē iuxta mare | galathie | alia puincia ē a q̄ galathe dicti sunt | asie | minoris. s. in q̄ pdicauit Johēs euāgelista: asia ꝓ maior ē media pars orbis | bithinie | alia puincia: et oēs iste puincie sunt greco. In his prouincijs dispsi erāt | ex p̄scientiā dei patrȝ | Ly. z accipit hic p̄scientia ꝓ p̄destinatōe | i sanctificatōz spūs | Ly. talis em sanctificatio apparop̄at spūisctō | i obedientiā | .i. ꝙ obedientiā | et aspsionē sanguis Jesu xp̄i | q̄ fuit obediēs vsq̄ ad mortē: mortē aūt crucis Phil. ij. Ab hac autē passiōe hūt efficaciā oia sacra noue legȝ q̄ sunt instra nre sanctificatōis | gra vob | i vita pūa | z pax i futuro multiplicet | qz tūc cherabiť tot' hois appetit' | Bñdict' de' | Ly. ex tū ad totam trinitatē | z p̄ dñi nri Iesu xp̄i q̄ fm magnā miscōiaz suā | Ly. z nō fm merita nra | regenerauit nos | scz in sacro baptismi ꝙ qō efficimur filij dei adoptiui | i spem viuā | .i. certā | ꝙ resurrectōz Iesu xp̄i ex mortuis | p quā habem' certitudinē future glorificatōis: qz cū esset hō passibilis sicut z nos ad vitā immortalez resurrexit. Et qz filij adoptiui habent ius in hereditatis participatōe: ideo subdit | in hereditatē | Gorra: i futuro habendā | incorruptibilē | Lyra: nam hereditas celestis nūq̄ deficit | z incōtaminatā | quia nihil immundū recipit | z immarcescibilē | nam suū decorē nūq̄ minuit | cōseruatam i celis | Beda: nō in p̄senti vandā: sed tēpore p̄finito reddendā | in vobis | id est ꝙ illud quod i vobis est ꝙ gratiā z liberum arbitriū z ꝙ bona merita vestra | qui custodimini i virtute dei | nō vestra. Unde ps. cxxvi. Nisi dñs custodierit ciuitatē | ꝙ fidē | que facit hoies fortes ad pseuerādum | i salutem | Ly. cōsequendam | paratā reuelari | z ostēdi z dari que modo latet | i tempore nouissimo | Ly. .i. finali iudicio. Nā electi apparebūt glorioši in anima z i corpe | in quo | scz tempore nouissimo | exultabitis | scz etnaliter modicū nūc si oportet contristari | Ly. qualiť | i varijs tēptationibus | Gor.

obedientiā z aspsiōez sanguis Jesu xp̄i: gra vobis z pax multiplicet. Bñdict' de' et p̄ dñi nri Jesu xp̄i q̄ fm suā miscōiā magnā regenerauit nos in spem viuā ꝙ resurrectōz Jesu xp̄i ex mortuis in hereditatē incorrupti bilē z incōtaminatā z immarcescibilem conseruatā in celis in vobis q̄ in virtute dei custodimini per fidem in salutem paratam reuelari in tempore nouissimo in quo exultabitis: modicū nūc si oportet cōtristari i varijs tentatōibz vt ꝓbatio fidei vīe multo pciosior sit auro qō ꝙ ignē ꝓbat. Inueniat in laudē z glorią z honorē in reuelatione ihesu christi

¶ In festo scti Matthie apli. Act. i.

e Surgēs petr' in medio frm su/ oz dixit (erat aūt turba hoim sil' fere cētū vigiti) Viri frēs oportet i/ pleri scptūrā quā p̄dixit spūsscūs ꝙ os dauid de Juda q̄ fuit dux eoz q̄ ꝓphēderūt ihm q̄ cōnūerat' erat i nobis: z sortitus est sortē ministerij huius: z hic quidem possedit agruz de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius z diffusa sunt oia viscera eius. Et notū factū ē oībus habitātibz hierl'm vt appellaret ager ille lingua eorum acheldemach: hoc ē ager sāguis. Scptū ē enī i libro psal/

tā interioribz q̄ exterioribz q̄ ad ipsaz multiplicitatē. Unde ps. xxxiij. Multe tribulatōes iustoz. Et Act. xiiij. Per multas tribulatōes oportet nos intrare i regnū ce. | vt ꝓbatō fidei vīe multo pciosior sit auro qō ꝙ ignē ꝓbat | Ly. sicut aurū i fornace plectū inde nō deteriorat: sz purius z melius efficit: sic ꝛc. | inueniat | Gor. i. cedat | i laudē hoim | z glorią am | angeloz | z honorē | dei | i reuelatōe Jesu xp̄i dñi nri | .i. tpe iudicij i quo christus manifestabit gloriā electorum.

Surgēs petr' i mediorz. Assit initiuz illi' epl'e scribit s. Lucas i eodē ca. di. q̄ postq̄ Xps in die ascensiōis videntibz discipulis eleuat' est in celū. Tūc oēs sil' reuersi sunt hierl'ymā a mōte qui vocat' oliueti q̄ ē iuxta Hierosolymam sabbati habēs iter Ly. id ē mille passus: qz nō licet iudeis in sabbato vltra tale spaciuz ambulare. Et cū introissent i cenaculū ascendebāt vbi manebant Petr' z Iohes z Jacobus Andreas: philippus z thomas: bartholomeus z matthe': Jacobus alphei. s. filius: h̄ oz ad dzaz alteri' iacobi q̄ fuit fili' zebedei z simon zelotes z iudas iacobi h̄ oz ad dzaz iude pdictoris. Vi oēs erāt pseuerātes vnanimit' i oratiōe cū mulieribz. Ly. deuotȝ q̄ erāt secute ihm a galylea. Et maria mr̄e ihu z fribz ei' .i. aliys ō cognōe ihu: q̄z plures erāt ibi ꝛc. Tūc stati sedit pūs epistola | In dieb' illis | Ly. .i. tpe medio int ascensiōz dñi z pēthecostes | Exurgēs petr' | tanq̄ pncipal' | erat aūt turba hoim sil' fere. cxx. Viri frēs oportet ipleri scptūrā quā p̄dixit spūsscūs ꝙ os Dauid | Cui' verbū nō pōt esse falsum | de Juda q̄ fuit dux eozū q̄ comphēderūt Jesum q̄ cōnumeratus erat i nobis | Ly. .i. vn' de duodeci apostolis | z sortit' ē sortē misterij hui' | Ly. .i. dignitatē apostolicā quā habuit ꝙ xp̄i electiōem: sicut dicit Joh. vi. Nōne duodecim vos elegi z vn' ex vobis diabolus

Universidad de Deusto
Biblioteca

ē:sors em̄ aliq̄ accipit ꝑ pte:ꝛ sic accipit hic q̄ ī ptē apl'oꝝ vocat⁹ē| ꝛ h̄ q̄dē possedit agrū ō mercede iniq̄tatis ⌋Ly.i.possideri fecit ab alijs:q̄ xxx.denarios q̄b⁹ iniq̄ xp̄m vēdiderat i tēplū ꝓiecit:ex q̄b⁹ ꝓncipes sacerdotū emerunt agꝝ ꝑ sepultura pegrinoꝝ:vt h̄ Mat.xxvij. Et ena aliq̄ volūt q̄ iudas fuit ibi sepult⁹:et sic possedit agrū illū| ꝛ suspēsus crepuit medi⁹:ꝛ diffusa sunt oia viscera ei⁹ ⌋Ly.vt pena cōtrā deꝛ cul pe. Justū em̄ erat vt viscera q̄ tāta ꝓditōꝛ cō ceperāt enormit de vētre caderēt| ꝛ notuꝝ factuꝝ ē ⌋.s.enōrme factuꝝ iude| oīb⁹ habitātibus hier'm̄ ita vt appellaret ager ille ⌋.s.empt⁹ de p̄cio sanguis xp̄i| ligua eoꝝ ⌋.i.ꝑncipum sacerdotū q̄ emerūt agruꝝ illū| acheldemach ⌋h̄ ē ager sanguis .Scꝑtuꝝ ē em̄ ī lib.psalmoꝝ: Fiat ꝓmoratio ⌋.i.habitatio eoꝝ deserta:ꝛ nō sit q̄ ihabiter ī ea ⌋ hoc scribit ī ps.lxviij.ī q̄ p̄ dixit dauid penā sacerdotū xp̄i mortē peurānū. Jn penā em̄ mortis xp̄i tēplū ꝛ ciuitas hier'm̄ fuerī ꝓbusta ꝑ romanos ꝛ sacerdotes ꝑtī interfecti ꝛ ptm captiui| ꝛ ep̄atuꝝ ei⁹ accipiat alt' ⌋Hoc h̄ ps.cviij.ī q̄ Dauid p̄ dixit penā Jude ꝓditoris q̄ xp̄m vēdidit ꝑncipib⁹ sacerdotū. Jsto em̄ Juda ꝑ suspēsiōꝛ mortuo Matthias successit ei i apostolatu. Apostolatus vel ep̄atus ōꝛ:vnde iā epi successores sunt apostoloꝝ:vt ōꝛ i decre. Et hoc ē quod ōꝛ hic| ꝛ ep̄atum eius accipiat alter ⌋.s.Matthias ⌋Oꝛtet ergo ⌋ad integrādū numeꝝ apl'oꝝ ⌋ex his viris q̄ nobiscum sunt ꝓgregati i oīm tpe quo intrauit ꝛ exiuit inter nos dñs Jhs ⌋Lyra scꝛ qui ꝑ experientiā nouerunt ꝓuersatōem eius Jesu christi| incipiēs a baptismate Johānis vsq̄ in diē qua assumptus ē a nobis ⌋Ly.nō em̄ legit Jesum docuisse publice:ꝛ miracula fecisse nisi postq̄ baptizatus fuit a Johe| testē resurrectōis eius nobiscū fieri vnū ex istis. Et statuerunt duos ⌋Ly.tanq̄ magis notabiles| Joseph q̄ vocatus ē Barsabas qui cognominatus ē Justⁿ:ꝛ Matthiā ⌋Ly.licet em̄ istos duos elegissent vt notabiliores alijs:tamē ignorabāt q̄s eoꝝ esset dignior ad apostolatum:ꝓpterea sup hoc implorauerunt diuinum iudicium| Et orāres dixerunt: Tu domine qui nosti corda oīm: ostende quem eligeris ex his duobus vnum accipere locū misteriū huius ꝛ apostolatus ō quo ꝑuaricat⁹ē Judas vt abiret ī locū suū:ꝛ dederunt sortes eis ⌋ Be

moꝝ:fiat ꝓmoratio eoꝝ deserta:ꝛ nō sit qui inhabitet ī ea ꝛ ep̄atū ei⁹ accipiat alter. Oꝛtet ergo ex his viris qui nobiscū sunt ꝓgregati in oīm tēpoꝛe quo intrauit et exiuit inter nos dñs Jesus icipiēs a baptismate Jōhānis vsq̄ i diē qua assumpt⁹ē a nobis testē resurrectōis eius nobiscum fieri vnū ex istis:ꝛ statuerūt duos ioseph q̄ vocat̄ barsabas q̄ cognoīat⁹ē iustus ꝛ Matthiā:ꝛ orātes dixerūt. Tu dñe qui corda nosti oīm: ostēde quē elegeris ex his duobus vnū accipere locū misteriū huiꝰ ꝛ apostolatus de quo ꝑuaricat⁹ē Judas vt abiret ī locū suū. Et dederūt sortes eis:ꝛ cecidit sors sup Matthiā ⌋ Ly. iste Joseph fuit cognat⁹ xp̄i: ꝛ tñ si bi ꝓposuit Matthiā: ꝑ hoc ostēdēs q̄ ad officia ecclesiastica non sunt hoies ex cōsanguinitate ꝓmouēdi| ꝛ annumeratus est cū vndecim apostolis.

¶ In festo Annunciationis Marie virginis. Esa.xi.

Egredietur virga de radice iesse ꝛ flos de radice ei⁹ ascendet: et requiescet sup eum spiritus domini

da sup Alex apostolorū: Matthias ante pēthecostes ordinādus sorte querit: quia nōdū plenitudo spūssancti i ecclesia diffusa ē. Septē autē diaconi postea nō sorte sed electōe apostoloꝝ sunt ordinati: ꝓpter hoc phibet ratiōabiliter talis electio: extra de sorti.c.vlti. nō tamen peccauerūt apostoli eligēdo Matthiā ꝑ sortē: qꝛ nōdū erat phibitū. Et qꝛ hoc fecerūt familiari ꝓsilio spūssancti qō nō ē trahendū ad ꝓsequētia ⌋ ꝛ cecidit sors sup Matthiā ⌋ Ly. iste Joseph fuit cognat⁹ xp̄i: ꝛ tñ si bi ꝓposuit Matthiā: ꝑ hoc ostēdēs q̄ ad officia ecclesiastica non sunt hoies ex cōsanguinitate ꝓmouēdi| ꝛ annumeratus est cū vndeci apostolis. Postilla

Gredie de virga de radice iesse.

Sciēdū q̄ ista pphetia exponitur ad lram de xp̄o a doctoribus catholicis: iudei tamē adhuc expectāt futuꝝ qō nos xp̄iani dicimus esse implētū i xp̄o iesu. Et sm hoc ōꝛ hic ⌋ Hec dicit dñs: Egredie⁹ virga de radice iesse ⌋ Ly.i. virgo Maria que dicit virga gracilis pauptate ꝛ hūilitate: flexibilis pietate| ꝛ flos de radice ei⁹ ascendet ⌋.i. xp̄s qui dicit flos ratione puritatis: quoniā nullū peccatuꝝ actuale seu originale habuit in eo locum.i. Petri.ij. Qui peccatū nō fecit: nec inuētus est dolus in oꝛe eius. Et qꝛ prulit fructum nostre salutis. Et dicit: ascendet de radice Jesse: qꝛ pater Dauid vocatus fuit Jsai ꝛ iesse. Christus aūt descēdit de Dauid| Et requiescet sup eū spūs dñi ⌋ Ly. quia in baptismo eius apparuit spūssctūs in specie columbe super euꝝ Matth.iij. ad designādum plenitudinē oīs gratie in eo| spiritus sapientie ⌋ Lyra: id est doctoꝛ sapiētie: vel spūs qui est sapiēcia ⌋ ꝛ intellectus: spūs cōsilij ꝛ fortitudinis: spiritus scientie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eum spiritus timoris dñi ⌋ Lyra: ista oīa dona pfectissime fuerunt ī anima christi: que scꝛ fuit pfectissima in oīmbus donis ꝛ charismatibus spūssancti| nō sm visionem oculoꝝ ⌋ scꝛ coꝛporalium iudicabit ⌋ Quia christus ꝑ scientiam suam cognoscit oīa que sunt: fuerūt vel erūt quātumcūq̄ sunt occulta: quia homo videt ea que patēt: deus aūt intuet coꝛ| neq̄ sm auditū aurū arguet ⌋ Lyra: id ē nō indigebit edoceri de veritate ab aliquo. Quia ꝑ seipm cognoscit. Unde Johānis.ij. Opꝰ ꝛ ei nō erat vt q̄s testimoniū ꝓhiberet de hoīe. Ipse em̄

Universidad de Deusto
Biblioteca

sciebat qđ cẽt i hoĩe | sz iudicabit i iusticia paupes |.s. euãgelicos iudicãs eos diuitũs celestib⁹ dignos: vũ Mat.v. Bti paupes spũ qm iporũ ẽ regnũ celoz | z arguet i eqtate p mãsuez tre | Ly.gõ fuit ipletũ qñ phariseos arguit p aplos qs notabãt false ỏ trãsgressiõe sabbati .s. qñ reuellebãt spicas mãib⁹ i die sabbati | z pcutiet trã |.i. hoies trenos | ỹ ga orz sui |.i. doctrina sua arguẽdo eoz pcã | z spũ labioz suoz mfficiet impiũ | Ly.i. antiꝓm fm qđ ỏz.ij.ad Thes.ij Et tũc reuelabitur ille iniqu⁹ quẽ dñs Jhs interficiet spũ oris sui: z destruet illustratõz aduent⁹ sui | z erit iusticia cingulũ lũbozũ ei⁹: z fides cinctoriũ renũ ei⁹ | Ly.i. iusti z fideles adherebũt sibi sicut cingulus z lumbare adherẽt homĩ: z hoc ptz ipletũ i apostolis: alijsqz discipulis et fidelib⁹ sibi p fidẽ z charitatẽ adherẽtibus. Postilla.

Adieb⁹ illis: locutus zc. Ysta scꝑtura Esa.p pheta locꝫ de dño nro ihu xpo: vñ ỏz | In dieb⁹ illis |.s.qñ Esa.p phauit | locut⁹ ẽ dñs | p Esaiaz ꝓphetam | ad Achaz |q̃ fuit idolatra pessim⁹ z regnauit.xvi ãnis i hierm: cui Esa.ꝓpha p̃dixit libatoz ꝓpũ z potẽtiã duoz regũ.s. regis syrie z samarie: p quã liberatõz figurabat vera liberatõ generis humani de ptãte hostis antiq. Verũm qz Achaz credere noluit: tũc dixit Esa. | Pete tibi signũ | Ly. liberatiois tue z ꝓpũ tui ab hostib⁹ | a dño deo tuo | Ly. z nõ ab idolis q̃ tu colis | in pfundũ inferni | scz vt aliqs reducat ab inferis: z annũciet tibi sicut factũ fuit i trãsfiguratõe oñi qñ venit Moyses ab iferis z appuit cũ Helya q̃ adhuc ẽ i paradiso | siue i excelsũ supꝫ | ac si dicat: Si vis hẽ signũ de celo: sicut habuit Ezechias rex qñ sol decẽ lineis regressus ẽ: z tpe Josue quãdo sol z luna steterũt i bello gabaon | Et dixit Achaz: Nõ petã | siquidẽ Achaz signũ petere renuit: ne i signo glorificaret dñs: z vilipenderent idola q̃ colebat: z tõ

spũs sapientie z intellectus: spiritus consilij z fortitudinis: spũs sciẽtie et pietatis: z replebit euz spũs timoris dñi: nõ fm visionem oculorũ iudicabit neqz fm auditũ auriũ arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes z arguet in equitate p māsuetis terre: z pcutiet terram virga oris sui z spũ labioruz suoz interficiet impiũ. Et erit iusticia cinguluz lumboz eius: z fides cinctoriũ renum eius.

¶ Item de eodem festo fm seculares Esaie. vij.

Adiebus illis: Locutus est dñs ad Achaz dicens: Pete tibi signuz a dño deo tuo in pfundum inferni siue in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam z nõ tentabo dominũ. Et dixit: Audite ergo domus

dixit | nõ petã | vt excusatoz hẽt nõ pcẽdi fubiũxit | z nõ tẽtabo dñm | ac si diceret: si peterẽ signũ tentarẽ deũ: z facerẽ ꝫ legem q̃ dicit Mat. iij. Nõ tẽtabis dñm deũ tuũ. Sz exq̃ iussus fuit petere debuisset. Ẽ alia trãslatio hz: Nõ petã z nõ exaltabo dñm.q.d. Nolo dato signo exaltet de⁹.ꝓpter qõ Esa.ꝓpha itulit di. | Audite g̃ dom⁹ dauid | q. di. Rex nõ vult audire: audiatz vos dom⁹ dauid | Nũqd paz vob ẽ molestos eẽ hoib⁹ |.i.ꝓphis ꝙs sepe molestabãt deridẽdo: affligẽdo z occidẽdo: vt pz.iij. Reg. z.ij. Parał.i pluribus locis | ꝙa molesti estis z deo meo | scz ꝓpter signũ ab eo oblatũ: renuendo ne nomẽ ei⁹ glorificet | ꝓpt hz |.s. ad declaratoz nois sui ꝓnci palis | dabit dñs ipse vobis signũ |.s. libera tõis vie: q̃uis sitz ingti: qz de⁹ multa bõa facit inuitis et ingtis: vt hĩ Mat.v. Pr vr cele stis solẽ suũ oriri facit sup bonos z malos zc.

daud: Nũquid paz est vobis molestos esse homibus qz molesti estis et deo meo: Propt hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce ꝫgo ꝛcipiet z pariet filiũ z vocabit nomẽ ei⁹ emanuel Butiz z mel comedet. vt sciat repzobare malũ z eligere bonum

¶ In festo apostolorum Philippi et Jacobi Sapientie. v.

Tabunt iusti ĩ magna cõstãtia aduersus eos qui se angustiauerũt z qui abstulerũt laborez eorũ. Uidẽtes turbabunt timore horribili. z mirabuntur in subitatiõe insperate salutis dicentes intra se penitentiam agentes z pre angustia spiri

| Ecce ꝫgo ꝛcipiet z pariet filiuz | Ly. btã virgo Maria a ꝓphetis denũciata q̃ ꝛcepit z peperit manẽs ꝫgo | z vocabit nomẽ eius emanuel | qõ ẽ iterꝑtatũ nobiscũ de⁹ | Butiz z mel comedet | Ly. hoc ỏz ad denotãdũ verã ei⁹ hũanitatẽ: qz talib⁹ nutritur hõ maxie i puericia | vt sciat repzobare malũ z eligere bonũ | nã ipsius xpi infantia nõ minuit ei⁹ sapiẽtiã: nec pl⁹ sciuit adult⁹ q̃s puul⁹: sz plus ostẽdit sapientiã suã adultus q̃s paruulus.

Tabunt iusti | ly. tpe iudicij | i magnitãtia | qz pfecte cũ xpo iudicabũt | aduersus eos q̃ se angustiauerũt | Ly. iferẽdo nocumtum eis i psonis | z q̃ abstulerũt laborez eoz | eis nocẽdo i rebꝫ tpalibus | Uidẽtes aũt turbabunt timore horribili: z mirabunt i subitatõe insꝑate salutis dicẽtes | Ly. Quia videbũt iustos gloriosos i corpore z alia: quod nõ crediderãt futuꝫ | z p angustia spũs gemẽtes intra se penitentiã agẽtes | sed sine fructu. Tum qz sunt extra statũ meriti z demeriti: tum qz nõ dolẽt ꝓpter offensam dei sed ꝓpter penas inferni. | Di su..t quos aliquãdo habuim⁹ i derisum |.s. i psenti vita | z i silitu

Universidad de Deusto Biblioteca

tūnē improperiū ⁊ Lyra: quia imp̄roperātes aliquib⁹ ponebāt xp̄ianos in exemplū dicētes: Ita miser fias sicut talis xp̄ianus vel iust⁹ ⁊ Nos insensati ⁊ Lyra: p ignorantiā futurorum bonorū ⁊ vitam illorū estimabamus insaniā ⁊ eo q̄ p̄temnebāt rēpozalē felicitatē ⁊ p̄speritatē ⁊ finē illorū sine honore ⁊ quia moriebant i p̄emptu p̄sentis vite ⁊ ecce quo modo p̄putati sunt inter filios dei ⁊ id ē inter angelos ⁊ inter sanctos sors illorū ē ⁊ ad quoz p̄sortiū tūc erunt assumēdi cū corpe ⁊ aia

Onfido de vobis ⁊c. Galathe sunt greci ⁊ isti seducti erant a via veritatis p falsos apostolos qui p̄dicabāt simul circūcisionez cum euāgelio ee necessariaz ad salutē Et illos apostol⁹ Paul⁹ i p̄senti epistola reuocat ad viam veritatis dicēs ⁊ Fres: Cōfido de vobis ⁊ Ly. q̄ ad monitōem meaz vos corrigatis ⁊ in domino ⁊ .i. p auctoriuz dei ⁊ q̄ nihil aliud sapiatis ⁊ nisi veritatez euāgelij quā p̄dicaui vobis ⁊ qui autē p̄turbat vos ⁊ Lyra. asserendo q̄ sine circūcisione saluari nō poteritis ⁊ portabit iudicium ⁊ Gorra. .i. sustiebit p̄dēnatōz ⁊ quicūq̄ est ille ⁊ .i. quātuscūq̄ sit ⁊ Ego autez fratres si circūcisionē adhuc p̄dico ⁊ lyra: dicēdo q̄ necessaria sit ad salutē ⁊ quid adhuc p̄secutōem patior ⁊ scz a iudeis: quasi diceret: nō paterer si ita esset: quia p nulla re p̄sequunt me iudei nisi hac de causa ⁊ ergo euacuatū est scādalū crucis ⁊ id ē scādalū quo iudei in mea p̄dicatione scandalizabant: quia iudei nō scandalizabant de Paulo p̄dicante iesum nazarenū crucifixuz fuisse: sed quia p̄dicabat eum vez christum esse ⁊ circūcisionē euacuasse ⁊ vtinam abscindant ⁊ Lyra: id est totaliter a vobis separentur ⁊ qui vos cōturbant ⁊ dicētes q̄ circūcisio sit vobis necessaria ad salutem ⁊ Quicūq̄ em̄ volunt placere ⁊ scilicet iudeis ⁊ in carne ⁊ id est legalibus obseruantijs ⁊ hi cogūt vos circūcidi ⁊ Lyra: id

tus gementes. Vi sunt quos aliquā do habuimus in derisum ⁊ in similitudinē improperij. Nos insensati vitā illoz estimabamus insaniā ⁊ finez illorum sine honore. Ecce quō computati sunt inter filios dei: ⁊ int sanctos sors illorum est.

¶ In festo inuentionis sancte crucis Ad Galathas. v.

c Onfido de vobis ī dño q̄ nihil aliud sapiatis. Qui aūt cōturbat vos portabit iudiciū q̄cūq̄ ē ille. Ego aūt fratres si circūcisionem adhuc p̄dico quid adhuc p̄secutiōez patior? Ergo euacuatū est scandaluz crucis: vrinā ⁊ abscindant q̄ vos cōturbant. Quicūq̄ em̄ volūt placere in carne hi cogunt vos circūcidi: tm̄

ad h̄ vos inducūt ⁊ tm̄ ⁊ supple h̄ factūr ⁊ vt crucz xp̄i p̄secutōz ⁊ Gor. i. p̄secutōem q̄ p̄ p̄dicatōe crucis xp̄i infert ⁊ nō patiāt .i. a iudeis q̄ p̄sequebant p̄dicatores crucis ⁊ neq̄ em̄ qui circūcidūtur ⁊ Ly. .i. falsi apostoli ⁊ legē custodiunt ⁊ qz i multis trāsgrediebant ⁊ sz volūt vos circūcidi vt in carne vestra glorient ⁊ scz apud iudeos de vra circūcisione iactādo se q̄ multos p̄selitos legis fecerī ⁊ Mihi aūt absit gl̄iari: nisi i cruce dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i ⁊ Ly. .i. i fide ⁊ p̄dicatōe xp̄i crucifixi ⁊ p quē ⁊ .i. xp̄m crucifixū ⁊ mihi mund⁹ crucifix⁹ ē ⁊ ly. .i. cōcupiscentia mūdi ē mortua nulā virtutē habens i me ⁊ ego mūdo ⁊ qz ap̄li⁹ nihil mundanū q̄ro

vt crucis xp̄i p̄secutiōem nō patiantur neq̄ em̄ qui circūcidunt legez custodiunt: sed volūt circūcidi vt in carne vestra glorient. Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce domini nostri Jesu christi: p quem mihi mundus crucifixus est ⁊ ego mundo

¶ In festo sancti Johannis baptiste Esaie. xlix.

a Vdite insule ⁊ attendite ppli ō lōge: dn̄s ab vtero vocauit me: ō vētre mr̄is mee recordat⁹ ē nois mei Et posuit os meū quasi gladiū acutū: i vmbra manus sue p̄texit me ⁊ posuit me sicut sagittā electā i pharetra sua: abscōdit me ⁊ dixit mihi: seruus me⁹ es tu Isr̄l qz i te gl̄ificabor

Eldite insule ⁊ attē. ⁊c. Ān̄ inti uz illi⁹ ppbie h̄: q̄ cuz educeret dn̄s filios isr̄l de egypto aquā ō petra p̄duxit eis in deserto: ⁊ scidit petrā ⁊ fluxerūt aq̄. Nō ē pax impijs dicit dn̄s. Tunc stati sequit p̄ns lectio q̄ p̄ncipaliter exponit de xp̄o ⁊ Hec dicit dn̄s: Audite insule ⁊ Glo. ordi. Sub insulaz noie alloq̄t dn̄s de us i p̄sona filij ecclesias de gētibus collectas ⁊ attēdite populi de lōge ⁊ .i. ab extremis terre ⁊ dominus ab vtero vocauit me: ⁊ de vētre matris mee recordatus ē nomis mei ⁊ Lyra: hoc dicit i p̄sona christi homis: ō quo adhuc existēte i vtero matris dixit dominus p angeluz suum ad Joseph Matth. 1. Vocabis nomē eius Iesum. Ipse em̄ saluū faciet populū suū a peccatis corū ⁊ posuit os meū quasi gladium acutū ⁊ Ly. in quo notat effi cacia verbi christi ad exturpādum vicia ⁊ i vmbra manus sue id ē protectionis sue ⁊ p̄texit me ⁊ nō em̄ fuit captus a iudeis nisi quādo voluit ⁊ se spōte obtulit: vt patet Joh. xviij. Dixi vobis qz ego sum: si g̃ me q̄ritis sinite hos abire ⁊ posuit me sicut sagittā electā ⁊ In hebreo h̄z clarā. .i. limatā: p hoc intelligitur puritas ⁊ claritas doctrine christi ⁊ i pharetra sua: id ē i sua p̄tectōe ⁊ abscōdit me ⁊ .i. vsq̄ ad tempus reuelationis mee ⁊ dixit mihi: seruus meus es tu ⁊ hoc ratiōe humanitatis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ī q̄ acceplt formā seruī: vt pz Phil.ij. Semetipm exinauit formā serui accipiēs ꝙ ista ꝙ sic noiaꝝ xp̄s: qz ō xp̄o ista nat⁹ ꝙ qz ī te gliabor ꝙ mirabilia diuiē ptātis z excellētie demōstratiua ꝙ z nūc dic dñs formās me ex vtero ſuū sibi ꝙ Ly. qz ab instāti i icarnatōe fuit diuit⁹ coz p⁹ xp̄i forma tū z aiātū: z sic extūc pfect⁹ fuit xp̄s oib⁹ scietijs z charismatib⁹ ꝙ dedi te i lucē gentiū ꝙ Ly. z h̄ p suſceptōez lumis fidei ꝙ vt sis sal⁹ mea ꝙ .i. a me missa z data ꝙ vsq̄ ad extremū terre ꝙ Ly. z h̄ mō dixit xp̄s apostolis Act. i. Eritis mihi testes i hierlm z i oī iudea z samaria: et vsq̄ ad vltimuz tre ꝙ reges videbūt ꝙ Ly. mirabilia i ꝓtute nois xp̄i fiēda p apl̄os z eoz̄ successores ꝙ z cōsurgēt pncipes ꝙ ad statū fidei xp̄i ane: qō maxime patuit tpe ꝯstantini ꝙ z adorabūt dñm deū tuū sctm Israel ꝙ .s. deū pzem ꝙ q elegit te ꝙ Ly. s. xp̄m hominē ad op⁹ redēptōis humane. Postilla.

Et ego dixi iuacuū laborani sine cā z vane fortitudinē meā ꝯsūpsi: g iudiciū meū sit cū dño: z op⁹ meū cum deo meo. Et nūc dicit dñs formans me ex vtero seruū sibi. Ecce dedi te ī lucē gentiū vt sis sal⁹ mea vsq̄ ad extremū terre. Reges videbunt et consurgent pncipes: z adorabūt dñm deū tuū z sanctū Israel q̄ elegit te.

¶ In festo beatoꝝ Petri z pauli apostolorum. Actuū .xij

m Jsit herodes rex man⁹ vt affligeret q̄sdā ō ecclesia. Occidit autē Jacobuz fratrē Johānis gladio. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apphēdere z Petrum. Erant aūt dies azimoꝝ. Quē cum apprehēdisset misit in carcerem: tradens q̄z quatuor quaternionibus militum ad custodiendum volens post pasca pducere euz populo. Et Petrus quidē seruabat in carcere: oō aūt fiebat sine intermissiōe ab eccl̄ia ad deuz p eo. Cū aūt pductur⁹ eēt eū herodes: ī ipsa nocte erat Petrus dormiēs inter duos milites vinct⁹ cathenis duabus: z custodes ante ostiū custodiebant carcerē. Et ecce angel⁹ dñi astitit z lumē refulsit in habitaculo: percussoq̄z latere petri excitauit eū dicēs Surge velociter: z ceciderūt cathene de manib⁹ eius. Dixit autē angel⁹ ad eū: p̄cingere et calcia te caligas tuas z fecit sic: z dixit ei: Circūda tibi vestimētū tuū z sequere me: z exiēs seq̄bat eū: z nesciebat q̄z verū est qō fiebat p angelū. Existimabat aūt se visam videre. Transeūtes aūt primā z scōaz custodiā venerūt ad portā ferr

sit Herodes rex. Pro intellectu lr̄e sciēdū q̄ tres fuerūt Herodes i iudea ō q̄b⁹ scr̄ptura facit mētōez. Prim⁹ fuit herodes ascalōita: z iste fuit rex iudee istituť a rhomāis: cui⁹ p̄ fuit idume⁹. Et tpe isti⁹ Herodis nat⁹ ē xp̄s: z iste herodes occidit pueros inocētes: vt h̄z Mat. ij. Scōs vocatus fuit herodes antipas: z iste decollauit Johem baptistā. Tercī⁹ vocat⁹ fuit agrippa: z lz iste ī pncipio fuit pauꝑ: tñ postea fauētib⁹ sibi duob⁹ iparoꝝib⁹ rhomāis scz gaio z claudio fuit elevat⁹ ad regnū: z iste ō roma venēs i iudeā honorifice valō fuit receptꝰ a iudeis: ppt̄ qō ī fauorē eoꝝ occidit Jacobū frez iobis z icarceravit petꝝ. Ūñ ysus Ascalonita necat pueros: antipa Johez. Agrippa iacobū: claudēs i carcere petꝝ. Et h̄ est qō ōr ī pncipio lectōis ꝙ Jn dieb⁹ illis: Misit herodes rex manus. i. ptātē suā ꝙ vt affligeret q̄sdā de eccl̄ia ꝙ supple credētū ꝙ occidit āt iacobuz frem iobis gladio ꝙ non solū xp̄ianos afflixit sed etiā occidit ꝙ vidēs āt qz placerz iudeis ꝙ .s. occisio iacobi ꝙ apposuit ap̄hēdere z petꝝ ꝙ Glo. oz. qz pl⁹ placeret iudeis si pncipes occiderēt ꝙ erāt āt dies azimoꝝ ꝙ Ly. qñ ap̄hēdit petrum: z h̄ addit ad significādū cāz q̄ ē nō stati occidit petꝝ sic fecerat de iacobo: volebat eū expectare trāsitū solēnitatꝝ pascal: i q̄ iudei. vij. dieb⁹ vescūť panib⁹ azimis: z etiā qz nō licebat i pasca quēq̄z occidere ꝙ quē cū ap̄hēdisſz misit i carcerē ꝙ Ly. ne posſit effugere ꝙ tradēs eū q̄ttuor q̄ternionib⁹ militū ad custodiēdū ꝙ ōr āt q̄ternio q̄ h̄z q̄ttuor milites sub se: sic cēturio q̄ h̄z cētū ꝙ volēs p⁹ pasca pducere eū ppl̄o ꝙ .i. exponere morti p volūtate ppli ꝙ Et petr⁹ q̄dē fuabat i carcere. Oō aūt fiebat sine intermissiōe ab eccl̄a ad deū p eo ꝙ Ly. vt xp̄s adhuc i vita seruaret suū vicariū ꝙ Cū aūt pductur⁹ eū eēt herodes ꝙ .s. de carcere vt occideret: i ipsa nocte ꝙ immediate p̄cedēte ꝙ erat Petr⁹ dormiēs inť duos milites: vinct⁹ cathēis duab⁹ z custodes ante ostiū custodiebāt carcerē ꝙ Ly. Petr⁹ ita custodit⁹ fuit q̄ non patebat ei eua-

sio via humana. Et qz deficiēte hūano subsidio solet adesse diuinum
ō subdit| z ecce angel⁹ dñi astitit |ad Petri liberatiōz |z lumē refulsit i
habitaculo carceris |s.ad ei⁹ ꝓsolatiōz |pcussoq; latere Petri excitauit
eū dicēs. Surge velociter: z ceciderūt cathene de manib⁹ ei⁹. Dixit aūt an-
gel⁹ ad eū: pcingere |Ly.vt sis apt⁹ ad ambulādū. Resoluerat em̄ Pe-
trus cingulū suū vt vestis posset pedes cooperire ꝓ frigiditatē carcer| z
calcia te caligas tuas|
Ly. Est aūt caliga ge
nus calciamēti nō hñs
corrū sup pedes| z fe-
cit sic. Et dixit illi Ci-
ngē da tibi vestimētū tu
um z seqre me. Et exi
ens seqbat eū: z nesciebat qz verꝫ ē qđ fiebat
p angelū: existimabat aūt se visus videre |Ly.
fortitudo em̄ carcer| z diligens custodia fece
rāt sibi imaginatōz de
uadēdi ipotētia: ppt
qđ rē gestā somniū esti
mabat| Trāseūtes aūt
pmā |Glo.or. Primū
quaternionē cū suis| z
secūdaz custodiā |s.i. secūz
ēternionē cuz suis: qui
oēs erāt oppssi somno
|venerūt ad portā ferreaz |Ly. erat exterior
porta carceris |q̄ du-
cit ad ciuitatē: que vltro apta est eis |virtute diuina vel angelica| Et
exeuntes processerūt vicum vnū |ad maiorē Petri assecuratiōem| Et
continuo discessit ab eo angelus |subito disparēdo | Et Petrus ad se
reuersus dixit: Nūc scio vere quia misit dñs angelū suū: et eripuit me
de manu Herodis: z de oīni expectatōe plebis iudeoꝝ |Ly.cūc em̄ p-
cepit qꝫ nō erat somniū sed res gesta. Postilla.

Ece iste venit saliēs ꝛc. Ante initiū illi⁹ lectiōis habeķ i eodem
e ca. Leua ei⁹ sub capite meo: z dextera illi⁹ amplexabit me Tūc
sequit̄ pñs epistola| Ecce iste venit saliēs i mōtib⁹ trāsiliens
colles |Glo.de sinu pr̄is i vtēꝫ ꝙginis: de vtero ꝙginis i pr̄sepiū: de pr̄-
sepio i mundū: de mūdo i patibulū: de patibulo i sepulcꝝ: de sepulcro
ecōuerso i mūdū: z ō mūdo ad pr̄is dexterā| siūis ē dilect⁹ me⁹ capree|
ppt visū acutū: qz tātū acumē hz i videndo qꝫ a remotꝫ videt vēatorē ve-

nientē: z loca alta ascēdit: z a venatore nō videt: sz venatorē videt. Sic
spūaliter deus cūcta videt: vt Heb.iiij. Oia nuda z apta sunt oculis
eius |binnuloq; ceruoꝝ |s.i. fetui cerui: vel capree ꝓpter velocitatē. Hin
nulus em̄ se cōmib⁹ nō pōt defendere: z ideo fugit insequētes q̄diu pr̄.
|En ipse stat post parietē nostꝝ |id ē carnē assumendo: diuitas em̄ la
tet i humanitate| respiciēs p fenestrā |s.i. p apostolos illuminātes eccle
siā: sicut p fenestrā ra-
dius solis illumiat do
mū: sic xp̄us p aposto
los ecclesiā illumiauit
|pspiciēs |s.i. de longe
aspiciēs |p cācellos |s.i.
p p̄iarchas ecclesiam
illuminando. Sicut p
forāmē magnū transit
magnū lumē: et p quū
forāmē quū lumē trā-
sit: sic p apostolos sic
per fenestras magnas
magnū lumen in eccle
sia luxit: p p̄iarchas
paz de lumine transit:
sicut p qua foramia q̄
cācelli dicūtur. Sūt em̄ cācelli parua foramina i fenestra virgulata p
virgas cācellatas p quas modicū de lumine transit| En dilectus me-
us |s.i. christus loquit̄ mihi: Surge |scz ab octo| ppera |quia via i qua
es periculosa est| amica mea |p charitatis latitudinez| columba mea |p
integrōis rectitudinē| formosa mea |p morū honestatē| z veni |scz i tuā
recreatōem| Jam em̄ hyems trāsiit |s.i. ꝓgelatio paganoꝝ nolentium fi
dem recipe| imber abiit z recessit |s.i. tyrānorum psecutio| flores appa
ruerunt |s.i. odores bonoꝝ opeꝝ| i terra nostra |s.i. ecclesia| tps putati
onis aduenit |s.i. tempus ad resecādū vicia| Vox turturis |s.i. spūssan
cti| audita ē i terra nostra |s.i. cordib⁹ electorū: qz sicut turtur i occul-
to cātat z i cātu gemit: sic spūssanctus occulta revelat: z aias i qua ha
bitat gemere facit p pniam| Ficus protulit grossos suos |Ficus em̄ p-
mo fert fructus inutiles: secūdo ꝓ vtiles z maturos. Sic simulit̄ syna
goga p̄mo protulit fructꝰ immaturos z iutiles: deinde xp̄m z apostolos
tāq; fructus maturos z vtiles nobis mistrauit| vinee florētes |s.i. eccle
sie particulares virtutib⁹ suis| dederūt odorē suū. Surge ꝓpera ami
ca mea: speciosa mea z veni: columba mea i foramib⁹ petre |s.i. xp̄i vul
neribꝰ| i cauerna macerie |s.i. lateris christi vulnere| ostēde mihi faciem
tuā |s.i. ꝙuersatiōz tuā nō alienā sicut hypocrite| sonet vox tua |s.i. p̄di-
catio tua| i auribꝰ meis |s.i. ad honorē meū| vox em̄ tua dulcis |s.i. p̄di-
catio tua| z facies tua decora |s.i. q̄n p̄dicatōi correspōdet vita.

abijt z recessit. Flores apparuerūt in terra nostra: tempus putatōis aduenit. Vox turturis audita est in terra nostra. Ficus protulit grossos suos vinee florentes dederūt odorez suum Surge propera amica mea speciosa mea z veni colūba mea in foraminibus petre in cauerna macerie. Ostende mihi faciem tuā. Sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis et facies tua decora.

ream que ducit ad ciuitatē que vltro apta ē eis: z exeuntes processerūt vicuz vnū. Et cōtinuo discessit ab eo angelus. Et Petrus ad se reuersus dixit Nūc scio ve qz misit dñs angelū suū z eripuit me de manu Herodis z de omni expectatione plebis iudeorū. ¶ In festo visitationis virginis Marie. Cantico.vj.

Ece iste venit saliēs i mōtib⁹ trāsiliēs colles Silis ē dilect⁹ me⁹ capree binnuloq; ceruoꝝ. En ipse stat post parietē nostꝝ respiciēs p fenestras p spiciens p cācellos. En dilectus meus loquit̄ mihi: Surge ppera amica mea: columba mea: formosa mea z veni. Jam em̄ hyems transijt imber

Universidad de Deusto
Biblioteca

m Ulierē fortē ḝs inueniet ⁊c. Añ initiū illi⁹ lectiōis locut⁹ ē spūs sanct⁹ p Salomonē dicēs: Api os tuū: deceme qō iustū ē: ⁊ iudica paupez ⁊ Ly. i. exeḝre iusticiā p paupib⁹ qñ habēt iustā cāz Tūc sḝḱ epla pñs ⁊ Mulierē fortē ḝs inueniet ⁊ In ista epla pōit ꝺmēdatio fortis mulieris. Doctores catholici cōit dicūt q̄ p mulierē fortē itelligit sacra scptura: ⁊ hāc expositōz pseḝt Hiē. de ly. sup pñtē eplaz di. ⁊ Mulierē fortez ⁊. i. sacrā scpturā: q̄ ꝓtinet ver ā sniaz ⁊ iuiolabilē ꝑi tatē ⁊ ḝs inueniet ⁊ quia pauci attingūt ad eius plenā noticiā ⁊ pcul ⁊ ō vltimis finib⁹ pciū ei⁹. Confidit i ea coꝛ viri sui ⁊ sez de bono ꝓmio recipiēdo: et ōꝛ hic vir ei⁹ doctoꝛ bon⁹: i cui⁹ p sona dicit Sap̄. vij. Hāc amaui et exq̄siui a iuuētute mea: ⁊ q̄siui spōsaz assumere ⁊ spolys nō indigebit ⁊ q̄ in ꝓmio duplicē stolā habebit. s. stolaz corp⁹ ⁊ stolā aie ⁊ reddet ei ⁊. s. spōso tali ⁊ bonū ⁊ non malū oīm⁹ diebꝫ vite sue ⁊. s. bonū gr̄e in pñti ⁊ glozie i futuro ⁊ q̄siuit lanā ⁊ linū: ⁊ opata ē ꝑsilio manuū suaꝝ. Facta ē q̄si nauis institoꝛis de lōge portās panē suū De nocte surrexit deditq̄ pdā domesticis suis ⁊ cibaria ancill' suis Cōsiderauit agꝝ ⁊ emit eū: ō fructu manuū suaꝝ plātauit vineā. Accixit foꝛtitudie lumbos suos ⁊ roboꝛauit bꝛachiū suū: gustauit ⁊ vidit q̄ bōa ē negociatio ei⁹: nō extinguet i nocte lucerna eius. Manū suaz misit ad foꝛtia: ⁊ digiti eius app̄hēdet fusū: manū suā aputt iopi: ⁊ palmas suas extēdit ad paupez. Hō timebit domui sue a frigoꝛib⁹ niuis Oēs ei⁹ domestici ei⁹ vestiti sūt duplicib⁹. Stragulatā vestē fecit sibi: byssus ⁊ purpura i dumētū ei⁹. Nobilis i poꝛtis vir ei⁹ q̄n sederit cū senioꝛib⁹ terre. Sindonē fecit ⁊ vēdidit: et cingulū tradidit chananeo. Foꝛtitudo et decoꝛ indumētuz ei⁹: ⁊ ridebit in die nouissimo Os suum aperuit sapientie: ⁊ lex clemētie in lingua eius. Cōsiderauit semitas domus sue ⁊ panē ociosa non comedit. Surrexerūt filie ei⁹ et beatissimā ⁊ laudauerūt eā: vir ei⁹ ⁊ laudauit eā. Multe filie congregauerūt diuicias: tu supergressa es uniuersas. Fallax gr̄a et vana est pulcritudo: mulier timens dñm ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuū suaꝝ: et laudent eā in portis opa eius. Explicit.

¶ In festo beate Marie magdalene Prouerbioꝛum. xxxi.

m Ulierē fortē ḝs inueniet: pcul et ō vltimis finib⁹ pciū ei⁹. Cōfidit i ea coꝛ viri sui ⁊ spolys nō indigebit. Reddet ei bonū ⁊ non malū oīb⁹ diebꝫ vite sue. Quesiuit lanā ⁊ linū: ⁊ opata ē ꝑsilio manuū suaꝝ. Facta ē q̄si nauis institoꝛis de lōge portās panē suū De nocte surrexit deditq̄ pdā domesticis suis ⁊ cibaria ancill' suis Cōsiderauit agꝝ ⁊ emit eū: ō fructu manuū suaꝝ plātauit vineā. Accixit foꝛtitudie lumbos suos ⁊ roboꝛauit bꝛachiū suū: gustauit ⁊ vidit q̄ bōa ē negociatio ei⁹: nō extinguet i nocte lucerna eius. Manū suaz misit ad foꝛtia: ⁊ digiti eius app̄hēdet fusū: manū suā aputt iopi: ⁊ palmas suas extēdit ad paupez. Hō timebit domui sue a frigoꝛib⁹ niuis Oēs ei⁹ domestici ei⁹ vestiti sūt duplicib⁹. Stragulatā vestē fecit sibi: byssus ⁊ purpura i dumētū ei⁹. Nobilis i poꝛtis vir ei⁹ q̄n sederit cū senioꝛib⁹ terre. Sindonē fecit ⁊ vēdidit: et cingulū tradidit chananeo. Foꝛtitudo et decoꝛ indumētuz ei⁹: ⁊ ridebit in die nouissimo Os suum aperuit sapientie: ⁊ lex clemētie in lingua eius. Cōsiderauit semitas domus sue ⁊ panē ociosa non comedit. Surrexerūt filie ei⁹ et beatissimā ⁊ laudauerūt eā: vir ei⁹ ⁊ laudauit eā. Multe filie congregauerūt diuicias: tu supergressa es uniuersas. Fallax gr̄a et vana est pulcritudo: mulier timens dñm ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuū suaꝝ: et laudent eā in portis opa eius. Explicit.

ad declaratōem veritatis sacre scripture ⁊ Facta ē quasi nauis institoꝛis de lōge portās panē suū ⁊ Ly. sicut em̄ i nauī istitoꝛis portāt diuersa vite hūane necessaria: sic i sacra scptura ꝓtinēt oia necaria ad salutē ⁊ De nocte surrexit ⁊. i. surgere fecit. Amoꝛ em̄ sacre scpture inducit doctoꝛes bonos ⁊ discipulos ad surgēdū de nocte p studio ⁊ oꝛōe ⁊ dedit q̄ pdā domesticis suis: ⁊ cibaria ancillis suis ⁊ In hebꝛeo hī annonā: q̄ sacra scptura reficit oēs studētes i ea fideliṫ ⁊ Cōsiderauit agꝝ ⁊ager iste est disciplina studij celestis: vt dicit bt̄us Gꝛegoꝛius i omelia. xxx. vij. ⁊ Et emit eum ⁊id est emi fecit a studentibus per domatiōem carnis rēdigēdo eā sez in obsequiuz spūs ⁊ de fructu manuū suaꝝ plātauit vineā ⁊. i. exēplo vite ⁊ ꝑbo doctrine fecit fideliū multiplicatōez q̄ sunt palmites vinee dñi: vt dicit Gꝛeg. ome. vij. ⁊ accixit foꝛtitudie lūbos suos ⁊. i. accingi fecit lūbos studioso⁹ cingulo castitatis ⁊ roboꝛauit bꝛachiū suū ⁊ p multiplicatōz bonoꝝ opis ⁊ gustauit ⁊ vidit q̄ bōa ē negociatio ei⁹ ⁊ Ly. p exptiā dulcedis ex studio sacre scpture resultāt⁹ ⁊ Nō extinguet i nocte ⁊. i. i morte ⁊ lucerna ei⁹ ⁊. i. claritas sue noticie: sed magis augebit ⁊ Manum suā misit ad foꝛtia ⁊ In hebꝛeo hī ꝓprie: q̄ ē q̄dā circulus aliquātulū pōderosus i iferioꝛi ꝓte fuse posit⁹ vt recte ⁊ ordinate ⁊ expedite ꝓtat: ⁊ huic dicto cōsonat q̄ subdit ⁊ digiti ei⁹ app̄hēdent fusuz ⁊ p verteḃ hic intelligit recta itētio op⁹ dirigēs ⁊ Manum suā aputt iopi: ⁊ palmas suas extēdit ad paupes ⁊ Ly. scptura em̄ sacra quasi vbiq̄ inducit nos ad opera misericordie ⁊ Non timebit domui sue a frigoꝛib⁹ niuis ⁊. i. a pena gehēne: sm q̄ dicit rabi Salomon: alleḡs illud Job. xliij. Ab aḡs niuū trāsiet ad calorē nimiū: ⁊ loquit ibi de hoie damnato ⁊ Oēs em̄ domestici ei⁹ ⁊. i. boni doctoꝛes ⁊ discipuli ⁊ vestiti sunt duplicib⁹ ⁊. i. virtutib⁹ intellectualibus ⁊ moꝛalibus: que sunt vestes anie ⁊ Stragulatā vestē ⁊. i. diuersis coloꝛib⁹ intextā ⁊ fecit sibi ⁊ q̄ sacra scptura de oīm genere virtutū ⁊ bonoꝝ tractat ⁊ ad ea inducit ⁊ byssus ⁊. s. castitatis ⁊ purpura ⁊ charitatis ⁊ indumētū eius ⁊. i. vere studentiū i ea sciētia pariter ⁊ vita ⁊ Nobilis i poꝛtis vir eius ⁊. i. doctoꝛ bonus qui dicit nobilis i poꝛtis. i. inter sapiētes antiquitus sedētes ad reddēdū veritatis iudiciū: ideo subdit ⁊ quādo sederit cum senioꝛib⁹ terre ⁊. i. cuꝝ sapiētib⁹ qui habēt regere terrā ⁊ iudicare ⁊ Sydonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulū tradidit chananeo ⁊ In hebꝛeo habemt mercatoꝛi. Per syndonez que est vestis linea ⁊ mūda intelligit puritas mētis: p cingulū ꝙo castitas coꝛpis. Vñ dicit Gꝛego. omel'. xxij. Lumbos em̄ ꝑcingim⁹ cū carnis luxuriā p ꝓtinētiam coartamus. Dicit autem sacra scptura ista facere eo q̄ ad ea inducit ⁊ Foꝛtitudo ⁊. i. constātia mētis ⁊ decoꝛ ⁊ sez exterioris honestatis ⁊ indumētū ei⁹ ⁊ ridebit ⁊. i. ridere faciet studētes i ea fideliter ⁊ i die nouissimo ⁊ qñ audiēt vocē dñi dicētis: Venite ⁊ ñdicti p̄is mei ⁊c ⁊ os suū aputt sapie ⁊ q̄ sacra scrip-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ptura docet sapiaz desursuz descēdētē| z lex clemētie i lingua ei⁹] qz tā i nouo ꝯ i veri testamēto sacra scpturā ad clemētiā iducit| ꝓsiderare fecit| semitas dom⁹ sue].i. ꝓscie secreta studētiū i ea: z qz hic labor ē optim⁹: iō seqt| z panē ociosa nō comedit. Surrexerūt filie ei⁹] i. discipuli studiosi| z utilissimā pdicauert]qz sacrā scpturā sup oēz alia extollūt| vir ei⁹ z laudauit eā] Ly. doctor bon⁹ q doctrinā suā incipit a pmēdatiōne sacre scpture| Multe filie] Ly. s. pbor z sapiētiz scpture| ogregauert diuitias].i. multas cognitiones veritatis| tu supgressa es vniuersas]qz sacra scpturā mlto plures veritates tradidit ꝯ alie scpture. Et etiā puriores: qz i ea nulla falsitas admiscet cū immediate emanat a pma ꝓtate: scpture vero hūanit⁹ adiuēte z si ꝓti neāt multas veritates tñ hñt admixtas multas falsitates: sic patz i scpturis Arist. z alioz phorū q negāt creatōz mūdi zc.| fallax gra z vana ē pulcritudo].s. verborū rhetoricorū i hūanis scpturis: z mazie poeticis: i qbꝫ sub ornatz verb latēt multe falsitates [mulier timēs deū| .i. sacra scptura q̄ qsi vbiqz iducit ad reuerētiā dei et timorē| ipsa laudabit].s. p̄ ceteris scpturis| date ei de fructu manuū suaruz].i. studētib⁹ i ea dabit fruct⁹ gloriosus| z laudēt eā i portis opa ei⁹].i. sapientes i portis sedētes cū iudicibus: z isti sapiētes dicunt opa sacre scpture: inq̄tum p eius studiū sapientiā ꝓsequunt.

f Jcut p vni⁹ delictū zc. Añ initiū illi⁹ epl'e scribit s. Paul⁹ i codē ca. di. Si em̄ vni⁹ delicto mors regnauit p vnuz: multo magis abundātiā gre z donatōis z iusticie accipiētes i vita .s. btā regnabūt p vnū .s. ihm xpm. Tūc seqt pñs epla| Fres: sicut p vni⁹ delictū] Ly. s. Ade| oēs homines i ꝯdemnatōz] Gor. i. simul aie z corpis dānatōem | sic p vnius hois iusticiā].i. xpi| oēs homines i iustificatiōz vite] Ly. sicut p delictū Ade p ꝓpagatōz z originale pctm̄ oēs homines incurrūt dānatiōez simul aie z corpis: sic p vn⁹ hois. s. xpi passiōz oēs sūt liberati. s. ab eterna damnatione| Sicut em̄ p inobedientiaz vni⁹ hois].s. Ade| pctōres ꝓstituti sunt multi: ita p vni⁹].s. xpi| obedientiā iusti ꝓstituent multi] Ly. qz sic p inobedientiā Ade comedētis lignū ventū posteri facti sūt iniusti: sic p obedientiā xpi i ligno crucis passi oēs sūt iustificati ꝯtū ad sufficientiā. Sz q p graz xpi nō oēs iustificāt: hoc nō puenit ex defectu gre sz ex defectu hoim eā repellētiū| lex añ subintrauit] post culpā vel legē naturalem| vt abundaret delictū].i. abūdāt⁹ cognosceret delictū: multa em̄ erāt pcta añ legē que nō credebātur esse peccata: vel nō esse tāta. Rom. iij. p legem cognitio pcti| vbi autē abūdauit delictū] p legē| supabūdauit z gratia] p christuz pctōrib⁹ venia conferendo: vt sicut regnauit peccatum in morte] Lyra. i. potentiā habuit deijciendi ad mortez eternam |ita z gratia regnat p iusticiā i vitā eternaz] potenter nos inducendo ad vitam eternam |per Jesum christum dominū nostz]q̄ ē mediator dei z hominū.

Tē de eodē festo ꝑm seculares. Ad Rhomanos. v.

Postilla.

f Jcut p vnius delictū i oēs homines in ꝯdēnatōz: sic p vni⁹ iusticiā. oēs homines i iustificatōz vite. Sic ei p inobediētiā vnius hois pctōres ꝓstituti sunt multi: ita z p vnius obedientiā iusti ꝓstituent multi. Lex autem subintrauit vt abūdaret delictū. Ubi aūt abundauit delictuz supabūdauit etgratia: vt sicut regnauit peccatū in mortem: ita z gratia regnet p iusticiā in vitam eternam p Jesum christum dominū nostrum.

¶ In festo sancti Jacobi apostoli.

t Am non estis hospites z aduene zc. Hanc epistolaz quere in communi sanctorum de apostolis.

¶ In vincula sancti Petri.

m Jsit herodes rex manus vt affligeret zc. Hāc epistolā que reante in festo sanctorū Petri z Pauli apostolorum.

¶ In festo sancti Laurentij. ij. ad Corinthios nono.

q Qui parce seminat: parce z metet z q̄ seminat i benedictōibus

q Qui parce seminat zc. Añ initium illius epistole scribit sanctus Paulus dicēs: Prouidētes em̄ bona nō solū coram deo: sed etiā coram hominibus. Tūc sequit pñs epistola| Fratres qui parce seminat].s. dādo parua elemosynā |parce z metet] Lyra. i. minus i pmio recipiet| z qui seminat i benedictionibus |scz largiter dādo| de benedictōibus z metet]id est largā retributiōem i pmio habebit| vnusquisqz]supplendet| put destinauit in corde suo]id ē ordinauit ppria volūtate| nō ex tristicia] Gorra: Qui em̄ dat vt careat tedio interpellātis: nō vt reficiat viscera indigētis: z meritum z rempdit| aut ex necessitate].i. coactus: sed sponte z liberaliter | Hilare em̄ datorē diligit deus]id ē approbat z remunerat: quia facit actū virtuosum| Potēs est aūt deus omnē gratiā] Gorra: nō solū hāc gratiā largitionis elemosynarum: sed etiam quācūqz aliam |abundare facere in

Universidad de Deusto
Biblioteca

vob ⁊ Ly. vt sic nō doleat⁊ de facto: ſz mag⁊ gaudeat⁊ ⁊ vt i oīb ⁊ .ſ. tpa lib⁹ ⁊ ſpūalib⁹ ⁊ ſp oēm ſufficiētiā hītes ⁊ tā i volūtate ſuptoꝛi q̄ i facul tate exteriozi ⁊ abūdetis i oīe op⁹ bonū ⁊ .ſ.i datōe el'ynax: et i alijs bo nis opib⁹ ꝓtutū ⁊ sicut ſcꝑtū ē ⁊ ꝑſ. cxi ⁊ diſpſit ⁊ Ly. Nā el'yna plurib⁹ ē fa ctēda ⁊ dedit paup⁹ ⁊ nō hyſtriōib⁹ ⁊ alijs ꝓſonis idignis ⁊ iuſticia ei⁹ ⁊ q̄ sic dat elemoſynā ⁊ māet i ſcl'm ſcl' ⁊ .i.eternalit: qz mercēs iuſticie ē co rona eterna ⁊ Qui aūt ammiſtrat ſemē ſemi nāti ⁊ Ly.i. de⁹ q̄ dat fa cultatē ⁊ volūtatez dā di el'ynam ⁊ et panē ad manducādū ꝓſtabit ⁊ .i. neceſſaria vite⁹: hoc em̄ videt cōiter accide re q⁹ dātes elemoſynas magis abūdāt i ꝛpali bus q̄z elēoſynas pau peribus indigētib⁹ de negātes. Et ſi aliquā do ꝓtingit eos depau perari: de⁹ hoc ordinat ad maius bonū ipſoꝝ ſpūale ⁊ multiplica bit ſemē veſtꝝ ⁊ Lyra id ē volūtatē ⁊ faculta tez elemoſynas faciēdi ⁊ et augebit incremēta frugū iuſticie vr̄e ⁊ Ly. .i. mercedē q̄ ex h̄ i pa tria colliget.

de bñdictiōib⁹ ⁊ metet. Unuſq̄ſq; p/ ut deſtinauit in coꝛde ſuo: nō ex triſti cia aut neceſſitate. Hilarē em̄ datorē diligit de⁹: potēs ē aūt deus oēz gra tiā abūdare facer̄ i vobis: vt i oīb⁹ ſp oēm ſufficientiaz habētes abūdetis i oīe opus bonum ſicut ſcriptum eſt Diſpſit dedit paupib⁹: iuſticia ei⁹ manet in ſeculū ſeculi. Qui autē am miniſtrat ſemē ſeminati ⁊ panem ad manducandū ꝓſtabit: ⁊ multiplica bit ſemē veſtrum: ⁊ augebit incremē ta frugū iuſticie veſtre.

¶ In feſto Aſſumptionis virginis Marie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

i Noīb⁹ requiem queſiui ⁊ in hereditate dūi moꝛabor. Tūc ꝓcepit ⁊ dixit mihi creatoꝛ oīm ⁊ qui creauit me reꝙeuit in taberna/

manitatis accepit ꝫ diabolū pugnaut⁹ ⁊ dixit mihi ⁊ .i. ſbo ſpūali i/ ꝑſſit mihi duplicē actiue ⁊ ꝓtēplatiue vite ꝓſeruatōꝝ: qō appet cū ōꝛ ⁊ ī iacob ihabita: ⁊ i iſr'l hereditare: ⁊ i electꝫ meis mitte radices ⁊ ac ſi di ceret: vtuſq; vite exēplū electis ⁊ ꝑdeſtinatis meis tribuo. Exēplū ei cō pak radicit: nā ſic ex radice ꝓcedit ꝛga ⁊ de ꝛga fruct⁹: ſic ō exēplo ꝓci pit affectio: ⁊ ex affectōe ꝓcedit op⁹ ⁊ sic i ſyō firmata ſū ⁊ .i. i vita ſpe culatiua ⁊ et in ciuitate ſctificata ⁊ .i. i vita acti ua ⁊ ſil'r reꝙeuit ⁊ pace pe ctoꝛis ⁊ et i hieruſalem ptās mea ⁊ .i. i viſione pacis. Notādū qđ ic p ciuitatez intelligit vita actiua: q̄ i cōi hoim ha bitatiōe gerit. Per ſyō ⁊ hieruſalē ꝓcēplatiua demōſtrat ⁊ radicaui .i. radices miſi ⁊ i ppl'o honoꝛificato: ⁊ in ptes dei mei hereditas illi⁹ ⁊ .i. p fructū de radicib⁹ iſtis ꝓcedentē erit here ditas illi⁹ ppli ⁊ i ple nitudie ſctoꝝ ⁊ detētio mea ⁊ .i. moꝛa ⁊ pſeue rātia mea erit i plēitu die ſcoꝝ ⁊ q̄ſi cedr⁹ exal tata ſū i ſyōn: ⁊ q̄ſi cy

culo meo ⁊ dixit mihi: In iacob iha bita ⁊ i iſr'l hereditare: ⁊ i electꝫ meis mitte radices. Ab initio ⁊ añ ſcl'a cre ata ſuꝝ: ⁊ vſq; i futuꝝ ſcl'm nō deſinā ⁊ in habitatōe ſctā coꝛā ipo miſtraui Et sic i ſyon firmata ſum: ⁊ i ciuitate ſctificata ſil'r requieui: ⁊ i birl'm pote ſtas mea. Et radicaui i ppl'o bonoꝛi ficato ⁊ i ptes dei mei hereditas illi⁹ ⁊ i plenitudine ſanctoꝛū detētio mea Quaſi cedr⁹ exaltata ſum i lybano: ⁊ quaſi cyp̄ſſus i mōte ſyō. Quaſi pal ma exaltata ſum i cades: ⁊ q̄ſi plātatio roſe i hiericho. Quaſi oliua ſpeci oſa i cāpis: et quaſi platan⁹ exaltata ſuꝝ iuxta aquā i plateis Sicut cyna

p̄ſſus i mōte ſyō ⁊ In lybāo q̄ iterp̄tat cādoꝛ ſignificat cādoꝛ ꝛgiratis. Lybān⁹ etiā ē arboꝛ thuꝛ: de q̄ ꝓcedit thus qō cremat⁹ i ſacrificijs i ſu auitatē odoꝛis: ⁊ talis arboꝛ bta virgo ē: hui⁹ fili⁹ q̄ſi thus i igne paſſio nis cremat⁹ ē. Et i hui⁹ odoꝛis fragꝛātia cremat⁹ ē de⁹ oīmipotēs. Itē ce drus odoꝛe ſerpētes fugat: bñ g̃ venit mr̄i xp̄i: qz odoꝛe nomis ſui de mōes expellit. Cyp̄ſſus ē arboꝛ i medēdis apta coꝛpib⁹. Syō interp̄tat ſpeculū. Speculū homi reddit imaginem ſuā: deforꝛmat⁹ em̄ erat hō p petm̄: ⁊ p b. ꝛginē q̄ fōs ē gr̄e reddit imago boi: quā ipſa ipetrat petō ri a filio ſuo ieſu xp̄o ⁊ q̄ſi palma exaltata ſū i cades ⁊ q̄ſi plātatō roſe i hiericho ⁊ Palma i flozib⁹ anguſta dilatādo eſcēdit ad ſuptoꝛa Cades iterp̄tat trāſlatio: vñ bte virginis trāſlatio ē et⁹ aſſumptio: ſicut hodier na die exaltata ē vt palma: ſicut Salomō dicit: Quę ē iſta q̄ ꝓcedit ſi cut auroꝛa ꝓſurgēs: pulcra vt luna electa vt ſol. Hec em̄ i vtero ſctifi cata i nanuitate ſua clarnit vt auroꝛa: i ꝓceptiōe filij p gr̄am ꝓfirmata clarnit vt luna: hodie aſſumpta i celū clareſcit vt ſol. Hiericho iterpze tat luna: ⁊ i roſa ſignat martyriū. Roſa igit i luna ē martyriū mētis ut

Universidad de Deusto
Biblioteca

carne lucida: vñ senex Symeō dixit ad btām ꝟginē Tuā ipsi⁹ aiaz ptrā
sibit gladi⁹ doloris. Passa ē igit btā ꝟgo martyriū i aia ⁊ q̄si oliua specio
sa i cāpis ⁊ .i. fons miscōie illis pcōrib⁹ q̄ ābulāt i cāpo .i. lata via q̄
ducit ad vitā ⁊ q̄si platan⁹ exaltata sū iuxta aquaz i plateis ⁊ Platan⁹
latz foliis vmbrā facies: refrigerat exteri⁹ ⁊ interi⁹ Hō aūt estuat dupl'r
exti⁹ i tribulatōib⁹: iteri⁹ i tētatōib⁹: vt ḡ i virgie plenū ostēdat refrigeriū
ōz platan⁹ iuxta aquā i
plateis. qz ō estū iterio
ris tētatōis ⁊ exteriozis
incēdiū pstat remediū
⁊ sic cynamomū et bal
samū aromatizās odo
rē dedi ⁊ Cynamomuz
q̄nto gracili⁹ tāto meli
us et odoratiⁿ: sic btā
ꝟgo gracilis ⁊ extenua
ta p abstinētiā: hūilita
tē ⁊ castitatē ⁊ acceptī
oz deo ⁊ mūdo odora
tio: fuit. Sic'r ⁊ in bal
samo designat opinio
sctitatz ⁊ q̄si myrrha ele
cta dedi suauitatē odo
ris ⁊ Illa myrrha ē ele
cta q̄ manat ab arboze
mīme vulnerata. Illa
aūt mīme ē pciosa q̄ de
arborz vulnere manat
p myrrhaz fcāt amara
moztificatō: q̄ si ex aia
pcōris vlunerata ma
nat minⁿ ē pciosa: si autem absqz vulnere pcti deo oblata fuerit: gratioz
erit deo ⁊ odore suauioz.

momū ⁊ balsamū aromatizās odo
rez dedi: quasi myrrha electa dedi su
auitatem odoris.

¶ In festo natiuitatis Marie virgi
nis. Ecclesiastici. xxiiij.

e Go quasi vitz fructifica
ui suauitatē odorz: ⁊
flozes mei fructⁿ honorz ⁊ ho
nestatis. Ego mr pulcre dilectōis et
timoris ⁊ agnitōis ⁊ sctē spei. In m⁹
gra omīs vie ⁊ ꝟitatis: i me ois spes
vite ⁊ ꝟtutis. Trāsite ad me oēs qui
ꝯcupiscitis me ⁊ a generatōib⁹ meis
adimplemi. Spūs em̄ meⁿ sup mel
dulcis: ⁊ hereditas mea super mel et
fauū. Memoria mea i generatōes se
culoz. Qui edūt me adhuc esuriēt: et
qui bibūt me adhuc sitiēt Qui audit

Postilla.

e Go q̄si vitis ꝛc. In natiuitate b. ꝟgis marie legit p epl'a lectio
illa supra de Ecclīastico. xxiiij. q̄ pncipaliť exponit ō xp̄o filio
btē ꝟgis. Honoz aūt filij ē honoz mris: ⁊ ecouerso honoz mris
ē honoz filij. Vñ dicit btā ꝟgo ⁊ Ego q̄si vitis ⁊ Hic ꝯgat btā ꝟgo se vi
ti. Prio ppt vmbrā. Nā sicut vitis gratā vmbrā facit: sic b. virgo ob
umbrādo nos ptegit. Vñ ps. sub vmbra alaz tuaz ptege nos. Scdo
ppt flozē. Flos siqdē vitz odore serpētes fugat: sic nomē b. virgis Ma
rie fugat demōes ⁊ fructificauit suauitatē odoris ⁊ qz sic sine lesiōe vitz ō
vite pcedit odoris suauitas: ⁊ idē odor lōge lateqz diffundit: sic ō btā
virgie Maria sine lesiōe pudoris pcessit filiⁿ: eⁿ ptās ⁊ bōitas replet oz
bē terraz ⁊ flozes mei fructⁿ honoris ⁊ honestatis ⁊ .i. abūdātie ⁊ opis

lētie ⁊ ego mr pulcre dilectōis ⁊ hec ē charitas q̄ dilexit dīm quā nō ma
culauit aliqō pcti ꝓtagiū ⁊ tioz ⁊ In tioze sigť hūilitas: nā ex hūilitā
te extimuit ad excellētiā salutatōis angelice: vñ āgel⁹ ad eā: ne tieas ma
ria ⁊ agnitōis ⁊ In agnitōe fides itelligit: nā p fidē agnouit qō credi
dit. vñ Elysabeth dixit ad eā: Btā q̄ credidisti q̄m pficiēť ea q̄ dicta
sūt tibi a dño ⁊ setē spei: i me ois gra vie ⁊ ꝟitatz ⁊ ac si dicat: i me ē il
le p carnis assūptōez a
q̄ ē vita ⁊ ꝟitas ⁊ in me
ois spes vite ⁊ virtutz
Trāsite ad me oēs q̄
ꝯcupiscitis me ⁊ ac sidi
cat: oēs q̄ desideratis
me hīe fautricē ⁊ adiu
tricē ⁊ trāsite ad me ⁊ .i.
ad sūtrudinē ⁊ ꝓfozmi
tatē meā: vt sitis imi
tatores hūilitatis mee
castitatis ⁊ paupratis
⁊ a generatōib⁹ meis
adiplemi ⁊ He sunt ille
generatōes de q̄b⁹ dici
tur: Emissiones tue pa
radisus malozūpunico
Sequēs clausula illi⁹
ꝰ epistole exponit de

me nō confundeť ⁊ qui operanť i me
nō peccabūt. Qui elucidāt me vitaz
eternam habebunt.

¶ In exaltatōe sctē crucis epistola

b Oc em̄ sentite i vobis qō ⁊ i
xp̄o iesu. Illaz epl'am quere
añ dñica Palmarum.

¶ In festo Matthei apl'i. Eph̄. iiij.

v Vnicuiq; nr̄m data ē gra
fm mēsurā donatōis
xp̄i: ppt qō dicit: Ascēdēs i
altū captiuā duxit captiuitatē: dedit
dona homib⁹. Q⁹ aūt ascendit quid

filio virginis. Spūs em̄ meus. ſ. spūssctūs: q̄ ꝯmuniter pcedit a p̄re ⁊
filio: ⁊ qui dať b in via p inspiratōem gratiaz ⁊ sup mel dulcis: et here
ditas mea sup mel et fauū ⁊ scz incompabiliter ⁊ Memoria mea i gene
rationes seculoz ⁊ quia sapientiā dei homines ⁊ angeli sine fine lauda
būt ⁊ Qui edūt me adhuc esurieť ⁊ qui bibūt me adhuc sitiēt ⁊ Edam⁹
em̄ dei sapientiā ⁊ bibamus: quia ipsa plena ē ⁊ pfecta refectio. Siq̄
dē in cozpalib⁹ appetit⁹ placet: repletio displicet: sed spūalis delectatio
tāto plus a comedēte esurit quāto plus ab esurīēte comeditur. Eterna
em̄ satietas auget desideriū. Ecōtrario mūdana refectio desideriuz ex
tinguit ⁊ tediū facit. Vnde ⁊ de angelis dictū est: Fruūtur nec fastidi
unt: ⁊ magis frui sitiūt ⁊ Qui audit me ⁊ obediēdo mādatis meis ⁊ nō
cōfundeť ⁊ sed eterna mercede cozonabiť ⁊ ⁊ qui operanť in me. .i. qui sic
operanť vt maneāt in me ⁊ ego in eis ⁊ nō peccabūt ⁊ Qui em̄ manet in
deo nō peccat mortaliter ⁊ Qui elucidāt me ⁊ scz pdicādo verbo ⁊ exē
plo ⁊ vitā eternā habebūt ⁊ Quia sicut dicit Dan. xij. Qui autez docti
fuerit fulgebūt quasi splēdoz firmamēti: ⁊ qui ad iusticiā eruditūt mul
tos: quasi stelle in ppetuas eternitates. Postilla.

v Vnicuiq; vestrum data est gratia fm mensuram ꝛc. Ante inſtiū
illius epistole scribit sanctⁿ Paulus dicēs: Vnⁿ dñs: vna fides

Universidad de Deusto
Biblioteca

vnū baptisma: vn⁹ de⁹ ⁊ pr̄ oim q̄ ē sup oēs ⁊ p omnia ⁊ ī oīb⁹ nobis. Tūc sequit statim p̄sens epla| Unicuiq; nr̄m | Ly.s.xp̄i fideliū | data ē gr̄a fm mēsurā donatōis xp̄i | .i. put voluit dare pl⁹ et min⁹ fm ordinationē dispositōis siue | ppt qđ dicit | supple scptura ī ps. lxvij. Ascēdēs i altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoib⁹ | .s. xp̄s ī ascēsiōe sua captiuā duxit captiuitatē. i. p̄cos q̄ pus tenebāt ī libo | dedit dona | scz spūsscti | homib⁹ | ī die pēthecostes visibilit. s. in igneis linguis | Qđ aūt ascēdit qđ ē | .i. q̄liter est intelligēdū | nisi qz descēdit p̄mū | .i. in sua morte | ī inferiores ptes terre | .s. ad limbū patrū ī inferno q̄ dr eē sub terra | qui descēdit ipse ē | .s. idē ī psona | ⁊ q̄ ascēdit sup oēs celos vt adimpleret oia | scz scpta a ppheris: q̄ nō solū ppheтaverūt d ei⁹ incarnatōe: morte ⁊ resurrectōe: sed etiā d ei⁹ ascēsione | et ipse dedit quosdā q̄dē apostolos | Ly.s.xū. ad ordinādū ⁊ regēdū ecclesiā | quosdā aūtez ppheтas | ad futura p̄dicēdū | alios ꝓ euāgelistas | scz q̄ttuor ad scribēdū euāgelia | alios aūt pastores | scz ad curā aiaz | ⁊ doctores | ad informandū sermonib⁹ populū | ad p̄summatōem scrōz ī opus misterū | .i. pfectōez fideliū ī moribus ⁊ fide | ī edificatōem corp̄is xp̄i | Ly.s. mystici qđ ē eccle sia ī q̄ apostolis succēdūt epi: ppheris aūt habētes gr̄az scpturaz sācta rum obscura inter p̄tādi: euāgelistis archidiaconi: ⁊ diacon⁹ pastoribus p q̄s intelligūt. lxx. discipuli: succedūt sacerdotes curati: doctoris b⁹ oēs exercētes debitū actū docēdi seu p̄dicādi | donec | Ly. i. dū officia exercebunt ī ecclesia militāte | occurram⁹ oēs ī vnitatē fidei | .i. q̄ sumus vniti ī fide ⁊ cognitōe xp̄i | ī vir pfectū | .i. occurram⁹ xp̄o veniēti ad iudiciū qui est vir oīmodo pfactus | ī mensurā etatis plenitudinis xp̄i | oēs em̄ resurgēt ī etate. xxxij. annoz̄: que ē etas plena ⁊ pfecta ī qua Chr̄s tus passus fuit. Dec oīa Ly. ponit. Postilla.

ſ Ignificauit de⁹ ⁊c. Aū initiū illi⁹ lectōis scribit scūs Jobes in p̄ncipio illi⁹ li. di. Apocalyp⁹ ihu xp̄i quā dedit illi de⁹ p̄ palā facere seruis suis que oportet fieri cito. Tūc sequit statim p̄sens

ē nisi qz descēdit p̄mū ī inferiores ptes terre. Qui descēdit ipe est ⁊ q̄ ascēdit sup oēs celos vt adipleret oia. Et ip se dedit q̄sdā q̄dē apl̄os: q̄sdā aūt pphetas: alios ꝓ euangelistas: alios aūt pastores ⁊ doctores ad p̄fectionē sctōz ī op⁹ misterij ī edificatōem corp̄is xp̄i donec occurram⁹ oēs ī vnitatē fidei ⁊ agnitōis filij dei ī vir pfectū ī mēsurā etatis plenitudis xp̄i.

¶ In festo sancti Michaelis ⁊ omnium angelorum.

Apocalypsis p̄mo

ſ Ignificauit deus q̄ optet fieri cito loquēs p angelū suū seruo

epla| In dieb⁹ ill⁹ significauit de⁹ q̄ optz fieri cito | Exq̄ hodie pagit festū oim angelorum: tūc ī illa lectōe q̄ hodie ī missa p epla legit ostēdit q̄d dūs misterio angelorum sua reuelat mysteria ⁊ secreta: ⁊ q̄d ad b. Iohem euāgelistā: quē xp̄s spāliť dilexit p angelū reuelatio fuerit. Dicit itaq; b. Jobes | Significauit de⁹ q̄ opter fieri cito | .i. ea q̄ sue eccl̄ie futura erāt siue p̄sēa siue aduersa | loq̄ns p angelū suū seruo suo Iohi q̄ testionīū phibuit ꝓbo dei ⁊ testionīū ihu xp̄i q̄cūq; vidit Btūs q̄ legit ⁊ q̄ audit ꝓba pphie hui⁹ ⁊ seruat ea q̄ ī ea scpta sūt. Tps em̄ ppe ē Jobes septē eccl̄ijs q̄ sūt ī asia: Gra vobis ⁊ pax ab eo q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturꝰ est: ⁊ a septē spīritib⁹ q̄ ī ꝓspectu throni ei⁹ sūt ⁊ a ihu xp̄o q̄ ē testis fidel⁹ p̄mogenit⁹ mortuoz ⁊ p̄ncipes regū terre: q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

¶ In festo ap̄loz Simōis et Jude.

suo Iohi q̄ testionīū phibuit ꝓbo dei ⁊ testionīū ihu xp̄i q̄cūq; vidit Btūs q̄ legit ⁊ q̄ audit ꝓba pphie hui⁹ ⁊ seruat ea q̄ ī ea scpta sūt. Tps em̄ ppe ē Jobes septē eccl̄ijs q̄ sūt ī asia: Gra vobis ⁊ pax ab eo q̄ ē ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ vēturꝰ est: ⁊ a septē spīritib⁹ q̄ ī ꝓspectu throni ei⁹ sūt ⁊ a ihu xp̄o q̄ ē testis fidel⁹ p̄mogenit⁹ mortuoz ⁊ p̄ncipes regū terre: q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

¶ In festo ap̄loz Simōis et Jude.

appebat ī sīlitudie homis loquēs Iohi | q̄ testionīū phibuit verbo dei ī p̄ncipio sui euāgelij cū dixit: In p̄ncipio erat verbū | ⁊ testionīū ihu xp̄i | .i. ō Jhu xp̄o cū dixit: Et ꝓbuz caro factum ē ⁊ habitauit ī nob⁹ | q̄cūq; vidit | oculis corp̄alib⁹ ī ei⁹ cōuersatiōe: miraculoz opatiōe: morte ⁊ resurrectione: sic̄ pz ī euangz. qō ipe scripsit | Btūs q̄ legit | sibi vel alij | et qui audit | aure mēt̄ | ꝓba pphie hui⁹: et fuat ea | scz ī ope | q̄ ī ea scpta sūt | nō em̄ auditores sz legz factores iustificabūt apud deū | tps em̄ ppe ē | Ly. i. cito trāsīes: q̄z labor patie breuis ē ⁊ p̄miū btitudis eternū: iō aduersa nō debēt nos frāgere nec p̄sēa leuare. | Jobes. vij. ecclēsijs q̄ sūt ī asia | sibi spāliť p̄missis ⁊ ab ipso spāliť dilectis | gr̄a vob | .s. ī p̄nti vita | ⁊ pax | ī futura. Nā ibi q̄tabit⁹ totaliť apetit hūan⁹ | ab eo | .s. xp̄o | q̄ ē | ēntialiť coet̄n⁹ deo p̄ī | ⁊ q̄ erat | .s. cū deo p̄re ī creatōe mūdi | ⁊ q̄ vēturꝰ ē | .s. ī gl̄ia p̄ris ī die iudicij | ⁊ a. vij. spīritib⁹ | Ly. i. vniuersitate angelorum q̄ sunt misteri nr̄e salutis | q̄ ī ꝓspectu throni ei⁹ sunt | parati exeq̄ ei⁹ volūtatē | ⁊ a iesu xp̄o qui ē testis fidelis | paterne glorie ⁊ maiestatis | p̄mogenit⁹ mortuoz | .i. p̄m⁹ inť resurgētes a mortuis: lz ei añ ip̄m lazar⁹ ⁊ plures alij fuerūt a morte resuscitati: hoc tñ fuit ad vitā mortalē. qz p⁹ resurrectōz ecōuersio mortui sūt. Sed xp̄s surrexit ad vitā imortalē: qz mors illi vltra nō dñabit⁹ Rhoma. vi. | ⁊ p̄nceps regū terre | Propt qđ dixit p⁹ suā resurrectōz: Data ē mihi mō ois p̄tās ī celo ⁊ ī terra: vt pz Matth. vlť | q̄ dilexit nos | .s. sola dilectōe sua ⁊ nō meritis nr̄is | ⁊ lauit nos a pctis nr̄is | Ly. originalib⁹ ⁊ actualib⁹ | ī sanguie suo | qz sacr̄m baptismi ⁊ etiaz sacr̄m pnie q̄b⁹ delet⁹ originale ⁊ etiā actuale pctm̄ efficaciā hz a passiōe xp̄i.

e Ece ego Iohes ⁊c. | Lectō ista legit ī festo oim sctōz: p eo q̄ ip lā legit de innumerositate sctōz ⁊ etiā de gr̄arū actōe quā sancti

Universidad de Deusto

reddūt dño q̄ ē sctūs sctōꝝ. Dicit ḡ s. Johes | Ecce ego iohes vidi alte
rū angelū | s. ihm xp̄m quē dicit angelū tāq̄ a deo p̄re missū | ascēdentē
ab ortu solis | .i. de sinu p̄ris | habētē signū dei viui | p qd̄ apparet q̄ ipse
sit deus verus. Hoc aūt signū ē potētia p̄ris eq̄lis ⁊ imunitas pcti | ⁊ cla
mauit | .s. angelus iste | voce magna | .i. cū magno impio | q̄ttuor angel | id
ē vniuersis malignis spiritibꝫ q̄ p q̄ttuor mūdi ptes impedire nitūt
salutē hoim | q̄bꝫ datū
ē | .i. pmissū ē | nocere t
re ⁊ mari dicēs: Nolite
nocere terre | .i. illis q̄
voluptatibꝫ carnis vi
uunt. s. luxuriosi et cra
pulosi | neq̄ arboribꝫ |
.i. illis q̄ se extollūt sup
alios sicut supbi. Hec
em̄ phibitio ē refrena
tio qua dominus ma
lignos spūs refrenat:
ne noceāt quantum cu
piunt iustis vel pecca
toribus p̄destiatis ad
vitam eternaz | quoad
usq̄ signemus | scz ego
interius ⁊ ministri mei
exterius | seruos dei no
stri | .s. signo crucis | in
frontibus eoruz | .i. ita
eos signemus signo fi
dei: q̄ ipsa fides in con
fessione manifeste ap
pareat. Et ponitur ibi
quoadusq̄ p nunq̄: qz
nūq̄ nocebūt maligni
spūs elctis dei quibus
om̄ia cooperātur i bo
num: ad Rhomanos
viij. Qui si cadūt for
tiores resurgūt. Unde
Ambrosius: Certus
sum q̄ deus nulluz ele
ctoꝝ suoꝝ cadere pmitterz: si eū meliorē a casu suo resurrectuꝝ nō sensis
set | Et ego Johānes audiui | id ē intellexi | numerū signatoꝝ centum
quadragintaquattuor milia signati ex om̄i tribu filiorum Israel | id ē
ex om̄ibꝫ gētibus fidē Jacob imitātibꝫ. Hūc aūt numerū p duodecim

Scim⁹ qm̄ diligētibꝫ d. ⁊c. Istā
s epl'az q̄re ifra i cōi apl'oꝝ.

¶ In festo oim sctōꝝ. Apocal. vij.

e Ecce ego iohes vidi alte
rū angelū ascēdentē
ab ortu solis habentē signū
dei viui. et clamauit voce magna q̄t
tuor angelis quibꝫ datū ē nocere ter
re ⁊ mari dicēs: Nolite nocere terre ⁊
mari neq̄ arboribꝫ: quoadusq̄ signe
mus seruos dei nr̄i i frōtibꝫ eoꝝ. Et
ego Johes audiui numeꝝ signatoꝝ
cētū quadragintaquattuor milia si
gnati ex om̄i tribu filioꝝ isrl'. Ex tri
bu Juda. xij. milia signati. Ex tribu
rubē. xij. milia signati. Ex tribu gad
xij. milia signati. Ex tribu Azer. xij.
milia signati. Ex tribu neptalim. xij.
milia signati. Ex tribu manasse. xij.
milia signati. Ex tribu symcō. xij. mi
lia signati. Ex tribu leui. xij. milia si
gnati. Ex tribu Isachar. xij. milia si
gnati. Ex tribu zabulō. xij. milia sig
ti. Ex tribu Joseph. xij. milia signati
Ex tribu beniamyn xij. milia signati

sequēs scptura diuidit: ⁊ vnicuiq̄ tribui assignat duodecim milia. Itē
attēdendū q̄ hic Judas p̄ponit ruben p̄mogenito ppter dignitatē: q̄a
de tribu Juda natus ē xp̄s. Et hic p̄termittit Dan: de quo nascet anti
xp̄s: ⁊ loco istius ponit hic Manasses: q̄ fuit filius Joseph: quez frēs sui vē
diderūt: ⁊ ductus fuit i egyptū: ⁊ ibi genuit duos filios Effraim ⁊ Ma
nasses: ⁊ Effraim hic nō ponit: qd̄ iō fit: qz de effraim natus ē Roboā: q̄
fecit scisma ⁊ diuisiōz i
Israel: p qd̄ ostēdit q̄
scismatici et heretici a
numero sctōꝝ sunt pe
nitus alieni | Post hec vi
di turbā magnā quaz
nemo dinumerare po
terat ex om̄ibus genti
bus | scz barbaris na
tionibꝫ | ⁊ tribubꝫ | scz
vnius gētis. s. filiorū isrl'
| ⁊ populis | singularū
vrbiū | ⁊ linguis | que i
vna gēte q̄nq̄ diuerse
sunt | ⁊ erāt stātes ante
thronū | q̄si parati obe
dire deo | i ꝯspectu ag
ni | scz vt cōspicerēt ab
agno. i. iesu christo | a
micti stolis albis | .i. de
albati p baptismuz et
pniam in hac vita pn̄
ti | et palme | .i. gloria
triūphalis | i manibus
eoꝝ | .i. opibus eoꝝ qd̄
ad statū futuꝝ ptiet | ⁊
clamabāt voce mag̃ |
reddētes p salute sua
dño grarūactōes | dicē
tes salus deo nr̄o | .i. deo
p̄ri | q̄ sedet sup thronū | .i. sup sctōs suos i q̄bꝫ iudicat: ⁊ ascribit | ag
no | .s. filio dei | Et oēs angeli stabāt | tāq̄ deo obedire pati | i circuitu
throni ⁊ senioꝝ ⁊ q̄ttuor aialiū | .i. epoꝝ ⁊ p̄riarchaꝝ iā i celo regnātiū
⁊ ceciderūt i ꝯspectu thrōi i facies suas ⁊ adorauerūt deū | .s. hūiliātes se
corā deo | dicētes amē | Istd̄ amē ē ꝯfirmatio huius laudis | bn̄dictō | .i.
laus | claritas | .i. ipassibilitas | ⁊ sapia | q̄ nouit oia | ⁊ honor | .i. reue
rētia | ⁊ grarūactio | p collatis bn̄ficijs | ⁊ virtus | .i. potentia opandi | et
fortitudo | .i. effectus virtutis supne potētie | deo nr̄o i secula seculorū.

Post hec vidi turbā magnā quā di
numerare nemo poterat ex om̄ibꝫ gē
tibus ⁊ tribubꝫ ⁊ ppl'is ⁊ linguis stā
tes añ thronū et i ꝯspectu agni ami
cti stolis albis ⁊ palme i manibꝫ eoꝝ
Et clamabāt voce magna dicētes: sa
lus deo nostro q̄ sedet sup thronū et
agno. Et oēs angeli stabāt in circui
tu thrōi ⁊ senioꝝ ⁊ q̄ttuor aialiū: et ce
ciderūt in ꝯspectu throni i facies su
as: ⁊ adorauerūt deū dicētes: Amen
Bn̄dictio ⁊ claritas ⁊ sapiētia ⁊ gra
tiarūactio ⁊ honor ⁊ vrtus et fortitudo
deo nostro in secula seculoꝝ.

¶ In festo sancti Martini.

e Ecce sacerdos magnus q̄ i die
bus suis placuit deo ⁊c. Quā
epl'az q̄re ifra i cōi sctōꝝ.

¶ Item de sancta Elysabeth.

m Ulierē fortē q̄s inueniet ⁊c.
Hāc epistolā quere añ in fe
sto Marie magdalene.

Universidad de Deusto

Cimꝰ qm̃ diligẽtib⁹ ꝛc. Añ initiuꝫ illꝰ epla scribit scꝰs Paulꝰ ī eodē ca. di. Nō sunt ꝺigne passiões huiꝰ tp̄is ad futurā glāz q̄ reuelabilē ī nob. Tūc sequit pñs epla. Fres scimꝰ qm̃ diligẽtib⁹ deū. Goꝛ. i. charitatē dei ꝛ pximi habẽtib⁹ oia coopant ī bonū scz p spīm scm̃ tā psperā q̄ aduersa: ꝛ ecōtrario malā oia coopant ī malū his q̄ fm ꝓpositū. Ly. i. ꝑdestinatōez. vocati sūt scti. s. i pñti p gr̄az. Istis etiā pctā ꝓpa in bonū ꝓueniūt: qꝛ fortiozes ꝛ cautiozes resurgūt: ꝛ etiā i gl̄ia ad bonū eoꝝ facit pctō ꝝ memoria: sicut cicatrices vulnez ad bonū militiꝫ q̄ in bello finalit̄ triūphauit. Nā quos pscivit. i. aiāz eēnt coḡuit. et ꝑdestinauit. scilicet ill̄ gr̄az ī pñti et gl̄az ī futuro ꝓparauit. conformes fieri imaginis filij sui. Ly. qꝛ filiatio dei adoptiua ē q̄dā similitudo filiationis naturalis diuine. vt sit ipse ꝓmogenit⁹ ī multꝫ frib⁹. i. inf multos frēs. s. oēs fideles. Heb. ij. Nō cōfundit frēs eos vocare dicens. Narrabo nom̃ tuū frib⁹ meis. q̄s aūt ꝑdestinauit. Goꝛ. i. ab eterno ad gl̄az elegit. hos ꝛ vocauit. ad fidē adducēdo: ꝛ h̄ vel exti⁹ p ꝓdicatōz vel interi⁹ p inspiratōz. ꝛ q̄s vocauit hos ꝛ iustificauit. pctō rū remissiōe ꝛ bona opatiōe. q̄s aūt iustificauit. pctā remittēdo. illos ꝛ magnificauit. i virtutib⁹ ꝯplificādo vel ī gloria exaltando. Quid g̃ dicem⁹ ad hec: si deꝰ p nob. s. nos aduuās. Si hic accipit p q̄a: qꝛ deus ē p electis. q̄s ꝯ nos. q. d. nullꝰ: qꝛ nullꝰ pōt resistere ptāti diuie. q̄ etiaz ꝓpio filio suo. s. naturali. nō pepcit: sz p nobis. s. pctōrib⁹. oib⁹ tradidit illū. ex maxia dilectōe ad electos. Quō nō etiā cū illo. s. nobis donato. oia nob donauit. s. ad salutē necessaria: gr̄az ī pñti ꝛ gloriā i futuro. q̄s accusabit aduersus electos dei. s. i iudicio finali. q. d. nullꝰ: ꝛ cā subdit. deꝰ q̄ iustificat. sentētiādo p electz: ō ps g. uersa de

¶ In festo sancte Katherine virginis et martyris.

Ui gloriat in dño glorietur ꝛc. Hāc epistolaz quere infra in ꝓmuni sanctorum.

¶ Incipit postilla de ꝓmuni sctōrum. Et primo de apostolis. Rho. viij.

Limus qm̃ diligẽtib⁹ deū oia coopant ī bonū his q̄ fm ꝓpositū vocati sunt sancti. Nā quos pscivit ꝛ ꝑdestinauit ꝓformes fieri imagis filij sui: vt sit ipse ꝓmogenitꝰ ī multꝫ frib⁹. Quos aūt ꝑdestinauit hos ꝛ vocauit: ꝛ q̄s vocauit hos ꝛ iustificauit. Quos aūt iustificauit illos ꝛ magnificauit. Quid g̃ dicem⁹ ad hec: si deꝰ p nobis q̄s ꝯ nos: qui etiā ꝓprio filio suo nō pepcit: sed p nobis oib⁹ tradidit illū. Quō non

monū nō audebit mutare: q̄s ē qui ꝓdemnet. J. q. d. nullꝰ. Iesus q̄ mortuus ē. Goꝛ. p nobis recōciliādis. imo q̄ ꝛ resurrexit. p nobis resuscitādis. qui est ad dexteram dei. p nobis ī celū eleuādis. qui etiā interpellat ꝑ nobis. Ly. apud patrē ostēdēdo latꝰ ꝛ vulnera: ꝛ sic tollit oīs ꝓdemnatōis causa. Ūñ Bern̄. Pater ostēdit filio pectꝰ ꝛ vbera. Filius ostēdit p̄i latus ꝛ vulnera: nulla pōt ibi ee repulsa vbi tot sūt amoris insignia: quis q̄ nos sepabit a charitate xp̄i quasi diceret nullꝰ. Nihil em̃ pōt hoiez a deo separe nisi mortale peccatuz. Tribulatio: an angustia: an persecutio an fames: an nuditas: an piculū an gladius. Nūquid ergo sepabūt nos ista a caritate xp̄i: Nō: qꝛ charitas omnia suffert: oīa sustinet. i. ad Corinth. xiij. sicut scriptū ē ji ps. xliij. qꝛ ꝑpter te mortificamur tota die. i. variis tormētiz ducimur ad mortē quasi ꝓtinue: sic patuit i apostolis ꝛ martyrib⁹. estimati sumꝰ sicut oues occisiōis. Ly. quaꝝ occisio reputat vtilis ꝑ lana ꝛ carnib⁹ habēdis: sic tyranni bona martyrū rapiebāt: ꝛ cū hoc obsequium se p̄stare deo reputabāt: vt pz Joh. xvi. Uenit hora vt oīs qui interficit vos arbitret obsequiū se p̄stare deo. Sed i his oīmbus. J. s. positi. supamus. id ē vincimus. ꝑpter eum. J. i. ciuꝰ virtutē. qui dilexit nos. Certus sum em̃ qꝛ neq̄ mors. Lyra: id ē timor mortis. neq̄ vita. J. i. amor vite. neq̄ angeli. J. s. infimi. neq̄ ꝓcipat⁹. J. i. medij. neq̄ virtutes. J. i. supmi. s. ꝓme hierarchie: quoꝝ ē est facere miracula. Et p hos etiam intelligūtur alij supioꝛes illis. neq̄ instātia. id est p̄sentia mala vel bona. neq̄ futura. scz mala vel bona. neq̄ fortitudo. J. i. alicuꝰ violētia. neq̄ altitudo. J. i. pspitas fortune. neq̄ pfundū. J. i. aduersitas. neq̄ creatura alia. a predictis. possit nos separe a charitate dei. q̄ deū diligim⁹. q̄ ē i xp̄o ihu

dño nño ⁊ ſ. nobis oſtēſa. Quia maiorē charitatē nemo hz ⁊c. Joh. xv.

i Vos nō eſtis hoſpites ⁊c. Vñ imitū illi⁹ epl̄e ſcribit ſ. Paul⁹ i co dē ca. di. Dc⁹ q̄ diues ē i miſcōia ppt̄ nimiā charitatē ſuā q̄ dile xit nos: ⁊ cū eēm⁹ mortui pctis cōuiuificauit nos i xpo: cui⁹ grā eſtis ſaluati. Poſtmodū ſequit̄ pñs epl̄a p⁹ pauca ⁊ Fres iā nō eſtz hoſ pites ⁊ aduene ⁊ Ly. a deo ⁊ a ſctis ei⁹ ⁊ ſz eſtis cues ſcōz ⁊ .i. de nūero eoz̄ ⁊ domeſtici dei ⁊ .i. i eccl̄a ei⁹ f̄cepti ⁊ ſup edificati ⁊ .i. iſtructi ⁊ ſu per fūdamētū ap̄lōz̄ ⁊ pphetaz̄ ⁊ .i. ſup do ctrinā nouī ⁊ veterȝ teſtamēti ⁊ ipſo ſūmo an gulari lapide xpo ihu ⁊ Ly. in edificatōe tēpli Salomonis vt dr: fuit quidā lapis qui fuit pluries reiect⁹ ab edifi cātib⁹: eo q̄ nō cōueniebat loco cui applicaba tur: finaliter optime ſe dit in ſummitate edifi cij i angulo duos pari etes i vnā eccleſiā cōiū gēte: ⁊ fuit figura xp̄i iudeos ⁊ gētiles tanq̄z duos parietes i vnā ec cleſiā p̄iūgētis. Vñ dr in ps. cxvij. Lapidem quē reprobauerūt edi ficātes hic fact⁹ ē in ca put āguli: a dño factū ē iſtud. Et iſtā eādē fi gurā ponit hic ap̄ls vt dictū eſt ⁊ i quo ois edi ficatio ꝓſtructa ⁊ tā ex iudeis q̄ a gētib⁹ ⁊ creſcit ⁊ .ſ. p augmētū ſtruū ⁊ i templū ſctm̄ i domio ⁊ .i. q̄ſq̄ fit tēplū domini ſctm̄ ⁊ i quo⁊ vos coe dificami ⁊ cū alijs fidelib⁹ ⁊ i habitaculū dei i ſpūſancto ⁊ .i. ip ſo coope rāte ſine quo nullū opus eſt acceptū deo.

Vi timet deū ⁊c. Ante imitū illius lectōnis habeť i p̄cedēti ca.

q Beat⁹ vir q̄ i ſapiētia morabit̄: ⁊ q̄ i iuſticia ſua meditabit̄: ⁊ i ſenſu cogitabit circumſpectiōez dei. Tūc poſtmodū ſequit̄ p̄ ſens lectio ⁊ Qui timet deū ⁊ Ly. ſ. timore filiali ⁊ faciet bonum ⁊ ſupple op⁹ ⁊ q̄ ꝓnūcs ē iuſticie ⁊ Ly. i. tenēs eā i corde ſūl ⁊ ope ⁊ apḥendet il

Item alia epiſtola de apoſtolis. Ad Epheſios. ij.

i Vos nō eſtis hoſpites ⁊ aduene ſz eſtz ciues ſctōz ⁊ domeſtici dei ſupedi ficati ſup fundamētū apoſtolozuz et pphetaz̄ ipſo ſummo angulari lapi de xp̄o ieſu: i quo oīs edificatio cō ſtructa creſcit in templū ſanctū i do mino: i quo et vos coedificami i ha bitaculū dei in ſpūſancto.

Epl̄a de euāgeliſtis. Ecci. xv.

q Qui timet deū faci et bona: et qui continens eſt iuſticie apprehendet illā: ⁊ obuiabit illi qua ſi mr̄ honorificata: et quaſi mulier a ṽgi nitate ſuſcipiet illū. Cibabit illuz pane vite ⁊ intellect⁹: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū: ⁊ firmabit̄ i il lo ⁊ nō flectet̄: ⁊ p̄tinebit illū ⁊ nō cō

lā ⁊ .ſ. ſapiētiā diuinā ⁊ obuiabit illi ⁊ Nā p̄occupat eos qui ſe ꝓcupiſ cūt: vel illis p̄z ſe oſtēdit Sap̄. vi. ⁊ q̄ſi mr̄ honorificata ⁊ Ly. oīm̄ ho nore digna ⁊ cibabit illū pane vite ⁊ .i. ꝑbo ſacre ſcpture. Vñ War. uij Nō i ſolo pane viuit hō: ſed i oīm̄ verbo qō ꝓcedit de ore dei ⁊ et aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū ⁊ .i. ſpūſancti: de qua dicit Joh. uij. Qui biberit ex aq̄ quā ego dabo ei fiet in eo fons aque ſaliētis i vitā eternaz ⁊ firmabit̄ i illo ⁊ Ly ra: deo firmit̄ adheren do ⁊ nō flectet̄ ja recti tudine iuſticie ⁊ conti nebit illū ⁊ .i. deus cōti nebit eū ſecū p̄ pſeuerā tiā i bono ⁊ nō fūdet̄ ⁊ cū reprob ſz honorabi tur cuz electis. Vñ ſeq̄ tur ⁊ exaltabit illū ap̄ꝺ p̄imos ſuos ⁊ Lyra. i. apud ſctōs ſuos q̄ ſūt deo ꝓpinq̄: et q̄ talis non ſolū p̄ficit ſibi ad ſalutē ſed etiam alijs. Jdeo ſequit̄: In me dio eccleſie aperiet os ei⁹ ⁊ .ſ. ad docendū po pulū ⁊ et implebit eum domin⁹ ſpū ſapientie ⁊ ad deguſtāduz diuina ⁊ intellectus ⁊ ad p̄o ponēdum ea lucide in eccleſia ⁊ ſtola glorie ⁊ ſcz corp̄is ⁊ anime ⁊ ve ſtiet illuz ⁊ quod ſemp fit pſeuerantibus in ex emplari vitaꝝ ſaluta ri doctrina ⁊ Jocūdita tē ⁊ exultatoz̄ theſauri zabit ſup eū. i. multiplicabit: ⁊ q̄m hec gl̄ia nō ē trāſitoria: nō ſubdit̄ ⁊ nomine eterno hereditabit illum dominus deus noſter.

fudet: ⁊ exaltabit illuz apud p̄imos ſuos. Et i medio eccleſie aperiet os ei⁹ ⁊ adimplebit eū ſpū ſapiētie ⁊ intelle ctus: ⁊ ſtola glorie veſtiet eū. Jocun ditatem ⁊ exultationez theſaurizabit ſup illū: ⁊ nomine eterno hereditabit illū dñs deus noſter.

Item epiſtola de vno martyre. Eccleſiaſtici. xxxi.

b Beatus vir qui inuentus ē ſine ma cula: qui poſt aurum non abiit: nec ſperauit in pecunia et theſauris. Quis eſt hic et laudabimus eum? Fecit enim mirabilia i vita ſua. Qui probatus eſt in illo. et perfectus inuentus eſt. et erit illi glo ria eterna. Qui potuit tranſgredi. et non eſt tranſgreſſus. facere mala et non fecit. Jdeo ſtabilita ſunt bona illius i domino. ⁊ elemoſynas illius enarrabit oīs eccleſia ſanctoꝝ.

Eatus vir qui inuentus eſt ſine macula: ⁊ poſt aurum non ⁊c.

b Ante initium illius lectionis habetur: Qui aurum diligit non iuſtificabitur. Tūc poſt hoc ſequitur p̄ſens lectio ⁊ Beatus vir ⁊ ſcilicet diues in acquiſitiōe ſcz iuſta ⁊ qui inuētus eſt ſine macula ⁊ ſcilicet cupiditatis ⁊ auaricie ⁊ qui poſt aurum non abiit ⁊ Lyra: per cōcupiſcētiam ⁊ voluntatem malam: ſed magis aurū ſecutum eſt cuz

cui⁹ obsecio vsus ē i opib⁹ pūs ꝛ hōestis | nec spauit i pecunia ꝛ thesauris | ibi ꝓfitue ꝺo finē suū | Quis ē hic ꝛ laudabim⁹ eū | q.ꝺ.rar⁹ ē ꝛ laude vigit⁹ | Fecit em mirabilia i vita sua | Illa em q rara sunt hoies mirant | q ꝓbat⁹ ē i illo | ſ.ſ.auro | ꝛ ꝓfect⁹ inuēt⁹ ē | i opib⁹ liberalitatis ꝛ misc̄ōe | ꝛ erit illi i gloria eēna | Ihū Dat.xxv. Uenite bñdicti p̄is mei ꝛc̄. | qui potuit trāsgredi | nā diuitie dāt opunitatē faciēdi mala | ꝛ nō est trāsgressus ꝛ facere mala ꝛ nō fecit | q stabilitatē volūtatis ei⁹ i bono | tō stabilita sunt bona illius i dño | Nā p tēpalib⁹ recipit eēna | ꝛelemosynas illi⁹ enarrabit oīs ecclesia sctōrum | scz ad informatiōne alioꝝ.

¶Item alia epistola de vno martyre Prouerbiorum.iij.

b Eatus hō ꝙ iuenit sapientiā ꝛ ꝙ affluit prudētia. Melior ē acq̄sitio ei⁹ negociatōe auri ꝛ argēti ꝑmi et purissimi fruct⁹ eius. Pꝛecios̄ior ē cūctis opibus sapiētia: ꝛ oīa q̄ desiderant huic nō valēt compari. Longitudo dieꝝ in dextera eius: ꝛ in sinistra illius diuitie ꝛ gloria. Uie ei⁹ vie pulcre ꝛ oēs semite eius pacifice. Lignū vite est his qui apphenderint eā ꝛ qui tenuerint eā beati. Dñs sapientia fūdauit terrā. stabiliuit celos prudētia. Sapiētia illi⁹ eruperūt abyssi ꝛ nubes roꝛe concrescunt.

b Eat⁹ hō ꝙ iuenit sapiam ꝛc̄.

Añ initiū illi⁹ lectōis habet Quē em diligit dñs corripit ꝛ q̄si pr̄ i filio ꝓplacz sibi Tunc stati sequit pñs lectio | Btus hō ꝙ iuenit sapiam | Ly. i. notitiā de diuis | et ꝙ affluit prudētia | i agibilib⁹ humanis | melior ē acquisitio eius negociationis auri ꝛ argēti | tāto meliora sunt spūalia bona corpalibus | ꝑmi ꝛ purissimi fruct⁹ eius | et notāter dicit ꝑmi: qz nullū opus bonū ē nisi ꝑfecte prudētie dirigat | ꝛ purissimi | qz bōa spūalia nō habēt aliqō malū admixtū sic frequēt bona hēt corpalia sicut auꝝ ꝛ argentū ꝛ similia habēt annexā sollicitudinē: eleuatōem mentis ad deum impedientē: ideo subdit | Pꝛecios̄ior ē cunctis opibus sapiētia: ꝛ oīa que desiderātur huic nō valēt comparari | Longitudo dieruꝝ in dextera eius | quia talis pꝛimo et pꝛincipaliter habet aspectum ad celestia ꝛ eterna | ꝛ i sinistra illius diuitie ꝛ gloria | qz secūdario ꝛ ex cōsequēti habet aspectū ad temporalia bñ admistrāda | Uie eius ꝛ oīes semite eius pacifice | quia nullam turpitudinem admittit: ꝛ ad decoꝛē virtutū inducit. ꝛ sic hominē pacificatuꝝ reddit redigēdo vires inferiores i obsequiū ratōis | Lignū vite est his qui apphēderint eaꝝ | Lyra. Sicut em ꝑ lignum vite cōtinuat⁹ [illegible]ur vita: vt sic homo manēs in statu innocētie de vita nature trāsisset ad vitā glo-

rie sine moꝛte media. Sic ꝛ sapia de vita gr̄e ducit hoiem ad vitā gl̄ie sine moꝛte moꝛtalis culpe int̄media: dū tñ hic i ea pseuerat | ꝛ q̄ tenuerit eā btūs | qz certitudinaliter ad bītudinē deducet | dñs sapia fūdauit terrā | ꝑ sapiaz suā | stabiliuit celos prudētia | qz sūt icoꝛruptibiles | sapiēcia illi⁹ eruperunt abyssi | ꝛ ꝛ̄pe diluuij: vt hī Gen.vij. Rupti sunt oēs fōtes abyssi magne | ꝛ nubes roꝛe ꝓcrescūt | qz caloꝛe solis eleuātur exalatōes humidez cō densant̄ i nubes.

¶Item alia epistola de vno martyre Ecclesiastici.xiiij.ꝛ.xv.

b Eatus vir q̄ in sapia moꝛabit: ꝛ q̄ i iustitia sua meditabit: ꝛ i sensu cogitabit circūspectōez dei. Cibabit illū pane vite ꝛ itellect⁹: ꝛ aq̄ sapientie salutar̄ potabit illū. Et firmabit i illo ꝛ nō flectet: ꝛ ꝓtinebit illū et nō ꝓfundet: ꝛ exaltabit illū apud ꝓximos suos: ꝛ noīe eterno hereditabit illum dñs deus noster.

¶Item alia epistola de vno martyre Ecclesiastici.xxxix.

i Ustus coꝛ suum tradet ad vigilādū dilucꝛo ad dñm q̄ fecit illū: ꝛ i ꝓspectu altissimi deꝓcabit. Apiet os suū i oꝛōe ꝑ pctis: ꝛ ꝑ delict̄ suis deꝓcabit. Si em dñs magn⁹ voluerit spū intelligētie replebit illuꝝ: ꝛ firmabit i illo | Ly. deo firmit̄ adherēdo | ꝛ nō flectet | ſ.ſ.a rectitudine iustitie | ꝛ ꝓtinebit illū ꝛ nō ꝓfundet | ſ.ſ.cū reꝓbis: sed honorificabit cū electis | ꝛ exaltabit illū apud ꝓximos suos | ſ.i. apō sctōs suos q̄ sūt deo ꝑpinqui | ꝛ noīe eterno hereditabit illū dñs deus noster.

i Ust⁹ coꝛ suū tradet ad vigilādū ꝛc̄. Añ initiū illi⁹ lectōis habetur i eodē ca. Sapiētia oīm antiquoꝝ exquiret sapiēs ꝛ i pꝛophetis vacabit: ꝛ narratōem viroꝝ noiatoꝝ ꝓseruabit. Tunc statim sequit pñs lectio siue epistola p⁹ pauca | Just⁹ coꝛ suus tradet | Ly. volūt[illegible] ad vigilādū diluculo | ſ.i. a iuuentute | ad dñm q̄ fecit il

Universidad de Deusto
Biblioteca

nū ſcz ad ipm intētōz dirigēs deuotet attēte ꝛ i ꝓſpectu altiſſimi dep cabit ꝓ impetratiōe ſapie apiet os ſuū i oꝛōne ꝑ pctis ꝛ ꝑ delictis ſu is .ſ. emēdādis dep̄cabit vt ſic ad receptiōez diuine ſapie diſponat ſi eīm dñs magn⁹ voluerit ſpū intelligētie replebit illū: ꝛ ipe ſpū intelligē tie repler⁹ tāq̄ imbꝛes .i. abūdāter mittet eloq̄a ſapiētie ſue ad do cēdū ignoꝛātes ꝛ i oꝛōne ꝓfitebit dño ꝛtoꝛū effectū attribuens honoꝛi diuino ꝛ ipſe .ſ. deus

diriget ꝓſiliū ei⁹ i a gēdis ꝛ i abſcōditis ſu is ꝓſiliabit .ſ. obſcu ra clari⁹ ſibi reuelando ꝛ ipe .ſ. a deo illumi nat⁹ palā faciet diſci plinaꝫ doctrine ſue ſi bi reuelata aliꝭ ꝑpa lādi et i lege teſtamēti dñi gloꝛiabit hec eīm ē gloꝛia ſapiētis i lege dñi meditari collau dabunt multi ſapiam ei⁹ nō dicit oēs: qꝛ ho mines mundani ipm re putāt ipꝛudēte: eo q̄ ñ q̄rit ſciaꝫ lucratiuā et vſq̄ i ſeculū nō delebi tur .ſ. doctrina ſapie ei⁹: vt ptꝫ ꝙd .xxxix. Celū ꝛ tra trāſibūt: ꝑ ba aūt mea ñ trāſibūt nō receder memoꝛia ei⁹ .ſ. ſapiēꝫ et nomē ei⁹ recꝛet a generatiōe i generatōz qꝛ ꝑ doctrinā ab eo ſcptā remanebit nomē ei⁹ inᶜ hoies qui vtunt illis ſcptis ad ꝓfectū ſuū: ꝛ ad ſalutē aiarum ſuarum

ipſe tāq̄ imbꝛes mittet eloq̄a ſapien tie ſue: ꝛ i oꝛōne ꝓfitebit dño: ꝛ ipe di riget ꝓſiliū eius ꝛ diſciplinā: ꝛ in ab ſcōditis ſuis ꝓſiliabit. Ipſe palā fa ciet diſciplinā doctrine ſue. et in lege teſtamēti dñi gloꝛiabit. Collauda bunt multi ſapientiā eius: ꝛ vſq̄ i ſe culū nō delebit. Nō receder memo ria eius: et nomen eius requiret a ge neratōe in generatōem:

¶ Epiſtola de pluribus martyribus Sapientie.iij.

i Uſtoꝛū aie i manu dei ſūt: ꝛ nō tāget illos toꝛmētū moꝛtis. Viſi ſūt ocul⁹ inſipiētiū moꝛi ꝛ eſtiata ē afflictō exit⁹ illoꝛ: ꝛ ab itinere iuſto abier̄t in exterminiū ꝛ q̄a nobis ē iter exterminij illi aūt ſunt i pace. Et ſi coꝛā hoib⁹ toꝛmēta paſſi ſūt: ſpes illoꝛ imoꝛtalitate plena ē. In pauc⁹ verati i mult⁹ bñ diſponent: qm̄ de⁹ tentauit eos: ꝛ inuenit eos dignos ſe. Tāq̄ aurū i foꝛnace ꝓbauit illos: ꝛ quaſi holocau ſti hoſtiā accepit illos: ꝛ in tempe erit reſpectus illoꝛ. Fulgebūt iuſti ꝛ tāq̄ ſcintille i arūdineto diſcurrēt. Ju dicabūt natōes ꝛ dñabunt ppl̄is; et regnabit dñs illoꝛ in ꝑpetuū.

¶ Item alia epiſtola de martyribus. Sapientie.v.

i Uſti aūt ꝑpetuū viuēt ꝛ apd dñm ē mer ces eoꝛ: ꝛ cogitatio illoꝛ apud altiſſi mū. Jō accipiēt regnū decoꝛ ꝛ diade ma ſpēi d māu dñi: qm̄ dextra ſua re get eos ꝛ brachio ſcto ſuo defēdet il los: ꝛ accipiet armaturā zelus illi⁹: et

Uſtoꝛū aie in manu ꝛc. Ante initiū illius lectiōis habetur ſic:

i Jnuidia diaboli moꝛs introiuit in oꝛbē terraꝝ. Jmitātur au tem illuꝫ qui ſunt ex ꝑte illius. Tūc ſequit̄ ꝓſens lectio ſiue epi ſtola Juſtoꝛū aie i manu dei ſunt Ly. Sūt eīm aie iuſtoꝛū immoꝛta les ꝛ ſeꝑate a coꝛꝑibus ꝑ moꝛtē. Et ſunt i manu diuine miſcōie ꝑ ſecu ritatē gloꝛie cōſequēde. Nam a ꝑte paſſionis xꝑi poſtq̄ apta eſt ianua gloꝛie: ſi nō habēt aliquid ad purgādum ſtatim euolant ad gloꝛiam. Si aūt habēt aliquid ad purgādum detinēt̄ in manu diuine iuſti cie i pena purgatoꝛij ad tp̄s. ſunt tñ ſecure de ſua beatitudine ſcīa ꝑ ꝛ hoc. Juſtoꝛū aie i manu dei ſunt: ꝛ nō tāget illos toꝛmentū moꝛ

tis .ſ. toꝛmētū gehēne Viſi ſunt oculis inſipiētiū moꝛi totaliᶜ in aīa ꝛ coꝛꝑe ꝛ eſtimata ē afflictio exit⁹ illoꝛū. Et ab itinere iuſto abierunt i exterminiū de hoc mūdo: reputata ē mera afflictio ab illis q̄ aliā vitā hoīs nō credūt poſt hāc vitā ꝛ qō a nobis ē iter exterminij ſm errozē illoꝛū q̄ dicūt hoies recedētes a nobis ꝑ moꝛtē totaliᶜ exterminari illi aūt ſcz iuſti ſunt i pace. Et ſi coꝛā hoib⁹ toꝛmēta paſſi ſūt: ſpes illoꝛ imoꝛtalitate plena ē qꝛ nō pōt amitti. Jmmoꝛtalitas ꝓ ade nō fuit plēa: qꝛ amitti po terat et fuit amiſſa in pauc⁹ verati .i. tribu lati i multis bñ diſpo nētur ꝑ gloꝛiā anie et coꝛꝑis qm̄ deus tenta uit eos ſcz vt virt⁹ pa tientie eoꝛū nota fieret aliꝭ ad exemplū imi tatōnis ꝛ inuenit eos dignos ſe. Tanq̄ au ꝛū in foꝛnace ꝓbauit il los ſcz qō nō deterio ꝛat ſed meliꝛat et in tpe tribulatōnis erit re ſpect⁹ illoꝛ nō ſolū q̄ tū ad aiam ſed etiā q̄ tū ad coꝛpus quod re ſurget gloꝛioſum. Ful gebūt iuſti ꝑ totē cla ritatis ꝛ tāq̄ ſcintille i arūdineto diſcurrēt ꝑ totē agilitatis iudi cabūt natōes nā ꝓfecti iudicabūt eū chriſto i iudicio finali ꝛ domi nabunt populis: ꝛ regnabit dñs illoꝛum imꝑpetuū.

Uſti aūt imꝑpetuum viuēt ꝛc. Ante initium illius epiſtole ha

i betur i eode ca. q̄ damnati i inferno quoꝛtidie clamant: Quid nobis ꝓfuit ſuꝑbia aut diuitiaꝝ tactātia quid contulit no bis: tranſierūt oīa illa tanq̄ vmbra. Tūc ſequit̄ ꝓſens lectio que bo die ꝑ epiſtola in miſſa legit̄: in qua demonſtrat̄ que ſit merces mar tyrum: qualiter a domio ꝓtecti: qualiter a dño armati ad pugnā cōtra inimicos fidei ꝓceſſerūt: ꝛ ſic ad eternam beatitudinē ꝑuenerūt: ergo hic dicit Juſti aūt imꝑpetuum viuēt ſcz vita gloꝛie ꝛ apud domi nū eſt merces coꝛū ſcz a quo ſperāt ꝑmiari: nō a mūdo ꝛ cogitatio illoꝛū apᵘ altiſſimū ad cui⁹ honoꝛē oꝛdinauerūt facta ſua Jdeo acci

pīct regnū decoris z diadema speciei de manu dñi ¶scz celestē gloriam vbi nihil est turpe¶quoniā dextera sua reget eos ¶reponēdo eos in beatitudine:que p dexterā intelligit¶z brachio sancto suo defendet illos ¶ In hoc designat securitas beatitudinis que a nullo pōt auferri. Post hoc describit miseriā inimicorū dicēs¶z accipiet armaturā zelus illi⁹ ¶ Nam ex zelo iusticie pcedit ad pturbatōem malorum¶z armabit creaturam ad vltionē inimicorum ¶Lyra: Nam oībus creaturis vtetur ad afflictionem reprobōrum. Sicut ecōuerso omnes creature cedent ad gloriam electoꝝ¶Induet pro thorace iusticiam ¶a qua nō poterit deflecti cum ipse regula iusticie sit ¶et accipiet pro galea iudiciū certum ¶Nam iudicādo nō potest deficere¶Sumet scutum inexpugnabile equitatez ¶que ita erit euidēs q nullus eā poterit impugnare¶ibunt directe emissiones fulgurū ¶ad afflictōem malorū ¶z ad certum locū deducet illos dominꝰ deus noster ¶Nam ſm q dominus preordinauit ō ipsis:ita z ipsū p̄dicationis z passionis certa loca adierunt.

armabit creaturā ad vltionem inimicorum. Induet p thorace iusticiam z accipiet pro galea iudiciū certum Sumet scutum inexpugnabile eq̄tatez :ibunt directe emissiones fulgurum:z ad certum locuz deducet illos dominus deus noster.

¶Item alia epistola de pluribꝫ martyribus. Sapientie.x.

r Eddet deus oēz mercedē laborum sanctoꝝ suoꝝ:z deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei:z i luce stellaꝝ p noctem Trāstulit illos p mare rubrum z trāsuexit illos p aquā nimiā. Inimicos aūt illoꝝ demersit i mare:z ab altitudine inferorum eduxit illos Ideo iusti tulerunt spolia impiorum:et decāstauerunt domine nomen sanctum tuum:z victricē manū tuā laudauerūt pariter:dñe deus noster.

Eddet dꝰ oēz
r mercedē labo

rum sanctoꝝ suoꝝ ꝛc. Añ initiū illius lectionis habek in eodez ca. Sapiētia eterna venditū iustum.ſ. Joseph: quē fratres sui vēdiderunt:nō dereliquit:ſ ¶a peccatoribꝫ liberauit eum:descēditq cum illo in foueam:z in vinculis nō dereliquit illū:donec afferret illi sceptꝝ regni:z potestā aduersus eos q eū depmebāt. Et mēdaces ostēdit q maculauerūt illū:z dedit illi claritatē eternaz. Tūc sequit pīs lectio, siue epla¶Reddet dꝰ ¶.ſ.iusti¶ oēz mercedē laboꝝ suoꝝ¶ Ly.nā ō mādato dñi filij isti recedētes spoliauerūt egyptū petētes mutuo a vicis vasa aurea z argētea:z h̄ i recōpēsatōz laboꝝ q̄m iniuste aggrauauerūt eos egyptij:vt habek Exo.xij.¶z deduxit illos i via mirabili. Et fuit illi vela mēto diei:z i luce stellaꝝ p noctē ¶Nā colūba nub p diē:ignis p noctez ¶trāstulit illos p mare rubꝝ:z trāsuexit illos p aquā nimiā. Inimicos aūt illoꝝ demersit i mare:z ab altitudie iferoꝝ ¶.i.ō fūdo marꝛ¶ eduxit eos¶Jō iusti tulerūt spolia ipsoꝝ¶ viderūt eū egyptios mortuos sup litt⁹ marꝛ Exo.xiij. Et spoliauerūt eos armis z oib⁹ pciosis ſm hebreos Jsta scōa pda fuit maior q̄m illa q̄ pus spoliauerūt egyptū vasa aureis z argēteis ¶z decātauerūt dñe ſm nomē tuū ¶ dicētes illō cāticū: Cātemꝰ dño: gloriose eī magnificat⁹ est: equū z ascēsorē dejecit i mare. ¶z victricē manū tuā ¶ .i.potētiā tuā egyptios submergētē ¶laudauerūt pariter dñe deus nr̄.

¶Item alia epistola de pluribꝫ martyribus. Prouerbiorum.x.

c Expectatio iusti leticia spes aūt impiorū pibit. fortitudo simplicis

Ingua sapiētū ornat sciaz: os fatuorū ebulit stulticiā. In oī loco oculi dñi ꝓtēplāt bonos z malos. Lingua placabil lignū vite:q aūt i mode rata ē cōteret spīm. Domꝰ iusti plurima fortitudo. z i fructib ipij ꝓturbatio. Labia sapiētū disseminabūt sciaz cor stultoꝝ dissimile erit. Victie ipioꝝ abominabiles dño vota iustoꝝ placabilia Qui sequit iusticiā diliget a dño.

Ingua sapiētū ornatz. Añ iti ¶ tiū illi⁹ lectiōis habek i eodē ca. Respōsio mollis frāgit iram sermo dur⁹ suscitat furorē. Tunc statim seq̄tur pīs lectio¶ Lingua sapientū ornat sciam ¶ qz debito tpe z loco ḡciose ꝓponit eā¶ os fatuoꝝ ebulit stulticiā ¶qz feruēter z impetuose pfert eā¶ In oīb⁹ loco oculi dñi ꝓtemplant bonos z malos. Lingua placabilis ¶.i. suauis eloq̄o erga ꝓximū:z ozōni intēta erga deū ad ipm placādū¶ lignū vite ¶qz sicut p lignū vite cōtinuabitur vita corpalis:ita p talem linguā vita spūalis ¶ Que autez immoderata est ¶scz ad loquēdum ¶ cōteret spiritus ¶ quia in multiloquio nō deerit peccatū¶ Domus iusti plurima fortitudo ¶ quia dominus ꝓtegit eam¶z in fructibus ¶id est i operibus¶ impij cōturbatio ¶quia malus nō potest habere pacē ad ꝓximū:nec etiā ad seipsum. Labia sapientū disseminabūt sciaz ¶scz populū docēdo ¶ cor stultorū dissimile erit ¶scz cordi sapiētis:z etiam sibijpsi:quia diuersis z variis cogitationibus ¶ vaſ¶ victime impiorū abominabiles dño ¶sicut oblatio Cayn:qz fuit de alieno vel mala volūtate¶ vota iustoꝝ placabilia ¶Sicut

Universidad de Deusto
Biblioteca

patet de Abel: qz ad Abel respexit dñs et ad munera eius | qui sequit iusticiã | fm eã operãdo | diliget a dño | qui ẽ regula iusticie.

Expectatio iustoꝝ leticia zc. Ante initiũ illius lectõis habet in eodem ca. sic: Timor dñi apponet dies: z anni impioꝝ breuiabũtur. Tũc statim sequit psens epistola | Expectatio iustoꝝ leticia | .i. beatitudo eterna que habet annexã leticiã | spes autem impiorum pibit | id ẽ psumptio eorũ pibit. Quia presupponunt habere beatitudinẽ sine meritis dicẽtes: Deus non fecit nos ad damnandum sed ad saluandũ | Fortitudo simplicis via dñi | id est eius iusticia simplices et rectos premiãdo | et pauor bis qui operantur malum | scz impios puniendo | Justus in eternum non cõmouebit | scz a stabilitate virtutũ | impij aũt nõ habitabũt sup terram | scz viuentiũ | Os iusti parturiet sapientiaz | .s. alios docẽdo | lingua prauorum peribit | Vnde diues epulo in inferno existẽs magis cruciabat in lingua q̃ i alijs mẽbris: vt patet Luc. xvi. | Labia iusti cõsiderãt placita | scz deo z hominũ | z os impioꝝ peruersa | id eũ blasphemias cõtra deũ z iniurias cõtra proximũ | Simplicitas iustoꝝ | scz qua procedũt in factis suis sine plica dolositatis | diriget eos | ad beatitudinem | z supplãtatio peruersorum | qua decipiunt simplices | vastabit illos | in pena inferni: z etiam aliquãdo propter hoc destruũtur in vita psenti | iusticia rectorum liberabit eos | scz a morte gehẽne | z in insidijs suis capiẽtur iniqui | sicut iniqui iudices insidiãtes Susanne fuerũt adiudicati morti | Justus de angustia liberatus est z tradetur impius p eo | quod patet ỏ Dauid iusto qui fuit i regno restitutus: z impius Absalõ cum tribus lãceis trãsfossus: vt patet. ij. Regũ. x viij | Simulator | id ẽ hypocrita qui simulat sanctitatem | ore decipit amicũ suum | .i. illum a quo sperat pmoueri: cui scilicet adulatur | Justi autem liberabuntur | scilicet ab ista deceptiõe | scientia | scilicet qua discernitur inter sanctitatem veram z fictam | in bonis iustoꝝ exaltabitur ciuitas | scz a deo. Sicut Ezechias oratonibus z lachrymis suis saluauit ciuitatem Hierusalem a Sennacherib: vt patet. iij. Regũ. xix. Similiter sanctus Basilius i nouo testamẽto oratõe sua saluauit ciuitatẽ a Juliano apostata.

via domini. et pauor bis qui operantur malum. Justus in eternum non commouebitur. impij autem non habitabunt sup terram. Os iusti parturiet sapientiã. lingua prauorum peribit. Labia iusti considerant placita. z os impiorũ peruersa. Simplicitas iustorum diriget eos. z supplantatio peruersoruz vastabit illos. Justicia rectorum liberabit eos. et in insidijs suis capientur iniqui. Justus de angustia liberatus est. et tradetur impius pro eo. Simulator ore decipit amicum suum. Justi autem liberabuntur scientia. In bonis iustorum exaltabitur ciuitas. et in perditione impiorum erit laudatio.

¶ Item epistola de pluribus martyribus. Ad Hebreos. xi.

Ancti p fidẽ vi cerũt regna zc.

¶ Ancti p fidez vicerunt regna. opati sũt iusticiã. adepti sũt repromissiones. Obturauerũt ora leonũ. extinxerũt impetũ ignis. effugauerũt aciẽ gladij. qualuerũt de infirmitate. fortes facti sunt i bello. Castra verterũt exteroꝝ. acceperũt mulieres de resurrectõe mortuos suos. Alij aũt distenti sunt nõ suscipientes redemptiõem vt meliorẽ inuenirent resurrectionẽ. Alij vo ludibria et verbera experti. insuper z vincula z carceres. lapidati sunt. secti sunt. tentati sunt. in occisione gladij mortui sunt. Circũierunt i melotis z i pellibus caprinis. Egentes. angustiati affecti. quib dignus

In hac epistola ꝓmemorat apls patiẽtiã z passiões et victorias: z fidẽ sanctoꝝ martyꝝ: cuius virtute patiẽtes fuerũt z victores extiterũt | Sãcti p fidẽ vicerũt regna | sicut patet in martyrib qui vicerũt reges z prefides | opati sunt iusticiaz: adepti sunt repromissiões | Lyra: gratie i via z glozie i patria. | Obturauerũt ora leonũ | Sicut legit ỏ Daniele misso in lacuz leonum: z de pluribz martyribus z virginibus. Legit in legendis sanctorum q̃ fuerũt proiecti ante leones et vrsos: et tamen manserunt illesi | extinxerũt impetũ ignis | sicut tres pueri missi a nabuchodonosoꝝ i fornacẽ ignis: quib ignis nõ nocuit: nec eos in aliq̃ contristauit. Simile etiã legit de pluribz sctis martyribz z ꝑginib i nouo testamento | Effugauerũt aciẽ gladij | .i. exercitũ accinctũ gladijs: vt Dauid et multi alij reges z ꝓncipes diuino adiutorio vicerũt exercit9 magnos et fortes i veteri z etiã in nouo testamẽto | cõualuerũt de infirmitate | per oratõem z penitẽtiaz: vt Ezechias: Job z Thobias zc. Simile legit de sanctis noui testamẽti: q̃ multi infirmi sunt curati p oratões sanctorum z p penitẽtiã | Fortes facti sunt i bello | sicut Josue z Judas machabeꝰ cũ filijs suis: q̃ fortit bellãdo obtinuerũt terras z ciuitates | castra verterũt exteroꝝ | .i. inimicoꝝ quos ꝑterũt i fugã | acceperũt mulieres | .i. matres | ỏ resurrectõe mortuos suos | .i. pueros suos resuscitatos: sic p Helyã z helyseũ i veti testamẽto: z etiã multi defũcti i nouo

testamẽtatoze ſuſcitati ſũt ꝓ xp̃m ꝛ apl̃os et ꝓ alios ſctos: ſic̃ ptz ĩ legẽ dis ſctoꝝ| alij aũt diſtẽti ſunt ⁊.ſ.i eculeo ꝛ alijs tozmẽtis ꝑpt fidẽvni⁹ veri dei| Nõ ſuſcipiẽtes redẽptõez ⁊.i.nõ accipiẽtes liberatõz ſic̃ ſcũs Andreas q̃ de cruce deponi noluit: ꝛ ſic de alijs: vt meliozẽ iuenirẽt re ſurrectõz vt cũ xto gl̃oza ſuſtinerẽt ꝓ xp̃o tãto gl̃oſi⁹ cozonarẽt| Alijꝫo ludibzia ꝛ ꝟbera expti ſup ꝛ vincula ꝛ carceres: lapidati ſũt| vt Hieremias ꝛ zacharias filius ioiade| ſecti ſunt| ⁊.ſ.ſic Eſaias ſerra lignea ex iuſſu regis Manasſes| tẽtati ſunt| ꝑmiſſiõibus ꝓſecutozũ ꝛ blãdimẽtis muneruz: vt ad idolatriaz inclinarẽtur| i occiſiõe gladij moztui ſunt| qz multi i veteri teſtamẽto nolẽtes ꝓſentire i idolatriã gladio pcuſſi ſunt. Et oia ĩa enumerata etiã i nouo teſtamẽto ſcis martyrib ꝛ etiã ꝟginib cõtigerũt ꝑpter fidẽ dñi noſtri ieſu xp̃i. Poſt ꝫ deſcẽdit ad heremitas ꝛ ſanctos q̃ nõ effuderũt ſanguinẽ ſuuz ꝑpt fidẽ catholicaz dicens| Circũierunt| ꝑ deſerta ꝛ ꝑ multa mũdi loca| i meloris| Ubi notãdũ q̃ melora eſt aiai cui⁹ pellis ẽ biſpida ſic pell' hericij| et i pellib⁹ capꝛis| Nã ill' pellib⁹ tegebãt ſcti.i.homines ſiluestres viuẽtes ĩ deſertis locis ſicut Helyas ꝛ ſctus Johes baptiſta: ꝛ ſic de alijs ſctis| egẽtes ⁊.ſ.neceſſarijs| anguſtiati ⁊.ſ.anxietatib| afflicti| laboribꝫ ꝛ ꝑſluris| q̃b⁹ ⁊.i.quoꝝ ꝓuerſatiõe ꝛ habitatiõe| dign⁹ nõ erat mũd⁹ ⁊.i.amatozes mũdi nõ erãt digni tãtoꝝ virozũ ꝓſentia| i ſolitudinib⁹ errãtes ꝛ i mõtib⁹ ꝛ i ſpelũcis ꝛ i cauernis terre| Spelũce a natura facte ſunt. Cauerne artevel caſu facte ſũt Talia em̃ loca inhabitabãt antiq̃ ꝓtes vt ẽnt i loco apto diuine ꝓmiſſiõi| ꝛ hi oẽs ⁊.ſ.ꝑdicti ſcti| teſtimonio fidei| ⁊.i.fide coꝝ atteſtãte| ꝓbati| id ẽ ꝓbabiles| inuẽti ſunt: in xp̃o ieſu dño noſtro.

nõ erat mũdus: i ſolitudinib⁹ errantes ĩ mõtibus ſpelũcis et ĩ cauernis terre. Et hi oẽs teſtimonio fidei ꝓbati inuẽti ſunt ĩ chriſto ieſu dño nr̃o.

¶Epiſtola de vno ꝓfeſſore ꝛ pontifice. Eccleſiaſtici. xliiij.

e **Lce** ſacerdos magn⁹ q̃ ĩ diebus ſuis placuit deo ꝛ inuẽt⁹ ẽ iuſt⁹: ꝛ i tpe ire cũdie factus ẽ recõciliatio. Nõ ẽ inuẽt⁹ ſil' illi q̃ cõſeruaret legẽ excelſi. Jõ iureiurãdo fecit illũ dñs crescere i plebẽ ſuã. Bñdictõem omniũ gentium dedit illi: ꝛ teſtamentũ ſuũ confirmauit ſup caput eius. Cognouit eũ in bñdictõnib⁹ ſuis: cõſeruauit illi miſericordiã ſuã: et inuenit gr̃am coram oculis dñi. Magnificauit eũ in conſpectu regũ ꝛ dedit illi cozonam glozie. Statuit illi teſtamentuz eternum: ꝛ dedit illi ſacerdotiũ magnũ: ꝛ

Lce ſacerdos magn⁹ ⁊c. Añ iritũ illi⁹ lectõis hꝫ ſic: Enoch placuit deo ꝛ trãſlat⁹ ẽ i paradiſuz viu⁹. Ubi ſciẽdũ q̃ hic ſub noie enoch deſignat laus iſti⁹ magni ſacerdotis ꝛ ep̃i: cui⁹ feſtũ hodie| eccl̃ia pagit cũ ꝺz| Ecce ſacerdos magn⁹ q̃ i diebꝫ ſuis placuit deo et inuẽt⁹ ẽ iuſt⁹: ꝛ i tpe iracũdie fact⁹ ẽ recõciliatio ⁊.i.cã recõciliatõis diuine| Nõ ẽ inuẽtus ſilis illi ſi gloria.ſ.i ope virtuoſo| q̃ ꝓſeruaret legẽ excelſi ⁊.ſ.legẽ naturalẽ mẽti bũane impreſſam| cõ iureiurando fecit illuz dñs creſcere in plebem ſuã| Ly.hoc ꝓprie dictũ ẽ de Abzaã: vt habet Gen̄.xxij. Per me metipſum iurauι dicit dñs: qz feciſti hãc rẽ et non pepciſti vnigenito tuo ꝓpt̃ me bñdicã tibi ꝛ mlt̃iplicabo ſemẽ tuũ ſic ſtellas celi ꝛ ſic arenã q̃ ẽ i littoze marꝫ Sz hic attẽdunt illi ſcõ ꝓfeſſozi cui⁹ feſtũ hodie pagim⁹| bñdictõz oim gẽtiũ dedit illi ⁊.i.dñs gr̃oſuz eũ fecit in ꝓſpectu oim gẽtiũ inter q̃s habitauit| ꝛ teſtamentũ ſuũ ⁊.i. pactũ| cõfirmauit ſup caput eius: cognouit eũ i bñdictionib⁹ ſuis ⁊.i. approbauit tanq̃ dignum ſuis bñdictionib⁹| cõſeruauit illi miſeriam ſuaz: ꝛ inuenit gratiã coꝝ oculis dñi. Magnificauit eũ in ꝓſpectu regum: ꝛ dedit illi cozonã glozie. Statuit illi teſtamentũ ſempiternũ: ꝛ dedit illi ſacerdotiũ magnũ id ẽ pr̃incipẽ ſacerdotũ| ꝛ beatificauit illũ in gloria. Fungi ſacerdotio: ꝛ habere laudẽ i noie ipſius: ꝛ offerre illi incenſum dignũ in odorẽ ſuauitatis.

briſicauit illũ i gl'ia Fũgi ſacerdotio ꝛ hẽ laudẽ i noie ip̃i⁹. Et offerre illi incẽſum dignũ i odorem ſuauitatis. ¶Alia ep̃la d̃ vno ꝓfeſſore. Eccl̃i. xlv

d **Jlect⁹** deo et hoib⁹: cui⁹ mẽoria i bñdictiõe ẽ Sil'ez illũ fecit i gl'ia ſcoꝝ: ꝛ magnificauit eũ i timore inimicoꝝ: ꝛ i ꝟbis ſuis mõſtra placauit. Gl'ificauit illũ i ꝓſpectu regũ ꝛ iuſſit illi coꝛã pp̃lo ſuo: ꝛ oñdit illi gl'az ſuã: i fide ꝛ lenitate ip̃i⁹ ſcm̃ fecit illũ: ꝛ elegit cuz ex oi carne. Audiuit em̃ eũ ꝛ vocẽ ip̃ius ꝛ iduxit illũ i nube. Et dedit illi coz ad p̃cepta ꝛ legẽ vite ꝛ diſcipline. ¶Itẽ alia ep̃la de vno ꝓfeſ. Sap̃.x.

i **Uſtũ** deduxit dñs ꝑ vias rectas ꝛ oñdit illi regnũ dei: et dedit illi ſcientiã ſanctoꝝ. Honeſtauit illum

Postilla.

Jlect⁹ deo ꝛ hoib⁹ ⁊c. Jn ꝟbis hui⁹ lectõis quo ad lr̃am ꝓmendatus ẽ Moyſes: qz a puericia ſic fuit gratioſus vt eẽt diligibilis oĩb⁹: ꝑpter qõ filia regis i puericia ip̃i⁹ eũ i filiũ adoptauit: vt haberẽt Exo.ij. Et hic ſub noie ip̃i⁹ Moyſi deſignat laus iſtius ſcti ꝓfeſſoris| cui⁹ feſtũ hodie i eccl̃ia pagit cum dicit: Dilectus deo ꝛ

Universidad de Deusto
Biblioteca

hoibꝫ cuꝰ mẽoꝛia i bñdictõe ẽ ⁊ Ly.i. i oi bono. Sikꝫ illũ fecit i gloꝛia
ſctõꝝ .ſ. vidẽdo diuinã eẽntiã: ſic dicit Aug. ad paulinũ ỏ vidẽdo deũ
⁊ magnificauit eũ in timoꝛe inimicoꝝ .i. egyptioꝝ inꝯ q̃s fuit magꝰ
valde Exo. xi ⁊ i ꝓbis ſuis mõſtra placauit qꝛ plage egypti mõſtruo
ſe ceſſauerũt ad eꝰ oꝛõez. glificauit illũ i ſpectu regũ .ſ. pharaõis re
gis egypti ⁊ Seõ ⁊ og: vt hꝫ Nu. xx ⁊ iuſſit illi coꝛa ꝑlo ſuo .ſ. i mõ
te ſynai: vbi ꝑlis loq̃n
tez dñm audiuit: vt hꝫ
Exo. xx. ⁊ oſtẽdit illi
gloꝛiã ſuã .ſ. i viſiõe p
ẽntiã ⁊ i fide .i. i fideli
tate: fuit em̃ valde fide
lis ⁊ lenitate ipſi⁹ ⁊ vñ
ỏz Num. xij. Erat em̃
Moyſes vir mitiſſim⁹
ſup oẽs hoies q̃ moza
bank i tra ⁊ ſctm fecit il
lũ .i. mundũ et firmũ
⁊ elegit eũ ex oĩ car
ne .ſ. ad educendũ fili
os iſrl de egypto vt eẽt
legiſlatoꝛ veteris teſta
mẽti ⁊ Audiuit em̃ eũ ⁊
vocẽ ipſi⁹ .ſ. depcatez
ꝑ relaxatõe peti iſrael i
fabꝛicatõe vituli: vt ꝑz
Exo. xxxij ⁊ iduxit illũ in nube: ⁊ dedit illi coꝛ ad ꝑcepta ⁊ ſcz dei ope
re ad implẽda ⁊ aliꝭ dicẽda ⁊ legẽ vite ⁊ diſcipline.

Vſtũ deduxit ⁊c. Jn verb̃ hui⁹ lectõis ꝫmẽdaꝝ ẽ Jacob pr̃ fili
ozũ Iſrl q̃ iuſt⁹ fuit: ⁊ i meſopotamiã uit fugiens ira fris ſui e
ſau: vt hꝫ Geñ. xxvij. Et hic ſub noie Jacob deſignat laus iſti
us ſcti ꝓfeſſoꝛis: cui⁹ feſtũ hodie celebꝛat eũ ỏz ⁊ Juſtũ deduxit dñs ꝑvi
as rectaſ: ⁊ oſtẽdit illi regnũ dei .ſ. qñ vidit ſcalã cui⁹ ſũmitas tãgebat
celũ: ⁊ dñm inirũ ſcale: vt ꝑz Geñ. xxviij. Tũc em̃ habuit reuelatõz ỏ
ſupna hieruſalẽ. Jdcirco euigilãs dixit: Nõ ẽ hic aliud niſi dom⁹ dei et
ꝑta celi: iõ ſubdit ⁊ dedit illi ſciaz ſctõꝝ .i. noticiã de ſctis angelis
q̃s vidit aſcẽdẽtes ⁊ deſcẽdẽtes ꝑ illã ſcalã ⁊ honeſtauit illũ i laboꝛib⁹ ⁊
.i. reddidit eũ diuitẽz ielitũ ꝑ laboꝛib⁹ ſuis i cuſtodiẽdo oues labã aũũ
culi ſui: vt ꝑz Geñ. xxx. Ditat⁹ ẽ hõ ille vltra modũ ⁊c ⁊ ꝓpleuit labo
res illi⁹ .iq̃ deo ꝓtegẽte receſſit de meſopotamia cũ vxoꝛib⁹ ⁊ liberis ⁊
diuitijs ſuis ⁊ i fraude circũuenietiũ .i. labã ⁊ filioꝝ ſuoꝝ q̃ nitebãt eũ
decipe mutãdo frequẽt mercedẽ ſuã: vt ꝑz Geñ. xxxi. ⁊ illi affuit ⁊ multi
plicãdo greges q̃ fm pactũ debebãt cedere i mercedẽ Jacob ⁊ hõeſtũ
fecit eũ ⁊ditãdo eũ tpalib⁹ ⁊ ſpualib⁹ diuitijs ⁊ cuſtod⁹ eũ ab inimi
cis ⁊ a ſeductoꝛib⁹ tutauit euz. Et certamẽ foꝛte dedit illi vt vinceret: et
ſciret qm̃ oĩm potẽtioꝛ ẽ ſapia. Hec em̃ vẽditũ iuſtũ nõ dereliq̃t ſz a pec
catoꝛib⁹ liberauit eũ. Deſcẽditq̃ cuz illo in foueã ⁊ in vinculis non dereli
quit eũ: donec afferret illi ſceptruz re
gni ⁊ potentiã aduerſus eos qui euz
depꝛimebãt. Et mendaces oſtẽdit q̃
maculauerũt illũ: ⁊ dedit illi clarita
tẽ eternã dñs deus noſter.

¶Alia epla de vno ꝓfeſſ. Sap. vij.

O Ptaui ⁊ datꝰ eſt mihi
ſensus: ⁊ inuo
caui: ⁊ venit i me ſpũs ſapie:
⁊ ꝓpoſui illã regnis ⁊ ſedib⁹: et diuiti
as nihil eſſe dixi in compatiõe illius.
Nec ꝓpaui illi lapidez ꝑcioſum: qm̃
oĩe auꝝ in ꝓſpatõe illi⁹ arena eſt exi
gua: ⁊ tanq̃ lutũ eſtimabit argentuz
in cõſpectu illius. Sup ſalutẽ ⁊ ſpe
cie dilexi illã: et ꝓpoſui ꝑ luce habere
illã: q̃m inextinguibile eſt lumẽ illi⁹.
Venerũt autez mihi oĩa bona pa
riter cuz illa: ⁊ innumerabilis bone
ſtas: ⁊ a ſeductoꝛib⁹ tutauit illũ .i. a labã ⁊ ei⁹ filijs inſequẽtib⁹ Jacob re
cedentẽ ad ſpoliãduz eũ: vt hꝫ Geñ. xxxi. ⁊ certamẽ foꝛte dedit illi ſcz
cũ angelo luctãti: vt hꝫ Geñ. xxxij. vt vinceret: ⁊ ſciret qm̃ oĩm potẽti
oꝛ ẽ ſapia .ſ. Eſau frez ſuũ ꝓpriũ ſibi aduerſantẽ: ad hꝫ em̃ fuit illa lu
ctatio vt Jacob aſſecuraret de victoꝛia ỹ Eſau quẽ nimis timebat. Jdcirco dixit ſibi angel⁹: Si ỹ deũ foꝛtis fuiſti: q̃to magz ỹ hoies ꝑualebis. Poſt hꝫ ponit aliud exẽpluz de Joſeph quẽ vẽdiderũt frẽs ſui iſmaelitis dicẽs. Hec vẽditũ iuſtũ .ſ. Joſeph nõ dereliq̃t: ſz a pctõ
ribꝫ liberauit euz .i. a fratribꝫ ſuis eũ occide
re volẽtibus deſcẽdit q̃ cũ illo i foueã .id est in carcerẽ regis egypti: vt ꝑz Geñ. xxxix. Et ỏz ibidẽ: Fuit aũt dom⁹ eũ Joſeph deditq̃ ei gꝛaz in ỏſpectu ꝓnci pis carceꝛz ⁊ i viculis nõ dereliq̃t eũ donec af ferret illi ſceptꝝ regni .i. dñatoꝛz i regno egy pti poſt regẽ imediate vt ꝑz Geñ. xli ⁊ potẽtiã ꝓſus eos q̃ eũ depꝛimebãt .ſ. ſup phutiphar ⁊ vxoꝛẽ ei⁹ q̃b⁹ ſuꝑioꝛ factꝰ fuit ⁊ mẽdaces oſtẽdit q̃ maculauerẽt illũ .ſ. ꝓponẽdo ſibi iuſte adulteriũ: nã malicia mulieꝛz fuit detecta ⁊ dedit illi clari. ek. ſ. bõe fame: q̃ mãet adhuc ⁊ mãebit vſq̃ i finẽ dñs deꝰ nr̃.

O Ptaui ⁊ datꝰ ẽ mihi ⁊c. Ante initiũ illi⁹ lectõis dicit rex Salo
mõ ſic: Nemo em̃ ex regib⁹ aliud habuit natiuitatẽ initiũ Vn⁹
q̃ introitꝰ ẽ oĩib⁹ ad vitã ⁊ ſilis exitꝰ. Tũc ſequit ꝓſens lectio
i q̃ Salomõ deſiderauit a deo ſibi dari ſapiam dicẽs. Optaui .ſ. ſa
pietie donũ ⁊ datꝰ ẽ mihi ſensus .i. donũ ſapie ⁊ intellectꝰ ⁊ inuocaui
⁊ venit i me ſpũs ſapie .i. ſpũſſanctus q̃ dat ſapiam ⁊ ꝓpoſui illã re
gnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias nihil eſſe dixi i ꝓpatõe illius. Nec ꝓpaui illi
lapidem ꝑcioſum: q̃m oĩe aurũ in compatõne illius arena eſt exigua:
⁊ tanq̃ lutum eſtimabitur argentũ in conſpectu illius. Et ratio ẽ: q̃a
diuitie tpales ꝫmunes ſunt bonis ⁊ malis: ⁊ frequẽter ꝓcedunt malis
plus q̃ bonis: vt ꝑz ad ſenſum: ꝓpter q̃ nõ ſunt vera bona hommis:
qz ſic ꝓcederent ſolis bonis: vt diffuſe deducit Boeci⁹ libꝛo de ꝓſola.
Sapia aũt ꝙ vera de qua fit hic ſermo: ſolis bonis cõcedit. Jdco bona
exteꝛioꝛa reſpectu ipſius vere ſapie nulli⁹ momẽti ſũt reputãda ſuper

Universidad de Deusto
Biblioteca

salutē z ſpēz].i. ſup ſanitatē corpis z eⁱ⁹ pulcritudinē[dilexi illā] qz ſanitas z pulcritudo ſūt pfectões corpis: ſapia ꝓo pfectio ē mētz: z ío ꝯto ē aia melioꝛ corpe tāto ſapia ē illis pferenda[z ppoſui p luce hz illā]qz ſicut lux corpalis dirigit i corpalib⁹: ſic ſapia i ſpūalib⁹[qm iez tigibile ē lumē illⁱ⁹: venerūt aūt mihi oia bona parīt cū illa]qꝺ pz. iij Reg. iij. vbi ꝺꝛ q Salomō petēdo ſapiaz a dño: nō ſolū illā obtinuit ſz etiā cū illa diuitias z honoꝛes ſup oēs reges [z inūerabilē hōeſtas p manⁱ⁹ illⁱ⁹] i. p opa ipſius q̄ p manⁱ⁹ deſignāt: eo q manⁱ⁹ ē oꝛganū oꝛ ganoꝛ: vt pz. iij. ꝺ aia [z letat⁹ sū in oib⁹: qm antecedebat me iſta ſapia]oſtēdēdo mihi q̄liter agere deberē [z ig ꝛabā].ſ. añ ꝯ ipſaz haberē[qm hoꝛ oim mr̄ ē]ſz ipſa habita cognoui [quā ſine fictõe didici].ſ. a deo: a q̄ ipaz deuote poſtulaui: vt pz iij. Re. iij. Et a Nathā ꝓpha cui fuit tradit⁹ ad eruditēdū. ij. Re. xij [et ſine iuidia cōico]vbo vel ſcīpto Scīpſit ei mlt̄os libꝛos ad nr̄az eruditiõz [z honeſtatē illⁱ⁹ nō abſcōdo]nā oēs reges z ſapiētes circūgz ꝺsiderabāt audire ſapiaz ſalomōis[ifinit⁹ ei theſaur⁹ ē hoib⁹].i. iappciabil⁹ q̄ q vſi ſūt]opa ſapiēt⁹ exercētēdo[ꝓtices facti ſt amicicie dei]z tā ꝯ pformes ei i opib⁹ ſuis: q̄ cōformitas ē cā dilectōis: vt pz Eccī. xiij. Dē aīal diligit ſibi ſile.

Mnis nāz pōtifex ⁊c. Ante initiū illⁱ⁹ epiſtole ſcribit ſanctus
o Paul⁹ dicens. Nō em̄ habem⁹ pontificē qui nō poſſit compati infirmitatibus noſtris: tentatū autem p oīa. Accedamus ergo cum fiducia ad thꝛonū gratie eius vt miſericoꝛdiā conſequamur et gratiā inueniamus. Tūc ſequit̄ pñs epla[Oīs nāz pōtifex]Glo. fm legē[ex hoib⁹].i. de nūero hoim[aſſūpt⁹]nō introduct⁹[p homib⁹].ſ. ſaluādis[cōſtituitur]vt p eum a deo impetrēt miſcōiaz: debet em̄ eſſe mediatoꝛ dei z hoim[i his q̄ ſūt ad deū]Ly. i ſpūalib⁹ z diuis [vt offerat dona].id est volūtarie oblata: nō violēter extoꝛta[z ſacrificia pro peccat̄[ſz populi[qui cōdolere poſſit his q̄ ignoꝛāt z .rāt].i. q̄ peccāt ex ifirmitate[qm̄ z ipe].ſ. pōtifex[circūdat⁹ ē ifirmitate. Ly. ꝺꝛ em̄ pōtifex moueri ad ꝓpaſſiões z miſcōiaz ex ꝓſideratiõe ꝓpe fragilitatis Vñ dñs pmiſit btō Petrū i pcīm cadere: vt ſciret alīs ꝓpatī ex ꝓſideratõe ꝓpriꝝ delicti[z ꝓpterea].ſ. qz ifirm⁹ ē z miſerꝝs circūdat⁹[ꝺꝛ quē admodū p pp̄lo]ſibi ſubdito[ita etiā p ſemetipſo offerre dona p peccatis]ſ. ſuis dimittēdis: ſicut z p cet̄is pp̄lī[nec ꝺſz̄ ſibi aſſumat honoꝛē].ſ. pōtificat⁹[ſed qui vocat̄ a deo tanq̄ Aarō]ille em̄ a deo vocat̄ q̄ debito mō inſtruct̄ [Sic z xp̄s ñ ſemetipſum clarificauit ita vt pontifex fieret].ſ. aſſumēdo ſibi honoꝛē pontificat⁹[ſed q̄ locut⁹ eſt ad eū].ſ. p̄ qui clarificauit ip̄m filiū ꝺi.[Filiⁱ⁹ meus].ſ. naturaliⁿ nō adoptiu⁹[es tu]ſingulariť[ego hodie].i. i eternitatē[genui te]ille q̄ ſic locut⁹ ē ad eū clarificauit eū [quēadmodū z i alio loco dicit].ſ. i p̄s. cix.[Tu es ſacerdos i eternū]nō ad tēpus ſicut Aaron [fm ordinē melchiſedech]id est fm dignitatem z ritum ordinis ſacerdotalis melchiſedech.

admodū p populo: ita etiā p ſemetipſo offerre dona p peccatis: nec q̄ſz̄ ſibi aſſumat honoꝛē ſed qui vocat̄ a deo tāq̄ Aarō. Sic et xp̄s non ſemetip̄m clarificauit vt pōtifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eū: Filiⁱ⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Quēadmodum z in alio loco dicit: Tu es ſacerdos i etnū fm ordinē melchiſedech.

¶ Epiſtole de virginibus. ſecūda ad Thoꝛinthios. p. z. xi

q Vi gloꝛiatur i dño gloꝛiet. Nō em̄ q̄ ſeip̄m cōmendat ille pbatus ē: ſed quē deus ꝓmēdat. Utinā ſuſtineretis modicuz q̄d

Uī gloziak i dño ⁊c. Ante initiū illⁱ⁹ epiſtole ſcribit ſctūs Pau
q lus i eodē ca. ꝺi. Nō audem⁹ nos inſerere aut cōpare quibuſdā qui ſeipſos ꝓmēdāt. Tūc ſequit̄ pſens epla[Frēs qui gloziak]Goꝛ. ſiue ego ſiue aliⁱ⁹ i dño gloziet]Ly. q. ꝺ. ō bono ope nō mihi gloriā attribuo: ſz deo a q̄ oīe bonū ē ſicut a p̄ncipali agēte[Nō em̄ q̄ ſe ip̄m ꝓmēdat].ſ. ppriā gloriā q̄rēs[ille pbat⁹ ē].i. approbat⁹ a deo [ſz quē deꝰ ꝓmēdat]Ly. i. ꝓmēdabilē facit ꝓprijs z ſignis. Hic incipit xi. ca[Utinā ſuſtineretis modicū q̄d inſipiētie mee]Goꝛ. i. q̄ modicū gloriārer de regno meo: q̄ reuera plus poſſez gloriari: q̄ tamē fm eſtimatiõem indiſcreti ꝙ reputat̄ inſipiētia[ſz z ſuꝑportate me]Goꝛ. i. paciēter audite: ſicut ſubditi platū ſuum[Emuloꝛ em̄ vos]Ly. i. feruēter diligo[dei emulatõe].i. charitatiua dilectõe[Deſpōdi enim vos].ſ. anulo fidei[vni viro].ſ. xp̄o[vgīnē]Ly. ꝯtū ad fidei integritatē[caſtam]ꝯtū ad r̄ie puritatē[exhibere christo]qui ſol⁹ ē ſpōſus eccleſie.

stas p manⁱ⁹ illⁱ⁹. Et letat⁹ sum i oīmibus: qm̄ añcedebat me iſta ſapia z ignoꝛabā: qm̄ hoꝛ oim mr̄ ē: quaz ſine fictõe didici: z ſine iuidia cōico: z honeſtatē illⁱ⁹ nō abſcōdo. Infinit⁹ em̄ theſaur⁹ ē hoib⁹: quo q̄ vſi ſunt ptici pes facti ſunt amicicie dei.

¶ Epiſtola de vno confeſſoꝛe z pontifice. Ad Hebꝛeos. v.

o Mnis nāz pontifex ex homib⁹ aſſumptus p hominib⁹ conſtituit in his que ſunt ad deū vt offerat dona et ſacrificia pro peccatis. Qui condolere poſſit his q̄ ignoꝛant z erꝛant: quoniam et ipſe circūdatus eſt infirmitate: z propterea debet quem/

Universidad de Deusto
Biblioteca

d E virginib⁹ ꝓceptū ꝛc̄. Aū initiū illi⁹ epl̄e scribit s. Paul⁹ in eo dē ca. di. Sctificat⁹ē vir infidelis ꝑ mulierē fidelē. Tūc sequit ꝓsens epla q̄ legit i missa de ꝟginib⁹ | Fres: de ꝟgib⁹ ꝓceptū nō habeo | Gor. s. vt ꝓtineāt vel vt nubāt | ꝓsiliū aūt do | Ly. tāq̄ de melꝛi bono. s. de ꝓtinēdo | tāq̄ miscōiam ꝓsecut⁹a deo | Gor. i. apl̄atū mi hi miscōiter ꝓcessum | vt sim fidelis | i dispēsatōe mihi credita: vñ credēdū est mihi i ꝓsilijs. vnde ex ꝟ habet ꝙ acq̄ escendū est ꝓsilio plati | Existimo em̄ hoc eē bonū | Gozra. s. manere i virginitate | ꝓpt̄ instātem necessitatē: qm̄ homi bonū est sic esse | Ly. s. ad vsādum occupatiōez circa necessaria vite ꝓsentis que incūbit ꝙugatis circa pressionē vxoris ꝛ plis: ꝑ quā homo retrahit a bono ꝓtemplatōnis ꝛ diuine dilectiōis | alligat⁹es vxori noli q̄rere solutiōem | Ly. qz forsi tan caderes ꝑ incōtinētiaz. Expti em̄ delectationē venereā i actu cōiugali reuertunt⁹ ad eā de facili | Solut⁹es ab vxore noli querere vxorē | si vis ꝓtinere quod magis ē bonuz | si autē accepis vxorē nō peccasti | Ly. quia hoc ē licitū viro et etiā mulieri | et si nupserit virgo nō peccauit | ꝛ hoc manifeste ē ꝺ illos hereticos q̄ cōdemnāt mr̄imoniū | tribulatōez tā carnis habebūt hmōi | Gor. s. ꝙugati: qz habebūt sollicitudinē ꝛ afflictiōem ꝑ reb⁹ necessarijs procurandis ꝛ sibi ꝛ pueris suis: vnde leuius est esse sine cōiugio | ego autez vobis parco | Ly. quasi diceret: nō solū ostendā vobis viā ꝑfectōnis que difficilis est i obseruātia virginitatis: sed etiā matrimoniū cōcedo: ad quod licite potestis accedere: ꝺ descēdēdo i hoc infirmitati vestre | Hoc itaq̄ dico frēs tps breue est | Lyra: sez vite humane. Ergo quilibet debet inquātum potest ad ꝑfectionem conari q̄ diu habet tempus merēdi | Reliquū est | id est hoc solum restat ad agēdum | vt qui habēt vxores tanq̄ nō habētes sint | Lyra: quod fit dupliciter. Uno mō vt redāt debitū: nō tm̄ exigāt. Alio mō ꝑfect⁹ vt vterq̄ ꝙiugū de cōi ꝓsensu incipiāt ꝓtinere ꝓpter mai⁹ bonū adipiscēdū | ꝛ ꝙ flēt | i. tristicie materiā habēt: qō frequēti⁹ ꝓtingit i mr̄imonio ꝓpter varios casus ꝓtingentes circa ꝙugē: plē ꝛ familiā | tāq̄ nō flētes | sez patiēter sustinēdo ꝛ ex spe future retributōis eterne ꝓsolatōez recipiēdo | ꝛ ꝙ gaudēt | i. materiā gaudēdi habēt ex aliq̄ tpali ꝑspitate circa se ꝛ plē vel familiā cōtingentē | tanq̄ nō gaudētes | cogitādo ꝙ nō est multuz gaudendū nisi de bonis spūalibus et eternis. Prosperitas em̄ tpalis frequēter vergit magis i nocumētuz | ꝛ qui emūt tāq̄ nō possidētes | Ly. cogitādo ꝙ nō habem⁹ hic manētē ciuitatē sed futuram inquirim⁹ | ꝛ qui vtūtur hoc mūdo | Ly. i. qui pñt vti bonis hui⁹ mūdi eo ꝙ sunt diuites ꝛ corpe sani | tanq̄ nō vtant | sez accipiēdo ꝺ bonis ꝓsentib⁹ quanto minus pōt fieri: salua tm̄ decētia stat⁹ ꝛ ꝓsonarū | ꝓterit ei figura huius mūdi | quasi diceret: mundana quasi nihil estimanda sunt | qz ꝓterit figura hui⁹ mundi | Lyra. i. est exterior pulcritudo: que est i cōtinua variabilitate. Ad circo parū curādū ē de bonis ꝓsentis vite: qa nihil est hic stabile | volo autem vos sine sollicitudine esse | Lyra: loquēdo de sollicitudine supflua spūalia impediente | Qui autem sine vxore est sollicitus est que dñi sunt quomō placeat deo | id ē habet aptitudinē vt sit sollicit⁹ de bonis spūalib⁹ ꝛ eternis | Qui aūt cū vxore est | sez in matrimonio | sollicit⁹ē q̄ sunt mundi quō placeat vxori | ꝛ i hoc casu vir pōt se licite ornare | ꝛ diuisus est | i. partim seruāns mūdo ꝛ partim deo quātūcunq̄ bñ viuat i mr̄imonio

insipientie mee: sed ꝛ supportate me. Emulor enī vos dei emulatiōe. Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere christo.

¶ Alia epistola de virginibus. prima ad Chorinthios. vij.

d E virginibus ꝓceptuz non habeo: consilium autez do tanq̄ misericordiaz consecutus a deo vt sim fidel⁹. Estimo em̄ hoc bonū esse ꝓpter instantē necessitatē: quoniā homini bonuz est sic esse. Alligatus es vxori noli querere solutionem Solut⁹es ab vxore noli q̄rere vxorē. Si aūt accepis vxorē nō peccasti Et si nupserit virgo nō peccauit: tribulatōem tm̄ carnis habebūt huiusmodi. Ego aūt vobis parco: hoc ita q̄ dico fratres: tempus breue est: reliquū est vt ꝛ qui habent vxores tanq̄ nō habentes sint: ꝛ qui flent tāq̄ nō flentes: ꝛ qui gaudent tanq̄ nō gaudentes: ꝛ qui emūt tanq̄ nō possidētes: et qui vtuntur hoc mūdo tanq̄ non vtantur. Preterit em̄ figura huius mundi. Uolo autem vos sine sollicitudine esse. Qui aūt sine vxore est sollicitus ē que domini sunt quomodo placeat deo. Qui autem cū vxore est sollicitus est que sunt mundi quomodo placeat vxori ꝛ diuisus est. Et mulier innupta ꝛ virgo cogitat que domini sunt vt sit sancta corpe ꝛ spū in christo iesu dño nostro.

¶ Item alia epistola de virginibus. Ecclesiastici. li.

c Confitebor tibi domine rex ꝛ collaudabo te deum saluatorez meuz. Confitebor nomi tuo quoniam adiutor et ꝓtector factus es mi-

[ꝛmulier innupta].i. vidua[ꝛ ꝓgo cogitat].i. maiozē facultatē hz cogitādi[que dñi sunt].s. spūalia ꝛ eterna[vt sit scīa].s. magis q̄ nupta[coꝛpe].i. coꝛpalib⁹ bonis actionibus ꝛ ogib⁹ bonis[ꝛ spū].i. spūalibus actionibus ꝛ virtutib⁹[in chꝛisto ihesu dño nostro]

c Onfitebor tibi dñe ꝛc. Añ initiū illi⁹ lectōis habet sic: Doctrīnā sapiētie ꝛ discipline scripsit i codice isto Jesus filius syrach hierosolymita.

Beatus qui in istis bonis versat: q̄ ponit illa i coꝛde suo sapiēs erit sp. Tūc sequit lectio p̄sens q̄ legit ꝓ epistola i missa de virginibus. [Cōfitebor tibi dñe] Ly. oim rex p creatiōz [rex] ꝓ coꝛ gubernatōnē[ꝛ collaudabo te deum saluatoꝛez meū] ꝓ specialē mei ꝓtectōem [Confitebor noi tuo] ſcz ꝓfessione laudis [q̄ miaz aditoꝛ ꝛ ꝓtectoꝛ factus es mihi ſcz ꝓtectoꝛ i tēptatōe diaboli et aditoꝛ i ꝓmotione boni[ꝛ liberasti coꝛpus meū a ꝑditōe].i. a vicio gule ꝛ luxurie[a laqueo lingue inique].i. a vicio detractōis[ꝛ a labijs operantiū mendaciū] ſcz ꝓnicioſum[ꝛ i ꝓſpectu aſtātiuz].ſ. angelozuz qui tibi aſtant factus es mihi aditoꝛ] ōtra hostes coꝛpales ꝛ ſpūales[ꝛ liberasti me ſm multitudinē miſeꝛōe nomis tui. A rugiētibus ꝑparatis ad eſcam: de manibus querentium animā meā] quia diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit querēs quem deuoꝛet. i. Petri. v. [ꝛ de poꝛtis tribulationum q̄ circūdederūt me. A p̄ſſura flāme ſcilicet incēſiuarum libidinis [que circūdederūt me] ſcilicet ꝑ fomitem exiſtentē in carne mea [ꝛ in mēdio ignis] ſcz libidinoſi ardoꝛis[nō ſum eſtuata. De altitudine].i. ꝓfunditate[vēꝛis inferi] ſcz i qua parte ſunt damnati. Sed ad lymbū paꝛtrū deſcendebāt tūc ſancti[ꝛ a lingua coinquinata] id eſt a verbis ſeꝛtilibus et immūdis[ꝛ a veꝛbo mēdacij].ſ. ꝓnicioſi[A rege iniquo].i. a diabolo q̄ ē rex ſup oēs filios ſupbie[ꝛ a ligua iiuſta].i. calūniātem alios ſine cā[liberasti me] ſm multitudinē miſeꝛōe nois tui.

Apia vicit maliciā attigit ḡ ꝛc. Añ initiū illi⁹ epl'e ſiue lectiōis

f ſcribit Salo. ſic: Neminē em̄ diligit deꝰ niſi eū q̄ cū ſapia ihabitat ꝛc. Tūc ſeq̄t pñs leō[Sapia].ſ. etna[vicit maliciā. Attigit ḡ a fine vſq̄ ad finē foꝛtit].ſ. oia creata penetrādo ſua ꝓtia reuſq̄ ad diuina[ꝛ diſponit oia ſuauit̄].qz dat oi bus creaturis foꝛmas ꝛ inclinatōes p q̄s mouent naturalit̄ ad actꝰ ꝛ fines ſuos. Sicut lapidi ḡuitatē p quā naturalit̄ tendit deoꝛſum [Hanc amaui].ſ. ſingularit̄[ꝛ exq̄ſiui eā a iuuētute mea].ſ. petendo eā deuote a deo mihi dari[ꝛ queſiui mihi eā ſpōſaz aſſumere].i. eꝰ meditatōib⁹ inſeparabilit̄ adherere[ꝛ amatoꝛ factꝰ ſū foꝛme illi⁹] Eſt em̄ deceꝛ aie aſſimilās eā deceꝛi creatoris[generoſitatē illi⁹ glificat].i. glioſam ꝓfitet [ꝓtuberniū hñs dei].i. hō hñs ꝓtuberniū dei p charitatē p quaz hō manet i deo ꝛ deꝰ i eo[ſcz ꝛ dñs oim dilexit eā].ſ. inq̄ꝝtū ipa facit hoies deo diligibiles[doctꝛ ē em̄ diſciplie dei] nā donū ſapie facit hōiez ſubdi mādatis diuinis[ꝛ electꝛ opez illi⁹] nā p ipaz eligit hō opa deo placita

A die⁹ illis: Audiui vocē de celo dicentē mihi: Scribe] tāq̄

i rē notabiliſſimā] beati moꝛtui qui i domio moꝛiunt] Lyra. i. in cōfeſſione dñi noſtri Jeſu chꝛisti ꝑ palmaz martyꝝ: quales fuerūt cētuz quadragintaquattuoꝛ milia: ō quib⁹ Apoca. xiij[Ammodo iam dicit ſpūs] ſcz ſanctus: qui cū patre ꝛ filio ē vnus deus [vt requieſcāt a laboꝛib⁹ ſuis] nam i beatitudine appetitus totaliter quietabit[Opa em̄ illoꝝ] ſcz q̄ ſunt meritoꝛia vite eterne[ſequunt̄ illos] ſcz i beatitudine quā recipiūt ꝑ ipſis. Poſtilla.

Olum⁹ aūt vos ignoꝛare frēs ꝛc. Añ initiū illi⁹ epiſtole ſcribit

n ſctūs Paulus i eodē ca. dicēs: Rogam⁹ vos fratres vt honeſte ambuletis ad eos q̄ foꝛis ſunt ꝛ nulli⁹ aliq̄d deſideretis. Tūc

Universidad de Deusto Biblioteca

statim sequit̄ p̄sens ep̄la [Nolum⁹ vos ignorare frēs de dormiētibus] Gozra: id est mortuis q̄s dormiētes appellat: ppt̄ resurrectōis facilitatē: ita em̄ ō facili excitabūt de morte sicut dormiētes a somno [vt nō ptristemi] in cōsolabilit̄ de morte amicoꝝ [sicut t ceteri] .s. infideles [q̄ spem nō habēt] .s. resurrectōis future. Sciēdū q̄ infideles q̄ nō habēt fidē resurrectōis: tales habēt magnā cāz amicos defūctos lugēdi q̄si incōsolabilit̄: nō aut̄ sic xp̄ian⁹ q̄ habēt spem resurgēdi: ppter q̄ reprehēsibile ē xp̄ianis imoderate mortuos lugere: q̄ hoc assimilant infidelibus spem future resurrectōis nō habētibus. Lugere aut̄ defūctos moderate ē op⁹ pietat̄ [Si em̄ credim⁹ q̄ Jesus mortu⁹ ē et resurrexit] Si p̄ q̄a. Hoc ad articulos fidei pertinet credere Jh̄m vere mortuū fuisse t vere resurrexisse [ita t de⁹] .s. p̄ q̄ suscitauit ih̄m [eos q̄ dormierunt] .s. somno mort̄ [p ih̄m] .i. i fide ih̄u xp̄i [adducz] .s. vt sint i eade btitudie t i imortalitate [cū eo] .i. cū xp̄o. Unde Jo. xij. Volo pater vt vbi ego sum illic sit t miſter me⁹ [Hoc em̄ vobis dicimus i verbo dom̄i] scz q̄ docuit nos [q̄ nos qui viuimus] Gozra: id est qui tūc viuemus [qui residui sumus] scz adhuc viui relicti ceteris iā mortuis [i aduētu dom̄ini] scz ad iudicium [nō p̄uenīemus] Lyra in resurrectōe futura [eos qui dormierūt] scil⁹ resurgendo illis qui iam ante diu mortui sunt: q̄ resurrectio fiet virtute diuina que operab̄ in instāti: quia i momēto i ictu oculi resurgēt mortui [quoniā ipe dom̄in⁹] scz in ppria pſona [in iussu] Gozra: id est imperādi potestate: nō i humilitate sicut i primo aduētu. Nō em̄ equitabit sup asinam: nō pozta bit crucem in dorso suo: vt patet Matthei. xxiij. Videbūt filium hominis venientē cum potestate magna t maiestate [t i voce archāgeli] id ē facto misterio alicui⁹ archāgeli q̄ dicet: Surgite mortui venite ad iudiciū [t i tuba dei] .i. xp̄i. Et vocat vocē illā tubā ppter sonuz et⁹ terribilē [descēdet de celo] localiter i aera. Nā iudicabit in ſ̄ma humanitate [cū eo] .i. cū xp̄o. Unde Jo. xij. Volo pater vt vbi ego sum illic sit t miſter me⁹ [Hoc em̄ vobis dicimus i verbo dom̄i] scz q̄ docuit nos [q̄ nos qui viuimus] Gozra: id est qui tūc viuemus [qui residui sumus] scz adhuc viui relicti ceteris iā mortuis [i aduētu domini] scz ad iudicium [nō p̄uenīemus] Lyra in resurrectōe futura [eos qui dormierūt] scil⁹ resurgendo illis qui iam ante diu mortui sunt: q̄ resurrectio fiet virtute diuina que operab̄ in instāti: quia i momēto i ictu oculi resurgēt mortui [quoniā ipe dom̄in⁹] scz in ppria pſona [in iussu] Gozra: id est imperādi potestate: nō i humilitate sicut i primo aduētu. Nō em̄ equitabit sup asinam: nō pozta bit crucem in dorso suo: vt patet Matthei. xxiij. Videbūt filium hominis venientē cum potestate magna t maiestate [t i voce archāgeli] id ē facto misterio alicui⁹ archāgeli q̄ dicet: Surgite mortui venite ad iudiciū [t i tuba dei] .i. xp̄i. Et vocat vocē illā tubā ppter sonuz et⁹ terribilē [descēdet de celo] localiter i aera. Nā iudicabit in ſ̄ma humanitate

Nolumus aūt vos ignorare frēs ō dormiētibus vt nō ptristemi sicut t ceteri q̄ spez nō hn̄t. Si em̄ credim⁹ q̄ ih̄s mortu⁹ est t resurrexit: ita t de⁹ eos q̄ dormierunt p Jh̄m adducet cū eo. Hoc em̄ vobis dicim⁹ i ꝑbo dn̄i: q̄ nos q̄ viuim⁹ q̄ residui sum⁹ i aduētu dn̄i nō p̄uenīemus eos q̄ dormierūt. Qm̄ ipe dn̄s in iussu t i voce archangeli t in tuba dei descēdet de celo: t mortui qui in xp̄o sunt resurgēt primi: deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinquimur simul rapiemur cuz illis in nubibus obuiā xp̄o in aera. t sic semper cum dño erimus Itaq̄ ꝑsolamini inuicē i ꝑbis istis.

n

¶Alia epistola in aniuersario defunctoꝝ. ij. Machabeoꝝ. xij.

In diebus illis. Vir fortissimus Judas collatione facta duodecim milia drachmas argenti misit Hierosolymam offerri ea ibi pro peccatis mortuorum. iuste et religiose de resurrectione cogitans Nisi enim eos qui ceciderant resurrecturos speraret. superfluum videretur et vanum orare pro mortuis. Et quia considerabat q̄ hi qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam Sancta ergo et salubris est cogitatio pro defunctis exorare. vt a peccatis soluantur.

i

In diebus illis: Vir fortissimus Judas ꝛc. Ante initium illius epistole legitur de maximis prelijs t triūphis q̄ Judas machabeus cū fratribꝫ suis dei adiutorio obtinuit. Primo quandā eiuitatē firmā muris noie casphin: i qua habitabāt turbe ꝑmiscuaq̄ gentiū: que cōfidebāt i stabilitate muroꝝ: t remissius agebāt maledictis lacescētes Judā: ac blasphemātes t loquētes que fas nō ē dicere. Machabeus aūt inuocato diuino auxilio innūerabiles interfecit vt stagnū circa tacēs sanguine flueret. Itē post hoc Judas machabe⁹ cū sex milibꝫ iuit ꝑra Thimotheū: q̄ habuit. cxx. milia peditū: t equitū duo milia q̄ngēros. Et Judas cū sex milibꝫ ꝑstrauit. xxx. milia virorꝝ. Itē post hoc mouit Judas machabeus exercitū ꝯ Gorgiā ꝑpositū Jdum⁹ cū tribus milibus peditū: t equitib⁹ q̄drigētis: q̄b⁹ cō gresꝰ

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſ⁹ pauci rugere iudeozum. Poſt hoc venerũt ſepelire interfectos de lu/
deis: z mueneruũt ſub tunicis interfectoꝝ de donarijs idoloꝝ. Ly. id eſt
de reb⁹ pcioſis cultui idoloꝝ dedicatis: a quib⁹ lex ꝓhibet Deuter. vij.
Omnibus ergo manifeſtũ eſt ob hãc cãm eos cozruiſſe. Oẽs itaq; bñ/
dixerũt iuſtũ iudiciũ dñi q̃ occulta fecerat manifeſta. Tũc p⁹ ħ ſequit
ꝑſens lectio| In dieb⁹ illis: Vir fortiſſim⁹ Judas collatõe facta duo/
decim milia dragmas argẽti miſit hieroſolymã offerri ibi ea ꝑ peccatꝫ
mortuoꝝ| Ly. ſ. ſic interfectoꝝ i bello| iuſte z religioſe de reſurrectõe |. ſ.
futura| cogitãs. Niſi em̃ eos q̃ ceciderãt reſurrecturos ſperet: ſuperfluũ
videret z vanũ orare ꝑ mortuis. Et qz ꝑſiderabat q̃ hi qui cũ pietate
dormitõez acceperãt optimã haberẽt repoſitã gratiã. Sãcta ergo z ſa
lubris ẽ cogitatio ꝓ defunctꝫ exorare vt a pctis ſoluant| Sed forte vi
derẽt aliqui q̃ factũ hoc fuit fruſtra: eo q̃ iſti ſic interfecti videntur mor
tui i peccato mortali habẽtes ſecũ donaria. Rñdet Nicolaus de lyra:
q̃ Judas machabeus z ſocij eius debebãt ꝓbabiliter iudicare: q̃ illi
interfecti penituiſſent i morte: z ſic orationes z oblationes valebant eis: eo
q̃ mortui erãt in ſtatu ſalutis.

¶ Poſtilla Guillermi ſuper epiſtolas z euangelia: tã
de tẽpore ꝙ̃ de ſanctis ꝑ totius anni circulũ Finit.

¶ Incipit poſtilla ſup Euãgelia. Et ꝓmo dñicalia ſm ſen
ſum litteralẽ iuxta ꝯcordãtias euangeliſtarum.

Um appꝛopinq̃ſſet hierlymis Mat. xxi. Lu. xix. Joh. xij. Hy
ſtoria hui⁹ euãgelij facta ẽ anno xpi. xxxiij. xiij. kal. aplis dñica:
luna. x. indictõe. vi. Añ inuiũ hodierni euangelij dꝛ Joh. xij. q̃
añ ſex dies paſce. i. ſab
bato ante palmaꝝ xps
venit i bethaniã quod
erat caſtellũ marthe et
Marie magdalene oi
ſtãs a hierlm duo mi
liaria q̃ faciũt vnuꝫ
dimidiũ miliare apud
nos. ſ. i ꝓtib⁹ alemanie
vbi fecerũt xꝑo cenã: z
martha miſtrabat: la
zar⁹ vo erat vn⁹ ex diſcũ
bẽtib⁹. Maria magda
lena aquit pixidẽ ō ala
baſtꝛo vnguẽti nardiſpicati ꝑcioſi: z vnxit pedes z caput dñi. Cõuene
rũt aũt bethaniã multi: nõ ꝓpt ihm tm̃ ſꝫ vt lazaꝝ viderẽt reſuſcitatũ
Cogitauerũt autẽ ꝓncipes ſacerdotũ vt lazaꝝ iterficerẽt: qz multi ꝓ/
pter ipm̃ abibãt ex iudeis z credebãt i ihm̃. Seq̃nti ꝺo die. ſ. i die pal
maꝝ mane facto xps de bethania receſſit vt veniret i Hieruſalẽ| Cum
aũt appꝛopinq̃ſſet hieroſolymis z veniſſet bethphage| Ly. q̃ erat villa
i deſceſu mõtis oliueti ꝓxus hieruſalẽ: z erat villa ſacerdotũ: qz licet ſa
cerdotes nõ hꝫent hereditates ad colẽdũ: habebãt tm̃ domos ad aialia
nutriẽda| ad mõtẽ oliueti| q̃ diſtat a hieruſalem mille paſſus: q̃ faciũt
vnũ miliare. i. iter ſabbati habẽs: vt ꝓꝫ Act. i.| Tũc miſit duos ō diſ/
cipulis ſuis| q̃ fuerũt Petr⁹ z Philipp⁹: vt dicit Ambꝛo. z Chꝛiſ. z et
am Hilarius| dꝛ. Ite i caſtellũ| .i. ad hieruſalez: q̃ erat ſita ad radices
alteri⁹ mõtis. ſ. ſyõ| qđ ꝓtra vos ẽ| .i. vobis ex oppoſito. Dic etiã dicit
q̃ dñs noſter ieſus xps ꝓuidebat ꝺictõez futurã i hieruſalẽ ꝺ apoſto
los: qz poſt aſcẽſionẽ xpi iudei pſeq̃bãt apl⁹os: z flagellabãt eos oẽs ſi
mul: z ꝓhibuerũt ne ampli⁹ ꝓdicarẽt xp̃m i hoc nomie. Rñdit Petrus
Oportet deo pl⁹ obedire q̃ hom̃ib⁹ Act. v. Vñ z ꝑs. luij. inicȝtatẽ z ꝺ
dictõem vidi i ciuitate| z ſtatim inuenietis aſinã alligatã z pullũ cum
ea| Ad lram dicit q̃ i hieruſalẽ erat aſina ꝓmunis deputata cõmunib⁹
vſibus paupez: qui nõ poterãt habere iumẽta: z erat ante domũ cuiuſ
dam ligata vel i ꝓmuni loco: vt qui ea indigebat die qua habebat caꝝ
ei pabulũ dabat. pullus aũt ei⁹ nutriebat ad eoſdẽ vſus. z hoc ſm Hie
ro. z Rabanũ| ſoluite z adducite mihi. Et ſi ꝺs vob⁹ aliq̃d dixerit| .ſ.
impedire voles| dicite qz dñs his op⁹ bz. z ꝓfestim| .i. ſine ꝓtradictõe

a

dimittz eos ꝟ vñ Chriſ. Virꝰ xp̄i appuit cozā eo. ſ. cuſtode illoz aialiū ad vādū ignoz. ¶ Hoc aūt factū ē vt adipleret qđ dictū ē p ꝓphaz dicē tē ¶ Zach. ix. ¶ Dicite filie ſyō ¶ Ly. h̄ ē ciuitati birū q̄ dicebat filia ſyon qz i mōte ſyō erat fortaliciū ciuitatiz ⁊ pregebat ciuitas ab illa pte ſic ſi lia a mre ¶ Ecce rex tuꝰ ¶ .i. xp̄s ¶ venit tibi māſuetꝰ ſedēs ſup aſinā ⁊ pul lū filiū ſubiugal ¶ Prio em̄ ſedit ſup pullū: qz tū nō erat domitꝰ: qz nō dū fuerat applicatꝰ hu manis vſibus: vt dicit War. xi. Lu. xix. ıō ſe dit poſtea ſup aſinam. Hoc aūt factū ē i figu ra: qz p pullū ſignifica bat ꝓp̄s gētilis: q̄ nō fuerat ſubiectꝰ iugo le gis. p aſinā ꝟo ꝓp̄s iu daicus q̄ laborauerat ſub lege. Ad h̄ aūt veni ebat xp̄s i mūdū vt v trūq; ꝓp̄m ſubiugaret ſibi p fidē catholicam Notādū aūt q̄ huic fa cto adhibet ꝓphie teſti moniū: vt a ꝑareat dām ih̄m oia q̄ de ipō ſcꝑta ſunt ꝓpleuiſſe: ſz ſcri de ⁊ phariſei cecati malicia nō intellexerūt ea que legerūt. Et iſtud dic tū ꝓphetie extēdit ad duplicē aduētū xp̄i. ſ. ad aduentuz in carnem: et ſic legit h̄ euāgelium i ꝑima domica Aduētus ſm rubricam ordinis p̄dicatoz: ⁊ ad aduētum i Hieruſalē: ⁊ ſic legit i domica Palmarum ¶ Euntes aūt diſcipuli fecerꝫ ſicut p̄cepit illis ih̄s: ⁊ adduxerūt aſinā ⁊ pullū: ⁊ ipoſuerūt ſup eos veſtimēta ſua: ⁊ eū deſup ſedere fecerūt ¶ hec fuit reuerētia quā diſcipuli xp̄o exhibuerūt: qz nō ꝓmiſerꝫ cuz eqtare ſup nudo aſino: ſz ei loco ſelle veſtimēta ſua ipoſuerꝫ ¶ ꝑima aūt turba ſtra uerūt veſtimēta ſua i via ¶ .ſ. ſub pedib aſine ne offēderet ad lapidē Et etiā h̄ factū ē ipſi xp̄o a pp̄o i ſignū reuerētie ¶ Alij aūt cedebāt ramoſ ō arboꝛib ⁊ ſternebāt i via ¶ qđ erat alacritatiz ⁊ gaudij ſignū: vt dic Hie ro. Et ē ſimile q̄ de oi genere pulcraz arboz ⁊ p̄cipue oliuaz ſtrauerūt Vñ eccl̄ia cāt: Pueri hebreoꝝ rollētes ramos oliuarū ⁊c. Cānt etiā de floꝛib ⁊ palmis: Occurꝛt turbe cū flo. ⁊ pal. ⁊c. In illa ei calida re gīōe tunc arbozes citꝰ flozēt. Jō ē credibile q̄ pulcriozes frōdes cū flo ꝛib ſuis: vel etiā flozes alios de terra carpebāt p amenitate ⁊ iocūdita te oſtēdēda ¶ Turbe aūt q̄ ꝑcedebāt ⁊ q̄ ſequebanꝫ clamabāt di. Oſā na filio Dauid ¶ cū em̄ xp̄s eēt i deſcēſu mōtis oliueti auditū ē hieroſo lymis de aduētu eiꝰ: ⁊ tunc turba multa q̄ ꝑuenerat ad diē feſtū ꝓceſſit ei obuiā: qz audierāt miraculū ō ſuſcitatōe Lazari. multa em̄ turba co mitabat eū ō bethania venēdo: ⁊ ſic oēs ſumꝫ. ſ. obuiātes ⁊ comitātes

alligatā ⁊ pullū cū ea: ſoluite ⁊ addu cite mihi. Et ſi q̄s vobis aliq̄d dixe rit: dicite qz dñs his opus bz: ⁊ cōfe ſtim dimittet eos. Hoc aūt factum ē vt adimpleret quod dictuz eſt p pro phetam dicentē: Dicite filie ſyon. ec ce rex tuꝰ venit tibi māſuetus ſedens ſup aſinam ⁊ pullum filium ſubiuga lis. Euntes autez diſcipuli fecerunt ſicut p̄cepit illis Jeſus. Et adduxe runt aſinā ⁊ pullū: ⁊ impoſuerūt ſup eos veſtimenta ſua: ⁊ cum deſuper ſe dere fecerūt. Plurima aūt turba ſtra uerūt veſtimēta ſua in via. Alij autez cedebant ramos de arboꝛib ⁊ ſterne bāt in via. Turbe autē que p̄cedebāt ⁊ que ſequebantur clamabant dicen tes: Oſanna filio Dauid: Bñdictus qui venit in nomine domini.

ſecerūt ei reuerētiā clamātes ⁊ dicētes: Oſāna filio dauid. Oſanna in ꝑtib obſecro dñe ſaluū me fac ¶ filio dauid ¶ .i. p filiū dauid. ſ. xp̄m ¶ bñ dict q̄ venit ¶ .ſ. a deo miſſus ¶ i noie dñi ¶ Vñ ps. Narrabo nomē tuuz frib meis ⁊c. Jtē fm marc. turbe adhuc adiūxerꝫ ſcōaz laudē dicētes: Bñdictū regnū ꝑis nr̄i dauid ¶ .q. d. bñdictū regnuz ꝑis nr̄i Dauid qđ reſtitutū ē nūc i aduētu tuo. Jtē fz Lucā tertiā laudē addiderāt dicē tes: Pax i celo ⁊ gl̄ia i excelſis. Jtē fm Joh. quartā laudē addide runt dicētes: Bñdict rex iſrael q̄ venit in noie dñi. Et ſic recepe rūt eū oēs turbe tāq̄ regē. Circa ꝑ̄s euāge liū vbi ꝺr ¶ Ecce rex tu us venit tibi māſuetꝰ ¶ ē diligēter ſciēdū q̄ ad uētus xp̄i deſiderabat a ſuptoribꝫ. ſ. ab angel vt reſtaurarēt ⁊c. Nā p incarnatōz filij dei ſedes demonū cadētiū ſunt iplete. Jtē deſiderabat ab inferioribꝫ. ſ. tertis ꝑtib de limbo vt inde extraherēt q̄ ibi detinebāt captiui: q̄ p aduētum filij dei ſunt liberati: vt ꝑz Zach. xi. Tu aūt i ſā guie teſtamēti tui eduxiſti vinctos ō lacu i q̄ n̄ erat aq̄ ⁊c. Jrē deſiderabat a mediocribꝫ q̄ ꝓpe erāt imedio. i. mōo: vt i eꝰ fide ⁊ merito ſalua rēt: nō deſcēderes amplꝰ i infernū. qz poſt eius aduētum celum aſcen dēt oēs q̄ credunt i ip̄m i vita glozie ꝓmāſuri: vt patet Joh. iij. Sic deus dilexit mundū vt filiū ſuum vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit i ip ſum nō peat ſz habeat vitā eternā. Jrē diligēter notādum ē q̄ totū tp̄s añ aduentū xp̄i fuit tp̄s rigoꝛis ⁊ iuſticie. nā deus i eo magnā iuſticiaz exercuit: vt ꝑz i lucifero ⁊ angelis eius. quos ꝓpter motū vnum ſup bie de celo ꝓiecit Eſa. xiiij. Jtē ꝑz i ꝓmis parētib quos ꝓpter vnuz pomū vetitum quod i paradiſo comederūt de paradiſo eiecit Gen. iij. Jtē ꝑz i diluuio: i quo ꝓp̄ peccm̄ carnis totū genꝰ hūanū ſubmerſit exceptis octo hoib Gen. vij. Jtē etiā ꝑz i. v. ciuitatib. ſ. ſodoma. gomoꝛra adama. ſeboim ⁊ ſegoꝛ. vt ꝑz Gen. xix. Pluit dñs ſup ſodomā ⁊ gomoꝛrā ſulphur ⁊ ignē ō celo: ⁊ ſubuertit has ciuitates ⁊ oēz circa regiōz: vni uerſos habitatoꝛes vrbiū ⁊ cūcta virētia tre. Jtē ꝑz i mltz locz veteꝛ te ſtamēti. vbi oſtēdit q̄ dē magnas iuſticias exercuit i hoies. nā hec ſnia ⁊ admiranda iuſticia oēs ꝑiarchas ⁊ ꝓp̄has: ac etiā oēm hoīem ꝙcūq; cunq; ſcēviueret mittebat ad carcerē iferni. Gen. xxxvij. Deſcēdā ad fi liū meū lugēs i ifernū. ac etiā Iohēs baptiſta de q̄ xp̄s teſtat ē q̄ inꝛ na tos mulieꝛ nō ſurrexit maioꝛ Iohe baptiſta Mat. xi. Vñ ps. Dñe in celo miſeꝛicoꝛdia tua. qz miſeꝛicoꝛdia ꝑtic videbat eſſe i celo cū angel. Et

Universidad de Deusto
Biblioteca

vbi venit plenitudo tpis Gal.iiij.s.tps gre z miscoie: quod incepit in aductu xpi;circūquaqz regnat z pualet miscoia iusticie. Vñ ps.cxviij. Miscoia tua dne plena ē terra. Hoc sic pbat.qz xps post aductū suū regnū celoz pciosissimū vili pcio vēdidit. Nam pmo ipm dedit aplis p nauī z reī.vt pz Mat.iij. Relictz retib z nauī secuti sūt eū. Scdo Zacheo dedit p dimidio bonoz suoz vt pz Lu.xix. Ecce dimidiū bonoz meoz dño dedo paup. Tercio dedit aliis p residua pte diuitiarum suarū.vt pz Luc.xi. Sō suggest date elymā :z ecce oia mūda sūt vobis. Quarto qbusdaz dat p duob⁹ denarijs minutz:sic pauperibus videt:vt pz Lu.xxi. Vidit aūt ihesus z quādā viduā pauperculam mittentē era minuta duo. Quinto qbusdā p calice aque frigide: vt pz Mat.x. Quicūqz potū dederit vni ex mimis meis istis calicē aq frigide nō pdet mercedē suā. Sexto qbusdā p sola bona volūtate: vt latroni i cruce q dixit:Dne memēto mei dū veneris i regnū tuū. Et rndit ei xps:Amē dico tibi hodie mecū eris i paradiso. Vñ Augz. Clozonat de⁹ int⁹ volūtatē vbi nō iuenit facultatē. Itē notādum q Hugo de ppto sup pdicta ꝓba: Ecce rex tuus venit tibi māsuet⁹:dicit q dns ihesus xps venit nobis septē modis. Primo venit vt lux ad nos illuminādux:qz oēs cecos eram⁹:vt Esa.ix. Habitātib⁹ i regiōe vmbre mortis lux orta est eis Scdo venit vt medic⁹ ad sanādū:qz oēs infirmi ad mortē iacebamus. Vñ ps.cvi. Misit ꝓbū suū z sanauit eos. Tercio venit vt iust⁹ ad iustificādū z pcta remittēdū:qz oēs peccauim⁹:iuxta illō ad Ro.iij. Oēs peccauerūt z egēt gra dei. Matt.ix. Cōfide fili remittūt tibi pcta tua. Quarto venit vt ignis ad inflāmādū:qz i dei amoze z pximi oēs frigidi manebam⁹:vt pz Lu.xij. Ignē veni mittere i trā. Quinto venit vt redēptoz ad pcūm nobis soluēdū:qz oēs p delicto pmoz parētū i carcere inferni detinebamur. Vñ aplus.1.Coz.vi. Empti eīm estis pcio magno Sexto venit vt vita ad viuificādū:qz oēs vita gīe carebam⁹ ppt oziginale pctm. Septio venit vt dns oiportēs ad patriā nrāz nos deducē do:vt pz Mich.ij. Ascēdit eīm pādes iter aū eos:hec Hugo de ppto. ¶

Rūt signa tē.Lu.xxi.Mat.xxiiij.Mar.xiij.Hec pdixit dns ihs anno el⁹.xxxiij.xi.kal.aplis.feria.iij.luna.xij.indicione.vi.

4 Vñ initiū hodierni euāgelij scribit scūs Lucas i eo.c. q xps p dicēs tps extremi iudicij dixit:Surget gens ꝑ gentē z regnū aduersus regnū:z terremot⁹ erūt magni p loca:z pestilētie z fames :terroresqz de celo:z signa magna erūt. Ele pgnātibus et nutriētibus i illis diebus. Itē de extremo iudicio ꝺz etiā Lu.xvij. Sic fulgur chozuscās de sub celo i ea q sunt sub celo:ita erit filius hominis i die sua.s.aductus ad

¶ Dñica.ij.aduēt⁹ euā.fm Lucā.xxi.

Erunt signa i sole et luna z stellis:z in terris pssura gentium ꝓfusione sonitus maris z fluctuum aresceētib⁹ hominib⁹ pre timore et expectatione que superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celoz mouebūtur. Et tunc videbunt filiū

iudiciū. Et sicut factū ē i diebus Noe:ita erit i diebus filij hois. Edebāt z bibebāt:vxores ducebāt:z dabant ad nuptias vsqz i die q intrauit Noe i archā.z venit diluuiū z pdidit oēs. Silr sic factū ē i diebus Loth Edebāt z bibebāt:emebāt z vēdebāt:plātabāt z edificabāt.q die aūt exijt Loth a sodomis pluit ignē z sulphur de celo z oēs pdidit. Scdz hec erit q die filius hois revelabit.s.i die iudicij. Vñ etiā ꝺz.1.Thes.v. Cū dixerit pax et securitas tūc repētin⁹ eis superveniet interitus.

Rūt signa i sole: Luce. xxi. Matth.xxiiij. Mar.xiij. Sz q erūt illa sig̃ declaratur Primo vt hī Joelis.ij. Sol ꝑuertet i tenebras z luna i sāguinē añqz veniet dies dñi magn⁹ z terribilis. Itē ostēsū ē iobi vt hī Apoc.vi. Sol factus ē niger tāqz saccus cilicin⁹:z luna tota facta ē sic sāguis:z stelle de celo ceciderūt sup terrā. Itē xps dicit Mat.xxiiij. Sol obscurabit z luna nō dabit lucē suā:z stelle cadēt de celo. Hoc nō intelligit q cadēt de firmamēto:qz minima stella fm astronomos ē maioz tota terra :sz tāte impssiones z chozuscatiōes erūt i aere occurrētes ad terroꝛē maloꝛ vt a simplicib⁹ hoib⁹ stelle cadere putabūt. Vñ Aug. Tā seua erūt iudicia dei q ipm iudicē sol aspicere nō audebit z i terris pssura gentiū p ꝓfusione sonitus maris z fluctuū Glo.appropinqnte extrēo iudicio erit sonus maris terribilis z fluctuū ei⁹. Nā mare eleuabit vltra altitudinē mōtiū xl.cubitis. Vñ i ps.xcij. Mirabiles elatōes mar.Tūc illi q ppe mare habitabūt i vallib⁹ fugiēt ad loca mōtana:z ꝓmēt se ppter sonitū maris aresceētib⁹ hoib⁹ Gor.qz sicut mentē securitas reficit z ipiguat fm illud puer.xv. Secura mēs qsi iuge cui.sic tioz attenuat z exiccat fz illō puer.17.spūs tri.ex.of. p tioze .s.istātiū maloꝛ z expectatōe .s.fuꝺoꝛ adhuc vistātiū q sez expectatio z tioz supuciet desup .s.ō celo vniuerso orbi nō tm pti. Ex q patz q null⁹ erit locꝰ refugij: vt patz Mat.xxiiij. Erit tūc tribulatio qlis nō fuit ab initio mūdi vsqz modo nec fiet:vt pz Dan.x. Veniet tale tps qle nō fuit exꝺ gētes ee ceperit nā virtutes celoz mouebunt .i.angeli ad modū tremētiū se habebūt. Et angeli dicunt virtutes celoz:qz sunt ihabitatores celoz. Vñ Chrys. Angeli q iudicio astabūt nihil sibi ꝓscij:videbūt infinitā multitudinē cōdēnari:nō intrepide sz cū magno tremoze illic stabūt Et tūc videbunt filiū hois sez tā boni q mali:qz fm mgrm sniaz li.iij. Xps dominꝰ i forma hominis iudicabit:z i illa ab oīmibus videbit. Erit tamē ꝺzia ex pte videntiū:qz boni videbunt eū cū magno gaudio z gloria .Sed mali cū ꝓfusione z pena. Unde etiā scūs Thomas i.iij.ꝺi.xlviij. Sicut visio glorie humanitatis xpi erit iustis i pmiū: ita inimicis xpi erit in supplicij venienti sez ad iudiciū i nube sez lucida cū ptāte magna

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝛ maiestate] qꝛ cũ angelis ꝛ oibus sctis i celo existẽtibus. Et tũc ꝯgregabit oẽs gẽtes i vallẽ Josaphat: vt habet Joelis. iij. Hiero. ꝟo dicit: Nõ intelligendũ ẽ ꝙ i illa ꝑua valle Josaphat ꝯcludant inumerabilia milia hoim: sꝫ i locis circũiacẽtibus. Nã boni i aere cũ xp̃o stabũt: mali ꝟo i terra quorũ infinit⁹ erit numerus: cũ q̃bus ver⁹ ꝛ iust⁹ iudex ꝯtendet ꝛ disceptabit. Cõsequẽter i euãgelio hodierno p⁹ timorẽ reproboꝝ ponit ꝯsolatio electoꝝ cũ dr̃ [His aũt fieri incipiẽtibus respicite] ꝑ fidez [ꝛ leuate] ꝑ spem [capita vr̃a] .i. corda vr̃a. Unde Greg. Capita leuare ẽ mẽtes ad gaudia celestis patrie erigere [qm̃ appropinquabit redẽptio vr̃a] id ẽ glorificatio aiaꝝ ꝛ corporũ: qꝛ post mũdi ruinã sequit btitudo q̃ erit i glorificatione corporis et aie [Et dixit illis similitudinẽ: Uidete ficulneã et oẽs arbores cũ ꝓducũt iã ex se fructũ: scitis quia ꝓpe est estas. Ita ꝛ vos cum videritis hec fieri scitote quoniã ꝓpe est regnũ dei. Unde Hiero. Cum ramus ficus tener est: ꝛ folia nata: ꝛ gemme i florem germinãt: ꝛ cortex folia parturit: tũc intelligitis veris ꝛ estatis aduẽtum. Sic cum oĩa que scripta sunt ꝛ que christi aduẽtum p̃currere debẽt videritis: sciatis quia ꝓpe est aduẽtus christi ad iudiciũ. Sequit certitudo predictoꝝ cum dicit [Amẽ dico vobis: quia nõ p̃teribit generatio hec] id ẽ genus humanũ [donec oĩa fiãt] scꝫ q̃ p̃dicta sunt [Celũ ꝛ terra trãsibunt] .i. deposita priori forma innouabũtur ꝑmanẽte tamen substãtia. Nam terra: aqua: aer ꝛ ignis: ꝛ oĩa elemẽta cõflagratione ignis mũdabuntur. Erit em̃ terra sicut christallus pura: aqua ꝛ aer obscuritate: frigiditate ꝛ fumositate priuabunt: ꝛ omnẽ frigiditatẽ: caliditatẽ: fumositatẽ ꝛ impuritatem ab elemẽtis sepabit: ꝛ i infernũ detrudet: vt mali infinities pl⁹ habeãt de frigore: de calore: d̃ fetore q̃ꝫ antea habuerũt [verba autẽ mea nõ trãsibunt] scꝫ sine effectu impletõis. Unde Hieronymus: Facilius est trãsire terrã q̃ꝫ christi verba. Nam si oĩa que i lege ꝛ ꝓphetis scripta sunt impleta sunt ꝛ adimplebunt: quomõ ergo christi verba que ꝑ se personaliter est locutus nõ adimpleri debeãt. Ergo verba christi nõ trãsibunt incompleta: sed mĩma littera complebit: vt patet Matt. v. Jota vnum aut vnus apex nõ p̃teribit a lege donec oĩa fiat. Unde

hoĩs venientez i nube cum potestate magna ꝛ maiestate. His aũt fieri incipiẽtibus respicite ꝛ leuate capita vestra qm̃ appropinquabit redẽptio vestra. Et dixit illis similitudinez: Uidete ficulneã ꝛ omnes arbores cũ ꝓducunt iam ex se fructum scitis quoniam prope est estas. Ita ꝛ vos cum videritis hec fieri scitote quoniã prope est regnum dei. Amen dico vobis quia nõ preteribit generatio hec donec oĩa fiant. Celum ꝛ terra transi-

cixca p̃sens euangeliũ vbi dicit: Tunc videbũt filiũ homĩs venientem in nube cuꝫ potestate magna. Notãdum ꝙ xp̃s nõ veniet nisi prius veniat antichristus. Quãdo autem antichristus veniet. Respõdetur p̃mo i tempore peccatorũ abundãtie: vt habet Dañ. viij. Cum creuerit iniquitates cõsurget rex impudẽs. Glo. oĩm iniquitatũ plenus. Unde Osee. iiij. dicit: ꝙ tp̃e antichristi plus q̃ꝫ p̃us abũdabit mẽdaciũ: adulterium: furtũ: homicidiuꝫ: rapina: auaricia supbia: ꝛ sic de alijs vicijs. Unde etiã Mat. xxiiij. Abundabit iniq̃tas ꝛ refrigescet multorũ charitas. Quis dubitat iã ꝓximũ ipsi⁹ tẽpus fore: cuꝫ iã ex mala cõsuetudine infinita mala fiãt que nostroꝝ parentum tempore nõ modici fuerũt dedecoris: que nũc temporis cõputantur inter facta honoris sicut hr̃e amasias ꝛ houisatrices: deceptiões i emptiõibus ꝛc. Uñ Prouer. ij. Letãtur cum malefecerit O si iam tot mala fiunt quãta mala tũc erũt tp̃e antichristi. Uñ quãto magis finis mũdi appropinquat: tãto peiores homĩes erũt. Secũdo veniet tp̃e litiũ ꝛ preliorũ. Unde Mat. xxiiij. Surget gẽs ꝯtra gẽtem: ꝛ regnũ aduersus regnũ. Si ergo tot lites nostris temporib⁹ sunt ꝛ prelia: quot tũc erũt tempore antichristi quãdo sathanas soluet qui nũc ligatus tenet: vt habetur Apoca. ij. Tercio veniet tempore magne famis. quia ex guerris cõtinuis sequit fames. Unde Luc. xi. Oĩe regnũ i se diuisum desolabitur: quia agricole tũc nec agros colere nec seminare possunt. Quid demũ tunc: fames ꝛ caristia nõ modica sequet Unde dicit i ps. cvi. Terra fructifera versa est i salsuginem: a malicia inhabitãtium i ea. Quarto veniet tp̃e magne pestilẽtie. Nã oĩe quod viuit cibo indiget. Unde Aristo. i. ethicoꝝ: Nõ possibile est diu viuere sine cibo. Ideo qui cibo caret ꝛ famis macie torquet: ꝓpter ꝑditiõem humidi radicalis infirmabitur: ꝛ tãdem leui supueniẽte febricula homo subito quasi ex pestilẽtia: vt phisici naturales dicũt morietur. Quinto veniet tempore discidij regnoꝝ a romano imperio. ij. ad Thes. ij. Nisi venerit discessio primuꝫ: scꝫ regnorũ a rhomano imperio. Unde glosa sup̃ illud Dañ. vij. Et habebat cornua decem: dicit ꝙ appropin

bunt: verba autem mea non transibunt.

¶ Dominica. iij. aduentus Euangelium s̃m Mattheum.

i In illo tempore: Cuꝫ audisset Johãnes in vinculis opa christi: mittens duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̃ vẽturus es: an aliũ expectamus? Et respõdẽs Jh̃s ait illis: Eũtes renũciate Johanni que audistis ꝛ vidistis. Ceci vidẽt: claudi ambulãt: leprosi mũdant: surdi audiunt mortui resurgunt: paupes euangeli-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mala: j.

...ssse sic iudicij romanū imperiū scindet i decem partes et in decem regna. Sexto veniet tempore scismatis in ecclesia dei: vt dicit glo. pre milla sup verba apostoli: Nisi venerit discessio primū: scz ab obedientia romane ecclesie. Septimo veniet tempore hypocrisis illoruz qui se putāt religiosos p ceteris hominibus. i. Thessalo. iij. In hypocrisi loquētium mēdacium. Item Matthei. xxiij. Surgēt pseudo christi z pseudo pphete z multos seducēt. Octauo veniet tēpore heresis. Vñ apostolus. i. ad Thimotheū quarto: Discedent quidam a fide. Nono veniet in istius mūdi fine: quia post mortē antichristi nō lōge mundus finietur.

Postilla.

Um audisset Johannes in vinculis opera christi: mittens duc os de discipulis suis: ait illi: Tu es qui venturus es an alium expectamus Matth. xi. Hoc euangelium factuz est anno christi triceſimoprimo Idus decembris: feria sexta: luna decimanona: indictione quarta. Ante initium illius euāgely scribit sanctus Matheus in pcedēti ca. quod christus dixit discipulis suis: Qui vos recipit me recipit. Et qui me recipit: eū recipit qui me misit. Qui recipit prophetam i nomine pphete mercedem pphete accipiet. Et qui recipit iustum in nomine iusti: mercedem iusti accipiet. Et quicūqz potum dederit vni ex minimis istis calicem aque frigide tm in nomine discipuli: amē dico vobis nō perdet mercedem suam. Tunc post hoc sequitur euangelium hodiernum [Cum audisset Johannes in vinculis opera christi [Lyra: Herodes antipas incarcerauit Iohannem ad instantiaz Herodiadis adultere: propter hoc q Johannes arguebat ipsum Herodem: eo q abstulerat fratri suo Philippo vxorem suam nomie Herodias: vt habetur Marci sexto: Misit Herodes z tenuit Iohannem et vinxit eum in carcerē. Johānes ergo in carcere positus | misit duos de discipulis suis ad iesum [vt dicerēt [Tu es qui vēturus es [scilicet Messias in lege promissus qui debes saluare Israel [an alium expectamus [Hic queritur an Iohānes dubitauit de christo: an ipse esset saluator mūdi: an esset moriturus i humana natura pro hominis salute. Respōdetur q nō dubitauit: quia ipsum prius baptizauit Matthei iij. Et vidit spūmsanctum descendentē super eum. Et insuper de eo testificatus est dicēs: Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Sed discipuli eius qui nō sic erant illuminati: dubitauerūt ipsum esse christum. Et ideo misit discipulos suos vt viderēt miracula christi: z sic crederēt ipsum esse saluatorē mūdi. Isti autē duo discipuli recedentes a Iohāne: inuenerūt christum cum turbis populoz qui venerāt ad eū cum infirmis suis: z expectabāt infirmoz curatiōem. Et post predicationem tūc discipuli Iohannis fecerūt sibi predicatā questionem coram omni populo. Christus autem nō respōdēs eis verbo sed facto: vt dicitur Luce septimo. In ipsa hora christus multos homies curauit a lāguoribz suis z plagis z spiritibz malis: z cecis multis donauit visum [Et rūdēs dixit: Eūtes [id est reuertētes vnde venistis [renunziate Iohi [.s. ad suā pfolatōem z ad vīam pfirmatōez [q audistis [.s. i mea pdicatōe [z vidistis [i miraculoz opatōe [ceci vident. claudi ambulāt. lepzosi mūdant. surdi audiūt. mozui resurgūt. pauper euāgelizant [.i. denūciant hīe regnū celoz: vt pz Lu. vi. Bti pauper spū qm ipsoz ē regnū celoz. Per hec em opa xps manifeste pbauit se ee messiam [z beat⁹ q ñ fuerit scādalizat⁹ i me [Goz. i. cū me p⁹tot miracla viderit pati nō me negabit [Illis āt abeūtibz [.s. a xpo z reuertētibz ad Iohem [cepit Iesus dicere de Iohe [.s. eū pmē dādo. Hilarius. Xps pmēdauit Iohannē nō pūtibus discipulis suis sz abeuntibus: ne vi derēt eū adulatozie cō mendare. Mos enim adulatozum est i conspectu hoim laudare: z i absentia eoz vituparе. Tales sunt sīles scozptoribz qui cū aculeis anteriozibus quasi applaudūt: sed cauda pūgunt Et xps pīm dat Iohez i. v. Prio ō virtute cōstātie cū dicit [Quid existis i desertū [Ly. i. vltra iozdanē vbi Iohānes baptizabat [videre arūdinē vēto agitatā [quasi di. Vos existis i desertū ad Iohānē qui nō fuit mobilis in mēte sicut arūdo a vēto agitata: sed ē cōstās. qui nec timoze nec amore a veritate declinat. Secūdo de austeritate vite cū dicit [Sz qd existis i desertū videre hominē mollibz vestitū [quasi di. nō. quia Iohannes habebat vestimētum de pilis camelozuz. z esca eius erāt locuste z mel siluestre. Et ad hoc habitabat i deserto vt austerā vitam duceret [Ecce qui mollibz vestiunt i domibus regū sunt [Ad hoc em multi magnatibus adulant vt cum ipsis cōmozātes delicijs vrātur. sed veritatis amatozes talia aspnātur. Tercio commēdat eū xpus a claritate noticie cū dicit [Sz quid existis videre pphetam [Quia Iohānes pl⁹ fuit qz ppheta. quem alij pphete pdixerunt vēturum ipse eum adhuc i vtero matris positus agnouit. z postea ipsuz baptizauit z digito demonstrauit. Quarto commēdat eum autoritate doctrine dicēs [Hic em ē de quo scriptū ē [Malach. pmo [Ecce ego mitto angelū meuz [id ē Iohannē qui vitam duxit angelicam [ante faciem tuam qui pparabit viam tuam ante te [id ē cozda audiētium ad recipiēdum christum p pdicatiōem suam. Quarto commēdat eū immediate post hodiernū

zantur. Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autē abeūtibus: cepit Jesus dicere ad turbas de Johāne. Quid existis in desertuz videre arundinē vento agitatā? Sz quid existis videre hominē mollibz vestitum? Ecce qui mollibus vestiūtur in domibz regū sunt. Sed quid existis videre ppheta? Etiā dico vobis z plus qz ppheta. Hic em est de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuam: qui pparabit viam tuam ante te.

euãgelium sup oẽs scriõs dicẽs: Inter natos mulier nõ sur. ma. io. ba.

m

Iserũt iudei ab hierosolymis Joh. i. Luc. iij. Hystoria b̃ euãgelij facta ẽ anno dñi. xxxi. feria. iij. xvij. kal. maij. luna. xv. indictiõe ẽrta. Ad initiũ illi⁹ euãgelij hz Lu. iij. q̃ ãno. xv. iperij Tyberij cesaris. s. sub q̃ passus ẽ xp̃s: factũ ẽ p̃bũ dñi sup Johez zacharie filiũ i deserto. s. cũ iohes eẽt. xxx. annoz. z venit i omnẽ regiõz iordanis pdicãs baptismũ pnie i remissiõz pcõruz. Dicebat autez ad turbas q̃ exibãrẽt baptizarẽtur ab eo: Facite dignos fructus pnie. Jã ẽim securis ad radicẽ arboz posita ẽ. Omis g̃ arboz nõ faciẽs fructũ bonũ excidet z i ignẽ mittet. multa ergo z alia exhortãs euangelizabat populo. Ad quẽ iudei vidẽtes Johis baptiste mirabilẽ natiuitatez z eius excellentẽ sanctitatẽ z austeritatẽ vite: ideo moti fuerũt ad opinãdum ipm esse xp̃m. ppter qõ miserũt nuncios ad Johãnẽ volẽtes sup hoc scire veritatẽ. Ly. Et i isto mõ querẽdi exhibuerũt iohãni magnã reuerẽtiã. z hoc ptz ex q̃tuoz i lra. Primo ex psonis mittẽtibus ad ipsum nũcios. z hoc notat cũ dz | Miserũt iudei |. i. illi de tribu Juda q̃ erãt nobiliores i populo iudeoz. In signũ hui⁹ de tribu iuda nasci voluit. Secũdo ex loci nobilitate: q̃ | ab hierosolymis | que erat ciuitas sacerdotalis z regia: q̃ erat caput regni. Tercio ex nunciorz solẽnitate miserũt eim | sacerdotes z leuitas ad eũ | qui erãt solẽnes psone. z i ipis debebat sciẽtia z sanctitas eminere. Quarto ex psona ad quã mittunt scz ex hoc q̃ requirunt testimoniũ ꝺ seipso: z tantã fidẽ habuerunt i dictis eius vt ei crederent: etiam de seipso: q̃ dicũt | Tu quis es | vt ex respõsione eius discernerẽt q̃s ipse eẽt | Et cõfessus ẽ z nõ negauit: z cõfessus ẽ q̃ nõ sum ego xp̃us | Nã christus. i. messias fuit p̃missus iudeis ex dictis z scripturis pphetarũ. Audiẽtes q̃ nõ eẽt xp̃s: interrogauerũt cõsequẽter si esset Helyas: quia sicut aduẽtus xp̃i: sic z aduẽtus Helye fuerat iudeis p̃missus. Vñ dicit Malach. vlt. Ecce ego mitto vobis Helyã pphetã anteq̃ veniet dies dñi magni | Et dixit nõ sum | scz ego Helyas. Si aũt quis diceret: Xp̃s matth. xi. loquẽs de Johãne dicit: Ipse ẽ Helyas. Et iohãnes hic dicit: nõ sum suz Helyas. Respõdet q̃ ipse querebãt ꝺ psona Helye. Et iõ ad eoz̃ questionẽ respõdit: q̃ ipse non erat Helyas i psona. Scz vt dicit Greg. i omelia: Johãnes fuit Helyas in spũ p̃pter similitudinẽ z cõformitatẽ ipsius ad Helyam. Prim.

Mal. 4.

¶Dominica quarta aduentus Euãgelium ſm Johannem. i.

Illo tempore: Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes z leuitas ad Johannẽ vt interrogarẽt eum Tu quis es? Et confessus est z non negauit. Et cõfessus est quia nõ sum ego christus. Et interrogauerũt eum. Quis ergo: helias es tu? Et dixit nõ sum. Propheta es tu? Et rñdit: non Dixerunt ergo iudei: Quis es tu vt responsum demus his qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait: Ego vox clamantis in deserto: dirigite viam dñi: sicut dixit Esaias propheta. Et q̃ missi fuerant erant ex phariseis. Et interrogauerũt eũ z dixerũt ei: Quid ergo baptizas si tu nõ es xp̃s: neq̃ Helyas: neq̃ ppha? Rñdit eis Johãnes dicens: Ego baptizo i aqua: medius autem vestrũ stetit quẽ vos nescitis. Ipse ẽ qui post me vẽ

in austeritate vite: quia de Helya dicit quarto Regũ ca. i. q̃ fuit vir pilosus: z zona pellicea circa renes accinctus. Et de Johãne dz Matt. iij. Et habebat vestimẽtũ de pilis camelorũ z zonã pelliceã circa lumbos eius. Secũdo i dura reprehẽsione. Helyas ẽim regẽ Achab dure reprehẽdit: vt habet. iij. Regũ. xvij. Johannes Herodẽ arguebat: vt habetur marci. vi. Fuit etiam similis Helye i officio: quia sicut iohãnes fuit p̃cursor p̃mi aduẽtus: sic Helyas erit p̃cursor scõi aduẽt⁹. Et hoc voluit xp̃s cuz dixit ipm esse Helyã | ppheta es tu: Rñdit ñ | Gregor⁹. Johãnes nesciuit se eẽ pphetã tm̃: quia plus erat q̃ propheta | Dixerunt ergo iudei: Quis es tu vt respõsum demus his q̃ miserũt nos. Quid dicis de teipso. Ait | scilicet Johannes | Ego vox clamãtis in deserto: dirigite viam domini: sicut dixit Esaias pphetа | id est Ego sũ ille ꝺ quo scriptura dicit Esa. xl. Qui debet clamare in deserto iudee: q̃ homines se prepararent ad aduẽtum christi in mundũ. Et bñ signat iohãnes in ꝓprietate vocis: quia erat annũciatoz verbi diuini: id ẽ christi: qui est verbũ patris ſm diuinitatẽ. Vox ẽim est añ verbũ: sic iohãnes ante xp̃m. Itẽ sicut vox manifestat p̃bũ: sic iohes xp̃m. tota ẽim vita z ꝙuersatio iohãnis fuit p̃paratio ad susceptiõz xp̃i | Et q̃ missi fuerãt erant ex phariseis | Lyra: Pharisei inter alios videbãtur magis religiosi: ppter hoc dicebant pharisei: a phares quod est diuisio: quia i habitu: in vita z gestu erãt ab alijs distincti in signũ maioris religionis. Et ideo pharisei erãt magne fame in pplo iudeoz | Et interrogauerũt eum z dixerunt ei: Quid ergo baptizas si tu nõ es xp̃us: neq̃ Helyas: neq̃ ppheta | Vñ Chrisost. Interrogauerũt eum nõ quasi scire volẽtes: sed p̃hibere eum a baptismo | Respõdit eis iohãnes dicẽs: Ego baptizo i aqua | scz lauãdo tm̃ corpus: ad designãdũ illũ q̃ suo baptismate lauabit aias. Consequẽter ostẽdit christi excellẽtiam dicẽs | medius autẽ vestrum steuit | id ẽ p̃sens inter vos in corpe apparuit: z ꝺmuni ꝙuersatiõe inter homines cõuersatus est: vt patet in euãgelijs: cũ eis maducãs et bibens: ne ꝓpter austeritatẽ aliqui desperarẽt | quẽ vos nescitis | Ꝑtum ad diuita-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tē| ipse ē ḋ p⁹me vētur⁹ ē |.Tho.ſ.ad p̄dicādū:baptizādū ⁊ moriendū |qui ante me fact⁹ ē |i.i dignitate p̄positus ē:qz dignior ē ⁊ honoratior |cui⁹nō ſum dignus |.i.ſufficiēs |vt ſoluā corrigiā calciamēti ei⁹ |Ylē Iero.ad Euſtochiū:Chriſtus nūq̄ fuit calciat⁹.ipſe eī portare calciamēta apoſtolis phibuit Lu.x.Et x̄ps fecit ope quod docuit ꝓbo. Vnde habeḋ Act.i.Cepit ieſus facere ⁊ docere. Ly.dicit q̄ hec ē locutio metaphorica: qz in h̄ iohes exp̄mit ſe non eſſe dignū exhibere x̄po etiā mimū miniſteriuz h̄ i verbis iā exp̄mens ſm modū loquēdi cōmunē. Cū eīn ḋs ſuaz puritatē ⁊ excellētiaz alterius vult exp̄mere ſolet dicere: Nō ſum dign⁹ tāgere ſotulares ei⁹ vel aliq̄d hmōi |Hec i Bethania facta ſunt |Lyra. Nō ē illa q̄ ꝓpe Hierl̄m ē:vbi lazarus fuit ſuſcitat⁹:ſz alia eo dē noie vocata ſita ſupza iordanē ex altera pte flumīs in ſorte duaruz tribuū ⁊ dimidie. Et ideo ad h̄ denotādū ſubdit |trās iordanem vbi erat iohes baptizās |q̄ aqua diſtat a hieruſalē ad vnā dietā:⁊ i medio loco ꝓſueuerat iohes morari ⁊ p̄dicare⁊ baptizare.⁊ mlti ꝓueniebāt illuc ad eū vt baptizarent ab eo. Vñ circa p̄ns euangeliū vbi dicit:Tu quis es:queritur. Quare iudei magis de iohāne q̄ſ de Xp̄o credebant Reſpōdet Chriſoſt.q̄ triplex fuit ratio. Prima ratio ē:quia iohānes erat de magno genere:vtpote filius Zacharie magni ſacerdotis. Et qz miraculoſe natus ē de vtroq̄ parēte ſterili ⁊ ſene. Xp̄us autem vt ipſi credebāt erat filius fabri:⁊ cuiuſdā paupcule mulieris:⁊ nō miraculoſe natus: quia de iuuēcula. Cuius de ſene patre. Secūda ratio ē:quia iohes i victu ⁊ veſtitu magis aſperaz vitam q̄ſ x̄ps agere videbatur. Nam tunicam de pīlis camelo⁊ habebat: ⁊ zonam pelliceā ad lumbos eius:⁊ cibus ei⁹ locuſte ⁊ mel ſilueſtre:vt patz Mar.iij.Xp̄s aūt ꝓmunib⁹ veſtib⁹ induebaḋ:⁊ oīmi cibo vtebaḋ.⁊ cū homib⁹ i nuptiis ⁊ i quiuijs comederat. Tercia ratio ē.qz iohes ꝓſortia hoīm deuitabat ⁊ i deſerto morabaḋ latitās i antris ⁊ i ſpelūcis donec ſpūſſanctus ei dixit vt exiret ad phibendū teſtimoniū de x̄po. Et tunc venit ad iordanem p̄dicās baptiſmū penitētie:vt patet Luce. iij. Xp̄us aūt morabatur cum hominib⁹ ⁊ ꝓuerſabatur cū peccatorib⁹.⁊ māducabat cū ꝓpis vt patz Matth.xi. Propterea ergo iudei ad iohem legatōem miſerūt vt cum interrogarēt an eſſet x̄ps. Et reſpōdit:quia nō ſum⁹ ego Xp̄us.

turus ē:qui ante me factus ē:cuius ego non ſum dignus vt ſoluam eius corrigiam calciamēti. Hec in bethania facta ſunt trans iordanē vbi erat Johannes baptizans.

¶Euangelium in gallicantu Natiuitatis chriſti.

In illo tempore: Exiit edictum a ce
e ſare Auguſto vt deſcriberet
vniuerſus orbis. Hec deſcptio pri-

Xiit edictū a ceſare auguſto Lu.ij. Hyſtoria hui⁹ euāg̃. facta ē
e anno x̄pi p̄mo vſualı. xij.kal.ianuarij:feria.iiij.luna.xxvij.idi⁹ cīoc.iij. Ān mitiū illi⁹ euāg.ſcribit ſ.Luc.i p̄cedēti ca.ozū ſcti iohā.baptiſte.ſ.quō nūciat⁹ ē p angelū gabrielē p̄i ſuo zacharie i templo:⁊ quō nat⁹ ē de ſterili mre:⁊ quō i circūciſiōe vocatū eſt nomē ei⁹ iohānes:⁊ quō ipſe puer creſcebat q̄ſtū ad augmētū corpis:⁊ ꝓfortabaḋ ſpū.ſ.q̄ſtū ad augmētū gre ⁊ ſtutis Et erat i deſto vſq̄ ad die oſtē ſiōis ſue ad iſrl̄. Et deſcribit ozū p̄curſoris. Hic cōſequit deſcribit ozū ſaluatoꝛ di. Factū ē aūt i dieb⁹ illis |Exiit edictū a ceſare auguſto |Ly.h̄ oſtēdit x̄ps natiuitatis x̄pi q̄ nat⁹ ē āno.xlij.auguſti ceſaꝛ, q̄ noiat⁹ fuerat auguſt⁹ ab augendo: qz valde

ma facta eſt a p̄ſide ſyrie Cyrino. Et ibant oēs vt pfiterent̄ ſinguli in ſuaz ciuitatez. Aſcendit autem ⁊ Joſeph a galylea de ciuitate nazareth i iudeam ciuitatez Dauid que vocat bethleez:eo q̄ eſſet de domo et familia dauid:vt p̄ofiteretur cum Maria deſpōſata ſibi vxore p̄gnāte. Factū eſt autē cum eſſent ibi impleti ſunt dies

notabilit auxit impiū romanū q̄ regnauit.xl.duob⁹ ānis:⁊.xij.ānis añ natiuitatē x̄pi:⁊ poſtea tāta fuit pax i toto orbe vt ita ad lr̄am videret ipletū qō p̄dixit Eſa.c.ij. Cōflabūt gladios ſuos i vomeres ⁊ lāceas ſuas i falces. Vnde etiā i ps.lxxi. Oriet i dieb⁹ eī⁹ iuſticia ⁊ abundātia pacis. Itē Eſa.ij. Nō leuabit gēs ꝫ gentē gladiū. Et ſic i dieb⁹ ceſaꝛ auguſti oibus gentib⁹ romano impio ſubiectis fuit pax vniuerſalis in orbe.iō mādauit |vt deſcriberet vniuerſus orbis |vt p h̄ ſcirel̄ q̄lit̄ terre diuerſe eēnt populate:⁊ quāta tributa ſingule poſſent reddere: vt ſic tributis idebitis nō ḡuarent̄:⁊ etiā ſcirel̄ p quē modū ſingule pre a romano impio melius regerēt |Hec deſcptio p̄ma facta ē a p̄ſide ſyrie Cyrino |Hunc eīn cyrinū ceſar auguſt⁹ pfecerat pre ſyrie ad ipſaz regēdā Et qz ſyria ē i medio terre habitabilis:⁊ iō ibi fuit iſta deſcptio p̄mo ichoata: vt inde denūciaret fieri i alijs p̄uincijs circularit̄ |⁊ ibāt oēs vt pfiterent̄ ſinguli i ciuitatē ſuā |.ſ.vñ oziundi erāt. Profitebāt aūt duplr ſe ſubiectos cē romano ipio.ſ.ſcpto:qz noia eoꝝ ſcribebāt ō mādato ipatoris:⁊ facto:qz ſoluebāt cēſuz ipatoꝛi.ſ.vnū nūmū argēteū valentē.x. nūmos vſuales |Aſcēdit aūt ⁊ ioſeph |.ſ.vir marie |a galylea |qz iſert oz erat q̄ſ iudea |ō ciuitate nazareth |vbi x̄ps ꝓcept⁹ erat:⁊ in q̄ ioſeph mānebat |i iudeā ciui.da.q̄vo.bet. |.i.i bethleē q̄ oz ciuitas dauid:qz in de oziūd⁹ fuit:vt h̄.i.Re.xvij. |eo q̄ eſſz de domo ⁊ familia |.i.ō genere |dauid:vt p̄fiterel̄ cuz maria ſibi deſpōſata vxore p̄gnāte |ipſa ei erat de eadē tribu cū ioſeph:⁊ ſucceſſerat i hereditate p̄na. Et ꝫ maria nō fuiſſz obligata tāq̄ p̄gnās illuc ire ꝓpter lōgitudinē vie:qz nazareth diſtat a bethleē q̄ſi p tres dietas:tū ꝓpter exemplū obedīētie cū ipſis mu

lieribꝫ ſre voluit. Jtē ex diuia diſpoſitiõe ħ factū ē: vt ſic xp̃s naſceret i bethleē: ſicut p̃dictū fuit Mich. v. Et tu bethleez terra iuda neq̃q̃ mi ma es i p̃ncipibꝫ iuda: ex te em̃ exiet dux q̃ regat pp̃m meū iſrael ⁊ fa ctū ē aũt cum eſſent ibi: ipleti ſunt dies eꝝ vt pareret ⁊ .ſ. nouē mẽſes im pleti ſunt a die ꝛceptõis xp̃i ⁊ pepit filiū ſuū p̃mogenitū ⁊ ꝛ aũt p̃mo genitꝰ: nõ q̃ pꝰ illū habuit filios alios: ſꝫ q̃ aũ illū filiū aliũ nõ habuit Uſa ſicut añ ptuz ita i ptu: ⁊ poſt ptuz iuio lata virgo pmãſit: tũc ipleta ē iſta pphia Eſa. vij. Ecce virgo ꝛcipi et ⁊ pariet filiũ. Et ip ſa btã virgo maria ma gnũ gaudiũ habuit in xp̃i natiuitate: ⁊ ħ ꝛõ q̃ ſine doloze: ſine af flictõe: ⁊ ſine debilita tione ſui genuit filium quẽ ſciuit eſſe deum et hoiem. Nã ſicut virgo ꝛcepit ſic ⁊ ſine doloze genuit ⁊ pãnis eũ luoluit .ſ. p ſeipſaz. Ly. Ex quo pz falſitas q̃ ſcribit i libro ō infantia ſaluatoris .ſ. ipſaz obſtetrices habuiſſe: q̃ nõ reꝛrunt niſi xp̃i afflictiõz mris i ptu: q̃ nõ habuit locũ in virgine puerpa: q̃ pepit ſine doloze ⁊ ſine debilitate: imo cũ magno gau dio ⁊ recliauit eũ i p̃ſepio ⁊ Ly. Joſeph em̃ i illo itinere adduxerat ſe cũ aſinũ ad poztãdum vxoꝛẽ p̃gnãtẽ ⁊ bouẽ ad vẽdendũ i bethleẽ vbi erat ꝛgregatio ppli magna: vt de p̃cio ſolueret expẽſas in via. Et illis duobꝫ animalibus fecit p̃ſepiũ iuxta ſe: i quo btã virgo maria reclina uit filiũ natum: quod fuerat p̃dictũ Eſa. i. Cognouit bos poſſeſſoꝛem ſuum ⁊ aſinus p̃ſepe dñi ſui. Dicunt em̃ q̃dã q̃ aſinus ⁊ bos genuflexe runt coꝛã xp̃o. Abacuc. ij. In medio duum aialiuz cognoſceris. Unde Berñ. O chriſtiane vide qualis p te factus eſt xp̃s: q̃ ſi rex vbi aula regia: vbi thꝛõi ſublimitas: vbi curie regalis freq̃ntia. Ecce aula regia ſtabulũ: thꝛoni ſublimitas p̃ſepiũ: curie regalis freq̃ntia bos ⁊ aſinus ꝛ q̃ nõ erat ei locꝰ i diuerſoꝛio ꝛ Goꝛ. hic reph̃dunt xp̃ianoꝝ delicie. di uitie ⁊ honoꝛes hui⁹ mundi. Delicie i ħ q̃ filꝰ dei nõ mollibꝫ vel calidis pellicijs induꝰ fuit: ſꝫ vilibꝫ pãnis inuolutꝰ. Honoꝛes i hoc q̃ nõ in pa lacio ſꝫ i p̃ſepio eum reclinauit mater ſua. Diuitie: i hoc q̃ locũ nõ ha buit in diuerſoꝛio. Unde Berñ. O homo quid ſollicitus es de regali palacio. Ecce rex tuus iacet i p̃ſepio. Quid cogitas de p̃cioſo indumẽ to: rex tuus induit vili pãniculo ꝛ Et paſtoꝛes erãt i regione eadem vi gilãtes ⁊ cuſtodiẽtes vigilias noctis ſup gregẽ ſum ꝛ ſcz inter Jeruſa lem ⁊ bethleẽ: que ciuitates diſtant ad duo miliaria ab inuicẽ ꝛ Et ecce angelus dñi ſterit iuxta illos ꝛ .ſ. paratus ad reuelãdũ eis ꝛ ꝛ ⁊ cla

vt pareret. Et peperit filium ſuũ p̃ri mogenitum ⁊ pannis eum inuoluit: et reclinauit eum in p̃ſepio: quia nõ erat ei locus in diuerſoꝛio. Et paſto res erãt in regione eadẽ vigilantes: ⁊ cuſtodiẽtes vigilias noctis ſup gre gẽ ſuũ. Et ecce angelus dñi ſtetit iux ta illos: ⁊ claritas dei circumfulſit il los: ⁊ timuerũt timoꝛe magno. Et di

ritas dei circũfulſit eos ꝛ nõ tm̃ exterius in coꝛpe: ſed etiã interius i mẽ te ꝛ ⁊ timuerũt timoꝛe magno ꝛ ex inſolita viſione. Sed angelus dñi cõ ſolabat eos dicẽs ꝛ Nolite timere ꝛ Cuius cauſam ſubiũgit ꝛ Ecce euã gelizo vobis gaudiũ magnũ quod erit oñi populo ꝛ nõ ſolum iudeoꝝ ſed etiã gẽtilium. Goꝛa. Et hoc gaudium eſt magnũ fm omnẽ dimẽ ſionẽ: quia altum: pfundũ: lõgum ⁊ latum. Altum: quia eius altitudo attingit celum. Unde Berñ. Magna ẽ hoꝛ dierna feſtiuitas: celuꝫ replet anteq̃ terram. Pꝛofundũ: quia ei⁹ p̃ funditas penetrat iſer nuz. ſ. vſq̃ ad ſanctos qui erãt i limbo. Jtez eius lõgitudo p̃dit a p̃ncipio mũdi vſq̃ ad finẽ mundi. Jtez eius latitudo occupat oꝛbẽ terraruz. Unde hodie canit in p̃faõe miſſe ſe cũde: pꝛofuſis gaudijs totus in oꝛbe terraruz

xit illis angelus: Nolite timere Ecce em̃ euãgelizo vobis gaudiũ magnũ qõ erit oñi ppl'o: quia natus eſt no bis hodie ſaluatoꝛ qui ẽ chriſtus do minus in ciuitate dauid. Et hoc erit vobis ſignũ: Jnuenietis infantẽ pã nis inuolutũ ⁊ poſitũ i p̃ſepio. Et ſu bito facta ẽ cũ angelo multitudo mi litie celeſtis laudãtiũ deũ ⁊ dicentiũ: Glia i altiſſimis deo: Et i terra pax Hominibꝫ bone volũtatis.

mũdus exultat ꝛ quia natus ẽ nobis ꝛ ſcz hominibus ⁊ angelis pariter: quia reſtoꝛatio hominũ reparãda eſt ruina angelorum ꝛ hodie ꝛ Lyra: Dicit hodie: ꝛ huius eſſet noꝛ: quia noꝛ illa ex claritate diuina fuit ita il luminata ac ſi eſſet dies clariſſima: fm q̃ fuerat predictum in p̃s. cxxvij. Et noꝛ ſicut dies illuminabit ꝛ ſaluatoꝛ qui ẽ chriſtus dominus i ciuitate Dauid ꝛ id ẽ i Bethleẽ ꝛ Et hoc erit vobis ſignũ: Jnuenietis infantẽ pãnis inuolutũ ꝛ ⁊ nõ ſericis inuolutum ꝛ ⁊ poſituz i p̃ſepio ꝛ nõ i palacio ꝛ Et ſubito facta eſt cum angelo ꝛ qui tanq̃ p̃ncipalis in ter alios nũciauerat chriſti natiuitatẽ ꝛ multitudo militie celeſtis ꝛ id ẽ angeloꝝ: qui nomie militie deſignãtur. quia p ſalute hoim cum demo nibus p̃liant. Unde Apoca. xij. Michael ⁊ angeli eius p̃liabant cũ dra cone ꝛ laudãtiũ dñm ꝛ de chriſti natiuitate ꝛ ⁊ dicẽtium: Gloria i altiſſi mis deo ꝛ q̃ licz ei⁹ gloria vbiq̃ lucear: maxime tñ i excelſis. i. i celo em pireo: vbi ẽ oim angeloꝝ ⁊ ſctoꝝ habitatio ꝛ Et i terra pax hominꝫ bo ne volũtatis ꝛ Et notãter dicit: pax i terra ⁊ nõ gloria: q̃ i terra ẽ pax ⁊ i celo gloria. Annũciat aũt pax hoꝛi bone volũtatis. q̃ regnũ dei tan tũ valet quãtũ habes. Unde Remigius: Si em̃ diuitias Zachei nõ ha bes: ſi deſunt tibi duo minuta vidue: ſi nec calicẽ aq̃ frigide poteſ offerre: offer deo bonã voluntatẽ. Unde Aug. Clamat deus intus volun tatẽ vbi nõ inuenit facultatẽ. Unde Chriſ. Dextera tua plena ẽ muneꝛi bus ſi fuerit plena bona volũtate.

Q, miꝛis miraculis fuit declarata xp̃i natiuitas.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Natiuitas xpi fm Innocē. papā multis miraculis fuit declarata
n Nā ipsa nocte obscuritas noctis versa ē i diē. Itē cū tpe natuitatis xpi añ p^o finissi pax i oib^o trist^o puicijs: romani tēplū pacis pulcerrimū ꝓstruxerūt: t ꝓsulētes apollinē deū suū ꝙdiu duraz tē plū h. Rūdit eis: ꝙdiu ygo nō pcr. His auditis dixerūt: tēplū pacis i ekiū mānet. Impossibile ei credebāt virginē parere: vū i foris tēpli scp serunt: Tēpluz pacis mānet i eternū. Sz ipsa nocte q̄ virgo pepit tēplū fundit corruit. Itē fm ꝓphet ā Hieremie: signū datuz ē: qz oīa idola corruerūt quādo virgo pareret. Et p^o pter h sacerdotes idoloz imaginē virginis puez i gremio batulātem fecerunt: t i secreto loco templi ponētes adozauerunt. Item ex legēda lombardica habetur: q̄ ipsa die natuitatis christi statua Rhomuli t oīa idola i diuersis locis corruerunt. Itē ipso die tres soles i oriente apparuerūt: qui paulatim in vnuz corpus solare redacti sunt. Itē innocētius papa dicit: q̄ fons aque i ipsa nocte in liquorē olei versus ē: t tota die largissime manauit fluēs vsq̄ i tyberim: sicut Sibilla ꝓpheauerat di. q̄ nisi erumperet fons olei nō nasceret saluator. Itē innocētius papa dicit: q̄ Octauianus imperator cum vniuersum orbē iurisdictiōi rhomane subjugaret intrātum senatui placuit vt eum p deo colere vellēt. Ad illoz ergo instātiam Sibillā ꝓphetissam cōsuluit: si maior eo aliquādo nasceretur Cum ergo i die natalis christi Sibylla i camera imperatoris oratiōib^o insisteret: i die media aureus circulus apparuit circa solē: t i medio circuli virgo pulcerrima puez gestās i gremio: tūc hec cesari ostēdit. Ad mirās aūt imperator audiuit vocē dicentē: Hec est ara celi. Dixitq̄ ei sibylla: Hic maior te est: ipm p deo adora. Eundēq̄ locū i honorez btē Marie virgis dedicauerit: q̄ vsq̄ hodie sctā maria ara celi dr. Imperator igit illi puero hostias obtulit: t ipse deos suos ō cetero colere recusauit. Huic dicto ꝓcordāt Timothe^o hystoriograph^o t Oroſ^o p magna pte. Circa pīs cuāgeliū vbi dr: Annūcio vobis gaudiū magnū: notādum q̄ magnū gaudiū instat toti populo christiano de natiuitate fi lij dei i humana natura i primo tolerāda p quē natura humana est p oīa exaltata t oīb^o bonis replera. Natus est em filius dei cū sacco pleno oīm gratiaz t virtutū quas nobis grās donauit: ad Rhom. viij. Quomō etiā nō oīa cū illo nobis donauit: ꝓterea angelus dixit Annūcio vobis gaudiū magnū: qz natus est nobis saluator. Vbi sciēdum q̄ primo hō. s. Adā ꝓductus fuit sine patre t matre. Scōs homo sez Eua ꝓducta fuit ex patre sine matre. Oīes alij homies ex patre t matre. Restabat aūt quart^o mod^o vt quis ꝓduceret ex matre sine p̄e

¶ In diluculo Euāgl. fm Lucā. ij.

Illo tempore: Pastores loquebantur ad inuicez: Transeamus vsq̄ bethleem: t videamus hoc verbū quod fecit dñs t ostēdit nobis Et venerūt festinātes: t inuenerunt Mariā t Joseph t infantē positū i p̄sepio. Uidētes aūt cognouerūt ō ꝥbo qō dictū erat illis de puero h. Et oēs q̄ audierāt mirati sunt t de his q̄ dicta erāt a pastoribz ad ipos. Maria aūt ꝓseruabat oia ꝥba hec ꝓferēs in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes t laudātes deum i omnibus que audierant t viderāt sicut dictum est ad illos.

Sic xp̄s hodie natus est. Et i hac quarta generatōe filij oēs i terrā fuam. s. celestē hierusalē p xpi meritū redierūt. Sicuti figura deus dixit Abrae Gen. xxv. Generatōe aūt quarta reuertent.

Factū ē cū discessissent āgeli ab eis. Hec hystoria signat vr. ō Añ mitū illi^o euāg. scribit s. Luc. illud euāge. qō hodie i nocte xpi lectū ē: t stati p^o ꝥba angelo^z laudātū deū t dicētū: Glia i altissimis deo: t i terra pax homiby bone volūtatz seq̄t h p̄s euāgl. Et factū ē cū discessissēt āgeli ab eis i celū: pastores loqbāt ad inuicem trāseam^o vsq̄ bethleē Ly. Hic describit pastoz deuotio: qz statiz postvisiōz istā dimisso grege uerūt advidēdū puez natū. Factū ē p^o q̄ angeli discessissēt ab eis. s. pastoribz i celuz .i. postq̄ aspectib^o pastoz se abstraxerūt asce dētes i celuz pastores loqbāt adinuicē .s. de xpi natiuitate: sic t duo discipuli eūtes i emaus de ei^o passiōe Lu. xxiiij dicētes Trāseam^o vsq̄ bethleē t videam^o h ꝥbū .i. puez natū p ꝥba angeli nob significatū qō fecit dñs t ostēdit nob .s. p āgelū t venert festinātes ex desiderio vidēdi xp̄z: t vt citi^o rediret ad gregē quē sine custodia dimiserāt t inuenerūt mariā t ioseph t infantē .i. xpm positū i p̄sepio sic angeli eis dixerāt Uidētes aūt cognouerūt de ꝥbo qō dictū erat ill^i de puero h qz nō solū fuert illumiati exteri^o sz etiā iteri^o de cognitōe verbi icarnati. Et sic p cognitōz hūanitatz venert ad cognitōem deitatis. Nec sunt scādalizati ō tāta paupertate: sz pampli^o i fide roborati fuit. Et cepert p̄dicare marie t ioseph t cunctz astātib^o illā quā viderāt claritatē: t q̄ audierāt angelicos hymnos t oēs q̄ audierāt mirati sunt t ō his q̄ dicta erāt a pastoribz ad ipsos Glo. nō solū mirabāt ō icarnatōis mysterio sz etiā de tāta pastoz attestatiōe: quā simplices nescirēt fingere inauditā: sz simplici facūdia vera p̄dicarēt Maria aūt cōseruabat oia ꝥba hec .s. q̄cqd angel^i ei retulerat Gabriel: quicqd a pastoribz audierat: quicquid extra fuerat ꝓferēs i corde suo Ly. Ista collatio erat marie valde delectabilis t toti eccle valde vtilis: qz fm q̄ dicit Hiero. i sermōe de assumptōe b. marie virgis. Ipsa p^o ascēsiōz filij sui remānsit ad tps i terris cū aplis: vt eos plen^o instrueret de xbo incarnato: de q̄ plen^o erat edocta p spūm scm. Et oia familiari^o viderat t tra

Universidad de Deusto
Biblioteca

crauerat vniuersa: ppt qō meli⁹ exp̄mere potat: qz qō meli⁹ nouim⁹ me/
li⁹ z pferim⁹ fm Hiero/ z reuersi sūt pastozes /.s. ad gregē suū/ glificā/
tes /.s. cozde/ z laudātes /.s. ozc/ deū /ō būficio toti mōdo collato gene
raliter: z eis ostenso spāliter/ in oībus q̄ audierant /scz ab angelis/ z
viderāt /.s. ppriis oculis suis/ sicut dictum est ad illos /scz p angelum
qui annunciauit eis natiuitatē christi.

¶In missa diei Euāgl. fm Joh. i.

In pncipio erat ꝓ/
i bū: z ꝓbū e/
rat apud deū: z deus erat ꝓ/
bū. Hoc erat i pncipio apud deum.
Oīa p ipm facta sunt: z sine ipo fa
ctū est nihil. Quod factū ē in ipso vi
ta erat: z vita erat lux hoīm: z lux i te
nebris lucet: z tenebre eā nō compre/
henderūt. Fuit homo missus a deo
cui nomē erat Johānes. Hic venit i

Pncipio erat
i verbū Joh. i.
Tho. Johan.
euāgelista p ꝓtēplatiōz
ceteris euāgelistis alti⁹
eleuat⁹ versat pncipal⁹r
circa verbi diuitatē: cū
alij pncipalit ōscribūt
ei⁹ hūanitatē. Et pmo
ostēdit ꝓbi excellētiā p
ut ꝓsistit i seipso dicēs
/Jn pncipio erat ꝓbū/
Vñ Aug. i pre erat filius vel i eternitate erat fi
li⁹ vel i pre fili⁹ eiusdez
sube cū eo z ꝓbū erat
apud deū tē /.i. coeternū z coeqle ipsi/ Oia p ipz facta sūt /Tho. oia vi
sibia z inuisibilia: spūalia z corpalia/ z sine ipso factū ē nihil /Boz. nā
pz sine ꝓbo nihil fecit: vñ dicit/ z sine ipso /supple ꝓbo oia faciente/ fa
ctū ē nihil /naturalit subsistēs ꝑter pctm̄ qō deficit ab ente/ qō factuz
ē i ipso /.s. verbo. i. incarnatio: passio: resurrectio z hmōi/ vita erat /.i.
cā vite nobis. Joh. xi. ego suz resurrectio z vita. Sic exponit fm Hila
riū/ z vita erat lux hoīm /.s. qz hoies illumiat z videre facit. Vñ i ps.
xiij. Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui domie. Vñ Aug. Sic em̄ nō vi/
det oculus nisi a luce corpali illumineť: sic nō videt intellect⁹ nisi a lumi
ne spūali illumineť/ z lux i tenebris lucet /.s. cū pctōres facit vera intel
ligere/ z tenebre eā nō ꝓpēderūt /.i. infidelitatis tenebris ob tenebrati
ipm nō cognoscunt/ Fuit hō missus a deo /Hic ponit ꝓmēdatio ꝑcur
sozis. s. Johā. baptiste di. Malac. iij. Mat. xi. Mar. i. Ecce ego mit/
to angelū meū ante faciē tuā q̄ ꝓparabit viā tuā ante te/ Fuit hō tē. /scz
ad baptizandū z ad ꝓdicādū. vnde ea q̄ loquit nō loquit a seipso sz ex
deo q̄ eū misit: z ideo verba ei⁹ sunt recipiēda quasi verba dei/ cui no/
mē erat Iohānes /Tho. Johānes interpratť i q̄ ē gra: z ideo ꝓperebat si/
bi h nomē: qz in ipso maxime gra diuisa abundauit. Vnde Lu. i. Spū
sancto replebit adhuc ex vtero mris sue/ Hic venit in testimoniū vt te
stimoniū phiberet de lumie /.i. de iesu xpo nato de virgie sicut radius
nascit a sole sine aliqua eius corruptōe vel diminutiōe. Officiū em̄ ei⁹
fuit testificari de xpo q̄ ē vera lux: vt ei⁹ testionio illustret: z sic oēs i ip

crederēt: z h ē qd sequit/ vt oēs crederēt /.s. i xpm/ p illū /.s. Iohez/ nō
erat ille lux /sz erat tm̄ testis illi⁹ lumis: vñ sequit/ iz vt testimoniū phi
beret de lumie /.i. de icarnata diuitate/ erat lux vera /.i. naturalit ꝓs to
ni⁹ lumis p eēntiā/ q̄ illumiat oēz hoiez venientē i hūc mōz /Ly. q̄tū ē i
se: qz si aliq̄ nō sit illumiati: h ē: qz se subtrahūt ab influctia h⁹ lucis. Vñ
Chrisť. Parat⁹ ē illumiare: sz nō oēs illumināt: qz claudunt viā lumis

testimoniū vt testimoniū phiberet de
lumine vt omnes crederent p illum.
Non erat ille lux: sed vt testimonium
perhiberet de lumine. Erat lux vera
que illuminat omnē hoiem venientē
in hūc mundū. In mūdo erat: z mū
dus per ipsum factus est: z mundus
eum non cognouit. In ppria venit:
z sui eū nō receperūt. Quotquot au/
tem receperūt eū dedit eis potestatez
filios dei fieri: his qui credunt in no
mine eius. Qui non ex sanguinibus
neq̄ ex voluntate carnis neq̄ ex vo/
luntate viri: sed ex deo nati sunt. Et
verbum caro factum est: z habitauit
in nobis. Et vidim⁹ gloriā eius glo

Exēplū ō ceco existēte
i sole /Jn mōdo erat/ p
sentia diuitatis: qz nō
ē loc⁹ vbi nō ē deus/ et
mūd⁹ eū nō cognouit/
.i. pctōres mūdialit vi
uētes/ Jn ppria venit/
.i. i mundū q̄ sui⁹ ē: vt/
pote ab eo factus. Be
da. i mundo erat p di
uinitatē: i mundū vēit
p incarnatiōem. venire
q̄pe vel abire ē humā
nitatis: z manere diui
tatis. Vñ sensus ē Ve
nit. i. visibil⁹ apparuit p i
carnatōz/ z sui eū nō re
ceperūt /.i. iudei q̄ di/
cūt sui. Quia fm car/
nez erat ex eoz genere:
qz de semie dauid qui
erat rex i isr̄l vsq̄z i sem
piternū: fm illud Deu
te. xxvi. Elegit te dñs i ꝓm peculiarē/ z sui /.i. iudei/ eū /.s. ꝓditozes
suū/ nō receperūt /.s. p fidē: qz pauci de iudeis ꝓpatiue crediderūt xpo
Vnde Esa. i. Filios enutriui exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me/ Quot
quot aūt receperunt eū /Boz. siue iudē siue gētilis: siue nobilis siue ig
nobilis: siue femina siue masculi⁹: siue puer siue senex/ receperūt eū /p fi
dē credēdo/ dedit eis ptārē filios dei fieri/ p generatiōem baptismi: qui
nō datur nisi ꝓfitentib⁹ fidē christi p se si sunt adulti: vel p aliū si sunt
puuli. Et in hoc notatur magna charitas dei: primo Johā. iij. Vide/
te qualē charitatē dedit nobis pater vt filij dei nomiemur z simus. Et
insup magna vtilitas homis. Vñ Rhom. viij. Si filij z heredes: he/
redes quidē dei: coheredes aūt xpi. Sed posset queri: quib⁹ data fuit
hec potestas. Idcirco subdit/ his q̄ credūt i noie eius /q. d. his qui cre
dunt christum esse verum deū z verum hominē. Et istis data est pote
stas q̄ sint filij dei. Q, aūt ē ista generatio spūalis differt a carnali ge/
neratiōe: ostēdit sanctus euāgelista dicēs/ Qui non ex sanguib⁹ neq̄ ex

Universidad de Deusto
Biblioteca

volũtate carnis neq̃ ex volũtate viri: sz ex deo nati sũt ⁊ Gor.q.d.hi sc filij dei: nõ q̃ generãt ex pmixtõe sãguinũ viri ⁊ femie ꝺcupiavlusq̃ mo uere ꝺcũ generatõis: sz p gr̃az adoptõis i baptismo. Vñ Joh.iij. Qõ natũ ẽ ex carne caro ẽ: ⁊ qõ natũ ẽ ex spũ spũs ẽ. Et ꝟbũ caro factũ ẽ .i. deꝰ hõ factꝰ ẽ ⁊ habitauit i nob .i. inꝰ nos homes ⁊ vidimꝰ gl̃az eiꝰ sez i miraculis: sic ẽ suscitatio mortui: illuminatio ceci: ⁊ sic õ alijs. Et etiã videt q̃ creature obe diebãt ei ad nutũ sicut dñor ⁊ creatori: vñ homes i naui existentes cũ apl̃is q̃ horta ẽ magna tẽpestas dixert: vt hz Mat.viij. Quale ẽ hic q: vẽti ⁊ mare obediũt ei. Sz possz q̃ri q̃ lẽ gl̃az. Rñdet euãgelista ⁊ gloriã q̃si vnigeniti a pre nõ sicut videmus gloriã aliorũ p phetaꝝ ⁊ sanctorũ: sed talem ⁊ tantã vt decet vnigenitũ: q: xps cõiter miracula faciebat impando: vt pz ex discursu euãgelij: p quod ostendebat q̃ illa faciebat virtute ꝓpria sicut deus qui ẽ oĩnipotens Propter hoc ꝺr Lu.vi.q̃ virtus exibat de illo ⁊ sanabat oẽs ⁊ plenuz gre ⁊ Tho. vt remittat petã ⁊ veritatis ⁊ vt impleat pmissa.

riam quasi vnigeniti a patre: plenuz gratie ⁊ veritatis.

¶Dominica infra octauas natiuitatis domini.

In illo tpe: Erat Joseph ⁊ Maria mr̃ Jesu mirãtes sup his q̃ dicebant de illo. Et bñdixit ill' Symeon ⁊ dixit ad Mariã matrẽ eius: Ecce positus est hic in ruinã ⁊ in resurrectiõem multorũ i Jsrael: ⁊ in signũ cui contradicet. Et tuam ipsius aiam pertransibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitatiões. Et erat Anna ꝓphetissa filia Phanuel ꝺ tribu azer. Hec ꝓcesserat i diebus multis: ⁊ vixerat cũ viro suo ãnis vij. i virgitate sua: ⁊ hec vidua vsq̃ ad ãnos octogitaq̃ttuor: q̃ n discedebat ꝺ tẽplo ieiunijs ⁊ obsecratõibꝫ seruiẽs nocte ac die: ⁊ hec ipa hora supueniens ꝓfitebat dñor: ⁊ loq̃bat ꝺ illo oĩbus qui expectabãt redẽptõez Jsrl. Et vt pfecerunt oĩa sm legem dñi: reuersi sunt in galyleã i ciuitatem suam nazareth. Puer autẽ crescebat et

Rat ioseph ⁊ maria mr̃ iesu. Lu.ij. Hystoria huiꝰ euãgelij facta ẽ anno incarnatõis xp̃i pmo. iiij. nonas febr̃uarij: feria. v luna. xi. indictiõe. iiij. Ante initiũ illius euãgelij scribit sanctus Lucas in eodẽ ca. q̃ Symeõ accepit puez iesum i vlnas suas: et bene dixit deũ ⁊ dixit: Nũc dimittis seruũ tuũ dñe sm verbũ tuuz in pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ rẽ. Tunc sequit euangelium hodiernũ ⁊ Erat ioseph ⁊ maria mr̃ iesu. Et hodiernũ euãgeliũ factũ ẽ in die purificatõis Marie. s. q̃dragesima die post natiuitatẽ xp̃i. Et in h euãgelio ponit parentũ xp̃i admiratio dicens ⁊ Erat ioseph ⁊ q̃ erat pz putatiuus xp̃i Lu.iij. Et ipse iesus erat incipiẽs q̃si annoz. xxx. vt putabat filiꝰ ioseph: vel q: nutritiꝰ eiꝰ sicut nutrix pueri dicit mater eiꝰ ⁊ mater iesu ⁊ scz virgo Maria ⁊ mirãtes sup his q̃ dicebant de illo ⁊ hic a Symeõe ⁊ ab Anna vidua: ⁊ ꝓs a pastoribꝫ i nocte xp̃i: ⁊ etiam a regibꝫ quos stella adduxit ad xp̃m. xiij. die pꝰ natiuitatẽ xp̃i ⁊ bñdixit illi Symeõ ⁊ dixit ad Mariã mr̃ez eiꝰ ⁊ dixit aũt ad Mariã magz q̃z ad Joseph. q: magz ptiebat ad eã ꝺ puero: q: ipa erat ꝙa mr̃ xp̃i ⁊ Ecce h ⁊ .i. xps ⁊ positꝰ ẽ .i. a deo statuꝰ ⁊ i ruinã ⁊ i resurrectõz multoꝝ i Jsrael ⁊ Gor. i ruinã nõ credẽtiũ ⁊ i resurrectõz multoꝝ .i. credẽtiũ. Jt ẽ i ruinã vicioꝝ ⁊ i resurrectõz ꝓtutũ ⁊ i signũ ⁊ Ly. i. fedez inf homes ⁊ deuz cui ꝺicet ⁊ a sacerdotibꝫ ⁊ legispitis ⁊ phariseis ⁊ multz alijs q̃ negauert eũ ẽ vez messiã ⁊ mediatorẽ dei ⁊ homi ⁊ tuã ipsiꝰ aiaz ptrãsibit gladiꝰ .i. doloz dñi ce passiõis. Hõ ei potuit videre filiũ suũ crucifigi sine affectu doloris mr̃ui. Damas. Dolozes ꝺs effugit maria parẽs hos tpe passionis xp̃i sustinuit. Ex his pz q̃ maiꝰ fuit martyriũ brẽ marie ꝟginis q̃ alioꝝ sctõꝝ. vñ Hiero. i fmõe de assumptione b. marie virgis ꝺcit: q̃ q: i pte impassibili passa ẽ piꝰ q̃ martyr fuit: q: alij martyres passi sunt i corpe: ista i corde ⁊ vt reuelẽt ex multis cordibꝫ .i. ex multoꝝ cordibꝫ ⁊ cogitatões .i. q̃ pus occultabãt. Hã tpe passiõis xp̃i patuit malicia sacerdotũ: odiũ iudeoꝝ: duricia ppli: incõstãtia pilati: auaricia iude: pusillanimitas petri ⁊ alioꝝ apl̃oꝝ: ⁊ ꝟstãtia fidei i maria virgine. Ly. lz brã virgo ex passiõe filij maxie afflicta fuerit: tñ i fide ĩmobilis ⁊ firmꝫ stetit. Alij aũt apl̃i ⁊ discipuli q̃tũcunq̃ solidi dicunt ⁊ dubitasse. ⁊ circa hãc fidẽ fluctuatõz diuersaꝝ cogitationũ habuisse vsq̃dũ videret ipm a mortuis resurrexisse ⁊ Et erat anna ꝓphꝫissa .i. q: donuz ꝓphꝫie habuit ⁊ filia phanuel ꝺ tribu azer ⁊ Gor. q̃ fuit ꝓziarcha. ⁊ i nũcro. xij. ꝓziarchaꝝ octauꝰ. Et sic ꝓmẽdat sctã anna a genere ⁊ nobilitate ⁊ hec sez Anna ⁊ ꝓcesserat i diebꝫ multis. ⁊ vixerat cũ viro suo annis. vij. ⁊ .i. nõ diuidẽdo carnẽ suã cuz alio. Vñ Gen. ij. Erũt duo i carne vna ⁊ a virgitate sua ⁊ q: vsq̃ ad mr̃imoniũ virgitatẽ suã fuauit ⁊ hec vidua erat vsq̃ ad annos octogitaq̃ttuoz ⁊ Hic ꝓmẽdat q̃ tã lõgo tpe i viduitate pmãsit. ⁊ q̃tus iuuenis fuit q̃ vir suꝰ obijt: tñ aliam vx nõ duxit ⁊ q̃ nõ discedebat de tẽplo ⁊ Ly. nõ q̃ semp ibi essz sz frequẽt. Sicut i cõgruo tpe sollicite freq̃ntãti ecclesiam dicit cõmuni modo loq̃ndi: Talis est semp in ecclesia ⁊ ieunijs ⁊ quibꝫ incẽtiuũ carnis reprimit ⁊ obsecratõibꝫ .i. sacris oꝛõnibꝫ quibꝫ mẽs in deũ eleuat ⁊ fuiẽs nocte ac die .i. valde frequent: vel q: nõ erat ibi mĩrupcio p pcẽm mortale auferẽs mentẽ ꝓdictoꝝ ⁊ hec ipsa hora supueniẽs .i. i die purificatio

Universidad de Deusto
Biblioteca

nis marie. Ly. nō a casu vel dispositōe hūana sz spūscti reuelatiōe: siz dictū ē ō symeōe ⌊ ꝓfitebat ⌋ .s. gras agēs deo ō tāto bñficio ⌊ z loqbat ō illo oibꝫ q̄ expectabāt redēptōz isrl ⌋ .i. ppū israeliticū: annūciās eis natū ee saluatoze mūdi ⌊ z vt pfecerūt oia fm legē dñi ⌋ .s. maria z ioseph sez nihil obmittētes q̄uis nō teneret ⌊ reuersi sūt i galyleā i ciuitatē suā nazareth: puer aūt crescebat ⌋ .s. i coꝛpe fm q̄ hō ⌋ z ꝓfortabat ⌋ augmēto roboris q̄ ad coꝛp⁹

⌊ plen⁹ sapia ⌋ quia i eo sūt oēs thesauri sapie z scie absc̄diti ⌊ z gra dei erat i illo ⌋ Ly. da toram plenitudinē gre habuit ab istāti sue cōceptōis. Sz q̄tum ad ostēsiōz i effectu magz appebat fm q̄ ille coꝛpe crescebat z fm q̄ volebat. Vñ Theophil⁹ dicit: Si xp̄s a iuuētute oēm sapiam suā demōstrassz visum fuisset q̄si ꝓdigiū. q̄ ḡ crescebat. nō sic intelligēdū ē q̄ quasi aliq̄ tpe min⁹ habuisset de gra z sapientia: z postea boꝛ recepisset incremētū: qz plen⁹ fuit diuitate: sapiētia z scia ab instāti sue ꝛceptionis. Dicit aūt notāter ⌊ crescebat ⌋ .i. crescere videbat. nūc min⁹ nūc magis suā sapiam manifestās z graz. Sicut sol q̄ꝫ uis eusdē lucis z calozis sit mane sicut i meridie: tñ crescere et augeri dicit quo ad eos qui magis eius lucē z calozē ꝛcipiūt Vnde circa p̄ sens euāgeliū vbi ꝺz: ⌊ Et tuā ipsius aiam ptrāsibit gladius ⌋ Sciēduz q̄ gladius Symeonis nonies ptrāsiuit aiam virginis Marie tpe passiōis xp̄i. Primo q̄n audiuit eū captū z ligatū esse a iudeis: z p̄tratuz p̄mo Anne: postmodū Cayphe. Scdo q̄n in die palmaruꝫ hoza tercia vidit eū exire crucē poꝛtādo inf duos latrones. ꝓputū. flagellatū z coronatū vadentē ad locū passiōis z mortis sue festinātēr. Tercio q̄n vidit eū exui nudū: z sup crucē clauis affigi. Quarto q̄n vidit eū i cruce eleuari. z a sacerdotib⁹ iudeoꝝ z ab aliꝭ p̄tereuntib⁹ ei ꝓuicia iferri dicētib⁹: Vah qui destruis templū dei z i triduo reedificas illud. Alios saluos fecit seipsum nō pōt saluū facere. Si filius dei ē descēdat nūc de cruce ꝛc. Quito quādo audiuit eum petere bibere. z nō potuit habere haustū aque: sed datū fuit sibi vinū felle mixtum. Sexto q̄n vidit eū p̄ maximo doloꝛe lachrymātē z dicētē: Deꝰ meꝰ deꝰ meꝰ vt q̄d me dereliq̄sti. Septimo q̄n p̄ magna pena clamās i cruce voce magna emisit spm̄. Octauo q̄n post eꝰ moꝛtē vidit coꝛ eꝰ lācea pfozari. Nono q̄n coꝛpus eius est depositū de cruce: tūc iesum christū filiū suū i brachia sua suscepit. z osculata est oīa vulnera eius.

p Ostq̄ ꝓsummati sunt dies octo Lu. ij. q̄ die h̄ euāgelium fa-

cōfortabat plenus sapientia: z gratia dei erat in illo.

¶ In octaua natiuitatis dñi Euangeliū fm Lucam.

In illo tempoꝛe: Postq̄ consummati sunt dies octo vt circūcideret puer vocatū ē nomē eius iesus

tū sit audit. qz die octauo a natiuitate xp̄i Añ imitiū illu⁹ euāg. scribit ⌊ Luc. q̄ reuersi sūt pastoꝛes. ⌋ .s. postq̄ inuenerūt mariā z ioseph z infātē positū i p̄sepio glificātes z laudātes deū i oibꝫ q̄ audierant z viderāt: sic ad illos ē dictū ab angelis. Et tūc stati sequit illud euāg. ⌊ Postq̄ ꝓsūmati sunt dies octo ⌋ Boꝛ. Hodiernū euāgz. ē bꝛeuissimū i ꝛa: sz pfundissimū i snia. Cōi noie z vocabulo vocat festiuitas ista nou⁹ ann⁹. Et merito: qz xp̄s q̄ nou⁹ bō ꝓpter nos fact⁹ ē nouū sāguinē i sua puericia hodie incepit effundere q̄n hodie circūcisus fuit. Sciēdū q̄ hodie recolim⁹ tria festa q̄ tāgunt i euāgz. hodierno. Primo octauā natiuitatis xp̄i: z h̄ exp̄simit notāter cum dicit

Quod vocatum est ab angelo priusq̄ in vtero conciperetur.

¶ In ephia dñi Euā. fm Matth.

Cum natus esset iesus in bethleē iude in diebꝰ Herodis regis: ecce magi ab oꝛiēte venerūt hierosolymā di-

⌊ Postq̄ ꝓsummati sunt dies octo ⌋ .s. a natiuitate xp̄i ꝓputādo Scdo circūcisionē christi cuz dicit ⌊ vt circūcideret puer ⌋ Sic em̄ ꝓceptū fuerat Beñ. xvij. Infans octo diez circūcidetur i vobis. Et masculus cuius ꝓpucij caro circumcisa nō fuerit ꝛbit de populis suis: qz pactum meū irritū fecit: z i nouo testamēto baptizamur loco circūcisiōis. Vñ xp̄s dicit i nouo testamēto Johis. iij. Nisi quis renatus fuerit ex aqua z spūsancto nō potest intrare i regnū celoꝝz. Vnde Beda sup p̄senti euāgelio: Illud quod nūc facit baptism⁹ hoc tūc fecit circūcisio. Tercio saluti ferī nomis impositōem cū dicit ⌊ vocatū ē nomē eius iesus: qđ vocatū ē ab angelo priusq̄ i vtero ⌋ sez vīgis ⌊ ꝛcipet ⌋ vt ꝓz Lu. i. vocabis nomē eⁱ iesum. Sitr angel⁹ dixit ad Joseph: vt ꝓz Mat. i. Vocabis nomē eⁱ iesum: ipse em̄ saluū faciet populū suū a peccatis eoꝝz Querit si deus ē saluator: quare tūc nō oīs hoies saluant. Respōdet q̄ hoc nō accidit ex pte iesu sed ex culpa ipsius homis. Exemplū istⁱ ponit prius sic: Si quis ad ostiū vn⁹ pulset z nō ingrediat: hoc nō est ex culpa pulsantis sed nō apiētis: sic si iesus ad ostiū coꝛdis pulset z si nō ingredit nō est culpa dei intrare volētis sed homis aditū ꝓhibentis Vnde Apoca. iij. Ego sto ad ostium z pulso ꝛc. vñ sanctus Dionysius: Q̄z em̄ sol domū existēte clausa fenestra nō illuminat: nō est culpa solis sed homis fenestrā nō aperiēs. Tercū exemplū ponit Anselm⁹ Si em̄ poꝛrigo tibi pomū z tu nō accipis: q̄ nō habes pomum nō est culpa mei dāns sed tui nō accipiētis. Jdeo dicit ad Hebꝛeos. xij. Vidēte ne quis desit gratie dei ꝛc. Circa hoc euāgelium vbi dicit: Vocatū est nomē eius iesus: Notādum q̄ papa Johā. xxij. statuit vt quicunq̄ in missa quādo nomē iesus nominat geniculatus fuerit: vel qui tūc tundit pect⁹: vel inclinās caput fecerit reuerētiā huic scissimo noīi iesu obtinet. xx. dies idulgētiaꝝ: put habet publicū instrumētū ifrā autem

dice. Ite notādū q hodie fm Aug. i sermone de kal. ianuarij. Pagani olim maxim habuert festū i kal. ianuarij. nā ianū credidert ndā deuz ee: z duas facies ei figurabāt: vnā a pte ante: i signū futuri āni: z alīā a pte post i signū pteriti anni. Uñ z qdā sex vestes suas mutauerūt: alij facie: alij pecudū vestes iduert: alij cāticis luxuriosq cecinerāt: alij augu ria fuabāt: alij mēses nocte parabāt credētes satietatē venturā fructuū alij screnas id ē localia tradiderūt amicis ho die pmo mane i signuz boni anni: q oia p xpo dimittere debem⁹: z si milia circa eccl'as z dei cultū pplere debemus

Bi ē q nat⁹ est v rex iudeozum: Matt. ij. Ante initiuz illi⁹ euāgelij scri bit s. Mat. i pcedenti ca. q cuz eet despōsata mr iesu maria ioseph: antecz̄ conuenirēt inuenta ē i vtero hīs de spūsctō. Joseph aūt vir ei⁹ cuz esset iust⁹ z nolleт eā traducere: voluit occulte eā dimittere. Hec aūt eo cogitāte angelus dñi i somno apparuit ei di. Joseph fili Dauid noli ti mere accipe mariā pugem tuā: qđ em i ea natū ē de spūsctō est. Pariet aūt filiū z vocabis nomen eius iesum. ipse em saluū faciet populū su um a peccatis eoz. Tunc postmodū sequit euāgelīū hodiernū. Cū g natus esset ihs in bethleē iude. Goz. hoc dicit ad dīam altera⁹ bethleē q est i galylea i trību Zabulō: de qua habet Josue. xix. in dieb⁹ Herodis. s. ascaloni te: qui fuit gentilis z idumeus: z pmus rex alienigena i Hierusalē: z su per populū iudaicum pstituto. Pro quo sciendū q tres fuerunt He rodes. s. ascalonita: Antipas z Agrippa. Uersus: Ascalonita necat pu eros: antipa iohānē. Agrippa iacobū mittēs i carcere Petz. Ite scien dū q tunc tpis natus est cum pmū ablatū fuit regnū a iudeis: z qñ ali enigena regnauit: vt adimpleret pphena iacob Gen. xlix. Nō auferetur sceptz de iuda: nec duz de femore eius donec veniat q mittēd⁹ ē. Et a tpe illo quo iacob ppheauerat pphetiā illā fluxerunt. Octv. anni ec ce magi ab oriēte qui dicunt magi xpi magnitudinē sapie z scie venerunt h. ierosolymā fm glo. eo q credididerūt q talis puer nō nisi in vr bs regia nasci debuisset dicētes: vbi est q nat⁹ ē rex iudeoz. xps rex iu deoz ē dict⁹: qz ad ipsos spāliter ē missus: vt pz Matth. xv. Non sum missus nisi ad oues q perunt domus israel. Ite quia cuz eis nutritus z uersatus ē. s. i nazareth: vt hī Lu. iij. Notādū q ille titul⁹ a trib⁹ re gib⁹ ē hodie nūciatus: z a Pilato i die passcues confirmat⁹: quādo fecit

centes vbi est q natus ē rex iudeorū: Uidimus em stellā eius in oriente z venim⁹ adorare eū. Audiēs aūt He rodes rex turbatus est z oīs hieroso lyma cū illo. Et congregās oēs princi pes sacerdotuz z scribas populi: sci scitabatur ab eis vbi christ⁹ nascere tur. At illi dixerūt: In bethleē Jude Sic em scriptum est per prophetaz

scribi titulū z crucī affigi Jhs nazaren⁹ rex iudeoz. vidim⁹ ei stellā ei⁹ oriēte z venim⁹ adorare eū. Jxñ Aug. di. magi tradītōz balaā seqbāt q dixit: vt hī Nu. xxiij. Oriet stella ex iacob. Et fm Chrisc. cū magi sup mōtē q ōz victoriat' ꝓsisterēt z deū adorarēt: stella istar pueri crucē i ca pite habēt⁹ eis appuit: ex cui⁹ aspectu erāt valde gauisi vt suis tpib⁹ me ruert videre stellā illā de q̄ pphā balaā lōgis tpib⁹ añ pdixerat: z statiz arripiētes iter stella an cedebat eos z venerūt ad puez adorādum: z munera ei offerebāt: z il la stella nō tm in nocte sed etiā i media die ap pebat: z sol radios vi cit i claritate: qō nō est pturis aliaz stellarum Fulgēt⁹: Puer nat⁹ no uā stellam fabricauit. Sz quō i. xiij. dieb⁹ tā cito venert ab oriēte in bierlym q ē i media pte mūdi sita. Rādet Remigi⁹ q puer ad quē ppauert potuit eos tā i bze ui spacio tpis ad se reducere. Uñ Aug. dic q tres magi iter vni⁹ anni i xiij. dieb⁹ pegert audiēs āt herodes rex. s. regē natū iudeis ō genere iu deoz cū ipse eet idume⁹ z de alia gēte turbat⁹ ē timēs ne regno reuolu to ad iudeos ipse expelleret a regno z semē ei⁹ p ipm pciderēt. Jō fm Bze. sup Mat. Codices qb⁹ genealogia iudeoz texit cremauit z oīs bierlymā cū illo cā timoz: ne rex nat⁹ regiōes z pplm vexaret z aggua ret z congregās oēs pncipes sacerdotū z scribas pplī q erāt legz doctoꝛ res scisitabat ab eis vbi xps nascerek. At illi sic pīi i lege rnderūt in bethleē iude. Sic em scptuz ē p pphaz Mich. v. Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ mīma es i pncipib⁹ iuda: ex te em exiet dux q regat pplm meū isrl. Unde i ps. xlvij. Ipse reget nos i scla. Unde Leo papa: Xps q serui formā accepat z nō venit iudicari sz iudicari: bethleē pelegit na tiuitati z bierlymā passiōi. tūc herodes. Ly. cognito loco natiuitatis xpi. s. ex iudeoz respōso. clā vocat' magis diligēter didicit ab eis tps stelle q appuit eis dicit em clā. i. occulte: cū eet alienigena nō pfidebat de iudeis: z iō voluit suū psilū eos latere z mittēs illos i bethleē di. Ite z diligēter inkrogate ō puero: z cū inueneritz renūciate mihi vt z ego ventēs adorē eū. Ly. Spōdet falsuz obsequz vt facili⁹ eos decipiat et ad redeundū ad ipm iducat. Raba. Finxit se vultu z pbis cū adorare velle quē iuida cogitatōe tractabat occidere q cū audisset regē abiert redeūtes. s. ō birlm vt iret pfus bethleē edocti ō h̄ p pphaz z ecce stel la quā viderāt i oriēte añcedebat eos. Chrisc. sup Mat. Ex h̄ ost dik q cū stel.a duxisz magos i birlm abscōdita ē ab eis vt relicta stella co

gerent de xpo inrogare: vt ipsi magi q̄ pus fuerāt ꝓmoti celesti sig cō/firmarēt ex dicto xpi co: et ex doctoꝝ hebraicoꝝ rūso: sic iā sup dictū ē |vsq; dū veniēs staret sup vbi erat puer |stetit eī sup caput pueri. q. d. b ē: vt quē loq̄ndo mōstrare ñ pot̄at stādo mōstraret |et itrāret domū |i. diuersoriū vbi puer nat⁹ fuerat |inuenert pueꝝ cū maria mre ei⁹ |pie credit cū btā ꝓgo añ diuersoriū ecratū magnū vidiſſz: recepit pueꝝ de

Qui cum audissent regem abierunt. Et ecce stella quā viderāt i oriēte añ/cedebat eos vsq; dū veniēs staret su/pra vbi erat puer. Uidētes aūt stellā gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt pueꝝ cum Maria mre ei⁹: et pcidētes adorauerūt eū. Et aptis thesauris suis obtu/lerūt ei munera auꝝ: thus et myrrhā. Et respōso accepto i somnis ne redi/rent ad Herodē: p aliā viā reuersi sūt in regionē suam.

pſepio sup gremium et in brachia sua: vt sic se mre pueri ostenderet. Raba. Diuio ūt nutu factū ē q̄ abiret ioseph ne aliq̄ occasio male su spitōis daret gētib⁹ |et pcidētes adorauerunt eū |Ly. ex q̄ pz q̄ cog/uert ipsi⁹ diuitatez p di uinā reuelatōz. Cū eī viderēt pueꝝ pānis vi/lib⁹ inolutuꝝ i gremio paupis mris positum nullum regie dignitatz hūane habentē signuz nō ē verisile q̄ talē reue rentiā ei exhibuissent ni si i eo aliq̄d sup hoiez cognouissent. Un Chrisſ. Pueꝝ videt hoiem et agnouerūt redēptorē illumiari i fide credētes hūc pueꝝ eē saluatorem mōi quē q̄sierāt |et aptzthesauriz suis obtulert ei munera auꝝ th⁹ et myr rhā |Ly. ista tria obtulit q̄libz istoꝝ. s. auꝝ ad sustētatōz paupis mris et filij: th⁹ ꝝ feroꝝ loci: myrrhā ad ꝓsolidāda mēbra pueri. Itē p auruz significabāt regiā dignitatē: p myrrhā hois mortalitatē: q: myrrha so lēt iungi corpa mortuoꝝ: p th⁹ ipsi⁹ diuitatē: q: th⁹ ad honorē diuinuz ꝓcremat. Itē q: magi a puero habuert triplicē subaz. s. corp⁹ et aiam et res tpales. Fecerunt igit homagiuz regi puero nato de corpe: q: pcidē tes. Jn q̄ notat eoruz magna humilitas. Et i h reprehēdit superbia illoꝝ xpianoꝝ q̄ nō flectūt genua sua i eleuatōe corpis xpi i missa. De aia q: adorauerunt eū. i q̄ notat eoꝝ fides. De subaz tpali: q: ei munera obtu/lerunt. Pl⁹ eī nō hz hō nisi corp⁹: aiaz et tpalia. Sequit |Et rūso acce pto |. s. ab angelo p diuinā reuelatōz |ne redirēt ad Herodē: p aliā viaz reuersi sunt i regiōz suā |Ly. pacto obsequio: q: descenderūt ad mare: et in de p nauē trāsfretātes abierunt i tharsim. Ob cognoscēs Herodes tra tus: postea naues tharsensiū iucēdit: fm q̄ fuit ꝓphetatū p dauid i ps. xlvij. Jn spū vehemēti ꝓteres naues tharsis. Unde circa pſens euāge liū vbi ō:: Jn diebꝫ Herodis regis. Hic grīst: gre nō dixit: Jn diebus Octauiani cesaris. Respōdet. Euāgelista h dixit vt videat impleta ꝓ

phetia iacob q̄ habet Gen. xlix. Nō auferet sceptrū de iuda et dux ō fe/more ei⁹ donec veniat q̄ mittēd⁹ē. Sz iā ablatū erat sceptrū ō iuda: q: iste herodes erat alienigena: et erat pm⁹ rex iudeoꝝ: et sic euāgelista pro bat xpm venisse ex triplici ꝓphetia: ex ꝓphetia iacob q̄ ꝓphetauerat tps xpi: vt iā dictū ē. Et ex ꝓphetia Michee q̄ ꝓphetauit de loco: vt pz hic i euāgelio. Et tu bethlee tc. Et ex ꝓphetia Balaā q̄ ꝓphauit de ortu stel le: vt pz Nu. xxiiij. Ori et stella ex iacob. Da nifestū est ergo xpm na tum esse cum oms iste tres ꝓphetie vno tem/pore sint implete.

¶ Dñica infra octauam Epiphanie. Euangelium fm Lucam. ij.

In illo tpe: Luz fact⁹ est ihs annoꝝ duodecim ascēdētib⁹ ill⁹ hiero/solymā fm ꝓsuetudinē diei festi. Cōsummatisq; diebꝫ cū redirēt remansit puer ihesus i hierlm et nō cognouerūt parētes eius. Existimātes aūt illū eē i comitatu: venerūt iter diei: et q̄rebāt eū inter cognatos et notos: et nō inue/nientes reuersi sunt i hierlm requrētes eū. Et factū ē post triduū inuenerūt illum in templo sedentē in medio do ctoꝝ audientē illos et interrogantem

Ulm factus est ihesus annoꝝ duodecim Lu ce. ij. Historia huius euāgelij facta est anno xpi xij. xvij. kal. maij. feria iij. luna. xv. indictiōe. iiij Cū euāgelista Lucas nobis declarasset quo mō xps fuit i templuz psentat⁹: et a Symeo/ne et ab Anna vidua laudatus: sicut dictuz ē i pcedenti dñica. Et postq̄ declarauit quo modo Xps i egyptum portatus fuit: et cum iā redijsset de egypto post mortem Herodis: et fuisset iā q̄ndz annis cū parentib⁹ suis i nazareth |Factū est aūt anno duodecimo: ascendēt⁹ illis hierosolymā fm con suetudinē diei festi |Judei eī ter habebāt i anno ꝓceptū eundi in Hie rusalē. Primo i pasca: quod fuit festū azimoruz: p hoc festū recolebāt exitum et liberatōem de egypto. Secūdo i pēthecosten: p quod recole/bāt memoriā legis date in quadragesima die ab exitu de egypto. Ter cio i scenophegia seu i festo tabernaculorum: p quod recolebāt quomō p quadraginta annos i deserto habitabāt i tabernaculis. Jn bis festis quilibet vir tenebat se psentare i Hierusalē cum bostijs a deo determi natis. De mulierib⁹ nō fuit ꝓceptū: si tamē comitabant viros suos bo nū erat et laudabile. Sed qui erāt valde remoti poterāt i duob⁹ festis excusari: sed nō de festo pasce: nisi necessitate infirmitatis: g̃ dicit |ascē/dentib⁹ illis |Jozda. ad lram: qz galylea erat i plano vbi nazareth fu it sita: i qua xps fuit annūciat⁹ et educat⁹: hierlm aūt erat i mōtanis: et distat nazareth a hierlm p tres dietas. Sz qz fm Greg. ois xpi actio ē nra istructis: g̃ xps hoc i. xij. anno fecit vt nob exēplū daret vt libenter

ecclias visitem⁹ | cōsūmatisq; diebꝫ | .s. octo ꝓtinētibꝫ ad solēnitatē | cū redirēt | .s. maria ⁊ ioseph | remāsit puer ihs i hirl'm ⁊ nō cogn̄erūt parē tes ei⁹ | .i. nō aduerterūt q̄ remāeret: ꝫ ē ꝫ illos q̄ raro remanēt i eccla vsq; ad finē misse aut fmōis: sz diabolo istigāte cito exeūt ⁊ i cemitio vel foro stāt. ⁊ inutilibꝫ ⁊ q̄nq; nociuis fmōibꝫ se occupāt. vt pz Joh. viij. Qui ex deo ē ꝟba dei audit: ꝓterea vos nō auditis q̄ ex deo nō estis | Existimātes aūt illū eē i comitatu | Guil. filijs isrl ad festa ꝓfluentibꝫ vel ad ꝓxia redeūtibꝫ: mos erat seorsū viros ⁊ seorsuz femnas incedere. Pueri cū q̄libet parēte indifferēter ire poterāt. ⁊ iō maria putauit ihm eē i comitatu viroꝝ cuz ioseph. et ioseph putauit euz eē i comitatu mulieꝝ cum maria. et sic pdidert ie suz | venert uter vnꝰ di ei | .i. i eadē die q̄ redierūt ō hierl'm | ⁊ q̄rebāt eū | .s. scōa die | inter cognatos ⁊ notos ⁊ nō inuenientes eū reuersi sūt | .s. i tercia die | i hirl'm q̄rentes eū. Et factū ē p⁹ tres iuenert illū i templo | nō i theatro vel i foro vel i ludo sic pueri iā solēt inuenire: sz i templo vbi domus orōis ē | sedentē i medio doctoꝝ audientē illos ⁊ interrogātē eos | Ly. vt melꝰ possz oēs audire ⁊ melꝰ cū eis ꝓferre. Hoc ē ei sapiēcz ꝓmo audire ⁊ p⁹interrogare | Stupebāt aūt oēs q̄ audiebāt eū | .i. valde mirabāt | super prudētia ⁊ respōsis eiꝰ | q̄z als inauditū fuit q̄ puer talis eratz tā sapiēter loqret | ⁊ videntes | .s. maria ⁊ ioseph cū i medio doctoꝝ | admirati sunt: ⁊ dicit mr̄ ei⁹ ad eū: Fili q̄d fecisti nob sic: ecce pr̄ tuꝰ | .s. putatiuus vel nutritꝰ | ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹te | Hic istruunt gentes q̄liter se i correctōe debeāt hre ad filios: vt ꝓtumelioſis ⁊ maledictis ꝟbis nō ꝓturbēt pueros suos. Corrigēdi em̄ sūt ꝓmo cuz benignitate: ⁊ si nō iuuat rūc cū ꝟga aspa: vt pz puer. xxiij. Noli subtrahere a puero disciplinā: si em̄ percusserz eū virga nō morietr: ⁊ aiaz ei⁹ ō iferno liberab. Notāduz q̄ nūq; legit i euāgelijs ioseph iesu locutū fuisse: sz hoc semp virgini marie dimittebat: q̄z ad ipsaz tāq; ad verā mr̄ez ptinebat. Itē hic quert q̄re ioseph ō⁹ pater iesu cū nō genuerit eū. Dicendū q⁹ dicebat pater eius ꝓpter tria. Primo ꝓpter boīm opiniōz: vt pz Luc. iij. vt putabat filꝰ ioseph. Scōo ꝓpter eius nutritōz: q̄z fm Origz. sic appellabat ioseph. s. pater iesu: q̄z nutritius eius fuit. Tercio ꝓpter ꝓiugalem despōsatōem sz Joseph ⁊ Marie. Nam fm August. multo conuenientiuꝰ christus eos. Stupebant aūt oēs q̄ eū audiebāt sup prudētia ⁊ respōsis eius. Et videntes āmirati sunt. Et dixit mr̄ eiꝰ ad eū: Fili q̄d fecisti nobis sic: Ecce pr̄ tuus ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹te Et ait ad illos: Quid ē q⁹ me q̄rebatis? nesciebatis q̄z in his que patris mei sunt oportet me esse. Et ipsi nō intellexerūt verbū q⁹ locutus est ad illos Et descēdit cum eis ⁊ venit in nazareth: et erat subdit⁹ illis. Et mr̄ eius

ōr filꝰ ioseph q̄ si eēt aliūde adoptatꝰ. Itē q̄re ego maria ꝓposuīe ioseph añ se vi. Pr̄ tuꝰ ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹te: cū tñ sit mr̄ dei ⁊ regina celi. Rñdet ꝓmo ꝓpt hūilitatē quā habebat excellētissimā Scōo vt exē plū daret alys mulieribꝫ honorādi viros suos | ⁊ ait ad illos: q̄d est q⁹ me q̄rebatis | .s. inf ꝓsāguineos ⁊ notos | nesciebatis q̄z i his q̄ patris mei sūt | supple celestis | oportet me eē | q̄z aliū pr̄ez nō habeo. Orig. i cel sine mr̄e: i fris sine pr̄e | ⁊ ipsi nō intellexerūt ꝟbū q⁹ loq̄bat | Ly. q̄a adhuc nō erant assueti talia audire ab eo | ⁊ descēdit cū eis ⁊ vēit nazareth | ad eoꝝ ꝓsolationē | ⁊ erat subdit⁹ illī | ad nr̄az istructōz | ⁊ mr̄ eiꝰ ꝓseruabat oīa ꝟba hec ꝓferēs i corde suo | oīa em̄ q̄ vidit vel audiuit a xpo fieri: quoꝝ tūc plenā cognitōez nō hēbat memoriē tenuit vñ Beda: Virgo maria q̄ nō intellexit siue q̄ nōduz intelligere potuit ponit oīa i corde suo q̄si ruminādo ⁊ diligēti⁹ scrutāda recōdebat: ꝫ eōs obliuiosos: q̄ nec aliq̄d q̄ ō deo ⁊ salute aīaꝝ nr̄aꝝ audiuim⁹ memoriē retinem⁹: sz sum⁹ sic vas ꝓfractū q̄ nihil p̄t ꝓtinere. vnde Eccī. xxi Cor fatui q̄si vas ꝓfractū oēz sapiaz nō tenebit | ihs aūt ꝓficiebat etate | Gor. q̄ ad corpis incremētū. s. de infātia ad puericiaz: de puericia ad iuuentutē | ⁊ sapia ⁊ gra | Ly. nō q̄ntum ad rē: sed q̄tuz ad ostensionē i effectu: nō tantum sapiam suā nō tm̄ humanā sz etiā diuinā magis ostendebat fm suū beneplacitū: ⁊ put nr̄e saluti expediebat | apō deū ⁊ apō hoies | .i. deo ad laudē ⁊ homibꝫ ad salutē ꝓficiebat.

R Upte facte sūt Jo. ij. Miraculū istud dōs ihs fec āno eiꝰ. xxxi viij. id⁹ ianuarij: luna. xv. feria. ij. idictiōe. iiij. Añ initiū illiꝰ euā. scribit s. Joh. ō vocatōe discipuloꝝ xpi. Tūc dicit eis: Amen amē dico vob: videbitis celū aptū ⁊ angelos dei descēdētes ⁊ ascendētes sup filiū hois. Tūc sequit euā. hodier. | Nuptie facte sunt i chana galylee | Gor. chana ē nomē ville i puicia galylee: i q̄ sunt facte nuptie. Et ista villa distat a hirl'm q̄si trib⁹ dietz. Et iste nuptie facte sūt eadez die q̄ xps baptizatꝰ ē reuoluto vno āno | ⁊ erat mr̄ iesu ibi | Nō ōr q⁹ fuerit vocata: q̄z rone ꝓsāguitatis venerat tāq; officiosa: sicut etiā als i mōtana ad Elysabeth iuit ad fuiēdū ei Lu. i. Ratiōe huiꝰ etiā vocatꝰ fuit dōs ihs cū discipulis suis. Ebrik. Vocatꝰ ē ihs ad nuptias: nō vt alios

Universidad de Deusto
Biblioteca

ds magn⁹:ꝫ vt ꝓfāguine⁹:ꝛ ipse humilis nō respuit sed venit. Quemꝫ quō vocati sunt ihs ꝛ mr ei⁹ꝛ discipuli ad nuptias cū eēnt paupes:q̄les nō solēt ad ꝓuiuia vocari. Rīdet ꝙ spōsus ꝛ spōsa pauper fuerūt ꝛ iō pauges īuitabāt. Xps aūt nuptijs inesse voluit vt nuptias apparet:ꝛ errorē eoꝝ excluderet q̄ nuptias dānāt. Vñ Beda: Si thoro imaculato ꝛ nuptijs debita castitate celebratis culpa iesset neq̄ dns ihs ad has venire volu

strīs: Odcunq̄ dixerit vobis facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite ſm purificatōem iudeoꝝ: capientes single metretas binas vl ternas. Dicit eis ihs: Implete hydrias aq̄: ꝛ impleuerūt eas vsq̄ ad sūmū. Et dic eis ihs: Haurite nūc ꝛ ferte architriclino: ꝛ tulerūt. Ut autem gustauit architriclin⁹ aquā vinū factū: ꝛ nō sciebat vñ esset: mīstri aūt sciebāt q̄ hauserāt aquā: vocat spōsum architriclinus: ꝛ dicit ei: Omis homo primuꝫ bonū vinū ponit: ꝛ cuꝫ inebriati fuerint: tūc id qđ deterius ē. Tu aūt seruasti bonū vinū vsq̄ adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ Jesus i chana galylee: ꝛ manifestauit gloriā suā. Et crediderunt in eū discipuli eius.

¶Dñica. ij. post octauas Epiphanie Euangeliū ſm Matheū. viij.

lis. Vñ. i. Loꝛ. vij, nō peccat mulier si nubat si vxorē accepisti ñ peccasti. si nupserit ẏgo ñ peccat. Et deficiēte vino i ipso ꝓuiuio: qđ ē signū pauptatis dicit mr iesu ad eū: vinū nō habēt. ſ. mīstri ad ꝓpinādū ꝛ dicit ei ihs: q̄d mihi ꝛ tibi ē mulier. Tho. q. di. defecꝫ iste nō ptinet ad me vel ad te: sꝫ ad illos q̄z sūt nuptie. nōdū venit hora mea. Chrīs. q. d. q̄d rogas ꝛ petis vt faciā miraculū anteq̄ sit hora ꝓueniēs ad h̄. Licet em vinū deficeret: nōdū tn defectꝫ vini erat omnibus not⁹. Xps aūt volebat vt oēs ꝓus scirēt defectū: vt sic postea miraculū eēt oib⁹ certū ꝛ manifestū. Dicit mr iesu mīstris. ſ. i. fuitoribꝫ ꝓuiuij. qōcunq̄ dixerit vob facite. Tho. credēdū ē ꝙ b. ẏgo maria nūq̄ aliq̄d petijt a filio qō ipse nō fecerit. Et nota: lz aliquātuluz dure videret mr rīdere: ipsa tn firmissime scimt eū factuꝝ qđ petiuerat. Et iō dixit mīstrꝫ: qōcunq̄ dixerit vob facite. erāt aūt ibi. ſ. i domo ꝓuiuij. lapidee hydrie sex posite ꝟ pu. iu. i. more iudeoꝝ vt pꝛ mar. vij. pharisei ꝛ oēs iudei nisi crebro lauēt man⁹ nō māducāt panē. capientes. ſ. i. cape valentes. singule metretas. i. mēsuras. binas vel ternas: dicit eis. ſ. mīstrꝫ. ihs. rogat⁹a mr. Implete hydrias aq̄: ꝛ impleuerūt eas vsq̄ ad sūmū. vt nihil vacuitatis remāneret. Et dicit eis ihs. Tho. iā facta trāsmutatōe: cui⁹ omnipotētia iā aquā i vinū ꝓuerterat. Ergo pōt sitr panē i corꝓ ꝛ vinū i sanguinē trāsmutare. Haurite nunc ꝛ ferte architriclino. Unde Chrīs. Architriclin⁹ ōr quasi ordinator vel dispēsator i cōuiuio. Et tulerūt. ſm impiū dñi nr̄i iesu xpi. Et notādū ꝙ mīstri obedientes fuerūt i fundēdo ꝛ i hauriēdo ꝛ i deferēdo. Ut aūt gustauit architriclin⁹ aquā vinū factā: ꝛ nō scīebat vñ esset: mīstri aūt sciebāt qui hauserāt aquā: vocat spōsum architriclin⁹ ꝛ dicit ei: Omis bō ꝓmū. ſ. i. ꝓncipio ꝓuiuij. bonū vinum ponit. ſi mēsa. ꝛ cū inebriati fuerit. ſ. aboꝝ potu boni vini. tunc id qđ deteri⁹ ē. ſ. min⁹ bonū. tu aūt seruasti bonū vinum vsq̄ adhuc. imo optimū. Et sic Chrīs. dicit: h̄ ē generale i omnib⁹ miraculis ꝙ sꝫ ad nobili⁹ terminat q̄ natura possit: nunq̄ natura

fecit ista bonū vinū sic illud fuit. Nūq̄ aliqs pistoꝝ ista bonū panē fecit sic qñ xps panes multiplicauit. vñ ꝓpt h̄ q̄ comederēt de pambo istꝫ voluerūt eū facere regē Jo. vi. Jtē natura nūq̄ potuit dare ista claritatē visuz sic ipse xps dedit ceco nato Jo. ix. Hoc initiū signoꝝ fecit ihs i chana galylee: ꝛ manifestauit gloriā suā. Glo. i. latentē diuinitatē rōne edificatōis discipuloꝝ: vñ subdit ꝛ crediderūt i eū discipuli ei⁹. ſ. i. firmius crediderūt: qz viso miraculo roborati sūt i fide ampli⁹ ꝛ i amore ei⁹. Unde notādū ꝙ sā. Tho. de aq̄no i ecta ꝓ te sum. q. xliij. dicit: ꝙ dns ante illud miraculū ꝓuersiōis aq̄ i vinū nullū aliud fecit in humana natura: ꝛ ideo ut bell⁹ de infantia saluatoris ꝰ dicēs refert⁹ ē tāq̄ ab hereticis ꝓfect⁹: vt pz in decreto Gelasij. Vñ circa pīsens euāg. vbi ōr: nuptie facte sunt i chana ꝛc. Querit q̄d effi

cit mr̄imoniū. Respōdet Hugo de ꝓto. Cōsensus exp̄ssus volūtat⁹ et nō fict⁹ vel coact⁹ de ꝑbis de pīsenti efficit mr̄imoniū. Carnis aūt copula ispm ꝓsūmat. Alia aūt q̄ pcedūt vt pmissio ō accipiēdo sūt spōsalia nec efficiūt mr̄imoniū. Sitr q̄ comitāt vt missio anuli q̄ ē signū mr̄imonij ꝛ instr̄m. Et oia alia q̄ obseruant i mr̄imonio sunt q̄dā solēnitates mr̄imonij nō q̄ efficiūt mr̄imoniū. Cōsensus aūt ille ē i cohabitatōꝝ petuā ꝛ i copulā carnalē. Jtē notādū ꝙ inf xp̄ianū ꝛ quācunq̄ aliā ꝓsonā nō baptizatā nō ꝑt ee ꝓuugiū: cū baptism⁹ sit sanua oim sacrorum: sitr si aliqs infidel⁹ ꝙuertat ad fidē: ꝛ ei⁹ vxor nollet ꝙuerti ꝑt accipe aliā vxorē. Et sitr ē de vxore: qz nō ē ꝙuētio lucꝫ ad tenebras neq̄ xpi ad belial: vt dicit ap⁹s. ij. Loꝛ. vi. Jtē qñ ds tioze coact⁹ accipit aliquā: si ei postea qñ ē i loco tuto nō ꝓsentit ꝑt eā dimittere: qz mr̄imonia debēt ee libera ꝛc. Jtē notādū ꝙ ꝑbs i polit. dic: Mas nō dꝫ ẏhere ante. 27. ꝛ puella añ. 18. ānū: al's fet⁹ impfisik: qz mas ꝛ femia tūc nō crescūt: optet tamē ꝛ ꝓueniri possūt ꝑfata ꝛpa aliquādo ꝓter incōtinentiā.

Um descēdisset ihs de mōte ꝛc. Mat. viij. Mar. i. Lu. v. Hystoria bui⁹ euāgl. facta ē anno xpi. xxxi. ij. id⁹ iulij: feria. v. luna xvi. indictiōe q̄rta. Glosa: postq̄ dns docuerat. ſ. discipulos in mōte: descēdit i vallē vt turbas doceret ꝛ sanaret turbaꝝ infirmos que sequebant eū. Discipulis em tāq̄ ꝓfectioribꝫ sermonē fecit i mōte: tur

bis antē tāꝫ impfectis i valle ꝑdicauit. Et ſm Haymonē: exēplo xp̄i debēt facere ꝑdicatores: vt i ꝑdicatōe ſua habeāt ſmonē tpatū: z ſic ſet unt vnūquēꝫ cape poſſe: ita z ꝓbuz dei annūciēt. Vñ etiā Bze. Scōm capacitatē auditoꝝ formādi ſm̄o doctorꝫ | ſecute ſunt eū turbe | Bze. xp̄s q̄ſi ſeqlā z edificatōz mouebat ad fatiēdū miracula | ecce lepꝛoſus veniēs |. ſ. cū fide cozdis | z adozās eū | cum humilitate cozpis. Vnde Mar. i. ōz genuflexit.

Lu. i. ōz: peidit i faciē q̄ oia būilitatē indicāt Orig. habuit em̄ tria ille lepꝛoſus i ſe: q̄ q̄cū q̄ habuerit i ſe nihil a deo ſibi negab. Primū ē fides: qō tāgit cuz ōz adozabat eū. Vñ Jac. i. Poſtlet aūt i fide nihil heſitans z dabit ei

I Pſillo tpe: Cū deſcē diſſet Jeſus ō mōte ſecute ſūt eū turbe mlte. Et ecce lepꝛoſus veniēs adozabat eū dicens: Dñe ſi vis potes me mundare. Et extendēs Jeſus manū tetigit eū dicēs: Uolo: mūdare. Et con

Scōm eſt humilitas: qō notab cum ōz: peidit i faciē. Vñ Eccl. xxxv. Oīo humiliāt̄ ſe celos penetrat. Tercīū ē deuota oꝛo: qō notab cum ōz: Dñe ſi vis potes me mūdare. Hic ē ꝑſideradū q̄ ſapiēter ſe habuit ille lepꝛoſus tunc ꝓmo ad fidē ꝙuerſus. Nō em̄ deſideraūt ſanitatez cozpis niſi inq̄tū illa eēt ſal⁹ aie: z iō nō ozauit vt dñs eū ſanaret: ſz illi us voluntati ꝓmiſit an eū ſanare vellet q̄ ſol⁹ nouit q̄ ſue ꝙgrueret ſaluti. A lepꝛoſo adhuc in fide neophito nos a puericia in fide xp̄i nutriti exēplū recipe debem⁹ vt bona foꝛtune: bona nature z q̄cūq̄ frena q̄bus ꝙtingit bñ z male vti: nō petam⁹a deo nec ea q̄am⁹: niſi inq̄tuz neca ria ſunt ſuſtētatōi nr̄e z expediēcia nr̄e ſaluti. Nihil em̄ nobis bonum ē niſi nr̄a felicitas eterna: z ea q̄ nob ad iſtā ꝙſeq̄ndā ꝓficiunt ſiue ꝓſpa ſiue aduerſa | Et extēdēs ihs manū tetigit eū di. Volo: mundare. Vñ Damaſ. Humanitas xp̄i erat oꝛganū z inſtm diuitaꝫ: z iō ſicut arti fex mediāte inſtro opak: ſic virt⁹ diuia i xp̄o p applicatōz humanitaꝫ a q̄ miracula fiebāt q̄nq̄ ſic hūc lepꝛoſuz tāgēdo ſanauit | z ꝙfeſti mūda ta ē lep̄ ei⁹ |. ſ. toralit: nō tm̄ diminute. Vñ i ꝑs. cxlviij. Ipſe dixit z facta ſunt. Unde Aug. dicit: q nō ſtati p⁹ deſcēſuz de mōte fecit h̄ mira culū. Sz poſtq̄ ſermonē i ipſo loco cāpeſtri fecit turbis: ſicut ōz Lu. v. Chriſ. p⁹ ſermonē imediate ꝓcedit ad miracula vt ꝓbis ꝓcedētibus aucte ꝓſtaret vt mirabilis i ꝓbis: mirabilioꝝ appareret i ope | Et ait illi ihs: Vide nemi dixeris |. ſ. miraculū q̄ faccuz ē. Chriſ. In his verbis docet nos nō eſſe vane gl̄ioſos: z ſi aliq̄ bonuz circa nos ē: nō nobis ſed deo aſcribere debem⁹. Unde ꝑs. cxiij. Nō nobis domie nō nobis: ſed noi tuo da gl̄oꝛiā | ſed vade oſtēde te ſacerdotib: z offer mun⁹ tuum q̄ ꝑcepit Moyſes | Leui. xiij. ſcz duos paſſeres offerebat pro emundatōe ſua: vn⁹ eoꝝ occidebak: z alter ſcz i ſanguine illi⁹ intigebak: z ſic dimiſſus euolauit | i teſtimoniū illis |. i. vt illoꝝ teſtimoniꝫ ſanus

habeaꝫ. Quare xp̄s lepꝛoſū ſanatū miſit ad ſacerdotes. Rñ. ſz Boꝛ. Pꝛio xp̄t legꝫ a ꝓbatōz. S cōo xp̄t miraculi ꝓfirmatōez. ſ. vt teſtes eēnt miraculi. Tercio xp̄t eoꝝ vtilitatē: vt videtes crederēt z ſaluarēt. Quarto xp̄t eruditōz nr̄aꝫ vt nos etiā ſacerdotes honoꝛem⁹. Quito i exēplū ꝑtōꝛib q̄ ſūt lēp̄ peti ifecti q̄b dicit | Jte |. i. nō ſtate | oſtēdite | nō occultate | vos | nō alios | ſacerdotib⁹ | q̄ habēt ꝓtātem remittendi

feſti mundata ē lep̄ ei⁹. Et ait illi ihs vide nemi dixeris: ſz vade oñde te ſacerdotib⁹: z offer munus tuū q̄ ꝑcepit moyſes i teſtimoniū illꝝ. Cū aūt introiſſz caphaꝛnaū acceſſit ad eū cēturio rogās eū z dicēs: Dñe puer meus iacet i domo paliticꝰ z male tozq̄tur. Et ait illi ihs: Ego veniā z curabo eū. Et rñdēs cēturio ait: Dñe nō ſuz dign⁹ vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo et ſanabit puer meus. Nā z ego homo ſuz ſub poteſtate cōſtitut⁹ habens ſub me milites: z dico huic vade et vadit: et alio veni et ve

ꝓtōꝛ ſuā ꝓmiſſionē ꝓtinus ꝓmiſit ei⁹ ſanatōe futuraꝫ ſol licit⁹ | acceſſit ad eū rogās euz z di. Dñe puer me⁹ | ſuū noians puez ſuuz. Hoc ē ꝑ ſupbos q̄ famulos dedignāt | ia cet i domo |. ſ. nō potēs venire ad te. Hoc ē ꝑ ihumanos dños q̄ expel lūt ifirmos famulos a domo ſua z mittūt ad hoſpitalia | paliticꝰ z ma le tozquet | Chriſ. Infirmitatē tm̄ mō expoſuit: ſz ſanitaꝫ remediuz i ptāte miſcōie ei⁹ dimiſit | Et ait illi ihs: Ego veniā z curabo euz | Vñ Beda: Qui ad ſanādū filiū reguli ire noluit ne diuitias honoꝛare vi derek: ad ſuuz vadit ne ſuile ꝙditōz ſpꝛeuiſſe puarek | Et rñdēs centu rio ait: Domie nō ſuz dign⁹ |. ſ. q̄z gēti⁹ ſuz. vnde Hiero. q̄z gēti⁹ fuit: z fozte idola ſtabāt i domo ſua. iō noluit vt xp̄s itraret ne i h̄ offenderet | vt itres ſub tectū meū | Boꝛ. nō dicit palaciū ſz ꝓnceps eēt: ſz tectū ꝑ humilitate ſui z ꝙſideratōe magnitudis xp̄i zc. Unde Aug. Dicēdo ſe idignū ꝑſtitit ſe dignū. nō i cui⁹ ꝓtectis ſz i cui⁹ coꝛp⁹ xp̄s itraret. Unde Orig. Oñ coꝛp⁹ z ſanguinē xp̄i ſumptur⁹es: tunc dñs tectū tuū vult itrare. z tu g̃ humilias teipm dic: Domie nō ſuz dign⁹ vt intres ſub te ctū meū: ſz tm̄ dic verbo z ſanabit puer me⁹. vñ Beda. Magꝫ fides q̄ dicere credit eſſe facere | nā z ego hō ſū ſub ptāte ꝓſtitut⁹ habēs ſub me milites: z dico huic vade z vadit |. ſ. ꝙtum ad negociū ꝙplēdū i abſen cia | z alio | antiq̄ ē grāmatica | z alio veni z venit | ꝙtū ad officiū im

plēdū i pñcia | z fuo meo fac hō z facit | Ex his ꝓcludit ꝙ si dicto eius vn⁹ vadit z alⁱ⁹ venit: multo pⁱ⁹ si xp̄s de⁹ z dñs dicat ifirmitati vade z vadet: z sanitati veni z veniet | Audiēs aūt ihs | .s. ꝙ sub velamīto carnis cēturio agnouissz excellētiā maiestatis | mirat⁹ ē | .i. ad modū mirātis se habuit | z sequētib⁹ se dixit: amē dico vob nō inueni tātā fidē i isrl | .i. ppⁱo iudaico: qō itelligēdū ē ꝓtū ad facilitatē i credēdo: qz alij plu

ribꝫ signis visis crediderūt: ille ꝙ nullo miraculo viso sz solū audito credidit | Dico āt vobis ꝙ multi ab oriē te z occidēte venient z recūbent cū abraā: isaac z iacob i regno celoꝝ | qz multitudo gentiū ō diuersꝫ oribꝫ pribꝫ existētiū p p̄dicatiōz apⁱoꝝ iuersa est ad fidē: z sic ꝓceperūt grāz i pñti z gloriā i futuro | filij aūt regni | .i. iudi ex qbꝫ erat nat⁹ z qbꝫ erat

nit: z seruo meo fac hoc z facit. Audiens aūt ieſus miratus ē: z sequētibꝫ se dixit: Āmē dico vobis: nō inueni tantā fidē i iſrael: dico autez vobis ꝙ multi ab oriēte z occidēte venient z recūbēt cū Abraā Iſaac z iacob in regno celoꝝ. Filij aūt regni ejcient i tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridor dentiū. Et dixit ieſus cēturioni: Vade z sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora.

pncipalit⁹ missus ad p̄dicādū eis | ejcient i tenebras exteriores | qz repulerūt fidē xp̄i: z sic remanēt i pctis suis obstinati z sic ejcient ad penas iferni q̄ dicūt tenebre exteriores. Vñ Gre. Inferiores tenebre sūt cecitas mētz exteriores ꝙ etna nox dānatōis: ibi erit flet⁹ z stridor dentiū | Raba. fletus ō ardore: stridor dentiū ō frigore solet oriri. Vñ Job .24. Transibūt de aqs niuiū ad calorē nimiū | Et dixit ihs cēturiōi: vade | .i. secure reuertere | z sicut credidisti | .s. ꝓfecte | sic fiat tibi | i sanatōe fui tui | z sanat⁹ est puer | nō fil⁹ sz ser⁹ | ex illa hora | .s. q̄ dñs ihs dixit sibi | fiat tibi | Raban⁹. Fidei merito ostēdit ipetrasse salutē seruo. Itez notā dū ꝙ legit in euāgelijs xp̄m tres paliticos curasse. Vnū qui iacebat in pozticu trigintaocto habēs annos i infirmitate: vt patz Joh⁹ .v. Alium qui pozrabat a quattuoz viris i grabato: vt ptz Mar. ij. Terciuz q̄ fuit ser⁹ cēturiōis: sicut habet i euāgelio hodierno. Circa pñs euāgeliū vbi dicit | Extendēs ihs manū tetigit eū di. Volo: mundare | dicit Hugo de pzato: ꝙ i sēpturis inuenim⁹ trib⁹ modis lepā fuisse mūdatā. quod repsentat tres modos remissionis petōz. Primus modus fuit i ablutōe aque. vt lepza Naamā. vt patz .iij. Reg. v. Et significat baptismū i quo oīa pcā mundant. sic fuit mundatus Constātinus corpaliter z spūaliter. i. in corpe z anima simul. Scōs modus fuit in ostēsiōe z missiōe ad sacerdotē: z significat confessiōz i q̄ z p quā oia pcā mūdāt. vñ Isa. v. Cōfitemi al⁹ furz pcā viaz ozare. p iuice vt saluemi Tercⁱ⁹ mod⁹ fuit i tactu man⁹ xp̄i: sic hic ōz: Extendēs ihs manū tē. z

significat bonā opatōz. Nā si hō i pctō mortali exns nō despat: sz facit bona opa ozādo: ieunādo: eleymosinas dādo: ad dei audiēdo. tūc dñs ihs xp̄s eo citⁱ⁹ illumiat eū: z nō patit eū pire: sz reducit ad pniaz. vt ptz in Cornelio cēturiōe. ō q̄ legit Act. x. Ecce tuez ozōes ascēdert in spectu dei. z ad eū missus ē b. Petr⁹ apⁱs vt baptizaret eū. Sz si i pctō mortali exns negligit bona opari. vt multi stulti faciūt dicētes. Ad qd prodest mihi bona opari. tunc de⁹ derelinqt q̄s tales vt tandē sic in pctis suis moriāt z dānabunt. Vñ de hō dicit i decre. In pctis existētes debēt bona opa facere vt de⁹ cōz eoꝝ illustret. de pe. di. v. falsas sequit. Vade ostēde te

¶Dñica. iij. post octanas epiphanie Euangeliū ſm Mar. viij.

In illo tpe: Ascēdēte ieſu in nauiculā secuti sunt eū discipli ei⁹. Et ecce mot⁹ magn⁹ factus est⁹ in mari: ita vt nauicula operire/

sacerdoti. Hic reprehendit error pauperum de lugduno dicētiū nō esse necessariū sacerdoti cōfiteri: qz q̄libet bonus xp̄ianus est sacerdos.

Scendēte Jesu in nauiculam Matth. viij. Marci. iij. Luce viij. Hystoria huius euāgelij facta est anno xp̄i. xxx. iij. kal. augusti: feria quinta: luna tercia: indicione quarta. Ante initium illius euāgelij scribit sanctus Matthēus in eodē ca. q⁹nus de scribis accessit ad Jesum: z ait illi: Magister sequar te quocunqz ieris. Dixit ei: Vulpes foueas habēt: z volucres celi nidos: filius aūt homis non habet vbi caput suum reclinet. Alius autem de discipulis eius ait illi: Domine ꝓmitte me primū ire z sepelire patrē meū. Jesus aūt ait illi: Sequere me: z dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Et statim sequitur euāgelium hodiernū | Ascēdente iesu i nauiculam | Unde Christ⁹ est. Cum multa z mirāda dom⁹ ostēdisset i terra trāsijt ad mare: vt ibidem excellētiora opa demōstraret: quatenus terre marisqz dominuz se ostēderet | secuti sunt eum discipuli eius | sz trāsfretantes cum eo | z ecce motus | id est maris turbatio. Unde ps. lxxij. Qui conturbas profundū maris. Et ista turbatio maris nō fuit naturalis sed impio christi hec facta est diuina virtute: vt manifestaret⁹ virtus christi discipulis eius | magnus | sz vt maius appareret miraculū | factus ē in mari | .id ē i stagno genezareth | ita vt nauicula opiretur fluctibus | supple fere: z dicit opirek z nō submergerek: quia nauis christi cōcuti pōt. Cuius figura ostēsa est in archa Noe: vt ptz Gen. vij. | ipse ꝙ dormiebat | Lyra: Et hoc duplici de causa. Prima vt veritas humane nature in eo ostēderet. Dormiebat enī corpe sed vigilabat deitate. Secūda vt discipuli in piculo positi ad christuz recurrerēt z auxilium suum peterēt. Ideo sequitur | Accesserūt z suscitauerūt eum discipuli eius dicentes | deuotis pcib⁹ | Domie ꝑimus | .i. pire timemus | salua nos | Rabanus O veraces z b̄dicti discipuli Jesu christi: salūatorē vīm vo biscum

Universidad de Deusto
Biblioteca

habetis ⁊ ꝓculū timetis vita vobiscuꝫ ē: ⁊ de morte solliciti estis⁊ ⁊ dixit: q̄d timidi estis ⁊ Ly.q.d. Nō deberetis timere cū sim ꝑsens vobiscū q̄ē vidistis tot miracula facere i ſra⁊ modice fidei⁊ Ihūs. Propt̄ hoc vocat eos modice fidei: q⁊ ly credere ꝛpm posse eos liberare a ꝓculo cuꝫ eēt excitat⁹: nō tamē credebāt q̄ ꝑ posse dormiēs facere: q⁊ si ꝓfectā fidē hr̄ent: cognoscerēt eū tātā ꝑtutē hr̄e dormiēdo quātā vigilādo: ⁊ tā tā i mari q̄ntā in terra Tunc. ſ. p⁹ ꝑces discipulo⁊ ⁊surgēs⁊ ſ. a ſōno⁊ impauit vētis ⁊ mari⁊ ꝯ inundatiōs fluctuum⁊ ⁊ facta ē trāquillitas magna i mari⁊ Ly ra. ex q̄ ꝑt⁹ ei⁹ diuitas. q⁊ miraculū h̄ fec̄ ipe rādo sicut dom⁹ oīm creaturaꝫ: vnde sequit⁊ pozro oēs mirati sūt⁊ Vnde Hiero. nō discipuli sꝫ naute ⁊ ceteri q̄ erāt i naui⁊ dicētes: q̄lis ē hic⁊ Ly. q⁊ sic hō dormitꝫ sic deus miracula facit. g̃ nō ē puruſ hō sꝫ ver⁹ deus. Gozra In miraculis xp̄i semper aliq̄d ponit ad oñendū veritatē humanā: ⁊ ad ostēdendā veritatē deitatis. Vnde Chrīſ. Somnus hominē: trāquillitas deum ostēdebat. Tria ergo admirātur. Et hominē dormientē: ⁊ deum imperātē: ⁊ creaturā obedientē. vñ addit⁊ q⁊ vēti ⁊ mare obediūt ei⁊ sic creatura creatorī.

f Jmile factū ē regnū celoꝝ Mat.xiij. Hystoria hui⁹ euāgelij facta ē i mēse aplī: videlicet ꝑma die: anno xp̄i. xxxij. indictiōe. v

⁊ Simile factū ē regnū celoꝝ⁊ ſ. i. stat⁹ eccle militātis⁊ homi q̄ seminauit bonū semē i agro suo⁊ Ly. ille hō xp̄s ē. Ager aūt ecclesia ⁊ tā quime xp̄i exculta. Bonū semē est sctā doctrina ⁊ fides catholica⁊ Et aūt dormirēt hoies⁊ ſ. i. custodes. Glo. interlinearis: qui ad tutelā ⁊ custodiā sunt deputati: ꝙ q̄s plāti delignātur⁊ venit inimicus hō⁊ ſ. dia

tur fluctib⁹. Jpse ꝙo dormiebat. Et accesserūt ⁊ suscitauerūt eū discipuli ei⁹ dicētes: Dñe salua nos ꝑim⁹. Et dixit eis ihs: Quid timidi estis modice fidei? Tūc surgēs imperauit vētis ⁊ mari. Et facta ē trāquillitas mag. Porro oēs mirati sūt dicētes: Qualis ē hic q⁊ vēti ⁊ mare obediūt ei?

¶Dñica q̄rta post octauā epiphanie Euangeliū ſm Mattheū. xiij.

i Illo tpe. d. i. d. ſ. parabolā hāc Silē factū est regnū celoꝝ homi q̄ seminauit bonū semē i agro suo Cū aūt dormirēt homines venit inimicus et superseminauit zizania i medio tritici ⁊ abiit. Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset: tūc apparuerunt ⁊ zizania. Accedētes aūt serui ꝑfamilias dixerūt ei: Dñe: nōne bonum semen seminasti in agro tuo: vnde ergo hz zizania? Et ait illis Jnimicus hō ℏ fecit. Serui aūt dixerūt ei: Vis im⁹ ⁊ colligim⁹ ea. Et ait nō: ne forte colligētes zizania eradicetis⁊ sil cū eis ⁊ triticuꝫ: sinite vtraq̄ crescere vsq̄ ad messē⁊ ⁊ in tpe messis dicā messoribus: colligite ꝑmū zizāia ⁊ alligate ea i fascicl⁹ ad ꝯburēdū: triticū aūt congregate i horreū meū. ¶Dñica. v.

On fiteb⁹r tibi dñe pī celi ⁊c.

c Hoc euāg⁹. q̄re de sctis. ſ. i festo sancti Matthie apli.

¶Dñica in septuagesima Euangelium ſm Mattheū. xx.

i Illo tpe. d. i. d. ſ. parabolā hāc Silē regnū celoꝝ hoi ꝑfamilias q̄ exijt ꝑmo mane ꝯducere operarios i vineā suā. Cōuētōe aūt facta cū operarijs ex denario diurno misit eos i vineā suā. Et egressus circa horaz tertiam⁊ vidit alios stantes otiosos in foro⁊ et dixit illis: Ite et vos in vineam meā⁊ et quod fuerit iustum dabo vobis. Illi aūt abierunt. Iterum autem exiit circa horam sextam et nonam⁊ et fecit similiter. Circa horam aūt undecimam exiit et inuenit alios stantes⁊ et dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. Cum sero aūt factum esset⁊ dicit dominus vineae procuratori suo: Voca operarios et redde illis mercedem incipiens a nouissimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant⁊ acceperunt singulos denarios. Venientes aūt primi arbitrati sunt quod plus essent accepturi⁊ et acceperunt et ipsi singulos denarios. Accipientes aūt murmurabant aduersus patrem familias dicentes: Quia hi nouissimi una hora fecerunt⁊ et pares illos nobis fecisti qui portauimus pondus diei et aestus. At ille respondens dixit uni illorum: Amice non facio tibi iniuriam⁊ nonne denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est et uade⁊ uolo autem et huic nouissimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi quod uolo facere in meis? An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi et primi nouissimi⁊ multi enim sunt uocati pauci uero electi.

f Jmile est regnū celoꝝ Mat.xx. Hystoria hui⁹ euāgelij locut⁹ ē dñs ihesus xp̄s anno ei⁹. xxxij. kal. octobris: dñica: luna. xiij. indictiōe. v. Ante hoc euāgelū scribit ſ. Matthe⁹ i. xix. ca. q̄ Ihs dixit discipulis suis: Amen dico vobis: q⁊ diues difficile intrabit i regnū celoꝝ. Et iterꝝ dico vobis: facilius ē camelū ꝑ foramen acꝰ trāsire q̄s diuitē intrare i regnū celoꝝ. Audit⁹ aūt his discipuli mirabant valde dicētes: Quis q̄ poterit salu⁹ esse. Aspiciēs aūt ihs ait illis Apud hoies hoc ipossibile ē: apud deū aūt oia possibilia sūt. Glo. diues difficile intrabit i regnū celoꝝ. Ly. difficile dr⁊ nō ipossibile: q⁊ difficile ē diuitē

bos⁹: vt ꝑz Exo. xv. Dixit inimic⁹ ꝑseqūr⁊ ꝓphēdā ⁊c⁊ supseminauit⁊ zania i medio tritici⁊ q⁊ inf doctrinā veritat⁊ ꝓmiscuit fallaciā erroris inf fideles ⁊ electos ꝓmiscuit ꝑuos homies: inf ꝑtutes ꝓmiscuit vicia.

⁊ Cū aūt creuiss⁊ herba ⁊ fructū feciss⁊ apparuit zizania⁊ Chrīſ. q̄si sile⁊ herbā hr̄s: ita q̄tū ad exteriozē apparētiā freq̄nf nō ē dia inf semē xp̄i ⁊ semē diaboli: sꝫ i facto ꝺp̄hēdit diuersitas⁊ Accedētes aūt serui ꝑfamilias dixerūt ei: Dñe nōne bonū semē seminasti in agro tuo: vñ h⁊ zizania. Et ait illi: Jnimic⁹ hō h̄ fecit⁊ Gozra diabol⁹ oz inimic⁹ hō ex eo q⁊ a ꝓncipio hoi inimicat⁊ serui aūt dixerūt ei: vis im⁹ et colligim⁹ ea: ⁊ ait nō: ne forte colligētes zizania eradicetis sil cū eis ⁊ triticū: sinite vtraq̄ crescere⁊ sc⁊ zizania ⁊ triticū. i. bonos ⁊ malos⁊ vsq̄ ad messē⁊ ſ. i. vsq̄ ad mūdi ꝙsūmatiōs⁊ ⁊ i tpe messis⁊ ſ. i. iudicij dei⁊ dicā messoribus⁊ ſ. i. angel⁊ colligite ꝑmū zizania ⁊ alligate ea i fascicl⁹ ad ꝯburēdus⁊ q⁊ misterio angeloꝝ sepabūt mali tūc de medio iustoꝝ: ⁊ mittent⁊ i gehēnaz⁊ tritic⁊ cum⁊ ſ. i. fideles i area hui⁹ mūdi ꝓritos ⁊ flagellatos⁊ cōgregate in horreum meū⁊ ſ. i. in celeste gaudium.

f Jmile est regnū celoꝝ Mat. xx. Hystoria hui⁹ euāgelij locut⁹ ē dñs ihesus xp̄s anno ei⁹. xxxij. kal. octobris: dñica: luna. xiij. indictiōe. v. Ante hoc euāgelū scribit ſ. Matthe⁹ i. xix. ca. q̄ Ihs dixit discipulis suis: Amen dico vobis: q⁊ diues difficile intrabit i regnū celoꝝ. Et iterꝝ dico vobis: facilius ē camelū ꝑ foramen acꝰ trāsire q̄s diuitē intrare i regnū celoꝝ. Audit⁹ aūt his discipuli mirabant valde dicētes: Quis q̄ poterit salu⁹ esse. Aspiciēs aūt ihs ait illis Apud hoies hoc ipossibile ē: apud deū aūt oia possibilia sūt. Glo. diues difficile intrabit i regnū celoꝝ. Ly. difficile dr⁊ nō ipossibile: q⁊ difficile ē diuitē

Universidad de Deusto
Biblioteca

as possidere z nō teneri nimis amore eaꝝ. Et iterꝝ dico vobis: facilꝰ est camelū p foramē acꝰ trāsire. Ly. H intelligit nō de q̄cūqꝫ diuite: sz ō diuite ꝓfidēte i diuitijs z ꝓstitutēte finē suū z totā cōfidentiā suā i ipsis: q̄ Mar. x. ōr: q difficile ꝓfidētes i pecunijs intrabūt i regnū celoꝝ. Lyra: possessio diuitiaꝝ reddit hoiez difficilē ad pfectiōz acq̄rēdā: nō tñ facit ipossibilē: qz Abraā fuit diues valde: vt hī Geñ. xiij. z tñ fuit pfectus vt hī Geñ. xvij. Et iō ōr Eccl. xxxi. Beatus vir diues q̄ inuētꝰ ē sine macula. Et sequit: Et q̄s est hic z laudabimꝰ eū. q. dī. vix z cū difficultate inuenit. Postmodū seq̄t cuā. hodiernuz Sile ē regnū celoꝝ. i. statꝰ eccle militātis. hoi pīfamilias. iste ē deꝰ pī q̄ ita gubernat totū mōz sic pīfamilias sb ditos i domo. q̄ exīt p mo mane ꝓducere operarios i vineā suā. vinea ē vlis eccla: cuiꝰ palmites sunt iusti: q̄ a pmo hoīe iusto. s. Abel colligit vsqꝫ ad vltimū hoiez iustū q̄ nasciturꝰ ē: vt dicit Gze. Hec ꝑo vinea tot ō se ptulit palmites q̄t sctās ptulit a iusto abel vsqꝫ ad vltimū electū q̄ i fine mōi nasciturꝰ ē. Operij sc doctores z p̄lati a deo missi ad culturā huiꝰ vinee p p̄dicatiōem z doctrinā. Qui exīt p mo mane. Ly. qz a pncipio mōi vsqꝫ ad Noe fuerī. Docly. i. ām. In q̄ tpe aliq̄s sctos pīes ad eruditiōz hoim misit Adā: Seth z Enoch z alios sctōs z iustos. Cōuentiōe aūt facta cū operijs ex denario diurno. Ly. Cōuentio ista ē pmissio vite eine p laboze: q̄ q̄dē vita eina ōr denariꝰ diurnꝰ q̄ ē eglis oiū: qz vita eina erit eglis oiū q̄ntū ē ex pte finis: qz nunq̄ finē hēbit. Et egressus circa horā terciā. hora tercia intelligit mōi discursus a tpe Noe vsqꝫ ad Abraā i q̄ tpe elapsi sunt. cccl. xxix. anni: i q̄b annis alicq̄ sctī ad eruditiōz aliorū missi sunt a deo: vt Noe Sem Eber Thare ⁊c. Itez exīt circa sextā z nonā horā: z fecit sic. Hora sexta fuit ab abraā vsqꝫ ad Moysen i q̄ tpe elapsi sunt. cccc. anni: i q̄b missi sunt Abraā Isaac z iacob. xij pīarche ⁊c. Hora nona a Moyse vsqꝫ ad xp̄m. In q̄ tēpe elapsi sunt Mcxl. anni. In quib annis ad eruditōez populi missi sunt Moyses Aarō z Josue iudices reges z pphete z sacerdotes. Extāt em versus de etatib veteris legis. Unde: Sexcentum mille sex quiquaginta dat Adā. Octoginta nouēq̄ trecētos Noe sub archa. Circūcisis Abraā q̄ dringētos hz annos. Dat trigintaq̄ sex q̄dringētos moysi lex. Septuaginta terras q̄draginta dauid z rex. Sex q̄drigentos dat trāsmigrās babylōq̄. Ante iesuz certꝰ dic annoꝝ dat ordo. Tract ab heb: eis: habet sic z biblia nra. Ante iesum numerat mūdi Hieronymus annos. Unū ter mille septingētos decies sex. Utraq̄ biblia dat tā nra q̄m iudeoꝝ. Nota versus sequēs nō ebri Hieronymi. Ante iesū bis cētū minus vno milia q̄nq̄. Circa vndecimā ꝑo exīt z inuenit alios stātes: z dicit illis. Undecima hora intelligit a tempe xp̄i vsqꝫ ad finez mōi: i q̄ tpe gentiles vocati sūt p pdicatōz apostoloꝝ z aliorꝝ eccle doctorū. Et iō sequit. Quid hic statis tota die ociosi. qz em a pncipio mūdi vsqꝫtunc laborare i bonis opib neglexerāt: z q̄si tota die: h̄ eysqꝫ ad hoc tps ociosi stabant. dicunt ei: quia nemo nos cōduxit. id est nullus pphēta: nullus apostolus: nullus doctor venit ad nos instruendum: qz lex z pphete filijs Israel date fuerūt: vt illi i specialī sctificatione fulgerēt: ex q̄b fm carnē xp̄s erat nasciturꝰ. dicit illi Itez vos in vineā meā. sez ꝛc. de credēdo: ore ꝓfitendo: z ope laborādo. Unde dicit Chrisꝰ. Quisquis cum fide recta bonis opibus insistit: huiꝰ vinee operarius existit. Cū sero factum esset. Horra. Sero est finis z mors hominis: vel sero est etiā tempus iudicij: quia illud erit i fine mūdi. Itez quemadmodū sero redit homo ad domū suam z animalia ad nidum ita in iudicio quilibet ad locum quem sibi p̄parauit ibit: sez vel ad sinistram vel ad dexteram. dicit dominus vinee. id ē deus pater: qui ē dominus iure creatōis. procuratori suo. Lyra: iesu christo: qui missus ē ad procuratōem salutis humane. Voca. Ista vocatio generaliter fiet in iudicio: vt patet Johānis. v. Uenit hora quādo mortui audient vocem filij dei: z qui audierint viuent. operarios. omnes siue bonos siue malos. z redde illis. statim sine dilatione. mercedem. suam sez totam sine diminutōe: vt patet. i. Thoī. iij. Unusquisq̄ ꝓpriā mercedem accipiet fm laborem suum. incipiens a nouissimis. id est vltimis. vsqꝫ ad ꝓmos. Quādoq̄ em nouissimi in labore sunt primi i p̄mio. Unde fm Greg. A nouissimo paterfamilias denarios reddere cepit: qui ad paradisi requiē ꝓius latronē q̄m secū Petꝝ duxit. Cū ergo venissent qui circa vndecimā horā venerāt. sez ad operandū in vinea. ac

Universidad de Deusto
Biblioteca

cepert ipsi singlos denarios .i. vitā eternā q̄ electis erit oib⁹. nulli lōgior nulli breuior, meritoꝝ tñ diuersitate fulgebūt alij magꝭ alij min⁹. vt pz 1. Cor. xv. Differt stella a stella i claritate. h aūt denari⁹ vn⁹ i se ē: multiplex aūt xp̄s accipiētiuꝫ dr̄az | venientes aūt t pmi .i. illi q̄ primo vocati sūt ad pniaz | arbitrati sūt q̄ plꝰ ēnt accepturi | Glo. inclu. s. digniorē locū i regno | accepert t ipsi singulos denarios .i. sibi pmia iuxta quātionē pdictā. Vñ Remi. di. i. eādē ēnitatez | t accipiētes murmurabāt | ista murmuratio pōt dici lōga extensio pene in limbo. Vñ Greg. Antiq̄ q̄ post lōga inferni tempora ad celū puenunt q̄si post murmuratōz denariuꝫ accipiunt. nos aūt sine murmuratiōe. q̄ mox cuꝫ de corpe eximꝰ sine mora p̄miū accipimꝰ. si iusti fuerimus. Similit pōt exponi ō diu penitēte t martyre. q̄a vnꝰ nō statiz euolat sic⁹ alꝰ ōz g̃ | t ac. mu | s. q̄rēdo | aduersus patrēfamilias dicētes: Hi nouissimi .i. martyres vel i penitētia t in bonis opib⁹ inferiores | vna hora fecerūt | q̄z modico tpe laborē sustinuerūt | t illos pares nobis fecisti .i. s. i pmio | q̄ portauim⁹ pōd⁹ diei t est⁹ | pōd⁹ scz pceptoꝝ t estū carnal⁹ cupiscētie q̄tidie eidē resistēdo | At ille respōdēs vni eoꝝ dixit: Amice nō facio tibi iniuriā. nōne ex denario diurno conuenisti mecū .i. nōne pmisisti p vita eterna seruare decalogū | tolle qđ tuū est | q̄z paratus sum tibi reddere mercedē tuā | t vade .i. s. pter impletōem mādatoꝝ. t intra i gaudium dñi tui | volo aūt t huic nouissimo .i. s. in pnia ferueti | dare sicut t tibi | innocēti | an nō licz mihi qđ volo facere | q̄z nō volo nisi bonū t licitū. Unde Gre. Stulta ē questio circa bonitatē dei | an oculꝰ tuus .i. intrēto tua q̄ ad pmatū nīteris | nequaz est. q̄z ego bonus sum | ex natura bonitatis mee. ideo nulli facio iniuriā | Sic erūt nouissimi .i. humiles hic t abiecti | primi | i futuro i sua exaltatōe. vt pz Lu. xviij. Dis q̄ se humiliat exaltabit | t primi | i estimatione hoim i psenti erūt quādoq̄ nouissimi | i iudicio dei qui ē scrutator t cognitor cordiū | Multi enī sunt vocati | Ly. s. ad fidē xpi p legē t pphas | sz pauci electi | ad gl̃az. Vñ Gre. Multi ad fidē venūt: sz ad celeste regnū pauci pducūt. Bar. viij. Artā ē via que

ce nō facio tibi iniuriā. Nōne ex denario diurno conueniſti mecū? Tolle qđ tuū ē t vade: volo aūt t huic nouissimo dare sicut t tibi. An nō licet mihi qđ volo facere? An oculꝰ tuꝰ nequā ē q̄z ego bonꝰ sum. Sic erūt nouissimi primi t primi nouissimi. Multi enī sūt vocati pauci vo electi.

¶ Dñica i sexagesima. Sm Lucā. viij

In illo tpe Cū turba plā i ma conuenirent t de ciuitatib⁹ pparēt ad illm dixit p silitudinē: exijt q̄ seminat seminare semē suū. t dū seminat aliud cecidit secꝰ

ducit ad vitā: t pauci sunt qui inueniunt eā: t lata t spaciosa est via q̄ ducit ad pditōem: t multi ambulāt p eam.

Cum turba plima conueniret Lu. viij. Matt. xiij. Mar. iiij. Hyc storia buiꝰ euā. facta ē i apli pma die: anno xp̄i. xxxij. indictōe. v. Añ mitiū istiꝰ euā. scribit Luc. i pncipio illiꝰ ca. q̄ ipse Xps iter faciebat p ciuitates t castella pdicās t euāgelizās regnū dei: t. xij apli cū illo: t mulieres aliq̄ q̄ erāt curate a spiritib⁹ malignis t infirmitatib⁹. Maria q̄ vocat magdalena: de q̄ septē eiecerat demōia. Vxor chuse procuratoꝝ Herodis t susāna: t alie mlte q̄ ministrabāt ei de facultatib⁹ suis. Tūc sequit euāge. hodiernuꝫ Cū turba plima conueniret | Gor. i q̄ expliceat pdicatiōis xp̄i grositas. ad quā homies conueniebāt | t de ciuitatibus | nō tm rurales de villis sed etiā de ciuitatib⁹ ciues | pparēt ad euꝫ | .i. s. xp̄m. Et i h etiā notat turbaꝝ feriozꝝ t deuotio: q̄z conuiebāt: nō q̄dā i pncipio: q̄dā i medio t q̄dā i fine fmōis: sed simul veniebāt vt audirēt ꝓbū dei | dixit p silitudinē | Glo. inter. pabolā. Quare loq̄bar i pabolis. R ñdet: vt a simplicib⁹ ei⁹ pdicatio facilꝰ retineret | Exijt q̄ seminat | Gor. sensus lr̄alis ē plan⁹ tē. Missus. s. filiꝰ dei a p̄re i mundū: vt pz Joh. xvi. Exiui a p̄re t veni i mūdū | q̄ semi nat .i. cuiꝰ officiū ē | seminare semē | .i. s. verba exteriora fm assumptā humanitatē: t interiora fm deitatē: ꝓpter h enī officiū venit i hūc mundū vt. s. semē doctrine i mundū spgerer. Lu. x. Alijs ciuitatibus oportet me euāgelizare regnū dei: q̄ r ō missus sū | t dū seminat | Hic subdit ozias auditoꝝ ꝓbū dei. Vbi dic textū euāgelij vsq̄ ibi | Qui hz aures audiendi audiat | Vñ Chrisc. Hic seminator postq̄ parabolā pſentz euāg. .p. posuit dixit | Qui hz aures audiēdi audiat | vbicūq̄ h verbū i diuinis scripturꝭ ponit excitatio ē mētis ad intelligēdū mysteriū: g̃ | hec verba dicēs clamabat .i. s. vt attēti⁹ audirēt | q̄ hz aures | Gor. h dicebat: q̄z oēs hēbāt aures: sz nō oēs audiebāt vt itelligerēt t bñ agerēt. Pro q̄ sciēdū q̄ triplex ē audit⁹. Prim⁹ ē nature sensitiue: sedꝰ interiorꝭ itelligētie: tert⁹ obedientie: Ve q̄ explici auditu ōz i ps. xlviij. Audi filia: q̄ ad pmū: t vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

q̄ ad scōm: z iclina aurē tuā: q̄ ad tercīū. Inctrogabāt āt eū discipli eī q̄ eēt hec pabola. Glo. nō inctrogabāt eū stati i pñtia ppli: sz cū eēt solꝰ vt hz Mat. xiij. qđ. s. discipulis inctrogātib⁹ dixit: vob. q̄ fideles estz datū ē nosse mysteriū regni dei. i. itelligētiā scpturaz ceterz aūt i pabol. i. pharisēis z rudeis icredulis vt videtes. i. videre se reputātes nō videāt velut videtes forz būanitatē nō videāt inꝰ diuitatē. s. occulo fidei: velut videntes forīs miracula nō videant inꝰ ptutē dei opantē z audiētes. s. ꝓbū exti.ꝰ nō itelligāt sensū spūalē interꝰ ē aūt hec pabola. Hic subdit dñs pabole expositionē. Semē est verbū dei. Hoz aūt semē verbū dei xpi silitudinē. ꝓmo q: sic semē q̄ seminat nisi sub terra ꝓdat sine fructu māebit: sic ꝓbū dei q̄ i pdicatōe audit nisi i pfūdo mēozie fuerit oino pdit. Vñ Dauid i ps. cxviij. In corde meo abscōdi eloqa tua: vt nō peccē tibi. Scōo q: sic semē sine būficio solis nō crescit: sic ꝓbū dei pdicatū sine gra dei adiuuāte iutile ē. Et hec ē rō qre i ꝓncipio ꝓmōis gra dei iplozak z scoz inuocatio vt. s. q̄ possibilitas nra nō obtiet eoz nob inctessiōe donec. Tercio xpc necitatē reficiēdi. Nā sic semē ē matia panis ad refectōz corpis: sic verbū dei ē matia pdicatōis ad refectōez aie: vt pz Deute. viij. Nō i solo pane viuit hō: sz i oī verbo q̄ ꝓcedit de ore dei. Vnde Grc. Lib⁹ mētis ē ꝓbū dei. Postmodū subdit h auditoz verbi dei q̄tuor dzas. Q̄ō aūt secꝰ viā. i. vna ps semis cecidit secꝰ viā. i. coz vanitati z voluptati expositū z ꝓculcatū ē. Cōculcatō trāseuntiū significat carnales affectōes. volucres celi comederūt illud. q̄ volucres intelligunt demōes: q̄ comestio volucꝝ significat suggestōz demonū: vñ subdit. deinde venit diabolꝰ z tollit verbū. i. mēoziā ꝓbi. ō corde eoz: ne crederēs salui fiāt. Iiudet em diabolꝰ saluti hoim: salꝰ aūt p fidē hz: vt ptz Lu. vij. Fides tua saluū te fecit. nā q̄ supꝑ petrā hi sūt. Iouri z rebelles p superbiā. q̄ cū audierit cū gaudio suscipiūt verbū. q: tales i audiēdo pdicatōz delectāt: sz cū de pdicatōe recedūt statī decedūt a bono ꝓposito q̄ habuerūt. z hi radicē nō hnt. s. pfūde firmitatz. Rō aūt q̄re illa arboz radices nō hz aliq̄n ē: q: nimis sepe trāsplātat: z hi frequnt ō bono i malū mutāt: z ī nō radicāt i bono: vñ subdit. q: ad tps credūt z i tpe tētatōis recedūt. vt pz Ecci. xviij. A ma ne vsq̄ advesp̄az imutabit tps. q̄ aūt cecidit inꝰ spinas. s. anxij p cupiditatē tpalū. Diuitie tpales spine vocāt: q: aīaz vulnerāt z pungūt. z a sollicitudiby. i. cura superflua i acq̄rēdo. z diuitijs. i. ab ipsa rez

hi sūt q̄ audiūt: deīde venit diabolꝰ z tollit ꝓbū de cordiby eoz ne credētes salui fiāt. Vñ q̄ supꝑ petrā: hi sunt q̄ cū audierit cū gaudio suscipiūt verbū: z hi radicē nō habēt: q: ad tēpus credūt: z i tpe tentatōis recedūt. Q̄ō aūt inter spinas cecidit: hi sunt q̄ audierūt z a sollicitudinib⁹ z diuitijs et

abūdātia i possidēdo. z volup. vi. i. a seq̄nte luxuria diuitijs vtēdo. eūtes suffocāt. q: q̄n ītipiūt cogitare ō spūalib⁹ stati se imiscet cogitatio de tpalib⁹: z pualēs suffocat ꝓbū. q̄ō aūt cecidit i trā bonā. i. i coz bonū z deuotū. hi sunt q̄ i corde bono. p idustriā naturalē. z optio. p graz iesu xpi. audiētes verbū dei retinēt. s. i mēoria. z fructū afferūt i patia. Vñ Mat. xiij. ōz: Alij affert triceſimū: vt q̄ sunt i statu ꝓiugali

voluptatib⁹ vite euntes suffocant z nō referūt fructū. Quod aūt in terrā bonā: hi sunt qui i corde bono z optimo audiētes verbū retinēt z fructuz afferunt in patientia.

¶ Dñica in quinquagesima Euangelium fm Lucam. xviij.

In illo tēpe: Assūpsit Jhs. xij. discipulos suos z ait illis: Ecce ascēdim⁹ hierl'ym̄: z cōsummabūt oīa q̄ scpta sunt p pphetas de filio hois.

Alij sexagesimuz: vt q̄ sūt i statu viduali. Alij cētesimū vt q̄ sunt i statu virgīali. Circa pñs euāge. vbi ōz: Exijt q̄ semiat semiare semen suū. Dicit Hugo de p̄to: q̄ pdicatoz ꝓbi dei h̄ q̄ō pdicat verbo oz ope iplere: vt si pdicat möz ꝓtēni oz z ipe h̄ facere. Si pdicat abstinētiā z pniaz oz z ipse facere. Si pdicat vicia pdicatorē fugere z virtutes hīe opter: oz z ip se virtuosus ee: z sic de alijs: z sic oz docere ꝓbo z exēplo sicut verꝰ pdicatoz dñs ihs fecit: vt pz Act. i. Cepit ihs facere z docere. Sequit i euāg. Semē ē verbū dei. Vbi diligenter ē aduertēdū: q̄ verbū dei ē valde ptiosū: q: ꝓpāt corpi xpi. Vnde Aug. In terrogo mēt vos frēs vel sozores dicite mihi: Quid vobis plꝰ esse videt: verbū dei an corpꝰ xpi. Si vultis respōdere veruz hoc vtiq̄ dicere debetis: q̄ nō sit minꝰ verbū dei q̄ corpus xpi. Et tō quanta sollicitudine obseruamus q̄n nobis corpus domi nr̄i Jesu xpi mistrāt vt nihil ex ipso i terrā cadat: tāta sollicitudie etiā obseruare debemꝰ ne verbuz dei q̄ nobis erogāt dū aliud aut cogitamꝰ aut loq̄mur ō corde nr̄o depeat. Ex qb⁹ iā dictis pz: q̄ q̄ sciēter z ex ꝓposito desidiose: vel saltē cō tēptibiliter audiūt verbū dei gunt peccāt. Vnde Aug. z etiā allegāt i decre. Nō minꝰ reꝰ erit q̄ verbū dei negligēter audit q̄ ille q̄ corpꝰ xpi i terrā cadere ex negligētia sua pmisit: hec ille. Q̄ō spāliter intelligi pōt de illo q̄ negligētia leui i terrā sineret cadere eucharistiā. Vel ille q̄ negligēter audit cū ꝓtemptu verbū dei: vel de illo q̄ nō curat verbū dei audire i his q̄ sunt de necessitate salutis que ꝑus ignozauit.

a Sumpsit iesus Lu. xviij. Mat. xx. Mar. x. Hystoria huius euāgelij facta ē anno xpi. xxxij. xvij. kal. aplis feria. iij. luna. vi indictiōe. vi. Ante initiū illiꝰ euāg. scribit Lu. i co. ca. q̄ xps dixit discipulis suis: Amē dico vobis: nemo ē q̄ reliq̄rit domū aut parē-

res aut fres: aut vxorem aut filios ꝓpter regnū dei: z nō recipiat multo plura i hoc tpe: z i futuro seculo vitā eternā. Postmodū imediate sequitur cuāgeliū istud. Assumpsit iesus. xii. discipulos suos. Goz. dñs iesus discipulos suos pturbādos: tō pdixit eis passiōis penā: resurrectōis gloriā: vt cū eū morientē cernerēt resurrecturuz nō dubitarēt. z ait illis. scz rāc̄z suis secretarijs z amicis. Ecce ascendimꝰ hierosolymaz. qz hierm i mōtanis erat. z ꝓsummabunt oia q̄ scripta sunt ꝑ ꝓphetas de filio hois. i. de virginis filio: qz ꝓphete scripserūt de passiōe xpi futura: vt pz Hiere. xi. Quasi agnꝰ māsuet' q̄ portat ad victimam. Item Esa. luj. Sicut ouis ad occisiōz ducet z quasi agnꝰ coza tōdēte se obmutescet: z non aperiet os suū. Item in eo dē ca. Ipse vulneratꝰ ē ꝓpter iniquitates nras attritꝰ ē ꝓpter scelera nostra. Item Esa. v. Lozpus meū dedi pcutientib z genas meas vellentib: faciē meā nō auerti ab increpātib z ꝓspuentib i me. Hic notādū ē: cū carnisp̄iuiū est tps gaudij z leticie fm communē ꝓsuetudinē mūdi. s. in comedēdo carnes z in bibēdo vinuz: z diuersis delicijs carnalibus tūc vtēdo: quare ergo sancta mater ecclesia in illo tpe locūditatis ꝓmemorat nobis z ad memoriaz reducit tristia insignia passionis xpi. Respōdet q̄ hoc fit ideo: vt quilibet audiēs hodie p̄dicare euangeliū de passione xpi sic trahat ab illis vanitatibus z gaudijs mūdanis: vnde sequit: Tradet enī gētibus. Gozra: traditus fuit christus ꝓmo a discipulo suo Juda iudeis: vt patet Matth. xxvi. Quid vultis mihi dare z ego vobis eum tradā. Secūdo traditus fuit christus a iudeis Pōtio pylato qui erat pses gētilis. Tercio traditus ē ecōuerso a Pylato ipsis iudeis vt flagellaret z crucifigeret z illuderet. Primo enī illusus fuit i domo Cayphe pōtificis dicētis: Prophetiza nobis christe quis est qui te pcussit. Secūdo in ꝓtorio Herodis qui sprevit eū cum exercitu suo: z illusit ei cū veste alba. Tercio in atrio Pylati vbi fuit coronatus z cū grādine i capite pcussus: vt patz Mat. xvij. Et genuflexo ante eū illudebāt ei dicētes: Aue rex iudeoꝝ. Quarto i patibulo crucis: vt pz Mat. xxvij. moūctes capita sua dixe

Tradet enī gētibꝫ z illudet z flagellabit z conspuetur: z postc̄z flagellauerint occident eum: et tercia die resurget. Et ipsi nihil horū intellexerunt. Et erat verbum illud absconditum ab eis: et non intelligebant que dicebantur. Factum est aūt cum appropinquaret hiericho: cecus q̄dā sedebat secus viā mendicans. Et cū audiret turbaz p̄tereuntē: interrogabat quid hoc esset: Dixerūt aūt ei q̄ ihs nazarenus transiret: et clamauit dicēs: Jesu fili dauid miserere mei. Et q̄ pibāt increpabāt eū vt taceret: ipse

rūt. Vlab q̄ destruis tēplū dei. z flagellabit. Flagellatus enī ꝓmo fuit collapbis i facie: vt pz Mat. xxvij. Et collaphis eū ceciderūt. Scōo arundie i capite: vt pz ibidē. Et accipiebāt arūdinē z percutiebāt caput eꝰ. Tercio flagell' i toto corpe: vt pz Joh. xix. Tūc apphēdit ihm pilatus: z flagellauit eū. z ꝓspueb' eī fuit ꝓmo i domo cayphe a iudeis: vt pz Mat. xxvij. Tunc expuerūt i faciē eī. Scōo a gētilibꝫ i atrio pilati: vt ptz Jo. xix. Et dabāt ei alapas Et expuētes i eum z. Et postc̄z flagellauerint occidēt eū. Unde Gor. Ecce magna crudelitas: qz non sufficit altez. s. vel flagellare vt occidere: sz vtrūc̄z. vñ pylat' flagellatū voluit dimittere: iuxta illud Joh. xviij. Emendatuz ꝙ illū dimittā. Judei tñ noluerūt: sz post flagellatōem euz occidi pcurauerūt. z tercia die resurget. In hoc ꝓmittit eis ꝓsolatōz de veloci eꝰ resurrectōe. Et eꝰ resurrectio exēplar ē nře resurrectōis. Et ipsi nihil horū intellexerūt. Ly. qz adhuc rudes z impiti erāt: ꝙ nō intellexerūt. Facū ē aūt cum appropiquaret hiericho. Supiā xps pdixit discipulis suis passiōis sue infirmitatē. s. ne scādalizarēt: hic aūt ostēdit suā potētiā: z h̄ ꝑ miraculosā ceci illuminatōem: vnde quos terruit verbo ꝓfirmauit miraculo. Per ꝓmū astruit i eis fides humanitatis: p scōm fides diuinitatis. Cec⁹ qui dā sedebat secus viā mēdicās. Et cuz audiret turbā p̄tereuntē. multa eī turba p̄cedebat: z etiā multa seqbat ihm: i ꝙ ostēdit testionū docke sue. interrogabat q̄d h̄ eēt. z h̄ ē valde vtile interrogare de ihu. i. salvatore. Dixerunt aūt ei qz ihs nazarenꝰ trāsiret. Nazarenꝰ ē dict⁹: qz i nazareth est ꝓcept⁹: z etiā ibidē nutrit⁹. z clamauit. nō tm clamore exteriori sz etiā interiori. De q̄ dr i ps. cxviij. Clamaui in toto corde meo. dicēs: Fili Dauid miserere mei. q̄si di. nō pecuniā sz miscōiam peto. Et i hoc q̄ bic cec⁹ clamauit: Jesu fili Dauid miserere mei: ꝓfitet vrā q̄ i xpo naturā. s. humanā i hoc q̄ dicit fili dauid: fm eī humanā naturā natꝰ est ex ꝓgenie dauid. Et diuinā ꝓfitet i h̄ q̄ dicit miserere mei. Dei enī ē ꝓpriū misereri. Et q̄ pibāt increpabāt eū vt taceret. Justi significāt homies a bono alios retrahētes. ipse ꝓ multo magis clamabat Fili Dauid miserere mei. Ji quo dat nobis exēplū: q̄ quāto magis nobis occurrūt impedimēta tāto magis est clamādū z inuocādū diuinū auxiliū. Stās aūt ihs iussit illū adduci ad se. Ji q̄ apparet clemētia xpi qz nō dedignat ē stare z alloq̄ viles psonas z paupes. Unde Hiero. Leco q̄ sec̄ nō poterat stat dñs z eū vocare iubet ne turba phiberet. Gor. Sic deberēt facere ꝓncipes nr̄i. s. cū stare viderēt paupes q̄rētes. z facerēt vocari: ad se vt audirēt eoꝝ q̄riomias. facerēt̄c̄z eis iusticiā expedite

Sed iã põt dici de aliqb illud Esa.i. Pupillo nõ iudicãt: z cã vidue nõ ingredik ad illos. Et cũ appropinq̃sset interrogauit illũ dicẽs: qd nbi vis vt faciã. q.d. xps nõ sanat iustos sz volũtarios. Vñ Aug. Qui te creauit sine te nõ te iustificabit sine te. At ille dixit: Dñe vt videã. Jecce bõa z discreta petitio. Nõ em petiuit auz z argẽtũ: sz tm lumẽ. vñ ps. cxlv. Dñs illumiat cecos. Et ihs dixit illi: respice. Jnõ apposuit manũ nec aliqõ vnguẽtuz ad sanãdũ eũ: sz solũ ẏbũ qm ipse dixit z facta sũt. Jfides tua te saluũ fecẽ. Jor. ex fide ei ipetrat sal' spũalis z etiã corpalis. z ꝓfestiz vidit. Nihil ei ẽ mediũ inter deũ z factũ dei. z sequebat illũ. Jecce signũ ꝓfecte illumiatiõis. s. i corpe z i aia. magnificãs deũ. i. magnũ dicens eũ magnitudie ẏrutis. vñ ps. cxlvi. Magn' dñs nr magna virt' ei'. z ois plebs vt vidit. qõ factũ ẽ: nõ iudet vt phariseis: sz laudẽ dedit deo. i. potẽtie dei ꝓtulãdo sanitati ceci. Vñ circa pñs cuãge. vbi dr. ois plebs vt vidit dedit laudẽ deo. Sz heu hodie plẽs xpiani deũ nõ laudãt: sz dehonorãt tripl'r. Primo qdã honorãt móz exercẽtes diuersos malos ludos: z pdiuersas malas leticias: nũc laruis demonũ: i signũ q̃ sũt filij demonuz vtẽdo nũc alijs paganicj gestz vtẽdo p recreatiõe vt puta corpis: sz reuera p corpis z aie destructõe. Scdo alij deũ ihonorãt corp' suũ pascẽdo ꝫ laudẽ dei: vt pz Phil'. iij. Quoz de' vẽter ẽ. Et ō illo deo q̃t mirabilia faciat q̃re i fmõib discipuli sup eplas dñicales fmõe. xlv. A Terclo aliq hodie ꝫ laudẽ dei ducũt chorcas illicitas: ppt q̃s toties vnuz saltũ faciũt ẏsus ifernũ q̃tiẽs vnũ i chorea faciũt saltũ: i tali ei ẽ pcm mortale. Vñ b. Aug. dicit: Dis mor' petulãtie salt' ẽ i pfundũ cloace Et illa autoritas etiã allegak i summa vitioz: i ca. de chorea.

Vlt' ẽ ihs i def. Mar. iij. Mar. i. Lu. iij. Tẽtat' ẽ dñs nr ies
o sus xps anno ei'. xxx. viij. Jd' Januarij. feria. ij. luna. v. idicõe iij. Añ imitiũ illi' cuãgelij hr Lu. iij. Factũ ẽ aũt vt oẽs pplebaptizarẽt a Jobe. Et iesu baptizato z orãte aptuz ẽ celũ: z descendit spũs sanct' corpali spẽ sic colũba i ipm. Et vox ō celo facta ẽ: Tu es filj' me' dilect': i te ꝓplacui mihi. Et ipse ihs erat incipiẽs q̃si ãnoz. xxx. vt putabat filj' ioseph. Jhs aũt plen' spũsctõ regressus ẽ a iordãe Tũc scz statim post baptismũ. ducus ẽ ihs. i. voluntarie. i desertũ. qõ ẽ inf Hierusalẽ z hiericho: vbi qdã hõ incidit inter latrones: vt hr Luc. x. a spiritu. scz sctõ. vt tentaret a diabolo. Jor. voluit aũ. tẽtari xps

tua te saluũ fecit. Et cõfestim vidit: z sequebat illũ magnificãs deuz. Et ois plebs vt vidit dedit laudẽ deo.

¶ Dñica ꝑma i q̃dragesim. Mat. iij.

In illo tpe. Duct' ẽ ihs i desertũ a spũ vt tentaret a diabolo. Et cuz ieiunasset q̃draginta dieb et q̃draginta noctib postea esurijt. Et accedẽs tẽtator dixit ei: Si filius dei es. dic vt lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit. Scriptum est. non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo quod ꝓcedit de ore dei. Tũc assumpsit eum diabolus in sanctaz ciuitatẽ: et statuit eũ supra pinnaculuz tẽpli. z dixit ei. Si filius dei es mitte te deorsum. Scriptum ẽ em quia

vt tentaror ẽ superet. vt tẽtatos ꝓfortaret. vt modũ vincẽdi doceret: qz nemo põt esse sine tẽtatoib: vt pz Job. vij. Milicia est vita hois sup terrã. Et cũ ieunasset. Ly. vt carnẽ suã innocentẽ p nobis macerareret z exemplũ nobis fidelibus daret etiã ieunandi. xl. dieb z. xl. noctib. nõ vltra ieunauit: vt virt' diuinitatis sue diabolo celaret. qz etiã Moyses et Helyas i mõte z Helyas i itinere tot dieb ieunauerũt. Aliter tm ieunauit xps: z alij Moyses z Helyas. nã no ieunauerunt virtute ꝓpria sic xps. sed moyses sustentat' ẽ colloquio dei. vt habek Exo. xx. Helyas ẏo ieunauit i fortitudie cibi semel sũpti. scz cuiusdã panis subcinericij. postea esurijt. p hõ ostẽdit i se ẏpitatez hũane ifirmitatj. z oc casiõz tẽtatori dedit. iõ sequit. Et accedẽs tẽtator. scz i specie humana. Ad euidentiã hui' tẽtatõis aduertendũz. q diabol' sciebat pdictũ p ꝓpheras q xps futur' erat ver' de' z verus hõ. vt habek exposse Esa. ix. Paruul' nat' ẽ nobis z filj' datus ẽ nobis. Ecce vera humanitas. Et vocabit nomẽ ei' admirabilis. consiliari'. de' fortis. pr futuri seculi. ecce mãifesta ei' diuinitas. Sz nesciebat certitudialit q ihs nazarenus eẽt ipse xps de' de q talia dicta fuerãt. h tẽtãdo. dixit ei si filius dei es. scz naturalis. z p pequẽs ei coequalis in potestate. dic vt lapides isti panes fiant. Vnde Chrisost. Cogitauit em diabolus apud se: Si potuit de lapidibus facere panes vere filius dei est. si autem nõ potuit homo est. Qui respondẽs. sapiẽter. nec diuinitatẽ eius poterat ꝓpẽdere. nec ipm ad gulã inducere. dixit. Scriptũ est. Deutero. viij. Nõ in solo pane. scz corpali. viuit homo. sed i oĩ verbo qõ ꝓcedit de ore dei. Lyra. quod verificãt nõ solũ de vita spũali sed etiã corpali. sicut patet de Moyse q̃ ieunauit. xl. dieb z. xl. noctibus verbo dei spũalit z corporalit sustẽtatus. Vnde Rabanus. Sicut corpus humanũ nõ potest viuere sine terreno cibo: ita z anima nõ põt viuere sine verbo dei. Tũc. s. postq̃ dimisit' ẽ. assũpsit eũ diabol' Jor. corpalit. z fm aliquos cũ i brachijs portauit fm alios ad manũ duxit Sciẽdum q hoc nõ ẽ miz q xps filius dei gmisit se a diabolo duci. Vñ Gre. i omel. Quid g̃ miz si se ab illo gmisit duci qui se etiã a mẽbris illius gtulit crucifigi. s. a Pylato z iudeis qui fuerũt mẽbra diaboli. in sanctã ciuitatẽ. scz in hierusalẽ: que dicebatur sancta: quia diuino cultui fuit deputata ꝓter templũ domi quod erat ibi. Nec erat licitũ i lege vñi alibi deo sacrificare q̃ ibi. z stetit cuz sup pinnaculũ

tēpli ⁊ Goz. pinaculū ōz deambulatoziū circa muros tēpli vbi aſcēdē
bāt ſacerdotes ꝓpho pdicātes ⁊ dixitq; ei: ſi filꝰ dei es mitte te deoꝛſum ⁊
Ly. q. d. ꝯ ꝑtute ꝓpria potes ſine piculo: ⁊ etiā ꝓpt̄ miſterū āgeloꝝ tibi
ſuētū ⁊ Scptū ē em̄ ji ꝑs ⁊ qm̄ angel' ſuis mādauit ō te: ⁊ i manib⁹ tol
lent te ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Ait illi ihs ⁊ Ihzic. nihil
mot' vel indignat': ſz cū multa modeſtia ſcpturaꝝ ei rñdit ⁊ Scptū ē ⁊
Deut. vi ⁊ Nō tentabis
dñm deū tuū ⁊ Ly. ten
tare em̄ deū ē q̄rere ex
pimētū ō deſtrute abſ
q; neceſſitate: ⁊ hoc eſt
petm̄: qz q̄cūq; hō hz
aliq̄d qō pōt facere ſm
viā hūanā ad euaden
dū piculuz: nō oz illud
obmittere q̄rēdo diui
nū expimētū. Et ꝓpter
hoc ꝓbatio ferri cādē
tis ⁊ duella tāq; illici
ta ꝓhibēt ab eccl'ia: ꝙ
hoc ei rñdit dñs ihs di
abolo tēptāti ipm: qz cū
poſſz de pinaculo tēpli
deſcēdere ꝙ viā hūanā
ſcz ꝙ gd' ad ꝯ factos i
tēplo: nō debebat ꝙ a
liū modū deſcēdere: qz
ꝯ eēt deū tēptare ⁊ Iterū
aſſumpſit eū diabol' ⁊
Goz. vt ſi ñ ex vno: tñ
ex reliq̄ ſuparet ⁊ i mōtē excelſū valde: ⁊ oſtēdit ei oia regn̄ mōi ⁊ Ly. nō ē
ſic itelligēdū q; ex illo loco ꝓpt̄ oia regn̄ ⁊ oēs ciuitates deꝰmiate videri
ſz oſtēdēdo diuerſas ptes ozb dixit ei: tale regnū ē i tali ſitu ⁊ tale i tali
enarrādo breuit' magnitudinē ⁊ gl'az illoꝝ regnoꝝ: ⁊ tō hec oſtēſio fuit
magꝭ ad auditū q̄; ad viſū ⁊ dic' ei: hec oia dabo tibi ⁊ q. d. Jn oib⁹ ill'
facia te regē. Et ꝯ diabol' arrogāter loq̄bat: nō em̄ potuit ꝯ facere ſed
mētiebat: qz mēdax ē ⁊ pr ei' ⁊ mēdacij: vt ꝑz Job. viij. Creature em̄
coꝛpales nō ſūt i ꝓtāte ei' niſi inq̄tū ſibi ꝓmittit' a deo ⁊ ſi cadēs ⁊ tāq;
iferioz ⁊ adoraueriſ me ⁊ tāq; ſuptoꝛē. Ecce diabol' cultū diuinū ſibi mi
tit' vſurpare. Vlt' ab initio appetijt deo aſſimilari: vt hz Eſa. xiij ⁊ Tūc
dixit ei ihs: Vade ſathana ⁊ i. recede a me: qz aduerſari' es ꝓtati. Hoc
ait ihs q̄ſi cū indignatōe. qō nō fecit i ꝑcedēt⁹ tēptatiōib⁹. ad oſtēdēdū
q; ꝓpias iniurias ꝺz hō patiēter tolerare. ſz dei iniuriā nullo mō ſuſti
nere. Et hāc veritatē ꝙ ſcpturā ꝓfirmat dic'. ⁊ Scptū ē ⁊ Deut. vi ⁊ Dñm

angel' ſuis mādauit de te: et i manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapidez pedē tuū. Ait illi ihs. Rurſus ſcptū ē: Nō tēptabis dñm deū tuū. Jteꝝ aſſumpſit eū diabol' i mōtē excelſum valde: ⁊ oſtēdit ei oia regna mūdi et gl'iā eoꝝ: ⁊ dixit illi: Hec oia dabo tibi ſi cadēs adoraueris me. Tūc dicit ei ihs: Vade ſathana. Scptuz ē em̄: Dñm deū tuū adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Tūc reliq̄t eū diabol' ⁊ ecce angel' acceſſerūt ⁊ miſtrabāt ei.

¶ Dñica. ij. i q̄drage. ſm Matth. xv.

In illo tpe: Egreſſus ihs ſeceſſit i ptes tyri ⁊ ſydonis. Ecce mlier chananea a finib⁹ illis egreſſa cla

deū tuū adoraꝛab ⁊ Ly. adoratōe latrie q̄ ſoli deo debet' Scīi aūt veneraꝛi ꝓnt̄ veneratōe dulie ⁊ Tūc reliq̄t eū diabol' ⁊ tāq; cōfuſus ex dei trū
pho ⁊ ecce acceſſer̄t āgeli ⁊ miſtrabāt ei ⁊ ſic dño vero ꝓpij fuit. Ex ꝯ
appet diuitas xp̄i: qz nulla naꝛa ē ſup angelicā niſi diuia. Circa ꝑſens
euāg. vbi ꝺz ⁊ vt tēptaret a diabolo ⁊ ſ. lucifero. Vbi notādū q; lucifer fu
it ō ſūmo ordie ſuptoꝛ hierarchie: ⁊ i illo ordie ſupmuz ordinē tenuit:
cui tāq; pncipi ō ſingu
lis ordib⁹ magꝭ multi
tudo adheſit: q̄s oēs ſe
cū duxit. Lucifer aut̄
dict' ē: qz ꝑ ceteꝛ luxit
ſuecꝫ pulcritudis ꝓſi
deratio eum excecauit:
ſubditoſq; hīe volut:
⁊ nulli ſubiect' eē ꝓcu
piuit. Primū hoiez tē
tauit et vicit: tentauit
xp̄m ⁊ vict' ē: ptātē ſu
am tūc amiſit quā i vl
timis tpib⁹ recupabit:
nūc ligatus: ſed in fine
mundi ſoluet'.

mauit dicēs ei: Miſerere mei fili dauid: filia mea male a demonio vexat' q̄ nō rñdit ei ꝯbū. Et accedētes diſcipuli ei' rogabāt eū dicētes: Dimitte eā: qz clamat poſt nos. Jpe aut̄ rñdēs ait: Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄ pierūt dom⁹ iſrl'. At illa venit ⁊ adorauit eū dicēs: Dñe adiuua me. Qui rñdēs ait: Nō ē bonū ſumere panē filiozuz ⁊ mittere canib⁹. At illa dixit: Etiā dñe: naz ⁊ catelli edūt de micis

Poſtilla.

Goſſus ihs ⁊c. Mat. xv. Mar. vij. Hyſtoria h⁹ euā. facta eſt
e ano xp̄i. xxxij. vij. id' maij. feria. vi. luna. xix. idicōe. v. Aū iitiū
illi' euā ſcribit ſ. Mat. i eo. c. q; xp̄s dixit diſcipul' ſuis: oīs plā
tatio quā nō plātauit p̄ me' celeſtis eradicabit. Sinite illos. ſ. phariſe
os ⁊ ſcribas: ceci ſt ⁊ duces cecoꝝ. Lec' aūt ſi ceco ducatū p̄ſtet ambo
i foueā cadūt. Tūc poſtmodū ſeqt euā. hodier. ⁊ Egreſſus ihs ⁊ ſ. ō t
ra gerazenoꝝ relict' ſcribit⁹ phariſeis calūniatoꝛib⁹ ſuis q; ex ꝯ calūni
abāt: qz diſcipuli xp̄i trāſgrederēt traditōes ſenioꝝ vt nō lot' manibus
māducarēt. ⁊ ꝯ ipſi phariſei putabāt eē grāde petm̄. Xp̄s aut̄ dixit:
Nō loris manib⁹ māducare nō coinq̄nat hoiez: ſz q; de coꝛde exeūt illa
coinquināt hoiez. De coꝛde em̄ exeūt cogitatōes male: homicidia: ad
ulteria: foꝛnicatōes: furta: falſa teſtionia ⁊ blaſphemie: hec ſūt q; coiqui
nāt hoiez ⁊ receſſit i ptes tyri ⁊ ſydōis ⁊ tyr' ⁊ ſydō ſūt ciuitates gētiliū ſi
te i tra ꝓmiſſiōis xp̄e mōtē lybani ⁊ ecce mlier chananea ⁊ ſ. natōe: nā
chananei hitauer̄t i tra ꝓmiſſiōis aū filios iſrl': nec poterāt ꝙ eos totali
ter extirpari: vñ iſta mlier ab ill' q; remāſe rāt deſcēderat. Jſta aūt mulier
audiuit ō miraculis ieſu xp̄i: ⁊ tō firmit' credebat qz filiā ſuā ſanare po
terat ⁊ a finib⁹ illis egreſſa ⁊ Et vt hz Mar. vij. Prio venit ad ihm i tra
domū: ſz qz eā nō exaudiuit ſecuta ē eū i itiere ⁊ clamauit dic. ei: miſerere
mei fili dauid ⁊ Audiuit em̄ xp̄m ꝓmiſſū iudeis deſcēdere ō genere da
uid: ꝑ clamauit: miſerer mei fili dauid ⁊ filia mea male a demōio vexat'

r

Qui nō rñdit ei ꝙbū ⁊hec ē ꝑma duricia quā xp̄s oñdit huic mlieri: nō ꝓp̄r indignatōz: ſz vt ex ꝓſeuerātia ipſi⁹ ī ꝑce oſtēderet firmitas fidei ei⁹ ⁊ deuotio diſcipulis vt ipſi diſcipuli ꝓ ea rogarēt: vt ſic oſtēderet nos ſcrōz p̄cib⁹ idigere. Vñ ſequit⁊ Et accedētes diſcipuli ei⁹ rogabāt eum ⁊ p ea⁊ dicētes: dimitte eā q: clamat p⁹ nos ⁊ Ly. moti erāt ad h̄ ex ꝓpaſſiōe videntes fidē ⁊ deuotōz mulieris⁊ Ipſe aūt rñdēs ait: Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄ pierūt do mꝰ Iſrl̄⁊ Iſta fuit ſcōa duricia xp̄i ad iſtā mulierē: q̄ſi dicerz eā nō eē ō ouīb⁹ Iſrl̄. i. dei: ⁊ p ꝙſequēs relinq̄bat q̄ ipſa erat ō ouīb⁹ diaboli Ly. Antiq̄s p̄ſib⁹ iudeoz fuit facta ꝓmiſſio de xp̄o ſic abrae ⁊ dauid. Sz qz iudei ꝓ maſo ri gre fidē xp̄i repulerūt ⁊ gētiles eā ſuſcepērt. Jō dicit Hiero. Nō dixit xp̄s h̄ q̄n etiā ad gētes miſſus ſit. Cū āt hec mulier videret nihil poſſe ipetrare p apl̄os: tūc ꝙſonalit ꝓp⁹ acceſſit. Vñ ſeq̄t⁊ At illa vēit⁊ pcidit ad pedes ei⁹⁊ adorauit eū⁊ adoratōe latrie. ſ. tāq̄ dñm ⁊ creatorē oīm creaturaz tāq̄ deū celi ⁊ tre: tāq̄ p̄ceptorē āgeloz ⁊ hoiz⁊ dic. Dñe adiuua me⁊ Infirmitatē em̄ filie ſue reputabat ſuā ⁊ p xp̄m ſanatōz: ſō dicit⁊ domie adiuua me⁊ q̄ rñdēs ait: Nō ē bonū ſumere panē filioz: ⁊ mittere canib⁹⁊ Hec ē ꝓcia duricia q̄ eā canez appellauit: ⁊ nō eē dignā pane⁊ At illa dixit: etiā do. ⁊ h̄ oſtēdit hūilitas mulierz b⁹ eo q̄ fatebat ſe eē canē dicens etiā do. ⁊ qz vez ē q̄ dicis: nec peto panē itegr̄ ſz micā⁊ nā ⁊ catelli edūt ō micz q̄ cadūt ō mē. do. ſit. ⁊ q. d. q̄ ſic catelli aliq̄ modi ca vrpote micas cadētes ō cibo ꝙceſſo filijs ꝓpiūt: ſic ⁊ ego gētil⁹ debeo ſaltē modicū q̄d ꝓpe de beneficijs tuis. Querit hic q̄re xp̄s huic mulieri oſtēdit tātā duriciā. Reſpō. Hiero. Hoc fecit vt exēplū ꝓſeuerātie nob⁹ daret⁊ ei⁹ fidē⁊ ꝓſtātiā ꝓbaret⁊ ꝓbatā mānifeſtaret⁊ tūc rñdēs ihs ait illi: O mulier magna ē fides tua⁊ Jacob⁹ ꝓſienſ. Hoc ꝓz ex h̄ q̄ filiā nō ſecū adduxit ad ihm: ſz eā dimiſit i domo: nec xp̄z ad eā ire petiuit. qz credebat eū poſſe filiā ſuā ſ̄bare ſolo ꝙbo⁊ fiat ti. ſic vis⁊ Ly. q. d. fides tua h̄ merek. Chrſ. Hic oſtēdit q̄tū valet ꝓſtātia ozōis qz q̄ō apl̄i nō obtinuerūt iſta ꝓfecit⁊ ſanata eſt filia ei⁹ ex illa hora⁊ ſ. quādo ſermo xp̄i ꝓceſſit ex ore ei⁹: q: cū rediit domuz ſuā inuenit filiā ſanē mēris ⁊ plene liberatā ⁊ ſanatā. Circa p̄ſens euā. vbi ōz⁊ filia mea a demonio vexat⁊ Notādū q̄ ad h̄ q̄ ds nō poſſideat a diabōlo duo valent. Primo vt quis ſibi a pctō caueat p̄ſertim mortali. ⁊ ſi incidit ſtatim ꝙuertat: qz i talē demō prātē nō hz: vt ꝓbat Caſſian⁹ i collatōe patrū ꝙ exēplū ō ſ. Antonio: quēdam magi odientes p tres ſucceſſiue demones ejicere ō cella ſua conabāt. Cū aūt b. Anton⁹ cētatōez amariſſimā ſentiēs ozaret: ⁊ ſigno crucis ſe muniret ſp vacui demōes receſſerē. Et ſic tāde magi illi a b. Antonio virtute crucis xp̄i ⁊ fidei catholice diſce

res ad fidez Hueſti ſunt. Tunc diffinluit b. Anton⁹ nullatenꝰ demones poſſe mētē cuiuſdā vel cozp⁹ inuadere niſi eā ꝓmū veſtituerit oib⁹ cogitatōib⁹ ſctis: ⁊ niſi ꝑus mentē poſſederit. Scō valet fidei ſymbolū di ctū vel crucis ſignū ꝓ ſe vel ſuis impſſuz. Exēplū pz i dialo. Gręg. li. iij. ca. vij. de iudeo cuſtodito ꝙ ſignū ſancte crucis.

Rat ihs ejiciēs demoniū Lu. xi. Mar. xvj. Mar. iij. H euāgelium factuz eſt anno xp̄i xxxi. kal⁹. decembris: feria. v. indictōe. iij. luna xvij. Ante initiū illius euā. ſcribit ſanct⁹ Lu. i eo. ca. Factū ē cuz eſſet Jeſus i loco q̄dā ozās vt ceſſauit: dixit vn⁹ ex diſcipulis ei⁹ ad eū Domie doce nos ozare ſic Joh̄es docuit diſcipulos ſuos. Et ait illis: Cuz ozatis dicite: Pr̄ nr̄ q̄ es i ceł ſctificet⁊ nome tuū ⁊c. Tūc ſequit⁊ euāgeliū hodier. ⁊ erat ieſus ejiciēs demoniū⁊ Goz. Cōuenīter aūt poſt documētū ozōis ponit miraculuz expulſionis demonis: qz hic ē vnus effectus ozatio nis: vt patet Matth. ix. Hoc genus demonioz in nullo pōt exire niſi in ozōne ⁊ ieiunio⁊ ⁊ illud⁊ ſcz obſeſſuz ⁊ nō demoniū⁊ erat mutū⁊ Goz. ſ. ab effectu: qz mutuz faciebat hoiem. Et Mar. xij. habek ꝙ etiā cec⁹ erat. Et Mar. ix. bī ꝙ etiā ſurd⁹ erat. Vnde Beda: In vno hoie tria ꝓpetrata ſūt miracula: cec⁹ vider: mut⁹ loq̄t obſeſſus a demonio liberat⁊ Et cū ejecti ſz demo. locut⁹ ē mut⁹ ⁊ admirare ſ̄t turbe⁊ ſ. ſimplices ⁊ miozes: maiozes āt calūniabāt miraculū ⁊ blaſphabāt. vñ ſeq̄t⁊ q̄dā aūt ex eis⁊ ſ. ſcribe ⁊ phariſei⁊ dix. Fi. i beelzebub ꝓncipe demoniozꝝ ejicit demoia⁊ miraculū illō erat ꝓbicū: ⁊ iō denegare nō poterāt: ſz quertere conabāt dicētes q̄ virtute demōis factū eēt. Odiū em̄ ⁊ iuidia quertūt iudicia ⁊ facta iterp̄tāt ad deteriozē ꝙtē Scribe aūt ⁊ phariſei valde odert xp̄m: qz acrit arguebat cozꝝ vicia. ⁊ iō miracula diuina virtute facta dixert fieri arte magica. ſ. i beelzebub ꝓncipe demoniozꝝ. Vñ Beda: Cult⁹ idolatre a rege ciuitatꝫ Ninive ozū habuit: qui de morte p̄ris ſui noie Bel itātū volu. t q̄ ob mēoriā p̄ris

¶ Dñica tercia in quadrageſima Euangeliū ſm Lucam. xi.

Illo tpe: Erat Jhs ejiciens demoniū: ⁊ illud erat mutū. Et cū ejecisſet demoniuz locut⁹ ē mut⁹. Et admirate ſūt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt: i beelzebub ꝓncipe demōio rū ejicit demōia Et alij tētātes signū ꝑ celo q̄rebāt ab eo. Jpe aūt vt vidit cogitatōes coz dixit eis: Oē regnū i ſeipm diuiſū deſolabit: ⁊ dom⁹ ſupra domū cadet. ſi aūt ⁊ ſathanas i ſeipſuz diuiſus ē quō ſtabit regnū eius: qz dicitſi beelzebub ejicē me demōia ſi aūt ego i beelzebub ejcio demonia filij veſtri i q̄ ejciūt: Jdeo ipſi iudi

Xmas Rex nomine

Universidad de Deusto
Biblioteca

sui aurei statuã pr̃is sui imaginẽ z silitudinẽ hñtẽ fec̃: quã habuit i tẽra
reuerẽtia: vt si aliq̃ fugitiui vel faciorosi ad eã pfugerẽt eẽnt securi ꝺ sua
vita. ꝺ cepert z honores diuios ei. ſ. imagini exhibere volẽtes regi pla
cere i h̃. Quo exẽplo cesi ꝺ locis adiacẽtib; i honore p̃m suoz statuas
aureas fecert. z sic creuit idolatra. Beelzebub interp̃tat̃ vir muscaz siue
hñs muscas: qz musce congregabãt ad idolũ illꝺ xp̃i cruorẽ aialiũ q̃ ibi
imolabant. Jn p̃dicto
ãt simlacro dicebãt iu
dei p̃ncipẽ demõioz bi
rare. tũ qz illꝺ ꝺz p̃mũ
fuisse idolũ sic ꝺz i hy
storijs. tũ qz culꝰ ei⁹ a
pꝺ gẽtiles gñalioz erat
atq; celebrioz. z p ipm
dicebãt xp̃z eijcer̃ ꝺmo
nia. h̃ ãt ex magꝝ iuidia
dixert. vñ Chriſ. Jnui
dus nꝺ q̃rit ꝺd dicat ſz solũ vt dicat et alij cẽtes signũ ꝺ celo q̃rebãt
ab eo glo. fortasſis q̃rebãt descẽſũ ignis ꝺ celo: sic factũ fuit tpe Helye
thi. Re. xviij. aut mane descẽſũ sic tpe moysi: vt pz Exo. xvi. vel sic tpe
Josue sol stetit spacio vnⁱ ꝺiei Jos. x. Vel sic tpe Ezechie sol retroces
sit. x. gdibꝫ: vt hz Esa. 38. ipse ãt vtvidit cogitatões eoz Beda: nõ
ad dicta ſz ad cogitata xp̃s rñdit: vt vel sic ꝓpellerẽt credere p̃i ei⁹ qui
cordis occulta videbat. h̃ eim nõ pt demõ nec aliq̃ creata ſz solꝰ deꝰ vt z
ipsi i sua scptura hẽbãt. vñ. iij. Re. viij. Tu solꝰ nosti corda filioz hoiz
Jrẽ. i. Re. xvi. Hõ videt ea q̃ patẽt: deꝰ ãũt intuet cor dixit eis: Oẽ re
gnũ i seipso diuisũ desolabit. i. destruet. Nãvt dicit Salustꝰ: Parue
res ꝓcordia crescũt: discordia maxie dilabũt. Unde Aris. Dis vtꝰ vni
ta fortior ẽ seipsa dispsa z domꝰ sup̃ domũ cadet Glo. domꝰ sup̃ do
mũ cadit cũ habitatores vnⁱ ꝺom̃ a familia alteri⁹ ꝺom̃ oppmũt si
ãũt z sathanas i seipm diuisus ẽ ita. ſ. vt vn̄ expellat aliũ quõ stabit
regnũ ei⁹ i. ptãs si ãt ego i beelzebub eijcio demõia vt vos dicitz fi
lij vri i. apli: q̃ fm carnẽ a iudeis nati sũt i q̃ eijciũt. q. ꝺ. si filij vri. i.
apostoli qbꝫ ꝺcdi ptãtẽ sup demõia: z i noiẽ meo demonia eijciunt: ini
quũ est dicere me in virtute Beelzebub demonia eijcere ideo ipsi iu
dices vestri erunt quia exist̃tes assessores mei in finali iudicio sniam
meã a ꝓbabũt. Porro si i digito dei id ẽ i virtute spũsci: qui bene
digito compar. Sicut eim digitus ꝓcedit a corꝓe z manu: sic spũssan
ctus ꝓcedit a patre z filio pfecto ꝙuenit in vos regnuz dei Goz. snia
diuini iudicij. Unde Aug. Regnũ dei est ptãs iudiciaria qua damnãt
impij z a fidelibꝫ secernunt. Cũ fortis armatꝰ i. diabolꝰ custodit as
triũ suũ Goz. i. mõm. qz diabolus ante aduentũ filij dei i mundo si
ne ꝓtradictione principabat. i pace sunt ea que possidet. i. ꝺes pctõ
res qui obediũt z fauẽt ei in pace sunt q̃tũ ad diabolũ. Unde Gzeg.

**ce ſ vñi ert Porro si i digito dei ei̅cio
demõia pfecto puert i vos regnũ dei
Cũ fortz armatꝰ custodit atriũ suuz i
pace sũt ea q̃ possidet: si ãt fortior illo
superueniẽs vicerit eũ: vniuersa arma
ei⁹ auferet i qbꝫ confidebat: z spolia ei⁹
distribuet. Qui nõ ẽ mecũ aduersuz
me est: z qui nõ colligit mecũ dispgit
Cũ im̃undus spũs exierit ab hoie
ambulat p loca inaq̃sa querẽs requez
z nõ inueniẽs dicit: Reuertar in do
mũ meã vñ exiui. Et cũ venerit iue
nit eã scopis mũdatã z ornatã: et tũc
vadit z assumit alios septẽ spũs secũ
nequiores se: z ingressi habitãt ibi: et**

Illos pulsare negligit q̃s q̃ero iure possidet sentit si ãt fortior illo sup
uenies. ſ. xp̃s vicerit eũ: vniuersa arma ei auferet i qbꝫ confidebat xp̃s
eim cũ fact⁹ fuit hõ iuasit diabolũ: z arma ei⁹ abstulit. i. astutias z nequi
as ipsi⁹ z spo. e. di. ji. hoies ab eo deceptos xp̃s p se: z ꝺñe p apl̃os su
os ad noticiã ꝑatz z fidẽ scẽ trinitat̃ reuocauit: q̃ spolia xp̃s distribu
it cũ fideles suos custodie ãgeloz mãcipauit: z dona spũsci eis ꝺbuit:
resistẽdo amplⁱ⁹ suis tẽ
tatõib; q̃ nõ ẽ mecũ ꝺ
me ẽ q. ꝺ. fm glo. opa
mea nõ ꝙueniunt cum
opib; diaboli. ego ei vo
lo bonũ: ille vo maluz:
ego amo hũilitatẽ: ille
supbiã: ego diligo casti
tatẽ: ille luxuriã: ego vo
lo alios saluare: ille vo
ꝺere z q̃ non colligit
mecũ. ſ. i vnitate fidei
z ꝺilectõis ꝺei z p̃ximi
dispgit q̃z sic officiũ xp̃i ẽ dispsa ꝺgregare: sic ecõuerso officiũ diabo
li ẽ ꝺgregata dispgere. Cũ im̃ũd⁹ spũs exierit ab hoie. ſ. ꝑ ptitiõz: cõ
fessioz z verã pniaz ãbulat p loca inaq̃sa. i. arida: z intelligũt cor
da fi
deliũ: i qbꝫ exiccat̃ humor m̃ũdane lasciuie q̃ diabolo resistũt: nõ ꝺsen
tientes suis suggestõib; vt peccẽt: sꝫ viriliter resistũt sibi q̃rens requez z nõ
inueniẽs. q̃z vbi reꝺescit spũssacẽt ꝑ bõas meditatões: ibi spũs malign⁹
iterare nõ audz ꝺicit: reuertar i domũ meã. ſ. q̃ oli erat mea vñ exiui
. i. expulsus suz p pniaz z cũ venerit inuenit eã scopis mundatã z orna
tã. ſ. p pniaz z vacatõz boni opis: vñ necesse ẽ vere penitẽti vt sp aliq̃d
bõi opis faciat: ne diabolꝰ inueniat eũ ociosuz. tũc vadit z assumit alios
vij. spũs nequiores se: p seprenariũ numez itelligim⁹. vij. petã mortalia.
Unde Gze. Maria magꝺ. vij. demõia habuit: q̃ vniuersis vicijs plẽa
fuit z ingressi habitãt ibi q̃z ꝺ domo dei fit habitatio demonũ z erũt
nouissima hois illⁱ⁹ peioza prioꝫ q̃z qõlibz petñ i reciduãte peiꝰ ẽ q̃s
sit ante recidiuũ xp̃i magnitudinẽ. Factũ ẽ ãt cũ hec ꝺicerz. ſ. xp̃s lo
q̃ndo ꝺ iudeos ipsos redarguẽdo exprollẽs vocẽ. ſ. i xp̃i ꝺmẽdatoz q̃
dã mulier ꝺ turba Goz. nõ diues nõ nobilis: sꝫ ꝺ cõi plebe: q̃ fuit scta
marcella famula scẽ marthe: q̃ audiẽs xp̃m a iudeis z phariseis blas
phemari z ꝺhõestari: z nõ valẽs vlteri⁹ sustineri: ad laudẽ filij ꝺei z cõ
futatõz iudeoz z phariseoz z scribaz p̃cipit i laudem filij z m̃ris ꝺi.
Beatꝰ vẽt q̃ te portauit z sic m̃ez ꝺei ex filio laudat: qz ab ipso filio
hz gr̃az z gl̃az. Et vere beatꝰ venit: qz ibi deꝰ factꝰ est hõ: etn⁹ tpalis: is
mortalis mortalis: vt pz Jo. i. Et verbũ caro factũ ẽ z vbera q̃ suxit
sti. ſ. a qbꝫ alimẽtũ lacte sumpsisti At ille dixit ꝺmẽdãdo fidẽ ꝓstã
tiã multez z alioz sitiũ animo. q. ꝺ. nõ tm̃ illa q̃ me portauit i vtero

Universidad de Deusto
Biblioteca

suo: ꝛ laetauit me ex vberib⁹ suis ē btā: imo etiā | btī q̄ audiunt verbuz dei ſaure iteri⁹ cozde credētes | ꝛ cust. il. | Iope adiplētes: qz ñ auditozes legis iustificabūt ſz factozes legz: vt pz Ro. ij. Btī ḡ i spe i pñti: ſz i futuro i re. Circa pñs euā. vbi dz: Erat ihs eijciēs demo. ꝛ il. erat mu. Querit cū xps fecit multa miracula ꝛ suā miscōiaz pluribz hoib⁹ idulsit eos ab infirmitatib⁹ liberādo: q̄b⁹ vel cui suā miscōiaz magz dz exhibuisse Rñdet q̄dñs nr ihs xps vt dicunt doctozes aug. hiero. chrī. nūq̄ libauit aliquē cozpalit q̄n etiā spūalit: ꝛ nūq̄ pt̄ē libauit q̄n etiam totū hoiez libaret. Nihilomin⁹ si hēm⁹ respectū ad ḡultatē: cum vna infirmitas sit ḡuior alia: a ḡuiozi liberādo infirmitate dz mirificozdi⁹se habuisse Sz q̄rit q̄ tñ int alias ē maioz infirmitas. Rñ. q̄ illa q̄ totū occupat hoiem ꝛ cozpalit et spūalit pl⁹ q̄ illa q̄ solū cozpalit Sz q̄ ē illa. Rñ. q̄ possessio hois a diabolo i alijs infirmitatib⁹ aliq̄ñ cozp⁹ affligit ꝛ aiam nō: qz stat i suo sensu. Sz qñ hō a diabolo ĩuadit ꝛ vexat: vt pz ex exptēt⁹: tūc q̄ ad aiaz hō affligit: ꝛ rōis vsu puat. Et deinde cozp⁹ vexat: ḡ domin⁹ nr ihesus xps hoiez a diaboli manib⁹ liberādo suam miscōiam magis in his q̄ in alijs ostendit.

fiūt nouissima hois illi⁹ peiora priob⁹. Factū ē āt cū hec diceret extollēs vocē q̄dā mlier ō turba dixit illi Beat⁹ vēter q̄ te portauit ꝛ vbera q̄ suxisti. At ille dixit: Quinimmo btī q̄ audiūt verbū dei ꝛ custodiunt illud.

¶ Dñica i media q̄drage. fm Joh. vi

Illo tēpe: Abiit ihesus trās mare galylee qđ ē tyberiadis: ꝛ seq̄bat eum mltitudo mag̃: qz videbāt sig̃ q̄ faciebat sup his q̄ infirmabāt. Subiit ḡ i mōtē ihs ꝛ ibi sedebat cū discipul⁹ suis. Erat autē pxim̃ pasca dies festꝰ iudeoz. Cū subleuasset ḡoculos ihs et vidisset qz multitudo maxia venit ad eū: dicit ad philippū: Unde emem⁹ panes vt māducēt hi? Hoc aūt dicebat tēt̄as eū. Ipse ei sciebat q̄d eēt factur⁹. Rñdit ei philipp⁹: Ducētoruz denariozꝝ pānes ñ sufficiūt eis vt vnusq̄sq̄z modicū q̄d accipiat. Dic̄ ei vn⁹ ex discipul⁹ suis Andreas frī simonis

Postilla.

a Biit ihs trās mare galylee Jo. vi. Mat. xiiij. ꝛ Mar. vi. Hoc euā. factū ē anno xpi. xxxij. id⁹ aplis: dñica: luna. xxij. idictiōe. v.

Ante initiū illi⁹ euā. hz Jo. v. q̄ xps dixit iudeis ꝛ phariseis et scribis: Ego cognoui vos: qz dilectoz dei nō habetis i vobis. Ego veni i noie pris mei ꝛ nō accepistis me. Si ali⁹ venerit i noie suo illū accipietis. Quō vos potestz credere q̄ gloriā ab iuicē accipitz: ꝛ gloriā q̄ a deo solo ē nō q̄ritis. Nolite cogitare qz ego accusatur⁹ sū vos apō pīez ē q̄ accusat vos moyses i q̄ vos spatis. Si em̄ crederetis moysi crederetis forsitā ꝛ mihi: ō me em̄ ille scripsit. si aūt illi⁹ lris nō creditz: quō ꝛ bis meis credetz. P⁹ hec | abiit ihs trās mare galylee | Judei em̄ querebāt xpm̃ inficere: ꝛ nō erat adhuc tps passiōis sue: ō recedēdo dedit exēplū cedēdi ad tps malicie būane: oñdēs q̄ aliq̄ñ licitū sit xpi fideli

bus fugere i psecutōe: ḡ abiit trās mare galylee: ꝛ tūc pauit multitudinē i deserto. ꝛ istud miraculū factū ē i pncipio xcī āni pdicatōis xpi circa pascā: i q̄ die festo decollat⁹ fuit s. Joh. baptista. Itē notādū fm Matheū. ly. q̄ mare galylee ē q̄dā lac⁹ magn⁹ p quē trāsit iordānis fluui⁹. Sz dz mare fm modū loq̄ndi hebraicū: i q̄ ois congregatio magna aq̄z vocat mare: fm illō Gen. i. Congregatōes aq̄z vocauit maria. Et dz mare galylee a puicia vel regiōe iuxta quā trāsit sic mare anglicanū Et dz mare tyberiadis ex noie ciuitatz edificate i littoze illi⁹: q̄ antiq̄t⁹ dicebat cenereth. Sz ab herode tetrarcha reedificata ꝛ āpliata tyberias ē vocata i honoꝛē tyberij cesarz | ꝛ seq̄bat eū multitudo magna: qz videbant signa q̄ faciebat sup his q̄ infirmabāt | Vñ Matth. vi. pcurrētes vniuersā regiōz illā cepert i ḡbatz illos q̄ se male habebāt circūferre vbi eū audiebāt esse ꝛ sanabat oēs | Subiit ḡ i mōtē | Ly. qz erat loc⁹ deuotioni ꝛ doctrine apt⁹ | ꝛ ibi sedebat cū discipul⁹ suis | docens eos ꝛ psolādo eos | Erat aūt pxim̃ pasca dies festꝰ iudeoz | Sciendū fm Tho. ō aḡno: q̄ i seq̄nti pasca fuit xps crucifix⁹: vt hz Jo. xiij. Vñ ab isto miraculo. s. ō. v. panib⁹ vsq̄z ad passiōz xpi fluxit vn⁹ ann⁹. Ad istō pascā nō ascēdit xps vt aspectu suo nō excitaret furorē ꝛ inuidiā iudeoz | Cū subleuasset ḡ oculos ihs: ꝛ vidisset qz multitudo maxia venit ad eū | .s. ppt devotiōz: vnde dz Mat. xiij. q̄ secute sūt eū turbe pedestres a ciuitatib⁹. Ly. tm̄ em̄ desiderabāt audire xpm̃ q̄ obmiserāt apportare secū alimēta: ppt q̄ necessariū erat fieri miraculū | dixit ad philippū | Sz q̄re nō q̄rit a Juda q̄ erat dispēsator. Rñdet b. Tho. sup Joh. q̄ Philipp⁹ erat oriūd⁹ ō illa patria ꝛ iō spāle sollicitudinē gerebāt ō turba | vñ em̄ pāes vt māducēt hi. Hoc aūt dicebat tēt̄as eū | Tho. xps nō q̄situit vt addisceret: sz vt Philippū pbaret | ipse em̄ sciebat q̄d factur⁹ eēt. Rñdit ei philipp⁹: Ducētoz denariozꝝ pānes nō sufficiūt eis | Ly. q. d. paupes sum⁹ tāt̄a pecuniā hīe nō possum⁹: ꝛ si haberem⁹ nō sufficeret p refectōe eoz Jdeo sequit | vt vnusq̄sq̄z modicū q̄d accipiat | Tho. ꝛ ē argumētū ex presso q̄ xps cū tota familia sua nō habebat ducētos denarios. Hodie tñ pauz videt vni clerico vel epō hīe cētū marcas annuati: ꝛ vtinā bene expēdāt | Dicit ei vn⁹ ex discipul⁹ suis andreas frī simōis petri: Est puer vn⁹ hic q̄ hz q̄nq̄ pa. oz. ꝛ du. pis. | ꝛ puer iste dz fuisse marcialis: qui fuit ō parēteia Petri ꝛ andree. Vñ Chrīs. Andreas erat excellenti oz i fide ḡ philipp⁹: nōdū pfect⁹: qz videt aliq̄lit credidisse q̄ possent p

xpm multiplicari panes istu: q ãt addidit sz hec qd sũt inf tãtos ostẽ dit ideellitatẽ fidei. Putabat em q nõ sic sufficeret pax sic multũ: nec plene capiebat oipotẽtiã xpi. Eqlit ei poſat satiare multitudinẽ ꝺ pau cis sic ꝺ multz dixit g ihs: facite hoies discũbere J.i. ordiate sedere ad comedẽdũ: t apli obedientes ꝓbo xpi ita feceſt: nõ infrogãtes qd debe rẽt hoies comedere erat ãt fenũ multũ i loco hũ inf pomit ad ostẽdẽduz q loc' erat apt' ad sedẽ dũ. Tho. Terra em illa valde calida ẽ: t ꝺ tẽperiem' metũ q nos hic i terz nis: g circa pasca habuerũt fenũ i ptis Discubuerũt g viri numero qsi q milia exceptz mulieribz t puulis: q nõ nũerãt h fm ꝺsuetudinẽ septure sz solũmõ viri a.xx.annis t sup: vt hĩ Nu.i. Attẽde hic fm Hiero. q cuilibz milẽario coz rñdebat vn' panis ac cepit g ihs panes J.f.i manibz suis. Tho. t sic panes illi multiplicati sũt i manibz suis ꝓture oipotẽtie sue. Et q potuit panes illos sic mirabilit multiplicare: pt etiam panẽ i suũ coꝛp' vertere t cũ gras egisz J.i. cũ bñdixisz panes eo mõ q solit' erat bñdicere mẽsã. Jn h dat nob exẽplũ vt i pncipio mẽse dicam' Bñdicite q scũt aut vnũ p nr. Et i fine mẽse gras deo: qz oia bona tpalia sunt dona dei distribuit discũbẽtib J Tho. nõ ipse p se sz p discipulos: dedit ei discipuli: t discipuli apposuerũt turbis: vt ꝺ Mat. xiiij silr t ex piscibz quãtũ volebãt J.i. vsq ad saturitatẽ Vt ãt ipleti sunt J.i. abundãter refecti dixit discipulis suis nõ turbis: qz discipuli fuerũt seruitores. t ꝺ voluit vt ipsi reliquas leuarẽt Colligite q supauerãt fragmẽta ne peãt pcepit hec xps ad ofirmatiõz ditatis t manifestatiõz miraculi. Tho. i hoc dat nobis xpianis exẽplũ: vt post prãdiũz reliquie nõ disperganf: sz ꝓter pauperes colliganf Collegerunt g t impleuerũt duodecim cophinos fragmẽtoꝝ ex quiq panibz ordeaceis t duobz piscibus que supfuerũt his q mãducauerãt Ly. hũ dicit ad euidẽtiã miraculi: q plus remãsit qz appositũ i pncipio fuit. Tho. Ex hiis dictis pz q pares erãt cophini numero apostolorũ. Jn q mõstrat q doctrina apostolorũ p totũ ordẽ erat distribuẽda ex reliquijs doctrine xpi Illi g hoies cũ vidissent qꝺ fecisset signũ Tho. tã magnũ t aptũ t tam optunũ. f.i multiplicatiõe panũ: t i multitudie reliquarũ ipsorũ dixerũt hic ẽ vere ꝓpeta Ly. iudei sciebãt q xps erat ꝓmissus i lege p Moy-

sen tãq ꝓpheta ceteris excellẽtior. vt hĩ Deut. xviij. Prophetã de gente tua de fribz tuis sic me suscitabit tibi ds de' tu' ipm tãq me audies Hoc ipletũ ẽ i ipso dño nro iesu xpo. g dicebãt hic ẽ vere ꝓpha J.i. ille magn' ꝓpha ꝓmissus nobis a moyse q vẽtur' ẽ i mõm ad ipm saluãdũ. Sic aũt nõ venerũt alij ꝓphete: sz solũ ad denũciãdũ istu' aduentũ.

Circa pns euãgeliũ vbi agit de illo ꝙuiuio q̃ panũ. Querit ꝓmo qui mistri fuerũt i illo ꝙuiuio. Rñ. q discipuli xpi qꝺ ipse dixit Facite hoies discumbere et marciaf fuit iste puer qui haduit q̃ panes ordeaceos t duos pisces. vt hĩ i legenda sua. Scꝺo q̃rit. ãt fuerũt cõuiue. qz forte qui q milia viroꝝ. Sz cur nõ noiank femie cũ talis hodie plꝰ q̃ viri videãt sequi xpm i audiendo fmões. i pceptõe eucharistie. t i ecclarũ frequẽtatõe. Rñdz the ophilus q Johes secũdm hic ꝺsuetudinẽ septure q̃ sepꝑtura solũ a.xx.annis vsq ad.l.nũerat viros ad bella aptos. sicut moyses fecit Nu.i. Querit tercio: qꝺ fuit mgr t coc' i ꝙuiuio. Rñdet q xps qui accepit panes i man' suas i signũ q sua potẽtia q̃ creauit celuz t terrã. q̃ gubernat mõm posset etiã multiplicare panes nõ nouos panes creãdo fm Tho. i. iij. pte summe. sed ꝓcẽtes multiplicãdo. Silr t ex piscibz q̃tũ volebãt. Quarto querit: an panes isti t pisces fuerit optimi t sapidissimi. Rñdet Jacob ianuẽsis. Credẽdũ ẽ q sic saltẽ i sua specie. Et a simili ꝓbat p Chrisf. sup illud Joh. ij. vbi xps in nuptijs mutauit aquã i vinum. vbi sic dicit: Talia sunt xpi miracula vt multo bis que p naturã fiunt speciosiora t vtiliora fiãt. Quinto querit: cur nõ ꝓmanuit hoibz istis vinũ quos sic pauit quinq panibz t duobus piscibus. Respõdet q potuit esse vt panes t pisces ꝓpterate habuerint tã cibi q̃ potus. Sic etiã adhuc hodie apothecarij sciunt ꝓficere electuaria cibi simul t potus naturã habentia.

Vtis ex vobis arguet mez̃. Joh. viij. Hystoria hui' euãg. facta ẽ anno xpi. xxxij. x. kal'. octobris: feria. iij. indicione. v. Jn initiũ istu' euã. scribit s. Joh. i eo. ca. q iudei dixerũt xpo: Pr nr abrahã ẽ. Dicit eis ihs: Si filij abrahe estis opa abrahe facite. Nũc aũt q̃rit me interficere hoiez q̃ veritatẽ vob locut' sũ quã audiui a deo: hoc abrahã nõ fecit

ta ne peãt. Collegerũt g t impleuerunt duodecim cophinos fragmẽtorũ ex q̃nq panibz ordeaceis t duobz piscibus q̃ supfuerũt his q manducauerãt. Jlli g hoies cũ vidissent q fecisset signũ dicebãt: Quia hic ẽ vere ꝓpheta q̃ vẽturus ẽ in mundũ.

¶ Dñica i passiõe dñi. fm Joh. viij.

In illo tpe: Dicebat ie sus turbis iudeoꝝ t pncipibz sacerdotuz: Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatẽ dico vobis quare nõ

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et pauca subdit: Vos ex pre diabolo estis et desideria pris vri vultis facere. Ille homicida erat ab initio: et i veritate non stetit: qz non e vitas in eo Cu loqr mendaciu ex propijs loqr: qz mendax e et pr eius. Tuc imediate se quis cuas. ho. | Quis ex vob ar. me o pec. | Ly. q. d. si bene aliqo pcz qo possitis sup me ostendere pat suz audire: et me ronabiliter purgare. et io cu h non possitis facere | si veritate di. vob | si p qz | qre non creditis mihi | Et subdit caz di. | q ex deo e vba dei audit | Nota du q aliqd e ex deo du plr. Uno mo fm naturaz. et sic ois creatura e ex deo qui largit e ei ee Alio mo sut spalit ex deo p graz vt qui recte credut i deu et madata eius fuat. De ille dic dns q ex deo e vba dei au. | delectabiliter et libet. na qui deu diligit libet de eo loqui audit | ppea vos no auditis | .i. no recipitis nec creditis: nis etia intelligere curatis vba dei o ore meo | qz ex deo no estis | et p hoc sequit q sitis ex diabolo no p creatoz sz p imitatoz. Tho. ex deo nacp sut fz naturaz sz ex deo no st vicio et pua affectoe | Rndert iudei et dixert ei | Ly. Bod boim iudoz et pessimoz qui nesciut ronabiliter rndere e ad iuicia se puertere. et io iudei no hntes qo ronabiliter xpo rndert adiuicia se puertert di. | Nonne bn dicim nos qz samaritan es tu | et i h itedut xpo iuiciari. Tho. erat ei samaritani viles et abiectissimi fm opinioz iudeoz. Un Joh. uij. No ei coutuk iudei samaritanis. Ly. sz xps ert iude genere et no samaritan: tu vocabat eu samaritanu. qz vulgare erat apd iudeos q boies malos et eis odibiles vocabat samaritanos: quis ipsi ent iudei. tal at erat xps fm reputatoz coz | et demo. ba. | Ly. h ei dicebat o xpo. Prio qz miracla q faciebat q magicis artib iputabat: vt pz Lu. xi. Jn beelzebub pncipe demoniu ejcit demo. Scdo qz secreta cordiu ipsoz freqnt dicebat. Et qz aliqn qda alia et pfuda loqbat q no itelligebat qz qo eu arreptitiu dicebat et isanu: vt pz Jo. x. Dicebat aut multi ex ipsis demoniu hz et insanit tur vultis eu audire | Rndit ihs | Hic ponit ipsi xpi masueta rnsio. qz cu maledi. no male. i. pe. u. | ego demo. no hoc | qo ptz. qz demones expellebat. nec docta malam hebat sz serissima | sz honori. pa. meu | s. ois q facio referendo ad glaz et et fruz et attribuendo | et vos ihono. me | .i. vultis mihi opprobria et iuicia: vocando me samaritanu et demoniacu

creditis mihi: q ex deo e vba dei audit propea vos no auditis qz ex deo n estis Rnderut iudei et dixerut ei: Nonne bn dicim nos qz samaritan es tu: et demoniu hes: Rndit ihs: ego demoniu no heo sz honorifico patrem meu: et vos ihonorastis me: ego aut n qro glaz mea: est q qrat et iudicet. Amen amen dico vobis si q sermonem meu fuauerit: mortem n videbit in eternu. dixert iudei nunc cognouim qz demoniu hes: abraam mortu e et pphe: et tu dicis: si q sermonem meu fuauerit non gustabit in eternu: numquid tu maior es pre nro abraam q mortu e et pphe q mortui sut: quem teipz facis? Rndit ihs: si ego glorifico meipm glia mea nihil e: est pr meus q glorificat me quem vos dicitis qz deus nr e et no cognouistis eu: ego aut noui eu et si dixero qz non scio eu ero silis vobis mendax: sz scio eu et sermonem eius fuo Abraam pr vr exultauit vt videret die

lego aut glaz mea no qro | supple i pnti. qz vita xpi i paupertate et abiectione exns glie mudane erat pena | e q qrat | .s. de pr q p humiliatoz i cruce exaltauit eu. et dedit illi nome qd e sup oe nome. vt dz Phil. ij. | et iudicet | de ille q me honorat vidicta faciedo o ipsis. Od facta e qn i vidicta mortis xpi destructa e ciuitas et teplu. et pls occisus e et captiuat p romanos ipatores | Amen amen dico vob | .i. fidelit. et duplicat ad maiorem affirmatoez | si quis ser. m. fua. | tho. i coz de p fide. i ore p pfessioz. i ope p bonaz operatiocm | no videbit mortem i et. | .s. et ne da natois | dixert g iu. | in telligentes q loqrer de morte corporali | nunc cognouimus qz omo. ba. | Ly. q. d. pus tm opinabamur te hre demoniu. sz nunc sum certi q ita e. qz nulla falsitas est a deo sz a diabolo q e pr mendacij vt tu dixisti. pbum aut tuu e aptu mendaciu. Ad c pbatoz indu cit | abraam mortuus e et pphe | q tm fmonem dei fuauert q e maioris pretij qm sit fmo tus. et io pz falsu qd tu dicis | si quis ser. me. ser. mor. no gu. i et. nunquid tu maior es pa. no. abraam qui mor. e | cui pmum data e circucisio. et facta e promissio o xpo: vt pz Gen. xx. In semie tuo bene. oes gen. | et pphe | quibus de locut e | mortui st | Scidu q xps loqbat o morte spuali. ipsi aut acceperut o morte corporali | quem teipm facis | .s. tu fili carpe tarij Mar. vi. qz manifestum e q te iactas et ad vana glaz o te falsa dicis. | Rndit ihs: Si ego | .s. incptum ho | glorifico meipm glia mea nihil e | .i. vanum quid et falsa gloria | e pr mus qui glorificat me | Ly. p miraculoz et operatoz. et postea glorificabit p resurrectois et ascensois gloria | quem vos dicitis qz deus nr e: et no cognouistis eu | Tho. licz p fide cognoscerent vnu deu: no tamen nouerat eu incptum pater: nec sciebat eu habere filiu naturale. hoc em p xpm declaratum fuit. Unde Joh. xuij. Pr manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi | ego aut noui eu | sicut et filius naturalis habens eande sciam eum ipso | Et si dixero quia nescio eum: ero similis vobis mendax | Lyra: Sicut estis mendaces asserendo vos eum cognoscere eum tamen eum no cognoscatis: ita essem mendax si asserere me eum ignorare | Sz scio eu et sermonem eius seruo | .i. voluntate eius facio: hoc xps addidit: quia vera cognitio p opa demostrat. Jn omi em ope malo e aliq ignorantia. Propt qd dicit pbus. iij. eth. Ois malus ignorans. | Abraam pr vr | no imitatoe sanctitatis sz pgatoe carnis | exultauit | id e cum quada fiducia et exultatoe desiderauit vehemeter | vt videret

die meū. ¶.i.xp̄s illud incarnatōis mee. vidit z gauisus ē. ¶Tho. Vidit eñ abraā p fidē z spm̄ pphetie icarnatoz xp̄i futurā: z ex h̄ gauisus ē p pter redēptōz suā z tot⁹ generis humani. ¶Dixer̄t g̃ iudei ad eū: Quinquagita annos nōdū habes z Abraā vidisti. ¶.q.d. mētiris. Ihrisos. Quadragita ānos nō hēbat: qre g̃ tot ānos pposuer̄t. Rñ. q̄ ppt̄ delicatā nature pplexiōz: ppt̄ laboz multitudinē: ppt̄ illi⁹ tre caliditatē: ppt̄ multā paupertatē ꝓsumpt̄: z attenuat⁹ videbat maioz etatis q̄z erat. ¶dixit eis ihs: Amē amen dic vob añq̄z abraā fieret ego sum. ¶Ihñ Aug. Nō dicit ego fact⁹ sum qz ei⁹ ēe nō icepit: necdū erat fut: qz preteritū tps diuitas non hz. Tho. Verbū p̄ñz xp̄is mazie ꝓuenit eternitati: vbi nulla ē preteritio nec successio: sz oia sunt p̄ñtia. ¶Tulerūt g̃ lapides vt iacerent i eū. ¶ tāq̄z blasphemū. reputauer̄t eum ō blasphemū: qz p̄ferebat se abrae z eq̄bat se deo. z ō volebāt eū lapidare. Sciendū q̄ xp̄s h̄ttidie lapidat a mal' xp̄ianis: qz h̄t malas cogitatōes q̄s sciēter recipit i coz suū cū delectatiōe z ꝓsensu: q̄si tot lapides mittit i ihm. ¶Ihs aūt absc̄ōdit se. ¶Ly. nō occultādo se retro pietēt aliq̄ hmōi: sz ꝓtute diuitatz se reddēdo eis inuisibilē. z exiuit ō templo. ¶nō ex tioze sz ex dispēsatōe: qz noluit lapidari sz crucifigi cū a suis discipul⁹ videbat: q̄ secuti fūt eū. Ihñ Aug. Quid magnū erat vt cos ꝓtinuo ira absoꝛberet: z p lapidib⁹ infernū daret: sz tūc patia erat exercēda nō poterāt: vt nobis patie daret exēplū. Circa p̄ñs euā. vbi ōz: Tulerunt g̃ lapides vt iacerēt i eū. Notādū q̄ Hugo de p̄to dicit: Xp̄s passus ē ꝓmoꝛ nob abluēdis: qz magnis soꝛdib⁹ pctoꝛ inuoluti eram⁹. vñ Apoc. i. Lauit nos i sāguie suo. Scōo passus ē p nob redimēdis: qz oēs sub ptāte diaboli tenebamur p debito ꝓmoꝛ parētū ad iferos descēdētes. ¶Ihō xp̄s se tradidit vsq̄z ad moꝛtē vt nos libaret. Esa. liij. vulnerat⁹ ē ppt̄ iniq̄tates nr̄as: z attrit⁹ ē ppt̄ scelera nr̄a. Et sic xp̄s nos lauit z redemit. In cui⁹ figura de latere xp̄i pdēz i cruce exiuit sāguis z aq̄: vt ōz Joh. xix. s. aq̄ ablutōis: z sāguis redēptōis. Tercio ē passus p nobis viuificādis. qz oēs i petis moꝛtui eram⁹. ¶Ihñ Bze. Moꝛtē nr̄az sez culpe moꝛtēdo destruxit. Exēplū sic pellican⁹ effundēdo sanguinē

meū: vidit z gauisus est. Dixerunt g̃ ad eū iudei: Quinq̄ginta annos nōdū habes z Abraā vidisti. Dixit eis iesus: Amē amen dico vobis antēq̄z Abraā fieret ego sum. Tulerūt g̃ lapides vt iacerēt in eum. Jesus aūt absc̄ōdit se z exiuit de templo.

¶In die Palmarum.

Hillo tpe: Cū appꝛo pinq̄sset Jesus hierosolymis z venissz bet⁹ phage ad montē oliueti tc̄. Hoc euā geliū cū sua postilla require in prima dñica aduentus.

suū sup filios moꝛtuos resuscitat z viuificat: sic z xp̄s p suū sāguinē nos viuificauit. ¶Ihñ i p̄s. ci. Silis fact⁹ suz pellicāo. Quarto passus ē p nobis saluādis. qz oēs moꝛtali infirmitate pstrati iacebam⁹. vnde p̄s. cvi. Misit ꝓbū suum z sanauit eos. Vnde Augz. ō latere i passiōe xp̄i fluxe rūt oia sacra q̄ sī aie lāguēt z efficacissime medicie. Quinto passus ē p nobis ad celū ciuitatē nr̄az reducēdis z itromittendis: qz oēs exulabam⁹. Exēplū: sic reprimicēs rege inimicū suum q̄ cū z subditos suos sibi abstulerat vicit eū cathenis i carcere: z bona ei⁹ diripit: z oēs captiuos q̄s tenebat liberat z exules ad ciuitatē reducē. Sic xp̄s fecit diabolo quez i cruce debellauit z in infernuz cathenis vinctum misit: z oīs hoies quos tenebat captiuos liberauit z ad celum reduxit.

¶In die festo Pasce. fm Mar. xvi.

Hil tpe Maria magdalene z maria iacobi z salome emerūt aromata: vt venientes vngerēt ihm. Et valde mane vna sabbatoꝛ veniūt ad monumētū oꝛto ia sole. Et dicebāt ad inuicē: Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio

Aria magō. Mat. xvi. Hysto. h⁹ euā. facta ē anno xp̄i. xxxiij. z totidē diebꝰ q̄t fluxer̄t a festo natal' dñi vsq̄z ad pasca sequēs. vi kal' aplis: luna. xvij. idicōe. vi. Ante iitiū illi⁹ euā. scribit s. marcus q̄ ioseph ab arimathia ciuitate accepto coꝛpe iesu inuoluit syndone mūda. z posuit eū i monumēto suo nouo qō erat excisū i petra: i q̄ nondū q̄sqūz posit⁹ fuerat: z aduoluit lapidē ad ostiuz monumēti. Maria aūt magō. z maria iacobi aspiciebāt vbi poneret. ¶Et cū trāsissz sabbatuz maria magō. z maria iacobi z salome tc̄. In h̄ euāg. ꝓmo fit mētio ō deuotōe illaꝛ scrāꝛ mulieꝛ q̄ fuer̄t tres: q̄ dilexer̄t xp̄m i vita: qz sequebāt eū: z alie multe mulieres q̄ mistrabāt ei ō facultatib⁹ suis. Dilexer̄t eū etiā i moꝛte: qz seq̄bāt eū i cruce pendētē. Dilexer̄t eū p⁹ moꝛtē: ō vngēta poꝛtauer̄t vt coꝛp⁹ ei⁹ vngerēt: z h̄ ē qō h̄ dī. ¶Maria magō. ¶q̄ fuit soꝛoz s. Marthe et s. lazari. z maria ia. ¶miorz: q̄ cleophe filia fuit z vxoꝛ ipsi⁹ alphei. z maria sa. ¶silia et vxoꝛ zebedei: et mr̄ illoꝛ duoꝛuꝫ apl̄oꝛ. s. iacobi miorz z iohā. euā. z ꝓma illaꝛ nihil xp̄o attigebat nisi fide et deuotōe. s. magō. Alie due erāt matres xp̄i. s. soꝛores marie virgis. emer̄t aro. ¶.i. vnguēta aromatica. vt venientes ad monumētū. vngere. tc̄. ¶.i. coꝛp⁹ dñi iesu qō ō cruce positū videret i sepulcro reponi. Cōsuetudo ei erat iudeoꝛ vngere coꝛpa moꝛtuoꝛū vt ꝓseruarēt a feroꝛe: ab icieratōe z aym̄iū coꝛrosiōe. Sz ille mulieres erāt decepte: qz cū coꝛp⁹ xp̄i deitate cēt ibalsamatū si p mille ānos iacuissz i ꝛa nec potuissz putrefieri nec icierari: nec inde ꝓmes gñari. vñ i p̄s. xv. ōz: Nec dabis sc̄m. tuum. vi. coꝛ. ¶ val. ma. ¶Jaco. ianuē. si erat valde mane: quō oꝛt⁹ erat ia sol. Dōz ē q̄ ille mulieres i ciuitate hītabāt: sepulcꝛ ūt extra ciuitatē erat:

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝛ sic valde mane venīūt. i. venire icipiūt: sz iā ortꝰ erat sol qñ quenerī ad monumētū. Vel sol ōz ipe xp̄s q̄ ortꝰ erat. i. surrexit⁊ vna sabbatoꝝ ⁊ intellig: dū ē pma die a sabbo q̄ nūc dñica dies ōr. Judei ei dies noiant a sabbato dicētes: pma sabbatoꝝ: scōa sabbatoꝝ ꝛc. ⁊ veniūt ad mo. ⁊ Querit ḡre ꝑgo maria nō vēit cū ist̄, mulieribꝫ ad monumētuꝫ. Rn. q̄ b. virgo maria sciebat q̄ xp̄s resurrexerat: ꝛ q̄ i monumēto corꝑ eiꝰ nō erat. Nā pie credēdū ē q̄ añ oēs boies iaz sibi appuerat: nā xp̄us p̄ce pit honorāf p̄ez ꝛ matrē: sz q̄lis honoꝛ ēēt si alicꝫ vltra mare venīens pīoas extraneas p̄mo visitaret: ꝛ mīez ō sua absentia desolataꝫ vltro visitādā accederꝫ Sic xp̄s mīez nō multū honorasſz si pus alios ō sua resurrectiōe letificasſz ꝛ tādē mīi ōsolate appuisſz. Jtē q̄ ipsa p̄ ceteris boibꝫ i moꝛte sua maioꝛi doloꝛe pfusa fuit: nō merito p̄ oibꝫ hoibꝫ ō resurrectōe sua p̄mo letificari debuit⁊ ortō iā sole ⁊ i. ad ortū appꝛopīq̄nte ⁊ dīce. ad iui. q̄s reuol. no. lapi. ab ostio mo. ⁊ Ly. q. d. Non possumꝰ reuoluere p̄ nos īpas: q̄⁊ erat q̄p. ma. val. ⁊ Pro q̄ sciēdū q̄ monūm̄tū triplr clausū erat. s. grādis lapidis ad ostū aduolutōe sigilli appositōe: ꝛ militū deputatōe: sz xp̄s q̄ exiuit ō clauso vꝛoꝝgis: ipe ō sepulcro exiuit saluis sigill⁊ Et respicientes vide. reuo. la. ⁊ p̄ angelus q̄ venerat ad manifestādā xp̄i resurrectoꝝ factā: vt p̄z Mat. xxviij. Angelꝰ aūt dñi descēdit ō celo ꝛ reuoluit lapidē ꝛ sedit ꝛc. ⁊ Et introeuntes i mo. ⁊ i. itra clausuraꝫ q̄ erat circa monumētū⁊ videūt iuuenē sedētē i dextris coop. stola cā. ꝛ obstu ⁊ Mat. xxviij. Ecce terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ. Glo. sicut terra i passione tremuit: ꝛ mota ē i tristicie signū: sic i resurrectōe mota ē i signuꝫ letīcie. Silr sol clarioꝛ apuit i illa die. Vñ Maxim⁹ i ꝑmone. Nā ꝛ solē ī p̄m arbitroꝛ clarioꝛē solito i hac die. Hēc ē eīn vt i eiꝰ resurrectōe gaudeat i eiꝰ passiōe ꝺoluit⁊ q̄ dicit illis nolite expaueſcere ⁊ Jnuaserat ei cas tioꝛ ex īsolita apparitōe angeli: ꝛ ex visiōe custodū: q̄z iacebāt tāq̄ moꝛtui⁊ Jhm que. naza. cru. surre. nō ē hic ⁊ Raba. nō ē hic ⁊ p̄mia carnis: q̄ tn vbiq̄ ē p̄sentiā maiestatis⁊ Ecce locꝰ vbi po. eum ⁊ q. d. Si mihi nō vultis credere vacuo credatis sepulcro⁊ sz ite dicite discipulis eiꝰ ꝛ Petro ⁊ Unde Gre. Petrū vocat ex noie ne despet ex negatōe: si eīn eū noiatim nō exp̄meret q̄ mgr̄m negauerat: ve̅re ad discipulos nō auderet. Vñ Hiero. sp̄aliť dicit petro: q̄z idignū se iudicabat discipulatu

monumēti: Et respicientes viderī revolutū lapidē: erat q̄ppe magnꝰ valdē Et introcūtes i monumētū viderī iuuenē sedētē i dextris cooptū stola cādida: ꝛ obstupuerī. Qui dicit illī Nolite expauescere. Jhm q̄rit⁊ nazarenū crucifixū: surrexit nō ē hic. Ecce locꝰ vbi posuerī eū: sz ite dicite discipulis eius ꝛ petro: q̄z p̄cedet vos i galyleā. Ibi eū videbitis sicut dixit vobis. ¶ Feria. ij. pasce. fm Lucā. xxiiij.

dū teī negauit mgr̄m: sz petā nō nocēt q̄ñ nō placēt⁊ q̄z p̄cedet vos i galyleā: ibi eū videbitz ⁊ s. p̄sonaliť⁊ sic dixit vob ⁊ s. iminēte sue passiōis xp̄e: vt patz Mat. xxvij. Postq̄ ãt resurrexero p̄cedā vos i galyleā ibi me videbitis. Unde ō h̄ etiā h̄ Mat. xxviij. q̄ pꝰ resurrectōz xp̄i. xi. discipuli abierūt i galyleā i mōtē vbi ꝑstituerat illis iesus: ꝛ videtes eum adoꝛauerūt. Notāduz q̄ ex euāgelijs colligiť q̄ xp̄s decies apparuit pꝰ resurrectiōez suā: ꝛ i ip sa die resurrectōis q̄nquies apparuit ad coꝛroboꝛādū fidē i coꝛdibus fidelīū suoꝝ. Pꝛimo soli marie magdalene sub specie hoꝛtulāi: vt p̄z Joh. xx. Scōo mulieribꝫ de sepulcro redeuntibꝫ se ostēdit: ꝛ eas de sua resurrectōe letificauit: vt p̄z Joh. xx. Tercio ostēdit se Petro ꝓpter abnegatioem xp̄i mesto: vt p̄z Luce xxiiij. Surrexit dñs vere: et apparuit simoni. Quarto duobus discipulis i emaus eūdē ꝛ ō ipso loquētibꝫ i spē pegrini: vt p̄z Lu. xxiiij. Quinto. x. aplis cū sero ēēt ꝛ fozes eēnt clause ꝓpt metū iudeoꝝ: venit ie sus ꝛ stetit i medio eoꝝ ꝛ dixit eis pax vob: ꝛ thomas tūc nō erat cum eis: vt p̄z Jo. xx. Jstas. v. apparitōes repetat sacerdos i missa q̄ndōcūq̄ ꝑ tēdo se ad ꝓpm: ita q̄ tercia q̄ fit i silētio significat apparitōz factā Petro: eo q̄ nescit vbi facta sit. Sexto apparuit oibꝫ discipulis p̄ñte thoma. s. viij. die resurrectōis: vt p̄z Jo. xx. Septimo ad mare tyberiadis vt p̄z Jo. xxi. Octauo. xi. discipulis i galylea i mōte: vt p̄z Mat. xxviij. Nono. xi aplis recūbētibꝫ i cenaculo i hirlm: vt p̄z Mar. vi. Decimo i mōte oliueti q̄ñ ascēdit i celū: vt p̄z Lu. xxiiij. ꝛ q̄ꝫ pluries apparuerit: nō tñ legiť plures apparitōes eiꝰ i euāgelijs pꝰ resurrectōz suā: q̄z oia nō sunt scꝑta vt Jo. fatet. Unde circa euā. q̄ō loq̄t ō tribꝫ multieribꝫ ē sciēdū q̄ mulieres cōit habēt tres laudabiles ꝺdicōes. Pꝛia ē q̄ freq̄nť sunt verecūde. Nō q̄z timide sūt ꝛ valde appetitiue laudis: tō timēt ibōesta facere. Scōa ē q̄ cōiter sunt pie ꝛ mificoꝛdes. Nō: q̄z molle coꝛ habēt nō potēres duꝛ ꝺd sustiere. Tercia ē q̄ cōit excedunt: q̄z si sunt mificoꝛdes nimis sūt tales: si crudeles tūc nimis sunt tales: silr ō verecūdia ꝛ iuverecūdia. Silr etiā h̄nt tres malas ꝺdicōes. Pꝛima ē q̄ cōit sť garrule ꝛ litigiose. Scōa ē q̄ sunt supbe. Tercia ē q̄ sť icredule ꝛ supstitiose pl⁹ q̄ viri: ꝛ h̄ habēt ab Eua q̄ plus credidit spēi q̄ deo.

Mar. 16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vlo ex discipul' Lu.xxiiij. Hoc euã.factũ ẽ eodẽ die q̃.s.imediate sigtũ ẽ.Añ initiũ illi⁹ euã.scribit s.Mar.q ihs surgẽs mane ꝓma sabbati appuit ꝓmo marie magõ.ỏ q̃ eiecerat.vij.demõia.Illa vadẽs nũciauit his q̃ cũ eo fuerãt.Et illi audiẽtes q⁹ viuebat z visus eẽt ab ea nõ credidẽrt:tũc seq̃t euã.hodi.| Duo ex discip.rẽ.

Supi⁹ ꝓbata ẽ resurrectio xp̃i p appitõz factã deuotz mulieribꝰ:sicut i euãgz.hesterno dictũ ẽ

Hic ãt ꝓbat resurrectõ xp̃i p appitõz factã duob⁹ discipul' itinerãtibꝰ q̃ dicit euãg.hodiernũ | duo ex discipul' ihesu | Boz.nõ ex.xi.apostol' sz ex.lxxij.discipulis q̃rũ vn⁹ vocabat Cleophas:ali⁹ ỏz fuisse Lucas euãgelista:q̃ ex humilitate nomen suũ tacuit | ibãt ipsa die | .s. resurrectõis dñice | i castellũ qỏ erat | .s. distãs | i spacio stadioz.lx. a hierl'm nomie emaus | Sciẽdũ q̃ stadiũ ỏz a stãdo:z hz.c.z.xx.passus. Vñ ỏz q̃ hercules tot passus sb vno ãhelitu currebat z tũc stabat vñ stadiũ ỏz spaciũ vni⁹ cursus:z.xvi.stadia faciũt vnũ miliare z vnũ miliare mille pasꝰ ꝓtier:vñ pz q̃ emaus nõ distat a hierl'm p q̃rtuoz leucas itegre:sz deficiũt q̃rtuoz stadia | Et factũ ẽ duz fabu.et secũ q̃re. | nõ ỏ vanis sz ỏ his q̃ acciderãt:scz de opib⁹ ihu et morte ei⁹ | z ipse ihs appro. | Boz.s.corpalit et etiã spualit | ibat cũ illis | trãꝫ socꝰ itineris. Et fm glo.vt suã ꝓmissiõz iplerer.Dixerat em vt hz Mar.xvi. Vbi duo vel tres cõgregati fuerint i nomie meo:ibi ego sum in medio eorũ. Nã de corpe glorificato dicit Aug. q̃ vbicũq; voluerit spũs ibi ꝓtinus erit et corpus | Oculi aũt eoz tenebanꝰ ne eũ agnoscerẽt | Lyra quia incredulitas et dubietas eoz demerebat q̃ xp̃us cognitiõem sui corpis ab eis retardaret. Vnde Grego.de se loquentib⁹ psentiaz exhibet:sed de se dubitantibus speciem cognitõis aufert | Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones quos cõfertis ad inuicẽ ambulantes z estis tristes | Nõ querit ex ignozãtia:sed vt ex eozum responsione incredulitas z dubietas eozũ cõueniẽtius arguat | Et respõdẽs vnus cui nomẽ Cleophas dixit ei:Tu solus pegrinus es i hieruſalẽ | Ly.i. cũ multi valde peregrini his diebus venerint i Hieruſalẽ: z de diuersis mũdi ptibus mirum ẽ q̃ tu solus inter alios pegrinos es que sunt nota ãlis pegrinis ignozas | Quib⁹ ille dixit:q̃. Et illi dixerũt ei:ỏ ihu nazareno q̃ fuit vir ꝓpha potes i oi ope | .s.miraculoz | z fmõe | .i. pdicatõis z doctne. Oẽs em sic ꝓbaz cũ hẽbãt:q̃ ỏz | cozã deo z oi pplo | nõ cozã sũmis sacerdotib⁹ vñ sequit | z quõ sumi sacerdotes z pncipes nri | Boz. sumi sacerdotes vocãt hic plati clericoz:pncipes vo plati laicozũ | tradiderũt eũ | .s.pilato | i dãnatoz mortz z cruci.eũ | qz ad istãtiaz petitoz iudeoz pilat⁹ fecit euz crucifigi | nos ãt spabam⁹ | .q. d.iã euanescit spes nra | qz ipse redẽptur⁹ esset isrl' | Boz. s.a tpali fuitute romãoz: z ỏ spũali futtute demonum et pctoz. Sic ei pdictuz erat i ps.cxix. Apud dñz misedia z copiosa apõ eũ redẽptio | z nũc sup hec oia tercia dies ẽ hodie q̃ hec facta sũt | s.dies resurrectõis adiecz q̃ hec facta sũt .i. a die paſceues q̃ xp̃s passus fuit z sepult⁹ | sz z mulieres q̃dã ex nris | vicz maria magõ. maria iacobi z maria salome | terruerũt nos:q̃ añ lucẽ fuerũt ad monumẽtũ:z nõ iuẽto corpe ei⁹ | qz xp̃s iã resurrexerat:nõ ỏ nocte sz magz i pũcto diei qỏ vocat diluculũ | venerũt dicẽtes se etiã visiõz ãgeloz vidisse | .s. visiõe corpali i assumpt⁹ corpib⁹ | q̃ dicũt eũ viuere | sz discipuli nõ credebãt ꝓbis mulieꝫ plene | z abierũt q̃dã ex nris ad monumẽtũ | .s.petr⁹ z iohes | et ita iuenerũt sic mulieres dixerũt | nõ q̃rtu ad visiõz ãgeloz seu auditõz ꝓboz ab ipꝰ sz qz iuenerũt sepulcz vacuũ corpe:z sola litheamia remãsisse | ipm vo nõ iuenerũt:z ipse dixit ad eos | .s.ex rnsiõe eoz arguens eos | O stulti | ꝓpt cecitatẽ itellect⁹ | z tardi corde | ꝓpt tarditatẽ affect⁹ | ad credendũz i oib⁹ q̃ locuti sũt ꝓphe | de xp̃i morte z resurrectõe:quas scpturas debebãt itelligere:maxie qz fuerãt cũ xp̃o pncipalit qñ discipulis talia loquebat | nõne sic oportuit pati xp̃m | Ly.iũ ꝓpt pzis pozdiatõz:tũ cria ꝓpter xp̃i exaltatõz:tũ ꝓpt hũanã redẽptõz:tũ ꝓpt scpturaz ipletõz | z ita intrare i gloriã suã | .s.p passiõz z mortẽ tãꝫ p artã viã z p angustã portã: ex hỏ pz q̃ fatui sunt q̃ sine tribulatõib⁹ volũt intrare gloriã alienã cũ xp̃o p passiõz suã intrauit i gloriã ꝓpriã:z hỏ ꝓpter nrãz iformatõz.s.vt discam⁹ q: p multas tribulatões oportz nos intrare i regnũ celoz vt hz Act.xiiij | z iepte a moyse z oib⁹ ꝓphis ꝓcẽs ei ỏ ipso ꝓphauerãt vt testat b.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Petr⁹ Act. x. Huic oēs pphē testionū phibēt | iterp̄tabat | illis i oib⁹ scpturꝫ q̄ ō ipso erāt | Ly. nō q̄ oēs scpturas q̄ ō xpo sūt explicaret: qō tā i bzeui tpe nō fieret: sz explicabat q̄tū sufficiebat ad xpo sitū ostēdēdū | et appzopinq̄uēr castello q̄ ibāt | .s. duo p̄dicti discipuli | z ipse | .s. dñs ihs | finxit se lōgi⁹ire | Glo. talē exhibuit se eis i cozpe q̄ lis apud eos erat i mēte. s. extraneū z lōgi⁹ituz. Ūñ Ualdric⁹ dic̄: Si q̄s dat p aliq̄ op⁹ vel p verbuz uplex aliq̄d itelligere q̄ nō ē: nō in rēc̄one fallēdi sz intentōe utilitatis p̄sequēdꝫ talē simulatōz nō esse pctm̄ | z coegerūt illū | .i. obnixe rogauerūt desiderātes adhuc audire ihm Ūñ Gze. h̄ exēplo colligit q̄ pegrini nō solū ad hospitiū vocādi sūt: sz etiā trahēdi | dicētes mane nobiscuz | Ecce optima petitio: petunt ei diuinā cohabitatiōz z mānsiōz | q̄m aduespascit z iclinata est iā dies. Et intrauit cū illis. Et factū ē dū recūberet cū illis: accepit panē z bñdixit z fregit: z porrigebat illi. Et aperti sūt oculi eoz z cognouerūt euz: z ipse euanuit ex oculis coz. Et dixerūt ad inuicē. Nōne coz nr̄m ardēs erat i nobis duz loqueret i via z aperiret nobis scripturas. Et surgentes eadem hora regressi sunt in Hierl'm: z inuenerūt congregatos undecim z eos q̄ cum ipsis erāt dicētes q̄ surrexit dñs vere: z apparuit Simōi. Et ipsi narrabāt q̄ gesta erāt i via: z quō cognouerūt eū in fractione panis.

¶ Feria. iij. pasce. fm Lucā. xxiiij.

In illo tpe: Stetit ie-sus i medio di-scipuloz suoz: z dixit eis pax vobis ego suz nolite timere. Cōturbati ꝓ z ꝓterriti estimabant se spm̄ videre. Et dixit eis: Quid turbati estꝫ z cogitatōes ascēdūt i corda vra. Uidete manus meas z pedes q̄z egoipe sū: palpate z videte q̄z spūs carnē z ossa nō hz sic̄ me videtis hz̄e. Et cū h̄ dixissꝫ ostēdit eis man⁹ et pedes. Adhuc autē illis nō credētib⁹ z mirātib⁹ p̄ gaudio dixit: Habetꝫ hic aliq̄d q̄ manducēt? At illi obtulerūt ei ptē piscis assi z fauū mellis. Et cuz mānducasset cor̄ eis: sumēs reliq̄as dedit eis z dixit ad eos: Hec sūt verba q̄ locutus sum ad vos cū adhuc essem vobiscū

Tetit Jhs zc. ſ Lu. xxiij. Jo. xx. Hoc euā. facētū ē anno z die q̄. ē. s. i die pasce. Ūñ initiuz illi⁹ euā. scribit s. Joh. q̄ Maria magd. vidit ihm stārē: z nō sciebat q̄z ihs est. Dixit ei ihs: Mulier q̄d ploras: quē queris. Illa estimās q̄ hortulan⁹ esset dicit ei: Dñe si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū z ego eū tollā. Tunc postmodū sequit euā. hodie. | Stetit ihs i medio discipuloz suoz | Gor. cū discipuli inf se loquerēt ō resurrectōe dñi nr̄i ihu xp̄i: iā ei erat eis nūciata a mulieribꝫ z a Petro z a Jobe q̄ currebāt sil' ad monumētū. z ab istis duob⁹ discipulis ō emaus redeuntibꝫ. z isti duo narrabāt discipulis q̄ gesta erāt i via: z quō cogn̄uerūt eū i fractiōe panis | Cum aūt hec loqrēt stetit ihs i medio eoz | Erāt em̄ discipuli cōgregati timore ei⁹: z tō stetit i medio eoz iplēs illud q̄d aū dixerat Matth. xviij. Ubi duo vel tres fuerint congregati i nōie meo: ibi suz i medio eorum | z dixit eis: pax vobis ego suz nolite timere | .i. q. d. nō timeatis: ego suz q̄ pacē vob⁹ pmisi z p̄dicaui: z tō ex auditu saluatōis potestꝫ me cognoscere | Cōturbati ꝓ z ꝓterriti | q̄z clauſ ianuis dñs ihs ad eos intrauit | estimabāt se spm̄ videre | Ly. diuia q̄uidētia pmissi sūt dubitare ad maio

scz q̄s congregatos inuenēt | q̄z surrexit dñs ꝓ: z apparuit simōi | .i. Petro Ūñ aūt ista apparitio facta sit nō legit expresse: sz tūc credit fuisse facta q̄ñ Petr⁹ cucurrerat ad monumētū: z viderat litheamia posita abijt mirās secū q̄ factū fuerat. Notādū q̄ p̄ oib⁹ virꝫ petro ꝑus apparuit p⁹ resurrectoz suū: z h̄ fecit fm Gor. triplici rōne. Primo vt petm̄ trine negatōis ei idultū ostēderet ne desperaret. Scōo vt facto eū doceret q̄liter subditis suis penitēti⁹ bus ꝓdescēdere deberꝫ q̄tūcūq̄ peccassēt Tercio petrōib⁹ oib⁹ spem miscōie z venie daret: ostēdēdo q̄ petrōes nō despiceret | z ipsi narrabāt q̄ gesta erāt i via | sz quō arguebat duricīā eoz: z q̄lit exposuit eis scpturas | et quō cognouerūt eū i fractōne panis | q̄z videt eū bñdicere: frāgere z distribuere panē: sic̄ solebat facere inf discipulos suos ante mortē suā.

rē certificatōz fidei de xp̄i resurrectōe | z dixit eis | .s. eos dulcit ꝓsolan
do | qđ | .i. de q̄ cā | ꝺturbati estis z cogitatōes ascēdūt i corꝺa vīa: vi
dete manꝰ meas z pedes meos | ꝑ dicit xp̄s cicatrices vulnez q̄s retinu
erat i manibꝫ z pedibꝫ | qz egoipse suꝫ | q̄ passus fui z resurrexi | palpa
te z videte: qz ſpūs carnē z ossa nō hz sicut me videtis hr̄e | Goz. resur
rectio eī vera ē i vera carnez ossibꝫ | z cū ꝑ dixiſſz ostēdit eis manꝰ z pe
des | .i. cicatrices ma
nuū z pedū | Adhuc ill'
nō credēnb' | .s. pfecte:
icipiebāt tī iā alicꝫtu
lū credere | z mirātib' |
scz de rei nouitate | pre
gaudio | eꝰ pñtie: ꝓmo
q̄dē territi sed postmo
dū gauisi: vt pz Jo. xx
Gauisi sūt discipuli vi
so dño. Et postq̄ xp̄s
discipulis resurrectoez
suā ꝓbauit p visū z ta
ctū: tūc pꝰ ꝑ stari ꝓbauit eā p gustū dī. | habez ꝑ aliq̄d qđ māducet A
illi obtulerūt ei ptē pisc̄is assi z fauū mell' | Ipse eī erat pisc̄is assus p
būane nature passiōz. Ūñ glo. pisc̄ assus ē xp̄s passus. .s. i genere passi
onis assaꝰ z fauꝰ mellis p diuīe nature dulcedinē. Goz. hec duo sīgnt
duo q̄ deo offerre debemꝰ. .s. pisc̄ē assū p carnis mortificatōem: z fauuz
mellis p mētis deuotōz | z cū māducassz cozā eis | .s. ad maiozē certitu
dinē: vt testes ēent ꝺ visu | sumēs reliq̄as dedit eis | .s. ad maiozē ꝓba
tiōz q̄ veracit residuū māducasset: z postq̄ xp̄s ꝓbauit resurrectiōz su
am q̄ntū ad visuz: tactū z gustū: hic ꝓbat eā q̄ntū ad auditū dī. | Hec
sunt verba q̄ locutꝰ sū ad vos cū adhuc ēez vobiscū | .s. i carne mortali
ante passiōz meā | q̄m necesse ē impleri oia q̄ scpta sunt i lege moysi z p
phetis z psalmis de me | vt pz Mat. v. Donec trāseat celū z tra: iota
vnū aut vn' apex nō pteribit a lege donec oia fiāt | Tūc aperuit illis sen
suꝫ | .i. intellectū p graz interna vt itelligerent scpturas | z dicit eis | q̄m
sic scptū ē: z sic oportuit xp̄m pati z resurgere a mortuis: z p̄dicarei no
mie eiꝰ pniam | .s. ex pte bois | z remissiōz petōz | ex pte dei: cui soliꝰ est
petā dimittere. Act. iiij. Nō ē aliud nomē sub celo datū hoibꝫ i q̄ oporteat
nos saluos fieri | i oēs gētes | nō vnā tm̄: vt pz Mat. xvi. incipiētes a
hr̄m: qz hr̄m ē i medio ꝺre habitabilis: z ab illo loco ꝓuenīēter ince
pit p̄dicatio euāgelij vt p apostolos z alios xp̄i discipulos circūq̄q; p
orbē dispsos: i oēz terrā exiuit sonꝰ eoꝝ p̄dicatōis ſm q̄ ꝓpheratū fuerat
i ps. xviij. In oēm terrā exiuit sonꝰ eoz. Et i signū huꝰ xp̄s i die ascēsio
nis mittēs discipulos suos dixit eis: Ire i mundum vniuersum p̄dicate
euāgeliū oī creature. Circa p̄sens euāg. vbi ꝺz | Stetit ihesus i me
dio discipuloꝝ | Notādū q̄ ihesus pꝰ resurrectōz suā i medio discipuloꝝ

qm̄ necesse ē ipleri oia q̄ scpta sūt in
lege Moysi z pphis z psalmis ꝺ me
Tūc aperuit illis sensuz vt intelligerēt
scripturas: et dixit eis: Qm̄ sic scri
ptuz est: z sic oportebat xp̄m pati: et
resurgere a mortuis die tercia: z p̄e
dicari in nomīe eius penitentiaz z re
missionem peccatorū in oēs gentes.

suoꝝ stetit. Jn ꝑ docet mediū tenere i cūctꝫ ꝓbis z oꝝb' nr̄is. Locꝰ eī
medꝰ tuꝰ ē. Exēplū: si chorꝺā i cithara artifex tēdit multū rūpit: si pa
rū murmurat vel nihil sonat: si mediū dulcit cātat. Seqr̄ hic i euā. cuz
māducassz cozā eis. Querit vtꝝ resurgētes āpliꝰ comedāt z bibāt. Rn̄
det Hugo ꝺ ꝓto: q̄ nec boni nec mali ampliꝰ comedēt z bibēt. Ad qđ ei
comederēt bti cū nūq̄z famescāt: vt pz Apoc. xij. Sancti nō esurīēt neq; si
tiēt āpliꝰ Dānati aūt si
famescāt nō hēbūt qđ
comedāt. Et si obiciꝫ:
q̄ xp̄s pꝰ resurrectōz co
medit. Dicēdū q̄nō co
medit xp̄s necitatez vel
delectatōz: sz vt ostēde
ret se eundē eē q̄ puꝰ cū
eis ꝓmederat z biberat

¶ Sabbato Euā. fm Joh. xxi.

In illo tpe Māifestauit
se iterꝝ ihs discipul'
suis ad mare tyberiadis. māi
festauit āt se sic: erāt āt sil'simō petrꝰ z
thōas q̄ ꝺr̄ didimꝰ z nathanael q̄ erat
a chana galilee. z filij zebedei. z alij ex
discipul' eiꝰ duo. Dicit eis simō petrꝰ

Manifestauit se
m iterꝝ ihs Jo. xxi
Lu. xxiiij. Hy
storia huiꝰ euā. facta ē
pꝰ octo dies festi pasce: āno xp̄i q. s. Aū initiū illiꝰ euā. scribit s. Johā. i
xx. ca. q̄ iesus dixit thome: qz vidisti me thoma credidisti: bti q̄ nō vide
runt z crediderī. Tūc postmodū sequit euā. hodier. | Manifestauit se
iterꝝ ihs | Tho. supdicte manifestatōes xp̄i facte sūt i iudea: hec aūt i ga
lylea: illa inꝰ ista fozis: qz magnā ptē timoris discipuli postposuerī: ō
vltra i domo ꝓclusi nō erāt vt pus: sz i galylea iuerī vbi illa appitio fa
cta ē. Dī g̃ | Postea aūt māifestauit se iterꝝ ihs | Ly. facto inf̄uallo tpis
qz nō manebat ꝓtinue cū apl'is. nec ꝓuersabat ꝓtinue cū eis: vt ostēderꝫ
se resurrexisse ad vitā imo: talē ab hoibꝫ huiꝰ mūdi sepatā | ad mare ty
beriadis | qđ est stagnū i genezareth. alio noīe ꝺr̄ mare galylee. Ex qđ
māifeste appet q̄ illa apparitio facta ē i galylea vbi ē illud mare: p̄cedē
tes apparitōes fuerūt i hierl'm: ex qđ apli tā ꝓfecti abierī i galyleam
vbi ꝓmiserat se eis māifestaturꝝ: vt pz Mar. vl. | Māifestauit aūt se
sic | .i. p modū q̄ sequit | Erāt aūt sil'simō petrꝰ | Jsta duo noia euāge
liste Joh. sil'q̄ugit: qz simō fuit nomē eiꝰ ꝓmū. Petrꝰ aūt erat nomē si
bi ꝺ nouo a xp̄o ipositū: z ꝑ xp̄i fidelē xp̄i ꝓfessiōz: qz dixit: Tu es xp̄s
filiꝰ dei viui | z thomas q̄ ꝺr̄ didimꝰ: z nathanael q̄ erat a chana galilee
z filij zebedei: z alij ex discipulis eiꝰ duo | Tho. z ita erāt. vij. ad ifinuā
dū q̄ illi digni sunt diuia visiōe z allocutōe q̄ septē donis spūsscti, sunt
ornati | Dicit eis simō petrꝰ vado piscari. Dicūt ei: venimꝰ z nos tecū |
Ly. erāt eī paupes: z iō ad pcurādū necessaria vite licite poterāt redi
re ad exercēduz negociū qđ sine petō poterat exerceri: xp̄i qđ paulꝰ artē
scenofactoriā didicit quā aī nō sciuit: vt cū necitas occurreret vel vtili
tas ecclesie ꝺ laboze suo viueret: vt hī Act. xx. | z exierūt z ascēderī i na
uim: z illa nocte nihil p̄cideri | Ly. ꝑ factū ē vt captio seqns mḡifeste

miraculosa apperet| mane ãt iã facto stetit ihs i littore ñ appuit sup aquã sic ante passiõz fecit:qñ videt ipm sup mare ambulãtẽ:sz i littore.i.i ra solida:ad ostẽdẽdũ q ampl⁹ nõ erat i fluctib⁹ vite corruptibilis:sz magz trãsierat ad statũ vite imortal| nõ tñ discipuli coḡuert qz ihs ẽ| Vñ Lhrist.nõ mox ostẽdit seipm vt p miraculũ qõ factur⁹ erat coḡsceret eũ:ḡ locut⁹ ẽ eis tãq̃ extraneis di.| pueri nũq̃d pulmẽtariũ habetz| .i.aliq̃d qõ p̃t decoq̃ z comedi. Pulmẽtariũ est panis qõcũq̃ ꝯdimẽtũ siue piscis sit siue qõcunq̃ aliud qõ nos cõiter dicim⁹ pulmẽtũ| Rñderũt ei nõ| Ly.credebãt em̃ eũ ee aliquẽ mercatorẽ q̃ vellet pisces emere| Dixit eis:mittite i dexterã nauigiũ rhete z inuenietz| Ly. p̃dicit certitudinalit effectũ futur̃ vt ad sequẽtia habeãt animũ magis attẽtũ| Miserunt ergo z iã nõ valebãt illud trahere p̃ mltitudine piscium| Ly.ex q̃ p̃z q̃ pisces isti fuerũt ibi miraculose adducti: vel ex tute diuia ꝺ nouo formati:qz tota nocte ibi q̃siuert z nihil inuenerũt| Dixit ḡ discipul⁹ illi quẽ dili.ihs| .i.tobes| petro| erat em̃ sibi familiarz. Tho. Notãdũ q ꝺ notãt ꝓprietates illoꝝ duoꝝ apl̃oꝝ.s.petri z iohis. Petr⁹ em̃ fuit feruẽtior:ꝺ pm⁹ ad ihm venit. Johã. acutior:ꝺ pmo eũ agnouit| ds ẽ| sic em̃ vocabãt dñm añ passiõz. Ly.puritas mẽtis z corpis maxie disponit hoiez ad cognitõz dei. Et ꝺ Johã. q̃ cetis purior erat tãq̃ ex̃go citi⁹ alijs coḡuit x̃pm| Simõ petr⁹ cũ audisset qz dñs ẽ:tunica succinxit se| Ly. vt cũ maiori reuerẽtia accederet ad x̃pm| erat em̃ nud⁹ .i. pauestit⁹ instar piscatorũ: vt cẽt expeditior ad piscatõis op⁹| z misit se in mare| Hic notat feruẽs dilectõ petri i ꝺ q̃ nõ potuit se ꝓtinere q̃n statim curreret ad x̃pm ihm:ḡ misit se i mare vt cit⁹ veniret ad x̃pm ex deuotiõe:qz Petr⁹ memor fuit pstine ambulatõnis sup aq̃s q̃n ad x̃pm venerat: vt habet Matt.xiiij. Domie si tu es iube me ad te venire| Alij aũt discipuli nauigio venerũt| qz nõ erãt ita feruẽtes nõ audẽtes mare intrare. Et alia rõ ẽ:qz| nõ em̃ lõge erãt a terra| z iõ etiã cito venire poterãt| sz q̃si cubitis ducẽtis trahẽtes rhete piscium. Ut ḡ descẽderũt i terrã .i.ꝺ nauigio ad littus| viderunt prunas .i.carbones| positas: z piscẽ suppositũ z panẽ .sz nõ sup prunas:sz ibi paratuz p refectõe ipoz. vnde vado piscari. Dicũt ei: venim⁹ z nos tecũ. Et exierũt z ascẽderũt i nauiz: z illa nocte nihil prẽdiderũt. Mane ãt iã facto stetit ihs i littore: nõ tñ cogn̄uerũt discipuli qz ihs ẽ. Dixit eis ie⁹sus: Pueri nunq̃d pulmẽtariũ habetis? Rñderũt ei:nõ. Dixit eis: Mittite i dexterã nauigiũ rhete z inuenietz. Miserũt ḡ: z iã nõ valebãt illud trahere p̃ multitudine piscium. Dixit ḡ discipulus ille quẽ diligebat iesus Petro: dñs ẽ. Simõ petr⁹ cum audisset qz dñs esset tunica succinxit se. erat eẽ nud⁹. z misit se i mare. Alij ãt discipuli nauigio venerũt. nõ em̃ longe erãt a terra: sz q̃si cubitis ducẽtis: trahẽtes rhete pisciũ. Ut ḡ descẽderũt i terrã viderũt prunas positas: z piscẽ suppositũ z panẽ. Dicit eis ihs. Afferte de piscib⁹ q̃s prendidistis nũc. Ascẽdit simõ petr⁹ z traxit rhete i terrã plenũ magnis piscib⁹ cẽtũquinq̃gintatribus. z cũ tãti essent nõ ẽ scissum rhete. Dicit eis ihs. venite prãdete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eũ. tu quis es. sciẽtes qz dñs ẽ. Et venit ihs z accepit panẽ z dabat eis: z piscẽ silr. Hoc iam tercio manifestatus ẽ ihs discipulis suis cũ resurrexisset a mortuis.

¶ In octaua pasce. ℞m Joh. xx.

Lhrist. Ista em̃ ꝺia diuia ꝑtute fuerũt ꝺ nouo formata ad maiorẽ discipuloꝝ ꝓfirmatõz i fide resurrectõis x̃pi| dicit eis ihs| nũc familiarit loquit eis tãq̃ discipulis| afferte ꝺ piscib⁹ q̃s prẽdidistz nũc| vñ Lhrist.ne credãt fãtasma eẽ qõ videbãt panẽ z piscẽ: iubz etiã ꝺ piscib⁹ capt̃ afferri: vt coḡnt etiã z comedãt| ascẽdit simõ petr⁹| vt mgri iussiõz ꝑficerer| z traxit| etiã adiuuãs, ꝺ alijs| rhete i terrã plenũ magnis piscib⁹ cliij. Jz ꝑm alios apostoli cepert ibi ex oi genere piscium: qz ꝑm Jsi. oim piscium qui i aq̃ natãt .cliij. gña p̃bi enumerãt| z cuz tãti cẽnt| nũero z quantitate:qz multi magni| nõ ẽ scisz rhete. Dicit eis ihs venite z prãdete| Ly. Hic notat dei benignitas:qz iuitat eos dulciter ad comedẽdũ secũ, qz cuz eis tũc comedit ad declarãdũ sue resurrectõis ṽitatẽ. Vñ Luvl.cũ mãducasset cozã eis:sumens reliq̃as dedit eis| z nemo audebat discũbẽtiũ interrogare eũ: tu q̃s es| nõ ꝓpter fozmidinẽ :sed ꝓpter cognitõis certitudinẽ quã de ipso habebãt| scientes qz dñs ẽ| z iõ frustra fecissent de ꝺ interrogatiõz| Et venit Jhs| .i. accessit ad mẽsã| z accepit panẽ| quẽ de nouo sua oipotẽti ṽtute creauerat| z dabat eis piscẽ similit| eo mõ diuidebat z distribuebat eis sicut añ passiõz suã ad declarãdã suã resurrectõez. Dicũt em̃ aliq doctores z satis ꝓbabilit:q sic diuidebat cibaria sola manu sicut alⁱ cũ cultello: z i hoc discipuli cognouert euz cũ alijs signis: sicut z discipuli cognouerũt eũ i fractõe panis Lu. vlt. Hoc iã tercio manifestatus ẽ iesus discipulis suis cum resurrexisset a mortuis| Certũ ẽ q iã pluries manifestauerat seipm: cũ in ipsa die resurrectiõis ꝺquies apparuit. Ergo ista apparitio ꝺ tercia: nõ i nũero apparitionũ sz i ordine die: qz ꝑmo appuit i die resurrectiõis: scꝺo in

octaua pasce: z tercio hic. Vñ circa pñs euã. vbi dr: Manifestauit se itez ihs discipul suis ad mare galylee. Chrisk. dicit q euãgelista noiat hic locũ vbi hec mãifestatio facta ẽ: qz illic z apli fuerãt: i q ostẽdit q iã magnã ptẽ tiorz eoz xps abstulerat vt auderẽt mãifeste exire de domo nõ ei vltra i domo recluſi erãt. Vñ hic q̃rit: cur iã z nõ pus iuert piscari. Rñ. fm Aug. qz iã mgro recedẽte nõ bẽbãt vñ vuerẽt: quã penuriã etiã xps iduxit vt i piscatõe eũ agnoscerent. Scõo querit: cur Petrus ad piscatõz redyt quã semel reliq̃t. Rñdet Greg. qz licita ars erat nutriẽdi se p artez piscandi: igit ꝛc. Sed Matthe⁹ ad thelonũ nõ resedit vltra: qz vir aut nũq̃ põt fieri sine pctõ. Querit tercio vñ receperũt nauim z rhetia q resignauerãt. Rñdet Chrisk. q mutuaꝛ a xpiãis. Quarto querit: cur nihil potuerũt capere. Respõdet q de⁹ ita disposuit: vt p miraculũ doceret eos christũ agnoscere.

Vm ergo sero esset Joha. xx Lu. xxiiij. Hystoria hui⁹ euã. facta ẽ i ipso resurrectiõis die p ꝓma pte: p scõa aũt pte i octaua pasce. Ante initiũ illi⁹ euã. scribit s. Joh. i eodẽ ca. q xps dixit Marie magdalene: Vade ad frẽs meos z dic eis: Ascẽdo ad pẽz meũ z ad pẽz vr̃m deũ meũ z deũ vr̃m. Venit maria magõ. annũciãs discipulis qz vidit dñm: z hec dixit mihi. Tũc stati seq̃t euã. hodi. Cũ g̃ sero eẽt Ly. in die apli erãt discipli xpi metũ iudeoꝝ: s i sero quiebãt ad locũ vnũ. Et io tali hora xps eis appuit dicit illa scz ꝓma die resurrectiõis vna sabbatoꝝ. i. ꝓma die p⁹ sabbatũ. Sz q̃re xps vsq ad vesperaz distulit. Respõdeo fm Chrisk. vt oĩes simul inueniret i domo: z nisi i sero nõ inuenisset eos simul ꝯgregatos. Ite i sero solẽt homines magis timere: et ita hora voluit eos ꝯsolari sua apparitõe z fores eẽt clauſ. vbi discipuli ꝯgregati xpi metũ iudeoꝝ. Qđ ex diuina ordinatõe factũ ẽ: vt ihs intrãs ad discipulos ianuis clausis ostẽderet se hẽe corp⁹ gl'osuz venit ie sus z stetit i medio eoꝝ vt pz Matt. xviij. Vbi duo vel tres ꝯgregati fuerit i noie meo ibi suz i medio eoꝝ z dixit eis pax vob. Tho. q. di. Nõ turbemi nec timeatz: ego suz q pacẽ vobis ꝓmisi: z pacẽ vob ꝑdico: ideõ ex auditu salutatõis potestis me agnoscere. Et cũ h̃ dixisset ostendit eis man⁹ z lat⁹ vt nõ soluz auditu sz etiã visu certificarẽt gaudent discipuli viso dño. Tho. ꝓtristati fuerãt in ei⁹ morte: et letant de resurrectõe z sic socij pasiõis fiũt ptícipes ꝯsolatõis dicit g̃ eis iterũ pax vob. Iterat oblatiõz pacz: vt mõstret p ter suũ aduẽtũ eẽ pacificata q z i celis z q i terra sc̃t sicut misit me p̃. J. s. ad veritatẽ fidei docẽdaz i iudea z ego mitto vos ad eãdẽ publicãdã p vniuersum mõm. In signũ hui⁹ dixit eis i die ascẽsiõis: Ite i mõm vniuersuz ꝓdicate euãgeliũ oĩ creature. Vñ i ps. xviij. In oẽz trã exiuit son⁹ eoꝝ. Et qz executio h⁹ officij n̄ pt̃ quenient fieri sine gra spũsscti: iõ seq̃t z cũ hec dixisset insufflauit z dixit eis: Accipite spm̃sctm̃ Tho. oñdẽs p h̃ q sic fiat⁹ pcedebat ō ore ipsi⁹ ihu xpi: sic spũsscus q̃ dabat i flatu pcedit ab ipso filio ihu xpo sic̃ pcedit a p̃e: qđ ẽ ꝑ grecos: q negat spm̃sctm̃ pcedere a filio q̃z remiseritz pctã remittunt eis J. i. q̃z solueritis soluta sunt z q̃z retinueritz retẽta sunt J. i. q̃s ligaueritis ligati sunt: vt pz Mat. xvi. Quecũq ligaueritz sup terrã erũt ligata z i celis: z quecũq solueritis sup trã erũt soluta z i celis. Goz. ista ptãs intelligẽda ẽ claue nõ errãte: tunc aũt errat q̃ sacerdos soluit illũ quẽ de⁹ nõ soluit: vel q̃ ligat quẽ de⁹ nõ ligat Thomas aũt vn⁹ ex. xij. q dr didim⁹ J. i. dubi⁹ no erat cũ eis q̃ venit ihs Ly. ipse int alios discipl'os videt fuisse magz timicꝰ: vt pz Jo. xi. Et io tarde⁹ venit ad locũ vbi ꝯgregabant discipuli: z io xpter tarditatẽ suaz puat⁹ ẽ illa visiõe xpi. Hoc aũt factũ ẽ diuina ordinatõe vel ꝓmissione xpter nostrã ꝯfirmatõem. Unde Gze. Dũ ille ad fidẽ paldãdo reducitur: nostra mẽs oĩ dubitatõne postposita i fide solidat. Dixerũt g̃ ei alij discipuli qz boni rumores cito nunciãt. Vidim⁹ dñm. Sic ei aũ passiõz eũ noiabãt. Ille aũt dixit eis: Nisi videro i manib⁹ ei⁹ fixuram clauoꝝ J. s. vt p̃bẽ visu z mittã digitũ meũ i locũ clauoꝝ: z mittã manum meã. lat⁹ ei⁹ vt p̃bẽ tactu. Isti eñ sunt duo sensus q̃ min⁹ pñt de

pax vobis. Deinde dicit thome: Infer digitũ tuũ huc: z vide man⁹ meas z affer manũ tuã z mitte in latus meum: z noli esse incredulus sed fidelis Rñdit Thomas z dixit: Dñs me⁹ z deus me⁹. Dicit ei ihs: Quia vidisti me Thoma credidisti. Bti q̃ nõ viderũt z crediderũt. Multa quidez z alia signa fecit iesus in ꝓspectu discipuloꝝ suoꝝ q̃ nõ sunt scp̃ta i libro h̃ Hec aũt scp̃ta sunt vt credatis qz ie

cipi.ſ.viſus ꝛ tact⁹ | Et p⁹dies octo iterꝫ erãt diſcipuli ei⁹ int⁹ ꝛ thomas cũ eis | Ly. facto interuallo xp̃s apparebat diſcipulis: qz nõ ꝓnerſabat ꝙttidie vel ꝓtinue cũ eis: vt oſtẽderet ſe reſurrexiſſe advitã imo: talẽ ab hoibꝫ hui⁹ mũdi ſeparatã | venit ihs ianuis clauſis | vt oſtẽderet co: p⁹gli ficatũ | ꝛ ſtetit i medio coꝝ | vt poſſz ab oĩbꝫ videri | ꝛ dixit eis pax vob | qz ſic ſalutare ꝓſueuerat diſcipulos ſuos Etiã ſic docuerat diſcipulos ſalutare alios homies vt pz Mat.x. In quã cũqꝫ domũ itraueritꝭ ꝓ mũ dicite: pax huic do mui | Deinde dicit tho me: Infer digitũ tuuz huc | vt ꝓbes p tactuz | ꝛ vide manus meas | vt ꝓbes p viſum | ꝛ af fer | i. applica | manuz tuã: ꝛ mitte i lat⁹ meũ: ꝛ noli ẽe icredul⁹ ſed fi delis | q.d. ꝓpter tuã dubitatiõem ſanãdã oſtẽdo tibi vulnera mea. Vñ Aug. i li. 83 trini. dicit: q Thomas palpauit cicatrices xpi | Reſpõdit Thomas ꝛ dixit ei: domin⁹ me⁹ ꝛ de⁹ me⁹ | Tho. Ecce pfecta fides: qz ꝓfitet humanitatẽ ꝛ deitatẽ xpi domin⁹ q̃ tuz ad humanitatẽ qua nos redemit deus q̃tum ad deitatẽ qua nos creauit | Dicit ei Ihs: Quia vidiſti me Thoma | ſcz hominẽ | credidiſti | ſcz deũ. Lyra: nam Tho mas aliud vidit ꝛ aliud credidit: quia humanitatẽ vidit: ꝛ deitatẽ que ĩ ꝑſenti vita videri nõ ꝑt credidit | Beati qui nõ viderũt ꝛ crediderũt | Ly. i hoc ſtat ꝓſolatio noſtra q̃ xp̃m nõ vidim⁹: tñ credim⁹ ip̃m veraci ter eẽ ſub ſpẽ panis i ſacrõ | Multa quidẽ ꝛ alia ſigna fecit ihs i ꝓſpe ctu diſcipuloꝝ ſuoꝝ q̃ nõ ſunt ſcꝑta i libro hoc | Johes euãgeliſta pau cioꝝ ſigna narrauit q̃ alij euãgeliſte: qz vltimo ſcꝑſit. Et ſigna q̃ alij ſcꝑſerũt omiſit | Hec aũt ſcꝑta ſunt vt credatis qz xp̃s ẽ filius dei | ſcz naturalis ĩ potẽtia ſibi p omia equalis: ꝛ p ꝓſequẽs idẽ i diuinitate: qz natura diuina ẽ indiuiſibilis | vt credẽtes | qz Ihs incarnatus: paſſus mortuus: ſepultus: regreſſus ab inferis: celũ aſcendẽs: verus ẽ dei fili⁹ | vitã habeatis | ſ. eternã: i q̃ clare videbit qõ nũc credit | i noie ei⁹ | i. p fidẽ noĩs ei⁹. Quia ór Act. iiij. Nec aliud ẽ nomẽ ſub celo datũ hoibꝫ i q̃ oporteat nos ſaluos fieri Unde circa ꝑſens euã. vbi ór | Accipite ſpm̃ ſcti: quoꝝ remiſeritis petã ꝛc. | Videt q̃ niſi ſacerdos vẽat ſpm̃ ſcti nõ põt abſoluere: qz dicit ꝑmo: Accipite ſpm̃ ſctm̃: ꝛ poſtea ſubdit: q̃ꝝ remiſeritꝭ petã remittunt eis. Reſpõdet q̃ ſacerdos abſoluit ex officio ꝛ nõ ex vite merito. Et ſic ſacerdos bon⁹ ꝛ mal⁹ ĩ ꝓtute ſpũſcti remit tit petm̃: qz i ꝓtute characteris ordinis q̃ dat a ſpũſctõ qui opat in ſa cramẽtis. Glo. | quoꝝ remiſeritis | i. quos dignos remiſſiõe iudicaue ritis duab⁹ clauib⁹. ſ. ptãtis ꝛ diſcretõis: remittunt eis. i. tũ. dñs a ꝑto

sus eſt filius dei: ꝛ vt credẽtes vitam habeatis in nomine eius.

¶ Dñica ꝑma poſt octauas Paſce. Euangeliũ ſm Joh. x.

Illo tpe: Dixit ihs diſcipulis ſuis. Ego sũ paſtor bon⁹: bonus paſtor

habit remiſſiõz petõꝝ. Et quoꝝ nõ remiſeritis petã de⁹ nõ ap̃robabit Chriſt. Sic rex ꝓncipẽ mittẽs dat ei prãtẽ mittere i carcerẽ ꝛ emittere. Ex q̃ pz q̃ ſacerdos ẽ miſter ꝛ inſtrumentũ aiarum dei.

Go ſum paſtor bon⁹ | Joh. x. Hyſtoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i. xxxij. vi. kal. octobris: i ſabbato: luna. xij. idicioẽ. v. Añ imi tiũ iſti⁹ euã. ſcribit ſanct⁹ Johes i eodẽ ca. q̃ xp̃s dixit diſcipu lis ſuis: Ego ſuz oſtiũ p me ſi quis introierit ſaluabit: ꝛ ingredi et egredi et ꝛ paſcua iue niet Cũc poſtmodũ ſe quit euãgz. hodiernum | Ego sũ paſtor bon⁹ | Ly. Jn pñti euãge. po nit euãgeliſta ꝓdicões boni paſtoris ꝛ etiam mercẽnarij: qz bon⁹ paſtor dz hãe affectõz ad gregẽ intm̃ q̃ p eo ſi ne ceſſe eẽt ſuſtineat mortẽ ergo dicit | bon⁹ paſtor aiaz ſuã | i. vitã ſuam corpalẽ | dat | ſ. ſponte ꝛ volũtarie | p ouib⁹ ſuis | Impleuit hoc xp̃s: qz aiam ſuã pciosiſſimã dedit p ſalute tot⁹ mũdi: vt patet Joh. iij. Chriſt. Animã ſuam p no bis poſuit: ꝛ nos debem⁹ p fratrib⁹ noſtris aias noſtras ponere | Mer cẽnarius autẽ ꝛ qui nõ eſt paſtor | Hic tãgit cõdicões malr paſtoris: ſcz ipſius mercẽnarij: qui in officio ꝓlationis attẽdit cõmodũz rei tem poralis ꝛ honorẽ ſeculi. Unde Aug. Sunt in eccleſia quidam prepo ſiti nõ dominũ querentes ſed tempoꝛalia cõmoda ſectantes: honores ab hominibus petẽtes: quiſquis talis eſt mercẽnarius eſt | cuius non ſunt oues ꝓprie | ſed reputat eas quaſi alienas | videt lupum venĩ tem | id eſt hereticum cum falſa doctrina eos corrumpentẽ | ꝛ dimittit oues ꝛ fugit | ſcz nõ reſiſtẽdo p cẽſuram eccleſiaſticam tyrãnide opp̃ſſi oni: nec p ſanam doctrinam heretice prauitati | ꝛ lupus rapit | ad ma lum ptrahẽdo | ꝛ diſpgit oues | ab vnitate eccleſie ſepando | Mercẽna rius autem fugit | id eſt auxilium debitum ſubtrahit | quia mercẽnari us eſt | id ẽ curãs ſolũ de lana ꝛ lacte: hoc eſt de ꝓmodis ſcz tempali bus | ꝛ non pertiner ad eum de ouibus | id eſt quia non curat de ſalu te et vtilitate ouium: nec habet affectum debite ordinatum ad eas. | Ego ſum paſtor bonus | ſollicitudinẽ habens ꝛ curam de ouibus | ꝛ cognoſco oues meas | ſcz cognitione affectiua: quia diligo ſalutem et bonum earum | ꝛ cognoſcunt me mee | Lyra: quia veri fideles cogno ſcunt bñficia chriſti | Sicut nouit me pater ꝛ ego agnoſco p̃rem. Vñ

Universidad de Deusto
Biblioteca

Aug. ea dilectõe q̃ p̃ me diligit diligo p̃ez ⁊ aiaz meã pono ꝓ oubꝫ meis ⁊ Hic ostẽdit q̃ passio sua fuit ad gregẽ redẽptiõz: q̃ dicit ⁊ aiam meã pono ꝓ ouī. me. ⁊ saluãdis. Ly. qz aĩa xp̃i ꝓ fidelibꝫ fuit sepata a coꝛpez obiata deo p̃itcũ dixit p̃s. 30. In manꝰ tuas cõmẽ. spm̃ m. Hic re. xij. Relicq̃ domũ meã: dimisi hereditatẽ meã: dedi dilectã aiaz meã i manꝰ inimicoꝝ meoꝝ ⁊ alias oues hẽo q̃ nõ sũt ex hõ ouili ⁊ .i. ō synagoga iudeoꝝ: sz ō ꝓlo gẽtili ⁊ illas oꝝ. me ad. ⁊ qō factũ ẽ ꝙ p̃dicatõz apostoloꝝ: vt hĩ Act. xiij. ⁊ vo. m. au. Ly. qz iudeis repellẽtibꝫ fidẽ xp̃i gentiles eã deuote recepẽt ad p̃dicatõeꝫ apl̃oꝝ: fm q̃ hĩ Act. xiij. vbi ōz q̃ paul⁹ ⁊ barnabas dixẽt iudeis: vob oꝑtebit ꝓmũ loq̃ ꝺbuz dei tẽ. ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ .i. vna eccl̃a ex iudeis ⁊ gẽtilibꝫ collecta: ẽ ei eccl̃ia vnũ ouile ꝓpt̃ vniõz fidei ⁊ charitatiz ⁊ vnꝰ pa. ⁊ .i. xp̃s. alij ãt pastoꝛes eccl̃e nõ sũt nisi vicarij istiꝰ pastoꝛis. vñ circa pñs euã. vbi ōz: Ego sũ pastoꝛ bonꝰ ⁊ Querit vtꝝ hō ꝓudẽs ⁊ ꝓtuosus possit appetere sine pcõ gd⁹ eminẽtiã. .i. ꝓlaturã. Dõm fm Aug. ō p̃to: posito q̃ talis sit dignꝰ q̃du quẽ appetit: tũc talis p̃t appetere dupl̃r. Uno mõ ꝓpter statꝰ altitudinẽ ad quã sequit bonoꝝ: reuerẽtia ⁊ sufficiẽtia tpaliũ: ⁊ sic ẽ pcitũ mortale: ⁊ ptinet ad cupiditatẽ ⁊ ambitiõz. Alio mõ põt intelligi vt appetat vt possit ꝓmis ꝓdesse: etsi hõ laudabile sit nihilominꝰ tũ sic appetere pl̃umptuosuz ẽ. Et yseqñt cũ pl̃umptio sit filia supbie ⁊ detestabilis: hinc ẽ q̃ talis gradꝰ nõ põt sine pcõ bñ appeti. ⁊ ad hõ sunt dicta doctoꝝ. Unde Aug. li. ix. ō ci. dei dicit: q̃ locꝰ supꝛ oꝝ ⁊ si admistrarẽ vt decet: indecẽter tñ appetit. Et Ber. q̃ties hoibꝫ p̃ esse desidero deũ meũ p̃ire ꝓtẽdo: ⁊ tũc nõ sapio q̃ dei sũt tẽ. Unde etiã chrisp. sup. mat. ⁊ allegat i decre. di. iij. q̃cũq̃s desiderauerit ꝓmatũ i ẽra inueniet ꝑfusiõz i celo: nec inꝺ fuos xp̃i ꝓputabit q̃ ō ꝓmatu tractauerit Et ad hõ ẽ exẽplũ xp̃i q̃ fugit q̃n eũ regẽ facere voluerũt: vt hĩ Joh. vi. Unde apl̃s Heb. v. Nemo assumat sibi honorẽ nisi q̃ vocatꝰ fuerit sicẽ Aarõ: imo sci quãdo electi fuerũt renuerũt ⁊ restiterũt: vt pz i trõ Nicolao: Martino: Gregorio ⁊ aliꝫs multis sanctis.

Modicũ ⁊ iã nõ videbitis me Joh. xvi. Hystoria hꝰ euã. facta ẽ m anno xp̃i. xxxiij. ix. kal. aplis: feria. v. videlz cene dñi: luna. xiij indictiõe vi. Ante mitiũ illiꝰ euã. scribit s. Joh. i eo. ca. ꝙ xp̃s pꝰ cenã dixit discipulis: Adhuc multa hẽo vobis dicere: sz nõ poteſtz portare mõ. Cũ aũt venerit ille spũs ꝓitatis docebit vos oẽz ꝓitatẽ. Tunc

ouili: ⁊ illas oꝑtet me adducere: ⁊ vocem meã audiẽt. Et fiet vnũ ouile et vnus pastoꝛ.

¶ Dñica. ij. post Pasce. fm Joh. xvi.

Illo tpe: Dixit ihs discipulis suis Modicũ ⁊ iã nõ videbitis me ⁊ iterꝝ modicũ ⁊ videbitis me qz vado ad patrem. Dixerunt ergo discipuli eiꝰ ad inuicẽ: Quid ẽ hoc qō dicit nobis: modicũ ⁊ nõ videbitis me: et iterꝝ modicũ ⁊ videbitis me qz vado ad p̃ez. Dicebãt ergo: q̃d ẽ qō dicit modicuz: nescimꝰ q̃d loquit. Cognouit aũt ihesus qz volebãt eũ interrogare: et dixit eis: De hoc q̃ritis inter vos: qz dixi modicũ ⁊ nõ videbitis me: ⁊ iterꝝ modicuz ⁊ videbitis me. Amẽ amẽ dico vobis qz plorabitis et flebitis vos: mũdꝰ aũt gaudebit: vos aũt cõtristabimini: sz tristicia vra vertet in gaudiũ. Mulier cũ parit tristiciã hz qz venit

postmodũ seq̃t euã. hodi. ⁊ Modicũ ⁊ iã nõ videbitis me ⁊ fm Chrisp. q̃ modicũ ⁊ iã nõ videbitis me: itelligit tps ab hora mortis vsq̃ ad resurrectõz. s. qñ ꝙ triduũ iacuit i sepulcro: tũc nõ videt eũ ⁊ iterꝝ mo. ⁊ vide. me ⁊ itelligit tps ab hora resurrectõis vsq̃ ad ascẽsiõz: i q̃ apparuit eis loquẽs ō regno dei vt hĩ Act. i. Et illud tps fuit modicũ respectu tpis sequẽtis vsq̃ ad finẽ mõi. Jõ subdit ⁊ qz vado ad p̃ez ⁊ .s. qñ celũ ascẽdã: tũc nõ videbitis me cõit loq̃ndo nisi i gñali resurrectõe: ꝓpt̃ hõrem Act. i. Viri galylei q̃d statis aspicientes i celũ Hic ie sus q̃ assumptꝰ ẽ a vob i celũ: sic veniet quẽad modũ vidistis eũ eũtẽ i celũ. q. di. Amplꝰ nõ videbit i ẽra p̃nsia corpali vsq̃ q̃ veniat ad iudiciũ. Q3 eñ aliq̃bꝫ sãctis postea apparuit vl̃ ad huc appere possit: hoc ex spãli gra fuit sic apparuit iobi euangeliste ante mortẽ suã vocãs eũ ad celestẽ patriaz. Silr b. Petro exeũti rhomã a facie Neronis: apparuit xp̃us. Cui petꝰ dixit: dñe q̃ vadis. Rñdit christꝰ vado romã iterꝝ crucifigi: qz i crucifixiõe petri futura dicebat se xp̃s crucifigi: sic i psecutõe fideliũ dicit se psecutoꝛ patiAct. ix. Silr apparuit b. paulo apl̃o qñ fuit p̃stratꝰ ō celo: vt hĩ Act. ibidẽ ⁊ Dixerũt ergo discipuli ad inuicẽ: q̃d ẽ hoc qō dicit nobis: modicũ ⁊ iã nõ videbitis me: ⁊ iterꝝ modicũ ⁊ videbitis me. ⁊ p̃ dicta ꝺba christi erãt discipulis obscura añq̃ cẽt opleta: qz videbãt eis quõ i xp̃i ꝺbis eẽt q̃dã ꝓpietas cũ dixit ⁊ modicuz ⁊ iã nõ videbitis me: ⁊ iterꝝ modicũ ⁊ videbitis me ⁊ qz nõ sciebãt illa referre ad diuersa tpa ⁊ Dixerũt ergo: q̃d ẽ hoc qō dicit nobis modicuz: nescimus q̃d loquit. Cognouit ergo ihs qz volebãt eũ interrogare ⁊ Hoc cognouit diuina ꝓtute cuiꝰ ꝓpriũ ẽ cognoscere secreta cordiũ ⁊ dixit eis. De hoc q̃ritis inter vos qz dixi: modicũ ⁊ nõ videbitis me ⁊ iterꝝ modicũ ⁊ videbitis me ⁊ Ad hoc respõdendo ꝓuenit eoꝝ interrogatõz: vt ostẽderet se scire mẽtes eorũ intẽtõz ⁊ Amẽ amẽ dico vobis qz plorabitis ⁊ Tho. i. dolebitis interi⁹ i mẽte ō mortez passiõe mea ⁊ flebitis ⁊ exteri⁹. s. iteriorẽ mẽtis tristitiã signis exterioribꝫ ostẽdetis ⁊ mũdꝰ aũt gaudebit ⁊ .i. iudei mundi amatoꝛes. Ly. qz i triduo mortis christi iudei mũdialit viuẽtes gauisi sũt credẽtes se christũ totalit extinxisse: ⁊ nomẽ suũ ex toto deleuisse ⁊ vos aũt cõtristabimini: sz tristicia vra vertet i gaudiũ ⁊ Hoc ipletũ ẽ i resurrectõe

Universidad de Deusto
Biblioteca

xp̄i qñ gauisi sunt discipuli viso dño: ⁊ ī ascēsiōe quādo vidētib⁹ ill' ele
uat⁹ ē i celū ⌊ Mulier cū parit tristiciā hz ⌋ ꝓpt̄ dolorē quē sentit Gen. iij
In dolore p̄ies ⌊ qr venit hora ei⁹ ⌋ .s. hora p̄iēdi ⌊ cū āt pepit puerꝫ iā nō
memit p̄ssure ⌋ p̄cedētis ⌊ ꝓpt̄ gaudiū: qr nat⁹ ē hō i mdz ⌋ Ly. qr i natiui
tate pueri gaudiū sup̄ueniēs absorbet p̄cedentē tristiciā ⌊ ⁊ vos igit̄ nūc
q̄dē tristiciā habetz ⌋ .s. tp̄e mee passiōis ⁊ mortz ⌊ iterꝫ āt videbo vos ⌋ .s.
p⁹ resurrectōez meaz ⌊ ⁊
gaudebit cor vr̄m ⌋ d̄ vi
siōe mea ⌊ ⁊ gaudiū ve
struz nēo tollet a vob ⌋
Gor. qr xp̄s ihs q̄ erat
ipsoꝝ gaudiū resurgēs
ex mortuis iā nō morit̄
Ro. vi. Istud ꝟo gau
diū aplōꝝ de xp̄i visio
ne fuit ichoatū p⁹ resur
rectōz xp̄i: sz p⁹ ꝯsūma
tuz ē i celo i gloria Cir
ca h̄ euā. vbi d̄r: Vos
āt ꝯtristabimi ⌋ Notā
dū ꝙ nēo i hac vita p̄t
diu eē sine tristicia Vñ
Job. xiij. Hō natus de
muliere breui viuēs tp̄e
⁊c. Sz querit̄: cur de⁹ sic ordiauit. Rñ. p̄mo: vt sciam⁹ nos eē hic nō ci
ues: sz adueuas ⁊ pegrinos q̄ꝫdiu i mdo sumus: q̄ vall' lachrymarum
d̄r: q̄ ē loc⁹ medi⁹ int̄ celū vbi ē summū gaudiū: ⁊ ifernū vbi ē sūma pe
na. Scdo vt stimulemur penis q̄si calcarib⁹ ad currēdū ī via mādato
rū dei. Tercio vt purgemur igne tribulatōnū ne i purgatorio lauemur
Quarto vt fugiam⁹ ifernū vbi oēs pene i sūmo st̄. Quito vt pl⁹ d̄ gau
dio mereamur: nā ꝟt⁹ est circa difficile s̄m ph̄m. Et Act. xiiij. p̄ multas
tribulatōes op̄. nos itra. i re. ce. Itē notādū ꝙ due passiōes necāt qñq̄ꝫ
hoiem. s. t̄sticia ⁊ leticia. Tristicia āt occidit sz tarde. Nā i t̄sticia p̄mo
retrahit̄ calor natural' ad int̄iora: ⁊ postea exalat ad ext̄iora: ⁊ tal' exa
latio caloris ꝓhibz nutrimētū i mēbrz ⁊ opat̄ ꝯsūptōz i illis ⁊c. Vñ ꝓ
uer. xix. Spūs trist̄z exiccat ossa: leticia āt nimia cito occidit: qr tūc cor
magz dilatat̄ ⁊ calor naturalis ad exteriora trāsit ⁊ a corde recedit ⁊ sic
mors int̄uenit. Vñ ꝓuer. i. ꝓspitas stultoꝝ ꝑdet illos: vtrūq̄ꝫ etiā occi
dit aiaz. s. tā vita ꝓspa q̄ꝫ aduersa: sz magis ꝓspa. Unde Aug. Multi
res aduersas timēt ꝓspas nō timēt: p̄iculosior tamē est aie res ꝓspa q̄ꝫ
aduersa. Itē pz i Dauid q̄ i aduersis q̄ passus ē a Saul nō cecidit: sz i
ꝓspis iā i regno positus cum Bersabee peccādo cecidit.

hora ei⁹. Dū aūt pepit puerꝫ iā ñ me
mit p̄ssure ꝓpt̄ gaudiū: qr nat⁹ ē hō i
mūdū. Et vos igit̄ nūc q̄dē tristiciā
hētis: iterꝫ āt videbo vos ⁊ gaudebit
cor vr̄m ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a
vobis.

¶ Dñica. iij. p⁹ octa. pasce. s̄m Jo. xvi

i Nillo tp̄e. d. i. d. s. va
do ad eū q̄ me
misit ⁊ nēo ex vobis int̄rogat
me q̄ vadis. Sz qr hec locut⁹ sū vo
bis: tristicia ipleuit cor vr̄m Sz ego

Eccl: 7.
Melius est ire ad domum luctus

prou: i.

v Ado ad eū q̄ me misit Joh. xvi. Añ initiū illi⁹ euā. xp̄s p̄dixit
aplis p̄secutōz quā passuri eēnt sic ꝙ eijciēdi erāt d̄ synagoga: ⁊

q̄cūq̄ꝫ eos occiderz crederet se obseq̄uz p̄stare deo. ⁊ postea subiūgit de
recessu suo cū dixit i euā. hodi. ⌊ Vado ad eū ⌋ .i. i ꝓxio ascēdo ad p̄rez
⌊ q̄ me misit ⌋ Ly. qr ipleui officiū p̄dicatōis mee ad qd̄ missus sum ⌊ ⁊
nemo ex vo. iter. me ⌋ q. d. ita apte ascēdā ad p̄rez ꝙ null⁹ vr̄m int̄roga
bit quo vadā: qr certi eritis ꝙ vado ad gloriaz p̄ris ⌊ Sz qr hec locu
tus sum vobis ⌋ .s. de recessu meo ⌊ tristicia impleuit cor vr̄m ⌋ .i. vehe
mēter facti estis tristes
Lyra. Apostoli trista
bātur de recessu christi
d̄ cui⁹ p̄sentia ꝯfidebāt
i t̄bulatōib⁹ suis ꝯsola
ri ⌊ Sed ego veritatez
dico vob. Expedit vo
bis vt ego vadam ⌋ .i.
vt subtrahat̄ aspectui
vr̄o p̄sentia mea corpo
ralis Et ideo subditur
⌊ Si em̄ nō abiero pa
raclytus nō veniet ad
vos: si aūt abiero mittā eū ad vos ⌋ Lyra: qr plenitudo sanctispūs nō
erat danda nisi post ascēsionem christi. Unde Chris. Apostoli nimis
corpalē p̄sentiā christi diligebāt: ⁊ ideo ad susceptōez spūssci min⁹ ido
nei erāt. Sciendū tamē s̄m Thomā de Aquino sup̄ Johānem: ꝙ il
le amor quo discipuli diligebāt corpalem p̄sentiā christi nō erat pecca
tum. Reddebātur tamen ex hoc minus idonei ad perceptōem spūssan
cti. Habita em̄ vna cōsolatione nō queritur alia. Unde quia delecta
bantur tantum i p̄sentia christi: ideo nō petebāt nec desiderabāt ad
uentum paraclyti. Ipse em̄ nō veniet ad mentē hominis nisi vocatus
⁊ desideratus. Unde Sapie septimo: Optaui ⁊ datus est mihi sen
sus: vocaui ⁊ venit in me spūs sapientie ⌊ Et cū venerit ille arguet mū
dum de peccato ⌋ Thomas. Spūsancto attribuitur correctio: qr cor
rectio debet ꝓcedere ex charitate ⌊ de peccato ⌋ Thomas: quod habet
seu fecit ⌊ ⁊ de iusticia ⌋ quam nō habet ⌊ ⁊ de iudicio ⌋ quod non timet
⌊ de peccato quidē: quia nō credunt in me ⌋ Thomas. Judei peccabāt
in christuz: quia nō credebāt eum esse christū seu Messyā ⌊ De iusticia
vero ⌋ scz christi quam nō acceptauerūt homines mūdani: nec imitari
voluerunt ⌊ quia vado ad patrem ⌋ Lyra: p̄ hoc em̄ ꝙ christus resurre
xit ⁊ ad celum ascēdit: declarata ē eius iusticia: quia soli iusti p̄nt intra
re celū. Unde p̄s. cxvij. Hec porta domini: ⁊ iusti intrabunt in eā ⌊ ⁊ iā
nō videbitis me ⌋ scilicet p̄sentia corporali habitantē vobiscum: quia
post ascensionem apostoli amplius nō viderunt eū: licet post resurrecti
onem aliquādo eis appareret ante ascensionē: tamē nō habitabat eū eis
sicut añ: qr iā nō erat i mortali corpe ⌊ d̄ iudicio ꝟo ⌋ .s. futuro qd̄ mūd⁹
nō timuit: oportebat tamē timere ⌊ qr p̄nceps huius mūdi iā iudicat⁹ ē

veritatē dico vobis. Expedit vobis
vt ego vadā. Si em̄ nō abiero paracly
tus nō veniet ad vos: si aūt abiero mit
tā eū ad vos. Et cū venerit ille argu
et mundū de pctō ⁊ de iusticia ⁊ d̄ iu
dicio. De peccato quidē: quia nō cre
dunt i me. De iusticia ꝟo: qr ad pa
trem vado: ⁊ iam non videbitis me.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſi.ꝺdēnatꝰ diuīa ſnīa tāq̄ obſtiatꝰ: ꝛ ꝓ ꝓñs oēs ei adherētes eodē iudi-
cio oſtēdūť ꝺdēnabiles. Si em̄ deꝰangeť peccātib⁹ nō pepcit nec hoib⁹
pceť| Adhuc multa habeo vob dicere: ſz nō poteſtis portare mō ſ. ꝓpť
vīaz ipfectōz. ꝛ illoꝝ dicēdoꝝ ō altiſſimis fideī arduitatē ꝛ ꝓfūditatē
|cū āt venerit ille ſpūs ỽitať| Ly. i. ſpūſcūs q̄ ē ỽitas ꝓ eēntiā diuinā
ꝛ effectiue docēdo eā| ille doce. vos oēz ỽi.| ſ. neceſſariaz ad ſaluť. nō
ſolū ꝓ ꝓſonis vīis ſed
eccl̄ie ad regimē ꝛ
fidelū iſtructiōz| nō ei
loq̄ť a ſemetipſo| Ly.
qz ſic ñ ē a ſemetipo ſz
a pťez filio. ita nec a ſe
loq̄ť |ſz q̄cūq̄ audiet|
a me ꝛ a pťe. qz ſuū au
dire eſt ab eis ꝓcedere
|loq̄ť| ſ. vob| ꝛ q̄ vēn-
ra ſť annūciabit vob|
Ly. multa em̄ ō futurꝫ
ꝓ ſpīm̄ſctm̄ reuelata fu
erunt aplis. Sic̄ apſo
tohi reuelatꝰ ē ꝓceſſus
eccleſie vſq̄ ad finē mōi i apoc. et petro ſuū martyriū ſm q̄ ipſemet di
cit. ij. Pe. i. ſcio qz velox ē depoſitio tabnaculi mei ſm q̄ dñs ihs ſigni
ficauit mihi. Et paulo reuelatū ē q̄ i nouiſſimis dieb⁹ diſcedāt q̄dā a
fide. vt hī. i. Thi. iiij. eccl̄ā reuelate ſūt ſibi future ꝟbulatōes i hirłymiſ
vt hī Act. xx| Ille me clarificabit| Tho. qz ad inuocatōz nois mei fa
cietis opa mirabilia| qz de meo accipiet| i. ſciam et cognitōem habe-
bit a patre ſicut ꝛ ego| ꝛ annūciabit vobis ꝛc.|

De iudicio aūt qz ꝓnceps hui⁹mūdi
iā iudicatꝰ ē. Adhuc multa habeo vo
bis dicere: ſz nō poteſtis portare mō
Cū aūt venerit ille ſpūs veritatꝫ do-
cebit vos oēm ỽitatē. Nō em̄ loquet
a ſemetipſo: ſed quecūq̄ audiet loq̄-
tur: ꝛ que vēntura ſunt annūciabit vo
bis. Ille me clarificabit: qz ō meo ac
cipiet ꝛ annūciabit vobis.

¶ Dñica. iiij. pꝰocta. paſ. ſm Jo. xvi.

Vocem iocunditatis.

a Mē amē dico vob Jo. xvi Hyſto. hꝰ euā. facta ē āno xp̄i. xxxiij
ix. kaľ. aplis. feria. v. i cena dñi. luna. xiiij. idicōe. vi. Añ initiuz
illiꝰ euāg. ſcribit ſ. Job. i co. c. q̄ xp̄s pꝰ cenā dixit diſcipulis ſuis: Nūc
vos q̄dē triſticiā habeťz. Iteꝝ aūt videbo vos ꝛ gaudebit coꝛ vīm. et
gaudiū vīm nēo tollet a vob: ꝛ i illo die nō interogabiťz me q̄cq̄. Tūc
poſtmodū ſequiť euā. hodier.| Amē amē dico vob| Goꝛ. hic dñs ihs
conſolať diſcipulos ex petitionū ſuaꝝ exauditōe. Et iuramentū ꝓmittit
vt hō nō hęſitet ō petitōe di.| Amē amen dico vob: Si q̄d peti. pa. in
no. m. |. i. ꝓtnēs ad ſaluť. qz ihs qō ē nomē xp̄i ſaluatoꝛ interꝓtať| da
bit vobis |et ſi nō ſtati. tm̄ finaliť dabit vel illud qō petiťz vel eo meliꝰ.
| Uſq̄ mō nō petiſtis q̄cq̄ i noie me |qz nō erat tps optuuū. qz dñs te
ſus erat cū eis p̄ntialiť q̄ oia dabat. Uñ Chriſť. q̄d peteret q̄ oia bona
ſecū hęnt| Petite ꝛ accipietz vt gaudiū vīm plenū ſit| Tho. qz ois pe
titio ad illud gaudiū referri dz. H gaudiuz conſiſtit i votib⁹ aie et coꝛpis.
et erit plenū gaudiū i btis. Uñ ꝺz i ps. xvi. Satiabor cū appuerit gl̄a
tua| Hec i ꝓuerbijs locutꝰ ſū vob| i. obſcure. ſ. ego ſū viťz ꝓpťz vos pal

mites. Iteꝝ ibi. Mulier cū parit triſticiā hz. qz venit hora eiꝰ| venit ho
ra cū iā nō i ꝓuerbijs loq̄r. ſz palā ō pťe meo annū. vo.| Chriſť. H erit
tps reſurrectōis. qz tūc oia mānifeſte eos docuit. Nā. xl. dies appuit eis
pꝰ reſurrectōz ſuā loq̄ns de regno dei Act. i. Ly. xp̄s pꝰ reſurrectiōz cla
riꝰ et exꝑſſiꝰ docuit aplos de regno dei q̄ añ. Ipſi em̄ erāt magz capa-
ces: qz habebāt ſenſum aptū ad intellectū ſcpturaꝝ. vt hī Lu. vl| i il-
lo ꝺie| ſ. i ꝺie pētheco
ſtes| in noie meo pete-
tis| id ē petēdo nomē
meū inuocabitis. qz pꝰ
aſcēſiōz et pꝰmiſſionez
ſpūſcti aplī magis ỽ-
tutē nois ieſu xp̄i ſenti
ebāt q̄ añ. Et iō peti-
tiones ſuas i nomīe ihu
formabunt. et ꝓť hoc
oratōes eccl̄ie i fine for
māť i noie xp̄i dicēdo:
ꝓ dñm nr̄m ihm xp̄m.
|ꝛ ñ dico vo. qz ego ro
gabo patrē de vobis|
Tho. q. ꝺ. ad exaudiē
dū vīas petitōes apō
patrē nō erit neceſſaria
oīo mea. qz ſolꝰ amoꝛ
q̄ diligitis me ſufficit
p̄ocinari| Ipſe em̄ p̄
amat vos |amās faci-
le dat amanti| qz vos
me amaſtis |vt pz Jo.
xiiij. Qui diligit me di
ligeť a pťe meo| ꝛ cre-
ꝺidiſtiz qz a deo exiui. Exiui a pťe |nō p loci mutatōz ſz p eēntā gn̄atiōz
ꝛ ꝓſonalē diſtictōz| ꝛ veni i mōz |p carnis aſſūptiōz| iteꝝ relinq̄ mōz |
p paſſiōz ꝛ coꝛpalē p̄ntiā| ꝛ vado ad pťez |p aſcēſiōz: quādo. ſ. exalta
tus ē vſq̄ ad dextaz dei pťis| Dicūt ei diſcipuli eiꝰ: Ecce nūc palā lo-
queris: ꝛ ꝓuerbiū nullū dicis |Lyra. Clariꝰ loq̄ťaꝝ de ꝓceſſu eiꝰ a pťe:
ꝛ ō aduēcu eius i mōm p carnis aſſumptōz quā fecerat ante: ꝛ iō clariꝰ
intelligētes deitatē dicūt| Nūc ſcimꝰ qz ſcis oīa |Ly. Ex doctrina em̄
eius ꝛ miraculis plenius eiꝰ deitatē cognoſcebāt| ꝛ nō opꝰ ē tibi vt q̄s
te interroget |Sepe em̄ vt dicit glo. volētes ab eo q̄rere audiebāt ſolu
tionē anteq̄ ꝓponerēt q̄ſtionē: ꝛ ſic ꝓpter eis reſpōdit anteq̄ q̄reret |in H
credimus qz a deo exiſti |Tho. q. ꝺ. Intelligentia oīm occultoꝝ facit
nos credere q̄ tu ſis verꝰ et naturalis filiꝰ dei: i q̄ ſunt oēs theſauri ſapie

z scie dei abscõditi. Vñ circa pñs enãgz. vbi ōr: Petite z accipietis Notãdũ fm Aug. q triplicia sunt bona i genere. s. infima: media z summa. Infima bona sunt tpalia q̃ q̃si nihil sunt. Vñ Hiere. iij. Aspexi ẽrã z ecce q̃si vacua erat z nihil ꝛc. Et talia sub ꝓdicõe peti pñt moderate: videlz si placet da sanitatẽ: tpalia z vitã ꝛc. Et rõ ẽ: qz aliqb bõa tpalia: vt scia: honores: amici: diuitie z filia q̃q̃ sunt occasio peccãdi aliis occasio merendi.

Sz q̃b ꝓsint z q̃b obsunt solꝰ deꝰ scit: nõ sibi ꝓmittẽda sunt. Alia sũt bona media. s. ẽrutes: q̃ nulli obesse pñt: z illa feruẽter petẽda sunt Alia optima vt beatitudo celestis: z illa bona petẽda sũt feruẽtissime Sed querit cur deꝰ nõ statim dat qõ petit. Rñ. ꝓmo qz tũc hõ minꝰ meritũ hẽret si iterãdo orãnẽ. Scõdo qz vilipẽderet vel minꝰ curaret illud qõ cũ modico labore acq̃reret. Tercio vt desiderĩũ augeat: vt ꝓz i muliere chananea. Quarto vt hõ humiliet vt ꝓz i eadẽ chananea q̃ se canẽ fatebat. Quinta qz melioza interdũ dare vult deꝰ tpe opoꝛtuno: z quãdo ipsi homi vtile fuerit.

¶ In die ascẽsiõis dñi. fm Mar. xvi

Illo tpe: Recũbẽtibus vndecim discipulis apparuit ill̃ ihs z exprobrauit incredulitatẽ illoꝝ z duriciã cordis: qz his q̃ viderãt eũ resurrexisse nõ crediderũt: z dixit eis: Eũtes in mũdũ vniuersum ꝓdicate enãgeliũ oi creature. Qui crediderit et baptizatꝰ fuerit saluus erit: q̃ vo nõ crediderit ꝯdemnabit. Signa aũt eos qui crediderint hec sequent: In nomie meo

demonia eijcient: linguis loquentur nouis: serpentes tollent. Et si quid mortiferum biberint: non eos

Ecumbẽtibꝰ vndecim discipulis ꝛc. Mar. xvi. Hystoria huꝰ euãgelij facta ẽ anno xpi. xxxij. iij. nonas Junij. luna. xxvij. feria v. videlz ipso die ascẽsiõis dñi: indictiõe. vi. Ante mtiũ illiꝰ euãgelij scribit sanctꝰ Lucas q̃ xps dixit discipulis suis: Vos estis testes hoꝝ. Ly. s. passiõis z resurrectiõis. Et ego mittã ꝓmissum ꝑris i vos scz spm̃ scm̃. Vos aũt sedete i ciuitate donec induami virtute ex alto Tunc postmodũ sequit euangeliũ hodiernuz ¶ Recumbẽtibus vndecim discipulis ¶ Dominus noster Jesus xps cũ in his quadraginta diebus p multas apparitiões discipulis factas resurrectiõem suã approbasset: hodie in die ascẽsionis bis ipsis voluit apparere. s. in mẽsa duz prãderẽt. Nam vt dicit magister i scholastica hysto. Oẽs tã apostoli q̃z alij discipuli z mulieres habitabãt i ista pte ciuitatꝭ birlm q̃ ōr mel los i mõte syõ: vbi Dauid ꝓstruxerat sibi palaciũ: z ibi erat illõ cenaculũ grãde stratũ i q̃ ꝓcepit dñs sibi parari pasca: z i cenaculo isto habitabãt tũc. xi. apostoli. Ceteri ꝯo discipuli z mulieres habitabãt circũquaq̃ p diuersa hospitia. Et vt ōr i ꝓncipio hodierni euã. ¶ Recũbẽtibꝰ. xi. discipulis ¶. i. comedẽtibꝰ hodierna die. s. i illo cenaculo ¶ apparuit

illis ihs z exprobrauit incredulitatẽ illoꝝ z duriciaz cordis ¶ Ly. nõ q̃ tũc i eis erat: sz q̃ añ fuerat i ipsis discipulis ¶ qz his q̃ viderãt eũ resurrexisse nõ crediderũt ¶ vt ꝓz ō Thoma q̃ nõ credidit aliꝭ discipul̃ Jo. xx. Et sic̃ aliꝰ discipuli nõ crediderũt Marie magõ. q̃ eũ vidit z aliꝭ mulieribꝰ: z comedit cũ eis. Vñ Act. i. Cõuescẽs ꝓcepit eis ab hierosolimis ne discẽ. sz expectare ꝓmissum ꝑris. i. aduẽtũ spũssancti a me ꝓpmissũ. Et fm mgrm i hystoriis: h̃ dicto ꝓcepit eis vt egrederent ō ciuitate: z sic statim euanuit ab oculis eoꝝ. Et imediate pco mestõz. xi. apli z aliꝰ discipuli z mulieres vnanimit ō ciuitate egressi venerũt ad mõtẽ oliueti: z ibi dñs Jhs scdario hodierna die apparuit. Et vt ait mgr i hystoriis: hãc pcessiõz discipulozũ qua vnanimit ō ciuitate sunt egressi: repũtat ecclia singulis diebꝰ domicz ꝓcessiõz faciẽs egrediẽdo extra ecclesiã ꝓcrẽdo crucẽ ante ꝓcessiõz. Nã p crucẽ q̃ ꝓcrt repsentat dñs nr̃ ihs xps q̃ nos ꝓcessit: z suo exemplo nobis viã ad celũ ostẽdit: z q̃ ordiate vnꝰ pꝰ aliũ crucẽ sequit vsq̃ ad ecclesiã: significat q̃ oẽs xpiani viã: mores z doctrinã xpi sp̃ p oculis hẽre debeãt: z suã vitã exẽplo xpi ꝓfozmare: z sic ꝓficere de ẽrtute in virtutẽ trãseũdo donec intrẽt celestẽ ecclesiã. i. patriã eẽnã: vbi videãt facie ad faciẽ diuinã eẽntiã. Juxta illud ps. lxxxiij. Jbũt ō virtute i virtutẽ: sic videbit̃ deꝰ deoꝝ i syõ. Pꝰ h̃ ꝓmisit ihs aplis officiũ ꝓdicatõis dicẽs ¶ Eũtes i mõz vniuersum ꝓdicate euãgeliũ ¶ Hugo: nõ phoꝝ vanitates aut cerẽꝓtias fictões: ad Ro. i. Nõ erubesco euãgeliũ ¶ oĩ creature ¶ Ly. i. oĩ homi q̃ hz ꝓuenientiã cũ oĩ creatura: p esse eiñ ꝓuenit cũ rebus inaiatis: p viuere cũ vegetabilibꝰ z plãtis: p sentire cũ animalibꝰ: p intelligere cũ angelis. Jõ hõ designat nomie oĩs creature ¶ Qui crediderit z baptizatꝰ fuerit ¶ Ly. nõ eiñ fides sufficit sine baptismo p quẽ q̃s incozpaꝝ xpo: si assit facultas recipiẽdi baptisma fluminis. Si aũt nõ assit facultas sufficit baptismꝰ sanguis: vt i martyribꝰ q̃ p xpo interfecti sunt anteq̃z eẽnt baptizati. Vel baptismo flamis: sicut ẽ i habentibus fidẽ xpi z desiderãt baptismũ: sz ꝓueniũt̃ morte anteq̃z pñt h̃ adiplere ¶ saluꝰ erit ¶. s. salute eẽna si saltẽ optb tener. Unde Jac. ij. Fides sine opib mortua ẽ ¶ q̃ ꝯo nõ crediderit ꝯdemnabit ¶. s. eterna damnatõe ¶ Signa aũt eos q̃ crediderint hec sequent ¶ Ly. Jn ꝓmittua eiñ ecclesia fides erat nutriẽda z ꝓfirmãda miraculis. Jõ gra miraculoꝝ dabatur nõ solũ apostolis xpi z aliꝭ maioribꝰ: sz multiz aliꝭ simplicibꝰ credẽtibꝰ: vt ꝓz i exẽplis z legẽdis sctoꝝ ¶ Jn noie meo ¶. i. i ẽrtute nois mei ¶ demonia eijciẽt ¶ Hec oĩa ad lrãz ipleta sunt: sepe eiñ apli z aliꝰ fideles demões eiecerũt: sicut b. Bartholomeus: z sic ō aliꝭ ¶ linguis loquẽtur nouis ¶ Ly. h̃ factũ ẽ i apostolis z aliꝭ credẽtibꝰ q̃ erãt cũ eis quãdo p grãz spũssancti i die pẽthecostes receperũt donũ linguaꝝ: vt ꝓz Act. ij.

Loq̃bãt varijs liguis apl̃i ꝓpẽtes tollẽt ꝺ̃ pz i paulo. Vñ Act. xxviij
Qui pcussus a vipa i nullo lesus fuit: sz vipaz pẽdentẽ ad manũ ei⁹ i ig
nẽ excussit. Et iacob⁹ apl̃s duos igẽtes dracões remisit i deftũ q̃s Her
mogenes z phile⁹ ꝓcurauerũt ꝫ cũ z si q̃d mortifez biberit nõ eos no
cebit ꝺ̃ ad lr̃az ipletũ ẽ i iobe euãgelista q̃ venenuz mortifez bibit: qõ
ei nõ nocuit sup egros man⁹ iponẽt z bñ habebũt qz multi ifirmi a di
uersis lãguozib⁹ sũt cu
rati ex ipositõe manuũ
apl̃oz: z ex tactu vesti
mẽtoz: imo qõ etiã pl⁹
est exvmbza petri apl̃i
sanabant ifirmi: vt hz
Act. v. z. v. Jtẽ p ma
nus apl̃oz fiebãt sig̃ z
ꝓdigia magna i ꝑplo: z nõ solũ ifirmos curabãt: sz p ipositõz manuuz
ipsoz dabãt spũsscũs. Vñ hz Act. viij. Tũc iponebãt man⁹ sup illos
z accipiebãt spm̃sctm̃ Et dñs q̃dẽ ihs postq̃ lo. ẽ eis J. s. hec oia ꝙba
tã ꝓdicta z plura alia q̃ habẽt Act. i. assũpt⁹ ẽ i celũ Ly. nõ ꝙtute ali
ena sz ꝓpria z cũ gratulatõe tot⁹ familie celestis. Vñ Luc. xxiij. Et ele
uatis manib⁹ ferebat i celũ: z bñdixit eis. s. apl̃is z alijs fidelib⁹. Ex h̃
loco i ꝓsuetudiñe duxit ecclesia: vt sic dñs ihs postq̃ oib⁹ pact⁹ascẽde
re voluit i celũ bñdixit fidelib⁹ suis: q̃ sic ep̃i z ceti pl̃bri pacto diuino
officio: volẽtes iã ab altari recedere dãt sup populũ bñdictõz signãtes
eos signo scẽ crucis: z ipzecãtes eis bona i noie scẽ trinitatis z sedet
a dextris dei J. s. ꝛegnãs p̃i i oñi eq̃litate fm deitatẽ Jlli aũt Lyra
sez apostoli z christi discipuli pfecti fm mandatũ dñi nr̃i iesu christi
ꝓdictũ ꝓdicauer̃t vbiq̃ fm q̃ dz i ps. xviij. In oẽz terrã exiuit son⁹
eoz ẽ. domio coopante eos dirigẽdo z ꝓtegẽdo z sermonẽ ꝓfirmã
te seq̃ntib⁹ signis Hugo sup Marcũ: Opa miracloz i exordio eccle
sie necessaria fuerũt: vt fides miraculis nutriret: sz mõ nõ sunt necessa
ria: qz fides ecclesie ꝓfirmata ẽ Circa pñs euã. z sup illa verba Eun
tes i mundũ vniuersum ꝓdicate euãgeliũ oñi creature ẽ. Notãduz
q̃ fm sctm̃ Tho. maximũ miraculũ christi i terris fuit: q̃ p simplices
mũdũ subiecit fidei: qz apl̃i fuerũt simplices fm mõz z pauper mecha
nici. s. piscatores ẽ. z null⁹ nobilis fuit nisi sanct⁹ Bartholomeus. Vñ
querit: quare nõ elegit christ⁹ ꝓuidẽtes hui⁹ seculi. s. scribas q̃ fuerunt i
lege docti: nec diuites nec potẽtes. Respõ. q̃ xp̃i certitudinẽ fidei: qz si
sapiẽtes seculi elegisset z misisset ad ꝓdicãdũ fidẽ xp̃ianã: tũc ꝓfidez imi
mici fidei christiane dixissent q̃ fidẽ finxissent cũ prudẽtiaz astutia Si
diuites tũc dixissent q̃ p dona z munera hoies iduxisset ad fidem illã.
Si aũt potẽtes z nobiles: tũc dixissent q̃ p potẽtiaz coactõz hoies ad
fidẽ induxissent: sz vt nullũ illoz ꝓfidi posset allegare: g̃ ẽ. Notãdũ q̃
xp̃s inf oẽs sapientes mõi misit nũ ꝫuertit. s. Gamalielẽ legis doctorẽ. z
inf oẽs diuites solũ Zacheum: z de oñib⁹ nobilib⁹ z ꝓncipib⁹ nisi tres

nocebit. Sup egros man⁹ imponẽt z bene habebũt. Et dñs quidẽ iesus postq̃ locutus est eis: assumptus est in celũ. z sedet a dextris dei. Jlli au/

Nycodemũ: Cẽturionẽ z regulũ. Sz de paupib⁹ z simplicib⁹ z ignobilib⁹ multos ꝫuertit: qz xp̃iani a paupib⁹ z simplicib⁹ oꝛtũ habuerũt. Unde apl̃s. Videte vocatõz vr̃az frẽs: qz nõ multi sapiẽtes fm carnẽ nõ multi potẽtes: sed infirma mundi elegit deus.

c Um venerit paclyt⁹ ẽ. Hystoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i. xxx iij. ix. kal. apl̃is. luna. xiiij. feria. v. indictiõe. vi. Ante initiũ illi⁹ euã. scribit s. Joh. i eo dẽ ca. q̃ xp̃s dixit discipulis suis: Si opa nõ fecissem i eis q̃ nẽo ali⁹ fecit petiñ non hẽrent. Nũc aũt viderũt z oderũt me z p̃ez meũ Sz vt impleat sermo q̃ in lege eoz scr̃i⁹ẽ: qz odio habuerunt me gratis. Tunc statim sequitur euã. hodiernũ Cũ venerit paclyt⁹ Postq̃ xp̃s dixerat apl̃is ꝺ iudeis: Si me psequũk z vos psequent. Ne g̃ desparẽt z nimiũ turbarẽtur ꝓmisit eis spm̃sctm̃ mittere: q̃ ꝓfortati oẽs psecutões vincerẽt z tolerarẽt. Ergo dic Cũ aũt venerit paclyt⁹ J Ly. i. ꝓsolatoz. Bern. dicit. Spũs. i. merentiũ ꝓsolatoz quẽ ego mittã vobis a p̃re Ly. i hoc ostẽdit spm̃sctm̃ a se ꝓcedere: inq̃tũ. s. dicit se illũ mittere spm̃ veritatis qz docebit vos oẽm veritatez: sed ecõtrario spũs malignus docet oñe mẽdaciuz qui a p̃re ꝓcedit Tho. Ex hoc arguũt greci spm̃sctm̃ tm̃ ꝓcedere a p̃re z nõ a filio. Sed hoc nõ est vez: quia quicqd de patre dicit hoc cõuenit filio: ergo xp̃iani tenẽtur credere q̃ spũssanctus ꝓcedit a patre z filio il le testimoniũ phibebit de me Jnam spũssanctus testimoniũ phibuit dẽ xp̃o i hoc q̃ apostolos tales fecit q̃ sciuerũt z audebãt ꝓdicare euãgelium z fidẽ xp̃i cotã oñib⁹ intrepide. q̃ em homies ꝑus illitterati z simplices de ꝓfunditate sc̃ture z subito plene loquebant z in oñib⁹ linguis: fuit maximũ signũ ad ꝓfirmandã fidẽ xp̃i Et vos testimoniũ p bebitis sez p̃dicãdo oñib⁹ populis qz ab initio mecũ estis Lyra. nõ est intelligendũ q̃ fuerint cum eo a ꝓncipio vite eius: sed ab initio p̃dicatõis sue quãdo incepit docere z miracula facere Hec locutus sum

tez ꝓfecti p̃dicauerũt vbiq̃ dño cooperãte z sermonẽ ꝓfirmante sequentibus signis. Jmañdi

¶ Dñica post Ascensionem domini. Euangeliũ fm Joh. xv. z. xvi.

i Illo tpe: Dixit Jhs discipulis suis Cũ venerit paclytus quem ego mittã vobis a patre spiritũ veritatis q̃ a patre ꝓcedit: ille testimonium phibebit de me. Et vos testimoniũ phibebitis. s. quia ab initio mecum estis. Hec locutus sum vobis vt nõ scandalizemini. Absq̃ synagogis facient vos. Sed venit hora: vt oĩs qui interficit vos arbitret se obsequiũ ꝓstare deo. Et hec faciẽt vo

ꝑs. 24.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vobis ꝙad ꝓfortatõem ⁊ ꝓsolatõez vestrã ꝓtra furiꝭas tribulatões ꝙ vt nõ scãdalizemi ꝙcadẽdo ꝙ impatientiã quãdo eueniẽt vobis ꝙ Absq; synagogis faciẽt vos ꝙ Jã iudei ꝓspirauerũt: ꝙ si quis ꝓfessus esset xp̃m extra synagogã ejiceret. Et talis ejectio ꝺ synagoga reputabat magna sicut apud nos xp̃iano; ejectio de ecclesia ꝙ maiorẽ excõicatõem. Ergo ipsa excõicatio est valde timẽda cuilibet xp̃iano: qz sepat a deo ⁊ a fetis: ⁊ a sacramẽtis: ⁊ a ꝯmunõe fideliũ. Et ipse excõicat⁹ ẽ q̃si palmes abscisus: vt patet Joh.xv. Ego sum vitis vera: ⁊ vos palmites: ꝙ Qz venit hora ꝙ ꝺ quo. Qz.hora ista fu it rps p̃dicatõis ap̃lor ꝙ vt ois q̃ interficit vos arbitret̃ se obsequiuz p̃stare deo ꝙ Ois em̃ iudeus occidẽs xp̃i p̃dicatores putat se obsequiuz p̃stare deo: credẽs q̃ deo placeret deũ ista q̃cũq; ꝯuerterẽt ad xp̃m: adeo iudei fuerũt excecati ⁊ ignorãtes. Qz illa ignorãtia nõ excusabat eos: qa illa ꝓcedebat ex odio ⁊ inuidia ꝓtra xp̃m ⁊ ꝺ doctrinaz eius ꝙ Qz hec faciẽt vobis: qz nõ nouerũt p̃em neq; me ꝙ Hoc dicit eis i ꝓsolatõz: q̃si diceret fm Chriſ. Sufficit i ꝓsolatõz hec pati ꝓpter patrẽ ⁊ ꝓp̃ me. ꝙ Qz hec locutus sum vobis: vt cuz venerit hora eoꝝ reminiscami: quia ego dixi vobis ꝙ Lyra: vt facilius toleretis tã q̃ p̃dicta vobis ab eo q̃ certitudinaliter pot venũciare futura ꝓtingẽtia. ista em̃ p̃dixit xp̃s apostolis: vt puiderẽt sibi de patiẽtia. qz min⁹ ferunt iacula ꝓuisa vt dicit Gregoꝝ. Circa p̃ns euangeliũ vbi dicit: Et vos testimoniũ ꝓhibebitis. Notãdũ ꝙ Hugo de ꝑto dicit: ꝙ xp̃s habuit testimoniũ de oĩ loco ⁊ ab oĩ creatura nam oĩa testificata sunt christũ este suũ autorẽ Nam de celo habuit testimoniũ patris ⁊ spũssancti. Luc.iij. Descẽdit spũssanct⁹ coꝝpali spẽ sicut columba i ipsum. Et vox patris ꝺ celo audita ẽ: Hic ẽ filius meus dilectus Mat.iij. Jtẽ testimoniũ angelorum vt ptz Lu.ij. Euãgelizo vobis gaudiũ magnuz: quia natus est vobis hodie saluator. Jtẽ celi ipso ozãte apti sunt sup eum: ⁊ ꝓstarti sunt ip sum esse verum deũ Lu.iij. Jtẽ de paradiso ⁊ de limbo sanctorũ patrum habuit testimoniũ Moysi ⁊ Helye: vt ptz Matth.xvij. Appaꝛuerũt ei Moyses ⁊ Helyas. Jtẽ corpa sanctoꝝ resurrexerũt: vt patet Mat.xxvij. Jtẽ demones ei testimoniũ reddiderũt: vt patet Luce.iij. Exibãt demonia clamãtia ⁊ dicẽtia: quia tu es christus filius dei viui Jtẽ de mũdo habuit testimoniũ. xij. apostoloꝝ. lxxij. discipuloꝝ ⁊ alioꝝ multoꝝ. vt patet Act.iij. Virtute magna reddebãt apli testimoniũ ihu xp̃o. Jtẽ habuit testimoniũ ab oĩ creatura. nam stella noua i sua natiuitate testificata ẽ. vt ptz Mat.ij. Vidim⁹ stellã eius i oriente. Jtẽ sol obscurat⁹ i morte sua ꝓtestat⁹ ẽ eũ esse deũ Luc.xxij. Jtẽ mare dũ se solidũ ꝑbuit ipsum ꝓfessum ẽ Lu.vi. Jtẽ infern⁹ dũ quos tenebat reddidit ipm autorẽ ꝓtestat⁹ ẽ. ps.xxij. Jtẽ tetra dũ ipso morieter resurgẽte eremuit. Jtẽ panes ⁊ pisces dũ ad ei⁹ imp̃iũ multiplicati sũt ipm eẽ deũ demõstrabãt: vt ꝓz Joh.vi. Opa q̃ ego facio ipsa sunt q̃ testimoniũ ꝓhibẽt ꝺ me. Et b:eniẽ ois creatura ꝓter pctorẽ q̃ ipm negat factis testimoniũ ꝓpo reddit. Vñ apls ad Titũ.i. Cõfitẽt se nosse deum factis aũt negãt. Pctor qñq; ꝙ vno denario negat xp̃m: cũ i nomine ei⁹ sciẽter ꝓmat. Secũdm hic i euãg. p̃nti. Absq; synagogis faciẽt vos. Vbi notãdũ qꝺ excõicatio maioꝝ valde timenda est ꝓpter tria. Primo qz excõicat⁹ sepat a ꝺo ⁊ ab oĩbꝫ xp̃ifidelibꝫ tã i vita q̃ i morte sic palmes aridus a vite: vt patz Joh.xv. Ego sum vitis vera: ⁊ vos palmites. Et sicut palmes abscisus nihil valet amplius nisi ad ignez: sic etiã excõmunicatus maioꝝ excõmunicatõe. Scõo qz excõicat⁹ puatur merito passiõis christi ⁊ oĩm sctõz: ⁊ etiã oĩbꝫ missis: ozõnibꝫ: elemosynis ⁊ oĩbꝫ suffragijs ⁊ indulgẽtijs: ⁊ oĩbꝫ bonis ecclesie: ⁊ oĩno totaliter remanet nudus ⁊ miser ⁊ miserabilis ⁊ paup ⁊ cecus. Et ꝓpter ea dicit Aug. Nihil ꝺz xp̃ianus sic formidare sicut separi a coꝛpe xp̃i sez ꝙ excõicatoz maiorẽ. Tercio qz excõicat⁹ multos ificit: qz oẽs q̃ pticipãt ei sciẽter publice venũciato. Vñ ꝺr i decre. Cõicãs excõicato idebite excõicatoz incurrit. xi. q. iij. c. ꝓcipue. ⁊. c. si qs eps. Vñ ẽ morꝺ cõtagiosus sicut lep̃: nõ ab oĩbꝫ hoibꝫ sicut lep̃ ꝺz vitari: nã magna infamia ẽ ⁊ vituperiuz ab ecclia expelli: vel vitari ab hoibꝫ sic lepꝛosus. Vñ excõicat⁹ ẽ magis infamis q̃ iude⁹ vel saracen⁹: qz cũ illis licet pl⁹ loq̃ q̃ cũ excõicato. Vñ in decre. ꝺr: Pagano pl⁹ licet cõicare q̃ excõicato. xi. q. iij. ad mẽsam. Ex iã dictis ꝓz q̃ piculosuz ẽ cõicare excõicato. Sed pctis nr̃is exigẽtibꝫ de excõicatõe maioꝝ hodie curat modicũ. Et ꝺ pticipatõe cũ excõicatis quasi nihil curat. Vñ de ꝺ legit exẽplũ: ꝙ demoniac⁹ interrogat⁹ a q̃dã: an excõicatio vel pctũ pl⁹ placeat diabolo. Respõdit: excõicatio maioꝝ: qz ꝓ illã plures ificiunt: ⁊ q̃q; vn⁹ excõicatus ducẽtos inficit vna die: sicut i ꝓuerbijs ⁊ i symbolis: ⁊ sic de alijs.

¶ In octaua penthecostes. Euangelium fm Johannem. xiij.

In illo tempore: dixit Jhesus discipulis suis: Si quis diligit me sermonẽ meũ seruabit Joh.xiij. Hoc euangeliũ locut⁹ ẽ dñs nr̃ ihs xp̃s ad discipulos suos anno ei⁹. xxxiij. ix. kal. aplis. luna. xiij. ꝺnica feria i cena dñi. indictiõe. vi. Vñ initiũ illius euãg. scribit san. Joh. i eodẽ ca. ⁊ icẽs: ꝙ christ⁹ dixit discipulis suis: Qui hz mãdata mea ⁊ seruat ea ille ẽ q̃ diligit me. Qui aũ ẽ diligit me diliget a p̃re meo: ⁊ ego diligã eũ ⁊ manifestabo ei meipsum. Tũc sequit euã. hodier. Guil. Hodie recolit ecclesia ista supabũdantẽ ⁊ excellentẽ donatõem spũssancti: que facta ẽ discipulis i ꝙnquagesima ꝺ: a resurrectiõe: qñ scz repleti sunt omnes apostoli spũsancto

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſt qz ſpūſſctūs q̄ ē amoꝛ pꝛis ⁊ filij hodie mittit:⁊ idcirco hodie legit
euā.i q̄ agit ꝺ dilectōe quā deꝰ nob ifūdit p ſpm̄ſctm̄ | Si qs dili.me |
ſ. affectu:h̄ oſtēdit effectu:qz vicz | ꝺmonē meū ſuabit:⁊ pꝛ meꝰ diligz
eū |p qō oſtēdit ſe cē vnū cū pꝛe i cēntia | ⁊ ad eū ve. | Glo.ſ.ego ⁊ pꝛ ⁊
ſpūſſcē | ⁊ māſiōz apꝺ eū fa. |i pūti p gr̄az ⁊ i futuro p gl̄iaz | q̄ nō di.
me ſer.m.nō ſer. | Ly.tales ſunt mūdani hoies ⁊ puerſi:⁊ ꝺ nō ſūt di
gni hꝫe tale bñficiū ſic
vos q̄ eſtz mei diſcipli
veri | ⁊ ꝺmonē quē au
diſtis nō ē meꝰ | ſupple
tm̄ | ſz eꝰ q̄ miſit me pa
tris. Hec locutꝰ ſuz vo
bis apud vos manēſ |
ſupple pñtia coꝛpoꝛali
apparēs | Paraclytꝰ āt
ſpūſſctūs quē mittz pꝛ
in noie meo | Tho. ad
laudē ⁊ gl̄iaz nois mei
| ille vos ꝺocebit oīa |
Ly.i.faciet vos intelli
gere oīa q̄ ꝺico vobis.
Apli em̄ adhuc rudes
erāt ⁊ timoꝛe poſiti ex
auditu paſſiōis xp̄i:nō
aꝺẏba xp̄i nō diligent
attēdebāt:⁊ p ꝓſequēs
nō capiebāt ea ad ple
nū : ꝛpter qꝺ ꝺicit gr̄az
ſpūſſci ſupplere poſtea
iſtū ꝺefectū | ⁊ ſuggerz
vobis oīa quecūq̄ ꝺixero vobis |.i.ad memoꝛiā vobis reducet oblita
qz apli multa ꝺe illis que xp̄s ꝺicebat oblīti ſunt timoꝛe paſſiōis ꝓcuſ
ſi | Pacē relinquo vobis |.i.itur ad pꝛez relinquo vobis pacē pectoꝛz i
pſenti | pacē mea ꝺo vobis |.ſ.eternitatis i futuro | nō quō mūꝺus ꝺat
ego ꝺo vobis |q̄.ꝺ.nō ꝺo vobis pacē mūꝺanā q̄ breuis ē.i.ad Theſ
ſa.v. Cū em̄ ꝺixerint pax ⁊ ſecuritas:tūc repētin deis ſupueniet interit
| Nō turbet coꝛ veſtꝝ | Ly.q.ꝺ.nō ꝺebetis turbari ꝺe receſſu meo.i.ꝺe
moꝛte mea | neq̄ foꝛmiꝺet | Ly.hoc aꝺꝺit eos aſſecurāꝺo :qz timeb āt
moꝛi cū eo | Audiſtis qz ego ꝺixi vobis:vaꝺo | Tho.ſ.p paſſiōz:vt pa
rē vobis locū | ⁊ venio aꝺ vos |pꝰ reſurrectōz meā: vt vos illuc itroꝺu
cā:vt pꝛ Jo.xiiij. Si abiero ⁊ p̄pauero vob lotū itez venio ⁊ acciptaz
vos aꝺ meipm:vt vbi ego ſuz ⁊ vos ſitz | Si ꝺiligeretz me |.ſ. pura ⁊
ſincera ꝺilectōe ab oī carnali abſtracta | gauderetz vtiq̄z qz vaꝺo | fm q̄
bō | aꝺ pꝛez |.ſ.aꝺ eꝰ gl̄iaz | qz pꝛ maioꝛ me ē | Ly.nō fm ꝺeitatē i q̄ fi

me ſermonē meū ſuabit:⁊ pꝛ meꝰ ꝺili
get eū:⁊ aꝺ euz veniemꝰ:⁊ māſiōez a
pud eū faciemus. Qui nō ꝺiligit me
ſermonē meū nō ſeruat. Et ſermonez
quez audiſtis nō ē meꝰ ſz eius q̄ miſit
me pꝛis. Hec locutꝰ ſuz vobis apud
vos manēs Paraclytꝰ aūt ſpūs quē
mittet pꝛ i noie meo:ille vos ꝺocebit
oīa:⁊ ſuggeret vobis oīa q̄cūq̄z ꝺixe
ro vobis. Pacē reliquo vobis:pacē
meā ꝺo vobis:nō quō mūꝺus ꝺat ego
ꝺo vobis. Non turbet coꝛ vīm neq̄
foꝛmiꝺet. Audiſtis qz ego ꝺixi vobis:
vaꝺo ⁊ veio aꝺ vos. Si ꝺiligeretz me
gauderetz vtiq̄z:qz vaꝺo aꝺ pꝛez qz pꝛ
maioꝛ me ē:⁊ nūc ꝺixi vobis pusq̄z fi
at vt cū factū fuerit credatz. iā ñ mul

ta loq̄r vobiſcū:venit eī p̄nceps mū
ꝺi huiꝰ ⁊ i me nō hz q̄cq̄z. Sz vt cog
noſcat mūꝺus qz ꝺiligo pꝛez:⁊ ſic mā
ꝺatū ꝺedit mihi pater ſic facio.

eiꝰ glozīā | qz pꝛ maioꝛ me ē | Ly.nō fm ꝺeitatē i q̄ filꝰ eq̄lis ē pꝛi:ſz fm
hūanitatē i q̄ filꝰ ē minoꝛ pꝛe | ⁊ nūc | Tho.exiſtēs vobiſcū paſſibilis ⁊
moꝛtalis | ꝺixi vob |.ſ.q̄ p paſſiōz vaꝺo aꝺ pꝛez | pusq̄z fiat:vt cuz fa.
ſu.cre. | Ly.ſ.q̄ nō tm̄ ſū hō q̄ moꝛi p̄t ⁊ exaltari:ſz etiā deꝰ q̄ certitudia
liꝫ p̄ꝺico futura ꝛtigēna:qꝺ ē ꝓpꝛiū ipſi deꝰ:fm q̄ ꝺr Eſa.xli.annūcia
te nob q̄ vēturā ſt i futuꝝ ⁊ ſciemꝰ qz ꝺij eſtz vos | iā nō mul.lo.vo. |.i.
i ſ moꝛtali coꝛpe exꝑis
qz tps ſue captōis erat
ꝓpiquuz | ve.em̄ p̄n.bꝰ
mū. | Tho .i.ꝺiabolꝰ
q̄ p̄ncipat amatoꝛibuſ
hꝰ mūꝺi ⁊ regit eoſ q̄ ſpō
te p pēctz ſe ei ſubꝺiciūt
venit em̄ cū miſtrz ſuis
aꝺ me capiēꝺū ⁊ ꝺucēꝺū aꝺ moꝛtē | ⁊ i me nō hz q̄cq̄z |.i.nullū pcm̄:
⁊ p ꝓſeq̄ns nullā moꝛtz cāz:qz moꝛs itrauit i mūꝺ p pcm̄:vt ꝺr Ro.v
|ſz vt coḡſcat mūs |.i.humanū genꝰ | qz ꝺiligo pꝛez |q.ꝺ. Nō moꝛioꝛ
qz habeo culpā:ſz vt pleā pꝛis obediētiā:cuiꝰ volūtas ēt pficiaḳ redē
ptio hūani gñis q̄ nō p̄t ipleri ex ꝺei oꝛꝺiatōe niſi p moꝛtē meā | Et ſic
māꝺatū ꝺedit mihi pꝛ ſic facio |.i.ex obediētia aꝺ pꝛez libēr ſbēo moꝛ
tē. Circa p̄ſens euā.vbi ꝺr | aꝺ eū veniemꝰ ⁊ mā.apꝺ eū fa. | Notan
ꝺū q̄ Hugo ꝺ p̄to ꝺicit:q̄ apoſtoli fuerī pleni ſpūſcto :qz plenū ē ſpū
ſcto oſtēdit q̄ꝺruplici ſigno. Primū ē i tribulatōib ⁊ ifirmitatib nō
murmurare. Nā vas plenū nō reſonat ꝺū tāḡit ſz vacuū: ſic apli i ifir
mitatib nō murmurauerī:vt pz Lu.x. Ecce ego mitto vos ſic agnos
i medio lupoꝛ:imo apoſtoli nō ſolū nō murmurauerī i pſecutōib ⁊ tri
bulatōib:ſz ⁊ gaudebāt:vt pz Act.v. Ibāt apoſtoli gaudētes a ꝓſpe
ctu ꝓcilij:q̄m ꝺigni habiti ſt p noie ihu ꝓtūelia pati. Vñ Ro.v. ſz vt
gloꝛiamuꝛ i tribulatōib. Scōm ē firmit ꝓſiſtere. Nā res plena ſtat fir
ma. Sic apli poſtq̄z ſpm̄ſctm̄ receperī i fiꝺe ⁊ bōis opib firmit ſteteī
Nā nec reges nec p̄ncipes mūꝺi cū toꝛmētis:nec caroꝛpa cū oblectamē
tis:nec ꝺemōes cū tēptamētis potuit ipſos mouere:vt pz Ro.viij. Quis
nos ſeꝑabit a charitate ꝺei.q.ꝺ.null. Tercū ē ꝺe plenitudie effūdere
Nā fōs plenꝰ effundit aquā. Sic apoſtoli tāq̄z plenꝰ fōs ⁊ ſupexcreſcēs
totū mūꝺ gr̄ijs ⁊ ꝺonis ſpūalib repleuerī:vt pz Heſter.x. Fōs puꝰ cre
uit i fluuiū maxim:⁊ i aq̄s plurimas redūꝺauit. Quartuz ē nihil pꝰ
recipe. Nā vas plenū nihil pꝰ recipit:ſic apli nihil frenuz ⁊ a ſpūſcō ali
enū receperī:qz nec ꝺiuitias :nec honoꝛes:nec ꝺelicias coꝛpis āpliꝰ reci
pe voluerī:vt pz Mat.ix. Ꝺixit Petꝰ apoſtolꝰ: Ecce nos reliq̄mꝰ oīa
⁊ ſecuti ſumꝰ te. Vnde etiā apoſtolꝰ Paulꝰ Philip.iij. Oīa arbitratus
ſuz vt ſtercoꝛa ⁊c. Si q̄s aūt vult ſcire an ſpūſcto plenꝰ ſit p̄ꝺicta q̄ttu
oꝛ i ſe ꝓ ſideret:⁊ ſic bonā ſpez bēat q̄ hodie receꝑit ſpm̄ſctm̄ cū apl̄is.

Hc ꝺe Jo.iij. Hyſto.bꝰ euā. ꝓpleta ē āno xp̄i.xxxiij.ix.kal.apl̄is
ſ feria.vi.ꝺicōe.vi.luna.xv.ſz ꝺn̄s hec locutꝰ ē āno eiꝰ.xxxij. vi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

nonas maij:sabbo:luna.xiij.idi.v. Añ initiū illi⁹ euā.scribit s. Joh.i eo. t.q xps dixit discipul⁹ suis: Sic moyses exaltauit ſpēt i deſto:ita exaltari oꝑt filiū hoīs:vt oīs q̄ credit ē ipm nō peat ſz hēat vitā eternā. Tūc ſeqr euā.hodi. Sic de⁹ dilexit mūz j.i.hoiez vt fi.su.vni.da. Ly.q̄ ē bonū infinitū.ex q̄ appet maxia dei dilectio:vt pz Ro.8.q̄ppo filio suo nō pepcit:ſz p nob oīb⁹ tra.il. daret tho.nō vt vēderet:ſz daret ḡtis z liba lit nullis meritis exigētib⁹ ē icarnat⁹ z crucifix⁹ vt oīs q̄ cre.i eū Tho.ſide p dilectōem opante z vſq; i finē pſeuerāte nō pe.ſz ha. vi. et. Tho.mō i ſpe ſed tūc i re nō ei mi. de⁹ ſ.pr̄ filiū ſuū i mūz vt iu.mun. Ly.ſ.i pmo aduētu ſuo:tūc ei ñ venit iudicare ſz magis iudicari p mūi ſalute: iō ſeqr ſz vt ſal.mū. p ip ſum Jo.xij Nō veni vt iudicē mūz ſz vt ſaluifi cē q̄ credit i eū Ly.tē dēdo i eūz p charitatē. nō iudicaſ j.i.non hz

¶ Feria.ij.pēth.fm Joh.iij.

In illo tē.dixit mūz vt filiū ſuū vnigenitū daret:vt oīs q̄ credit i eū ñ peat:ſz hēat vitā eternā. Nō ei misit de⁹ filiū ſuū i mūz vt iudicz mūz ſz vt ſaluef mūs p ipm.q̄ credit i eū nō iudicat:q̄ āt ñ credit iā iudicat⁹ ē:qa ñ credit i noie vnigeīti filij dei: H āt ē iudiciū:q; lux vēit i mūz:z dilexerūt hoies magis tenebras q̄s lucē:erāt em opa eoꝝ mala:oīs ei q̄ male agit odit lucē ñ vēit ad lucē vt ñ arguāt opa ei⁹ cāz vñ ꝺdēnet q̄ āt nō cre.iā iu.ē Ly.i.hz i ſe cāz māifestā ſue ꝺdēnatōis:ſic ille ꝺr mortu⁹ q̄ iā hz i ſe cāz māifestā mortis qr nō cre.i no. vnige.fi.dei q̄ venit p ſalute mūi:nā ad ſalutē quenit p nomēvnigeniti filij dei H āt ē iu. j.i.cā dānatōis qr lux Ly.i.xps q̄ ē luxfa vēit i mūz j ſ.carnē aſſumēdo z i ea apparēs ſalutē hūani gīis opando z dile.hoīs magis tene. Tho.i.delicias carnis z diuitias mūi q̄s lucē j.i.aptā ꝺdicatōz xpi erāt ei opa.co:ma. Tho.q̄ a luce diſcoꝛdāt z tenebras q̄ rūt:z iō dicūt opa teneb:aꝛ oīs ei q̄ male agit j.i.q̄ malis opib⁹ deſerak odit lucē q̄ tñ naturaliter oīb⁹ ē amabil⁹ z nō vēit ad lu.vt nō arg. opa ei⁹ Tho.oīs ei q̄ delectak i malis opib⁹ ſubtfugit lucē ꝺdicatōis z veritatz:z odit eos q̄ mala ſua māifestāt z repbēdūt q̄ āt facit veritatē j.i.opa ꝺformia volūtati dei venit ad lucē j.i.palā vt māifestēt̄ opa ei⁹ Tho.ſ.ad alioꝛ exēplar z edificatōz qr i deo ſt facta j.i.ad gl̄iam dei. Circa h euā.vbi ꝺr Sic de⁹ tē. dicit Hugo ō pro:q̄ maxia charitas dei pr̄is ad hoiez i ḡttuor demōſtrak. Prio qr p filiū ſuū hoiez z naturā hūanā tāc̄ i ſpōſā ſibi accepit:vt cārak hodie: Celeſti ſpōſo tūcta ē eccl̄a. Ecce mirabilis amoꝛ:qr ipator diues:potēs z pulcer:ſapiens z ekn⁹ accepit paupcūlā iualidā inſipiētē z morte ꝺdēnatā Heb.ij. Nuſq; angelos appbēdit ſz ſemē abrac. Scdo i eo q̄ eūdē filiū poſtq;

carnē aſſumpſit fecit.xxxiij.annis fuere hoiez erudiēdoꝛ iſoꝛ mādoꝛ tā dē p ipſo redimēdo ꝓſtituit eū mori. Tercio i eo q̄ homies ſibi i filios adoptauit z fres xpi eē voluit. Vñ.i. Jo.iij. Videte q̄lē dilectōz dedit nobis de⁹ vt filij dei noiemur z ſim⁹. Quarto q̄ hoies ſic redēptos z i filios adoptatos heredes regni ſui fecit cuz filio ſuo il̄u xpo. Ro.viij. Filij dei ſum⁹:ſi aūt filij z heredes:heredes q̄dē dei coheredes aūt xpi.

Hē amē dico vobis Joh.x.

Hyſtoria hui⁹ euā.facta ē āno xpi. xxxvi.kal.octob⁹:ſi:ſabbato:indictiōe.v.luna.xij. Añ initiū illi⁹ euā.ſcribit ſ.Joh.i pcedēti ca. q̄ xps dixit: Jn iudicium ego i būc mūm veni vt q̄ nō vidēt videāt z q̄ vident ceci fiāt. Et audierūt q̄dā ex phariſeis qui cū ipſo erāt z dixerūt ei: Nūquid z nos ceci ſum⁹. Dixit eis ieſus:ſi ceci eſſetz nō haberetis pctm̄. Lyra:qr ſi nō vidiſſent opa xpi hēnt aliquā excuſatiōnē de h q̄ nō crediderūt ei. Hūc ꝓo dictis qr videm⁹:pctm̄ vīm mānet id ē aggḡuat. Tūc ſtati ſequit euā.hodi. Amē amē dico vob Tho.i. i veritate dico vobis qui nō itrat p oſtiū j.i.p me hūilē z paupez i ouile ouiū j.i.i congregatōz fideliū z i eccleſiā dei i q̄ grex pluriter ꝓtinet ſz aſcēdit aliunde ſiue p pecuniā ſiue p falſaz iuſticiā ſiue p violētiam ille fur ē rapiēdo q̄ nō ē ſuū z latro retinēdo q̄ rapuit. Ly.h facit vnt mali hoies ſtatū platōis indebite aſſeqntes q̄ aūt itrat p oſtiū j.i. p xpm paſtoꝛ ē ouiū:huic oſtiari⁹ aprit Ly.i.ſpūſcūs reuelat veritatē vt ſciat oues paſcere z oues vocē ei⁹ audiunt Ly.i.doctrinā recipiunt z pr̄ias oues vocat noiatim ſid ē certiſſime nouit dñs qui ſunt ei⁹: z vocat eas nō ſolū voce exterioꝛis ꝓdicatōis ſz intrne iſpiratōis z educit eas Ly.ō tenebris ignoꝛātie z culpe z cū pr̄ias oues emiſerit aīs eas vadit p exempla bonoꝛ opm z oues illū ſequunt ſcz exempla z veſtigia ſui paſtoris qr ſciunt vocē ei⁹ p inſpiratōes diuinas alienum aūt nō ſequunt ſcz qui ē alienus a deo vita z doctrina:ſicut eſt hereticus z quilibet puerſus doctoꝛ ſz fugiunt ab eo.qr nō nouerī vocē alienoꝛ.j.nō approbāt nec ſequūt. Goꝛ.iſti alieni ſunt pſeudoapli:ō q̄ dꝛ Dacr vij. Attendite a falſis ꝓphis qui veniūt ad vos i veſtimentis

ouiũ: intrise. aũt st lu. ra. ꝟ puerbiũ dixit eis ihs. Illi ãt nõ coguerẽt ꝺd loqrek eis. Tho. i. nõ itelleꝛeꝛt ꝺs eẽt pastoꝛ: ꝺs fuꝛ: z q̃ oues. Dixit g̃ eis iteꝝ ihs: Ame amẽ dico vo. ego sũ ostĩ. ouĩ. ꝑ qõ itrãt oues ad fi dẽ. Oẽs q̃tq̃t veneꝛt añ me. Tho. s. ex se nõ missiuel nõ ispirati a deo fures st reꝝ z dignitatũ z latrões aiaꝝ: q: eos occidũt p falsã doctrinã. ego sũ ostĩ. p me si ꝺs itro. s. i. ecclaz z societatẽ fideliũ saluabit p gr̃az z ingredietur. ad ꝓtẽplatõz deitatẽ z egredietur. s. ad ꝓsideratõz gl̃ioſe hũanitatis i xp̃o z pas. iue. q: vt ꝺs ꝓsideratio erit delectabilis z locũda: vt pz Esa. xx. Regẽ i decoze suo videbũt fur. s. q̃cũq̃ p me nõ ingredit nõ. vẽit nisi vt furet z macteꝛ z pdat. Ego veni vt vi. ha. tho. i pñti p gr̃az z abũ. ha. i futuro p gl̃iaz. Vñ. i. Coꝛ. ij. Oculꝰ nõ vidit nec auriz audiuit nec in coꝛ hois ascen. q̃ ꝑpa. deꝰ his q̃ di. eũ. Circa pñs cuãg. vbi ꝺz p me si ꝺs itro. Notãdũ q̃ Hugo ꝺ p̃to dic̃ q̃ xp̃s xp̃c nr̃az saluẽ q̃ttuoꝛ itiera pegit. Primũ fuit ꝺ celo i ẽrã veniẽdo qñ carnẽ assũpsit ꝺ maria ꝟgie. Joh. xvi. Exiui a pr̃e z ve. i mũ. z h̃ iter fuit penosũ: q: pena ltares hũane nature assũpsit: vt pz Esa. lüj. Vere lãguoꝛes nr̃os ipse tulit: z doloꝛes nr̃os ipe poꝛtauit: q: h̃ i mõdo. xxtij. ãnis vixit z nũq̃ risit. Secõm iter fuit de mõdo ad iferos descẽdẽdo qñ sedẽtes i tenebꝛis visitauit: z h̃ fuit iter victoꝛiosuz: q: poꝛtas iferni ꝓfregit. Terciũ fuit ꝺ inferno ad mõz redeũdo: qñ fractis iferis cũ magna ꝑda a mortuis resurreꝛit. z h̃ iter fuit gl̃iosuz. Quartũ fuit de mõdo ad celũ ascẽdẽdo: quãdo i die ascẽsionis vidẽtiꝰ apostolis ascẽdit ad celos: z h̃ iter fuit valde gaudiosum. Vnde ps. Ascẽdit deꝰ i iubilatõe z dñs i voce tube

Emo ꝓt venire ad me Jo. vi. Hysto. hꝰ euã. facta ẽ ãno xp̃i. xx. n xxtij. kal. mat̃j. feria. tij. lũa. xxiiij. idicõe. v. Añ iitiũ illꝰ euã. scribit s. Jo. i eo. c. q̃ iudei murmuꝛauerũt ꝺ illo ꝟbo q̃ xp̃s dixit puerbiũ dixit eis ihs. Illi ãt nõ coguerũt ꝺd loqrek eis. Dixit g̃ eis iteꝝ ihs: Amẽ amẽ dico vobis qꝛ ego sum ostiũ ouiũ. Oẽs q̃tq̃t veneꝛt añ me fures sũt z latrones: sz nõ audierũt eos oues. Ego sum ostiũ: p me si ꝺs introierit saluabit: z ingredietur z egredietur z pascua iueniet. Fur aũt nõ venit nisi vt furet z mactet z pdat. Ego veni vt vitã habeãt z abũdãtiꝰ habeãt.

¶ Feria. iiij. post pẽth. fm Joh. vi.

In illo tpe. d. i. turbis iu deoꝝ: Nõ pt vẽire ad me nisi pr̃ meꝰ q̃ misit me traxerit eũ: z ego resuscitabo eũ i nouissimo die. scptũ ẽ i pphis: Ert oẽs docibiles dei. Oĩs q̃ audiuit a pr̃e z didicit vẽit ad me: nõ qꝛ pr̃ez vidit ꝺs p̃ nisi is q̃ ẽ a deo h̃ vidit pr̃ez. Amẽ amẽ dico vobis: q̃ credit i me hz vitã eternã. Ego sũ panis vite: patres vr̃i mãducauerũt mãna i deserto z mortui sũt. Hic ẽ pãis ꝺ celo descẽdẽs vt siq̃s ex ipo mãducauerit ñ moriat. Ego sum panis viuꝰ q̃ ꝺ celo descẽdi: si q̃s mãducauerit ex h̃ pãe viuet i eternũ: z panis quẽ ego dabo caro mea ẽ p mõdi vita.

¶ In octa. pẽth. fm Joh. iij.

Hil. t. Erat hõ ex phariseis nycodemꝰ noie princeps iudeoꝝ: h̃ vẽit ad iesũ noctez dixit: Rabbi scimꝰ qꝛ a deo vẽisti mgr̃: nẽo ei pt h̃ sig̃facer̃ q̃ tu facis nisi fuerit deꝰ cũ illo. Rñdit ihs z dixit eis: Nolite murmurare iuicẽ. Nẽo pr̃ veire ad me. Tho. p fidẽ credẽdo z amãdo. nisi pr̃ meꝰ tra. eũ. i. iuuet eũ p gr̃az suã. Notãdũ ꝟz Tho. q̃ pr̃ oes trahit: qꝛ oib offert gr̃az: nõ tñ oes trahunt vel venũt ad xp̃m: qꝛ z si oib offert gr̃a: nõ tñ eã oes accipiũt. zego resuscitabo eũ i no. die. Ly. qꝛ nõ ẽ aia ad plenũ brã nisi fuerit coꝛpi reunita. scptũ ẽ i pphis: Ert oes docibiles dei. Tho. i. capaces diuie doctne. ois q̃ audiuit a pr̃e. s. diuias ispiratões pcipiẽdo. z didicit. scal secundo. venit ad me. p fidez foꝛmatã i pñti: z p gr̃az i futo. nõ qꝛ pa. vi. ꝺs p̃ nisi is q̃ ẽ a deo hic vi. pa. s. filꝰ q̃ naturalit pcedit a pr̃e. Amẽ añ dico vob q̃ cre. i me hz vi. et. Tho. i. meipm qui sũ vita eterna. ego sũ pa. vi. qꝛ ille ẽ verꝰ panis q̃ a morte pt pũgare z dare vitã eternã: tal ei pãis ẽ xp̃s. pr̃es vr̃i mã. mã i de. p. xl. annos: vt patet Exo. xvi Deut. viij. z mor. st. oes morte coꝛpali. Hic ẽ pãis ꝺ celo des. p icarnatiõz quẽ pfigurabat mãna. vt si ꝺs ex ipso man. s. digne. nõ mo. Tho. i pñti p culpã z i futo p eternã penã. ego sũ pa. vi. i. i. viuificãs comedẽtẽ. q̃ ꝺ cc. des. vt eẽz pãis hoim q̃ erã pãis ãgeloꝝ. si q̃s mã. ex h̃ pane vi. i et. qꝛ iste pãis i mãducatẽ nõ puertit: sz cũ i se puertit: fm q̃ dictũ ẽ b. Aug. Nec tu me mutab i te sic cibũ carnis tue: sz tu mutabꝛis i me. Et pãis quẽ ego da. ca. mea. ẽ ipsa ei caro xp̃i z ipse totꝰ xp̃s ibi ꝓpter ꝓtinet fm deitatẽ: coꝛpus z aiam. p mundi vita.

Rat hõ ex phariseis Jo. iij. Hystoꝛia hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i e xxxi. vi. kal. maij: feria. iij. luna. v. idicõe. iij. Añ iiitiũ illꝰ euã. scribit s. Jo. i pcedẽti ca. Cũ eẽt ihs i hierlymis i pasca i die festo multi crediderũt i noie eiꝰ videntes signa que faciebat: Tunc sequit euã. hodi. Erat hõ ex phariseis. Jste eñ fuit vnꝰ illoꝝ de quib⁹ Jo. ij. ꝺz q̃ multi crediderũt i ihm videntes signa q̃ faciebat: sz ꝓpter iudeos

Universidad de Deusto
Biblioteca

nō cōfitebant vt ō synagoga nō eiicerent ex phariseis Tho. hec secta erat phabilioz z honozabilioz inf oīs sectas iudeoz nycodem⁹ noie ipse ei postmodū sepe uuit ad xp̄m: vt pz Job. xix. pnceps iu. fuit em magn⁹ inf iudeos z honozat⁹ h̄ venit ad ih̄m nocte timuit ei venire i die ne curreret idignatōz iudeoz q̄ iā ꝓspirauerāt Jo. ix. vt si qs ꝓfite ret xp̄m extra synagogaz fieret z dixit ei: Rabbi scim⁹ q̄z a deo veniſti mgr Ly. i. certū est mihi q̄ tua doctna ē vera z a deo data: z nō hūanit⁹ ficta nēo p̄t hec sig̃ facere q̄ tu fac̄ nisi de⁹ fuerit cū eo. Rñdit ih̄s z dixit ei Ly. hic ponit xp̄i rñsio: qz vidēbat nycodemū fidelit z veracit q̄rere doctrinā t̄m ad secreta fidei z ō icepit a p̄mo sacro scz baptismo i q̄ ē regeneratio spūalis: z ꝓsequēs necaria ad salutē Amē amē dico tibi: nisi quis renat⁹ fuerit denuo i. iteꝝ p regnātōnē spūalē nō p̄t videre regnū dei Ly. visio em̄ del p essentiā sibi soli ꝓpria p naturā: hoib⁹ āt ꝓpetere nō p̄t nisi p gr̄az p quā trahunt hoies q̄dāmō ad naturā diuinā: vt h̄. y. Pe. i. h̄ aūt nō p̄t ee p gnatiōz carnalē q̄ solū facit filios hoim: z ō ad h̄ requirit regnatio spūalis p quā hoies fiūt filij dei: z p consequens heredes vite celestis dicit ad eū Nycodem⁹: quō p̄t hō renasci cū sit senex: nūq̄d p̄t i vētrē mr̄is sue it̄ato introire z renasci q. d. nō: qz q̄stras nō pmittit Rñdit ei ih̄s: amē amē dico tibi nisi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ z spūsc̄ō q. d. tu ō carnali gnatōe intelligis q̄ ego ō spūali gnatōe dico nisi qs re. fu. spūali gnatōe q̄ fit ex aq̄ z spūsctō nō p̄t introi. i re. dei Ex h̄ hem⁹ q̄ baptism⁹ ē q̄dā spūal⁹ gnatio: z ē p̄mū sacr̄m z ianua oim sacroz: z sine eo null⁹ saluat q̄ natū ē ex carne fm̄ p̄tutē carnal⁹ gnatōis caro ē J. i. ꝓstituit i vita carnali tm̄ z q̄ natū ē ex spū spūs ē J. i. ꝓstituit i vita spūali nō mirer J. i. nōdebes admirari qz dixi tibi oꝝet vos nasci denuo q̄z nō loq̄r ō gnatōe carnali de q̄ tu arguis: sz de spūali spūs vbi vult spirat J. s. dādo gr̄az cui vult: vt Ro. x. Cui vult miserē: z quē vult idurat z vocē eius audis J. s. i p̄dicatōe: vt pz Mat. x. Nō em̄ vos estis q̄ loq̄mi: sz spūs p̄tis vīi q̄ loquit i vobis z nescis vñ veniat aut q̄ vadat Aug. dicit q̄ illa ſba de spūsctō intelligēda sunt: qui i ꝓpheris z scripturis sacris loquit: sz ꝓncipiuz hui⁹ scripture. s. spūsctūs: z el⁹ finis. s. beatudo celest⁹ nobis

xit ei: Amē amē dico tibi: Nisi qs renat⁹ fuerit denuo n̄ p̄t videꝝ regnū ōi Dicit ad eū nycodem⁹ Quō p̄t hō renasci cū sit senex: nūq̄d p̄t i vētrē mr̄is sue it̄ato introire z renasci: Rñdit ih̄s Amē amē dico tibi: nisi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ z spūsctō nō p̄t introire i regnū dei. Qō natū ē ex carne caro ē: z qō natū ē ex spū spūs ē. Nō mireris qz dixi tibi: oportet vos nasci denuo spūs vbi vult spirat z vocē ei⁹ audis: sz nesc̄ vñ veniat aut q̄ vadat. Sic ē oīs q̄ natus ē ex spū. Rñdit Nycodemus z dixit ei: quō p̄t hec fieri: Rñdit ih̄s z dixit ei: Tu es mgr in isr̄l z hec ignoras: Amē amen dico tibi qz qō scim⁹ loq̄mur: et qō vidim⁹ testamur: z testioniuz n̄r̄m n̄ accipit. Si terena dixi vobis et nō credit: quō si dixerovobis celestia credet? Et nēo ascēdit i celū nisi q̄ descēdit ō celo: filius hois q̄ ē i celo. Et sic moyses exaltauit serpētē i deserto: ita exaltari oportet filiū hois: vt oīs q̄ credit i ip̄m nō peat: sed habeat vitā eternā.

occultak: z sola fide tenek Sic ē oīs qui nat⁹ ē ex spū J. s. sctō. i. in vita spūali rñdit nycodem⁹ z dixit ei: quō p̄t hec fieri Gor. i h̄ notak diligētia i nycodemo: qz nō cessauit q̄rere donec itelligeret rñdit ih̄s z dixit ei: tu es mgr i isr̄l z hec ignoras Gor. q. d. iudei te magnū doctorē reputāt: z tn̄ ignoras fidei initia z viā salutis Amē amē dico tē. s. ego z mei apli z qō vi. tes. tē. sic ꝓbatū z certū si terena dixi vob Tho. de regnatiōe baptismi q̄ fit in aq̄ z spū z nō cre. tē. s. gnatoz eternā filij dei a p̄e et nemo ascē. tē. J. i. nēo bz ꝓtutē illuc ascēdēdi ꝓpria ptāte nisi q̄ descē. tē sez p p̄nti z imēsitatē diuinitatis: g̃ q̄liber hō qui ascēdit z saluatur ascēdit p xp̄m z sicut moyses exal. tē. Hic xp̄s agit de sua passione a q̄ virtutē bz baptism⁹ z oia alia sacra di. Sic moyses tē. Hñ legit Nu. xxi. q̄murmurantib⁹ iudeis ō deū z moysen z dicētib⁹: Alia nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo: imisit de⁹ serpētes q̄ eos inficiebāt Clamāte aūt moyse ad dñm tulit de⁹ serpentē eneū et affigi i palo: vt aspicientes i eū pcussi a serpētib⁹ sanarēt: hic serpēs fuit figura passionis xp̄i: qz serpēs ene⁹ affix⁹ i palo fuit xp̄s inocēs affix⁹ i patibulo crucis: ad cui⁹ aspectū. s. p fidē z amoꝝ sanak i nobis venenū peti z ignite ꝓcupiscētie ita exaltari oꝝet tē. Tho. hic oñdit modū sue passiōis Voluit aūt xp̄s illo mō mori. s. exaltat⁹ i cruce: vt sic terrā purgaverat sua ꝓuersatōe: ita et aerē z oīa celestia sua passiōe: z vt eterna cū celestib⁹ pacificaret: z ideo stetit quasi medi⁹ inter celū z terrā: vt dicit apostolus: Pacificās p sanguinē crucis ei⁹ siue q̄ sunt i terris: siue q̄ in celis sunt vt oīs qui cre. i ip. sez vera fide nō peat sez morsu serpētū. i. de monū infectōe vicioꝝ z morte suppliciōꝝ sz habeat vi. eter. hic in spe et postea in re. Circa p̄sens euāgeliū vbi dicit: Nisi quis renat⁹ fue. Notandū q̄ Hugo ō p̄rato dicit: q̄ de⁹ a ꝓncipio mōdi vsq̄ mō ō petiōnē ozinale tollendū statuit remediū: qz hō fecit morbū z de⁹ fecit remediū. Primū remediū fuit sacrificiū p adultz: z inde ē q̄ antiq̄ deo sacrificabāt. Si aūt puuli moziebant aūsū liberi arbitrij sufficiebat eis fides parētū: vt sic fuit a pentib⁹ introductū petiōnē ista p eosdē deleret. Si aūt parētes puuloꝝ qui moziebant nō erāt fideles: tūc puuli nō saluabant

Universidad de Deusto
Biblioteca

Scom remediū fuit circūcisio tpe abrae: qz deꝰ mādauit abraeyt ipe⁊ posteri eiꝰ debeāt circūcidi. Tercīū remediū fuit baptismꝰ quē xp̄s instituit: qui nō solū purgat peccm originale⁊ actuale sz etiā aplt celū: qō circūcisio nō fecit: ⁊ h̄ facit baptismꝰ i virtute passiōis xp̄i: ⁊ i signū buꝰ exiuit de latere christi sanguis ⁊ aqua.

Aro mea ꝑe ē ci. Jo. vi. Histo. bꝰ euā. facta ē anno xp̄i. xxxii. kal. maij: feria iij. idicōe. v. luna. xxiiij añ iiciū illiꝰ euā. scribit Joh. i eo. c. q xp̄s dixit turb̄ iudeoꝝ: Amē amē dico vob nisi mā. carnē filij ho. ⁊ bi. eiꝰ san. nō ha. vitā i vob. Tūc sequit euā. hodi. ⁊ Caro mea ꝑe ē cib ⁊ h̄ xp̄s loquit ō sacro eucharistie i q̄ ꝓiect vera caro xp̄i i cruce suspensi ⁊ sāguis eiꝰ effusus i passiōe di. ⁊ Caro mea ꝑe ē cib ⁊ sā. meꝰ ꝑe ē po. ⁊ Ly. caro ei ⁊ sāguis xp̄i reficiūt aiaz q̄ imortal' ē. Cib ār corpal' reficit tm corpꝰ qō ē corruptibile. Vñ aug. Cū i cibo ⁊ potu boies id appetāt vt oino ñ esuriāt neq̄ sitiāt: h̄ facit nō p̄stat nisi iste cib ⁊ potꝰ q̄ eos a qb sumit imortales ⁊ incorruptibiles reddit: ⁊ fac eos socios sctoꝝ vbi pax erit ⁊ vnitas ⁊ q̄ mā. m. car. ⁊ spūali māducatōe ⁊ bibit m. sā. p dilectōez ⁊ in me māet ⁊ ego i eo ⁊ Tho. i iā dicꝝ ꝑbis dat xp̄s intelligere dīaz istiꝰ ci bi ad alios carnales cibos. Alij em cibi ꝓuertūt i māducātē: iste ꝑo mā ducātē i se ꝓuertit vt dictū ē s. Aug. Nō tu me mutab̄ i te ⁊c. ⁊ sic misit me vi. p̄ ⁊ Tho. i. boiez fecit ⁊ sic ego viuo ꝑp̄t p̄ez ⁊ referēdo ꝓtā vitā meā ad ipm ⁊ q̄ mā. ⁊c. qz vnīunt deo p fidē ⁊ dilectōz i pceptōe sacri ⁊ hic ē panis q̄ ō celo descēdit ⁊ i. ō sinu p̄tis. Ansel. Ut panē angeloꝝ māducarz hō rex āgeloꝝ factꝰ ē hō ⁊ nō sic p̄zes vīi ⁊c. ⁊ Ly. ⁊ iō nō fuit vere cib celestz sz tm figura eiꝰ: qz vitā spūalē ñ ꝑferebat: sz cāō dari i h̄ sacro p̄figurabat: sic em māna deitoꝝ ⁊ gtis dabat oim cibozū delectamētū: vt h̄ Sap. xvi. sic malis erat ifipidū vt ōz Nu. xxi. Alia nra nauseat sup cibo isto leuissimo: ⁊ sic eucharistia digne sumētib ē vite spūal' solatiū: ⁊ idigne sumētib iudiciū ⁊ q̄ mādueat hūc panē ⁊ Ly. digne ⁊ vi uet i eternū ⁊ Aug. q ex nob vitā eternā h̄e nō possum panē celi māducare debemꝰ vt viuam. Vñ Remigiꝰ: Cū ois salꝰ corpis ⁊ aie ē i corpis ⁊ sanguis susceptōe honorem xp̄m i h̄ sacro: vt mediāte h̄ sacro ad eternā salutē q̄enire mereamur. Vñ circa p̄s euā. vbi ōz: Qui mādueat hūc panē. Notādū q panis ⁊ vinū int' ꝑsueta nutrimēta maxie nutriunt ⁊ sustētāt corpꝰ: q̄ xp̄s sub istis spēb instituit eucharistie sacrm: qz maxie nutrit ⁊ sustētat aiaz: h̄ em sacrm digne sumptū int' oia sacra plꝰ efficit ⁊ auget charitatē: ⁊ ꝓpter oēs ꝑtes: ⁊ maxie valet ad dimissiōnē oim pcōz ⁊c. Vnde etiā mgr sniaz li. iij. di. xi. dic: q sub h̄moi spē

¶ In festo corpis xp̄i. fm Joh. vi.

Nil. t. d. i. d. s. ⁊ turbis iudeoꝝ. caro mea ꝑe ē cibꝝ sāguis meꝰ ꝑe ē potus. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē i me manet ⁊ ego i eo.

bus panis ⁊ vini pꝰ ꝓsecratōz sunt oia q̄ sunt i xp̄o i sua existētia naturali: qz ibi ē purissima caro xp̄i siue corpꝰ eiꝰ qō fabricāte spūsctō tractū sunt ō supbñdicto vtero virgis gl̄iose: ⁊ qō nūc ē glorificatū i celo. Secūdo qz caro xp̄i nō viuit sine sanguie. iō etiā ē ibi iste sanguis p̄ciosus q̄ emanauit abūdāter p multiplicia vulnera dñi nr̄i ibu xp̄i. Tercio qz nō ē verꝰ hō sine aia rōnali: ꝓpter qō ē etiā ibi aia xp̄i cui datꝰ ē spūssanctꝰ ad mēsurā. Quarto qz xp̄s ē verꝰ deꝰ: Jō ꝓsequit ē ibi p̄sona filij dei sue hūanitati vnita i vnitate suppositi. Et sic hec q̄tuoz sūt q̄ qō libet eoꝝ ē veracit sub spē panis: ita ⁊ oia sil': ⁊ q̄ qōlibz in calice sb spē vini cōtinet: nec plꝰ sub spē panis q̄ i calice sub spē vini cōtinet aut ecōuerso. Sed idē p oia ⁊ eodē mō ⁊c. Itē notādū q xp̄iani nō adozāt i h̄ sacro panē: cū ⁊ fide sciāt illū ibi nō ee: sz subaliter versuz i xp̄i vez corpus. Hec adozant spēs sacrales vt deū ⁊ accidēta q̄ remāserūt: sz adozāt xp̄m dñm vez deū ⁊ hoiem sub istis spēb inuisibilit existentē ⁊ realit p̄ntē. Sic sil' i calice pꝰ ꝓsecratōz nō adozāt vinū cū ibi nō sit: sz ē subalit versuz i sanguinē xp̄i. Hec adozāt spēs vini vt deū: sz adozāt xp̄m dñm vez deū ⁊ hoiem sub istis spēb inuisibilit existentē ⁊ realit p̄ntē. Itē notādū q nō dz quisq̄ credere q i diuisiōe hostie diuidat ⁊ laceret corpus christi Aut q i hostie sumptōe corpꝰ xp̄i ꝓterat dentib: aut q corpꝰ xp̄i digerat': ⁊ i corpꝰ sumētis q̄ertat sicut alij cib: sz sole spēs atterunt ⁊ ꝓfrigunt': quib ꝓsumptis desinit ibi esse corpꝰ xp̄i: ⁊ remanet i aia solꝰ sacramēti effect': q̄ ē aie refectio p augmētū gr̄e ⁊ ꝑtutū. Vñ etiā damas. dicit: Dū spēs sentit sacrm ē: dū aūt desinit sentiri sacrm nō ē. Itē sciēdū q tota ecclesia catholica isto sacro reficit. Vñ Gze. Offert ei p gl'a btoꝝ: p salute viuoꝝ: ⁊ p subita liberatōe i purgatorio detētoꝝ. Ad qō designādū hostia frāgit i tres ptes: ⁊ xp̄s integralit ē i q̄libz pte. Vñ de h̄ legit i decre. In q̄libet pte hostie totꝰ ⁊ integer ē xp̄s de. xvi. q. ij. c. singuli. Vñ etiā Gze. papa. Particula i calicē missa significat btos i patria q̄ vino eque dulcedis inebriant. Alie ꝑo due pticule q̄ dentib atterūt significāt illos q̄ vel i p̄nti vita vel etiā i purgatorio penis affligūt.

Omo q̄dā erat dīues Lu. xv. Hystoria bꝰ euā. facta est anno b xp̄i. xxxij. v. kal. octobris: dñica: indicōe. v. luna. xij. Añ initiū illiꝰ euā. scribit Lucas i eo. ca. q xp̄s dixit: Qui fidel' ē i mīmo ⁊ i maioꝝ fidel' ē. Et qui i modico iniquꝰ est ⁊ i maioꝝ iniquꝰ ē. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Audiebāt aūt oia hec pharisei qui erant

auari et deridebāt eū. Et ait illīs: Vos estis q̄ iustificatis vos coram hoīb⁹ deus nouit corda vra: quia quod homib⁹ altum est abominatio est apud deū. Tūc postmodū sequit euā. ho. ⁊ Hō q̄dā erat diues ⁊ Guil. Hoc euā. dictū est pharisæos auaros ⁊ irridētes xp̄m exhortātē ad largitiōz elymosynæ. Et describit hic xp̄s duos hoies. vnū diuitē ⁊ alterū paupez ⁊ Hō quidā ⁊ Glo. diues ignot⁹ fuit aīa deū: q̄ noīe xp̄to nō designat ⁊ erat diues ⁊ ec ce suprfluitas i censu ⁊ q̄ induebatur purpura ⁊ byssō ⁊ ecce excessus in vestitu. Beda dicit q̄ byssus est genꝰ cādidissimi ⁊ nobilissimi lini: q̄ tm̄ nascit i egypto. Lino igit̄ vtebat interius ad carnē ꝓpt̄ molliciez. Purpura exteri⁹ ꝓpter inanē gl̄iaz: repulabat aūt̄ quotidie splendide ⁊ ecce excessus i victu ⁊ Et erat q̄dā mēdic⁹ noīe lazar⁹ ⁊ Ly. expmit aūt ei⁹ nomē: quia erat cognitus deo p approbatōz: sic̄ et moysi dixit Exo. xxxiij Noui te ex noie. Nō fuit iste Lazar⁹ frat̄ Marie magdalene ⁊ marthe sz fuit ali⁹ lazar⁹ qui fuit aīa xp̄m ⁊ q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlceribꝫ plen⁹ ⁊ Ly. vt ex vicinitate magz appareret duricia diuitis: et ꝓbaret patia pauꝑis ⁊ cupiēs saturari d mie ⁊ Ly. nō dicit p̄ciosis ⁊ q̄ cadebāt d mēsa diuitis ⁊ i q̄ appet maxia duricia diuitis: eo q̄ pire ꝓmittebat vñ paup⁹ posset subleuari ⁊ nēo illi dabat ⁊ Glo. quia q̄lis dñs talis et familia ⁊ Sz canes veniebāt et ligebāt vlcera ei⁹ ⁊ Ly. ecce brutal⁹ pietas i lingendo vlcera pauꝑis arguit duritiā diuitis: quia magz fouebāt canes pauꝑi q̄m eo tū dñs ⁊ Factū ē aūt vt moreret mēdic⁹ ⁊ i patria ꝓbar⁹ et purificar⁹ sic̄ autū i igne ⁊ et porta. ab an. i si. abrae ⁊ Ly. i. ad lymbū scōz p̄m vbi desc̄debāt iusti morientes aīāz ipedimētū gl̄iale gl̄ie p passiōz xp̄i cēt amotū ⁊ Mortu⁹ ē aūt et di. ⁊ quia diuitie nō p̄nt hoiem a morte ꝓfuare ⁊ et se. ē i iferno. ⁊ Ly. s. dānatoz: quia erat diaboli parochian⁹ ⁊ ꝓmissas redditus bona tpalia i illicitis ꝓsumēdo: et horas ei⁹ audiēdo: cārnalemis dissolutis et malis ꝓbis itēdēdo: q̄ sepult⁹ ē i ei⁹ remissio. Guil. i pfūditate penarū ē posit⁹. Vñ Apoc. xviij. Quātū i deliciis fuit tātū date ei tormētū ⁊ luctū ⁊ Elevās aūt oculos cū eēt i tormētis ⁊ Ly. quia oculi ei⁹ apti sūt p penā q̄ aī clausi erāt p culpā ⁊ vidit abrāā a lōge et la. i si. ei⁹ ⁊ Ly. quia multū etiā aī aptioz ianue celestis distabat stat⁹ electoz a statu reprobozꝫ adeo q̄ ipossibile erat trāsire ab vno i aliū. Nota fm Gze. sup Lu. et etiā

Hil. t. dixit ihs turbis iudeoz ⁊ pharisæoz: Hō q̄dā erat diues q̄ induebat purpura ⁊ byssō ⁊ epulabat q̄tidie splēdide. Et erat q̄dā mēdicus noīe lazar⁹ q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlceribꝫ plen⁹ cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt d mēsa diuitis: ⁊ nēo illi dabat. Sz ⁊ canes veniebāt et ligebāt vlcera ei⁹. Factū ē aūt vt moreret mēdic⁹ ⁊ portaret ab angel⁹ i sinū Abrae Mortuus ē autē ⁊ diues ⁊ sepultus est in inferno. Eleuās aūt oculos suos cū esset in tormētis vidit Abraam a longe ⁊ Lazarū i sinu ei⁹: ⁊ ipse clamans dixit. Pr̄ Abraam miserere mei ⁊ mitte lazarū vt intingat extremū digiti sui in aquā vt refrigeret linguaz meā. quia cruciox i hac flāma. Et dixit illi Abraā. Fili recordare q̄ recepisti bona in vita tua. ⁊ lazarus sil'r mala. Nūc aūt hic cōsolat⁹ tu vo cruciaris. Et i his oīb⁹ inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatus est. vt hi qui volunt

ponit i. iij. li. sniaz i fine: q̄ dānati i inferno positi vsq̄ ad diez iudicij bonos i rege vidēt: et etiā boni i celo vidēt penas malox i inferno etiamsi aliter ad augmētū sue gl̄ie q̄ illa mala euasert ⁊ et ipse clamās dixit Pr̄ ab. ⁊ Gor. Fili⁹ abrae fuit iste diues gñe sz nō imitatōe ⁊ miserere mei ⁊ ecce stulta petitio. Petit ei sibi miseri q̄ nec sui misert⁹ ē nec lazari. cū tm̄ septū sit Jaco. ij. Judicū fiet ei sine misericordia qui nō fecit misericordiaz ⁊ et mit. lazarū vt irri. extre. di. sui i a. ⁊ Gze. Guttā aq̄ petuit q̄ micā panis negauit. Guil. pl⁹q̄z mille ānis petiuit nec vnq̄z obtinuit ⁊ vt refrigeret li. m. quia crucioz in hac flāma ⁊ Ly. i lingua pl⁹ cruciabat: quia p eā apli⁹ peccauerat: ⁊ hō i duobus. primo p gustū comedēdo delicata ferecula et bibēdo p̄ciosa pocula Secōdo ba vana et nociua ꝓferēdo: quia inepulas splēdidas magz relaxat lingua ad loquendū inepta vñ Sap. xi. p q̄ q̄s peccat p hec et torquet ⁊ Et dixit illi ab: fili recor. quia recepisti bona ⁊ sez trāsitoria ⁊ i vita tua ꝛc. Ly. hō sibi dicit ad augmētū pene sue: quia maximū infortuniū gen⁹ est fuisse felicē: vt dicit Boe. i. de ꝓsol. ⁊ nūc aūt hō ꝓsolat ⁊ ꝓpter meritū patie ⁊ tu vo cruciaris ⁊ ꝓpter defectū misericordie ⁊ et his oīb⁹ inter nos et vos chaos mag. fir. est ⁊ .i. distātia meritoz et distantia locoz aut statuū rigore iusticie diuie ⁊ vt hi qui volūt hic advos nō p̄nt ⁊ s. ō loco bonoz ad locū tormentoz ⁊ neq̄z inde huc trāsmeare ⁊ Ly. quia sic separate sunt extra statū meriti et demeriti ⁊ Et ait: rogo g̃ te pr̄ vt mit. eū i do. p̄ris mei: habeo ei quiq̄z fres: vt testet illis ne et ipsi veniāt i hunc locū tor. ⁊ Ly. nō dixit hō charitate diuct⁹ cū illā nō habet: sz timore fuit ne i ipsoz ꝓsortio ei⁹ pena augeret. quia fuerat eis occasio peccādi. Tum rone diuitiaz q̄s eis dimiserat ad abusū: tū exēplo male vite q̄ eis dederat ad seqndū ⁊ Et ait illi ab. hō moysen ⁊ quid docuit mosalia agēda quia lex istruit d agēdis ⁊ et ꝓphas ⁊ q̄ docuerūt q̄ sunt credēda. Et ista sufficiūt ad salutē. Jō sequit ⁊ audiāt illos ⁊ Ly. ex hō pz q̄ iste diues ⁊ amici ei⁹ erāt de gēte iudeoz: quia gētiles nō habebāt doctrinā moysi et ꝓphaz ⁊ At ille dixit: Nō pr̄ Abraā: sed si quis ex mortuis ierit ad eos pniam agent ⁊ q. d. plus credent mortuis q̄z scripturis ⁊ Ait aūt illi: si moysen et ꝓphetas nō audiūt: neq̄z si quis ex mortuis resurrexerit credent ⁊ Ly. hō patuit p. Fectū: quia lazaro resurgēti et xp̄o testimoniū ꝓhibenti nō cre

Universidad de Deusto Biblioteca

ãderũt: ſz magis eũ inkficere voluerũt: vt pz Joh. xi. Silr nec xp̃o re surgẽti: ſz magz ſuaſerũt falſo ipm nõ reſurrexiſſe: z corp⁹ei⁹a diſcipulis ſuis de ſepulcro furatũ fuiſſe: vt pz Mat. vi. Ihñ circa pñs euã. ybi ó: ¶ Hõ quidã erat diues ¶ Scied̃u q̃ diuitie ſm ſe nõ ſũt male: nec oẽs diuites ꝺdẽnãt: ſz abutẽtes diuitijs. Si em diuitie male eẽnt: tunc de⁹ qõ abſit eſſet mal⁹: q̃ ẽ ditiſſim⁹ z potẽtiſſim⁹. Inſup multi ſcti fuerũt diuites q̃ placuerũt deo: ſic Abraã Iſaac z Jacob z alij p̃iarche: z ceteri pl'es ſcti nouiz veteris teſtamẽti. Sequit i euã. Mortu⁹ eſt diues z ſepult⁹ ẽ i inferno. Ihñ querit q̃re de⁹ infernũ fecit. Reſpõ. q̃ pz regnũ celoz p bõis qui ei p̃ fidelit̃ ſeruiũt. Sz qz i mũdo ſũt mlti malefactores mirabilit̃ deũ ꝓuocãtes cuz pctis. Iõ ꝺgruiſſimuz fuit vt iuſtiſſim⁹ deus carcerẽ haberet p talibus. ſ. infernũ Sz que rit ybi ſit infernus. Reſpõ. q̃ ſub terra. Prio qz iuſtum ẽ vt peſſimi maxime diſtẽt a beatz ſ patria ſz hoc fit p mediũ intra terrã. Scõo ꝺgruũ ẽ ꝓpter ignobilitatẽ loci. ſ. vt ignobiliſſim⁹ locus a nobiliſſimo loco. ſ. celo maxie diſtet. Tercio rõe affert: vt qui hic terrena p deo coluerũt ꝓpetue i terra claudãt. Sequit i euãgelio: inter nos z vos chaos magnũ firmatũ ẽ. i. diſtãtia. Primo locoz: qz boni i celoz mali i inferno. Scõo meritoz: qz boni habẽt magna merita: mali ño habẽt demerita. Tercio voluntatũ: qz boni ꝺformãt ſe i oĩb⁹ volũtati diuine: mali ño ſunt i mala voluntate obſtinati.

Simo q̃dã fecit cẽ. Lu. xiiij. Mat. xx. Hyſtoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i. xxxij. v. kal'. octobr̃ dñica: indicõe. v. lũa. xiij. Ihñ iniciũ illi⁹ euã. ſcribit ſ. Lu. i eo. ca. q̃ xp̃s dixit ad q̃ndã qui eũ z hinc tranſire ad vos nõ poſſint neq̃z inde huc trãſmeare. Et ait: Rogo ergo te pater vt mittas eum i domum patris mei. Habeo em̃ q̃nq̃z fratres vt teſtet illis ne et ipſi veniãt in hũc locũ tormentoz. Dit illi Abraã: Habẽt Moyſen z ꝓphetas: audiãt illos Et ille dixit: Nõ pater abraam: ſed ſi quis ex mortuis ierit ad eos penitentiã agent. Dit añt illi: Si Moyſen z ꝓphetas nõ audiunt: neq̃z ſi quis ex mortuis reſurrexerit credent.

¶ Dñica. ij. poſt octauas penthecoſtes. Euangeliñ ſm Lu. xiiij

Hillo. r. Di. i. d. ſ. ſil'itudinẽ hãc: Hõ q̃daz fecit cenã magnã z vocauit mlt̃os: et miſit ſuũ ſuũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: qz iã pata ſunt oĩa. Et ceperũt ſil' oẽs ſe excuſare. Prim⁹ dixit ei: Villã emi: z neceſſe habeo exire z videre illam. Rogo ẽ te habe me excuſatũ. Et alt̃ dixit Juga boũ emi q̃nq̃z z eo ꝓbare illa: rogo te habe me excuſatuz. Et ali⁹ dixit: vxorẽ duxi: z iõ nõ poſſũ venire. Et reuerſus ſeru⁹ nũciauit hec dño ſuo. Tũc irat⁹ pr̃fa milias dixit ſuo ſuo: Exi cito i plateas z vicos ciuitatiſ: z paupes ac debiles cecos z claudos itroduc huc. Et ait ſu⁹: Dñe factũ ẽ vt impaſti: z adhuc locus ẽ. Et ait dñs ſeruo: Exi i vias z ſepes: z ꝓpelle intrare vt ipleatur domus mea. Dico autez vobis q̃ nemo virorũ illoz qui vocati ſunt etiã alios iuitauerat. Cũ facz p̃ãdiũ aut cenã noli vocare amicos tuos neq̃z cognatos neq̃z vicios neq̃z diuites: ne forte z ipi te reuitẽt z fiat tibi retributõ. Sz cũ facz ꝓuiniũ voca paupes debiles: cecos z claudos z beatꝰ eris: qz nõ habẽt vñ retribuãt tibi: retribuet ei tibi i retributõe iuſtorũ. Hec cũ audiſſz vn⁹ ó ſil' diſcũbẽtib⁹ dixit illi: Btus q̃ mãducabit panẽ i regno dei. Et ipſe dixit ¶ Hõ q̃dã. ſ. xp̃s verbõ z verꝰ de⁹ fecit cenã mag. ¶ Ly. i. ſtatuit celeſtẽ britudinẽ q̃ vocat cenã: eo q̃ ẽ refectio vltia. Gze. Hec cena magna eſt ſatietas interne dulcedis quaz nob⁹ de⁹ ꝓparauit ¶ z vocauit multos ¶ qz vult oẽs homines ſaluos fieri. ſ. ad Thi. ij. ¶ z miſit ſer. ſu. ¶ ſm Gze. p ſuũ itelligẽ de bem⁹ quẽlibz p̃dicatorẽ q̃ tũc homies ad cenã dñi vocat qñ aliq̃d ad eoz edificatiõz loquit ¶ hora cene ¶ finis ẽ ſcli ſ. vltia etas i q̃ nos ſumꝰ. Ihñ ap̃ls. Nos ſumꝰi q̃s fines ſcloz deuenerunt ¶ dicere iui. vt ve. ¶ Mã de⁹ nos oĩm tpe vocat ad cenã ſuã: aut p iſpiratõz: aut p p̃dicatõz: aut p pſpiratẽ: aut p flagellatõz z ſic ó alijs ¶ qz para ſunt oĩa ¶ xp̃o i cruce imolato apr⁹ ẽ itroit⁹ i regnũ celoz. In ſignũ h⁹ xp̃s pẽdẽs i cruce dixit: pſũmatũ ẽtẽ ¶ z cepe. oẽs ſi. ſe ex. ¶ Ly. i. p mala opa ſe retrahere. Et accipit h⁹ oẽs p maiori pte: qz pauci ſaluãt reſpectu dãnatoz vt pz Mat. xx. Multi ſt̃ vocati: pauci ño electi ¶ Et ꝑm⁹ dixit: villã emi z necẽ hẽo exire z videre illã ¶ Ly. Hic notãt ſuꝑbi p dominiũ ville emptũ: qz ſuꝑbi cupiunt alijs dñari ¶ rogo te habe me excu. ¶ Gze. Humilitas ſonat i voce: ſz ſuꝑbia ẽ i actõe dũ venire ꝓtenit. ¶ Et alter dixit: Juga boũ emi q̃nq̃z z eo p. il. ¶ Ly. p ꝑ intelligunt cupidi terrenis nimis intenti finẽ ſuũ ibi ꝓſtituẽtes: z q̃nq̃z ſenſus nimiuz circa tpalia occupãtes ¶ rogo te habe me excu. Et ali⁹ dixit: vxorẽ duxi z iõ nõ poſſũ venire ¶ p ꝑ itelligũt carnales z luxuriosi. q̃uis em̃ oia vicia mortalia ipediãt venire ad cenã refectõis eẽne: tñ illa tria pctã. ſ. ſuꝑbia: auaricia z luxuria ꝓcipue ipediũt venire ad cenã celeſtẽ. Que rit q̃re luxuriosus nõ rogauit ſuũ ó excuſatõe ſua ſicz alij duo Reſpõ. ſm Gor. q̃ lz multa alia pctã ſint gulioza q̃s luxuria. tñ luxuria fortiꝰ ligatz magz ipedit a bõis opib⁹ ¶ Et reuerſus ſu⁹ nũciauit hec dño ſuo ¶ Guil. p̃dicatores ꝓbi dei dũ ꝓficiũt ad deũ redeunt gr̃as agẽdo: ſz cuz

obstaculū inueniūt: tūc ei nūciāt ꝓsiliū z auxiliū ei⁹ iplozādo. Tūc ira tus pfamilias. Guil. Euāgelista hic loquit ō deo more hoīs irati: in quē tñ mot⁹ ire nō cadit: sz ōr irasci quādo facit opa q̄ gruūt irato. dixit suo suo: Exi cito i plateas z vicos ciuitat̄: z paupes ac debiles ce cos z claudos introduc huc. Dipotēs z mirificos de⁹ q̄s mōs abiecit ipse miserīter recipit. Ñ Bze. Paupes ac debiles ceci z claudi vocāt z veniūt: qz infirmi at q̄ i mōo despecti ple rūq̄ tāto celeri⁹ vocem dei audiūt q̄to i ꝟ mū do nō habēt vnde dele ctāt. Et ait fu⁹ domie factū ē vt impasti z ad huc loc⁹ ē. Et ait dñs suo: Exi in vias z sepes. p vocatos de pla teis itelligūtur publici pctōres. Per vocatos ō vicz itelligūt occulti pctōres: q̄ saltē erube scūt pctōres videri. Per vocatos ō vicis itelli gunt pctōres qui pati sunt ꝙuerti ō facili. Per vocatos ō sepib⁹ intelli gunt pctōres q̄ ō pctis suis iā dolere icipiūt z ꝙpūgunt. z ꝙpelle itra re. Guil. Hāc ꝙpulsiōz facit aduersitas. Ñ Bze. Vala q nos ꝟ p mūt ad deū tre ꝙpellūt. Guil. Nōne xp̄s ꝙpulit paulū qui pstrat⁹ z vi su amisso ꝙuersus ē: vt pz Act. ix. Itē filiū pdigū qui fame ꝙpulsus re dūt ad pīez suū: vt pz Lu. xv. Unde Aug. Felix necessitas q̄ cōpellit ad meliora. vt impleat dom⁹ mea. Glosa inclinearis: Numer⁹ pdestinatoz fidelū qui numer⁹ inexplet⁹ nō remanebit. Dico aūt vob: q̄ nemo virorū illoz qui vocati sunt. Guil. se excusantiū z nolētium venire gustabit cenā meā. O q̄ grauis z dura puatio excludi a visione dei z societate Marie et oīm sctōz: z quod grauī⁹ ē q̄sic exclusus erit i infer no inclusus: vbi velit vel nolit gustabit cenā diaboli.

gustabit cenam meam.

¶Dñica. iij. p⁹ octa. pēth. fm Lu. xv

Illo tpe: Erant ap/ i propinquātes ad ih̄m publicani z pctōres vt audirēt illū Et murmurabāt pha risei z scribe dicentes: q: hic peccato/res recipit z māducat cū illis. Et ait ad illos parabolam istā dicēs: Quis ex vobis homo qui habet centuz o/ues: z si perdiderit vnā ex illis: non/ne dimittit nonagintanouē i deserto z vadit ad illā q̄ pierat donec inueniat illā: z cū inuenerit eā impo/nit in humeros suos gaudens: et ve/niens domū cōuocat amicos et vici nos dicens illis: Cōgratulamini mi hi: quia inueni ouē meā que perierat Dico vobis q̄ ita gaudiū erit in celo sup vno peccatore penitentiā agente q̄z sup nonagintanouē iustis qui nō indigent penitentia. Aut que mulier habens dragmas decem: si pdiderit

Rāt appropinquātes Lu. xv. Matt. xviij. Mar. ij. Hystoria huiⁿ euā. facta ē anno xp̄i. xxxij. vi. kal. septēbris. feria. v. indi cīōe. v. luna. xij. Ante initiū illi⁹ euā. scribit s. Lucas i pcedenti ca. q̄ xp̄s dixit discipulis suis: Qui nō baiulat crucez suā z venit post me nō pōt me⁹ esse discipulus. Tunc postmodū sequit euā. hodiernuz. Erāt appropinquātes ad ih̄m publicani z pctōres. Lyra: Exposi to emēdatōis vite. Publicani dicunt pctōres notoriū: pctōres ꝟo occulti. vt audirēt illū. Lyra: pati ei obedire. z murmurabāt scribe z pharisei. Goz. Scribe dicunt pmīnētes i sciētia: pharisei pmīnētes i vita. dicētes: q: hic pctōres recipit z manducat cum eis. Lyra: notātes xp̄m de mala vita: eo q̄ talib⁹ amicabilē se pbebat. Et ait ad illos pa bolā istā dicēs: Quis ex vobis hō qui habet centū oues. Goz. iste hō ē ih̄s xp̄s qui hz centū oues. i. angelos z hoies. z si pdiderit vnam ex illis. Goz. q̄ō factū fuit q̄n hō pascua vite reliq̄t. z ouis vna. i. hūana natura totalit̄ pdita fuit. qz oēs i adā peccauerūt. vt pz Ro. v. nōne dimittit nonagintanouē i deserto z vadit ad illā q̄ pierat donec inueniat illā. Goz. hoc em̄ fecit xp̄s ih̄s q̄n deserēs no uē ordines angelorū ve nit ad querēdū hoiem pditū. s. quādo carnez assumpsit z euz quesi/uit q pniam pdicando z miracula faciēdo. et inuenit. sez quādo ali/qui pctōres ꝙuersi ad eum pniam agunt. et cū inuenerit eā ponit ī humeros suos. Unde Ambro. Hoc ipsius fe cit quādo penā pecca/toz in corpe suo super lignū crucis portauit. vt patet Esa. liij. Ve/re lāguores nostros ipse tulit ꝛc. gaudēs. de humani generis libera/tione. z veniens domū. sez celū empyreum. s. i die ascēsionis. cōuocat amicos z vicinos. Guil. i. nouē chorōs angelorū qui amici ei sunt. q̄a voluntatē eius ꝙtinue faciunt. Vicini ei⁹ quoq̄ sunt: qz claritate visio nis eius assidue pfruunt. Dat. xviij. Angeli eoz semp vidēt faciē pa tris mei qui i celis ē. Dico vobis q̄ ita gaudiū erit i celo sup vno pctō re pniam agēte. q̄z sup nonaginta iustis q̄ nō indigēt penitētia. Guil. Hoc em̄ intelligit de penitēte feruēte et ō iustis negligētib⁹ z nō. feruen tibus. O, aūt angeli dei magis gaudēt de pctōrib⁹ ꝙuersis q̄z de iu/stis stātib⁹: hoc nō est ꝓpter pctm ꝙmissum: sed ex boc: quia ex pecca tis cōmissis sepe meliores efficiunt z sanctiores: z i bono fiunt feruen tiores. sicut sanctus Gregorius exponit in omelia hodierna. Magis inquit de peccatore cōuerso q̄z de stante iusto gaudiū fit in celis. Quia z dux in prelio magis illum militem diligit qui post fugā reuersus ho stem fortiter premit q̄z illum qui nunq̄z terga prebuit. z nunq̄z aliquid fortiter fecit. Sic similiter agricola magis illam terram amat que post vberes fruges profert. q̄z illam terraz que nunq̄z spinas habuit. z nunq̄z fertilem messem produxit. Item Guilber. Et sicut mater ha bens decem pueros. si decimus fortiter egrotat. magis ē sollicita ō eo q̄z de alijs nouez. z si sanitatē recuperet magis gaudet de sanitate eius

recupata ꝙ de sanitate i alijs nouē ꝙseruata: ita magis ē gaudiū i celo sup vno pctōre ꝙuerso ꝙ de multis iustis aut ꝙ mulier habens drag/mas decē: t si pdiderit dragmā vnā Ly. Mulier ista ē sapiētia diuia habēs nouē ordies angelo/z ꝙsi dragmas nouē: t decima dragma ē humana natura ad imaginē dei facta: t capax ipsi⁹ p cognitiōz t amorē. Ista dragma diuina fuit pdita p pcm̄ p̄mo/z parētū nōne accēdit lucernā Lucerna est lux vera. i. xp̄s q illumiat oēm hoiem venientez i hunc mōm Joh. i. Et lucerna tūc fuit accēsa quādo deitas humanitati fuit vnita. Et lucerna tūc luxit qñ xp̄s inter hoies pfecta conuersatōne claruit t exē plarit vixit. Vñ Aug. de vera religiōe: Quicq̄d xp̄s gessit i terrꝫ doctrina mo/z fuit t euertit domū Goz. quādo ꝙscias hoim̄ pdicādo ō creatu suo prturbauit t purgauit t querit diligēter. s. mihil de illis q̄ p tinēt ad redēptōem nostrā obmittēdo: sm illud Esa. v. Quid ē q̄ō vltra debui facere vnee mee t nō feci t cū inuenerit dragmam Vnde dragma iuenit cū i hoie simulitudo ꝙditoris repat. Hoc aūt fit p gr̄az q̄ ē imago recreatōis. Vñ ps. xvij. Signatū ē sup nos lumē vultus tui dñe t ꝙuocat amicas t vicias .i. angelicas p̄ces q̄ ō p̄mis deū ꝓtē plāt ei amicabilit famulant dicēs: Cōgratulami mihi q̄ inueni dragmā quā pdideram Et notāter dicit Cōgratulami mihi t nō dragme ad ostendēdū suā libalitatē: q̄ gaudiū suū vult oīb⁹ cōicare Ita dico vobis: gaudiū erit corā angelis dei sup vno pctōre pniam agente Et notāter dicit pniam agēte t nō dicit cogitāte soluz aut dicēte aut ostendēte vt hypocrite faciūt: sed agēte realiter t veraciter cū ꝓtritiōe. Pro quo sciendū q̄ maius ē gaudiū angelis de ꝙuersione vni⁹ peccatoris: q̄ si filius alicui⁹ a mortuis resuscitaret: vel si filius alicui⁹ i imperatorē seu papā eligeret. Vnde circa p̄sens euangeliū vbi dicitur Qui habet centū oues Est sciendū q̄ ouis ē aial de sua natura innocēs. Cetera aūt aialia aut mordēt dentib⁹ vt canis t lupus: aut pūgunt vel impingūt cornib⁹: vt aries t thaur⁹: aut pcutiūt pedibus: vt equ⁹ t mul⁹: aut dilaniāt vnguib⁹: vt leo t vrsus. Quis aūt nihil horū facit. Quem autē xp̄i sciat se nō esse q̄ vel mordet dentib⁹ detrahēdo: vel impigit cornib⁹ alios violēter oppmēdo: aut pede pcutit ꝓximo ira secēdo: aut dilaniat vnguibus aliena rapiēdo t̄c.

e Grote mificordes Lu. vi. Mar. vij. Mar. iiij. Hystoriā huius euā. dixit dñs ibs āno et⁹. xxxij. id⁹ iulij. feria. v. ind⁹ōe. iiij. lu-

na. xv. Ante initiū illi⁹ euā. scribit s. Lu. q̄ xp̄s dixit: mutuū date nihil inde sperantes: t erit merces vr̄a multa: t eritꝫ filij altissimi: q̄r ipse benign⁹ ē sup ingratos t malos. Tūc sequit euā. hodi. Estote mificordes Jn h euā. dicit nos xp̄s mificordes eēt paupes ponēs p̄iez celestē i exēplū cū dicit Estote mificordes Goz. nō dicit: estote potētes sic p̄ vr̄ ē: vel sapiētes sicut filij⁹ dei ē: sz estote mificordes sicut p̄ vr̄ celestꝫ misericors ē Ly. de⁹ ei releuat miserias nr̄as nō expectādo aliq̄d a nob sz ꝓpt suā bōitatē: sic t nō oz moueri ad ꝛleuā dā miserā ꝓximi ꝓpter amorē bōitatis diuine nolite iudicare sez temerarie ō ꝓxio vt nō iudi. sez a deo nolite ꝑdēnare t nō ꝑdē. q. d. z si forte ex fragilitate humana ꝓtigat vos suspitiose iudicare nolite tñ ꝑdēnar. i. aliquē dignū ꝑdēnatōe ꝑdēnatōes tōi diffinire: q̄ alioꝝ ē hodie mal⁹ qui forte/sis cras erit bon⁹: vt pz ō Paulo Act. ix. t i publicāo Lu. xviij dimittite sez iniurias vobis illatas a ꝓxio t dimit. vo. .s. pcm̄ vīm a deo cui frequēter iniuriati fuistis date .s. tpalia t dabit vo. Glo. inclu. vita eterna. Guil. dāti paupib⁹ nō solū dāt spūalia i p̄ti t celestia i futuro: imo etiā tpalia t naturalia bona ei multiplicāt: q̄ dicit mēsurā bonā .s. tū ad bōa fortune q̄ aliq̄ndo ꝙferūt ꝓpter opa pietatis t ꝙfertā .s. tū ad bona nature: sicut sanitas t hmōi: q̄ etiā aliq̄n ꝙferūt ꝓpt opa pietatis t coagitatā .s. tū ad bona gr̄e t supef. da. i si. ve. .s. tum ad bōa glorie. Et ī dicit apl's. i. ad Thim. iiij. Pietas ad oia valz promissiōz vite q̄ nūc ē habēs t future eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fue. re. vob Ly. q̄r sm opa pietatis sunt maioza: erit retributio diuia maior Ista tamē maioritas nō sp ē attēdēda sm magnitudinē op⁹ sz sm magnitudinē interioris affect⁹. vñ t Mar. xij. vidua q̄ misit duo minuta i gazophilaciū sm testimoniū saluatoris ꝺz pl⁹ misisse ꝙ multi diuites q̄ mag dona miserāt. Vnde Hiero. Que offerunt nō suo pōdere sz offerēt⁹ volūrate pēsant dicebat aūt t illis .s. discipulis suis t turbis similitudinē Nūquid p̄t cec⁹ .i. carēs sapia t scia cecū ducere .i. ignorātez docere t dirigere. q. d. nō nōne ambo i foueā cadunt .i. pditōz. Primo ei cadūt i foueā culpe. Scōo i foueā gehēne. vnde Gze. i pasto. Cū pastor q abrupta ḡdit ꝙsequēs est vt grex ad p̄cipitiū sequat. Vñ Ecci. x. q̄

¶ Dñica. iiij. p⁹oe. pēth. fm Lu. vi.

Nillo te mificordes sicut t p̄ vester misericors ē Nolite iudicare t non iudicabimini Nolite ꝑdemnare t nō ꝑdēnabimini Dimittite t dimittemi. Date t dabit vobis: mēsurā bonā t ꝙfertā t coagitatā t supefluētē dabūt i sinū vestrū Eadē q̄ppe mēsura q̄ mēsi fueritꝫ remetiet vobis. Dicebat aūt t illi⁹ similitudinez: Nūquid pōt cec⁹ cecū ducere:

Universidad de Deusto
Biblioteca

lis rector ciuitatis tales ꝛ q̄ habitāt i ea| nō ē discipul⁹ sup mgr̄m]Ly̆ ꝛ tō nō ē mi͛ si ip̄m seq̄t: vñ subdit| pfect⁹ aūt ois erit si sit sic mgr̄ ei⁹] qz si assimilat bono mgr̄o erit pfect⁹ p̄m veritatē: si āt malo erit pfectus p̄m q̄ndā trāslūptōz| Nō ē discipul⁹ sup mgr̄m]Goz. ō q̄ magistro ōz Mat.xxiij. Mgr̄ vr̄ vn⁹ ē xp̄s. Itē Joh.xiij. Vos vocatis me mgr̄ ꝛ dñe ꝛ bñ dicitis: sum etenī ꝛc| pfect⁹ aūt ois erit si sit sicut mgr̄ ei⁹] Nā bu⁹ mgr̄n. s. xp̄i imitatio ē hūana pfectio. vñ Aug⁹. Sūma pfectio xp̄iane religiōis ē imitari quē colis| q̄d āt vides festucam]i. pticulā vicz min⁹| i oculo fris tui]i. i quersatōe ꝛ cōscia ei⁹| ꝛ trabē]i. maius ptem| q̄ ē i oculo.] id ē i teipso| nō p̄sideras]vt p̄z Ro.v. Qui alīū doces teip̄z nō doces| aut quō potes dicere fr̄i tuo: fr̄ sine]i. p̄mitte| eiectā festucā]i. cultellū modicā| de oculo tuo: ipse trabē i oculo tuo nō vides. Hypocrita] Goz. q̄ hec facis ex sil̄atōe: nō ex dilectōe iusticie. s. q̄ arguis ꝛ ponderas pctā altena vt lateāt tua| eiece p̄mū trabē ō oculo tuo]Ly. q̄ hic ē ordo charitat̄ vt q̄s a seipso icipiat: vt p̄z Prouer.xviij. Just⁹ poz ē accusator sui. Sz i oppositū multi sunt q̄ alios corrigunt ꝛ seipsos negligūt| ꝛ tūc p̄spicies vt educas festucā]i. puū defectū| de oculo fra. tui] .s. postq̄ emēdasti tuos magnos defect⁹. Circa p̄sens euā. vbi dicit| Estote mixticordes]Notādū q̄ duo tenemur p̄xio. s. p̄ssiōz cordis ꝛ bñficiū opis si affit facultas. A p̄mo null⁹ excusat: q̄ ois hō dz p̄pati p̄mo afflicto ꝛ in necessitate p̄stituto. A sēdo. s. bñficio opis excusant multi. s. q̄n facultas deest. Sz si facultas adest tūc i necessitate q̄libz p̄timo tenet subuenire. Vñ. i. Jo.iij. Si q̄s habuerit substanciā huj⁹ mūdi ꝛ viderit frēm suū necesse hīe: ꝛ clauserit viscera sua ab eo: quō charitas dei mānet i eo. q. d. nullo mō: q̄ signū ē q̄ charitas dei nō ē i tali hoie. Unde ex tā dictis p̄z: q̄ nō dare elymosynā cū nō hz nō ē signū q̄ charitas dei nō sit i tali hoie: sz nō p̄pati pauperib⁹ ꝛ tribulatis: ē signū q̄ charitas dei nō ē i eo. Unde elemosyna interior. s. p̄passio cordis ē maior elymosyna q̄s datio nutrimēti. Sequit̄ hic in euā.| Nolite iudicare]Unde hic q̄rit̄ ꝛ q̄a dubia sint i meliorē p̄tē intp̄tāda. Rū. fm Tho. de aḡno: q̄ qui hz mala opiniōz de aliquo sine cā legitima iniuriat⁹ eidē. Jō quilibet in oī cā dubia dz factū seu dictū p̄timi i melior⁹ interp̄tari: ꝛ melior⁹ q̄ aliquis frequēter fallat⁹ habēs opiniōz bonā ō aliq̄ malo: q̄s q̄ rarius fallat⁹ habēs mala opiniōz de aliq̄ bono: qz ex h̄ fit iniuria alicui: nō aūt ex p̄mo hec ille. Sequit̄ nūc| Date ꝛ dabit⁹ vob]Hic querit̄ vtr̄ dare elemosyn

nōne ambo i foueā cadūt? Nō ē discipulus sup mgr̄m: p̄fect⁹ autē oīs erit si sit sicut mgr̄ eius. Quid aūt vides festucā i oculo fratris tui: trabez aūt que i oculo tuo est nō cōsideras. aut quō potes dicere fratri tui: frater sine eiciā festucam de oculo tuo: ipse trabē in oculo tuo nō vides. Hypo

ā sit i p̄cepto. Rū. fm s. Tho. vbi s. qz cū dilectio p̄timi sit i p̄cepto necesse ē oia illa cadere sub p̄cepto sine q̄b⁹ dilectio p̄timi nō fuat. Ad dilectōz āt p̄tinet vt ei nō solū velim⁹ bonū: sz etiā opemur bonū: fm illud. i. Jo.iij. Nō diligam⁹ v̄bo neq̄ ligua sz ope ꝛ v̄itate. Et iō elemosynaꝝ largitio ē sub p̄cepto debitis circūstātijs obseruatis. s. q̄ i dāte sit superfluū: ꝛ i recipiēte indigētia: alās ē in p̄silio ꝛ nō i p̄cepto.

crita ei͛ce p̄timo trabē de oculo tuo: ꝛ tunc p̄spicies vt educas festucā de oculo fratris tui.

Um turbe Luc ce.v. Hystoria h⁹ euan. facta ē anno xp̄i. xxxi. viij kal. maij. feria. iij. indictiōe iij. luna. v. Ad̄ initiuz ist⁹ euan. scribit s. Lu. q̄ oēs q̄ hēbāt infirmos variis lāguorib⁹ ducebāt illos ad ih̄m. Et ille singulis man⁹ impones curabat oēs. Post h̄ sequit̄ euā. hodi.| Luz turbe irruerēt i ieſum] Goz. ecce turbaruz deuotio: nunq̄ legit⁹ tāt⁹ scribaꝝ ꝛ phariseoruꝝ ad xp̄m p̄cursus p̄pter verbū dei. Dulcedinē eī suā deus abscondit a sapientib⁹ ꝛ p̄rudentib⁹ ꝛ reuelat eam paruulis: vt patet Matth. xi| vt audirent eum]quia esuriebant audire verbū dei: ideo irruerunt i eum p̄ nimia deuotōe audiēdi ipsum| ꝛ ipse stabat secus stagnum genezareth]Lyra. Est lacus magnus p q̄ trānsit iordanis fluuius: ꝛ quia ibi extēdunt aque i latitudine magna aliquādo vocat stagnū: aliq̄ndo lac⁹: ꝛ aliq̄ndo mare galylee: qz trāsit p medium galylee| ꝛ vidit duas naues stātes secus stagnū]id ē ad littus stagni| Piscatores aūt descēderāt]scz de nauibus i littus| ꝛ lauabāt rhetia]scz amouētes immūdicias vt rhetia plicarēt| Ascendēs autem in vnam nauim que erat simonis]id est Petri| rogauit eum a terra reducere pusillū]Lyra: vt ō nauī populū sedentē in littore cōuenētius doceret| ꝛ sedēs] tanq̄ doctoris auctoritate vtēs| de nauicula docebat turbas. Et aūt cessauit loqui]id est postq̄ finiuit sermonē suum| dixit ad Simonē]id est ad Petrum| Duc in altum]Lyra: hoc ē ad locum aque magis profundum qui est cōuenientior ad piscandū| et laxate rhetia vestra in capturam]scz piscium| Et respondēs Petrus dixit: Preceptor p totā noctem laborātes nihil cepimus]Lyra: q̄uis diligentiā magnam adhibuerimus| in verbo autem tuo]Gorra: id ē i obediēdo verbo tuo| laxabo rhete. Et cū hoc fecissent]id ē cū laxassent rhetia i v̄bo dñi| Oclusserunt piscium multitudinē copiosam]Goz. obediebāt pisces xp̄o qui

subiecta sunt oia: volucres celi z pisces marz. ps. viij. rūpebat ām rhete eoz ⁊ Ly. ex q̄ ps duplex miraculū. Primū q̄ ceperūt magnā multitudi/nē pisciū sup̄ modū ysolitū z ipossibilē p vtā hūanā. Scōo qz illa mag̃ multitudo pisciū tenebat i rhete rupto ⁊ annu. so. q̄ fuerūt i alia nauī vt venirēt z adiuuarēt eos. z ve. z iple. am̃. nauī. ita vt pene mer. qō cum videret simō petr⁹ ⁊ Goz. s. q̄ ad pmū verbū dñi cepissent tā ineffabilē multitudinē pisciū ⁊ p/cidit ad ge. ihu ⁊ tang̃ dñm suū cognoscēs ⁊ di cēs: Exi a me do. ⁊ i. re cede ⁊ qz hō pec. sum ⁊ Ly. reputabat em̃ se i/dignū pñtia xpi. Silī modo dixit cēturio Mat. viij. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū ⁊ stupoz em̃ circūdederat eum ⁊. i. admiratio mag̃ ꝓter xpi insolita miracula ⁊ oēs q̄ cum eo erāt i captura pisci/um quā ceperāt. silr ām et stupoz circūdederat iacobū z iohēz filios ze bedei q̄ erāt socij simo nis ⁊ isti filij zebedei e/rāt i alia nauī z erāt cō sāguinei xpi. s. filij soro ris b. marie ỹgis ⁊ ait ad simonē ihs ⁊ s. ip̄m ꝓsolādo ⁊ noli timeꝛ ex h̄ ⁊. i. de ceto ⁊ erz homes capiēs ⁊ p sanā z bonā doctrinā trahēs ad vitā eternā. Hoc ꝓ postea ostē sum̃ ē. vt hz Act. ij. vbi Petr⁹ apl's i vno sermōe ꝓuertit tria milia iude oz̄) z subductis ad terrā nauib⁹ relictis oīb⁹ ⁊. s. nauib⁹ et etiā nauiū instr'is ⁊ secuti sunt eū ⁊. s. simō petrus z alij qui erāt cū eo. Circa p̄sens euāgeliū vbi oz ⁊ Irruerūt i ihm vt eū audirēt ⁊ Hugo de prato dicit q̄ tripharie homies diuidunt circa verbū dei. Quidā audiunt z nō faci unt: z isti sunt mali et acriter verberant. Vnde Luce. xij. Seruꝰ sciens voluntatē domi z nō faciēs plagis multis vapulabit. Quidā ꝓ sunt qui nec audiūt nec faciūt: z isti sunt pessimi: qz ꝓtemnūt z audire et fa cere: z quodlibet istoz p̄t esse pctm̃ mortale: qz q̄libus aliqua ignorā/tia excuset: sm illud. i. ad Thi. i. Ideo miseꝛiam ꝓsecut⁹ sum: qz igno/rās feci i incredulitate. Tamē ignorātia crassa et supina z affectata nō

aūt i vnā nauim q̄ erat simōis: roga uit eū a terra reducere pusillū. Et se/dēs docebat de naucula turbas Ut cessauit aūt loq̄ dixit ad simonē Duc i altū z laxate rhetia vra i capturam. Et respōdens Petr⁹ dixit illi: Prece ptor p totā noctē laborātes nihil ce/pim⁹. In ỹbo aūt tuo laxabo rhete. Et cū hoc fecissent ꝓcluserūt pisciuz multitudinē copiosaz: rūpebat autez rhete eoz. Et annuerūt socijs q̄ erāt in alia nauī vt venirent z adiuuarent eos. Et venerunt z impleuerūt am/bas naviculas ita vt pene mergeren tur. Quod cū videret simō petr⁹ pci/dit ad genua ihesu dicēs: Exi a me do mine qz hō pctōr sum. Stupoz em̃ cir/cūdederat eum: z oēs qui cū illo erant in captura pisciū quam ceperāt. Si

excusat: imo de se p̄t esse pctm̃ mortale cū sepet a regno dei. i. Coī. xv. uij. Qui ignorat ignorabit. Quidā audiunt verbū dei z faciūt sm illō z isti sunt bti: vt ps Lu. xi. Bti q̄ audiunt verbū dei z custodiūt illud

Ysi abundauerit iustitia vra Mat. v. Hystoria hui⁹ euā. facta ē anno xpi. xxxi. idus Julij: feria. v. luna. xvi. indictiōe. iij. Ante initū illi⁹ euā. scribit sanct⁹ Matth. q̄ xps dixit discipulis su/is: Sic luceat lux vra coꝝ hoib⁹ vt videant opa vra bona: z glorifi/cēt p̄rem vestꝝ qui in celis est. Nolite putare q̄m veni soluere legem aut ꝓpheras. Nō veni soluere sed adimplere. Amen dico vobis do/nec trāseat celū z terra iota vnū aut apex vn⁹ nō p̄teribit a lege do/nec omnia fiant. Item apex masculini generis dicit summitas a pedi bus remota: z quādo/q̄ apex dicit lucerna: z ꝓprie apices dicunt il/le littere alte que i fron tispicijs murozuz scri/buntur. Frontispiciuz dicit frontis spacium. Et quelibet lra q̄ndo/q̄ dicit apex. Item ẽm Aug. sup illud Mat. v. Iota vnuz aut apex vnus ⁊c. Iota ē minor de ceteris lris. Apex ē i summitate ipsi⁹ pricu/la. Tūc postmodū sequit euā. hodi. ⁊ Nisi abū dauerit iustitia vra pl⁹ q̄ scribaꝝ z pharisеoꝝ nō intrabitz i regnū celoꝝ ⁊ Sciendū q̄ iustitia scribaꝝ z pharisеoꝝ erat falsa: qz solū cauebāt sibi a malis opib⁹ exte/riorib⁹ z nō a mal' volūtatib⁹: putātes p̄cepta dei ꝓhibitiua eē solū p mala opa exteꝛioꝛa q̄b⁹ vn⁹ alteri nocet: z nō ꝓhibitos eē act⁹ iteriozes. s. ran cozes: odia: malas volūtates z desideria nocēdi. Ly. z eodem mō dice bāt de h̄ p̄cepto ⁊ nō occides ⁊ q̄ h̄ ꝓhibet occidēdi factū: z nō occidēdi ꝓpositū. Et h̄ ē q̄ xps dicit ⁊ Audistz qz dictū ē antiqs: nō occides ⁊ s. boiez ⁊ qui aūt occiderit ⁊ actualit z iuste ⁊ re⁹ erit iudicio ⁊ Ly. i. testiuz

accusatõe vt legis iudicio puniat.i.morte corporali:qz lex punit sm talis onẽ. Vñ Deu. ix. Quicuqz effuderit hũanũ sanguinẽ effũdat sanguis ei⁹ Jrẽ Exo. xxi. Oculũ p oculo:dentẽ p dẽte|ego aũt dico vob|Boz. i. pl⁹ ipono vobis|ois q̃ iracsit|motu iteriozis odij|frĩ suo|.s. psonez nõ vt cito:vt sic iã p viciũ nõ p zelũ|reꝑcrit iudicio|.i. dign⁹ accusatõe apud deũ|q̃ aũt dixerit frĩ suo racha|sm Aug. Hiero. Chrisost. Racha ẽ q̃dã vox ꝓtumpẽs ex ira significãs vilipẽsiõz vel cõtumeliosa ꝓcesserit|reꝑcrit gehẽne ignis|que ẽ certa dãnatio z ecꝛna|Si offers mun⁹ tuum ad altare|id ẽ si offerre ꝓponis mun⁹ boni opis christo|z ibi recordatus fueris q: frater tuus|sez quez lesisti|habet aliqd aduersum te|p illata iniuria|relinque ibi munus tuũ ante altare|suũ cozã deo:nõ dicit reportta:quia deus nõ munus repellit|sz charitatem ꝓximi requirit|z vade ꝓus reconciliari fratri tuo|Ly. hoc põt intelligi dupliciter. Uno mõ pedib⁹ corpis. Et hoc dz fieri si commode possit bñ ipsius fratris offensi psentia. Si autẽ nõ possit: sufficit ad eum ire pedibus mẽtis :qõ fit quãdo habet ꝓpositũ satisfactẽdi loco z tpe cõuenienti. Et hoc mõ vtit ecclesia romana quãdo reũ ꝓfitentẽ absoluit:z sibi satisfactõem leso fiendã imponit|reconciliari fratri tuo|Gozra:si le seris satisfactiẽdo vel venã petẽdo. Si oderis rãcozem deponẽdo:si te oderit ad amicitiã reuocãdo. Unde etiã Chrisost. Si cogitatu offendisti cogitatu reconciliare. Si verbis:verbis:si factis:factis|z tũc|post reconciliatõz|veniẽs offeres munus tuũ|Gzego. Dun⁹ nõ accipit nisi ante discordia ab animo repellat.

Um turba plurima cõ. Mar. viij. Matt. xv. Lu. ix. Joh. vi.

c Hystoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xpi. xxxij. xij. kal'. Julij: sabbato:luna. xiij. indictiõe. v. Ante mittiũ illi⁹ euã. scribit s. Mat. xv. ca. q̃ accesserũt ad ihm turbe multe habẽtes secuz multos claudos: ceꝛos debiles z alios infirmos multos:z ꝓiecerãt eos ad pedes ei⁹ z curauit eos itavt turbe mirarent. Uidẽtes aũt mutos loquẽtes:claudos ambulãtes z ceꝛos vidẽtes magnificabãt deũ israel. Ergo dicit euãgelium hodiernũ|Cũ turba plurima eẽt cũ Jesu:nec habent qõd mãducarẽt|Hec turba sequebat dñm ihm ꝓpter verbo⁹ suo⁹ dulcedinẽ:z ꝓpter infirmo⁹ sanatiõem|cõuocatis discipulis ait:Misereoꝛ sup turbã|Ly. hoc pdixit discipulis vt ipsos iduceret ad pietatem|qz iã triduo sustinẽt me|Lyra:qz tm̃ afficiebanꝯ ad doctrinaz xpi audiendam z ad videda ei⁹ miracula:q̃ p tres dies nõ recedrãt ad loca ꝓpria manẽtes cũ xpo i loco deserto z sub dio. Ex q̃ ptz eo⁹ deuotio|nec habẽt qõd mãducent|Ly. Quia cibaria q̃ õ domib⁹ suis asportauerãt iã erãt ꝓsumpta. Jõ nec ꝑma die nec secũda die h̃ miraculum fecit. Tum qz alimẽta adhuc habebãt:tuz qz magis apparuit tũc h̃ miraculũ quãdo eis vi ei⁹ oĩno defuit|z sidi misero eos ieiunos in domũ suã deficiẽt i via. Quidã em̃ ex eis de lõge venerũt. Jacob:Illi de lõge veniunt qui de peccatis se ad deum ꝓuertũt. Unde ps. cxvij Lõge a petõrib⁹ salus zc.|Et rñderũt ei discipuli sui:Unde illos poterit hic quis saturare panib⁹ i solitudine|quasi dicerẽt:loc⁹ iste deser⁹ ẽ:z ville multuz distãt:ideo nõ possumus hĩe panes ad satiãdum tantaz multitudinẽ populi z tam famelicã|Et interrogauit eos:quot panes habetis. Qui dixerũt septẽ|qõd erat quasi nihil respectu tãte multitudinis. Remigius Nõ interrogauit dñs quasi nesciẽs quot panes haberẽt:sed ad hoc vt cũ respõderẽt septẽ quo pauciozes diceret panes: eo magis miraculũ diffamaret z noti⁹ fieret|et ꝓcepit turbe discũbere sup terrã:z accipiẽs septẽ panes gr̃as agẽs fregit|multiplicauit autez xp̃s panes ꝓmo bñdicẽdo q̃ qõ instruimur q̃ cibũ bñdicere debemus. Scõo frãgẽdo:ad innuẽdũ q̃ i nr̃is ꝓuisionib⁹ panẽ frãgere debem⁹. Tercio gr̃as agẽdo:ad innuẽdũ q̃ i nr̃is refectiõib⁹ deo gr̃as agere debemus. Unde Remigi⁹ sup Mat. In eo q̃ gr̃as egit nob⁹ reliqt exemplũ vt de oib⁹ donis celit⁹ collatis gr̃as referam⁹|z dabat discipul' suis vt apponerẽt:z apposuerũt turbe|Vñ Beda:q̃ dñs discipul' dedit panes vt apponerẽt turbe:designat q̃ spũalis scie dona tribuit apl̃is: z p eoꝛ misterũ voluit eccl'e vite cibaria distribui|z hebãt pis. pau.|qz pauci erant i numero z qui i quantitate|z ipsos similiter benedixit

duo sustinẽt me nec habent qõd manducẽt. Et si dimisero eos ieiunos in domũ suã deficient in via. Quidam em̃ ex eis de longe venerũt. Et rñderũt ei discipuli sui: Uñ istos poterit hic q̃s saturare panib⁹ i solitudine: Et interrogauit eos:quot panes habetis:Qui dixerunt:Septẽ. Et ꝓcepit turbe discumbere super terram Et accipiens septem panes gratias agẽs fregit:z dabat discipul' suis vt apponerẽt:z apposuerunt turbe. Et

Universidad de Deusto Biblioteca

ꝛ iussit apponi. Vñ notãdũ ꝙ dñs dedit eis panes: ꝛ pãis ẽ cibꝰ q̃ sustẽ tat vitã: ꝛ significat ꝓbũ dei: ꝛ dedit eis pisces adꝺimẽtũ cibi ꝙ q̃s si gnãt exẽpla: ꝛ ita dñs deligit ꝙ pani. i. ꝓbo dei addẽdũ ẽꝺimẽtũ bo ni exẽpli: magis eñ suadẽt exẽpla q̃ ꝓba ꝛ mãducauerꝫ ꝛ saturati sũt ꝛ sustulerũt qꝺ supauerat ꝺ fragmẽtis septẽ spoꝛtas ꝟ Jac. Voluit aũt xp̃s vt colligerẽt fragmẽta ꝑmo ꝙ exẽplũ. Jn ꝺ eñ dat nobis exẽplũ vt ea q̃ nobꝭ supsũt vel etiaꝫ q̃ nobis ieiunãdo subtrahim⁹ pauꝑibus erogemus. Vñ Augꝰ. De tuo ieiunio fames pauꝑis satiet Secũ do ꝙ̃ꝑter documẽtuꝫ vt ex ꝺ instruamur ꝙ illis q̃ sũt mixticoꝛdes pauꝑi bus tꝙalia multiplicãt Hoc pꝫ. iij. Reg. xvij. i vidua q̃ Helyã pauit cui dñs farinaꝫ multi plicauit ꝛ oleuꝫ ꝟ Erãt aũt q̃ mãducauerãt q̃ si q̃ttuoꝛ milia ꝟ sꝫ vi ri: exceptis mulieꝛibꝰ et puul' q̃ i lege nõ nũera bãt ꝟ ꝛ dimisit eos ꝟ sꝫ redire ad ꝙ̃ꝑria Circa pñs euã. vbi ꝺ ꝟ Acce pit ihs. vij. panes ꝟ ẽ di ligẽt notãdũ ꝙ hec refe

habebãt pisciculos paucos: ꝛ ipsos benedixit ꝛ iussit apponi: ꝛ manducauerũt ꝛ saturati sunt. Et sustulerũt qꝺ supauerat ꝺ fragmẽtis septẽ spoꝛtas. Erãt aũt qui mãducauerãt quasi quattuoꝛ milia: ꝛ dimisit eos.

Dñica. viij. pᵒ oct. pẽth. fm Mat. vij

Illo tpe. Dixit ihs discipulis suis Attendite a falsis ꝓphetis q̃ veniũt ad vos i vestimẽtꝫ ouiũ: intrĩ secꝰ aũt sunt lupi rapaces: a fructibꝰ eoꝛũ cognoscetꝭ eos. Nũq̃d colligũt ꝺ spinas vuas aut ꝺ tribul' ficꝰ. Sic oĩis arboꝛ bona fructꝰ bonos facit Mala ãt fructꝰ malos facit. Nõ põt

ctio ꝺr ab illa ꝺ q̃nq̃ panibꝰ oꝛdeaceis ꝛ duobꝰ pisciꝭ quã põit Joh. i euã. suo q̃stũ ad sex. Prio qꝛ ibi fuerũt. v. panes: ꝟ ꝓo. vij. Scꝺo qꝛ illi fuerũt oꝛdeacei: isti ꝓo triticei. Tercio qꝛ ibi fuerũt duo pisces solũ: ꝟ ꝓo pꝭes: lꝫ qui ꝛ pauci. Quarto qꝛ ibi sederũt sup fenũ: ꝟ ꝓo sup ẽraꝫ. Quĩ to qꝛ ibi fuerũt q̃nq̃ milia hoim ad mãducãdũ: hic ꝓo quattuoꝛ milia Sexto qꝛ de illis duodecim cophini fragmẽtoꝝ fuerũt eleuati: hic aũt septẽ spoꝛte tm̃ fuerunt eleuate plene.

Tẽdite a falꝭ ꝓphis Mat. vij. Lu. vi. Hystoꝛia hᵇ euã. facta a ẽ anno xp̃i. xxxi. ij. idᵇ Julij. feria. v. luna. xvi. indictione. iiij. Vñ initiũ illiᵘ euã. scribit s. Mat. i eo. ca. ꝙ xp̃s dixit discipulis su ꝭs: Oĩa q̃cũq̃ vultis vt faciãt vobis hoĩes ꝛ vos facite eis sil'. Hec ẽ eñ lex ꝛ ꝓphe. Jntrate ꝙ angustã poꝛtã. q̃ꝫ lata ẽ poꝛta ꝛ spacioſa via q̃ ducit ad ꝙditõem: ꝛ multi sunt q̃ intrãt ꝙ illã: q̃ꝫ angusta poꝛta ꝛ arta via ẽ q̃ ducit ad vitã: ꝛ pauci sunt q̃ inueniũt eã. Tũc seq̃t euã. hodier nũ ꝟ Attẽdite a falsis ꝓphetis ꝟ Jn ꝺ euã. docet fideles suos sibi diligẽ

ter cauere a falsis ꝓphetis ꝛ puersis xp̃ianis: qui ꝓbis ꝟficẽt deũ ꝛ factꝭ negãt: q̃ dicit ꝟ attẽdite ꝟ. i. diligẽter cauete ꝟ a falꝭ ꝓphetis ꝟ Goꝛ. i. a dece ptoꝛibꝰ: hereticis: hypocritis ꝛ a falsis xp̃ianis ꝛ hmõi. Et ꝺ iõ: ne ta les coꝛrupta vita suaꝝ malꝫ moꝛibꝰ fideles allicĩat ad malaꝝ singularit' ammonet eos cauere sibi ab hypocritis dicẽs ꝟ q̃ veniũt ad vos i vesti mẽtis ouiũ ꝟ. i. sub simulatõe exterioꝛis sctitatis ꝟ intrinsecꝰ autẽ sunt lu pi rapaces ꝟ qꝛ iteꝝ sũt

arboꝛ bona fructꝰ malos facere: neq̃ arboꝛ mala fructꝰ bonos facere Oĩs arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ: excidet ꝛ i ignẽ mittet. Jgit ex fructibꝰ eoꝛũ cognoscetis eos. Nõ oĩs q̃ dicit mi bi dñe dñe intrabit i regnũ celoꝝ: sꝫ

plenĩ malo simulantes exterioꝛẽ sctitatẽ ꝓpt in anẽ gloꝛiaꝫ ꝛ mũdanã laudẽ: aut ꝓpter tꝙalia aliq̃ cuꝫ alioꝝ dãno ꝟ a fructibꝰ eoꝝ ꝟ. i. opibus ꝟ cognoscetis eos ꝟ. s. fi nalit': qꝛ hypocriteꝛ he retici diu latere nõ pñt ꝺn erũpãt i aliq̃ signo ꝙ qꝺ se ꝓdãt: qꝛ sic nũq̃ vel vix ꝑ ignis abscõdi ꝙ fumũ nõ emittat: sic sic̃atoꝛ vix ꝑ diu latere ꝺn signo: ꝓbo vel ope se ipm ostẽdat ꝟ nũquid colligũt ꝺ spinis vuas ꝟ. i. opa iusticie ꝟ aut ꝺ tbu lis ficꝰ ꝟ. s. hũilis ꝙuersatõis ad deũ ꝟ sic oĩs arboꝛ bona ꝟ. i. hõ habẽs bonã volũtatẽ ꝟ bonos fructꝰ facit ꝟ Ly. qꝛ talis vt sic sꝙ facit opa bõa. Vñ Orig. Arboꝛ bõa ẽ bonꝰ hõ hñs bonã volũtatẽ: radices sũt cogi tatões: folia ꝓba: fructꝰ opa. Notãdũ ꝙ hõ ꝑt bonã voluntatẽ deſerere ꝛ sic fieri mala arboꝛ: sicut fuit ꝺ iuda: qui q̃ diu i vocatõe aplica pmã sit bona arboꝛ fuit: sꝫ postmodũ malũ fructũ ꝓtulit qñ xp̃m tradidit. Jtẽ Magdalena i ꝑmis mala fuit arboꝛ qñ peccauit ꝛ postmodũ fuit bona arboꝛ qñ penituit: ꝛ sic tũc bonũ fructũ ꝓtulit ꝟ mala autẽ arboꝛ malos fructꝰ facit ꝛc ꝟ. i. hõ hñs malã volũtatẽ iste sꝙ facit malũ actũ. ꝟ Oĩs arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet ꝟ Goꝛ. a ꝙsortio oĩm btoꝝ qꝺ ẽ gutissimũ i ꝺãnatꝫ suppliciũ ꝟ ꝛ i ignẽ mittet ꝟ. s. gehẽne. Ehrik. due sunt pene: excidi ꝛ i ignẽ mitti ꝟ igit ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetꝭ eos ꝟ sꝫ i futuro. Jtẽ q̃uis hereticꝰ ꝛ hypocrite ꝛ falsꝰ xp̃iani i ꝺ scꝛo q̃nq̃ nõ ple ne coglcãt: tñ ꝓpto ꝑsenti scꝛo ex fructibꝰ. i. ex eoꝝ finalibꝰ ꝑmijs ꝛ rebꝰ tõibꝰ cognoscẽt q̃les fuerũt ꝟ nõ oĩs q̃ dicit mihi dñe dñe itrabit i regnũ celoꝝ ꝟ sed' domie dicit q̃ credit coꝛde: bis qui etiã fidẽ ꝟficẽt oꝛe sꝫ nõ ope. ꝛ talis nõ itrabit i regnũ celoꝝ ꝟ sꝫ qui facit volũtatẽ ꝑris mei q̃ i celis ẽ ꝟ. i. q̃ bꝫ verã fidẽ xp̃i i coꝛde ꝛ eãdẽ ꝟficẽt oꝛe: ꝛ cuꝫ ꝺ opaꝫ opa ad fidẽ ꝓtinẽtia: ꝛ maxie qui fuãt mãdata dei: ꝛ talis dicit ei domie: et ille facit volũtatẽ dei ꝛc. ꝟ ipse itrabit i regnũ celoꝝ ꝟ vt pꝫ Mat. xix. Si vis ad vitã igredi fua mãdata Circa ꝺ euã. vbi ꝺr ꝟ Oĩs arboꝛ bo na bonos fructꝰ facit ꝟ Notandũ ꝙ Hugo de ꝓto dicit: ꝙ opꝰ ꝓtutis ꝺr bonũ ꝓpter q̃nq̃. Primo qꝛ ẽ a bono. ꝟ. a deo: hoc pꝫ Esa. xxxvi. Oĩa opa nra opatꝰ es i nobis domie: opa eñ mala sũt a diabolo istigãter a mala volũtate opantꝭ: vt Jo. viij. Dẽdaꝝ ẽ ꝛ pi eꝰ. Scꝺo qꝛ ꝓcedit

de loco bono. s. ō celo: vt pz Jac. i. Oīme datū optimū z oīme donū p/fectū de sursuz ē zc. Jtē pcedit ō corde bono: vt pz Mat. xij. Bon⁹ hō ō bono thesauro cordis sui pfert bonū: malū aūt op⁹ō malo pcedit. s. ō regiōe dēmonū: ō ḣcupiscētia carnis: ō malicia mūdi: vt pz. i. Jo. v. Tot⁹ mūs i maligno posit⁹ē Tercio qz facit hoiez bonū: nihil eīm ē qō facit hoiez bonū nisi op⁹ ḣtutz: neq; dignitas neq; diuitie neq; scia neq; aliqd aliud. Ulñ Aris. ij. etḣ. Uirt⁹ē q babētē bonū facit z op⁹ ei⁹ laudabile reddit. Malus aūt op⁹ hoiez malū facit qui tū naturalit bonus ē: vt pz Osē. ix. Facti sunt abominabiles sicut ea que dilexerunt. Quarto bonū op⁹ oib⁹ placet z sapit habētib⁹ rectū z nō ifectū gustū Nā bonū ē qō oēs bomies appetūt. Ulñ Boe. de cōso. phie: Dēmb⁹ hoim naturalit iserta ē cupiditas vēri bom zc. Etiā ipsis mal⁹ bonū op⁹ videt bonū: cuius inf dū xp̄i corruptōz gust⁹ nō sapit eis. Ulñ pz q bonū op⁹ deo z hoib⁹ placet: vt pz Eccl. xlv. Dilect⁹ deo z hoib⁹ moyses. qz. s. bon⁹ erat zc. Malū aūt ḡsi oib⁹ displicet. z etiā ipsis mal⁹. qñ. s. rōe vtūk z redeūt ad seipsos. Quito qz ad locū bonū ducit. s. ad celū q ē loc⁹ brōz. vt pz Mat. xxv. Uenite bñdicti p̄tis mei possidete zc. Mala aūt opa ad malū locū ducūt. s. ad ifernū: vt pz Lu. xvi. Mat. xxv. Jte maledicti i ignē eternū.

q facit facit volūtatē p̄tis mei q ī cel⁹ ē: ipse intrabit in regnū celoz.

¶Dñica. ix. p⁹ oct. pēt̄h. fm Lu. xxi.

Illo tē. d. i. d. s. pabo/lā hāc: hō q̄dā erat dives q̄ hēbat villicū: et hic diffamatus ē apud illū q̄si dissi/passet bona illius: z vocauit eū: z ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationē villicatiōis tue: iā eīm non poteris villicare. Ait aūt villicus intra se Quid faciam? qz dñs meus aufert a me villicationem: fodere non valeo: mendicare erubesco. Scio q̄d faciā q̄ facit de villicatiōe mea: vt cū amotus fuero a villicatōe ſ. i. cū p mortē subtract⁹ fuero a p̄senti vita i qua hō p̄t mereri z demereri ſ recipiāt me in domos suas ſ. i. p eoz suffragia z merita recipiāt me i vitā bātā z i regnū celoz. q̄ dom⁹ palpez ē. vt pz Mat. v. Bti paupes spū. qm̄ ipsorū ē regnū celoz ſ Quocatis singulis ſ Boz. i. singulari ſ debitoribus dom⁹ sui ſ singulatim eos alloq̄bat vt q̄libet reputaret sibi factū bñficiū spāle. nescies q̄ alijs etiā facta esset relaxatio. Etiaz ne indignaret aliquis ipsoz qz plus remitteret alteri q̄z sibi. nec relaxat totū vt magis lateret dñm suū ſ dicebat p̄mo. quātū debes domio meo. At ille dixit. centū cados olei ſ Beda. cados grece ē amphora latine ḣtinens tres vrnas ſ dixit illi. Accipe cautōz tuā ſ Boz. cautio ē instrm qō ad cautelā ō cōtractu debiti ꝓria manu sept̄ē. qō alio nōie ōr cyrogꝑphū ſ z sede cito scribe quinqginta ſ z sic deinceps dimidiā partē annaliū reddituū ei dimisit. ſ Deinde alio dixit. Tu q̄tū debes domio meo. Qui ait. Centuz choros tritici ſ Boz. Chorus triginta modys implet. Chorus est mēsura aridoz. cadus vo liquidoz ſ Ait illi. Accipe lras tuas z sede z scribe lxxx ſ Boz. z sic quintā partē debitoz dimisit ei. Speciosi⁹ autem est oleum q̄z triticum ad sustentamentū. ideo ꝓponit debitorem olei debitori tritici ſ laudauit autem dominus villicū iniquitatis ſid est villicum iniquū. Ut illicus fuit iniquus duplici iniq̄tate. Primo quia bona dñi sui dissipauit. Secūdo quia de residuo furatus ē ſ laudauit eū nō simpliciter sed fm quid. Quia vt dicit glosa. nō laudauit eum de fraude

bona illi⁹ ſ qō frequēter ꝓtingit qñ q̄s male vtit his q̄ ei a deo ꝓmissa sūt scz ea exponēdo i superbia. i crapula. i luxuria z sic de alijs. vel vires sui corpis i pctis ꝓsumit ſ z vocauit illū ſ Boz. vocat dñs quēlibet hoiem inspiratōib⁹ intern⁹. p̄dicatōib⁹ extern⁹. bñfictijs. flagell⁹. et icutiēdo timorē extremi iudicij. z tunc timorē eīne dānatōis ſ z ait illi. Quid h̄ audio de te ſ q. d. ē ne h̄ vez. dissipasti tpalia. iquinasti corp⁹ z alioz. i pctis tuis occidisti ſ redde rōez villicatiōis tue ſ qō erit i mortē bois. Tūc eīm optet hoiez reddere rōez ō oībus suis factz sibi ꝓmissis vsq; ad vltimuz q̄drātē ſ Ait ātr villic⁹ intra se. q̄d faciā ſ sic peccator intra se cogitare dz vt etnā damnatiōez euadat ſ qz dñs me⁹ aufert a me villicatōez ſ. i. dispensatōz olim rez cōmissaz. qz tūc ampli⁹ nō erit tps merēdi neq; penitēdi ſ fodere nō valeo mendicare erubesco ſ Notādū q̄ i alia vita hō nō p̄t bona opari quib⁹ mereat z iuuet ad gloziā. Nec pōt mēdicare. i. ozādo obtinere tunc venia pcōz aut augmentū glozie. qz tps p̄sentis vite eqmpat estati. Alia vero vita. s. futura est similis hyemi. qz que hō hic seminat ibi z metet ſ Scio quid faciā vt cū amotus fuero a villicatōe ſ. i. cū p mortē subtract⁹ fuero a p̄senti vita i qua hō p̄t mereri z demereri ſ recipiāt me in domos suas ſ. i. p eoz suffragia z merita recipiāt me i vitā bātā z i regnū celoz. q̄ dom⁹ palpez ē. vt pz Mat. v. Bti paupes spū. qm̄ ipsorū ē regnū celoz ſ Quocatis singulis ſ Boz. i. singulari ſ debitoribus dom⁹ sui ſ singulatim eos alloq̄bat vt q̄libet reputaret sibi factū bñficiū spāle. nescies q̄ alijs etiā facta esset relaxatio. Etiaz ne indignaret aliquis ipsoz qz plus remitteret alteri q̄z sibi. nec relaxat totū vt magis lateret dñm suū ſ dicebat p̄mo. quātū debes domio meo. At ille dixit. centū cados olei ſ Beda. cados grece ē amphora latine ḣtinens tres vrnas ſ dixit illi. Accipe cautōz tuā ſ Boz. cautio ē instrm qō ad cautelā ō cōtractu debiti ꝓria manu sept̄ē. qō alio nōie ōr cyrogꝑphū ſ z sede cito scribe quinqginta ſ z sic dimidiā partē annaliū reddituū ei dimisit. ſ Deinde alio dixit. Tu q̄tū debes domio meo. Qui ait. Centuz choros tritici ſ Boz. Chorus triginta modys implet. Chorus est mēsura aridoz. cadus vo liquidoz ſ Ait illi. Accipe lras tuas z sede z scribe lxxx ſ Boz. z sic quintā partē debitoz dimisit ei. Speciosi⁹ autem est oleum q̄z triticum ad sustentamentū. ideo ꝓponit debitorem olei debitori tritici ſ laudauit autem dominus villicū iniquitatis ſid est villicum iniquū. Ut illicus fuit iniquus duplici iniq̄tate. Primo quia bona dñi sui dissipauit. Secūdo quia de residuo furatus ē ſ laudauit eū nō simpliciter sed fm quid. Quia vt dicit glosa. nō laudauit eum de fraude

Omo quidā erat di. Lu. xv. Hystoria hui⁹ euā. facta est anno
b xp̄i. xxxij. v. kal. octobris. dñica. luna. xiij. idicōe. v. Ante inittiū illi⁹ euā. scribit s. Lu. de filio ꝓdigo q̄ dissipauit oēm substanz suā viuēdo luxuriose. z postea cepit egere. z cupiebat iplere ventrē suū ō siliq̄s q̄s porci māducabāt. z nemo illi dabat. Qui surgēs venit ad patrē suū di. P̄ peccaui i celū z coram te. iā nō sum dign⁹ vocari fili⁹ tuus. Quō p̄ cū gaudio suscepit eum. z fecit conuiuū solēne di. Hic fili⁹ me⁹ mortu⁹ erat z reuixit. perat z inuēt⁹ est. Hoc euangeliū legit i q̄dragesima sabbato ante domicā Oculi mei. Tunc sequit euā. hodier. ſ Hō quidā ſ Ly. ipse de⁹ p nobis humanat⁹ ſ erat dives ſ qz ipsi⁹ sunt celū z terra z oia i eis ꝓtēta. Unde ps. xxiij. Dñi ē terra z plenitudo eius. orbis terraz z vniuersi qui habitāt i eo ſ q̄ hēbat villicū ſ Ly. i. dispēsatorē cui tradidit bona tpalia ad dispēsandū. z sic quilibet hō ē villic⁹ dei eo q⁹ de⁹ cuilibet bonū ꝓmittit gubernādas z ad volūtatē dñi sui dispēsandas triplices res. s. res tpales. corp⁹ z aiam. Et h̄ est ō illos qui dicunt. Ego sum dñs oim facultatū meaz. Unde Amb. Bona hois nō sunt que secū ferre nō pōt ſ z hic diffamat⁹ est apud illū q̄si dissipasset

ſz ō prudētia: qz ſibi puidit i poſtez | qz filij hui⁹ ſcī] Ly. i. boies tpalibus intēti | prudētiores] .i. magz aſtutiz feruidi ſunt i tpalib⁹ negocijs agēdis | filijs lucis i gñatōe ſua ſunt] .i. q̄ boies ſpūalib⁹ deputati ſūt i negocijs ſpūalib⁹: z h̄ videm⁹ ad ſenſuz freq̄nt accidere. Cui⁹ vna rō ē corruptio nature: ꝓpter quā bō ꝓnior ē ad malū q̄ ad bonū. Alia rō ē: qz bona tpalia ſunt pūcta: z ī fortī⁹ mouēt aīm: qz ſm Ariſto. Pūs obiectū mouet ſenſū: etiā qz bonū nō mouet niſi cognitum: ſm q̄ dicit Augz. Inuiſa diligere poſſum⁹ incognita neq̄ q̄ [z ego dico vobis] h̄ dñs gabolā iſtā adaptat ad nraz eruditōez z ſalutē: z ad exynaruz largitiōz | faci. vob a.] . i. paupes z bonos homies z etiā ſctōs angelos | de mā. ini.] Dā mō ē demō ētās de diuitijs male acquirēdis Dicunt ād diuitie māmōa iniq̄tatz: qz freq̄nter ad iniq̄tatē iducūt. qz faciūt hoiez ſupbire inebriari: luxuriari: ludere zc. Vñ aug. Dis diues aut ē iniqu⁹ aut heres iniq̄: qz raro ſine petō acq̄rūt. Vnde apl's Qui volūt diuites fieri incidūt i laqueos diaboli. Itē qz ineq̄lit poſſident ab homib⁹: nā vn⁹ ī ipſis abūdat: z ali⁹ paup aut nihil ō his hz | vt cū defecerit is] Ly. a vita pūi p mortē | recipiāt vos i ētna tabernacula]. i. p ſua merita z ſuffragia ipetrēt apud deū vos finaliť recipi ī vitā eternā. Circa h̄ euā. ōz | Facite vobis amicos zc.] Notandū q̄ q̄ttuor modis poſſumus nobis facere amicos de rēb⁹ tpalibus. Primo cū integre reſtituunt heredibus ea que p rapinā ſeu furtū acquiſita ſunt: z humiliter petit remiſſionē de iniuria eis illata: differēdo reſtitutōem Secūdo cū ignorāt cui reſtituat: z tūc de ꝓſilio ꝓfeſſoris pauperibus erogēt. Tercio cū aliquis ꝓtra ꝓſtitutōem eccleſie lucrat: vt laborādo diebus feſtiuis vel aliter: ita tñ q̄ nō teneť ad reſtitutōz: vt ē lucz de iure meretricio. Tunc eīm ſumēda eſt medicina ſm exigentiā vulnerum. Quarto faciēdi ſunt amici de diuitijs que inique ſeruant cū nimia tenacitate: poteſt eīm quis damnari eo q̄ nō dat ſua: vt patet Mat. xxv Diſcedite a me maledicti ī ignē eternū. Eſuriuit nō dediſtis mihi mā ducare: vñ diues epulo damnatus ē: qz nō dedit ſua: vt ptz Luc. xvi.

vt cū amor⁹ fuero a villicatōe recipiāt me ī domos ſuos Cōuocatz itaq̄ ſingul' debitoribꝰ dñi ſui: dicebat p̄mo: q̄tū debes dño meo? Et ille ait: cētū cados olei. Dixitq̄ illi: accipe cautōnē tuā z ſede cito ſcribe q̄nq̄gīta. Deī de alio dixit: Tu vo q̄tū debes dño meo: q̄ ait: cētū chozos tritici: ait illi: accipe lr̄as tuas z ſcribe octogīta. et laudauit dñs villicū iniq̄tatz qz prudēter feciſſet: qz filij hui⁹ ſcī prudētiores filijs lucis ī generatōe ſua ſunt Et ego dico vobis: facite vobis amicos ō māmona iniq̄tatz: vt cū defecerit recipiāt vos ī ēterna tabernacula.

Vm appropinq̄ret ih̄s hie. zc. Lu. xix. Hyſto. h⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xx. xiij. kal. apl̄is: dñica palmaz: lūa. x. idictōe. vi. Añ initiū illi⁹ euā. ſcribit Lu. i eo. c. q̄ ih̄s cū i die palmaz appropinq̄ret ad deſcēſū mōtz oliueti: cepēt turbe deſcendētū gaudētes laudare deū voce magā ſup oib⁹ q̄s viderāt ſtrutib⁹ di. Benedict⁹ q̄ vēit rex i noie dñi: pax ī celo z glia ī excelſ. Et q̄dā ō phariſeoz turb⁹ dixer̄t ad illum Magr̄ increpa diſcipl⁹os tuos: q̄b⁹ ipſe ait: dico vob⁹ qz ſi hi tacuerit lapides clamabūt. Tūc ſeq̄t euā. hod. [Cū appropin. ih̄s hie.] Ly. nō ſolū co: qz greſſu ſz etiā ꝓpaſſionis affectu | vidēs ci.] ſ. hirtz: in q̄ diu viguerat cult⁹ diui n⁹ | fleuit ſup illā] Ly. ſ. fletu ꝓpaſſiōis: tūc ꝓpt̄ mala culpe q̄ ibi multiplicata fuerāt: tūc ꝓpter mala pene q̄ futura imminebāt. Notādū q̄ xp̄s q̄ter fleuit. p̄mo ī nativitate: vt p̄z Sap̄. vij. Primā vocē ſimilez oīb⁹ emiſi plorās: vñ e tā canit: Flagit infās inf̄ arta poſit⁹ pſepia. Scōo ī lazari reſuſcitatōe. tercio ſup ciuitatē hier'm. q̄rto ī paſſiōe ſua: vt ꝓz Heb. v. Cū clāore valido z lachrymis exaudit⁹ ē | qz ſi coḡuiſſes] Goz. ſ. ruinā z ſubuerſiōz q̄ tibi imminet | z tu] ſupple fleres | z q̄dē i hac die tua] ſ. pſpa ī q̄ facz volūtatē tuā | q̄ ad pa. ti.] ſ. modico tpe duraturā. z ideo nūc gaudes. qz mala iminētia nō vides | nūc āt abſcō. ſt ab o. cu.] ſ. mala q̄ futura ſūt tibi | qz venīēt dies ī te z circū. te ini. tui] Goz. i. p̄cipes romāi cū exercitu valde fortī | vallo] ad lr̄az: qz tres aggeres dicūt romāi feciſſe circa hir'm capiēdā | z coangu. te vn.] ſ. ꝺcludēdo z phibēdo introitū et exitū: introductōz victualiū z armoz. Vnde Joſeph⁹ li. ō iudaico bello dicit q̄ p̄ angustia famis mulieres p̄pos pueros comederī | z ad terrā pſter. te] Capta ei ciuitate turres z muros diruerūt. z cūcta edificia etecerī ad terrā | z filios tuos q̄ ī te ſūt] Goz. i. hitatores tuos aliq̄s occidēdo. aliq̄s captiuādo | z nō relin. i te la. ſup la.] ſ. fundit⁹ euertēdo. h̄ ſā pz ad oculū. qz ſepulcrū xp̄i q̄ olim erat extra ciuitatē mō ē i medio ciuitatz | eo q̄ nō coḡ. tps viſi. tue] ſ. q̄ creator oīm ꝓ incarnatōis myſterū z p̄dicatōis officiū te viſitare dign⁹ ē: quē nō recepiſti: ſz vſq̄ ad mortē pſecuta fuiſti. Sciēdū eſt q̄ miſericors de⁹ nō ſtatim punit hoies cū peccāt. ſz plōgat ipſis vitā ꝓpter emēdā. Sicut hō cū viderit fozamē ī ſotularib⁹ vel veſtimētis ſuis nō ſtatī eos reiicit ſz facit eos refici q̄ſq̄ nō ſit ampli⁹ ſpes ō reparatōne eoz. Sic etiā dñs nr̄ ih̄s xp̄s nō ſtatim puniuit hier'm: ſz p. xlij. annos ꝓtraxit. ſz qz inuenit eā incorrigibilē. tūc ꝓmiſit eā deſtrui a romāis p̄cipib⁹ Tytoz veſpaſiano | z ingreſſus in tēplū | z h̄ ꝓpter nraz inſtructōz. Vnde Chriſ. Tu xp̄i imitator facē cū igreſſus fuerz aliquā ciuitatē añ oēm actū ad

ecclesiã accedas: qz ꝓuĩ boni filij ẽ vt venies ꝓmũ cultrat ad domum
ꝓris sui. cepit eijcere emẽtes z vẽdẽtes. Ly. nã sacerdotes ꝓpter cupi-
ditatẽ z auariciã i ꝓmo atrio tẽpli fecerũt tria loca venalia: vt venien-
tes si nõ hẽnt qõ offerrẽt inuenirẽt ibi ad emẽdũ: z si aliq̃ nõ hẽnt vñ
emerẽt posuerẽt ibi nũmularios a q̃b accipent mutuo pecuniã. Sz que
rit hic q̃re nõ restituerẽt ipso. Rñdet Ly. q̃ ex oculis z facie ei⁹ exibat qui
dã fulgor terrẽs cos ita
q̃ nõ audebãt resistere
sic i voce sua fruit eos
q̃ veniebãt ad capiẽdũ
eũ: q̃ cũ audirẽt ipm di
cẽtẽ: ego sũ: abierũt re-
trorsũ z ceciderẽt i terrã
vt ꝓz Jo. xviij. Jn vo-
lũtate xꝑi erat ostẽdere
ifirmitatẽ assũptã z eti
am sue diuitatẽ ſtrutez
dicẽs illis: scꝑtũ ẽ ei
Esa. lvi dom⁹ mea
Hier. 7
abscõdita sũt ab oculꝫ tuis: qz veniẽt
dies i tez circũdabũt te iimici tui val
lo: z circũdabũt te: z coangustabũt te
vndiqz: z ad trã ꝓsternẽt te z filios tu
os q̃ i te sũt. Et nõ relinquẽt i te lapi-
dẽ sup lapidẽ eo q̃ nõ cognouerꝫ tps
visitatõis tue Et ingressus tẽplũ cepit
eijcere vendẽtes z emẽtes dicẽs illis
Goz. i. meo cultui dedicata. Jn q̃b verb̃ ostẽdit se eẽ deũ: qz tẽplũ soli
us dei ẽ dom⁹ ozõis ẽ nõ dom⁹ negociatõis: nõ vane locutõis: nõ spe
taculoꝝ. Et iõ dicit Aug. i regula: Jn ozatorio nemo aliq̃d agat nisi
ad qõ factũ ẽ: vñ z nomẽ accepit vos ãt fecistis illã spelũcã latronũ
qz ipsi nõ curabãt õ cultu deꝰ: sz õ exactiõe ꝓpꝫ p astutias exq̃sitas.
Spelũca ãt latronũ õr eẽ loc⁹ vbi spolia reponũt q̃ rapiũt: z̃ fecerũt sa
cerdotes õ tẽplo: vt iã dictũ ẽ z erat docẽs q̃tidie i tẽplo. Vñ Bze. re
dẽptoꝝ nr̃ n⁹ ab idignis nec ab mq̃ꝫ ꝓba ꝓdicatõis sꝫbtraxit. Jn h̃ dat
nobis exẽplũ ꝓdicãdi. Notãdũ q̃ illi ad q̃s ptiet vt ꝓdicẽt: freq̃nter de
bẽt ꝓdicare: z q̃ h̃ negligũt multas ꝓmissiões q̃ habẽt i sacris scꝑturis
sm Guil. icurrũt. vñ Eze. xxxiij. Si dicẽte me ad ipiũ: ipie morte mo
rieris: z nõ annũciaueris nec locut⁹ fueris vt se custodiat ipi⁹a via sua
ipse ipi⁹ i ipietate sua morietꝰ: sanguinẽ eiꝰ de manu tua requiraz. Vñ Esa.
vi. Ve mihi q̃ tacui: qz vir pollut⁹ labijs ego sũ. Jtẽ. i. Loz. ix. Ve mi
hi ẽ si nõ euãgelizauero vob. Circa pñs euã. vbi õr: Videẽs ih̃s ciuita
tẽ fleuit sup eã. Notãdũ q̃ vt ex scꝑtura hꝫi põt: q̃ xp̃s q̃druplicẽ legit
fecisse fletũ: quẽ etiã i hac vita nos hꝫe debem⁹. Primo ẽ flet⁹ infantie: si
cut de xp̃o canit: Flagit infans inf arta posit⁹ psepta. Vnde Sap. vij.
Primã vocẽ sillem omibo emisi plozãs: q̃ significat fletũ quẽ debemus
hꝫe p icolatu psentz miserie. Vñ Aug. Puer q̃ nascit a plozatu icipit:
nec ridere pr̃ stari nat⁹ plozat xp̃ꝫ sue calamitatz. Secõs ẽ flet⁹ q̃ fleuit
sup Lazaz ad vitã eũ reuocãdo: qui significat fletũ quẽ hꝫe debem⁹ p
parte dilatõe. Vnde ps. cxix. Heu mihi q̃ icolat⁹ meus plõgat ẽ. Terci⁹
ẽ flet⁹ q̃ fleuit sup ciuitatẽ hirlm i die palmaꝝ: q̃ significat q̃ fletũ hꝫe
debem⁹ p ꝓpassiõe miseroꝝ: vt ꝓz Hiere. ix. Quis dabit capiti meo a

quã: z oculi mei⁹ fontẽ lachrymaꝝ: z plozabo die ac nocte infectos fi
lie ꝓpli mei. Vñ etiã. ij. Loz. xi. Quis ifirmat z ego nõ ifirmoꝝ: q̃s scã
dalizat z ego nõ vroꝝ. Quart⁹ ẽ flet⁹ q̃ fleuit i cruce: vt ꝓz Heb. v. Cuz
clamore valido z lachrymis offerẽs exaudit⁹ ẽ p sua reuerẽtia: q̃ signi
ficat q̃ fletũ hꝫe debem⁹ i cruce pnie ex ꝓpũctõe petõꝝ. Vñ ps. vi. La
uabo p singulas noctes lectũ meũ. i. oꝝ meũ z faciẽ aie mee. Sic fleuit
z lauit Magdalena z
mũdata ẽ Lu. vij. Sic
fleuit z lauit Petr⁹ pec
catũ suũ: vt patz Lu.
xxij Egressus foras fle
uit amare.

Jrit ibs ad q̃s
dã tẽ. Lu. xviij
Hystoriã hui⁹
euã. dixit dñs anno ei⁹
xxxiij. kal'. aꝑlis: dñica
luna. x. idicõe. vi. Ante
initium illi⁹ euã. scribit
san. Lu. in eo. c. q̃ xp̃s
dixit pabolã istam. Ju
dex quidã erat in qua
dã ciuitate qui deũ nõ timebat z hoiez nõ verebat. Vidua ãt quedã
erat i ciuitate illa z veniebat ad eũ dicens: Vindica me de aduersario
meo: z nolebat ꝑ multũ tps. Post hoc dixit intra se: Et si deũ nõ timeo
nec hoiem reuereoꝝ: tamẽ qz mihi molesta ẽ hec vidua vindicabo illaz
sez faciẽdo ei iusticiã: ne i nouissimo veniẽs sugillet me. i. suffocet me te
diosis suis clamoribus. Lucanus. Jtẽ sugillare. i. suffocare: strãgula
re: pdẽnare. Tũc postmodũ sequit⁹ euã. hodi. Dixit ibs ad q̃sdã qui i
se ꝓfidebãt. i. suis meritis trãq̃ iusti cũ tñ sint iniusti: qz humilitatez
nõ habebãt: sine qua null⁹ est iust⁹ z aspnabant ceteros qz nõ attende
bãt illõ Esa. xxxiij. Ve qui spnis: nõne z ipse spneris pabolã istã: duo
homines ascenderũt i templũ Ly. qz ad frãm templũ erat i alto situ. s. i
mõte mozia: vt ꝓz. ij. Paral'. ij. vt ozarẽt nõ ad ꝓfabulãdũ: nõ ad mu
lieres videndũ vnus pharisẽus Goz. apparẽs iust⁹. Pharisei em di
stinguebant ab aliꝭ i habitu z i obseruãtijs z cultu religiõis: ꝓpter qõ
dicti sunt pharisei. i. diuisi ab aliꝭ z alter publican⁹ . i. publicꝰ negoci
ꝭ intent⁹: q̃ õ cõi cursu implicat ad pcm pharise⁹stas Goz. ecce su
pbia: cũ tamẽ deberet flectere genua vel aliq̃ alio mõ se iclinare hec a
pud se ozabat Ly. iste phariseus ꝓpꝛie nõ ozauit: sz magis se iactabat
de iusticia aliꝭ ꝺemnãdo: z ozantẽ iuxta se publicanũ. despiciendo:
dicens Deus gratias ago tibi Goz. male incepit iste phariseus oza
tionẽ suã: debuit em incipe i accusatõz: sm illõ puer. xviij. Just⁹ i ꝓnci.
accu. ẽ su. . i medio supplicarez ozare: z i fine grãs agerẽ. sic fac sacerdos

Universidad de Deusto
Biblioteca

i missa sua. Prio em accusat se i gñali pfessiõe dicẽdo Cõfiteor Scõo deũ supplicit depcak multiplici rõe. Et vltio deo regtiak i gfaruz actõe cũ dicit Jte missa ẽ: vel bñdicam⁹ domio: deo grãs | qz nõ sũ sic ce.ho. | q.ō. sol⁹ iust⁹ sũ oẽs ceteri pctõres | raptores iustitiẽ adul. | Gor. Raptores em sũt q̃ prioꝝ suoꝝ substãz rapiũt. Jniusti q̃ psonas eorũ ledunt z ꝑmũt. Adulti q̃ vxores prioꝝ polluũt | velut etiã hic pub. | quẽ iudicat z ꝺdẽnat. P⁹ h̃ enumerat bõa sua di. | Jeiuno bis i sabbato | .i. hebdomada q̃ apõ iudeos tota denotabak a sabbato tãq̃ a die dignioꝝ | decias do oim q̃ pos. | Ly. pharisei de multis decias dabant vt ō mẽto: ō anetor deciminor vt ꝑz Mat. 24 ad qõ nõ tenebãk: vt ceteris iustiores apparerẽt | sz pub. a lõ. stãs | Ly. ecce dei tior qsi nõ esset dign⁹ ad altare a ꝓpinq̃re | nolebat nec ocu. ad ce. le | Ecce pudor: q̃ ꝓpter pctã sua pterita nõ audebat celũ respicere | sz pcu. pect⁹ suũ | Ecce dolor ō pctis ꝑmissis | dicẽs: De⁹ ꝓpic⁹ esto mihi pctõri |, Ecce vera et pura ꝓfessio: z ista tã dicta sufficiũt ad verã remissiõez pctoꝝ: iõ sequit | Amẽ |. i. veracit | dico vobis descẽdit hic |. s. ō tẽplo dei: qō erat i mõte | iustificat⁹ |. s. ō ipio fact⁹ iust⁹ p grãz z miaz dei: qz de⁹ hoib⁹ dat g̃tiã | i domũ suã ab illo |. s. pharisco supbo: e⁹ supbia corũpebat oia bona opa sua. Vñ Aug. Supbia etiã bõis opib⁹ insidiak vt peãt | qz oĩs q̃ se exal. | Ly. p supbiã | hũliabik | p penã | z qui se hũliat | p verã ꝓfessiõnẽ pctoꝝ | exaltabik | i gloria p remũeratiõz. Sic ei i statera materiali vna pte depssa altera eleuak z ecõuerso: sic i statera diuine iustitie decretũ ẽvt q̃ eleuãk p supbiã i psenti vita depmãk p penã ꝑfusibilẽ i futor ecõuerso qui spõte hũliãk i psenti ꝓpter deũ: i futuro ad gloriã eleuabũk Circa psens euãg. vbi dr: De⁹ ꝓpic⁹ esto mihi pctõri. Notãdũ q̃ q̃libet pctor dz p posse laborare vt pniaz verã agat i psenti vita Prio ꝓt acerbitatẽ ignis purgatorij: qz ignis ille ẽ idẽ cũ igne infernali sm s. Tho. Vnde etiã Gre. i. iiij. diak. ca. xlv. dicit: Jn eodẽ igne purgak electⁱ z detinek dãnat⁹ Vnde mgr sniaꝝ li. iiij. di. xliij. c. vi. dicit: Jlla pena ẽ gui or oib⁹ alijs: excedit em oẽz penã vite psentis: etiã q̃s passi sunt martyres. Secõo rõne diuersitatis penaꝝ: qz ibi sunt pene diuerse sm diuersitatẽ pctoꝝ. Est ibi z penaꝝ mod⁹. Nã p mẽsura pcti erit z plagarum mod⁹ Deut. xxv. Tercio rõne diuturnitatis: qz ibi ann⁹ p die ꝺputak. Vnde Eze. iiij. Dic̃ p anno dedi tibi: dic̃. s. i. pñi tpe: p ãno. s. i futuro. Quarto rõne ifructuositatis: qz illa pena nõ valz ad meritũ sz solũ ad satisfactiõz: z ẽ involũtaria. Pena aũt i vita psenti ẽ volũtar. iaz merito

debãt i tẽplũ vt orarẽt: vn⁹ pharise⁹ z alter publican⁹. Pharise⁹ stãs hec apud se orabat: de⁹ gras ago tibi: qz ñ sum sicut ceteri hoies: raptores: iniusti z adulteri: vel vt etiã h̃ publican⁹. Jeiuno bis i sabbato: decias do oim q̃ possideo. Et publican⁹ stãs a lõge

ria. Quito rõne damnositatis: qz q̃diu anima est i pena caret gloria mõ retardari a gloria excedit oẽm penã vite psentis: z psertim in talibus: qui nisi eẽt adhuc pena illa psoluẽda statim deũ viderẽt: qz tales i gra moziunk: z nihil impedit quãdo quis i gra dei ab hac vita decedit nisi solutio pene ꝓ pctis ꝓ quibus hic in vita nõ plene satisffecit rẽ. Vñ Hugo. Nunq̃ em a quoq̃ dei facies videbik donec p penã venialiũ pctoꝝ quadrãs mimus psoluak.

nolebat nec oculos ad celũ leuare: sz pcutiebat pect⁹ suũ dicẽs: De⁹ ꝓpicius esto mihi pctõri. Amẽ dico vobis descẽdit hic iustificat⁹ i domũ suã ab illo: qz oĩs qui se exaltat humiliabik: z qui se humiliat exaltabik.

¶ Dñica. xij. post octauas pentheco/stes. Euangeliũ sm Marcũ. vij.

In illo tpe. Exiẽs Jesus ō finibus tyri venit p sydonez ad mare galylee inter medios fines decapoleos: z adducũt ei surdũ z mutũ: z depcabank eũ vt imponat illi manuz: z apprehendẽs eum de turba seorsum: misit digitos suos in auriculas eius z expuens in terram tetigit linguam eius. Et suspiciẽs in celũ ingemuit z ait: Effeta quod ẽ adapire. Et statim apte sunt aures eius: z solutum ẽ vinculum linguę eius: z loquebat recte. Et ꝓhibuit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis prohibebat tanto magis plus predicabant. Et admirabantur supra modum dicentes: Bene omnia fecit: et surdos fecit audire et mutos loqui.

Xiẽs ihs de finibus tyri z. Mar. vij. mat thei. xv. Hoc signũ fecit Jhs xps anno eius xxxi. xij. kal. decembris feria. v. luna. xvij. indicione. iiij. Ante initiuz illi⁹ euãg. scribit sanctus Mar. ca. vi. ꝙ vbicunq̃ dñs ihs introibat i vicos aut villas vel ciuitates: i plateis ponebãt infirmos: z depcabank eũ vt vel fimbriã vestimẽti ei⁹ tãgerent. z quotq̃t tãgebãt eũ salui fiebãt. Tunc postmonũ sequit euãge. hodier. Exiẽs ihs ō finibus tyri venit p sydonem ad mare galylee | Ly. tyr⁹ z sydō sunt ciuitates site i tra ꝓmissionis ꝓpe mõtẽ lybani. Mare galylee ẽ q̃dã lac⁹ p quẽ trãsit iordanis fluui⁹ | ink medios fines decapoleos | Vnde Jacob: Decapolis ẽ regio decẽ vrbiũ trãs iordanẽ ad orientẽ. Et cũ venisset ihs ad locũ illũ | adducunt ei surdũ z mutum | nõ erat talis a natiuitate nec ab infirmitate supueniente: sz a demone ipm obsidẽte: ei⁹ auditũ impedite z loq̃lã | z depcabãk eũ vt imponat illi manuz | vt ipm sic curarer: p qõ dak intelligi ꝙ aliq̃n pcibus sctoꝝ z etiã bonoꝝ hoim sal⁹ aliqui impetrak | Et apphẽdẽs eũ de turba seorsum | Vnde Jacob. p qõ intelligik ꝙ ille qui saluari desiderat malas societates dimittat | misit digitos suos i auriculas eius | Ly. p digitos intelligik gra spũscti: quã infundit xps i cor pctoꝝ | z expuẽs i tra tetigit linguã ei⁹ | p saliuã diuia sapia intelligik. Theophil⁹: Dia q̃

Jacobi

Theophily

Universidad de Deusto Biblioteca

ī xp̄i corpe fuerūt sctā ⁊ diuina fuerūt: siue vestimēta ei⁹: siue digiti: siue sputū ei⁹: vt pz i euāgelio ⁊ suspicies i celū ꝙ qđ docet nos vt sepe ad celū respiciam⁹: qz ibi ē amic⁹ nr̄: auxiliū nr̄m ⁊ hereditas nr̄a ingemuit qđ facere voluit vt ostēderet hūane nature veritatē ⁊ a deo q̄ēs auxilium. Itē vt ostēderet pctōrib⁹ gemēdi necessitatē: qz q̄ sanari vult a pctis p̄us oz ingemere: vt pz Ezech. xviij. In q̄cūq; hora pctōr ingemuerit zc ⁊ ait effeta: qđ ē adaperire ¶ Ly. ostēdēs se vex deū curādo p̄ iperiū ⁊ statiz aperte sūt aures ei⁹: ⁊ solutū ē viculuz lingue ei⁹ ⁊ loquebat recte ¶ Jaco. Vicu lū lingue tunc solutū ē qñ hō liguaviit ad ozōnē: ad xpi edificatiōz ⁊ iformatiōz: ad pcti cōfessionē ⁊ ad dei laudē ⁊ p̄cepit illis ne cui dī. ¶ vt vanā gloriā fugiendā eē doceret ¶ Quāto aūt eis p̄cipiebat tāto amplius p̄dicabāt ¶ Aug. p̄ xp̄s volebat pigris ostēdere cū q̄to feruore p̄dicare debēt quib⁹ iubet vt p̄dicēt: quādo illi q̄ phibent tacere nō potērāt. Ly. Beneficiat⁹ de beneficijs acceptis oz se gratū ostēdere ⁊ bñfactorē laudare ¶ Cuis benefactor hoc nō q̄rat ⁊ eo amplius admirabant ¶ Ly. de tāta ei⁹ būilitate ¶ dicētes: Bene oia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Circa p̄sens euā. vbi oz: Suspicies i celū. Notādū q̄ Hugo ō p̄to dicit: q̄ q̄ter legim⁹ xp̄m oculos subleuasse. Primo turbā pastur⁹: vt pz Joh. vi. Cū subleuasset oculos ihs zc. Scōo respōsum legispīto daturus: vt pz Lu. x. Tercio surdū ⁊ mutū sanaturus: sicut pz i p̄senti euāge. Quarto lazaz resuscitatur⁹: vt pz Joh. xi. Vbi sciendū q̄ oculis mētis nostre i celuz respicere debem⁹ ⁊ ad ip̄m anhelare: ⁊ hoc ꝓpter tria: Primo qz ciuitas nr̄a ē vbi ppetue manere debemus: vt patet Heb. xiij. Nō habem⁹ hic manentē ciuitatē sz futurā inq̄rimus. Exēplū de illē q̄ i illa patria demorāt: quō sp̄ cor eox ad terrā anhelat: si illuc redire inrēdūt: alis nō habēt ibi cor suum si i terra in q̄ habitant edificāt: ⁊ ō patria sua ampli⁹ nō cogitāt. Scōo qz ibi ē p̄ nr̄ ⁊ mr̄ nostra ⁊ frēs ⁊ sorores ⁊ amici nr̄i. s. xps ⁊ btā ꝟgo et alij scti q̄ amplius nos diligūt q̄ parētes carnales pueros suos. Spare etiā debem⁹ q̄ ibi sint aie p̄decessox nrox: q̄ i fide xp̄i mortui sunt. Oia ista trahūt desiderijs hois ad celū. Tercio qz ibi ē thesaur⁹ nr̄. s. merces opex nrox ⁊ etiā meritū xp̄i ⁊ btē ꝟgis marie: ⁊ oim electox i celo existētiū: q̄ est thesaur⁹ indeficiēs oēm sufficientiā habēs: qz nec auferri nec corrum pi p̄t. Magnus aūt ⁊ p̄ciosus thesaurus multū trahit cor homis: vt patet Mat. vi. Vbi est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuum.

b Beati oculi q̄ vidēt Lu. x. Mat. xiij. Ante initium illi⁹ cuā. scribit s. Lu. q̄ xp̄s dixit discipulis suis: Qui vos audit me audit

culum lingue eius: ⁊ loquebat recte. Et p̄cepit illis ne cui dicerēt. Quāto aūt eis p̄cipiebat tāto magis plus p̄dicabāt: ⁊ eo amplius admirabāt dicētes: Bene oia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Gen. 1. Vidit deus omnia que fecerat et erant valde bona.

⁊ q̄ vos spnit me spnit. Exquersus ad discipulos suos dixit ¶ Beati oculi q̄ vidēt ¶ Ly. nō solū bñantatē xp̄i ⁊ facta exteriora ꝓspicietēdo: sz etiam virtutē diuīatis latentez intelligēdo ¶ q̄ vos videtis ¶ Gor. viderūt em̄ apli gratiosaz p̄ntiā dñi nr̄i ihesu xp̄i i hūanitate assumpta: ⁊ crediderūt eū vex deū ⁊ hoiem: ergo dicti sunt beati. Sz iudei: pharisei: cayphas: herodes ⁊ pylat⁹ solū viderūt foztis xp̄i humanitatē: sed nō cognouerunt ei⁹ deitatē: q̄ non sunt dicti bti. Vñ Hiero. i omel. Jllozuz oculos btōs dixit qui hoiem videtes deū crediderūt. Vbi notāduz q̄ si bti fuerunt oculi q̄ viderūt xp̄m ⁊ crediderunt eum esse deū: multo beatiozes sunt q̄ nō viderūt xp̄m i humanitate: ⁊ tamē crediderunt ipsum verū deum in sacramento eucharistie. Unde Joban. xx. Quia vidisti me Thoma credidisti: beati q̄ nō viderunt ⁊ crediderunt ¶ Dico enim vobis q̄ multi prophetez reges voluerunt videre que vos videtis ¶ sicut Esa. lxiij. qui dixit: Utinam disrumperes celos ⁊ descēderes. Itez sicut Aggeus dixit: Veniat desideratus cunctis gentibus Aggei. ij. Itē sicut Hoyses qui dixit: Mitte domine quem missurus es. Item ⁊ ꝓpheta Dauid p̄s. cxliij. qui dixit: Jnclina domine celos tuos ⁊ descende zc. ⁊ plures alij ¶ ⁊ nō viderūt ¶ Gozra: sez eo modo quo vos videtis. viderūt em̄ ip̄m spūaliter: sed isti corpaliter ⁊ p̄sentialiter habētes eum: ⁊ ab eo que volebāt interrogātes ¶ Et ecce quidā legisperit⁹ ¶ s. peritia lr̄ali: sz nō intelligētia spūali. Vñ Amb. sup Lucā: Quidā legisperit⁹ verba legis tenēs: ⁊ sensum legis ignorās ¶ surrexit ¶ s. vt melius audiret ⁊ tās eū ⁊ dicēs: Magister ¶ Gozra: mgr̄m vocabat cui⁹ nolebat esse discipulus ¶ qđ faciēdo vitā eternā possidebo ¶ Gor. videt em̄ querere humiliter cum dixit: magister: sapiēter cum dixit: quid faciendo: vtiliter cū addidit: vitā eternā possidebo ¶ At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est ¶ sez in lege diuina que lex legum est ¶ quomodo legis ¶ id ē quomodo doces discipulos tuos qui adhuc nescis q̄ quid q̄eniat ad vitam eternā ¶ At ille respondēs dixit: Diliges dominū deum tuum ex toto corde tuo ¶ fm Bern. id ē sapiēter ⁊ p̄udenter ¶ ex tota anima tua ¶ id est vulciter ⁊ suauiter ¶ ex tota mēte tua ¶ id est fortiter

¶ Dñica. xiij. post octauas pēthecostes. Euangeliū fm Lucā. x.

In illo tpe: Dixit ihs discipul' suis: Beati oculi q̄ vidēt que vos videtis. Dico em̄ vobis q̄ multi prophete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ vos auditis ⁊ nō audierūt. Et ecce q̄dam legisperit⁹ surrexit tentans illū ⁊ dicens: Magister q̄d faciēdo vitā eternam possidebo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptuz est? quō legis?

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝛ ꝓximū tuū sic̄ teip̄m ¶ .i. ad qō teip̄m. ſ. ad gr̄az ī p̄n̄ti ꝛ ad gl̄iaz ī futuro: vel eo ordie q̄ teip̄m. ſ. ifra deū ꝛ ſup oīa tpalia ¶ dixitq; illi ¶ ſ. ihs pharisco ꝛ legisp̄to ¶ recte r̄ndisti ¶ nō āt recte feciſti: q̄z vt dicit glo. xp̄s laudauit ei⁹ r̄nſū nō ei⁹ factū ¶ ℔ fac ꝛ vi. ¶ q. d. ℔ dicz ꝛ nō facz: iō ad vitā etn̄ā nō vadis ¶ ille āt ¶ .ſ. phariſe⁹ ꝛ legisp̄t⁹ ¶ volēs iuſti. ſeip. ¶ .i. demōſtrare iuſtū ¶ dixit ad ihm: ꝛ q̄s ē me⁹ p̄x̄i. ¶ Bor. forſitā putabat q̄ xp̄s dixiſſz q̄ iude⁹ ē tuus ꝓxim⁹: ꝛ tūc r̄ndiſſz oēm iudeū diligo: ꝛ ſic apperet iuſt⁹ ¶ Suſpiciēs ihs dixit: Hō quidā deſ. ab hic. i hieri. ¶ q̄ diſtat a hirſz ad vnā dietā ¶ ꝛ icidit ī latrões q̄ etiā ſpo. cū: ꝛ pla. impo. abi. ſemi. reli. ¶ erat em̄ ad l̄raz int̄ hier'm ꝛ hiericho ſolitudo vbi deſertū ī q̄ ſpoliabāt alīq̄n hoieſ trāſeūtes a latronib⁹ ꝛ etiā occidebāt: i q̄ ſolitudie capt⁹ fuit zedechias rex Iuda fugiens ab exercitu nabuchodonoſor a ſatellitib⁹ regz babyloīe vt h̄z Hiere. vl. Lyra:

Ille r̄ndēs dixit: Diliges dn̄m deuz tuū ex toto corde tuo: ex tota aīa tua: et oīb⁹ viribꝫ tuis: et oī mēte tua. ꝛ ꝓximū tuū sic̄ teip̄m. Dixitq; illi. recte r̄ndisti. ℔ fac ꝛ viues. Ille aūt volēs seip̄m iuſtificare dixit ad ihm Et q̄s ē me⁹ p̄xim⁹? Suſpiciēs aūt ihs dixit. Hō q̄dā deſcēdebat ab hierl'm ī hiericho. ꝛ incidit ī latrões. q̄ etiā despoliauerūt eū. ꝛ plagīpoſitz abierūt semiuiuo relicto. Accidit aūt vt ſacerdos q̄dā deſcēderet eadē via. ꝛ viſo illo p̄teriit. Sil'r ꝛ leuita cuz eēt ſecus locuz ꝛ videret illum ptranſiit. Samaritanus autē quidam iter faciens

Wozalit⁹ tñ exponit⁹ de pctōre deſcēdēte a ſtatu iuſticie ī pctm̄ mortale: q̄ ſpoliat⁹ a demonib⁹ bonis gr̄e: ꝛ vulnerat⁹ bonis nature. ꝛ relinquitur ſemiuiu⁹: q̄z tollit⁹ ab eo vita gr̄e remanēte vita nature: cui chriſt⁹ appropinquat ī ſua bñdicta incarnatōe. Myſtice etiā p hoiem iſtū fm Bor. intelligit Adā vel oīe gen⁹ humanū: q̄ hō ¶ hō q̄dā ¶ .ſ. Adā vel gen⁹ humanuz ¶ deſcēdebat ab hirl'm ¶ .i. a gradu ſo ꝛ ſtatu imortalitatis ¶ i hiericho ¶ .i. ī miſerias ꝛ defect⁹ vite p̄ſentis ¶ ꝛ icidit ī latrões ¶ .i. i demonū p̄tates ¶ qui etiā deſpoliauerūt eū ¶ ſcz indumēta gr̄e: imortalitatis ꝛ innocētie auferēdo: vt p̄z Gen. iij. Primi parēres post pctm̄ cognouerunt ſe eē nudos ¶ ꝛ plagis impoſitis ¶ .i. naturalib⁹ vulneratz ꝛ debilitatis p pctm̄ ¶ abierūt ſemiuiuo relicto ¶ hō ſemiuiu⁹ relinquit⁹ q̄n remanēte vita nature ꝑuat vita gr̄e ¶ Accidit aūt vt ſacerdos q̄dā deſcēderet eadē via: ꝛ viſo illo p̄teriit: ſil'r leuita ¶ Sacerdos legē ſignificat q̄ data ē p moyſen. Leuita ꝓphetas ſignificat qui deſcēderunt p' moyſen. Hi viderūt gen⁹ humanū ſauciatū: q̄z p legē fuit cognitio pcti: ſed nō potuerūt ſanare gen⁹ humanū ¶ Samaritan⁹ aūt q̄dā ¶ q̄ cuſtos int̄pr̄at. i. xp̄s qui ē ver⁹ cuſtos ¶ iter faciēs ¶ de celo deſcēdēs ī hunc mūm

ꝓpter nr̄am ſalutē ¶ videſ eū ¶ .ſ. oculo miſcōie ¶ mīa mot⁹ē ¶ .ſ. paſſōe ¶ ꝛ appropiās alligauit vulnera ei⁹ ¶ .ſ. i baptiſmo pctā ei⁹ remittēdo ¶ infūdēs oleū ꝛ vinū ¶ Oleū ifūdit i vulnera cū ſpē penitētib⁹ ꝁbuit. Vinū ifūdit cū ꝁrōe mortz etne ꝛ penaꝝ iferni i die iudicij hoi icurit ¶ ꝛ iponēſ illū i iumētū ſuū ¶ Vñ Grc. Jumētū caro ipſi⁹ē: i q̄ vulneratuz posuit q̄ pctā nr̄a ipſe portauit ſup crucē i corpe ſuo: vt p̄z Eſa. liij. Vere lā

venit ſec⁹ eū: ꝛ vidēs eū miſcōia motus eſt: ꝛ appropiās alligauit vulnera eius infūdēs oleū ꝛ vinū. ꝛ imponens illum in iumentum ſuū duxit ī ſtabuluz ꝛ curā eius egit: ꝛ altera die protulit duos denarios et dedit ſtabulario et ait: Cura illius babe: et q̄cūq; ſuperogaueris ego cū redie/

guores noſtros ipſe tulit ¶ duxit i ſtabulum ¶ .i. i p̄nē eccliaz ¶ ꝛ curā ei⁹ egit ¶ q̄z circa egrotū ſollicit⁹ fuit ſic̄ bon⁹ ꝛ fidel' medic⁹ ¶ talia die ¶ Prima dies fuit dies paſſiōis: altera dies reſurrectōis: et hec ē immoꝛtalitatis ¶ protulit duos denarios ¶ .i. duo te ſtamēta ¶ ꝛ dedit ſtabulario ¶ .i. ſūmo pōtifici. ſ. petro ꝛ alīs aplis q̄b⁹ aquit ſenſuz vt itelligerēt ſcp̄turas veteris ꝛ noui teſtamēti ¶ ꝛ ait curā illi⁹ habe ¶ ſup corp'et aiaz: q̄ dixit ꝓmo ſtabulario. ſ. petro: paſce oues meas ¶ ꝛ q̄cunq; ſuperogaueꝛz ¶ ſupple p̄ceptz meis. ſ. ꝓſilia ſupaddēdo ꝛ cū ſubditꝛ et fideli b⁹ laborādo ¶ ego cū rediero ¶ .ſ. i extrēo iudicio: vt p̄z Act. i. Sic vēiet quēadmodū vidiſtz eū eūtē i celū ¶ reddā tibi ¶ q: dn̄s ihs reddet vnicuiq; ꝛ iuxta opa ſua ¶ Quis hoꝛ triū videt tibi ꝓxim⁹ fuiſſe illi q̄ icidit i latrões. At ille dixit: qui fecit miaz ī illū ¶ Vbi notādū q̄ ī opinōe iudeoꝛū erat q̄ nō quilibz hō ꝓxim⁹ ē ſz tm̄ iude⁹: g̃ dicūt iudeū ꝓxim̄ ſuuz ꝛ oēz aliū hoiez alienū. Ergo xp̄s ostēdit i p̄nti euā. oēz hoiez eē ꝓxim̄ oī hoī qui facit ei miaz. Vnde Amb. Cognatio nō facit ꝓxim̄ ſz mia. Vnde etiā Aug. ō doc. xp̄iana: Propinquitas gñis nō facit ꝓxim̄ ſed op⁹ mie impēſuz. Ex q̄ p̄z q̄ libet ē ꝓxim⁹ nr̄ qui hic viuit: q̄z cuilibet pōt a nob⁹ impēdi miſcōia vel nobis impēdere ¶ Aut illi ihs: vade ꝛ tu fac ſil'r ¶ ſcz vt hoiem eſſe amicū ꝛ ꝓximū reputes: et ei miaz ipēdas affectu et effectu ſicut ſamaritan⁹ ille iudeo fecit. Circa p̄ſens euā. vbi oꝛ ¶ Bri oculi qui vidēt ¶ Querit ī q̄ ꝓſiſtit btitudo Rñdet q̄quidā posuerunt btitudinē ī bonis corpis vt epicuri. Quidā i bonis mōi. ſ. i diuitijs: honoꝛe: potētia ꝛ ſic ō alīs. Quidā in ꝓtutib⁹ moralib⁹ ꝛ cognitōe creaturaꝝ: ꝛ marie ſubaꝝ ſeparataꝝ vt ꝓpatetici. Xp̄s aūt veniēs ī mōm qui ad ℔ nat⁹ē vt teſtimoniū ꝓhiberet ꝓtati: oſtēdit q̄ ī oib⁹ ſup dictis vera btitudo nō ꝓſiſtit: ſz ſolū i viſiōe et cognitōe dei di. Beati oculi cē. Jtē querit hic btitudo cui⁹ ſit. ſ. an aie vel coꝛpis. Reſpondet Hugo ō ꝓto q̄ btitudo ꝓſiſtit ꝓncipaliť i cognoſcēdo et amādo ꝛ poſſidēdo deū: ergo btitudo ꝓncipaliter erit i ania q̄ deū p eēntiā cognoſcz et nō p aliquā ſilitudinē: ꝛ ipm ꝓfecte poſſidebit i ſe tāq̄ ꝓximū ꝛ itrinſe

Universidad de Deusto
Biblioteca

ū bonū. Corp⁹ aūt hēbit q̄ttuor votes suas: q̄ sunt agilitas: vt subtꝫ ferat q̄cunq; aia volet. Impassibilitas vt a nulla re possit ledi vel pati. Subtilitas ita vt mōtes penetret. Et claritas: ita q̄ ipsa claritate corpis claritas ⁊ glia aie cognoscet: qz aia magis trā clar⁹ corp⁹ habebit Et oia p̄dicta hēbit corp⁹ ex redūdātia glozie aie i corp⁹. Ecōtrario de corpib⁹ impioꝝ erit: qz erūt grossa: ḡuia: passibilia ⁊ obscura: hec ille.

c Um iret ihs in hierl'm Lu. xvij Hystoz. h⁹ euā. facta ē āno xp̄i. xxxiij. q id⁹ marcij: feria. ij. luna xiij. indictiōe. vi. Ān ini tiū illi⁹ euā. scribit san. Lu. q xp̄s dixit discipul' suis: Cū oia feceritis q̄ p̄cepta sūt vobis dicite: Fui iutiles sum⁹ qđ debuim⁹ facere feci m⁹. Et factū ē dū iret ihs i hierl'm. ſ. ad locū sue passiōis: i q̄ ostēdit se spōte passuruz trāsibat p mediā samariā ⁊ galy. Samaria erat ē ra gētiū: galylea iudeoꝝ: ḡ vtrasq; ptrāsibat: q̄ ad saluādos gētiles ⁊ iudeos venerat ⁊ cū igre. q̄ddā castel. occur. ei. x. viri le. Ly. qz audierāt famā ō miraculis xp̄i q̄ ste. a lō. Ly. tū xp̄s xp̄i reuerētiā: tū qz nō debebāt approp̄inq̄re sanis hoib⁹ ne eos ific̄erēt ⁊ leuauer̄t vo. su. Ly. ex magno desiderio sanitatis dicētes: Jhu p̄ce. mise. nr̄i. ſ. i. solo tibo potes nos curare q̄s vt vidit dixit: Jte ostēdite vos sacer. h̄ iussit xp̄s p pter legis iplētoz. Lex eīm p̄cepit Leui. xiij. vt mūdat⁹ a lep̄ sacerdoti b⁹ se offerat: ⁊ h̄ duplici ō cā. Una ē: quia sacerdotes debebāt iudicare vtz talis ēt p̄e curat⁹. Alia ē: qz p sua emūdatōe tenebat offerre sacrificiū determiatū i lege. Jtē vt daret nobis exēplū honozādi sacerdotes Jtē vt p h̄ sacrm̄ p̄fessiōis exp̄meret. Dicit eīm xp̄s oīb⁹ pctōzib⁹ Jte q. d. nō expectetis vt cogami vz gēte ifirmitate: qñ optet sacerdotes ad se vocari: ſz ite dū sani estis ostēdite ꝟ palliate vos nō alios: qz alie p sone nō sunt noiande i p̄fessiōe sacerdotib⁹ q̄b⁹ data ē trās a xp̄o ligā di ⁊ soluēdi: vt p̄z Jo. xx. Accipite spm̄ sctm̄: q̄z remiseritis pctā remittūt eis Et factū ē dū iret mōati sunt Jn h̄ ostēdit q i p̄a p̄tritōe pctā dimittunt pctōzi a deo etiā ante p̄fessiōz. Ūñ i p̄s. xxxi. Dixi cōfitebor supple in futuro: ⁊ tu remisisti ipietatē pcti mei: ꝟ huis postea teneat p̄sbi tēri sacerdoti loco dei Un⁹ ḡ ex illis vt vidit qz mūdat⁹ ē: reuersus ē cū magna voce magnificās deū Goz. magnitudo vocis dat itelligere magnitudinē fidei ⁊ deuotōis ⁊ cecidit i faciē ante pedes ei⁹ Jn q̄ notat ei⁹ magna hūilitas gr̄as agēs ē aūt deo valde acceptabil' gr̄az actio. Ūñ Aug. ad aurelianū: Quid meli⁹ aio gerim⁹ aut oze p̄bam⁹ aut cala mo exp̄mim⁹ q̄s vt deo gr̄as agam⁹: nec dici breui⁹ nec agi fructuosi⁹ p ⁊ hic erat samaritan⁹ Ly. i h̄ innuit q alij nouē erāt iudei: nec reuersi sunt ad gr̄as agēdū: qz iudei sp̄ fuerūt ingti trā i vet̄ q̄ i nouo testamēto ō beneficijs dei Respōdens aūt ihs dixit: Hōne decē mūdati sūt ⁊ nouē vbi sunt q. d. Multi mūdāt ⁊ baptizāt: m̄ pauci saluāt: vt p̄z Mat. xx. Multi st̄ vocati pauci p̄o electi. nō ē inuēt⁹ q̄ rediret ⁊ daret gloriā deo nisi h̄ alienigēa Ly. Jn h̄ figuratū fuit q gētiles vēturi erāt ōuote ad fidē xp̄i: iudeis remanētib⁹ i suo errore ⁊ ait illi: Surge vade noluit ei surgere nisi iussus qz fides tua te saluū fecit Jn h̄ innuit q magnuz ē meritū fide: qz p fidē pctōz mūdat. Jtē p fidē hō iustificat. Ro. v. Justificati igit ex fide pacē habeam⁹ ad deū p dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m. Jtē p fidē hō fili⁹ dei efficit: vt p̄z Joh. i. Dedit eis ptātem filios dei fieri his ꝟē. Jtē p fidē hō saluat. Ergo hic xp̄s dixit samaritano: Fides tua te saluū fecit. Unde circa p̄sens euangeliū vbi dicit Jte ostēdite vos sacerdotib⁹. Et cum iret mundati sunt querit an peccatoz in ipsius corpis p̄tritōe absoluit ante q̄ ueniat ad sacerdotē vt hic innuit: qz dum iret mundati sunt. Et quid facit postmodū sacerdos ⁊ a quo absolut eū. Respōdeo q solus de⁹ absoluit pctōz ē a culpa in ipsa corpis cōtritione: vt patz Esa. xliij. Ego sum qui deleo iniquitates tuas xp̄ter me Sacerdos āt mīstraliter ⁊ instrumēraliter peccatorē a pctō absoluit: et solum ostendit absolutū. Est eīm sacerdos mīster dei ⁊ eius instrumentū animatū. Et hoc optime ostēdit xp̄s in Lazari resuscitatione. p quem peccatoz redīes ad dei gratiā designat: quē xp̄s solus a mortuis reuocauit: ſz apostolis mādauit vt eū soluerēt. Sic ptz q fuit a chr̄isto resuscitatus ⁊ ab apostolis resolut⁹. Simile ē i iustificatōe peccatoris: quez solus deus resuscitat a morte culpe reddēs ei gr̄am suā. Sed sacerdos soluit eum a cathenis peccatoz quib⁹ p talib⁹ culpis ligatus tenebat. Exemplū: rex vel ptās i p̄silio absoluit malefactorez: q̄ tenet i carcere cathenis ligat⁹ ⁊ mīstri regis vadunt ad carcerem: ⁊ ex parte regis absoluūt eū a carcere ⁊ cathenis: ⁊ mīstri regis vadūt ad domū ei⁹ ⁊ reddūt ei oia bōa sua p̄us p̄dita Sic facit sacerdos q trāſ mīster dei absoluit pctōz ē a cathēis pctōz ⁊ rducit eū ad eccl'az dei ⁊ reddit ei oia

Jte oñdite vos sacerdotib⁹. Et factū est dū irēt mūdati sunt. Un⁹ aūt ex illis vt vidit qz mundat⁹ ē: regressus ē cū magna voce magnificans deū: ⁊ cecidit in faciem aī pedes eius gr̄as agēs: ⁊ hic erat samaritan⁹. Rñdens aūt Jesus dixit: Hōne decem mundati sunt: ⁊ nouem vbi sunt: Non est

bona sua q̄ añ petīm fecerat: z facit eū ꝓcipē oim bonoꝝ opm q̄ fiunt i ecclesia dei: z dat ei cibū vite mādūcare. s. coꝛpꝰ xp̄i z docet quō debeat viuere z i vita dei ābulare z nō stare: qz stare regredi ē. Sic pz q̄ sacer dos hz magna facere i iustificatōe pcōꝛis: z nō solū eū ostendere absolutū ꝛc. Vñ h̄ ītꝛ q̄rit q̄ sit forma absolutōis a pctis. Rñ. fm Tho. ō aq̄no q̄ ō suba forme ē: Ego absoluo te a pctis tuis. sz p̄mittit oīo sez Misereat tui omnipotens deꝰ ꝛc. ne effectꝰ sacramēti impediat ex p te penitētis. Et cōiter apponit i noie p̄is z fily z spūssci. Itez q̄rit an iposito manꝰ sup caput cōfitētis requirat. Rñ. fm s. Tho. de aq̄no q̄ nō: qz h̄ sacrm nō ordinat ad ꝓsequendā aliquā excellētiā gr̄e sz ad remissiōz pcōꝛum. Magis aūt in h̄ sacrō cōperit crucis signatio q̄s manꝰi positio: in signū q̄ p sanguinē crucz xp̄i remittūr pctā: z nō ē de necessitate sacramēti ꝛc. Itē Tho. dicit q̄ q̄ iperat absolutōz a papa vel legato caute facit si faciat se absolui ab oib⁹ excōicatiōib⁹ z pctis de quib⁹ nō recolit: qz si postea r̄colat ō aliquib⁹ nō teneꝫ ītꝛ absolutōem petere ab excōmunicatōe: licz ō peccato si sit mortale teneat ꝓfiteri.

Emo p̄ duob⁹ dñis fuire Mat. vi. Lu. xv. Hec ꝙba euā. lo n cur⁹ē iesus anno eius. xxxi. p̄die id⁹ Julij: feria. v. luna. xvi. indictiōe. iij. Añ initiū p̄sentis euāgelij scribit scīus Matth. i eodē ca. q̄ xp̄s discipul⁹ suis: Nolite thesaurizare vob⁹ thesauros in terra, vbi erugo z tinea demolit̄ z vbi fures effodiūt et furāt. Thesaurizate aūt vobis thesauros i celo: vbi nec erugo nec tinea demolit̄ z vbi fures nō effodiūt nec furāt: vbi em̄ ē thesaurꝰ tuus ibi ē et coꝛ tuū. Tūc post modū sequit euā. hodier. | Nemo p̄t duob⁹ dñis fuire | Gor. Ꝑtijs interse dñantib⁹ z Ꝑtia pcipientib⁹: et q̄libet hoim hz vnū illoꝝ duoꝝ. Hoc pa sic: qz ois hō aut ē i gr̄a aut i pctō mortali. si ē i gr̄a tūc hz xp̄m dñō deū inuentus qui rediret z daret gloriam deo nisi hic alienigena. Et ait illi: surge z vade. q̄ fides tua te saluū fecit.

¶ Dñica. xv. post octauas penthecostes. Euangeliū fm Matth. vi.

In illo tpe: dixit ihesus discipul⁹ suis: Nemo p̄t duob⁹ dñis seruire: aut em̄ vnū odio hēbit z alterū diliget: aut vnū sustinebit z alterū ꝓtēnet. Nō potestꝭ deo fuire z māmone Ideo dico vobis ne solliciti sitis aie vestre q̄d mādūcetis: neq̄ coꝛpi vr̄o q̄d induamini. Nōne aia plus est q̄̄ esca: z coꝛpꝰ plus q̄̄ vestimentū? Respicite volatilia celi: quoniaꝫ non seruūt neq̄ metunt neq̄ ꝛgregāt i horrea: et pater vester celestis pascit ea. Nonne vos magis pluris estis illis

Quis aūt vestrū cogitās p̄t adūcere ad staturā suā cubitū vnū? Et ō vestimētis q̄d solliciti estis: considerate lilia agri quō crescūt: nō laborant neq̄ nent. Dico aūt vobis q̄ neq̄ salomō in oīi gloria sua coopertus est sicut vnum ex istis. Si em̄ fenuz agri q̄ hodie est z cras in clybanuz mittitur deus sic vestit: q̄nto magis vos modice fidei. Nolite ergo solliciti esse dicētes: q̄d manducabimus aut q̄d bibemus aut quo operiemur. Hec enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester quia his oīmbus indi

Licite em̄ p̄t hōi q̄n bn̄ dispēsauit sic ille q̄ i pr̄is opib⁹ diuitias expēdit: z ille nō fuit diuitijs. sz magis diuitie seruiūt ei. qz eis vtit sic instr̄is ad opa virtutū Vñ Amb. sup Lucā. Sic diuitie sunt ipedimēta reꝛobis. ita pro bis fūt adiuuamēta ꝓ tutis: et iō tal⁹ sit p̄t fuire deo et vti ipsis | ideo dico vob⁹ ne solliciti sitis |. s. sollicitudine nimia. Notādū q̄ xp̄s h nō ꝓhibz laboꝛē. qz hō ad laboꝛē nascit sic auis ad volādū. sz ꝓhibet sollicitudinē super fluā et iordiatā p quā postponūt bona spūalia et etiā ecna | aie vīe |. i. aiali vite q̄ cibo sustētat | q̄d mādūcetz. neq̄ coꝛpi vr̄o q̄d induami. nōne aia plꝰ ē q̄̄ esca |q. d. lōge plꝰ ē | et coꝛpꝰ plꝰ q̄̄ vestimētū |q. d. si deus dedit vobis maiora. s. coꝛpꝰ et aiam etiā dabit miora. s. escā et vestimēta | Respicite volatilia celi q̄m nō seruūt neq̄ metūt neq̄ ꝛgregāt i horrea. z pr̄ vr̄ celestis pascit ea | vñ ps. Qui dat iumētis escā ipsoꝝ ꝛc. Multo fortiꝰ hoiez sufficiēter pascet. Vñ Rabanꝰ. Quis rex militib⁹ deuotis debitā nō ꝓcurat alimoniā. q̄s dñs mistrz suis nō mistrat cibaria. q̄s p̄r nō dat filijs alimēta | nōne vos magis pluris estis illꝰ |. q. d. multo maioris p̄cij estis. Ly. natura hūana maioris pōderz est coꝛā deo. q: alie creature facte sunt ꝓpter hoiez. Finis aūt nobilioꝛ est his q̄ sunt ad finē. si ḡ de illis curat multo fortiꝰ ō nob⁹ curā hz | q̄s aūt vīm cogitās p̄t adūcere ad staturā suā cubitū vnū |q. d. nullꝰ. Ergo deꝰ q̄ dat hoi incremētū et q̄̄titatē statureꝫ ꝓ ꝓsequēs etiā dabit nutrimētū conuenies stature put viderit expedire | z ō vestimētz q̄d solliciti estis. cōsiderate lilia agri quō crescūt |. s. tā p̄cioſis coloꝛib⁹ iduta | nō laborāt | sez ad oīnādū se | neq̄ nēt |. i. filāt ad faciēdū sibi vestimēta. z tñ oprie vestiun⁹. sic q̄ regalia vestimēta excedūt | dico āt vob q̄ neq̄ salomō |

si ē i pctō mortali tūc hz diaboluz ꝓ dño | aut vnū o dío hēbit | Gor. s. diabolū | z altez diliget |. s. deū | aut vnuz sustiebit |. s. diabolū q̄ē hō peccādo patit. sz nō diligit | z altez ꝓt net |. s. deū: q̄ē hō mortaliť pec cādo ꝓtēnit: sz deū nemo p̄t odire: qz sūmū et infinitū bonū ē. nec diabolū q̄s q̄̄ diligit: sz peccādo ei se subiicit | Nō potestz deo fuire et māmone |. i. diuitijs. Ly. nō dixit xp̄s: nō potestis hīe: sz nō potestis seruire.

q̄ fuit ditissim⁹: sapiētissim⁹: potētissim⁹ inꝯ alios reges | i oi gl̄ia sua eō opt⁹ē | .i. vestiē⁹ 7 ornat⁹ tā pulcre | sic vnū ex istȝ | qz i salomōe fuerūt vestes aliene: i istȝ aūt ꝓprie. Itē ille ab arte: iste a natura: 7 tō oēs tinctores pānoꝝ nō posset facere colorē viridē sic̄ natura i ḡre nascētib⁹. Ulñ Hiero. q̄d rubet vt rosa: q̄d cādet vt liliū | si eī fenū agri qō hodie ē .i. i p̄senti | 7 cras i cli. mit. | .i. i futuro i furno ponet | oē⁹ sic vestit | .i. sic pulcre: sic oprie: sine sollicitudie | q̄ro magȝ vos modice fidei | Ly. vocat āt eos q̄ nimis sollicitāt de tpalib⁹: modice fidei: qz ex defectu fidei ꝓcedit talis sollicitudo superflua: nō āt sollicitudo rōnabilis 7 moderata | nolite g̃ sol. eē dicere. q̄d mā. aut q̄d bi. h̄ ptinet ad alimētū | aut q̄ opi. | h̄ ptinet ad vestimētū | hec ei oia gē. iqui. | Goz. qz ifideles sūt ō etnoꝝ pmissiōe nō ꝓfitūr Ly. gētiles diuinā puidētiā circa actꝰ hūanos negāt | Scit eī p̄ vī ce lestis: qz bis oib⁹ indigetis. Goz. nō ē p̄ p⁹ q̄ nō tribuit necēaria filijs q̄ rū nouit indigētiā: sz de ē p̄ vī: g̃ seruiētib⁹ sibi tpalia sufficiēter mistrabit | Querite g̃ pmū | .i. petipue | regnū dei | oc q̄ ōz Matth. xxv. Fulgebūt iusti sicut sol i regno p⁹is mei. Quis h̄ regnū nō desideraret vbi oēs erūt reges 7 regie. Ergo feruēter 7 diligēter h̄ regnū ē q̄rēdū | 7 iusticiā eī⁹ | qz iusti i ppetuū viuēt: 7 apud dīm ē merces eoꝝ Sap. v. | et hec oia | scz tpalia | adijciēt vob | Ulñ ps. liij. Jacta cogitatū tuū i dño: et ipse te enutriet. Itē ps. 36. Nūq̄ vidi iustū derelictū 7c. Circa h̄ pñs euā. vbi ōz | Primū q̄rite regnū dei 7 iusticiā eī⁹ | Notādū q̄ pcōz q̄rit regnū dei nō ꝑmo sz vltio. s. i morte: q̄n em̄ pcōz nō ꝑt pl⁹ viuere vel q̄n credit morte sibi iminere tūc q̄rit regnū dei. Et accipit exēplū a latrōe i cruce: sz nō a Jobe baptista: q̄ i cunabul⁹ q̄siuit regnū dei. Sīr s. Nicola⁹ epūs q̄ q̄rta 7 sexta feria semel sugebat vbera. Sīr s. Domic⁹ p̄ nr̄ qui a puericia sua dño deo fuire studuit: 7 sic ō alijs pluribus sanctis Cōtra q̄s nota exēplū ō q̄nq̄ ꝑgib⁹ fatuis q̄ petierūt oleū i media nocte i vasis suis. 1⁹ i vicinitate mortis 7 nō obtinuerūt: sic lāpades eaꝝ sunt extincte: 7 ipse excluse sunt a regno celoꝝ. Unde Aug. Legi 7 plegi scr̄ā scr̄pturā: 7 nō inueni i quicq̄ milib⁹ annoꝝ saluatū i fine nisi solum latronē. Unde etiā Albert⁹ magnus: Raꝝ est q̄ aliquis ex amore in fine vite sue vere penitear. Itē peccatoz querit regnū dei sed nō iusticiam eius. Omīs em̄ hō vult esse beat⁹. Quia vt dicit Boeci⁹ de ꝑso. ꝓbie: Hentib⁹ hoim naturalit̄ summi boni cupiditas inserta ē: sz opa bitudinis nō curat facere. Tota die pcōz fabricat sibi domū in inferno: 7 tamē intendit post hāc vitā quiescere 7 habitare i celo 7c.

Bat ih̄s i ciuitatē 7c. Lu. vij. Hoc miraculuz fecit dñs Jesus anno eius. xxxi. xij. kal. Augusti: domica: luna. xxij. idiciōe. iiij

Ante h̄ euā. sanauit xp̄s seruū cēturionis: qui accessit ad iesum

Matth. 22.

Sap. 5.

psal. 50

Psal. 36

CXLII

rogās eū 7 dī. Domie puer me⁹ iacet i domo paliticꝰ 7 male torquet. Et ait illi ih̄s: Ego veniā 7 curabo eū. Et respōdēs cēturio ait: Domine nō sum dignus vt intres sub tectū meū: sz tm̄ dic verbo 7 sanabit puer me⁹. Et dixit ih̄s cēturioni: Uade 7 sicut credidisti fiat tibi: 7 sanat⁹ ē puer eī⁹ ex illa hora 7c. Et factū ē deinceps | Ibat ih̄s i ciuitatē q̄vocat Naym | Naym ē ciuitas qua i galylea ꝓpe mōtē thabor: q̄ distat a bierusalē ad duas dietas | 7 ibāt cū eo discipuli eius 7 turba copiosa | Ly. turba multa cūdomio: turba multa cum vidua. Hoc factū ē vt euidēt⁹ eēt miraculum coꝝ multis factū vtvi so miraculo multi fierēt laudatores dei 7 testes | Cū aūt appropiq̄ret porte ciuitatȝ ecce defūct⁹ efferebat | .s. ad sepeliendū | fil⁹ vnicus mr̄is sue: 7 hec vidua erat: 7 turba ciuitatis multa cū illa | Ly. antiq̄⁹ loca sepulture erāt extra ciuitatē: ne ex cadauerib⁹ inficerēt inhabitatores ciuitatis | quā cū vidisset ih̄s miscōia mot⁹ sup eā | qz erat vidua: 7 qz nō habebat aliū filiū a q̄ posset i senectute sustentari | dixit illi: noli flere | q. d. cito ꝓsolaberis | Et accessit 7 tetigit loculū | Ly. i. feretꝝ: ad h̄ tetigit: vt ostēderet q̄ coꝝp⁹ suū deitati vnitū erat instr̄m deitatis etiā i miraculis faciēdis | Hi aūt q̄ portabāt steterūt. Et ait: Adolescēs tibi dico surge | Goz. i. ꝓpria ꝓtute impero | surge | scz a lecto mortis | 7 resedit qui erat mort⁹ | scz ꝑus: qz statim redijt vita p xp̄m | 7 cepit loqui | Ly. vt manifeste appareret q̄ erat vere resuscitat⁹: 7 nō apparēter: | 7 reddidit illū mr̄i sue | ꝑus em̄ dederat i ꝓceptōe | accepit aūt oīs timor | Goz. s. admiratōis de tā mirabili suscitatiōe. Legit em̄ i euangelijs dominū tres mortuos suscitasse. s. puellā i domo: vt ptz Mat. ix. Adolescentē i porta: vt ptz i euāgelio hodierno. Lazaꝝ in sepulcro: vt habet Joh. xi. | 7 magnificabāt deū | .i. magnū ꝑdicabāt. Hoc est em̄ magnificare deū de ipso magna crederez dicere | dicētes: qz ꝓphēta magnus surrexit i nobis. Ji lege 7 in ꝓphetis ꝓmissus | 7 quia deus visitauit plebē suā | Ly. mittendo eis saluatorē. Circa hoc euangeliū vbi dicit | Noli flere 7c. | Quer̄it vtꝝ de morte amici alijs licite possit flere. Respōdet q̄ sic: sed tamē moderate: sicut Martha 7 Maria magdalena fleuerunt sup Lazaꝝ fratrē suū defunctū: quē postmodū Xp̄s a morte suscitauit. Scdo q̄rit: vtꝝ magis flendū sit ꝑ morte aie q̄s coꝝporis. Respōdet q̄ sic: qz quāto aia ē nobilioꝝ corpe: tāto magis ē dolendū de morte anime q̄ de morte coꝝpis. Ulñ Aug. Dal⁹ē damnū i

amissiõe vni⁹ aie q̄ mille corpm. Ver. Tor⁹mõs p̄ciũ vni⁹ anie estiare nõ pt. ſz vt dic̄ Aug. Mirabilꝭ miseria i hoib⁹ apparet q cũ mozik hõ fm corp⁹ocẽs amici p̄uenũt z plozãt. ſz cũ mozik fm aiaz null⁹ dolet. a corpe mozt̄uo nõ recedũt donec sepeliak. anie⁹o mozt̄ue null⁹ assistit. null⁹ curat eã advitã reducere. vtinã tot facerẽt amicip aia resuscitãda q̄t facerẽt si posset amicũ mozt̄uũ ad vitã reuocare. Tercio q̄rit q̄ debẽt nos ꝑsolari sup mozte puerop̄z ꝑsãguineop̄z Rñ. q ad h valent. v. ꝑsideratões q̄s fere oẽs tangit b. hiero. i q̄dã epla Pria ẽ ꝑsideratio diuine volũtatiscui debemus i oib⁹ ꝑformaꝛ. vñ Señ. i epla ad lucillũ Placeat boi ḡd deo placz. In signũ b⁹ q̄tt die ozam⁹. fi. vo. t. sic i ce. z i f. nã credere ọbem⁹ q de⁹ i melioꝛi statu hoiez reuocat si bon⁹ ẽ ne mal⁹ fiat. si mal⁹ ne pei⁹ efficiaꝛ. Scõa ꝑsideratio ẽ diuie eq̄tatiz. qz licitũ ẽ vnicuiq̄ qõ suũ ẽ repetere. de⁹ ei hz ptãẽ repetẽdi pueros z ꝑsãguineos tuos. qz ipsi⁹ sũt. Vñ i ps. Ipse fec̄ nos z nõ ipsi nos. Insup tenemur deo soluere debitũ mozt̄is. qz oẽs sum⁹ ad mozt̄ẽ astricti. vt p3 Gen. ij. Quacũq̄z die comc. ex eo moꝛ. mo. Vñ Heb. ix. statutũ ẽ hoib⁹ semel mozi. Tercia ꝑsideratio ẽ diuie dispositõis q̄ nouit q̄ diu expediat hoi h viuere z qñ mozi. Vñ aug. i li. solilo. ọ salute corpis mei q̄diu mihi sit vtile nescio. tibi dñe h ꝑmitto. Sic etiaz b. martin⁹ fec̄ di. Dñe si adhuc pp̄lo tuo sũ necan⁹ nõ recuso laborẽ. fiat volũtas tua. O hõ attẽde quõ tor⁹mõs plen⁹ ẽ tribulatiõib⁹ z miseriis. qz nũc frig nũc estas. nũc fames z sitz. san⁹ z ifirm⁹. let⁹ z tristz. risus et flet⁹. diues z paup. viu⁹ et mozt⁹. vt p3 Job. xij. Nũq̄z i eo. sta. pma. Idẽ. Hõ nat⁹ ọ muli. bze. vi. tẽ. re. mul. mi. Vñ refert solin⁹ ọ barbarz. q̄ qñ pueri nascũk tũc magnũ plactũ faciũt. z qñ mozũk magnũ festũ. Et. b. Hiero. refert ọ q̄dã fra vbi vxores cũ maritz sepeliũk. eligentes poti⁹ mozi q̄s i miseria viuere. Quarta ꝑsideratio ẽ iutilitatiz z dãnificatiõis. qz luctus z tristicia dãnificãt hoiem i corpe z i aia. fm illud Eccli xxx. Multos occidit tristicia z nõ ẽ vtilitas i ea. Vñ Prouer. xxv. Sicut tinea vestimẽto z ꝑmis ligno. ita tristicia nocz cozdi. Etiã nocz aie defuncte. qz tales ꝓpter nimiã tristiciaz erunt indeuoti z indispositi ad ozãdũ z suffragãdũ aiabus. z sic anime puerozũ z consanguineozũ retardãtur. Exemplũ de hoc quere in ꝓmptuario exemplozũ discipuli: folio nonagesimoseptimo in P. Quinta cõsideratio ẽ future resurrectiõis: i q̄ lete ad vitã reducẽt qui hic deplãgit. Vñ. 1. Thessalonicẽ. Nolumꝰ vos ignorare de dormiẽtib⁹ vt nõ ꝓtristemi sicut cetteri q̄ spez nõ habẽt. Nã quilibet xp̄ian⁹ credere dz resurrectõz futurã: z si hic char⁹ z fidelis tibi fuit milliesies tibi charioꝛ erit i celo. Et si hic tibi vilis fuit milliesies tibi vilioꝛ erit i celo: qz oĩa merita tecũ ꝓdiuidet. vñ Ansel. Vnusq̄sq̄z tm̃ gaudet de alteri⁹ merito q̄m̃tũ de suo ꝓmio.

c Vlm intraret ihs i domũ tc̄. Luc. xiiij. Mat. xij. Hystoria hui⁹ euã. facta est anno xp̄i xxxij. sabbato. v. nonas octobꝛis: luna. xiij. idi ciõe. v. Ante mitiũ illi⁹ euã. scribit s. Lu. i pcedẽti ca. q q̄dã dixit ad ih̃m: Dñe si pauci sũt q saluank. Ipse aũt dixit ad illos: Cõtendite intrare p angustã poꝛtã: qz multi q̄s dico vobis q̄rẽt intrare z nõ potuerũt. Cũ aũt intrauerit p̄familias z clauserit ostiũ: incipietis foris stare et pulsare ad ostiũ dicẽtes: Domine ap̄i nobis. Et rñdens dicet vobis: nescio vos vnde sitis. Tũc incipietis dicere: manducauimus cozã te z bibim⁹: z i plateis nr̄is docuisti: z dicet vobis: nescio vos vnde sitis: discedite a me oparij iniq̄tatis i ignẽ eternũ: ibi erit fletꝰ z stridoꝛ dẽtium. Et tunc postmodũ sequik euã. hodie. | Cum intraret ihs i domũ cuiusdã p̄ncipis pharisеoꝝ | Goz. i domo p̄ncipis pharisеoꝝ z alioꝝ aduersariozuꝫ suoꝝ comedit xp̄s: z h ꝓpter eoꝝ edificatiõz: z ꝓpter pfectc charitatiz ostẽsiõz q̄ ẽ diligere inimicos: vt p3 Lu. vi. Diligite inimicos vr̄os tc̄ | sabbato mãducare panẽ | Goz. noie panis vite necessaria designãt. Intrauit aũt ad comedendũ nõ fercula voluptatis ſz panẽ necessitatis. Ly. Iste ꝑceps pharisеoꝝ inuitauit xp̃m maliciose z nõ ex deuotiõe. Vñ subdik | z ipsi obseruabãt eũ | Ly. attendẽtes si inter epulas aliq̄d diceret aut faceret vnde eũ possent accusare | z ecce hõ quidã hydropic⁹ | Ly. hydropicus ọz ab hydoz q̄ ẽ aqua: qz hydropic⁹ hz aquaz int̄ carnẽ z curẽ: z hoc est ꝓpriũ hydropici: q quãto pl⁹ bibit tãto pl⁹ sitit | erat ante illũ | Cyrill⁹ dicit: q ille nõ potuit a xp̃o sanari timore pharisеoꝝ z iudeoꝝ: ſz solũ se ostẽdebat vt xp̃s videꝛ eũ et⁹ misereret | Et rñdens Ihs dixit ad legispitos z pharisеos | Lyra: nõ rñdit ipsis ad ꝓba: qz

visitauit plebem suam.

¶ Dñica. xvij. post octauas penthecostes. Euangeliũ fm Lucã. xiiij.

In illo tpe. Cũ intraret ihs i domũ cuiusdã ꝑncipis pharisеozũ sabbato mãducare panẽ. Et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidã hydropicus erat ante illum. Et respõdens Jesus dixit ad legisꝑitos z pharisеos. Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse ꝯo apprehensum sanauit eum ac dimisit. Et respõdẽs dixit ad illos. Cuius vestruꝫ asinus aut bos in puteũ cadet. z nõ ꝯtinuo extrahet illũ die sabbati? Et nõ potuerunt ad hec rñdere illi. Quã cũ vidisset ihs mia motus sup eam dixit illi: Noli flere. Et accessit z tetigit loculũ. Hi ãt q̄ portabãt steterunt. Et ait Adolescens tibi dico surge. Et resedit q̄ erat mortuus: z cepit loqui: z dedit illũ matri sue. Accepit autẽ oñes timoꝛ: z magnificabãt deũ dicẽtes: quia ꝓpheta magnus surrexit i nobis: et qz deus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

questio nō ꝓponebat: sed ad cogitatões eoꝝ respōdit. Vñ Beda: Per hoc ostēdit se esse verꝝ deū: q̄ solꝰ nouit cordā hoim ⁊ si licet sabbato curare ⁊ Gor. i. si licet opa pietatis ⁊ miscōie facere sine sabbati violatōe: cuiusmodi opꝰ ē infirmū curare ⁊ At illi tacuerūt ⁊ Beda: merito tacent q̄ ꝑ se dictū q̄d dixerunt vidēt. Si em̄ licet sabbato curare: cur ipm obseruāt. Si nō licet: cur pecora curāt ⁊ Ipse ꝯ apphēsus sanauit eū ⁊ Ly. qz ꝓ ipositiōz manus ipꝫ curauit: ⁊ post modū manuz retraxit ⁊ acdimisit ⁊ s. abire coꝝ palā sanatū ⁊ Et respōdēs ad illos dixit: Cuius vīm asinꝰ aut bos i puteū cadet: ⁊ nō ꝓtinuo extrahet illuz i die sabbati ⁊ Gor. q. d Si sabbatū nō frāgit̄ subuenīdo pecoribꝫ: quāto min⁹ frāgo ipm subuenīdo homib⁹ ⁊ nō poterant ad hec rndere illi ⁊ Ly. tāc̄ cōfusi eui dēti rōne. Sz ē notanduz q̄ magna fuit phariseoꝝ malicia: qz plꝰ curabāt de aialib⁹ c̄ꝫ de hoib⁹. Sic ⁊ multi plebani ⁊ plati matrōē curā habēt ō reb⁹ tpalib⁹ c̄ꝫ ō aniab⁹. Vñ Chrisꝰ. Cadit asina ⁊ ē q̄ subleuet: perit aiaꝝ nō ē q̄ recogitet ⁊ Dicebat aūt ad inuitatos parabolā ⁊ Ly. ꝓsutādo eos de supbia ⁊ ambitiōe indebita ⁊ intendēs quō ꝑmos accubitꝰ eligerēt ⁊ Gor. i. quō ō ꝑmis accubit̄ ob tinēdis laborarēt ⁊ dicēs ad illos: Cū inuitatꝰ fuerꝫ ad nuptias ⁊ Cirillꝰ. i. ad nuptias celestes: ō q̄b⁹ dr Apoc. xix. Bti q̄ ad cenā agni nuptiaꝝ vocati sunt ⁊ nō discūbas i ꝑmo loco ⁊ Ille i ꝑmo loco discumbit q̄ se i corde ꝑfert ālijs: sic̄ phariseꝰ q̄ dixit: Nō suz sic̄ ceteri hoim. Sc̄dō digni tatē vel ꝑlaturā idebite ambīdo sic̄ lucifer. Vñ Esa. xiv. Ero silis altissimo ⁊ ne forte honoratior te sit inuitatꝰ ab eo: ⁊ veniēs is q̄ te et illū inuitauit dicat tibi: da huic locū: ⁊ tūc icipias cū rubore ⁊ i. cū ꝓfusiōe ⁊ nouissimū locū tenere. Sz cū vocatꝰ fuerꝫ ad nuptias: vade ⁊ recūbe i nouissimo loco ⁊ s. te miorē alijs reputādo. Sic̄ apls fecit q̄ dixit: ego suz mimꝰ apls ⁊ vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi: Amice ascēde supꝰ ⁊ sz i pñti ꝑ gr̄az ⁊ i futuro ꝑ gl̄iaz ⁊ tūc erit tibi gl̄a coꝝ sit̄ discūbēti bꝰ ⁊ i. i eadē btitudine ꝺescēnib⁹ ⁊ qz ois q̄ se exaltat ⁊ s. supbiēdo ⁊ hūiliabit ⁊ necessario hic vel i futuro. Vñ Prouer. xx. Supbū seq̄t̄ hūilitas ⁊ q̄ se hūiliat ⁊ volūtarie ex corde ⁊ exaltabit ⁊ hic vel i future: sicut ostēdit Gre. ꝺduplici exēplo di. Pupilla oculi c̄ꝫ ē nigroꝝ tāto luci

rāt ad hec rndere illi. Dicebat aūt ad inuitatos parabolā intendēs quō pri mos accubitus eligerēt dicens ad illos. Dū inuitatꝰ fuerꝫ ad nuptias nō discūbas i ꝑmo loco: ne forte honoratior te sit inuitatus ab eo: ⁊ veniēs is qui te ⁊ illū vocauit dicat tibi: Da huic locū: ⁊ tūc icipias cū rubore nouissimū locum tenere. Sed cū vocatus fueris vade ⁊ recumbe in nouissimo loco: vt cuz venerit q̄ te inuitauit dicat tibi: Amice ascēde supius tunc erit tibi gloria coꝝ simul discumbēti bus: qz ois qui se exaltat humiliabit ⁊ qui se humiliat exaltabitur.

Dñica xviij. ꝑ oc. pēth. fm mat. xxij

In illo tpe: pharisei audientes q̄ ihs silentiū iposuisset saduceis q̄ venerunt i vnū. ⁊ interrogauit eū vnꝰ ex eis legisdoctor tentās euz: Magr̄ quod ē

dior. Cādela c̄ꝫ to magis inclinat tāto maiori luce ꝓfūdit. Arbor c̄ꝫ to ꝓfundiꝰ radicat tāto altiꝰ crescit. Aq̄ quāto magis descēdit deorsuz tā to magis ascēdit sursuz. Sic hō quāto magis vilescit sibi ⁊ inclinat ꝑ humiliatē tāto magis lumine gr̄e ⁊ glorie repleī. Et quāto magis descēdit hūiliādo se tāto magis ascēdit ad deū. Circa pñs euā. vbi dr Et ipsi obseruabāt eū. Querit hic an xp̄s debuit tenere vitā solitariaz aut socialē. Rñ. q̄ ꝓsiderato fine ad quē venerat tūc magis decuit eū tenere vitā socialē c̄ꝫ solitariaz. Venerat em̄ ꝑmo ad ostendēdū se vez deū ⁊ hoiez: qō oportebat opib⁹ ap̄probare: ⁊ sic vitā socialē tenere. Sc̄ō venerat ad nos ifirmādū moribꝫ ⁊ exēplis: q̄ nō potuisset facer̄ solitarie sp stā do: ꝺre decuit eiꝫ vitā socialē tenere. Tercio venerat ad liberādū nos tā ab infirmitatib⁹ coꝝ pozalib⁹ c̄ꝫ spūalib⁹: quare decuit eū talē vitā tenere vt se domesticū hominibus ostēdēdo eos attraheret ad bonū verbo: exemplo ⁊ ꝓsideratione: ⁊ sic eū fecisse euāgeliste ostēdūt dī. q̄ ibat de ciuitate in ciuitatē: ⁊ i castella ⁊ in villas: ⁊ de iudea in galyleā ⁊ ecōuerso: ⁊ multum laborabat ꝑdicādo: infirmos sanādo ⁊ miracula faciēdo: vt daret posterꝫ intelligere se talē vitā elegisse q̄ esset nobis magis vtilis ⁊ melior ⁊ vtilior ⁊ tutior. qz frater qui iuuat a fratre ē sicut ciuitas munita ⁊ firma. Et ve homini soli. qz si ceciderit nō habet subleuantē se.

Parisei audietes q̄ ihs ⁊c. Mar. xij. Mar. xij. Lu. xx. Hanc p disputatōz cū phariseis fecit dñs ihs anno ei⁹ xxxij. xi. kal. aplis. feria. iij. luna. xij. indictiōe. vi. Ly. Pro intellectu illius euāgelij notādū: q̄ inter iudeos quidā erāt qui vocabant saducei qui recipiebāt tm̄ dnoz libroz moysi. ⁊ dicebāt aiam hois esse mortalē. ⁊ ꝑ cō sequēs negabāt resurrectōem mortuoꝝ. Et isti saducei accesserunt ad iesum: ⁊ interrogauerūt eū dicētes: Numeri. xxv. moyses dixit: Si q̄s mortuus fuerit nō habens filiū. ducat senior frater vxorē eiꝰ vt suscitet semē fratris sui. Erant aūt apud nos septē fratres. ⁊ ꝓmus vxore ducta defunctus est ⁊ nō habens semē reliquit vxorē fratri suo. Similit̄ scōs ⁊ tercius vsq̄ ad septimū. Nouissime aūt oim defuncta est ⁊ mulier. In resurrectōe ergo cuius erit de septē hec vxor. oēs em̄ habebant eā. Sc̄ptū ē Deut. xxv. Cū habitauerit fres sil. ⁊ vnꝰ ex eis absq̄ libe ris mortuus fuerit. vxor defuncti nō nubet alteri sz accipiet eam frater eius. ⁊ suscitabit semen fratris sui. ⁊ primogenitū ex ea filium nomine

illi⁹ appellabit: vt nō deleat nomē illi⁹ ex isrl. Cū aūt noluerit accipe vxo rez frīs sui q̄ ei lege debet: pget mulier ad portā ciuitatis z inpellabit maiores natu dicetq̄: Nō vult fr̄ viri mei suscitare semē frīs sui i israel nec me i iugē sumere. Staticq̄ accersiri eū faciēt z inrogabūt: si respō derit nolo eā accipe vxorē: accedat mulier ad eū corā senioribꝫ: z tollat calciamētū de pede ei⁹: spuetq̄ i faciē ei⁹ z dicet: Sic fiet hoi q̄ nō edi ficat domuz frīs sui: z vocabit nomē illi⁹ i isrl domus discalceati Respōdēs aūt ihs ait illis: Erratis nescientes scripturas neq̄ virtutē dei Jn resurrectiōe em̄ neq̄ nubent. Lyra. i. viri nō accipiēt vxores: neq̄ nubētur .i. mulieres nō accipient a viris: sz sunt sicut angeli dei .s. incorruptibiles: imortales Gor. Jn h̄ scō morimur: g̃ nascimur: sz i fuka vita null⁹ mortis: g̃ null⁹ nascit. Jō p⁹ resurrectiōez generalē hoies nō nubēt neq̄ nubētur Et audientes turbe mirabant i doctrina eius scz q̄ ita prudēter rūderet. Tūc statim sequit

mandatū magnū i lege. Ait illi Jhs Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo z in tota anima tua z in tota mēte tua. Hoc em̄ est maximū z primuz mandatū. Scōm aūt simile est huic Diliges primū tuuz sicut teipm. Jn his duobꝫ mādatis vniuersa lex pendet z pphete. Cōgregatis aūt pharisei interrogauit eos Jesus dicens: Quid vobis videt de xpo: cui⁹ filius ē? Dicūt ei Dauid. Ait illis. Quō ergo Dauid in spiritu vocat euz dominū dicēs: Dixit dn̄s domio meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoz? Si ergo Dauid vocat cuz dn̄m quomodo filius ei⁹ ē? Et nemo poterat ei respōdere verbū: nec ausus fuit aliq̄s ex illa die eum amplius interrogare.

Deut: 6.

[Pharisei aūt audientes q̄ ihs silētiū iposuisset saduceis [Ly. licet em̄ pharisei zriy eent saduceis i opinīoe aie imortalitate z ō mortuoz resurrectōe: tamē quenieb̄t cū eis i xpi psecutōe. Et iō audientes q̄ silētiū imposuisset eis [quenerūt i vnū [Ly. ad inuadēdū xpm z venerunt ad eum i magna multitudine ad eū magis terrēdū [Et interrogauit eū vnus ex eis legisdoctor [Ly. iō vnus: vt si pfusus eēt solus videret pfundi: si aūt vinceret: oēs viderent p ipm vicisse: fm q̄ dicit Chrisf [tentās eū [Lyra. s. cape i sermone [Magister quod est mādatum magnū in lege. Vnde Chrisf. Magistz vocat illum cuius nō vult esse discipulus [Ait illi ihs [q̄us eum tētando phariseus interrogauit: tamē xps nō dedignabat ei recte respōdere [Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo [Jsiō. ex toto corde vt oēs cogitatōes in deuz reflectas [in tota anima tua [vt oēs affectōes in deū conuertas [z i tota mēte tua [vt oēs q̄ncq̄ sensus xpo vacēt. Vnde Bern. Toto corde. i. sapienter: tota aia. i. dulciter: tota mēte. i. fortiter [Hoc est maximū z primū

mādatum [scz i dignitate: qz charitas maior est z dignior omnib⁹ fructibus [Scōm aūt sile ē huic: Diliges primuz tuum sicut teipm [Ly. i. ad eandē bitudinē ad quā diligis te [Jn his duobꝫ mādatis vniuersa lex pēdet z pphete [Ly. qz oia pcepta ordināt ad dilectōez dei z primi qz tria pcepta pme tabule ptinēt ad dilectōz dei. Et pcepta scōe tabule ptinēt ad dilectōem primi. Vnde Chrisf. Nō pōt hoiem odire q̄ deum amat: nec pōt deuz amare qui hoiez odit. Dgr̄ in. ij. dist. xxvij. Qui deum diligit non pōt eum prēnere quem de⁹ pcipit diligi: z q̄ diligit primū q̄d i eo diligit nisi deum: igit vera z c̄ [Cōgregatis aūt pharisei [Gor. s. qui ad tētandū venerāt [interrogauit eos ihs di. Quid vobis videt ō xpo .i. de messya i lege pmisso [cui⁹ filius ē. Dicūt ei dauid [Sicut ōr i ps. cxxxi De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā [Ait illis [arguēdo. s. i scīz: quō g̃ Dauid i spū .i. i spūscō inspirat⁹ [vocat eum dn̄m dicēs [i ps. cix. Dixit dn̄s domino meo .i. filio suo [sede a dextris meis .i. i eqlitate mea fm q̄ de⁹: vel i portionib⁹ bonis p oib⁹ creaturis [Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoz [Ly. istud pplebit i iudicio quādo oia pfecte subiycient iesu xpo [Si g̃ dauid vocat eū dn̄m quō filius eius est [Gor. est em̄ xps filius Dauid z etiaz domin⁹ dauid. Filius Dauid fuit fm carnē: z domin⁹ dauid fm deitatē. Et sic restat q̄ xps ē de⁹ z hō [Et nemo poterat ei respōdere verbū [Nō immerito cuz seruo xpi. s. scto Stephano disputātib⁹ iudeis z phariseis nō poterāt resistere nec ptradicere spiritui qui i eo loquebat. Multo minus xpo qui ē fons sapiētie z gratie [nec ausus fuit quisq̄ ex illa die eū amplius interrogare [pter timorē similis pfuratōis. Vnde Hieremie. Cōfutati sermonibus vltra nō iterrogāt. Ex his ostendit q̄ nō ex desiderio discēdi: sz ex malicia tē tādi eū iterrogabāt. Circa psens euā. vbi ō: [Diliges primū tuum sicut teipm [Dicit Hugo de prato: q̄ ordo charitatis ē vt de⁹ sup oia diligat. Scōo anima pxia. Tercio ania primi z magis q̄ vita pxia Vnde hic querit: vtz mori p salute primi sit de necessitate salutis Rñdet Hugo de prato: q̄ mori p primo ē pfecte charitatis q̄ nō reqrit de necessitate salutz: sz solū ē i viris pfectis: z h̄ tenēt multi doctores. Vñ Hugo: Nō tenemur ita pfectā hīe charitatē sic̄ xps habuit: nec cōsilia q̄ xps obseruauit tenemur obseruare. Sz h̄ ē malꝫ pfectꝫ q̄ vn⁹ alteri possit facere. s. mori p ipso. Vnde Joh. xv. Maiorē charitatē nemo habet q̄ vt aiam suā ponat quis p amicis suis. Vnde Aug. Perfecta ista charitas est vt paratus sit quis mori p fratribus suis.

Scendēs ihs Mat. ix. Luce. v. Hoc signū fecit dn̄s ihs anno a ei⁹. xxxi. xij. kal. septēbris. feria. v. luna. xxiiij. indictiōe. iiij. Ante initiū ist⁹ euā. scribit s. Mat. q̄ xpo veniēte i regiōz geralenoz

Lyra: 19.

Lyra: 19.

occurrit ei hō hñs multos spūs imūdos: q̄ sep⁹ ꝓpedib⁹ z cathēis vin
ce⁹ dirupit carbenas z ꝓpedes ꝯminuit: z nemo potuit eū domare: z sꝝ
nocte ac die i monumētꝫ z mōtib⁹ erat clamās z ꝑcidēs se lapidib⁹. vi
dēs aūt ihm a lōge cucurrit z adorauit eū. Et inꝛrogabat eū ihūs di.
Quō tibi nomē ē. Et dixit ei: legio mihi nomē ē: qz multi sum⁹. Erat āt
circa mōtē greꝫ porcoꝝ magn⁹ pascēs i agꝛ̄: z deꝓcabāt eum spūs di.
Si eiꝫ nos hic mitte
nos i gregꝫ porcoꝝ: z
eiecti itroierūt i porcos
z magno ipetu greꝫ p̄
cipitatus est i mare ad
duo milia porcoꝝ: z
mortui sunt i mari Pa
stores aūt fugerūt z nū
ciauerūt i ciuitatē z i a
gros. z egressi sunt vide
re q̄d esset factū. Et vi
derūt eū q̄ a demonio ve
xabat sedētē vestitū z
sane mētis: z rogabant
ihūm vt trāsiret a finib⁹
eoꝝ. Et| ascēdēs ihūs
i nauiculā ⁊ Ly. vt q̄ na
uigiū de tra gerasenoꝝ rediret i galyleā vñ illuc venerat⁊ venit i ciui
tatē suā ⁊ s. capharnaū q̄ fuit metropol galylee. Et ꝺr ciuitas sua: qz freqnt
ibi erat: z i ꝓncipio p̄dicatōis sue multa miracula ibi fecit: sic z beth
leē fuit sua: qz i ea nasci elegit. Et etiā nazareth sua: q̄: i ea annūciat⁹ ēt
nutrit⁹ fuit⁊ z ecce offe. ei pa. ⁊ Hod⁹ autē offerēdi describit Mar. ij. z
Lu. v. qz nō potētes itrare ad xp̄i p̄nā ꝓpt turbā circūstātē ꝺ tecto do
mꝰ submisert cū i lecto: z h̄ fuit magnū signū fidei ipsoꝝ: ꝓpt q̄ sequit
⁊ vidēs aūt ihūs fi. il. ⁊ Ly. s. palitici z offerēnūz⁊ ait pali. Cōfi. fili remit.
tibi pec. tua ⁊ Ly. ad modū bōi medici q̄ ꝓmo remouz cāz morbi z tūc
postmodū irēdit curatōi. Infirmitas aūt hec fuit iflicta palitico ꝓpter
pctm̄: z iō xp̄s ꝓmo remouet cāz vt. ⁊ remit. tibi pec. tua ⁊ Ad maiorē p̄
dictoꝝ itelligētiā sciēdū: q̄ infirmitas corpal infligit alicui a deo multꝫ ꝺ
cāis. Prio ꝓpt aliq⁹ pbaroꝝ z patie declaratōꝝ: sic i Job z thobia. Vñ
Thob. ij. Hāc tēratōꝝ iō ꝓmisit de⁹ euenire illi vt posterꝫ daret exēplū
patie ei⁹. Secō ꝓpt hūiliatōꝝ alicui⁹ ne i supbiā eleuet: sic i paulo apl̄o
vt pꝫ. ij. Coꝝ. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ ē mihi sti
mul⁹ carnis mee: angel⁹ sathane q̄ me collaphizet. Tercio nō ꝓpt pctm̄
ꝓmissū sꝫ ad gloriā dei manifestādā: sic ꝺ ceco nato ꝺr Jo. ix. Neꝝ hic
peccauit neꝝ parētes ei⁹. s. vt cec⁹ nasceret: sꝫ vt mānifestarēt opa dei i il
lo. q̄rto infligit ꝓpt pctī ꝓmissi purgatōꝝ: sic pꝫ i maria sororꝫ moysi mur
muratē ꝯ moysen: q̄ fuit facta ꝓpt h̄ ad tps leprosa: z i galilico isto ꝺ q̄

¶ Dñica. xix. p⁹ oc. pēth. fm Mat. ix

Nil.

tpe Ascēdēs ihs ī nauiculā trāsfretauit z venit ī ciuitatē suā. Et ecce offerebāt ei palliticū iacētē i lecto Vidēs aūt ihs fidē illoꝝ dixit paliti co: Cōfide fili remittuntur tibi pctā tua. Et ecce quidā de scribis dixerūt intra se: hic blasphemat. Et cū vidis set ihs cogitatiōes eoꝝ dixit eis: Ut quid cogitatis mala in cordib⁹ vr̄is z

Quid est facilius dicere: Dimittunt tibi peccata tua: an dicere: Surge z ambula? Ut autem sciatis quoniam filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata. Tunc ait paralitico: Surge: tolle lectum tuū z vade in domum tuam. Et surrexit et abijt in domum suam. Uidentes

CXLVI

fit mētio ī euā. bodi. et sic nabuchodonosoꝝ ī amētia. vij. annoꝝ: vt hz Dan. iiij. Quito ꝓpt punitōꝝ petōꝝ z nō ꝓpt purgatōꝝ: sic q̄ de⁹ icipit pctōrē ī h̄ mōo punire vt i eēnū puniat: sic pꝫ i Antiocho ī veti testamē to: z ī herode i nouo testamēto Act. xij. q̄s ābos diuina vltio talī mor bo pcussit vt putrescerēt z viscera ō ipf fluerēt: q̄ morte mirabili mor tui sunt: z ī pñti icipit eoꝝ ifern⁹ z durabit i ꝑpetuū. Hiere. xvij. Duplici ꝑcussiōe ꝑcutere eos dñe

⁊ Et ecce q̄dā ō scrib ⁊ .i. ō legisperitis⁊ dicebāt intra se⁊ qz ꝓbis hec exꝓmere nō audebāt ꝓpter ꝓpm⁊ h̄ blasphēat ⁊ .i. qō dei est sibi vsurpat Blasphēare em̄ ē crea ture attribuere illō qō ē ꝓpriū dei. Dimittēr āt pctā soli deo ꝓuenit: p h̄ igitur q̄ xp̄o blasphe miaz imponebāt i h̄ q̄ pctā dimittebat pꝫ: qz negabāt xp̄m eē deū: dicētes ipm eē puꝝ hoiez: ḡ eos ꝓuenient redarguit⁊ Et cū vidiss⁊ ihūs co. eoꝝ ⁊. s. intiqs q̄s hēbāt ꝺ eū iponētes sibi blasphemiā⁊ dixit: vt q̄d cogitaꝫ mala i coꝝ. ve. ⁊ z ī h̄ ostēdit xp̄s se esse deū. Vñ Chrisᵗ. Soli⁹ dei ē cognoscere cogitatōes hoim⁊ Quid ē faciliꝰ dicere: Dimittūt tibi pctā tua ⁊. i. solo ꝓbo efficere vt dimittāt tibi pctā tua⁊ an dicere: surge z ambula ⁊. i. ꝓbo efficere vt aliq̄s palitic⁹ surgat sanus z ambuler⁊ Vt aūt sciatis⁊ vos pharisei ⁊ qz fili⁹ hois ⁊. i. virgis⁊ bz ptātē dimittēdi pctā ī terra ⁊ Ly. vt de⁹ nō vt pur⁹ hō⁊ cūc ait palitico: surge tolle lectū tuū z vade i domuz tuā: q̄ statim surrexit⁊ ad impiū iesu xp̄i⁊ z abijt ī domū suā ⁊ Ly. i signuz pfecte curatōis⁊ Uidētes aūt turbe⁊ sicz miraculū factū i palitico⁊ timuerunt ⁊ Ly. imponere sibi blasphemiā⁊ z glificauerunt deū q̄ dedit ptātē talē ⁊. i. christū qui est virtus dei patris⁊ homib⁹ ⁊. i. ad salutē hoim.

Circa p̄sens euangeliū vbi dicit⁊ Dimittunt tibi pctā tua ⁊ Notandum q̄ Hugo de prato dicit: q̄ deus misceriter recipit peccatores. Et hoc patet ī multis. Nā Petrus cū iuramēto negauit xp̄m: z postea fleuit: z christ⁹ misceriter sibi indulsit: z ī gradū pristinū euz restituit: vt ꝓz Jo. xxi. Pasce oues meas. Itē maria magdalena cū multis fornicata ē: z postea accessit verecūda cū magna ꝓtritōe z fide ad xp̄m: z salvata ē: vt pꝫ Lu. vij. Fides tua saluā te fecit. Itē Paul⁹ apl̄s ꝑsecut⁹ ē ecclesiā dei z stephanū iuuit lapidare: z postea dixit Dñe q̄d me vis face re Act. ix. z postmodū fact⁹ ē doctoꝝ gētiū z lumē ecclie. Itē latro i cru ce ante multa latrocinia z crimia ꝓmisit: z postea dixit: Memēto mei dñe dū veneris ī regnū tuū Lu. xxiij. Et xp̄s pl⁹ dedit q̄s petuit Ho die inqt mecū eris i paradiso. Charissimi imitemur istos z nō sim⁹ sicut

Universidad de Deusto
Biblioteca

iudas q̄ d̄o dei miseria desperauit ⁊ laqo se suspēdit Mat.27. i q̄ deū ꝑ
uꝰ offendit q̄ ꝑ xp̄m p. xxx. denarijs vēdidit. Vñ i ōcre. Judas magꝫ
peccauit desperando q̄ xp̄m tradēdo. xxuij. q. iij. sz nō lz Nō etiā sic cayn
q̄ ait: Maior ē iniq̄tas mea q̄ vt veniā merear Gen. iij. Vñ Ber. mē
uris cayn: maior ē dei pietas q̄ q̄uis iniq̄tas ⁊ Quidā d̄ scrib dix. intra
sc: hic blas. ⁊ Vbi notādū q̄ trib modis blasphēat de. Primo dū q̄d
attribuit deo vel iputa
tur ei qđ sibi nō ꝓuenit
vt q̄ sit malꝰ: iustꝰ ma
ledict⁹ ⁊c. Secdo cū q̄s
remouet a deo qđ ei cō
uenit: dicendo q̄ nō sit
oipotēs mirificoz iustꝰ
⁊c. Tercio cū q̄s sibiꝑ
si attribuit qđ ē ꝑpriū di
s. pcta dimittere ⁊ cura
re. Et isto mō dice
bāt isti q̄ xp̄us blas
phēabat: qz qđ erat ꝑ
priū dei. s. pcta dimittere sibi attribuebat di. Dimittūt tibi pcta tua ⁊c.

aūt turbe timuerūt ⁊ glificauerūt de
um: q̄ dedit ptātē talē hominibus.

¶ Dñica. xx. post octauas penthecos
tes. Euangeliū ſm Matth. xxij

In illo tpe Loquebat
Jesus cū discipulis suis in parabolis: dicens: Simile factum est regnuz ce

Ymile factū ē regnū Mat. xxij. Lu. xuij. Hāc hystoriam dixit dñs
āno eiꝰ. xxx. ri. kal. aplis: feria. iij. luna. xiij. idicioe. vi. Ante initi
um illiꝰ euā. scribit s. Mat. i pcedēti. c. q̄ xp̄s dixit ꝓncipib sacerdotū ⁊ seniorib iudeoꝝ: Quid vob videt: Hō qđā hēbat duos filios: ⁊ accedēs ad pmū dixit: fili vade i vineā meā. Jlle aūt rūdens ait: Nolo. Postea pniā motꝰ abijt. Accedens aūt ad alterū dixit sili. Et ille rūdēs ait: eo dñe ⁊ nō iuit. Quis ex duob fecit volūtatē p̄is. Dicunt ei: pmꝰ. Dicit illi: amē dico vob: q̄z publicani ⁊ meretrices pcedent vos i regno dei. Venit em̄ ad vos iohes i via iusticie ⁊ nō credidistiz ei: ⁊ publicani ⁊ meretrices crediderūt ei: vos aūt videtes eū nec pniaz habuistis postea vt crederetis ei ⁊c. Tūc postmodū seqr̄ euā. hodi. Sile factū ē regnū celoꝝ Ly. i. statꝰ ecclie militātis hoi regi q̄ fecit nupti. fi. suo tūc em̄ deꝰ p̄ fecit nuptias filio suo q̄ naturā hūanā copulauit diuie i vno suppositō q̄ qđē nuptie celebrate sunt i vtoꝝgiali: ō q̄ xp̄s exiit tā ꝑ sponsus pcedēs de thalāo suo ⁊ misit seruos ⁊ Gor. i. ꝓphas pcedētes ⁊ vocare inuitatos ⁊. i. iudeos ⁊ ad nuptias ⁊. i. ad fidē incarnatiōis xp̄i p̄missā i p̄triarchis figuratiue: i lege pdictā: i ꝓphis pnūciatā ⁊ nolebāt venire ⁊ Ly. credēdo scpturiz: qz nolebāt ꝓbis ꝓphaꝝ credere ⁊ obedire: vt pz ex decursu li. Re. ⁊ pal. ⁊ item misit alios seruos ⁊. i. aplos q̄s misit i oēz ciuitatē ⁊ locū quo ipse venturꝰ erat: vt hī Lu. x. ⁊ di. dicite inuitatis ecce prādiū meū paui ⁊ Ly. s. sacra eccle ⁊ doctrīna fidelīū ⁊ sacre scpture ex qb reficit aia: ⁊ potissime i sacro eucharistie i q̄ dat nob caro xp̄i ⁊ cibū ⁊ sāguis eiꝰ i potū ⁊ thauri mei ⁊. i. pīes veteris testa mēti ⁊ altilia ⁊. i. pīes noui testamēti piguedie caritaz sagiati ⁊ occisa sc̄ ⁊ oīa p. ta ⁊ scz

Psal. 18.

q̄cq̄d redrik ad salutē hoīm. s. locꝰ cib ⁊ vestes ⁊ venite ad nuptias ⁊ cre
dēdo diligēdo ⁊ opando ⁊ Jlli aūt neglexerūt ⁊ qz nō timuerūt dñm: q̄ ei ti
met deū nihil negligit. Vñ b̄ q̄rik vtz negligētia sit pctm̄ mortale. Re
spō. ſm Tho. q̄ negligētia si p̄uēit ex q̄dā remissiōe volūtatiz vt nō pci
at ea q̄ debēt: si omittāt ea q̄ sc̄ d nēcitate salutiz siue sit acꝰ siue circūstātia erit pctm̄ mortale. vel si volūtas sit ītātū remissa vt totalik a dei
charitate deficiat Talꝰ
etiaz negligētia ē pctm̄
mortale: ⁊ b̄ ꝑcipue qn̄
sequit exp̄tū: obmissio ꝓ circa ea q̄ nō sūt
d nēcitate salutiz ob defectū seruoꝝ nō ē mortale sz veniale pctm̄ ⁊ t
abierūt alꝰ i villā suā. i. ad laborē ⁊ occupatōz
corpalē circa ꝛrenaꝝ re
rū acq̄sitōz ⁊ alꝰ ad negociatōz suā ⁊ p negociatōz itelligik nimia occupatio mētal' circa tpalia ꝛpediens diuia ⁊ relik
ꝓ tenuerūt ꝓuos ei ⁊ ꝓnūcia affectos occiderūt ⁊ qz ioh. baptista ab eis ē
icarceratꝰ ⁊ postea occisus: silr̄ pascētiōez xp̄i iudei flagellauerūt aplos
oēs silr̄: ⁊ postmodū stephanū lapidauerūt Act. vij. ⁊ Jacobū frez iohis
occiderūt ⁊ Act. xij. Rex āt cū audissz iratꝰ ē: ⁊ missis exercitib suis ⁊ Ly
ra. s. exercitu romāoꝝ sub ꝓncipib Tyro ⁊ vespasiāo: q̄ ex diuia ordiatiōe euenerūt ꝑ birīm āno. xlij. passiōz xp̄i ⁊ pdidit homicidas illos ⁊ qz i
vltōz sāguis xp̄i ⁊ suoꝝ discipuloꝝ ab exercitu romāoꝝ sc̄ trucidati ⁊
captiuati ō iudeis vsq̄ ad decies cētū milia: vt dicit Joseph' li. de iudaico bello ⁊ ciuitatē illoꝝ succēdit ⁊ qz tūc birīm successa ē ⁊ templuz
domi i ea ⁊ tūc ait rex suis suis ⁊ seq̄cib eoꝝ p diuinā reuelatiōem ⁊ nupcie q̄dē pate sunt ⁊ sacrm incarnatōis patū ē: vt natiuitatiz p̄dicatio: passio xp̄i: ⁊ itroitꝰ regni apt̄ē p passiōz xp̄i: q̄ añ clausus fuit ⁊ sz q̄ inuitati
fuerāt ⁊ s. iudei ⁊ nō fuerūt digni ⁊ Ly. xp̄i suā i credulitatē ⁊ ite ḡ ad exitus
viaꝝ ⁊. i. ad gētes q̄ nō erāt i via mādatoꝝ dei ⁊ sine lege viuētes ⁊ legē
ignozātes. Ad illas ḡ gētes iuerūt aplī nolētib iudeis fidē xp̄ianā recipe: vt pz Act. xiij. dicētib Paulo ⁊ barnaba apō iudeos: Vobis oportebat pmū loq̄ ꝓbū dei: sz q̄m repellitis illud ⁊ idignos vos iudicatiz et
ne vi te: ecce q̄uertimur ad gētes: sic em̄ ꝓcepit nob deꝰ ⁊ q̄scūq̄ inuenieris vocate ad nuptias ⁊ qz nullꝰ volēs fidē catholicā recipe repellēdꝰ ē
⁊ egressi serui eiꝰ ⁊ scz d iudea ⁊ i vias ⁊. i. i cras gētilīū ⁊ congregauerūt oēs
q̄scūq̄ inuenerūt bonos ⁊ malos Ly. qz i eccl'ia militāte admixti sunt
boni cū malis ⁊ iplete sunt nuptie discūbētiū ⁊ Ly. qz fides catholica
diffusa ē p orbē vniuersuz ⁊ Intrauit aūt rex vt videret discūbētes ⁊ discernēdo. s. merita ⁊ demerita credētiū. Ly. intrat āt xp̄s dupl'r. Primo

Universidad de Deusto Biblioteca

spāliē i morte cuiuslibz bois. Scdo gñalīē itrabit i iudicio extrēo ꝙ vt dit ibi boiez nō vestitū veste nuptiali ꝙ.i. hñtē fidē sine charitate: qz vestis nuptiaē charitas q̄ diuidit inē filios regni z pditōis: vt dic Aug. Dz āt vestis nuptiaē fm Grē. qz ea idue xp̄s ad nuptias vēit: qñ ex caritatē icarnari voluit ꝙ z ait illi: amice ꝙ vocaē āt pctōz amicꝰ xp̄ē naturā quā deꝰ creauit q̄ bōa ē: z q̄ ad imaginē dei facta ē: z xp̄ē fidē iformē q̄ dei donū ē ꝙ quō huc intrasti ꝙ.s. sacra eccīe susciplēdo: fidē eccīe ꝓfitēdo ꝙ nō habēs vestē nuptialē ꝙ.s.i charitate p bōa opa. Ūñ hiero. vestz nuptiaē decē p̄cepta sūt q̄ icludūt i charitate dei z xp̄i ꝙ ille āt obmutuit ꝙ Ly. qz i extremo iudicio nullꝰ p̄r rñdere deo xp̄ia arguēte ꝓscia ꝓuicit z mutꝰ effici ꝙ Tūc dixit rex mistris ꝙ.i. angelē executoribz diuie iusticie ꝙ ligatis manibz z pedibus ꝙ Ly. qz pꝰ morte nō pōt pctōz āpliꝰ bonū opari nec ad salutem reuerti ꝙ mittite eūz i tenebras exteriores ꝙ pctōz i hac vita ē i tenebrz inferioribz qz adhuc ē i spevente. Jn iferno āt erit i tenebrz exterioribz. qz erit extra ābitū diuie miscōie: z sine oīi spe eē glozie. Vnde Beda: Jn iferno nulla ē redēptio: nec dolor mitigatio ꝙ ibi erit fletꝰ ꝙ Goz. ex vehemētia ardoris ꝙ z stridor dentiū ꝙ ex vehemēcia frigoris: vt Job. xxiiij. Trāsibūt ab aq̄s niuiū ad calorē nimiū ꝙ Multi em̄ sūt vocati ꝙ Ly. ad fidē catholicā ꝙ pauci ꝓ electi ꝙ ad gloriā. Circa p̄sens euā. vbi dr: Sile ē regnū ce. z̄c. Hugo de p̄to dicit. i. ecclesia p̄sens: qz sic deꝰ habitat i cordis p gloriā: sic habitat i p̄senti ecclesia i sacō eucharistie: vt pz Mat. xxviij. Ecce ego vobiscū suz oib⁹ dieb⁹ vsq̄ ad ꝓsummatōz seculi. Jtē sic i celo sunt quedā corpa magz z minꝰ clara: z vnū illumiat aliud. Et sic q̄dā sunt illuminātes z q̄dā illumiati: z quidā magz lucēt z quidaz minꝰ: vt pz Dan. xij. Qui aūt docti fuerit fulgebūt q̄si splēdor firmamēti: ecce minꝰ lucētes: z qui ad iusticiā eruditi multos: q̄si stelle i ppetuas eternitates: ecce magis lucētes. Et seq̄ꝰ ꝙ boi regi ꝙ xp̄s em̄ ē verꝰ rex z potēs rex i oībz: z oēs reges excedit: qz regnat i celo: i terra z ꝙ iferno, suā. Relicꝙ ꝓo tenuerūt suos eiꝰ: z cōtumelia affectos occiderūt. Rex autē cū audisset iratꝰ ē. et missis exercitibz suis pdidit homicidas illos: z ciuitatē illorū succēdit. Tūc ait suis suis: Nuptie q̄dē parate sūt: sz q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Jte ḡad exitꝰ viaz: z q̄scūq̄s inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eiꝰ i vias ꝓgregauerūt oēs q̄s inuenerūt bonos z malos z ipleteē sūt nuptie discūbētiū. Jn trauit aūt rex vt videret discūbētes z vidit ibi boiez nō vestitū veste nuptiali: z ait illi: Amice quō huc itrasti ñ hñs vestē nuptialē? At ille obmutuit Tūc dixit rex mistrz: Ligatz mānibz z pedibz mittite eū i tenebras exteriores ibi erit fletus z stridor dentiū. Multi em̄ sunt vocati: pauci ꝓ electi.

¶ Dñica. xxi. post octauas pentheco stes. Euangeliū fm Joh. iij.

In illo tpe. Erat q̄dā regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. Hic cum audisset qz ihs adueniret a iudea in galyleam: abijt ad eum et rogabat eum vt descenderet. Pbīr. ij. Donauit illi nomē q̄ ē sup oē nomē: vt in nōie ihu oē genu flectat. celestiū terrestriū z iferno. Jn celo em̄ regit p totalē z vtez brōz subiectōz: qz z oēs scti z angeli ad nutū obediūt: z ei i oīb⁹ subijciunt: q̄ etiā q̄ttidie petim⁹ i nob⁹ fieri dī. Fiat volūtas tua sic i celo z i terra. vt pz Mat. vi. Regit em̄ i celo p sue glozie ostēsiōz z brāz visiōz: qz ibi eius maiestas z gloria demōstrat. vñ i ps. Ostende nob⁹ facie tuā z salui erim⁹. Vnde Fulgēti⁹ Dei facie si oēs i carcere iferni iclusi viderent nullā penā: nullū dolorē nullāq̄z tristiciā sentirent. Jtem rex nr̄ ihs xp̄s regnat i mōo p patientiā z miscōiaz: qz i magna patientia z miscōia regnat sup pctōres. Patienter em̄ expectat cos vt ꝙuertant: z miscōiter recipit eos si ꝙuertāt: vt pz Esa. xxx. Propterea expectat deꝰ vt misereat nr̄i. Vnde etiā Hiere. iij. Tu aūt fornicata es cū amatoribz multz: tamē reuertere ad me z ego suscipiā te. Sz multi miseri pctōres pniaz z miscōiaz eiꝰ p̄tēnūt: et eoipso magis peccāt. Vnde Eccs. viij. Quia nō cito pferē malos snia: filij hoim absq̄ vllo tiore ppetrāt mala. Jtē sup iustos regnat i magnificz ḡtijs spūalē habitās i eis: z eos dirigēs: p̄tegēs z gubernās. Jpsi em̄ sunt tēplū dei spūale: z spūssc̄us habitat i eis: vt pz. i. Coz. iij. Tēplū dei sctm̄ ē q̄d estis vos. Jpsi em̄ sunt regnū dei: q̄ p honore dei z salute xp̄ia q̄ttidie certāt ꝓ diabolū: mōz et carnē xp̄iā: z ō illis hostib⁹ cruēphāt. Ūñ Matt. xi. Regnū celoz vim patit: z violenti. i. cū violētia p̄liātes: rapiūt illud. Jtē i iferno regit p iusticie executōz. qz effectū iusticie. s. punitōz z vidictā i dānatis ibi exercz: vt pz Deut. xxxij. Reddā vltōz hostib⁹: vñ ex h̄ sequit q̄ i iferno cognoscēt ipm xp̄m eē regē oipotētē q̄ i h̄ mōo noluerē eūz cognoscere regē miscōie. Seq̄ꝰ h̄ ꝙ Ligatis manibz z pedibz z̄c. ꝙ vbi notādū q̄ pctōz stricti⁹ ligat q̄s alia ligāt: nā ligat mēoria ne recolat bñficia dei: ligat volūtas ne desideret ꝑba bōa: ligat coz ne penas iferni z mortē cogitet z mala q̄ incurrit i statu pcti manēs. Et sile ē ō oīb⁹ potētijs aie interi⁹ z exteri⁹: q̄ oēs fortiē alligant: z sic pctōz fuit ligat⁹ i culpa: sic digne erit ligatus in pena.

Rat quidā regul⁹ Joh. iij. Hat. viij. Lu. vij. Miraculū h̄ fecit xp̄s anno eiꝰ. xxxij. vi. kal. nouēbz: feria. ij. luna. xix. indicōe v. Vnde initiū illiꝰ euā. scribit s. Joh. i eodē ca. quō xp̄s sedēs ꝙ ad q̄bā mulierē: postmodū exierē samaritāi ō ciuitate z rogauerē eūz vt ibi

manerет: ⁊ mānsit ibi ꝓ duos dies: ⁊ multi ex samaritānoꝝ ciuitatibꝫ credidērūt in eū dicentes: qz ipse ē vere saluator mūdi: ⁊ ꝓ duos dies exijt inde ⁊ abijt in galyleā: ipse enim ihs testimoniū phibuit: qz ꝓpha in patria sua honorē nō habet. Cū ḡ venisset in galyleā excepert eū galylei cū oia vidissent q̄ fecerat hierlymis in die festo: venit ḡ ite ihs in chana galylee: vbi fecerat aquā vinuz. ¶Erat quidā regul⁹. ¶Ly. nō accipit hic regul⁹ ꝓ quo rege: vt videt nome sonare: qz rhomāi voletes frāgere iudeoꝝ supbiā absstulerūt ab eis regiā dignitatē: regnū eoꝝ in q̄tuoꝝ tetrarchias diuidētes: ꝓcauere volētes eoꝝ rebellionēz. Vñ ꝓ illo tpe null⁹ erat rex in iudea. Dī ḡ iste regulus: qz erat officialis imperatoris deputatus ad custodiā galylee: ꝓpter qō morabat in capharnaū q̄ erat metropolis illi⁹ terre: ⁊ distat tribꝰ diebus ab hierlm. Notādū q̄ sic dicit Tho. iste regulus interfuit miraculo in nuptijs facto q̄n xp̄s aquā in vinū mutauit. qz tūc credidit: sz tm̄ xp̄i diuinitatē pfecte nō agnouit. Et ad h̄ innuendū euāgelista illud miraculū rememorat dicēs: Venit ite ihs in chana galylee vbi vinū ex aqua fecit. Et ¶erat quidā regul⁹ cuius filius infirmabatur capharnaū. ¶Ly. ⁊ licet eēt gētilis: visis tm̄ ⁊ auditis miraculis xp̄i spauit ab eo sanitatē impetrare filio suo. Jō sequit ¶hic cū audisset ¶ꝙ fama que p̄currebat aduentū eius in oēm regionē galylee ¶quia iesus veniret a iudea in galyleā: abijt ad eū ⁊ rogabat eū ¶instāter et humiliter flexis genibꝰ ⁊ complosis manibus pfusis lachrymis ¶ vt descēderet ¶ qz capharnaū erat in valle sita respectu chana galylee ¶ in qua erat xp̄us ¶ ⁊ sanaret filiū ei⁹: incipiebat em̄ mori ¶.i. signa vicine mortz in eo apparebāt euidēter ¶ Dicit ḡ ihs ad eū: Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritz nō creditis ¶nō em̄ rephēdit eū de petitōe salutis filij sui: sz ō defectu fidei. qz nō credidit plene sz semiplene. Credidit em̄ in christo esse virtutē. s. ad sanadum filiū suum. sed nō credidit in eo esse diuinitatē ꝓ quam ē vbiq;. ⁊ vbiqꝫ potest sanare. Vnde fides fuit quādo petijt salutē. sed defectus fidei fuit quādo requirebat p̄sentiam christi corpalez. Ex quo patet q̄ nō credidit christū esse verum deū. quia si credidisset q̄ deus esset vbiqꝫ p̄sens ꝓ presentiam maiestatis sue diuine. nō dixisset descēde. sed dixisset cum centurione. Dic verbo ⁊ sanabit puer meus ¶ Dixit aūt ad

Math: 8
Luc: 7.

eū regul⁹: Dñe descēde ꝑ⁹ q̄ꝫ moriat filius me⁹ ¶ Tho. Manifestat igit h̄ regul⁹ incredulitatē suā. Rogat em̄ vt descēdat ꝑ⁹ q̄ꝫ filius ei⁹ moriat q̄si xp̄s posset sanare infirmū sz nō suscitare defunctū. Ly. verūtamē qz ex deuotōe repetit petitōz suā dicēs: dñe descēde: iō exaudit a xp̄o. vnde sequit ¶ Dicit ei ihs vade ¶ ler⁹ in domū tuā ¶ qz filius tuus viuit ¶.i. ꝓfecte sanitati restituit⁹ ē ō tantis mortiꝫ: qz incipiebat mori. Vñ Chrisost. Xp̄s ad domū reguli ire noluit sz absens sanauit filiū ei⁹: vt magis ꝓ h̄ declararet diuinitatē suā: ⁊ sic regulū illuminaret ad veram fidē ¶ Credidit hō sermoni quē dixit ei ihs ⁊ ibat ¶ qz fides rectā ad obtinēdū dei bñficia ¶ Jā aūt eo descēdēte serui occurrerūt ei ⁊ nūciauerūt dicentes: qz filius ei⁹ viueret ¶ scz ꝓgaudēdo ipsi ¶ Jnterrogauit aūt horam ab eis in q̄ melius habuerat ¶ h̄ fecit ad certificatiōz miraculi respectu sui: ⁊ etiā vt serui ⁊ astātes agnoscerēt ꝓtutē xp̄i ¶ ⁊ dixerunt ei: qz heri hora septima reliquit euz febris ¶ Unde Chrisost. Repēte dimisit eū febris totaliter vt appareret nō eē naturalis ꝙualescētia. Ex h̄ etiā famulos ipsi⁹ reguli fuscitauit ad fidē: qz subito viderūt eū ꝙualuisse: qō natura facere nō pōt ¶ Cognouit aūt p̄ qz illa hora erat in q̄ dixit ei ihs: filius tuus viuit ¶ Referēs verbū suū ad verbū xp̄i ⁊ ad horā impantis: ⁊ ad horā recepte sanitatis ¶ ⁊ credidit ipse ⁊ dom⁹ ei⁹ tota ¶ Ly. ad h̄ em̄ factū ē istud miraculū: vt iste regul⁹ gētilis cū familia sua crederet in xp̄m. Tho. Xp̄s nō solū sanauit filiū reguli ab infirmitate: sz ipm regulū ⁊ totā ei⁹ familiā ab infidelitate: qz credidit ipse ⁊ domus eius tota.

Jmile ē regnū celoꝝ ꝛc. Mat. xviij. Hystoria hui⁹ euā. facta ē ano xp̄i. xxxij. vi. kal. septēbris: luna. xij. feria. v. idicōe. v. Ante initiū illi⁹ euā. scribit s. Mat. q̄ Petr⁹ dixit ad ihm: Domie q̄ties peccabit in me frater me⁹ ⁊ dimittā ei: vsq; septies. Dixit illi iesus: Nō dico tibi vsq; septies: sz vsq; septuagiessepties. Jdeo ¶ assimilatū ē

Universidad de Deusto
Biblioteca

regnū celoꝝ ⁊ Ly. i. statꝰ ecclie militāris ⁊ boi regi ⁊ .i. xp̄o q̄ ēverꝫ hō ⁊ verꝫ de: rex regū ⁊ dns dnantiū ⁊ q̄ voluit rōes ponere cū suis suis ⁊ .i. rōem exigere ō factis hūanis ⁊ Et cū cepisset rōes ponere oblatꝰ ē ei vn q̄ debebat ei decē milia talēta ⁊ Ly. i. obligatꝰ ad magnā penā ꝓpt multa petā ⁊ Cū aūt nō hꝫet vñ redderet ⁊ Goz. i. cū viris suis satisfacere nō valeret. Hō ei q̄ se pōt ruere ꝫ nō q̄ se resurgere ⁊ iussit eū dns eꝰ venūdari ⁊ q̄tū ad aiaz ⁊ vxorez eꝰ ⁊ q̄tū ad corpꝰ ⁊ filios ⁊ q̄tum ad opa ⁊ oīa q̄ hēbat ⁊ q̄tū ad tpalia ⁊ reddi ⁊nā oia ista venūdāt. i. p petīm mortale auferūt ⁊ Procidēs aūt seruꝰ ille rogabat cuz di. patiaz habe i me ⁊ dādo locuz ⁊ tps pnie ⁊ oia reddā tibi ⁊ q̄ opa pnie satisfaciēdo iuxta posse ⁊ Miserꝰ autē dns serui illi ⁊ qz mi sericoꝛs ⁊ miserato: dns ⁊ dimisit eū ⁊ Goz. libez a captiuitate culpe ⁊ debitū dimisit ei ⁊ Vñ Ezech. Vide misēdiaz dei: petierat dilatōz ⁊ accepit oim petōz remissiōz ⁊ Egressus aūt seruꝰ ille ⁊ scz a facie dñi sui p recidiuū peti ⁊ iuenit vnū ō ꝑ suis suis ⁊ Ly. i. ō hoibꝰ q̄ sūt sui dei cū ipso q̄ debebat ei cētū denarios ⁊ .i. modicū eū offēdebat: qz offensa i hoīe modica ē respectu offense ꝰ misse i deū ⁊ tenēs suffocabat eū ⁊ Ly ra. i. strāgulabat ⁊ di. redde qō debes ⁊ Ly. i q̄ ostēdit austeritas i repetēdo vindictā a ꝓximo ⁊ procidēs ꝓseruꝰ eꝰ ⁊ Goz. nō debuit misereri: qz p cidit: ⁊ qz seruꝰ eiusdē dei fuit ⁊ rogabat illuz di. Patiam habe in me: ⁊ oia reddā tibi ⁊ Ly. quasi diceret: paratꝰ sum ꝑm possibilitatē meā tibi satisfacere ⁊ Ille aūt noluit: sz abiit ⁊ misit eū i carcerez donec redderet vniuersum debitū ⁊ Ly. In quo notat crudelitas i mō repetēdi vindictā ⁊ Videtes aūt ꝓserui eius ⁊ Glo. interli. i. angeli q̄ referunt ad deum gesta hoim: vt patet Apoca. xxij. Cōseruꝰ tuꝰ ego sum ⁊ fratꝝ tuoꝝ oia enī opa q̄ agimus ⁊ supplicia q̄ patimur videt ⁊ contristati sunt valde ⁊ Glo. ꝓter afflictōz xp̄iani. Notādū q̄ angeli ꝓtristāt ad culpam ⁊ letant ad pniam: vt ptz Lu. xv. Gaudiū ē angelis dei sup vno petōze pniam ⁊c. ⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dño oia q̄ facta fuerāt ⁊ scz ḡrimoniam ō psecutoribꝰ ꝓponēdā ⁊ tūc vocauit eū dns suꝰ ⁊ Ly. ista vocatō fit i morte vbi ō oibꝰ stricte reddem ꝰ rōez ⁊ ait illi: fue nequā oīe debitū dimisi tibi ⁊ ly. i. magnā offensā i me ꝓmissā ⁊ qm̄ rogasti me: nōne ḡ oportuit ⁊ te misereri ꝓfui tui ⁊ pua remittēdo ⁊ sic ⁊ ego tui miserꝰ sum. Et iratꝰ dns eꝰ tradidit cuz tor. ⁊ Ly. i. demōibꝰ q̄ i ꝑ executoꝛes sūt diuine iusticie ⁊ donec redderet vniuersuz debitū ⁊ Goz. i. i ꝑpetuū: qz ibi nō est locꝰ redēptōis vel satisfactiōis ꝫ ꝓdēnatōis ⁊ sic ⁊ pr̄ me celestis faciet vobis: si nō dimiseritis vnusq̄sq̄ fratri suo ⁊ Vñ Hiero. Formidolosa

autem dns serui illius dimisit eum: ⁊ debitum dimisit ei. Egressus autem seruus ille inuenit vnuz de cōseruis suis qui debebat ei centum denarios ⁊ tenens suffocabat eum dicēs: Redde quod debes. Et procidēs cōseruus eius rogabat illum dicens: Patien/

snia: si qua fratri nō dimittim ꝰ: magna nobis a deo nō dimittunt. Vñ Bz. Cōstat ex iā dictis q̄si ꝑ q̄ō i nos deliquit ex corde nō dimittim ꝰ illud a nobis q̄ pniaz dimissuz fuisse nō gaudeam ꝰ ⁊ ex cordibꝰ vris ⁊ qz nō sufficit ore dimittere solū sz etiā corde. Vñ Hay. sup Mat. Nihil p dest ore dimittere q̄ fuat iracūdiā i mēte. Circa pīs euā. vbi ōz: miserꝰ aūt dns serui illiꝰ dimisit eū ⁊ debitū dimisit ei. Querit vtꝝ deꝰ sit magis mificoꝛs q̄ iustꝰ vel ecōuerso. Rūdet q̄ deꝰ sic est mificoꝛs sic ⁊ iustus ⁊ ecōuerso: tñ misēdie effectꝰ plꝰi nob relucz q̄ iusticie: ⁊ rō: qz deꝰ peit i se peccātibus Vñ misēdia eꝰ a pgeme i ꝓgentes: ⁊ qz effectꝰ misēdie i nob relucz magis q̄ iusticie: ō deus ōz nob magꝫ mificoꝛs q̄ iustus ⁊c. Nec miꝝ si deꝰ mō sit mificoꝛs: hz enī triplex foꝝ. Vnū ē i ꝑsenti vita totꝰ mie: qz mō mia audit cās: ⁊ iusticia facit ferias. Vnde Esa. xvi. Prepabit i mia solū eius. Jō oēs causas iusticia mittit ad thronū gre. Vñ ad Heb. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronū gre ei ꝰ vt misēdiam ꝓsequamur. Aliud foꝝ erit in iudicio extremo quod erit pure iusticie: vbi audit iusticia cās ⁊ misēdia facit ferias. Et ideo oēs causas deinceps ad solū iusticie remittit. Vnde Esa. ix. Sup solū Dauid ⁊ sup regnū eꝰ sedebit: vt cō firmet illud ⁊ corroboret i iudicio ⁊ iusticia ammodo ⁊ vsq̄ i sempit nū Tertiū foꝝ erit i purgatorio qō ē foꝝ mixtū: qz ibi erit iusticia que penā infliget: ⁊ misēdiam ⁊ glorīā dabit. Unde ps. lxxxiij. Misēdia ⁊ veritas p̄cedēt facie tuā. Et ibi existēs pt dicere illō ps. c. Misēdiaz ⁊ iudiciū cantabo tibi dne. Et hec duo audiui: qz ptās dei ē ⁊ tibi dne misēdia: qz tu reddes vnicuiq̄ iuxta opa sua ⁊c. Et sequit: Donec redderet vniuersum debitū. Vbi notādū q̄ duplr dicunt petā redire. Primo q̄ nō redeant q̄tum ad maculā vel reatū sz q̄tum ad ingratitudinē: qui enī post acceptā remissionez ad petīm vadit grauī ꝰ delinquit. qz ingratus de tāto bñficio exist. Et ita ingratitudo petīm recidiuantis aggrauat: qō penā petōz ꝓteritoꝝ videt secū reducere. Vñ ōz i decretꝫ Iteratio culpe inducit aggrauationē pene. ij. q. viij. c. bi qui. Secūdo dicunt redire q̄tum ad penam substantialē. Sicut enī in celo est vnus denarius id ē vna beatitudo substātialis: licet vnus magis altero ptcipat. Vñ de ꝑ dicit aplꝰ: Sic̄ stella differt a stella i claritate, sic scūs differt a scō. Vñ etiā mgr̄ sent. li. iiij. di. 49. dic̄: Electꝰ dr̄ ab electo i claritatē mētꝫ ⁊ corpis. ⁊ Jo. xiij. In domo pr̄is mei māsiones multe sūt

Universidad de Deusto
Biblioteca

Lect. 2. Cor dñm̄ male hucusq̄ in die nonissima

Sic ī inferno ē vna pena subalis ꝑ modū damni. ſ. carētia diuine viſi onis. Alia ē ꝑ modū ſenſus. ſ. vermis ⁊ ignis. Et vtraq; pena debet ꝑ q̄libet pctō mortali. ſ. ſm pl⁹ vel minus. Dicunt ḡ pctā redire: qz recidi uāt eadē pena debet genere que ꝓpus: licet ſit maio⁹: ſicut dicit Jacob⁹ ij. ca. Qui i vno offendit factus ē oim reus.

Beūtes phariſei ꝓſiliū inierūt ⁊c. Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx

a Hāc hyſtoriaz dixit xp̄s anno ei⁹. xxxij. xi. kal. aplis: feria. iij. luna. xij. indicione. vi. Ante initiuz illius euā. ſcribit ſ. Mat. i p̄cedēti ca. q̄ xp̄s loq̄bat p̄ncipib⁹ iudeoꝝz ⁊ phariſeis parabolaz iſtā dicēs: Hō paterfamilias plātauit vineā: ⁊ locauit eā agricolis. Cum aūt tp̄s fructuū appropinquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas vt acciperent fructus ei⁹. Et agricole ap̄hēſis ſeruis ei⁹ alium ceciderunt: aliū occiderūt: aliū ꝓ⁹ lapidauerunt. Nouiſſime miſit ad eos filiū ſuū dicēs: Verebunt forte filiū meū. Agricole ꝓ⁹ apprehenſum eiecerunt extravineā ⁊ occiderūt. Et cū audiſſent p̄ncipes ſacerdo tū ꝓpolā iſtā cognouerunt qz de ipſis diceret. Et querētes eū tenere timuerūt turbas: qz ſicut ꝓpheta habebāt eum: ⁊ relicto eo abeūtes phariſei Vñ Chriſt. ab ipſo xp̄o ꝓſiliū inierunt vt capent ieſum i ſermone Ly. qz nō poterāt eum capere i malo ope. Et qz facilius capiūt hō i verbis q̄ i factis ⁊ mittunt ei diſcipulos ſuos Ly. q̄ſi hoies ſibi incognitos ſm eſtimatiōem eoꝝ: vt cozā ipſis audaci⁹ loquerek: ⁊ laxaret linguā ad aliquid dicēdū: vnde poſſet capi i verbis cum herodianis Ly. iſti herodiani erāt milites Herodis qui interfecit Jobem baptiſtā: ⁊ venerat ad die feſtum i Hieruſalē: qz iſta queſtio fuit facta feria tercia ante paſſiōz xp̄i. Et de Herode legit q̄ ipſe erat ꝑ tunc in hieruſalē cum exercitu ſuo: ſcz i die paſſionis dñi: qz venerat in hieruſalē ꝓpter ſolemnitatē paſcalē. Sic ergo milites Herodis miſſi ſunt cum diſcipulis phariſeoꝝ: vt diſcipuli

rogaſti me. Nōne ḡ oportuit ⁊ te miſereri ꝓſerui tui ſicut ⁊ ego tui miſert⁹ ſum? Et iratus dñs eius tradidit eū tortoribꝫ quouſq; redderet vniuerſū debitū. Sic ⁊ pater veſter celeſtis faciet vobis: ſi nō remiſeritis vnuſquiſq; fratri ſuo de cordibꝫ veſtris.

¶ Dñica. xxiij. p⁹ oc. pē. ſm Mat. xxij

I Illo tp̄e: Abeuntes phariſei conſilium inierūt vt caperēt ieſuz i ſermone. Et mittūt ei diſcipulos ſuos cū herodianis dicētes: Magiſter ſcimus qz verax es: ⁊ viaz dei in veritate doces: ⁊ non eſt tibi cura de aliquo. Nō em̄ reſpicis perſonaz hominuz. Dic ergo nobis quid tibi videt: licet cenſum dari ceſari an nō? Cognita aūt ihs neq̄tia eoꝝ dixit: Quid me tentatis hypocrite? Oñdite mihi nūmiſma cēſus? At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis ihs: Cui⁹ ē imago hec ⁊ ſuperſcꝛiptio? Dicūt ei: ceſaris: Tūc ait illis: Reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo.

phariſeoꝝ poſſent eū capere i ſmōe: ⁊ milites herodis ſtatī capent eū vt punirēt i corpe. Sic ḡ pz q̄lit malicioſe agebāt ꝑ eū adulādo: qz ꝓmo ꝓmēdāt eū ꝑbis vt facili⁹ iducāt eū ad dicēdū aliq̄d ꝑ q̄tē ceſarz diceētes: Magr̄ ſcim⁹ qz verax es i vita ⁊ viā dei i ṽitate doces Ly. i. in ſana doctrina ⁊ nō ē tibi cura de aliq̄. Nō em̄ reſpicis ꝓſonā hoim i q̄ apparet tua iuſticia: q̄ſi diceret: nō dimittz tioze cuiuſcuq; hoīs etiā imperatoꝛis dicere ṽitatē Dic ḡ nobis q̄d tibi vidēt: licz cēſuz dare ceſari an nō Beda i ome. p̄tis euā. Diſſenſio erat i ꝑplo iudeoꝝz: nā aliq̄ dicebāt illicitū ē iudeis q̄ recogſcerēt ſe hīe aliquē dñm i terris ꝛ ſolū deū q̄ ē i celis vt hī Act. v. idcirco nō ē licitū cēſuz dare ceſari q̄ dāt decimas victimas ⁊ oblatōes deo celi. Ecōtrario aūt alij aſſerebāt q̄ erat licitū dare tributū romāis: qz ꝑ defenſiōe ꝛrez patrie militabāt: ⁊ ab hoſtib⁹ ⁊ latrōib⁹ defēdebāt: ⁊ pacē int̄ hoies ꝓſeruabāt. Hāc aūt q̄ſtiōz malicioſe ꝓponebāt xp̄o: cogitauerūt em̄ intra ſe: aut reſpondebit ꝑ nobis aut ꝑ ceſare: aut oīno tacebit. Si rñdebit ꝑ nob q̄ non debem⁹ ſoluere tributū: tūc incurrit indignatiōz ceſaris: ⁊ ſtatiz milites herodis capiēt euz vt puniat. Si reſpondebit ꝑ ceſare q̄ debem⁹ ſoluere ceſari tributū: tunc videbit eē ꝛr̄i⁹ libratī ꝑpli ⁊ diuiō honoꝛi: et ſic incurret indignatiōz populi. Si oīno tacebit: tunc dicem⁹ qz veritatē timet dicere ꝓpter timoꝛē hoim Cognita aūt ihs neq̄tia eoꝝ dixit Quid me tētatis hypocrite Ly. q. d. nō q̄ritis ṽitatē addiſcere ſz me i ꝑbis capere: ⁊ ꝓt̄ h̄ vocat eos hypocritas: qz aliud p̄tēdebāt ⁊ aliud itēdebāt ſoſtendite mihi nūmiſma cēſus Ly. i. nummū qui dat ꝑ cēſu annuo impatoꝛi. At illi obtulerūt ei denariū Ly. qz iſte nūmus qui debebat ꝑ annuo cēſu a quolibet capitaneo dom⁹ valebat decē nūmos vſuales Et ideo vocabat denari⁹ et erat argēte Et ait illis ihs: Cui⁹ eſt imago hec ⁊c. Ly. qz imago ceſaris erat impꝛſſa i illo et nomē ei⁹ i circuitu dicūt ei ceſaris Unde Hiero. Tyberij ſub q̄ paſſus ē dominus Tūc ait illis: Reddite ḡ que ſunt ceſarz ceſari Gor. ſic tributū et pecunias ꝑ q̄s ꝓfitemi vos ſe ſubiectos eē illi et q̄ ſunt dei deo i. decias oblatōes et victimas. Sic fecit xp̄us q̄ reddidit tributa ceſari ꝑ ſe ⁊ ꝑ petro. Et deo reddidit que dei p̄tis ſunt faciens voluntatē eius ſemp.

I Oquēte ibu Mat. ix. Mar. v. Lu. viij. Hyſtoria huiꝰ euā. facta ē anno xp̄i. xxxi. iij. idus nouēbꝛis: feria tercia: luna. vij. indictiōe. iiij. Ante initiū iſtiꝰ euā. ſcribit ſan. Mat. i eodē ca. q̄ diſcipuli Jobis baptiſte acceſſerūt ad ihm dicēs. Quare nos ⁊ phariſei ieiu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

nam⁹ freqnt: discipuli ãt tui nõ ieiunãt. Ait illis ihs Nũqd pñt filij sponsi q̃diu cũ illis ẽ spõsus lugere: venient ãt dies cũ ab eis auferet spõsus: tũc ieiunabũt. tũc seqt cuã. ho. ¶ Loqnte iesu ad turbas: ecce pnceps vn⁹ accessit ¶ Ly. ꝯ̃lis ãt fuerit pnceps iste nõ exꝑmit dic: sed hĩ Mar. v. z Lu. viij. vbi dr: q erat pnceps synagoge nole Jayr⁹. Judei em hẽbãt tm vnũ tẽplũ vbi poterãt offerre z imolare. s. i hierm: sz i alijs ciuitatibꝫ z villis hẽbãt loca

¶ Dñica. xxiiij. p⁹ oc. pẽ. fm Mat. ix

Hil. t. Loqnte ihu ad turbas: ecce pncipiens vn⁹ accessit z adorabat vt eũ dicẽs: Dñe filia mea mõ defuncta ẽ sz veni impone manũ tuam sup eam z viuet. Et surgens Jesus sequebat eum z discipuli eius. Et ecce mulier q̃ fluxũ sanguis patiebat duodecim

determiata i qbꝫ uenie⁹bat ꝓphis ad orãdũ z audiẽdũ ꝟbũ dei z tractãdũ ꝺ his q̃ petiebãt ad cõez vtilitatẽ populi: z ille q̃ erat e⁹ auctor cõgregatõ fiebat dicebat pnceps synagoge: z tm erat iste q̃ accessit ad ie sum | z adorabat eũ | hu militr: qz cecidit ad pedes e⁹. s. faciẽdo sibi reuerẽtiã debitã | dr. dñe filia mea mõ defuncta ẽ: sz veni ipone manũ tuã sup eã z viuet | Mar. v. ꝺr q dixit eã cẽ i extremis. Lu. viij. ꝺr q moriebat. z ꝟ est vez qñ pz ab ea recessit: z venit ad ihm: sz añq̃ iesus veiret ad domũ pris ei⁹ mortua ẽ: ppt qꝺ nũcij venẽrt ꝺ domo q dixert noli vexare mgrm qz defuncta ẽ filia tua: credẽtes q deo nõ possz suscitare eã a mortuis: sz possz eã sanare ab infirmitate | z surgẽs iesus seqbat eũ z discipuli ei⁹ | Ly. ꝓgens ad domũ ei⁹ ꝓpter fidei sue meritũ | z ecce mulier q̃ sanguis fluxũ patiebat. xij. ãnis | Lu. viij. ꝺr q i medicos erogauerat oẽz substãz suã: nec ab vllo potuit curari | accessit retro | xps em erat i turba magna que eũ cõpmebat: vt hĩ Mar. v. z iõ ꝺ facili nõ potuit hẽre accessuz ad eũ | z tetigit fimbriã vestimẽti ei⁹ | Goz. idignã se reputabat tãgere pedes dñi vl etiã plenitudinẽ vestimẽti: habebat em xps fimbrias iuxta cõsuetudines iudeoꝝ fm pceptũ legis: vt pz Nu. xv. | dicebat em intra se | sz firmit credẽdo | si tetigero tm vestimẽtũ ei⁹ salua ero | sz ab hac infirmitate. Magna fides mulieris que credidit tãtã frutẽ esse i vestimẽto xpi q a tactu sanaret que p medicos sanari nõ poterat: p quos tm expẽdit ꝙ depauperata fuit: vt ꝺr Lu. viij. | Et ihs conversus vidẽs eã dixit: Cõfi. fi. fides tua te saluã fecit | Goz. Nõ dixit ego sanaui te: sz fides tua te saluã fecit vt vitãdã ostẽratõz doceat z meritũ fidei extollat: z salua facta ẽ mulier ex illa hora | Et Amb. videt velle q hec mulier erat Martha sororꝺ b. marie magꝺ. z sci lazari. Notãdũ q i via eundi ad filiã pncipis archisynagogi sanauit mulierẽ istã p tactũ vestiꝝ sue: vt sic pnceps ille i fide solidaret | z cũ venisz ihs i domũ pncipis z vidisz tibicines | s. cantẽs lugubre sanẽtes. Anticꝝ eũ tales ad exequias vocabãt vt suo carmi

ne alios ꝓuocarẽt ad luctũ | z turbã tumultuãtẽ | i. lachrymãtẽ z eiulãtẽ | dicebat: recedite | nolite flere vt hĩ Lu. viij. Per ꝟ q dicit | nolite flere | docz nos q mortuos nros nõ debem⁹ excessiue deflere: pserti cuz fuerint boni boies: qz sz moriãt mõo viuũt tm deo: ipsos em nõ amittim⁹ sz pmittim⁹. Un Aug. Invecti testamto triste fuit mori z tribile: qz tũc oes i infernũ descẽdert. Unde Job. xv. Infern⁹ dom⁹ mea ẽ z i tenebrz strauí lectulũ meuz zc.

annis: accessit retro et tetigit fimbriã vestimẽti eius. Dicebat aũt intra se: Si tetigero tm vestimẽtũ eius salua ero. Ait ihs cõuersus z videns eã dixit Cõfide filia fides tua saluã te fecit: z salua facta est mulier ex illa hora. Et cũ venisset ihs i domũ pncipis z vidisset tibicines z turbã tumultuantẽ dicebat recedite: non em est mortua puella sed dormit. Et deridebãt euz. Et cum eiecta esset turba: intrauit et

Und Isi. li. xx. ꝺ sum. bo. Illi plorãdi sunt i morte ds miseros iferni recipit ex hac vita nõ ds celestis aula letificãs icludit zc. | nõ est em mortua puella sed dormit | Ly. ꝟ dixerat qz poterat eã ita facilr suscitare a morte sicut hõ pt alũ hoiez a somno excitare | et deridebãt euz | Ecce deridet dñs ihs: nec irascit nec arguit eos | z cũ eiecta esset turba | lamẽtãtiũ tumultuãtiũ z deridentiũ: qz exq̃ erat incredulꝰ z derisores xpi nõ erãt digni videre miraculũ | intrauit. s. locũ vbi puella iacebat cũ pie z mre ei⁹: cum Petro: Iacobo z Iohe: vt hĩ Mar. v. ad ꝟ vt eẽt testes miraculi | z tenuit manũ ei⁹ z dixit | clamãdo: vt pz mar. v. Thabita cumi: qꝺ interꝑtat puella tibi dico surge. s. ꝺ lecto mortz | z pfecti surrexit puella z ambulabat: z iussit illi dare mãducare | z ꝟ in signũ vere resurrectõis. Et stupuert parẽtes ei⁹: qꝺ ꝑcepit ne alicui dicerẽt qꝺ factũ erat: vt pz Lu. viij. ad insinuãdum hũilitatẽ | z exijt fama hec | s. tãte potẽtie | i vniuersaz terrã illã | Notãdũ circa ꝟ vbi ꝺr | Cõfide filia fides zc. Sq fides xpiana ẽ firma z vera: ꝟ pmo pz ex miraculoꝝ factõe: i nulla em alia fide seu secta fiũt miracula nisi in nra fide: q ab initio mũdi fuit miraculis ꝓfirmata: vt pz tpe ꝓphetaꝝ qui eã ꝓphetizabãt. Itẽ i nouo testamẽto tpe xpi z tpe apl⁹oꝝ qui eã ꝓdicabãt z in cordib⁹ hoim plãtabãt. Silr z sci qui p⁹ apl⁹os ꝓdicauerũt fidẽ: sicut pz i legẽdis sanctoꝝ. Itẽ saraceni etiã ꝓfitent q mahumet nullũ miraculũ fecit. Scõo pz ex tyrãnoꝝ psecutõe. Oĩe em regnũ videt cõsumptũ quãdoq̃ ab inimicis ꝓpter eoꝝ potentiã: vt pz ꝺ regno assyriorum grecoꝝ: romanoꝝ z sic ꝺ alijs. Fideles aũt ꝓpt fidẽ xpi quã tenebant z defendebãt maximas z generales psecutões multo tpe ab ipatorib⁹ regib⁹ a pncipib⁹ a iudicib⁹ z potẽtib⁹ mõi passi sunt: vt dicit b. Aug. z nõ potuerunt ipsam fidez christianã extirpare: sed quotidie crescebat z augmentabat. Itẽ notandũ hic q qñ dr infundit fides: tunc etiam

infundunt oēs alie ꝓtutes: z ſō optet vt hō agat ſm fidē z alias ꝓtutes ꝯs recipit: alis i eo fides z ꝓtutes eēnt frustra. et meli⁹ eēt fidē nō hꝫ̄ ꝙ̄ eā mal⁹ opib⁹ ipugre z negare. vñ aplꝰ. Cōfitēt se nosse deꝫ̄ factꝫ̄ ār negāt. Ubi notādū q mali xp̄iani peiozes ſt saracenis ꝙ̄tum ad ꝙ̄tuoz Pmo qz saraceni xp̄m negāt ꝓbo ſz iſti facto: pei⁹ el ē factū ꝙ̄ ꝓbū. tales eīn ſūt ſiles militib⁹ pilati q̄ genua flectebāt coꝝ̄ ibu dī. Aue rex iudeoꝝ: z pcurrebāt eum palmis. Tales etiam ſunt ſignificati p illā ficū habentē ſolū folia. cui xp̄s maledixit. que ſtari aruit. Sedo qz saraceni ex ignoātia xp̄z negāt. nō ei credūt ipz eē vez deū z dñm ſuū. Si eīn ſcirēt multi eoꝝ̄ ſaluarent⁹ p bōa opa q̄ faciūt. Xp̄iani aūt ſciunt et firmit credūt ieſuz xp̄m eē dñm ſuū. z tñ ei negāt debitū obſequiū qō mal⁹ malūvidek eē. Exēplū. ſi duo hoies negarent debitū obſequiū regi ita q̄ vnus diceret. dñe neſcio q debeā vob obſequz h exhibere. ſi eīn ſcirē libēter exhiberē. Alt ꝓ vo diceret: ſcio q h obſeq̄ um vobis debeo ſz nolo vobis exhibere: manifeſtū ē q iſte magz offenderet regez. Tercio qz saraceni legē ſuā obſeruāt. tales aūt null⁹ legis eſſe vident: qz nec saraceni nec xp̄iani ſunt: z ſō tales ſine lege ꝓbūt. Quarto tales vident eē apoſtate a fide ꝙ̄tū ad rē fidei. Uidēt etiā pluri eoꝝ̄ q̄ i baptiſmo p miſerūt. ſ. renūciare diabolo z pompis ei⁹. Et ſō malo xp̄iano fides erit ad cumulū dānatōis ei⁹: qz ꝙ̄ plus peccat xp̄ian⁹ foznicādo z alia q̄ ꝓhibent i lege z euāgelio faciēdo ꝙ̄ pagan⁹: etiā pl⁹ puniet z ꝓfundi⁹ damnat. Unde de hoc dicit i decre. i. q. i. c. noui. q fidelis mal⁹ peioz ē infideli z grauius peccat: z pena grauioz ſibi debet.

c Greſſus ihs Lu. xix. Hyſtoria hui⁹ euā. facta ē anno xp̄i. xxxiij xvi. kal⁹ aplis: luna. vij. indictiōe. vi. Ān initiū iſt⁹ euāg. ſcribit

ſan. Lu. i ꝓcedē. c. q ꝗdā adoleſcēs introgauit ihm dī. mgr ꝗd faciēdo vitā eīnā poſſidebo. Dixit ār ei ihs: Si vis ad vitā igredi ſua mādata Qui ait: hec oia cuſtodiui a iuuētute mea: ꝗd adhuc mihi deeſt: ait illi ihs: Si vis ꝓfect⁹ eē vade z vēde oia q̄ hēs z da paupib⁹ z hēbis theſauz i celo: z veni ſeqre me. His ille auditz ꝓſtat⁹ ē: qz diues erat valde. Uidēs illū ihs triſtē factū dixit: ꝙ̄ difficile q̄ pecuntas hūt iregnuz dei itrabūt. Ly. difficile dicit z nō ipoſſibile: qz difficile eſt diuitias poſſidē z eas nō min⁹ diligere. Facil⁹ē camelus p foramē ac⁹ trāſire ꝙ̄ diuitē itrare regnuz dei. ly. h nō itelligit ō q̄ libet diuite: ſz ō diuite ꝓſtituēte finē i diuitijs z totā ꝓfidētiā ſuaz: q̄ Marc. x. ōz: q difficile ꝓfidētes i pecunijs itrabūt i regnū celoꝝ. Ly.

venisſet ad locū ſuſpiciēs ihs vidit illū: z dixit ad eū: zachee feſtinās deſcē de: qz hodie in domo tua opoꝝz me manere. Et feſtinās deſcendit: z excepit illū gaudēs: z cū viderēt oēs murmurabāt dicentes q ad hoiem pctōrem diuertiſſet. Stans autez zacheus dixit ad dominū: Ecce dimidiuz bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹:

poſſeſſio diuitiaz reddit hoiez difficilē ad ꝓfectōz acq̄rēdā: nō tñ facit ipoſſibilē: qz abzaā q̄ fuit diues fuit ꝓfect⁹: vt hꝫ̄ Gen. 17. z ſō ōz Eccī 31. Btūs vir dives q̄ inuēt⁹ē ſine macula. z ſeq̄t Et q̄s ē h z laudabim⁹ eū. q. d. vix tal⁹ inueniet. Et audiuis his mirabāt valde dī. Quis q̄ potest salu⁹ fieri. Aut illis: Quecūq ipoſſibilia ſt apud hoies poſſibilia ſt apō deū: qz ſic dicit Bed⁹. De⁹ pt hoiez a cupiditate frenoz̄ querer ad cupiditatē eīnoz: vt Sap. 14. Potēs es dñe ex oib⁹ ſaluare. Uñ q̄ illō qō ſupeſt paupib⁹ tribuūt: z eos ſibi amicos ꝓſtituūt regnū celoꝝ. itrare pñt: vt Lu. xvi. Facite vob amicos ō mā. ini. vt cū defe. reci. vos in eīna taber. Sil⁹ q̄ diuitijs ſuis opa mie exercēt. ſ. cibādo eſurientē: potādo ſitientē: hoſpitādo pegrinū: veſtiēdo nudū: z ſic ō alijs. Uñ Mat. xxv. Eſurui z dediſtiz mihi māducare ꝛc. Ueniti bñdicti pa. m. poſſi. vobis regnū parū a ꝓſtitutōe mūdi. Tūc ſeq̄t eū. ho. ⌊ Egreſſus ihs p ambulabat hiericho: q̄ ciuitas diſtat ad vnā dietā a hierl'm ⌊ z ecce vir noīe zache⁹ ⌊ Goz. noiat⁹ exp̄ſſe tāq̄ dign⁹ noīe: qz i libro vite erat ſcptū nomē ei⁹ ⌊ z hic erat ꝓnceps publicāoꝝ ⌊ Ly. nō tm̄ publican⁹ ſz ꝓncepſ publicanoꝝ. i. pm⁹ inf illos q̄ vacabat public⁹ actib⁹. ſ. exactōib⁹ z vectigalib⁹ leuādis z deferēdis: q cōiter ad pcm̄ iplicāt. Jn q̄ appet maioz mia dei i ei⁹ vocatōe: vt vbi abūdauit delictū ſup abūdauit z gra⁹ ⌊ z ipſe diues ⌊ Ly. qz auar⁹ fuit i acquirēdo: ſz p⁹ uerſiōz nō fuit auar⁹ i retinēdo ⌊ z querebat ⌊ i. deſiderabat ⌊ videre ihm q̄s eſſet ⌊ i pſona: z h ex deuotōe ⌊ z nō potat p turba ⌊ Ly. ex q̄ p⁹ deuotio ꝓpt ad xp̄m ⌊ qz ſtatura puſill⁹ erat ⌊ ſcz i pſona corpis ⌊ z pcurrēs j. i. p alijs currēs ⌊ aſcēdit i arboze ſcomoꝝ ⌊ Goz. i. qō natura min⁹ hīet aſcēſu arboris ſu ꝓpleret

Sicomor⁹ ē arbor mozo siłis i folijs: sz altitudie pstās: z infpctak fic⁹ fa
tua: et significat crucē xp̄i: q̄ gētilib⁹ stulticia ē: iudeis ꝓo scādalū: xp̄s
nis ār dulcedo z honor: ⁊ vt videz illū: qz inde erat trā. ⁊ scz ex illa pte q̄
erat sicomor⁹ Querit q̄d mouit eū ad h̄ vt sic desiderabat videre ih̄m
R̄n. fm aug. qz ipe audit⁹: audiuit ei famā vndiq; circūuolātē ō iesu q
solo ꝟbo infirmos curaret: g̃ desiderabat ipm videre ⁊ cū venisz ad lo
cū suspicies ih̄s .i. ap
pbās deuotiōz illi: ⁊ vi
dit illū non tm visu cor
pis sz etiā respectu pie
tat⁹ z mie ⁊ dixit ad il
lū trāp̄s ia dignū diuio
eloqo ⁊ zachee fest. de.
vocat eū ex noie ad oñ
siōz sue infinite sapie q̄ z
nos oēs nouit et noiat. vñ ps. cxlvi. Qui nūerat multitudinē stellaz: z
oib⁹ eis noia vocat ⁊ qz hodie i do. t. op. me ma. ⁊ Ly. in domo materiali
ꝑ refectōz xp̄i et discipuloz suoz: z ad oñdēdū benignitatē pcōz re
uertēti: z i domo spūali ꝓscie q̄ gr̄e ifusiōz ⁊ at ille ⁊ scz zache⁹ ⁊ festinās
Goz. nō pcrastinās: nō se excusās ⁊ descēdit non tm descēsu locali: sed et
mētali p̄ hūilitatē ⁊ et excepit illū ⁊ scz xp̄m ⁊ gaudēs ⁊ scz ō tāti hospitis
aduētu ⁊ et cū viderēt oēs .i. pharisei et alij malignātes. s. q̄ itrauit do
mū publicāi ⁊ murmurabāt dicētes q̄d hoiem pcōrē diuertisz ⁊ Ly.
et h̄ irrōnabiliť fecer̄t: qz null⁹ rōnabiliť p̄t murmurare si medic⁹ visitet
egrotū ad ip̄m sanandū. Insup false iudicauer̄t ō zacheo q̄ tā pcōr nō
erat sed ꝟe penitēs ⁊ Stās aūt zache⁹ dixit ad dñm ⁊ q̄si par⁹ ei obedire
⁊ ecce dimidiū bonoz meoz dñe do paupib⁹ non dicit dabo i futuro. s.
p⁹ moztē meā: sz do i ꝓsenti: qz vn⁹ denari⁹ i vita pl⁹ valet q̄ mille post
moztē ⁊ et si quid aliquē defraudaui reddo q̄druplū ⁊ ego i q̄ stumcūq;
modico. Jn h̄ aūt q̄ponit sub dubitatōe di. ⁊ si q̄d aliquē defrau. Iosté
dit se nō multū defraudasse ⁊ reddo non dicit reddā: qz tenek̄ hō statī re
stituere res iustas iuxta oē posse suū. Vñ aug. Nō dimittit pctm̄ nisi
restituat ablatū ⁊ q̄druplū ⁊ vtinā vsurarij z raptores tē. redderēt sim
plū ⁊ ait aūt iesus ad eū: qz hodie huic do. sal⁹ a deo fa. ē ⁊ Goz. i. toti fa
milie: et spāliť ꝓscie zachei: q̄ facta ē dom⁹ dei p̄ gr̄az ihabitatōis ⁊ eo q̄
et ipse sit fili⁹ abrae ⁊ Vñ Beda: Zache⁹ fili⁹ abrae dz: nō qz ō stirpe ei⁹
genit⁹: sz qz ē fidē ei⁹ imitatus: z sicut ille terrā domūq; paternā deseru
it: ita iste zacheus dimidiā partē bonoz suoz paupibus distribuit.
Ex his videk̄ q̄ nō fuit iude⁹ sz pagan⁹: qz oēs iudei de stirpe abrae de
scēderūt. Et idē videk̄ dicere Amb. ⁊ venit em̄ fili⁹ hois ⁊ Goz. de eclo i
mundū p̄ humanitatis assumptōem ⁊ querere p̄ doctrinā suā ⁊ z salū
facere ⁊ p̄ gratiā ⁊ quod perierat ⁊ p̄ culpam.

¶ Euāgelioz dñicaliū postilla p̄ circulū āni finit feliciter.

z si q̄d aliquē defraudaui reddo qua
druplū. Ait ih̄s ad eu: qz hodie sal⁹
huic domui facta ē eo q̄ z ipse sit fili⁹
Abrae. Uenit em̄ fili⁹ hois quere. e z
saluū facere quod perierat.

Abulās ih̄s Mat. iij. Mar. i. Lu. v. Hyst. b⁹ cuā. facta ē an
a no xp̄i. xxxi. vi. id iunij: dñica: luna. iij. idi. iij. Añ iritū illi⁹ euan.
scribit s. Mat. i eo. c. q̄ p⁹ q̄ xp̄s ieiūauit. xl. diebz. xl. noctib⁹ i
deserto: tūc postmodū vēit z bitauit i capharnaū z i finib⁹ zabulō z ne
ptali: z cepit p̄dicare z dicere: Pniaz agite appro. ei reg. ce. ⁊ Ambulās
iesus iuxta mare ga. ⁊ Ly. mare illō ē q̄da lac⁹ hūs cētū stadia lōgitudi
nis z. xl. latitudis q̄ quē
trāsit iozdānis fluui⁹: vt
dic̄ Hiero. ōr ār mare
fm modū hebraicū lo
quēdo: i q̄ magnogrega
tio aq̄z vocaī mare: fz
illud Gen̄. i. Congrega
tōes aquaz appellauit
maria: vocaī etiaz ali
qñ stagnū genezareth:
vt ptz Lu. v. ōr etiam
mare galylee: qz ē i regi
one illa. Et etiā ōr ali⁹
qñ mare tyberiadis a
ciuitate tyberia sita su
per ipz mare ⁊ vidit du
os frēs ⁊ Goz. ñ tm coz
paliť sz etiā spūaliter.

¶ Incipit postilla sup euā. ō sanctis.
¶ In festo s. andree apl̄i. fm mat. iiij

Pil. xta mare galylee vi
dit duos frēs simonē q̄ vocaī
petr⁹: z andreā frēz ei⁹ mittētes rhete
i mare: erāt ei piscatozes z ait ill̄: Uēi
te p⁹ me z faciā vos piscatozes hoiz.
At illi ꝓtinuo relictz retibz secuti sī eū
Et ꝓcedēs ide vidit duos alios frēs
iacobū zebedeiz ioh̄ez frēm ei⁹ i naui
cū zebedeo p̄ze eoz r̄ficiētes retia sua

Vñ Chrisť. ad corda pl⁹ q̄ ad facies respiciēs ⁊ simonē q̄ vocaī petr⁹ et
andreā frēz ei⁹ mittētes rhete i mare ⁊ Goz. ad piscādū z q̄rēdū victum
erāt ei piscatozes. vñ Chrisť. Piscatozes illīrati mittūť ad p̄dicādū ne
fides credētiū nō i ꝟtute dei sz i eloq̄ntia siue i doctrina hoim putaret eē
⁊ at illi ꝓtinuo relictz rhetib⁹ secuti sī eū ⁊ vñ Chrisť. Jn h̄ docuerūt nos
apl̄i q̄ nēo p̄t frena possidere z ꝓfecte ad celestia ꝓpare. Aer inť celuz et
terrā ꝓstitur⁹ostēdit q̄ inť celestia z terrena nulla pōt eē ꝓiūctio. Cele
stia qz spūalia z leuia sunt sursū ducunt. Terrena qz pōderosa z gra
sunt deorsuz deponūt. Ly. Sciēdū q̄ isti apl̄i legunť ter vocati a xp̄o.
Prima vocatio fuit imediate p⁹ baptismū xp̄i: vt h̄ Jo. i. quādo duo
discipuli Joh̄is audierūt ipm dicentē de xp̄o: Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol
lit pctā mūdi: z secuti sunt iesū: z ibi ōr andreas frater simōis petri erat
vn⁹ ex duob⁹ qui secuti fuerūt iesum: z ibi ōr quō andreas adduxit frez
suū simonē ad iesuz. Scōa vocatio fuit i captura pisciū: quā describit
Lu. v. ca. di. q̄ xp̄s xp̄k turbas irruētes ascēdit i nauim petri ad p̄dicā
dū pp̄o. Et finita p̄dicatōe iussit laxare rhetia i capturā piscium: et visa
multitudie piscīū captoz scīes petr⁹ q̄ nō posset eē ꝟtute hūana: procidit
ad genua iesu di. Exi a me qz hō peccatoz sum. Sed ille duę vocatio
nes nō fuerūt xp̄ie ad apl̄atū sz ad quādā familiaritatē. Tercia autez
vocatio fuit ista de q̄ ōr i euāge. isto: qñ relictis rhetibus z naui secu

Universidad de Deusto
Biblioteca

ti sunt ihm amplꝰ ad ꝓdicta negocia nō reuersuri: sz intēdētes docēne
xpi: ḡ dixit eis ⁊ facia vos fieri piscatores ho. ⁊ ꝓcedēs inde ⁊c. ⁊Gor.
1. a loco illo ad aliū ⁊ vidit alios duos frēs iacobus zebedei ⁊ iob. frem
eiꝰ i nauꝫ cū zebedeo ꝑ̄e eoꝝ reficiētes rhetia sua ⁊Jn Christ. i. repan
teo: qō ē pauptatis idiciū: qz vetera repabāt exq̄ noua vñ emerēt nō ha
bebāt ⁊ vocauit eos ⁊Gor. duos vocat ⁊ destiat: vt pz Lu. x. Prio p
ter duos ꝓpꝫ spuertē
dos. s. iudeoꝝ ⁊ gētiliū
Scōo ꝓpꝫ duplicē sa
lutē. s. corpis ⁊ aie Ter
cio ꝓpꝫ testionij fitatē:
vt pz Deu. xix. In ore
duoꝝ vel triū stat oē te
stioniū ⁊ Illi aūt stati re
lict⁹ rhetib⁹ ⁊ patre secuti sunt eū ⁊ Sz q̄rit̄ h quō
apli relictis oib⁹ secuti
sūt eū. Di. fm Ly. q̄ in
xpo erat virē diuitatis
⁊ io sic poterat exterius
vocare ꝙ vocē ita potu
it iteriꝰ attrahē ꝓvolū
tate sua ꝙ inspiratōem
Jtē notādū q̄ xps sim
plices piscatores portꝰ
ꝓstituit aplos ⁊ ꝑdica
tores euā. q̄s lratos: vt
fides euā. magz atꝫ bue
rē sapiedmie q̄s būane

Jrit ihs turbis
d Mat. 24. Lu.
xi. Hyst. hꝰ euā.

facta ē āno xpi. xx. xi. kal. aplis: feria. iij. luna. xij. idi. vi. Añ iittū illiꝰ e
uā. scribit s. Mat. q̄ xps maledixit scribꝫ pha. di. Uevob scri. ⁊ pha.
⁊ hypo. q̄ claudit⁹ regnū celoꝝ añ hoies: vos eiñ nō itratꝫ nec intoeū
tes sinit⁹ itrare. Ue vob scri. ⁊ pha. ⁊ hy. q̄ deciatis mētā ⁊ anetū ⁊ ci
minū: ⁊ reliquit⁹ q̄ ḡuiora sūt legis: iudiciū misedias ⁊ fidē: hec oportuit
facere ⁊ illa nō omittere. duces ceci excolātes culicē: camelū aūt glutiētes
Ue vob scri. ⁊ pha. ⁊ hy. q̄ sil̄es estis sepulcr⁹ dealbatꝫ q̄ a foris appa
rēt hoib⁹ speciosa: intꝰ vo sūt plena ossib⁹ mortuoꝝ ⁊ oñi spurcicia.
Sic vos a foris quidē apparetꝫ hoib⁹ iusti: intꝰ aūt estꝫ plem hypocrisi ⁊
iniq̄tate. Tūc sequit euā. bod. ⁊ Dicebat aūt ihs turb iude. ⁊ pn. sa. Ec
ce ego mitto ad vos ⁊ scz istruēdos ⁊ reuocādos ad me ⁊ ꝓphas ⁊ sapiē
tes ⁊ scribas ⁊ Ly. q̄z i discipul⁹ xpi multi habuerūt spm ꝓphicū: sic iob.

z vocauit eos. Illi aūt statim relictis
rhetib⁹ ⁊ patre secuti sunt eum.

¶ In die scti Nicolai.

Al. t. d. i. d. s. Sint lūbi vri p̄
cincti: ⁊ lucerne ardē. i ma. ve. ⁊c. Hoc
euā. quere infra in ꝯmuni sanctoꝝ.

¶ In festo sancti Thome apostoli.

Al. t. Thomas vnꝰ ex duode
cim q̄ dr didimꝰ nō erat cuz eis
qñ venit ihs ⁊c. Hoc euangeliū que
re in dñica infra octauas pasce.

¶ In die scti Stephani ꝓthomartyris. Euāgeliū fm Mat. xxiij.

Hillo tpe: dixit Jhs
i turbis iudeoꝝ
⁊ ꝑncipib⁹ sacerdotuz: Ecce
ego mitto ad vos ꝓphas ⁊ sapiētes ⁊
scribas. ⁊ ex illꝰ occidetꝫ ⁊ crucifigetꝫ ⁊
ex eis flagellabitꝫ i synagogꝫ vris ⁊ p

euā. vt pz i apoc. Aliq̄ etiā fuerūt scribe: sic q̄ttuoꝝ euāgeliste: q̄ scpserūt
ba ⁊ facta xpi: ⁊ etiā apli q̄ scpserūt epl̄as ad instructōz ꝓpli xpiani. Fue
rūt etiā sapiētes: qz ō diuis ⁊ celestib⁹ a deo illumiati sūt ⁊ ex eis oc. ⁊
qz iacobꝰ frꝰ iohā. ab eis ē occisus: vt pz Act. xij. ⁊ stephanꝰ Act. vij. et
multi alij ⁊ et crucifigetꝫ ⁊ scz petꝰ ⁊ andreā frem eiꝰ: ⁊ philippū apl̄m et
multos alios ⁊ et ex eis flagel. i synagogis vris. ⁊ pz i actib⁹ apl̄oꝝ: vbi ōz q
oēs apli fuerūt sit flagel
lati a iudeis et phibiti
ne ꝑdicarent i noie iesu
Act. iij. Et petrꝰ rñdit
di. Oportz deo plꝰ obedi
re q̄m hoib⁹ ⁊ et pseqmi
ō ciui. i ciui. ⁊ Jn signū
bꝰ xps discipul⁹ suis di
xit Jo. xv. Si me pse
cuti sūt et vos pseqnt:
nō ē seruus maioꝝ dño
Jtē xps dixit discipu
lis suis Mat. x. Cum
vos psecuti fuerit i vna
ciuitate fugite in aliaz
⁊ vt veniat sup vos ⁊ i.
sup gnatōz istā ⁊ oīs sā
guis iustꝰ ⁊ i. debita vl

sequemī de ciuitate ī ciuitatē: vt veni
at sup vos oīs sanguis iustus q̄ effu
sus ē sup terrā a sanguie abel iusti vs
q̄ ad sāguinē zacharie filij barachie.
quē occidistis inter templuz ⁊ altare.
Amen dico vobis. venient hec oīa
sup generatōz istā. Hierlm hierusa
lez q̄ occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos
qui ad te missi sunt. Quotiens volui
cōgregare filios tuos quēadmodum
gallia ꝯgregat pullos suos sub alas
⁊ noluisti. Ecce relinq̄t vobis do

tio ꝙ effusiōe sāguis iustoꝝ ⁊ q̄ effusus ē sup trā a sāguie abel iusti ⁊ quē
frē suū cayn occidit: nō qz deꝰ respexit ad abel et ad mūera eiꝰ: sz ad cayn
et mūera eiꝰ nō respexit ⁊ vsq̄ ad sāguinē zacharie filij barachie quē oc
cidistꝫ ⁊ ꝓpea ꝙ ex missu ⁊ ispiratōe dei regē israel cū ꝓpō suo arguebat
vt pz. ij. Paral. xxiij. Spūs dñi iduit zachariā filiū ioiade sacerdotis: et
stetit i ꝯspectu populi di. Quare trāsgredimi ꝑceptū dñi. Et ꝯgregati
aduersus eū miserūt lapides iuxta ꝑceptū regis et ipm occiderūt ⁊ int̄
plū et altare ⁊ scz holocaustoꝝ q̄ erat extra tēplū. s. i atrio tēpli. Notā
dū fm Ly. q̄ abel fuit simplex hō pastoz ouiū et illīatꝰ: zacharias aūt fu
it sacerdos: lrat⁹ et legispit⁹. Per hos eiñ duos itelligūt oēs isti ab eis
occisi. Et sensus ē: vt veniat sup vos oīs sanguis iustꝰ qui effusus est a
sāguine abel iusti vsq̄ ad sanguinē zacharie filij barachie: a sanguie iu
sti mimi vsq̄ ad sanguinē iusti maximi ⁊ Amē ⁊ Ly. i. fidelit ⁊ dico vob:
veniēt hec oīa sup gnatōz istā ⁊ i. sup populū iudaicū q̄ ꝙ crimib⁹ istis
punit⁹ ē multiplicit̄ diuersis tpib⁹ ⁊ Hierusalē hierusalē ⁊ hic ponit cōti
nēs ꝙ ꝯtento: qz freq̄nter ōr ciuitas ꝓ facere q̄ populꝰ i ea habitās facit
⁊ que occidis ꝓphetas ⁊ Ly. i. ꝙsueuisti occidere ⁊ lapidas eos qui ad te
missi sunt ⁊ i. ad instructōz tuā: sicut pz i antiq̄s ꝓphetz ⁊ i iohā. bapt.
⁊ q̄tiēs volui ꝯgregare ⁊ Ly. sub cultu vnꝰ veri dei ꝙ fidē ⁊ charitatē ⁊ fili
os tuos ⁊ i. iudeos ⁊ quēadmodū gallia ꝯgregat pullos suos sb alas ⁊

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ponit hic exẽplũ ō gallia: ad ostẽdẽdũ affectũ suũ ad ꝓfm suũ: qz inf
ces aues gallia videf magz affici ad ꝓfuatōz z nutrītōz pulloꝝ. vñ Am
bro. Dec auis tã magnũ affectũ hz ad pullos vt eoꝝ ifirmitate affecta
ifirmet: et eos alis suis ꝓtegẽs ꝑ miluũ pugnet⁊ nolutisti ⁊ Ly. q ꝓphe
tas ad eos missos ꝓtẽpleꝛt: z postea iohã. bapt. z vltio dñs nr̃s iesũ
xpm cũ discipul' ꝓtẽpsert: ꝓpf qō subdit hic eoꝝ pena⁊ Ecce relinq̃t vo
bis dom⁹ vr̃a ⁊ Gor. i.
tẽplũ et ciuitas⁊ deser
ta⁊ sc̃z ꝓter destructōz
ciuitatz et tẽpli: q̃ facta
ẽ p tytũ et vespasianũ i
vidictã mortz xpi z su
ozũ ꝓphaꝝ et apl'oꝝ
⁊ dico em̃ vobis: nō me
videbitz ãmō ⁊ Ly. i. a
tpe passiois xpi: q̃ ō p
xio imiebat futura qñ
xps dixit illa ꝓba⁊ do
nec dicatz: bñdict⁹ q̃ ve
nit i noie dñi ⁊ Ly. boc
erit qñ xp̃us veniet ad
iudiciũ. Tũc em̃ iudei
q̃ i fine mũdi crediturꝰ
sũt i xp̃m: qñ. s. cogno
scẽt ab antixp̃o se esse
deceptos: tunc lauda
bunt et ꝓfitebunt xp̃m
esse deum.

mus vr̃a deserta. Dico em̃ vobis. nō
me videbitis ãmodo donec dicatis:
Bñdictus q̃ venit in noie dñi.

¶ In dies. Joh. euãge. fm Joh. xxi.

Hil. t. Dixit ihs petro sẽ
i q̃re me. Cõuersus
petr⁹ vidit illũ discipulũ quez
diligebat ihs seq̃ntẽ: q̃ z recubuit i ce
na sup pect⁹ ei⁹ z dixit: Dñe q̃s ẽ q̃ te
tradet: Hũc g̃ cũ vidisset Petr⁹ dicit
ihu: Dñe hic aũt q̃d: Dicit ei ihs: sic
eũ volo manere donec veniã: q̃d ad te
tu me seq̃re. Exỹt g̃ sermo iste inf fra
tres q: discipul' ille nō morit: z nō di
xit ihs q: nō morit: sz sic eũ volo ma
nere donec veniã: q̃d ad te: Hic ẽ dis
cipul⁹ ille q̃ testimoniũ ꝓbibz de bis

Jxit ihs petro
o Jo. xxi. Hysto
ria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i. xxx. nonas apl'is: feria. iij. lũa. xvi.
indi. vi. Añ initiũ illi⁹ euã. scribit s. Jo. i eo. c. q̃ xps p⁹ resurrectiõz suã
dixit petro: Amẽ amẽ dico tibi cũ ees iunioz cigebas te et ambulabas
quo volebas. Cũ aũt senueris extẽdes man⁹ tuas: z ali⁹ te ciget: z ducz
q̃ tu nō vis: h̃ aũt dixit fcãs q̃ morte eẽt clarificatur⁹ deũ: z h̃ cũ dixiss
dicit ei⁊ Seq̃re me⁊ Tho. s. ad passiõz volũtarie. q. d. Nō timeas mo
ri ꝓ me: q: ꝓus mortu⁹ sũ ꝓ te⁊ Cõuersus petr⁹ vidit illũ discipulũ quẽ
diligebat iesus seq̃ntẽ⁊ Ly. q: cepat ire p⁹ xp̃m sic et petr⁹⁊ q̃ z recubuit
i cena sup pect⁹ ei⁹: et dixit⁊ i. suadẽte petro silẽter inf rogauit⁊ dñe q̃s ẽ
q̃ te tradet. Hunc cuz vidisset petr⁹ dicit iesu: dñe hic aũt q̃d⁊ diligebat
aũt Petr⁹ iohãnẽ spãli dilectõe. Et cũ intellexisset ex ꝓbis xp̃i quando
dixit ei: Seq̃re me. s. i eodẽ genere mortis: q̃ eẽt ꝓ xpo crucifigẽd⁹: iolli
citat z q̃rit ō fine iobis⁊ hic aũt q̃d⁊ s. sustiebit: nũquid occidet z cruci
figet sic et ego. Ly. q. d. bonũ eẽt vt iste adiungeref mihi soci⁹⁊ Dicit ei

iesus: sic eũ volo mãere⁊ Tho. s. ad seniuz venire⁊ donec veniã⁊ Ly. nõ
ad iudiciũ i fine mũdi: sz ad vocãdũ eũ ad gl'iaz celestẽ ō statu hui⁹ mũdi.
Habef em̃ i legẽda s. Johã. q̃ xps apparuit ei circa finẽ vite sue, vocans
eũ ad gl'iaz suã⁊ q̃d ad te⁊ Ly. q: ad petr̃ nō ptinebat scire q̃d de⁹ ordi
nabat ō iohã. i futur̃: sic dictũ ẽ apl'is Act. i. Nō est vr̃m nosse tpa vel
momẽta q̃ p⁹ posuit i ptate sua: sz tm̃ ptinebat ad ipm̃ ꝓbo xp̃i, ꝓmpte
z bũlit obedire: nõ sub
dit⁊ tu me seq̃re⁊ q. d. fm Aug. Nolo eũ seq̃
me p crucẽ z passiõz sic
tu me sequerz: sz mãere
i carne donec veniã ꝛce
ptur⁹ eũ ad eternã glo
riã⁊ exỹt g̃ fmo iste iter
fres⁊ Ly. i. apl'os q̃ e
rãt vniti i charitate fr̃a
na⁊ q: discipul⁹ ille nõ
morit⁊ Tho. putauerf
q̃ dñs dixerit eũ sic de
bere manere. i. spiuere
z nõ eẽ morituꝝ donec xps veniret ad iudiciũ. Unde q̃ sic nõ eẽt intel
ligẽdũ ipse iohes ꝓsequẽf declarat cũ dicit⁊ z nõ dixit ihs q: nõ morit⁊
Ly. q: fm ꝓtarẽ mortu⁹ erat p sepatiõz aie a corpe: q: q̃libz hõ debitoz
ẽ morz ex ꝓmorũ parẽtũ trãsgressiõe: fm q̃ ōz Heb. ix. statutũ ẽ omib⁹
hoib⁹ semel mori⁊ sz sic eũ volo mãere⁊ Ly. h̃ ẽ nō p martyriuz me seq̃: tũ
q: i eo fuit ꝓmptitudo animi ad tolerãdũ martyriũ q̃n fuit ꝓtect⁹ i fer
uẽtis olei doliũ. Jō illud ꝓ martyrio ab ecclesia colit: q: fm q̃ dicẽ aug.
Nō ẽ ipar meritũ partie i iohãne q̃ passus nō ẽ: z i petro q̃ passiõz sustī
nuit⁊ donec veniã⁊ Ly. tollẽs aliaz ei⁹ a corpe: absq̃ tamẽ angustia z do
lore: q: iohãnes dolorẽ mortis nō sensit ex spãli priuilegio in signũ inte
gritatis ꝛginalis⁊ hic ẽ discipul⁹ ille⁊ Ly. s. iohes⁊ q̃ testimoniũ ꝓbibet ō
bis⁊ sc̃z que vidit z audiuit z scꝛipsit hec⁊ Ly. me q̃ em̃ erat antiquozũ
q̃ illi scribebãt hystoriã qui vidissent: z iō ōz hystoria ab hystoria in gre
ce q̃ō est videre. Et ideo Johãnes qui audiuit verba xp̃i et facta eius
vidit ꝓuenientissime potuit scribere⁊ z scimus quia verũ est testimoniuz
eius⁊ Tho. cui vtiq̃ credendum est.

z scripsit hec. z scimus quia verũ est
testimonium eius.

¶ In die Innocẽtũ. fm mat. ij.

Hil. t. Ecce ãgel⁹ dñi ap
puit i sõnis ioseph
dicẽs: surge z accipe puez z mr̃ez ei⁹ z
fuge i egyptũ z esto ibi vsq̃ dũ dicaz
tibi. Futur̃ est em̃ vt Herodes que
rat puez ad ꝓdendũ eũ. Qui consur

Postilla.

Ece angel⁹ dñi Mat. ij. Hystoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i p
e mo vsuali: ꝑdie nonas februarij: sabbato: luna. xiij. indictõe. iiij
Ante istiũ illi⁹ euã. scribit s. Mat. i eo. c. q̃ tres magi accepto rñ
so ne redirẽt ad herodẽ p aliã viã reuersi sunt i regiõz suã: q̃ cuz recessiss
sent⁊ ecce angel⁹ domi apparuit i somnis ioseph dicẽs. Sur. z ac. pu. z ma.
ei⁹ z fu. i egyptum z̃. ⁊ Ly. deus ꝑuidens ꝓsecutõem Herodis p ange
lum monuit Joseph vt puez i egyptũ portaret. Pro q̃ notãdũ q̃ hero
des credidit magos fuisse delusos ex apparitõe stelle fantastice. Et iō

Universidad de Deusto
Biblioteca

tāc nō cuſauit ō pueri inq̄ſitōe: ſz poſtea oblato puero i tēplo i die purificatōis ꝛ a ſymeōe iuſto p̄dicato ꝛ mānifeſtato: ꝛ etiā ab āna ꝓphiſſa cōtoto pplo: vtz Lu.ij. ſz Mat. illō dimittit. Tūc fama pueri nati creſcēte voluit herodes ipm pdere: ſz interi ibs p̄cat⁹ē p ioſeph i egyptū vñ feq̄t ⁊ ꝙſur. acce pue. ⁊ mr̄em ei⁹ nocte ⁊ ly. ꝓpt̄ tiozē herodis: vt negociū fierz magz occulte: lz ō h̄ z̄et diuinā reuelatōz: nō tū ꝓpt̄ h̄ debebat omittere qō poſſet facere ſm būanā viā ⁊ receſſit in egyptū: ꝛ erat ibi vſq̄ ad obitū herodis ⁊ ſ. p vij. annos ⁊ vt adiplerētur qō dictū ē a dño p ꝓphām ⁊ Oſe. xi ⁊ dicētē: ex egypto vocaui filiū meū. Tūc herodes videns ſe illuſū a magis ⁊ Goz. q̄ nō redierāt ad ipm ⁊ irat⁹ eſt valde ⁊ mittēs regnū ſuū pdēr ⁊ mittēs occidit ⁊ .i. occidēr p̄cepit ⁊ oēs pueros q̄ erāt i bethleē iuda ⁊ in oīb⁹ finib⁹ ei⁹ ⁊ Goz. vt xp̄s nō effugeret ⁊ a bimatu ꝛ infra ⁊ Goz. .i. a biēnio ꝛ min⁹: ſcz oēs pueros maſculini ſex⁹ qui hēbāt duos annos vel minus. Notādū q̄ occiſio pueroꝝ facta ē poſt annuz ꝛ quattuoꝛ dies a natiuitate chriſti: q̄ Herodes fuit impeditus ab executione hui⁹ facti: quia fuit citat⁹ ad curiā romanā ad petendū filioꝝ ſuoꝝ ipm accuſatū: p⁹ q̄z reuerſus fuerat ꝛ i regno cōfirmatus: tūc impleuit de nece pueroꝝ qō p̄mus p̄cepit ⁊ Tūc adimpletū ē quod dictū ē p Hieremiā ꝓpheram dicentē ⁊ xxxi. Uoꝛ i rama ⁊ .i. i excelſ⁹ audita ē: plozat⁹ ⁊ Goz. q̄tū ad fletū pueroꝝ ⁊ vlulat⁹ mult⁹ q̄tū ad fletū mr̄m: puuli eī patiebāt vnū dolorē. ſcz ꝓpriū: ſz mr̄es duplicē ſcz ꝓpriū ⁊ alienū ⁊ Rachel plozās filios ſuos ⁊ Goz. p rachel intelligit bethleē: q̄z rachel ſepulta ē iuxta bethleē: vt p̄z Gen. xxv. Et ſic rōne ſepulture dicta ē mr̄ ipſi⁹ bethleē ⁊ habitātiuz i ea ⁊ noluit ꝙſolari q̄z nō ſunt ⁊ Ly. ſupple viuētes.

c Ece nos reliq̄m⁹ oia Mat. xix. Hyſt. hui⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxij. v. kal. octobr̄: dñica: lūa. xiij. idi. v. Ān iritū ill⁹ euā.

gēs accepit pueꝝ ⁊ mr̄em ei⁹ nocte ⁊ ſeceſſit i egyptū: ⁊ erat ibi vſq̄ ad obitū herodis: vt adipleret q̄d dictū ē a domino p ꝓphaz dicētē: Ex egypto vocaui filiū meū. Tūc herodes videns q̄m illuſus eēt a magz irat⁹ ē valde: et mittēs occidit oēs pueros q̄ erāt in bethleē ⁊ in oīb⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ꝛ infra ſm tp̄s q̄d exq̄ſierat a magz. tūc adipletū ē q̄d dictū ē p hieremiā ꝓphaz dicētē: Uoꝛ i rama audita ē plozat⁹ ⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plozās filios ſuos: ⁊ noluit ꝙſolari q̄z nō ſūt

¶ In feſto ꝑuer. ſ. pauli: ſm mat. xix

Illo tp̄e: Dixit Simō petr⁹ ad ieſum: Ecce nos reliq̄m⁹ oia ⁊ ⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis. Jh̄s aūt dixit ill⁹: Amē dico vobis q̄ vos q̄ reliq̄ſtis oia ⁊ ſecuti eſtis me i regeneratōe cū ſederit fili⁹ hoīs i ſede maieſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes. xij. iudicātes. xij. tribꝰ iſrael. Et oīs q̄ reliq̄rit domū vel frēs vel ſoꝛores: aut p̄rem aut mr̄em aut vxoꝛē aut filios aut agros ꝓpt̄ nomē meū: cētuplū accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit.

¶ In feſto purificatōis Marie ꝙgi

ſcribit ſ. Mat. i eo. ca. q̄ xp̄us dixit diſcipul⁹ ſuis: Amē dico vobis: q̄z diues difficile itrabit regnū celoꝝ. Et iteꝝ dico vob: Facili⁹ē camelū p foꝛamē ac⁹ trāſire q̄ diuitē itrare i regnū celoꝝ. Audit⁹ aūt hoc diſcipuli mirabāt valde dicētes: q̄s g̃ poſit ſalu⁹ē. Aſpiciēs aūt ihs ait illis: apud hoīes h̄ impoſſibile ē: apud deū āt oia poſſibilia ſūt. Tūc rñdens petr⁹ dixit ei ⁊ Ecce nos reliq̄m⁹ oia ⁊ Goz. Quō āt reliq̄t oia q̄ nō oia imo valde pauca habuit: Rñdet: oia reliq̄t q̄ nihil ſibi rtinuit: oia reliq̄t q̄ volūtatē būdi dimiſit: q̄ ē capax oiz voluntaꝛ. Nemo ei oia h̄ie p̄t: velle aūt p̄t ⁊ ſecuti ſum⁹ te: q̄d g̃ erit nobis ⁊ ly. i p̄mū retributōe p ralivoluntaria paupertate ⁊ ihs aūt dixit illis: amē dico vob: q̄ vos q̄ reliq̄ſtis oīa ⁊ ſecuti eſtis me i regnatōe ⁊ .i. i iudicio tpe reſurrectōnis mortuoꝝ ⁊ cū ſe. fi. bo. ⁊ Ly. q̄z ſic i forma hoīs iudicat⁹ē coꝛā pilato: ita forma būana iudicabit: ſic ꝛ Act. i. Hic ihs q̄ aſſūpt⁹ē a vob i celū ſic veniet. ſ. ad iudiciū: q̄z ſic i būanitate aſcēdit ita i būanitate deſcēdet ad iudiciū ⁊ i ſede maieſtatis ſue ⁊ Ly. i p̄mo enī aduētu ſedit i ſede būmilitatis: ſz i ſcō aduētu ſedebit i ſede maieſtatz p mānifeſtā potētiā ⁊ ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes. xij. iudicātes. xij. tribꝰ iſrl ⁊ Aduertendū h̄ ſm Ly. q̄ iudicare accipit triplicit. Pzio p̄incipalit: ſic iudex q̄ p̄fert ſniaz: ⁊ h̄ mō ſol⁹ xp̄s iudicabit. Scō accipit p ſedere i loco eminenti iuxta iudicē: ſic aſſeſſoꝛes iudicis: ⁊ ſic ap̄li ⁊ alij ſcti cū xp̄o iudicabūt Tercio accipit largc. ſ. ſniaz iudicis approbare: ⁊ ſic oēs electi iudicabūt: q̄z ſniaz iudicis approbabūt ⁊ oīs q̄ reliq̄rit domū ⁊ Goz. ſ. ꝓpriaz ⁊ vel frēs vel ſoꝛores q̄tū ad ꝓpinq̄s nobis pares ⁊ aut p̄rem aut mr̄em ⁊ q̄tū ad ſnpioꝛes ⁊ aut vxoꝛē q̄tū ad collaſales ⁊ aut filios q̄tū ad iferioꝛes ⁊ aut agros ⁊ .i. ſubaz ⁊ ꝓpter nomē meū ⁊ inuocādū p̄dicādū ⁊ defendēdū. Un Act. xx. dicit ap̄ls: Ego nō ſolū alligari ſz ⁊ moꝛi paratus ſuz i hiꝛl'm ꝓpt̄ nomē dñi nr̄i ieſu xp̄i ⁊ cētuplū accipiet ⁊ Ly. qui bōa tpalia p xp̄o dimiſerit bōa gr̃e recipiet hic: q̄ ita excedūt bōa tpalia ſic centenari⁹ numer⁹ excedit vnitatē ⁊ vitā eternā poſſidebit ⁊ ſcz in futuro.

p Oſtq̄ ipleti ſ⁹ tē. Lu. ij. Hyſto. h⁹ euā facta ē āno xp̄i. i. xlij. nonas febꝛuarij: feria. v. luna. xi. indi. vij. Ante initiū ill⁹ euā. ſcribit ſ. Lu. illud euā. qō lectū ē i die circūciſiōis. Poſtq̄ ꝙſūmati ſunt dies octo vt circūcideret puer vocatū ē nomē ei⁹ ihs qō vocatū eſt ab āgel⁹ puſq̄ i vtꝛo ꝓcipet. Tūc ſeq̄t euā. bodi. ⁊ Poſtq̄ ipleti ſūt di

Universidad de Deusto
Biblioteca

es purgatõis marie fm legẽ moysi ⁊ Notãdũ fm Goz. q lex purificatõ nis Leui. xij. erat. q mulier q̃ suscepto semie pepissz masculuz imunda eẽt. vij. diebꝫ sequta apstorũ hoim ⁊ die. viij. circũcideret ifãtul⁹. ⁊ p⁹di es. vij. mãeret multer. xxxiij. diebꝫ seq̃ntibꝫ i purificatõe sãguis sui abstinẽs nõ a pstorũ hoim sz ab ingressu tẽpli ⁊ sic die q̃dragesimo offerebat ifãs i tẽplo ⁊ mũera p eo. Si ãt feminã pepissz imũda eẽt. xliij. diebꝫ ⁊ i octogesimo die purificabat sine oblatõe rẽ. ⁊ tuleret ibz ⁊ xl. die a natiuitate ⁊ i birlm ⁊ sez in tẽplũ parẽtes ei⁹. s. maria mr eius ⁊ ioseph pr ei⁹ putatiu⁹ ⁊ vt sisterẽt eũ ⁊ .i. offerret vel cõsecrarẽt: vt dicit glo. inter lt. ⁊ dño: sic̃ scptũ ẽ i lege do. q omne mas. adapies vuluã sctm dño vocabit: ⁊ vt darẽt hostiã fm q dictũ ẽ i lege dñi par turturũ aut duos pullos colũbarũ. Et ecce hõ erat i hierlm cui nomẽ symeõ: ⁊ hõ ille iustus ⁊ timoratꝰ expectãs pstolatõz isrl ⁊ spũsctũs erat i eo: ⁊ rñsũ acceperat a spũsctõ nõ visurũ se mortẽ nisi pus videret xpm dñi: ⁊ venit i spũ i tẽplũ: ⁊ cũ iducerẽt puerũ ihm parẽtes ei⁹: vt facerẽt fm pstuetudinẽ legis p eo. Et ipe accepit eũ i vlnas suas: ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit: Nũc dimittis fuũ tuum dñe fm ꝓbũ tuũ i pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuuz. Qđ pastor añ faciẽ oim pplorũ. Lumẽ ad reuelatõz gẽtiũ ⁊ gl'iaz plebis tue israel.

ginis. Euãg. fm Lu. ij.

In illo tẽpore postq̃ ipleti sũt dies purgatõis marie fm legẽ moysi: tulerũt ihm i hierlm vt sisterẽt eũ dño: sic̃ scptũ ẽ i lege dñi: q omne masculinũ adapiẽs vuluã sctm dño vocabit: ⁊ vt darẽt hostiã fm q dictũ ẽ i lege dñi par turturũ aut duos pullos colũbarũ. Et ecce hõ erat i hierlm cui nomẽ symeõ: ⁊ hõ ille iustus ⁊ timoratꝰ expectãs pstolatõz isrl ⁊ spũsctũs erat i eo: ⁊ rñsũ acceperat a spũsctõ nõ visurũ se mortẽ nisi pus videret xpm dñi: ⁊ venit i spũ i tẽplũ: ⁊ cũ iducerẽt puerũ ihm parẽtes ei⁹: vt facerẽt fm pstuetudinẽ legis p eo. Et ipe accepit eũ i vlnas suas: ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit: Nũc dimittis fuũ tuum dñe fm ꝓbũ tuũ i pace. Quia viderũt oculi mei salutare tuuz. Qđ pastor añ faciẽ oim pplorũ. Lumẽ ad reuelatõz gẽtiũ ⁊ gl'iaz plebis tue israel.

Iozõibꝫ suis deuotz ad deũ ⁊ nõ vi. re mor. ⁊ Goz. i. nõ se expitur mortẽ carnis ⁊ nisi pri⁹ vi. xpm do. ⁊ .i. vez messiã i lege pmissuz ⁊ venit i spũ i tẽ. ⁊ Ly. i. p reuelatõz spũsctõ: vt viderz xpm sic̃ fuit ei pmissũ ⁊ cũ ip̃z du. pu. ihm pa. ei⁹ rẽ. ⁊ ly. ad faciẽdũ ea q̃ pdicta sñt fz legẽ ⁊ ipe ac. eũ i vl. su. ⁊ Ly. cuz marto cozdis gaudio ⁊ bñdi. deũ ⁊ grãs ãgẽdo dñato bñficio ⁊ dixit: Nũc di. rẽ. Ly. i. ꝺ ceto dimittz me ꝺ hac vita trãsire i cozdis ꝺtẽ ⁊ qz vi. oculi. m. sa. t. ⁊ Goz. i. xpz salutatorẽ. leratur ei descẽdere voluit ad lymbuz pz̃m exq̃ sciebat salutatorẽ esse natũ ⁊ qꝺ pastor añ fa. oim po. ⁊ ly. i. corã oibꝫ pplis ꝺbꝫ missetũ icarnatõis ⁊ redemptõis pdicatũ ẽ p apl'os fz q ꝺz i ps. 18. In oez ter. exi. so. eo. ⁊ lumẽ ad reuelatiõ gẽ. ⁊ Ly. q̃ pus error renebãt ⁊ glo. ple. t. isrl ⁊ magn̄ ẽ ei gla iudeis ad xpi fidẽ puersis q xps fm carnẽ natus est de ipsis.

In festo cathedre scti Petri.

Ad il. t. Uẽit ihs i ptes ces. phi. rẽ. Hoc euã. cũ sua postilla gre infra in festo apl'oz Petri ⁊ Pauli.

¶ In festo s. matthie apli. fm mat. xi

Ad il. t. Rñdẽs ihs dixit Confitebor tibi pr̃ dñe celi ⁊ tre q̃z abscõdisti ħ a sapiẽtibꝫ ⁊ prudentibꝫ ⁊ reuelasti ea parul'. Ita pr̃: q̃m sic fuit placitũ añ te: oia mihi tradita sũt a pre meo: ⁊ nẽo nouit filiũ nisi pr̃. neq̃ pez q̃s nouit nisi filꝰ. ⁊ cui voluerit filius reuelare Uenite ad me oẽs q̃ laborat ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ sup vos ⁊ discite a me q: mitis sũ ⁊ hũil' corde. ⁊ inuẽietz refrez aiabꝰ vris: iugũ ei meũ suaue ẽ. ⁊ onꝰ meuz leue.

c Onfitebor tibi rẽ Dar. xi. Hec sto. bꝰ euã. facta ẽ anno xpi. 31. idꝰ decẽbriz: luna x. idi. uij. Añ iitiũ istiꝰ euã. scribit s. mar. i co. c. q xps dixit phariseis ⁊ iudeis: Uẽit ei ioh neq̃ mãducãs neq̃ bibẽs ⁊ dicũt demoniũ hz: venit filꝰ hois mãducãs ⁊ bibẽs ⁊ dicũt: ecce hõ vorax ⁊ potator vini: ⁊ publicanoz ⁊ pcatoz amicꝰ. tũc scdm euã. ho. ⁊ Cõfitebor tibi pr̃ ly. i. ad gloriã tuã declaro ⁊ qz abscõ. hec ly. i. mysteria fidei ⁊ a sapi. ⁊ pru. ⁊ sez scribꝫ ⁊ phariseis i sua sapia ꝓfitẽtibꝫ ⁊ isti sunt sapiẽtes i oculis suis: sz nõ simplicit ⁊ reuelasti ea paruulis ⁊ .i. hũlibꝫ. Ex ħ patz q cã ex pte credẽtiũ fuit coz hũilitas: q̃ ad verã sapiaz disponit: vt ꝺz Prouer. xi. Ubi hũilitas ibi sapia. Ex pte aũt nõ credẽtiũ fuit coz supbia: q̃ ẽ ex cecatiua intellect⁹ ⁊ ita pr̃: q̃m sic placitũ fuit añ te ⁊ Goz. qꝺ abscõdisti ab illꝰ ⁊ reuelasti istis ⁊ oia mihi tra. sũt a pa. m. ⁊ .i. dñiũ sup oia ⁊ nẽo nouit filiũ nisi pr̃ ⁊ s. ecntialit ⁊ pfecte: ħ dico xpꝰ illos q cognoscũt p fidẽ ⁊ neq̃ patrẽ q̃s nouit nisi filꝰ ⁊ ly. qz xps ẽ mediator dei ⁊ hoim ⁊ sic notitia diuinoz ad nos p ipm deriuat. ⁊ hꝺ subdit ⁊ cui voluerit filꝰ

Universidad de Deusto
Biblioteca

revelare ¶Ly.qz dei filꝰ est mediatoz dei z hoim: iō familiariē z securē possumꝰ accedere ad ipm: vñ dic venite ad me oēs q̄ la.z one. est z ego re. vos ¶Ly. i pñti p gr̄az et i futuro p gr̄az tollite ¶scz volūtarie iugū meū sup vos ¶Ly. i. legē cuāgelicā q̄ oz iugū a iugo is: qz lex euāgelica ē lex amoris: et p ihīm ūgit fideles ad iuicē iudeos et gētiles: qz amoz ē vis vnitiua fm Dio z discite a me qz mitis sū et hu. coz ¶neminē ledē do seu p̄rēnēdo et i. reami. ve. ¶scz i pñti z i futuro. Vñ aug. i ll. con fes. Inchoatū ē coz meū donec rechescat i te. q̄ q̄ dē ches h ichoat sz i patria pficiet vbi charitas ꝓsūmat: vt pz apo. xiiii. āmō tā dic spūs z ¶iugū ei m. su. ēt o. m. le. ¶vt oz Jo. v. māda ra ei⁹ iusa nō sūt. Od exponēs aug. dicit. s. amāti. vñ Rab. q̄d p̄ iugo suauꝰ: q̄d oneri leuꝰ. s. abstinere a malo: bonū velle. oēs amare. eterna sec: p̄sentib nō capi: nolle alijs facere q̄ nō vis pati.

¶In festo Annunciatōis Marie ꝙ ginis Euangeliū fm Lucā. i.

Nil. t. Missus ē āgelꝰ i gabriel adeo i ciui tatē galylee cui nomen nazareth ad ꝙginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph ō domo dauid: z nomē ꝙginis maria: z ingressꝰ āgelꝰ ad eā dixit: Aue gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu i mlieribꝫ. Que cū audisset turbata est i sermōe eiꝰ z cogitabat q̄lis eēt ista salutatō. Et ait āgelꝰ ei: ne timeas maria: inuenisti ei gr̄az apd dñm Ecce ꝯcipies i vtero z paries filiū: z vocabis nomē eiꝰ ihm. Hic erit magnꝰ z filꝰ altissimi vocabit. Et dabit illi dñs deꝰ sedē dauid p̄ris eiꝰ z regnabit i domo ia cob i eternū: z regni eiꝰ n̄ erit finis. Dixit aūt maria ad āgelū: Quō fiet istud: q̄m virū nō cognosco. Et rndēs angelꝰ dixit ei: Spūs scūs superueniet in te z virtus altissimi obumbrabit tibi. Quapter z qd nascet ex te scm vocabit filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: et ipsa concepit filiū in senectute sua: et hic mensis sextus est illi q̄ vocat sterilis: quia non erit impossibile apud deum omne verbum. Dixit aūt maria: Ecce ancilla dñi: fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa angelus.

Jssus ē āgelꝰ Lu. i. Hystoria bꝰ euā. facta ē āno xp̄i ꝑmo vsualiter viij. kal. aplis. feria. vi. luna. xv. idi. iij. Añ istū illū euā. scribit s. Lu. i eo. c. q̄ āgelꝰ gabel appuit zacharie i templo dī. Ne timeas zacha. q̄m exaudit deꝑ. tua: z vxor tua eliza. pariet tibi filiū z vocab nomē eiꝰ ioh. z erit magnꝰ coram do. vi. et si. nō bi. z spūsc̄ō replebit adhuc ex vtero mris suē. Et postmodū ꝯcepit elizabeth vxor ipsi⁹ et occultabat se mēsibꝫ. v. dicit q̄ sic fecit mihi dñs in diebꝫ q̄bꝫ respexit auferre opprobriū meū inter homines. In mense aūt sexto. s. a ꝯceptu p̄curs: missus ē ang elꝰ Goz. i. nūciꝰ seu legatꝰ gabriel vñ Beda: Gabriel fortitudo dī q̄ illū nūciabat q̄ debellare diaboluꝫ veiebat i ei. ga. Goz. i ciuitate ꝯcipi voluit. q̄ oēs homines ad vnitatē supne ciuitatis vocare venit et ihabitare fecit cui no. na. vt adipleret illō ꝓphicū Mat. ij. q̄m nazareus vocabit ad ꝙginē despō. vi. ¶Ly. h diuia ordinatōe multiplr factū ē vt de spōsaret añ̄ꝫ impgnaret. Prio ex pte pueri ne ab infidelibꝫ tāq̄ illegitimꝰ abiceret. Vñ dicit Amb. sup Lu. q̄d herodi: q̄d iudeis possit asseri bi si natū ex adultio videret pscq. Jtē vt puer natꝰ a ioseph nutriret. vñ dī p̄ eiꝰ: qz nutritꝰ eiꝰ fuit. Jtē vt pꝰ ꝙginis diabolo celaret. Scō ex pte mris: vt fm Amb. p h ab infamia liberaret. Jtē fm Hiero. vt ꝙginī a ioseph exhiberet misterij ¶cui no. io. ō do. da. ad oīdēdū q̄ps descēdit de semie dō: sic fuerat p̄ ꝓphas p̄dictū. nā maria et ioseph cui dsponsata fuit erat ō tribu dō. Jūgebāt ei vt frequēti⁹ mlieres vtiq̄ ō tribu sua z no. vir. ma. ¶Ly. q̄ aūt h ponit tot noia ꝓpria. s. āgeli missi: ꝙgis ad quā missus fuit. sponsi fuit z loci. h fuit ad oīdēdū certitudinē hystorie ¶z ingressus āgelꝰ ad eā ¶Goz. ex h p̄z q̄ b ꝙgo maria nō erat forte publico.

Vñ Ber. sup missus ē dic: Ingressus i secreto cubiculo vbi clauso sup se ostio orabat p̄cz i absc̄dito. Si ei ꝯceptio ꝑcursoꝝ fuit denūciata p̄ri occupato i sacro officio: vt p̄z Lu. i. multo ꝓbabiliꝰ ē q̄ ꝯceptio salvatoris denūciata fuit ꝙgini marie i deuotōe orōe actualiter erīti: imo aliq̄ doctores volūt q̄ b. ꝙgo illō dictū ꝓphicū legit actu q̄n hī Esa. 7. Ecce virgo ꝯci. z pa. fi. q̄n āgelꝰ ad eā itrauit dī. ¶Aue gr̄a plēa ¶q̄n est Hiero. i ser. ō assū pti. Et bñ plēa: qz ceteris p̄ gr̄az p̄stat gr̄a: marie ꝙ tota se sit infudit plenitudo gr̄e. Jtez ista gr̄a nō solū ipleuit eiꝰ mētē sz etiā eiꝰ vētrez inēffabiliter singulari grā dei factū ē vt ꝯciperet salvatorē ¶dñs tecū ¶Ly. nō tm p eētiā z potentiā q̄lit ē i oib reb: nec soluz p gr̄az como q̄ ē i sctis hoib sz etiā p carnis assumptōz qz coꝝp deitati vnitū fuit fortiꝰ oib. virgis purissimis gutturis sāguineis: z ira virgis viscera latuit. ix. mēsib ¶benedicta tu i mulieribꝫ ¶Ly. i. p oib mulieribꝫ: nā z mulieres benedicēt i te sic z viri i filio tuo. Goz. sūt ei aliq̄ mulieres benedicte qz ꝙgies: sz nō fecūde. Aliq̄ fecūde sz nō virgies: sz hec sit ꝙgo z fecūda ¶q̄ cū audisset turbata ē ¶Ly. b. virgo solita erat videre angelos: ideo ō apparitōe āgeli nō fuit admirata vel turbata: sz ō salutatōe insolita: qz nihil mirabile ē vere humili q̄s sua exaltatio: z ideo cū b. virgo eēt humillima: audiēs salutatiōz tāte excellētie turbata fuit: nō turbatōe incredulitatis: sic zacharias p̄ iohā. bap. vt p̄z Lu. i. sz turbata fuit turbatōe admiratōis: vnde sequit ¶turbata ē i ser. ei⁹ ¶s. āgeli: nō aūt i visiōe ¶z cogitabat q̄lis eēt ista salu. ¶Ly. q̄n ei turbata fuit virgīalē verecundiā humilē ostēdit. Q, aūt cogitauit ō salutatōe declarat p̄udētiā maximā marie: z ideo angelꝰ eā ꝯsolabat dī. ¶Ne timeas maria ¶ly. s. ō salutatōe insolita ¶inuenisti eim gr̄az apud dō. ¶nō solū p te sz p toto genere humano ¶Ecce ꝯci. i vtero ¶ly. hec ꝯceptio nō ē facta p aptoz clausturi virginalis: sz p virtutē spūs sci intra vterꝫ virgis coꝝpis filij formatꝝ ¶z paries filiū ¶Ly. virgo pmanēs i ptu sic z i ꝯceptu ¶z vocabis nomē eius ¶Ly. nō dicit ipones: qz h nomē ipositū fuit sibi a deo p̄ fm q̄ fuerat p̄dictū a deo: vt pz Esa. lxij. Vocabit tibi nomē nouū qd os dñi noiauit. Sz illud nomē fuit diuulgatū p angelū ipsi marie z ioseph: z

p eos alijs. Jhs aũt inkpt̃ak saluatoꝛ. Vñ ō ħ hz̃ Dat.i. vocab nomẽ ei ihm. Ipse em̃ saluũ faciet pplm suũ a pctis coꝝ. hic erit magn⁹ qz magn⁹ dñs. Vnde ps. 144. Magn⁹ dñs z laudabil⁹ nimis: z magnitudis ei nō ē finis. z til⁹ al. vo. Ly. i. ipsi⁹ dei q̃ sol⁹ ē altissim⁹: hō ei alt⁹ ē inf creaturas coꝛpales: sz angel⁹ altioꝛ: de⁹ ãt sol⁹ altissim⁹. Vñ i ps. Tu sol⁹ altissim⁹ i oi ꝛa. z dabit illi dñs de⁹ sedez dō pris ei⁹: z regbit i domo iacob. Goꝛ. i. i oib⁹ electꝫ q̃z vniuersitas intelligit p domuz Jacob. i. p familiã iacob: q̃ tota recepta est t pplm dei. i etnuz. qz b p gr̃az z i futuro p gloriã. z regni ei⁹ nō erit finis. Ly. xps ei nō solũ inq̃tũ de⁹ sz etiã inq̃tũ hō regbit i eternũ nō solũ sup hoies sz etiã sup angelos. Dixit ãt maria ad angelũ: Quō fiet istud: qm̃ viz nō cognosco. Ly. i. cognoscere nō ꝓpono: fm em̃ q̃ dicũt doctoꝛes catholici. Bt̃a virgo anteq̃ despōsaret ioseph habuit ob seruatiã castitatꝫ virgial⁹ i desiderio: nō tñ voluit h̄ exp̃sse. Sz cũ postea deo oꝛdinãte ect despōsata ioseph q̃ erat i silẽ ꝓposito: sil⁹ emisset votũ. z rñdẽs angel⁹ dixit ei: spũs sanct⁹ supueniet i te. Ly. i. nō ꝯcipies mō humano sz diuio: qz nō ex uiru semis virilis sz virtute spũscti. z virt⁹ altissimi obũ. tibi. qz i bt̃a virgie sub vmbza carnis latuit virt⁹ deitatꝫ. Jō q̃z qō nascet ex te. Goꝛ. i. ex tua vera natura. sctm̃ qz ō scō nō nascet nisi sctm̃. vocabit fil⁹ dei. Ly. nō adoptiu⁹ sic alij sz naturalis. Et ecce Elysabeth cogn̄ta tua z ipsa ꝯcepit filiũ i senecture sua: z hic mẽsis ē sextus illi que vocat sterilis. Ly. ei⁹ em̃ sterilitas a tãto tpe iã erat nota q̃ sic vocabat. qz nō erit ipossibile apd deũ oẽ verbũ. i. factũ: qz dicẽ dei ẽ facere. vñ ps. 147. Ipse dixit z facta sũt: ipse mãdauit z ere. sũt. dixit ãt maria: Ecce ãcilla do. Jnde Bek. que ẽ hec tã sublimis bũlitas q̃ credere nō nouit honoꝛib⁹: isolescere gl̃a nescit: mr̃ dei eligit z ancillã se noiat. Fiat mi. fm ꝙ. t. Ly. qō stari factũ ē: qz virtute dei ꝯcepit filiũ.

On turbek coꝛ vr̃m Jo. xiij. Hystoꝛiã bui⁹ euã. dixit ihs anno n el⁹. xxxiij. ix. kal. apl̃is: feria. v. luna. xiij. idi. vi. Ante initiũ illius euã. scribit Jo. q̃ petr⁹ dixit ad ihm p⁹cenã factã: Dñe q̃ vadis Respōdit iesus: q̃ ego vado nō pores me mō seq̃: sequerꝫ ãt postea. Dicit ei petr⁹: q̃re nō possũ te sequi: mō aiaz meã p te ponã. Rñdit Jesus aiaz tuã p me pones. Amẽ amẽ dico tibi: nō cãtabit gall⁹ donec ter me neges. Et ait discipulis suis. Nō turbek coꝛ vr̃m. Ly. xps p̃dixit discipulis suis Jude p̃ditōz z Petri negatōz: z suã passiōz z moꝛtẽ: q̃ ola dixit ei: Spũs̃ctũs supueniet i te: z ꝙtus altissimi obũbꝛabit tibi. Jōq̃z qō nascet ex te sctm̃ vocabit fil⁹ dei. Et ecce Elysabeth cognata tua: z ip sa cōcepit filiũ i senecture sua. Et hic mẽsis ē sext⁹ illi q̃ vocat steril⁹: qz non erit impossibile apud deũ oñe verbũ Dixit aũt Maria: Ecce ancilla dñi: fiat mihi fm verbũ tuum.

eãt discipulis turbatōnis matia: nō dicit. Nō turbek coꝛ vr̃m Jñsi pusillanimes effecti ꝓter illa iã dicta. credatis i deũ z i me credite. Ly. in q̃ ostẽdit suã deitatẽ manifeste. i domo p̃ris mei mãsiões multe sunt. Tho. dom⁹ p̃ris hic vocat gloriã celestis: i q̃ sunt multi gd⁹ z diuersa p̃mia meritoꝛ: qz alia ē claritas solis: alia lune: alia stelia: q̃ vnusq̃sq̃ ꝙ quãto pl⁹ deũ hic diligit tãto clarꝫ ibi deũ videbit. si q̃ min⁹ dixissez vobis. Ly. q. d. si i celesti beatitudie eẽt aliq̃d min⁹ z defectuosum oi cerẽ vobis. qz vado parare vob locũ. ji passione sua aptit nobis ianuã regni celestis. z si abiero z p̃pauero vobis locũ iterꝫ venio. Tho. h̄ fit in moꝛte cuilibet electi: z vltio ad iudicium extremũ. z accipiã vos ad meipz. Tho. introducã vos i locũ paratũ z i mansiões celestes. vt vbi ego sum. Tho. q̃ suz capuꝛ vr̃m. z vos stis. q̃ estꝫ mẽbza mea: id ẽ vna mecũ gloriã habeatꝫ. z q̃ ego vado scitis. scz ad p̃z. z viã scitis. Ly. viã p quã xp̃s iuit fuit sua passio z moꝛs ipsius. Dicit ei Thomas Domie nescimus quo vadis: z quomō possum⁹ viã scire. Dicit ei iesus: Ego sum via. Lyra inq̃tũ homo: quia oia que gessit i humanitate sunt via ꝺducẽs nos ad gloriã. veritas z vita. inq̃tum deus: qz veritas illuminat intellectũ: z vita quietat z satiat desideriuz. Vel sic fm Tho. Ego sum via ducens: veritas lucẽs z vita pascẽs. Vel sic: Ego sum via nō errans: veritas nō fallẽs: vita nō moꝛtificãs. Vnde Amb. Jngrediamur bãc viã: teneam⁹ veritatẽ: sequamur vitã. Nemo venit ad p̃em nisi p me. Ly. in me credẽdo z me ope imitãdo. Si cognouisseris me. Ly. pfecte q̃tũ ad deitatẽ. z p̃z meũ vtiq̃ cognouisseris. qz p̃ z filius vnũ sunt i deitate. z ãmodo cognoscetis eũ. qz post resurrectiõz suã aptit illis sensum vt intelligerẽt scpturas: vt pz Lu. xxiij. Et extũc discipuli xp̃i habuerũt plenioꝛẽ cognitoem ō mysterio trinitatis. z vidistis eum.

¶ In festo sctoꝝ Philippi z Jacobi Euangeliũ fm Johannẽ. xiij.

Nillo tẽ. D. i. d. s. Nō turbek coꝛ vestrũ: creditis i deũ z i me credite. In domo p̃ris mei mansiones multe sunt. Si quo min⁹ dixissez vobis: qz vado parare vobis locũ. Jterũ venio z accipiam vos ad meipm: vt vbi ego sum z vos sitis: z q̃ ego vado scitis z viã scitis. Dicit ei Thomas: Dñe nescimus q̃ vadis: z quō possumus viaz scire. Dicit ei Jesus: Ego sum via ꝙtas z vita. Nemo venit ad patrem nisi p me. Si cognouisseris me: z patrẽ meũ vtiq̃ cognouisseris z ammodo cognoscetis eũ z vidistis eũ. Dicit ei Philipp⁹: dñe ostẽde nobis p̃z z sufficit nobis. Dicit ei ihs

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ly.qz vidēdo xp̄m videt suppositū filij i q̄ ē nāturā diuīa q̄ est ſdē q̄ pī: z sic i illo q̄āmō p̄ez videbāt dicit ei philip. do. ostē. nob̄ p̄em z suf. nob̄ Ly. q. d. credo ꝓbis tuis ſz p̄ez videre desideró. Credidit ei philipꝰ q̄ pī possit videri ocul' corpalib' i hac mortali vita: tō ſeq̄t di xit eis ihs: Tāto tpe vo. ſuz z nō cog. me Ly. q. d. magn̄ ruditas ē q̄ tā diu docēnā meā audiuiſtis: z adhuc ita paz me cogſcitis ēm dctarē pbi lippe q̄ vi. me Ly. ēm dctarē vidz z pa. m. Sīc ei pī nō videt niſi cū britudie: sic nec filꝰ i sua deitate: q: visio ōi ē merces ſctōz quō tu dicis ostēde no. pa. Ly. q. oculis corpalibꝰnō ē visibil' cuz sit spūs nō credis q: ego i p̄et pī i me ē Ly. q. d. istud debes credere z sufficit tibi ad salutē vba q̄ ego loq̄r vob a meipso nō loq̄r. i. ab hūanitate tm̄ ſz a deitate pī ām i me manēs ipe fac opa Ly. filꝰ ei z pī sūt vnuz i virtute opatiua ex q̄ fiebāt opa miraculoſa nō credit̄ q: ego i p̄et z pī i me ē Tho. p idētitatē essentie: z tamē distinctꝰ psonalit alioq̄n xp̄s opa ipsa credite Ly. q. d. si verba nō inducūt vos ad credēdū: opa miraculoz nature virtutē trāscēdēta debēt vos ad h̄ iducere Amē amē dico vobis q̄ credit i me opa que ego facio z ipse faciet Tho. i. similia i gñe: q: sic ego curauī infirmos et suscitaui mortuos: sic et ipse suscitabit: z sic de alijs et maiora hoz faciet Lyra: hoc patet p̄mo: q: plures cōuersi sunt ad fidē p p̄dicatōz apostoloz q̄ p p̄dicatōem xp̄i: q: p eos p̄uersa est multitudo gentiū: p p̄dicatōem aūt xp̄i pauci iudeoz. Ite apostoli p̄dicabāt oībus linguis: vt pz Act. ij. Xp̄s aūt p̄dicabat vna sola lingua scz hebraica. Scōo i miraculis: q: apli maiora miracula fecer. Magnū em̄ reputatū fuit q̄ infirmi sanabāt ad tactū fimbrie vestimētoz xp̄i. vt pz Mar. vi. Sz maiꝰ miraculū videt q̄ ad tactū vmbre petri sanabāt infirmi: vt pz Act. v. Ite xp̄s tres mortuos suscitauit: sz andreas simul z semel. xl. viros submersos suscitauit: vt pz i legēda sua q: ego ad p̄ez vado Tho. vt assistā vultui dei p vobis z si q̄d petieritis patrē in noie meo Tho. p̄tinēs ad salutem. Nā nomen eī est ihesus q̄ saluatoz interpretat hoc faciā Tho. in quo ostendit q̄ hz candē p̄tatem cū p̄e hoc faciā Ly. s. cadē virtute qua z pater.

tāto tpe vobiscū sū z nō cognouistis me. Philippe q̄ videt me videt z patrē meū: quō tu dicz oñde nobis patrē nō credis q: ego i p̄et pī i me ē verba q̄ ego loquor vobis a meipso nō loquor Pater aūt i me manēs ipse facit opa. Nō creditis q: ego i p̄et z pater i me ē: alioq̄n ꝓpter opa ipsa credite. Amē amē dico vobis: q̄ credit i me opa q̄ ego facio z ipse faciet: z maiora hoz faciet: q: ego ad patrē vado. Et q̄cūq̄ petieritis patrē in nomine meo hoc faciā.

Elysabeth ipletū ē tps z̄c. Lu. i. Hysto. bꝰ euā. factā ē ānno xp̄i. s. vsuali. viij. kal'. iulij: feria. vi. luna. xvij. idi. ij. Añ iitū illiꝰ euā. scribit s. Lu. i eo. c. q̄ postq̄z maria ꝓcepit ex ēm exurgēs abyt in mōtana: z itrauit domū zacharie z salutauit elysabeth: z māsit cuz ea mēsib' tribꝰ nā i mēse sexto a ꝓceptōe ioh̄. venerat maria ad elysabeth z i mēse. ix. natꝰ ē iohes: vñ hic dr Elysabeth ipletū ē tps pariēdi scz nouē mēsiuz z pepit filiū sic ꝓ angelū fuerat p̄dictū z audierūt vicini Ly. i. illi qui erāt ei cohabitātes z cognati eiꝰ q̄ erāt ex eiꝰ ꝓsanguinitate z affinitate qz magnificauit dñs miscōiaz suā cū illa Ly. id ē magnā miscōiam fecit ei: auferēdo sterilitatis opp̄obriū z dando ei tm̄ ad talē filium sic annūciatū mirabiliter z ꝓceptū supnaturaliter z ꝓgratulabant ei ēm q̄ dixerat angelꝰ zacharie. Multi i natiuitate eiꝰ gaudebūt z fatū ē die octauo scz a natiuitate p̄cursoris venerunt circūcidere puerū sicut p̄cepit Gen. xvij. Et qz i circūcisiōe ponebat tūc nomē puero sic mō ponit in baptismo. iō subdit z vocabāt euz noie p̄tis sui zachariā Ly. qz istō fuit antiq̄tꝰ satz cōit obſuatū: z adhuc fuit frequenter marie i magnis psonis: q̄ filꝰ ꝓmogenit' noiat noie p̄tis sui Et nō dēs mr̄ eiꝰ dixit: neq̄q̄ scz vocabit zacharias sz vo. io. Ly. h̄ em̄ sibi a deo reuelatū ē: q̄ a marito nō didicit cū facti eet mutꝰ añq̄ rediret ad eā ō tēplo z dixer ad illā: qz nēo ē i cogn̄ōe tua q̄ vo. h̄ no s iohes. Ly. cogn̄io hic ꝓpriq̄tas gñis vocat: ō q̄ nullꝰ sic fuerat vocat'. s. ō cogn̄ōe Elysabeth vel mariti eiꝰ Innuebāt aūt pī eiꝰ scz. p sig̃ visibilia quē vellet vocari eū Et q̄ pz q̄ zacharias nō tm̄ fuit mutꝰ sz etiā surd'. Si ei potuiſſz itelligere ꝓba q̄ melꝰ z breuiꝰ exp̄mūt mēz ꝓceptū: tūc q̄ſiuiſſet ab eo ꝓba z nō p talia sig̃ Et postulās pugillarē. i. tabulā ad scri-

Universidad de Deusto
Biblioteca

bēdū | scēpsit dī. Johā. ē nomē ei⁹: z mirati sūt vniuersi | Goz. ō ꝓuentū ink ꝓez z mez ꝯtū ad pueri noiatōz | Aptū ē āt il.os ei⁹ zc. | Goz. nō ꝑ mozā: qz nescit tarda molimia spūsancti gra. Ulñ Amb. Soluit fides liguā quā icredulitas ligauerat | z fact⁹ ē timoz magn⁹ sup oēs vicinos eoz | ly. i. admiratio magꝝ vel timoz dei q̄ sic mirabilit pmierat zacharīā z liberauerat | z sup oīa mōtana iudee diuulgabant oīa verba hec | ly. qz facta ī solita et mirabilia libēt⁹ narrāt | z posuert oēs q̄ audierāt i coꝛde suo | ly. qz ralia magis mēoꝛie ꝓmēdāt | dicētes q̄spuras puer iste erit | q. d. valde magn⁹ erit | etenī man⁹ dñi erat cuz illo | ly. i. ꝝ⁹ dei opatiua miraculoꝛ i ei⁹ annūciatōne: ꝓceptōe z natiuitate ostensoꝛ. Ex q̄bꝫ rōnabilit ꝓcludebat magnitudo pueri fuka coꝛrā deo: sic ꝑdictuz ē ab angelo zacharie pī ei⁹. Erit em magnus coꝛā dño | et Zacharias pī ei⁹ iplet⁹ ē spūsctō z pphetauit dī. Bñdict⁹ do. de⁹ isrl' qz vi. | Goz. dñs ihs gen⁹ humanuz i sua icarnatiōe visitauit | z fe. re. ji sua passione: ps. 129. co. apō eū redēptio | plebis sue.

q̄ vocet ℔ noīe. Innuebāt aūt pī ei⁹ quē vellet vocari eū. Et postulās pugillarez scripsit dicēs: Johes ē nomen ei⁹. Et mirati sūt vniuersi. Aptū ē aut illico os ei⁹ z līgua ei⁹: z loq̄bat bñdicēs deuz. Et fact⁹ ē timoz magn⁹ sup oēs vicinos eoꝛ: z sup oīa montana iudee diuulgabāt oīa ꝯba hec: z posuerūt oēs q̄ audierāt i coꝛde suo dicētes: Quisputas puer iste erit: etenī man⁹ dñi erat cū illo: z zacharias pī ei⁹ iplet⁹ ē spūsctō z pphetauit dicēs: Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl': qz visitauit z fecit redemptionē plebis sue.

¶ In festo visitatōis btē Marie virginis. Eu angeliū ſm Lucā. i.

i Nil. t. Exurgēs maria abūt i mōtana cū festinatōe i ciuitatē iuda z intra

Xurgēs maria abūt i mō. zc. Lu. i. Hystoꝛia buj⁹ euā. facta est anno xpī ꝓmo vsuali. ij. nonas aplis: feria. ij. luna. i. indi. iij. Et reuersa ē i domū suā anno xpī vbi. s. iij. nonas iulij: sabbo: luna iij. indi. iij. Ante initiū illi⁹ euā. scribit s. Lu. q̄ angel⁹ dixit ad mariam mez xpī: Et ecce elysabeth cogn̄ta tua z ipsa ꝓcepit filiū i senectute sua z hic mēsis ē sext⁹ illi q̄ vocat sterilis: qz nō erit ipossibile apō deū oīe ꝝbū. Dixit aūt maria: Ecce ancilla dñi fiat mihi ſm ꝝbū tuū: z discessit ab ea angel⁹: z statī sequit | Exurgēs aūt maria | scz ō illo loco i q̄ erat q̄n angel⁹ ad eā venit | abūt i mōtana | ly. qz loc⁹ vbi habitabat zacha. erat altioꝛ galylea a q̄ receſſit maria | cū festinatiōe | ly. vt ostēderet q̄ ꝝgo nō oꝛ morari i loco publico: nec ibi ꝓbere colloq̄a | i ciuitatē iude zc | i. in

hierm | z salutauit elysabeth | ly. cū qz erat hūillia: cū qz erat iunioꝛ: cꝰ pus eā salutauit: z qz ad ei⁹ officiū venerat | z factū ē vt audiuit salutatōz marie elysabeth: exultauit ifans i vtero ei⁹ | Glo. sic illa aducta marie: sic iste aductū dñi sensit. Goz. ecce q̄s magne ꝑtuz ē btē ꝝgis salutatio: qz ꝓfert gaudiū: ꝓfert z spūsctū: ꝓfert z reuelatōz secretoꝛ diuinoꝝ: ꝓfert z ꝓphetie actū. Et tō certe libēter salutāda ē ꝑpter resalutatōis lucꝝ. Uñ ḡm aria potuit oze salutare q̄ salutē bēbat i vētre z i coꝛde | et repleta ē spūsctō Elysabeth: z exclamauit voce magna | Lyra ista magnitudo vocis intelligēda ē rōne deuotōis q̄s soni exteriores | Bñdicta tu inter mulieres | .i. sup oīes mulieres | z bñdict⁹ fruct⁹ vētriz tui | vñ ps. 117 Bñdict⁹ q̄ venit i noie dñi: de⁹ dñs z illu. no. Et vñ mihi ℔ vt veniat mr dñi mei ad me | ly. ista ei nō potat scire elysabeth nisi ꝑ reuelatōem spūsancti | ecce enī vt facta ē vox salutatōis tue in auribꝫ meis exultauit i gaudio ifās i vtero m. | Ly. ipsa ei elysabeth ꝑ spūm scm cognouit q̄l la exultatio fuit ꝑpter p̄ sentiā domi i vtero ꝝginali | Et btā q̄ credidisti | ly. qz ꝑ assensum fidei ꝓcepit | q̄m ꝓficient i te q̄ dicta sunt tibi a dño | ly. ꝑ angelū nūciantē z etiā ꝑ spūm scm mentē ꝝginis illustrantē z eā immediate docētē | z ait maria: Magnificat aīa mea | ly. nō tm labia mea | dñm | cui debēt laus z honoꝛ | z exultauit | Goz. nō pigritauit vt pz Abac. iij. Exultabo i deo tesu meo | i deo | nō i mō. Unde ps. lxxvi. Renuit ꝓsolari aīa mea: memoꝛ fui dei z delectatus sum | salutari meo | qz ē filius meus ꝝprius ꝑ generatōem: z saluatoꝛ meus ꝑ suā passionē.

uit i domū zacharie z salutauit elysabeth. Et factū ē vt audiuit salutatiōz marie elysabeth: exultauit ifās i vtero ei⁹: z repleta ē spūsctō elysabeth: z exclamauit voce magꝝ z dixit: bñdicta tu inter mlieres: z bñdict⁹ fruct⁹ vētriz tui. Et vñ mihi ℔ vt mr dñi mei vēiat ad me: ecce enī vt facta ē vox salutatōis tue i auribꝫ meis: exultauit i gaudio ifās i vtero meo. z btā q̄ credidisti q̄m ꝑficiēt i te q̄ dicta sūt tibi a dño. et ait maria: Magnificat aīa mea dñm: et exultauit spūs me⁹ i deo salutari meo

¶ In die s. petri apli. ſm Mat. xvi.

i Illo tpe. Uenit Jesus i ptes cesaree philippi: z interrogabat discipulos suos dicens: Quē dicūt homines esse filiuz hominis? At illi

Enit iesus i ptes Mat. xvi. Hystoꝛia ista facta ē anno christi v xxxij. iij. kal. augusti: feria. iiij. luna. xij. indictiōe. v. Ante initiū huj⁹ euā. dixit iesus dis. su. Cauete a fer. phariseoꝝ z saduceoꝝ. At illi cogitauerūt ink se dī. qz pa. nō ac. Sciēs aūtez iesus dixit: Qu d

Universidad de Deusto
Biblioteca

cogitatz int vos modice fidei qz pāces nō hēz: nōdū itelligitz neqz recoz
dami. v. panū z. v. miliū hoim: z q̄t cophinos sūpsistz. Neqz. vij. panū
z q̄truoz miliū hoim z q̄t sportas sūpsistz: q̄re nō itelligitz: qz nō de pa
ne dixi vob. Cauete a fermēto phariseoz z saduceoz. Tūc itellexēr qz
nō dixerat cauēdū a fermēto panū: sz a doctna phariseoz z saduceoz.
Tūc statī seq̄t euā. hodi. ¶ Vēit ihs i ptes cesa. phi. ¶ly. cesarea philip
pi ē ciuitas i fmis iu
dee: quā Philippꝰ fr he
rodis inouauit z reedi
ficauit q̄ antiq̄ꝰ dicta ē
lachis: z postea dan a
filijs ipsiꝰ eā occupāti
bꝰ: vt pz Judicū. xviij
sed postmodū noiauit
eā cesareā i honoꝛē tyꝫ
berij cesaris: q̄ dedit ei
q̄rtā ptē regni: vt dicit
Josephꝰ. Dī etiā cesa
rea philippi ad dīnam
alteriꝰ cesaree: q̄ dī cesa
rea palestine: vbi coꝛne
liꝰ cēturio mānsit: vt pz
Act. x. ¶ Inꝛogabat discipulos suos ¶ly. nō ignoꝛās q̄d crederēt vel q̄d
rūderēt: sz vt eoꝝ fideli ꝓfessiōe q̄uenienꝰ solidarēt i fide. quē dicūt ho
mies ee fi. bo. ¶ly. i. turbe vulgares: z qz ō ipso erāt varie opiniões i po
pulo: nō seq̄t. ¶ At illi dixēr: alij iohēz ba. ¶ꝛe opiniōis fuit herodes z sui
seq̄ces: vt pz Mat. xiiij. Audiuit herodes famā ihesu: z ait puerꝫ suis: h
ē iohēs bapt. ipse surrexit a mortuis: z iō ꝙtutes opant i eo. ¶ alij ā be
lyā. ¶ ppt zelū charitatis. ¶ alij ꝛo hieremiā ¶ ppt patiaz i aduerꝫ. ¶
aut vnū exꝓphetꝫ. ¶ s. belyseū ppt excellētiā sapie. ¶ Dicit ill' ihesus: vos aūt quē me
ē dicitis ¶ly. q. d. si alij errāt opinādo ō me falsa: vos tū nō debetis er
rare q̄ rādu mecū fuistis: z meā doctnā freq̄nt audiuistz z miracula tā
ta vidistis. ¶ Rūdēs simō petrꝰ dixit ¶ly. petrꝰ tāq̄ ꝓncipal' int alios ꝓ se
z ꝓ alijs dedit rnsū. tu es xp̄s. q̄ō int̄ꝓtat vnctꝰ: z sic ꝓfitet eꝰ hūanitatē
filiꝰ dei ¶ s. natural' nō adoptiuꝰ sic alij: z ꝓ ꝓseq̄ns eiusdē nature cū
deo dīe: z sic ꝓfitet veritatē diuie nature z hūane i eodē suppositio. ¶ vi
ui. ¶ addit ad dīaz illoꝝ q̄ colebāt tāq̄ dij a gētilib⁹: vt iupit: herculeꝫ
z ꝓsilles. ¶ Rūdēs aūt iesus dixit ei: Beatꝰ es simō bariona. ¶. i. filiꝰ iohā
nis. Vñ Hiero. dicit q̄ deberet dici bar iohāna. Bar enī idē ē q̄ filiꝰ:
iohāna q̄si filiꝰ iohānis: iuxta illud Jo. xx. Simon iohānis diligis me
plꝰ his: sz sept̄oꝝ vicio depuatū ē. Dī aūt hic: btūs es simō bariona: qz
scz ꝓfessio vere fidei ducit ad btitudinē. ¶ qz caroz sāguis nō reuelauit ti
bi ¶ly. i. hō mortalis nō docuit te istā ꝓfitatē. ¶ sz pr̄ meꝰ. ¶ z p ꝓseq̄nēs to
ta trinitas: qz idiuisa sūt opa trinitatis. ¶ z ego dico tibi: qz tu es petrꝰ ¶

¶ly. i. ꝓfessoꝛ vere petre q̄ ē xp̄s. ¶ z sup hāc pe. ¶ quā confessus es. i. sup
xp̄m. ¶ edificabo ec. m. z poꝛ. inferi. ¶. i. psecutiões tyrānoꝝ z isultꝰ tēta
tões spirituū imū doꝝ. ¶ nō ꝓualebūt aduersus eā. ¶ a vera fide subuertē
do. ¶ z tibi dabo claues regni celoꝝ. ¶ly. iste claues nō sūt materiales sz po
testas spūalis q̄ duplex ē. Una ē ptās spūalis discernēdi petīm a nō petō
sic i veteri lege sacerdotes iudicabāt int lepꝛā z nō lepꝛā. Alia claus est
ptās admittēdi ad re
gnū vel excludēdi fm
veꝝ iudiciū ꝓbabituz:
qz debēt imō excludi z
digni recipi. ¶ z q̄cūq̄z
liga. ¶ Goꝛ. claue nō er
rāte. ¶ sup terrā ¶ly. s. cū
debito vsu clauiū. ¶ erit
li. z i ce. z q̄cunq̄z sol.
sup trāz erit so. z i ce. ¶
id ē deus illud appꝛo
bat in celis.

gni celoꝝ. et q̄cūq̄z ligaueꝛ sup trā
erit ligatū z i celis: z q̄cūq̄z solueris
sup terrā erit solutū z i celis.

¶ In festo sancte Margarethe.

Ail. t. d. i. d. s. gabolā hāc Sil'
ē re. ce. the. absc̄ō. z̄. Vocauan.
cū sua postilla q̄re ifra i cōi sc̄oꝝ de
ꝓfib⁹.

¶ In festo s. marie magda
lene. Euāge. fm Lucā. vij.

In illo t. Rogabat Jhm
q̄dā phariseus vt
māducaret cū illo. Et ingressꝰ domuz
pharisei discubuit. Et ecce mlier q̄ e
rat i ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ ihs
accubuit i domo pharisei: attulit ala
bastꝝ vngēti. z stans retro secꝰ pedes
eiꝰ lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ z
capill' capitis sui rgebat. z osculabat
pedes eiꝰ z vngento vngebat. Uidēs
āt phariseꝰ q̄ vocauerat ipm. ait intra

Ogabat Jhm
r q̄dā phariseus
Lu. vij. Mar.
xxvi. Mar. xiiij Jo. xij
Hysto. bꝰ euā. facta est
ānno xp̄i. xi. ij. idꝰ decē
bris. feria. vi. luna. xiiij
idꝰ. iij. Añ ītruz illius
euā. scribit s. lu. i eo. c.
q̄ xp̄s dixit phariseis z
scribꝰ: Uenit ei iohā. ba
pti. neqz māducās paꝛ
nē neqz bibēs vinū z di
citis demoniū hz: vēit
filiꝰ hois māducās z bi
bēs: z dicitz ecce hō vo
roꝝ z bibēs vinū: amicꝰ publicāoꝝ z petoꝝ. Et tūc seq̄t euā. ho. ¶ Ro
gabat iesū q̄dā phariseꝰ vt mā. cū illo: z ingressus do. pha. disc. ¶ly. legit
aūt xp̄m māducasse cū petōibꝰ vt eos ad pniaz iducerꝫ: vt pz Mat. ix
Jtē cū amicꝫ z familiaribꝰ vt eoꝝ deuotōꝝ augmētaret: vt ōz Jo. xi. de
martha z maria magō. Jtē cū cogtis paupib⁹ vt eoꝝ iopiā supplereꝛ:
vt hz Jo. ij. ō nuptijs: vbi deficiēte vino xp̄s aquā ꝓuertit i vinū. Jtez
cū phariseis supdictib⁹ vt eoꝝ supbiā ꝓfutaret: put hic hz: vt videbit i
pseq̄ndo. ¶ ecce mulier. ¶ Goꝛ. s. maria magō. sz nō noiat hic: qz adhuc
erat i statu culpe fm opiniōz hoim. ¶ q̄ erat i ciuitate. ¶ly. vbi multi hoiꝫ
sūt. z q̄ ꝓuincit q̄ multos attraxerat ad petīm. ¶ peccatrix. ¶ly. sz iam de

Universidad de Deusto
Biblioteca

petis plene ꝛ pfecte ꝓtrita⁊ vt cognit q ihs ⁊ i.saluator ⁊ accubuiſſ in domo phariſei attulit ⁊ ſtari⁊ alabaſtꝝ vngenti ⁊ i. vas alabaſtꝝ vngento plenū⁊ ſtās retro ⁊ iy. qz ꝓ pecudia ſui peti nō audebat ſe añ pōere ⁊ lachrymis ce. ri. pe. ei⁹ ⁊ iy. ex qb⁹ pz magnitudo ꝓtritōis: exq̄ tm fleuit q̄ potuit lauare pedes vni⁹ bois nudis pedib⁹ icedēt⁊ ꝛ ca. ca. ſui ter. ⁊ iy. qb⁹ añ ad ꝓpoſitioz vulr ei⁹ abuſa fuerat⁊ ꝛ oſcu. pe. ei⁹ ⁊ vt totū deo ſuiret i pnia q̄cd ex ſe deū ꝓtemperit i culpa ſm q̄ dicit Gze⁊ ꝛ vngēto vn. ⁊ iy. ad refrigeriū caloris ꝛ mitigatōnē doloꝛ ex laboꝛe itineris. Vnde Gze. Vngēti q̄ ſibi turpit exhibuerat ꝗ tā deo laudabilit offerebat⁊ Videſ añt pharı. ⁊ Goz. ad p̄ dictā mulierē plozātez nec ꝓpatiēſ⁊ ait itra ſe⁊ ſcz occulte ꝓ hoſpitē ſuum murmurando⁊ dicēs: hic ſi ꝓpha eēt⁊ verus ſciēs occulta⁊ ſcirz vtiqz q̄ ꝛ q̄lis eſt mu. q̄ tā. eū⁊ Goz. q̄ in pſona ꝛ q̄lis i vita⁊ qz pec. ē⁊ ꝛ nō ſe tāgi pmitter deberet ab eo⁊ ꝛ rñdēs ie ſus⁊ Goz. ſ. cogitatiōi ei⁹ q̄ ſoli deo nota ē: i q̄ oſtēdit ſe pl⁹ q̄ ꝓphaz. vñ ps. 93 Dñs ſcit cogita. hoim⁊ dixit ſimō hēo tibi aliq̄d dicere: at ille ait: mgr dic: Duo debi. erāt cui. fe.⁊ Goz. ſenſus ſtal⁹ plan⁹ ē. Miſtice feneratoꝛ iſte deū ſcat q̄ ꝓ culpa mentanea penā eternaz exigit: ꝛ ꝓ donis gr̄aꝝ exigit meritū bonoꝝ opm⁊ Duo debito.⁊ Goz. duo ſtal⁹ pcētoꝝ⁊ erāt cui. fene.⁊ i. deo⁊ vn⁹ debat dena. 500. ⁊ alⁱ 50 ſ. q̄ pl⁹ peccauerat⁊ nō habētib⁹ illⁱ vñ redderēt⁊ qz null⁹ pcētoꝝ a debitis pōt absolui ꝓpꝛijs viribꝫ absq̄ gr̄a: vt pz Jo. xv. ſine me nihil poteſtz facere⁊ donauit vtriqz⁊ i. ꝺdonauit⁊ q̄s ḡeū pl⁹ diligit: rñdens ſimō dixit: eſtio qz is cui pl⁹ donauit⁊ i. ꝺdonauit relaxādo⁊ at ille dixit recte iudicaſti⁊ qz ſic dicit Gze. Cū creſcūt dona creſcūt ꝛ rōes donoꝝ⁊ ꝛ uerſus ad mulierē⁊ Goz. ꝓ miſcōiaz: de⁹ eīm a pcētib⁹ auertit facie ſuā: ſm illō Deut. 32. abſcōdat faciē meā ab eis: ſz ad penitēres ſe cōuertit: vt pz Zacha. i. ꝙuertimi ad me ꝛ ego ꝙuertar ad vos⁊ dixit ſimōi: vides hāc mu. itra. i do. tuā aquā pe. me. nō de.⁊ iy. q̄ tū erāt feſſi ſe dicēs: ħ ſi eēt ꝓpha ſciret vtiqz q̄ ꝛ q̄lis ē mulier q̄ tāgit eū qz peccatrix ē. ꝛ rñdēs ihs dixit ad illū Simō hēo tibi aliq̄d dicere. at ille ait. Mgr dic. Duo debitoꝛes erāt cuidā feneratori. vn⁹ debat denarios q̄ngētos ꝛ alⁱ q̄n q̄gita. nō hñtib⁹ illⁱ vñ redderēt donauit vtriqz. q̄s ḡ eū pl⁹ diligit? Rñdēs ſimō dixit. eſtio qz is cui pl⁹ donauit. At ille dixit. recte iudicaſti. Et ꝙuerſ⁹ ad mlierē dixit ſimōi Vides hāc mulierē. itrauī i domū tuā. aquā pedib⁹ meis ñ dediſti. ħ ät lacrimis rigauit pedes meos ꝛ capilli ſuis tſit. oſculū mihi ñ dediſti. ħ ät exq̄ itrauī ñ ceſſauit oſculari pedes meos. oleo caput meū ñ vnxiſti ħ ät vngēto vnxit pedes meos. ꝓpter qō dico tibi remittunt ei pcā multa qm dilexit mlt̄ū. cui ät min⁹ dimittit min⁹ diligit. Dixit ät ad illā. remittūt tibi pcā tua. ꝛ ceperūt q̄ ſil accūbebāt dicere itra ſe. q̄s ē ħ q̄ eti az pcā dimittit? Dixit ät ad mlierē. Fides tua te ſaluā fecit. vade i pace.

¶ In feſto ſ. Jacobi. ſm Mat. xx.

Nil. t. Acceſſit ad ihm mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs ſuis adorās ꝛ petēs aliq̄d ab eo. qui dixit ei. q̄d vis? ait illi. dic vt ſe

dolētes ex laboꝛe itineriſ ꝛ lutoſi ſeu puluerizati eo q̄ ſine calceamēt̄is ire debāt⁊ hec ät lachrimis riga. pe. me. ꝛ capil. ſuis terſit: oſculū mihi nō dediſti⁊ iy. q̄ ē amicicie ſignū⁊ hec añt exq̄ itra. nō ceſſa. oſcu. pe. me.⁊ q. d. nō ſolū vnū oſculū dedit mihi ſz multiplex⁊ oleo caput meū nō vnxiſti: hec añt vngēto rē⁊ Goz. q̄ ſolet fieri i ſignū lericie ⁊ hilaritatiſ ſm illud ps. xliij. vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo rē. ⁊ ꝓpter qō dico tibi remittūtur ei pcā multa⁊ ſcz mulieri penitēti ⁊ q̄m dilexit multū. i. Petri. iij. Charitas operit multitudinē pcōrum: vt pz Pꝛouerb. x. Vniuerſa delicta operit charitas.⁊ cui añt minus dimittit minus diligit⁊ iy. Remiſſio ei culpe aut nulla ē aut tota ſimul. Sed remiſſio pene fit ꝓ partes et nō tota ſimul de cōmuni curſu: licet aliquādo fiat tota ſimul ꝓpter feruoꝛes penitētū ꝛ ex liberalitate dei: ꝛ hoc fuit in ꝓpoſito i hac mulierē: ideo ſequit⁊ dixit ät ad illā: re. tibi pec. tua⁊ iy. nō ſolum quātū ad culpā: ſed etiā quātū ad penā ex vehementi amoꝛe dei ꝛ doꝛoꝛe peccati ꝓteriti. Goz. ꝛ ponit hic ꝑſens ꝓ ꝓterito⁊ remittunt⁊ i. remiſſa ſunt⁊ ꝛ ceperūt q̄ ſimul accūbebāt dicere itra ſe: Quis ē hic q̄ etiā pcā dimittit⁊ iy. hoc dicebāt: qz videbāt tm̄ humanitatē exterius apparentē: ſed ignoꝛabāt deitatē interius latentez qui pcā pōt dimittere⁊ Dixit añt ad mulierē: fides tua⁊ Goz. i. fides tibi a deo iuſa⁊ ſaluā te fecit⁊ Unde Beda: Fides tua te ſaluā fecit: qz quod petijt poſſe ſe accipe nō dubitauit⁊ vade i pace⁊ Goz. i. i quiete ꝛ ceſſatōne a vicijs: vt pz Roma. v. Juſtificati ex fide pacē habeamus.

a Acceſſit ad ieſum mr̄ filioꝝ zebedei rē. Mat. xx. Mar. x. Lu. xviij. Hyſtoꝛia huiⁿ euā. facta eſt anno xp̄i. xxxij. xvij. kal. aplis feria quarta: luna. vi. indictiōe. vi. Ante mutū illiⁿ euāgelij ſcribit ſanctus Matheus in eodē ca. Aſcendēs ieſus hieroſolymā aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ꝛ ait illis: Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā: ꝛ filⁱ⁹ homis tradet̄ ꝓncipib⁹ ſacerdotū ꝛ ſcribis: ꝛ ꝺdēnabūt eum morte: ꝛ tradēt eū gētib⁹ ad illudendū et flagellādū ꝛ crucifigendum: et tercia die reſurget. Tūc ſtatim ſequit euā. hodiernū⁊ Acceſſit ad ieſū⁊ iy. ipſi iudei eſtimabāt xp̄m ꝓ ꝓphas ꝓmiſſū regnaturꝝ tpaliter i Iſrl̄m qz ſcripturas de regno xp̄i coꝛporaliter intelligebāt. ꝛ iō regnū ḡlatum a

Universidad de Deusto
Biblioteca

ludeis p romãos credebãt sibi restituẽdũ p xp̃z: ꝓpt̃qͦ dicebãt xp̃o act. i. Dñe si ĩ tpe h̃ restitues reg. isr. tc̃. z h̃ Jacob z iob. filij zebedei z mr̃ co rũ audiẽtes xp̃m p̃ morte ꝛcia die resurrectuꝝ credidideꝛt ipm imedia te p̃ resurrectoz regnuꝝ ĩ hurm tpalit: z io cupiẽtes ei ee collaterales p̃ ce terꝛ: qz erãt ei coglti: ifozmaueꝛt mrez suã ó petitõe seqnti: z h̃ e qͦ h̃ oz tũc audita resurrectõe xp̃i futura accessit ad ipm mr̃ fi. ze. cũ tc̃ ly. nõ

eiñ p̃mo petit ĩ spali z deꝛmiate ſz tm̃ ĩ gnali vtꝛcessiõe facta ĩ gnali p̃mo min̄ postea possz sibi denegare ĩ spali q̃ dixit ei qd vis ly. nõ q rit vt isci: ſz vt petitio sua ꝓuenieñ ostẽdat ir rõnabil Ait illi: dicvt sedeãt hi duo filij tc̃. ly. i. sint nbi collaterales et maiozes ĩ regno tuo p̃te: qͦ qd regnũ credebãt tpale vt dictũ e: nõ e mitz si talia apli credebãt z appetebãt q̃ adhuc carnales erãt et nõduz illumiati pfecte nec ꝓfirmati p gratiaz spũsci Rñdes ãt ihs dixit: neſci. qd pe. ly. rñdit filijs z nõ mr̃i: qz sciebat eã missã a filijs z ifozmatã ó petitõe fa ciẽda p eis potestz bibere calicẽ quẽ ego bi. sũ ly. i. sustinere mortẽ ig nominiosaz z crudelẽ quã ego passur sũ: z p quã debeo vẽire nõ ad re gnũ tpale vt creditz ſz eternũ dicũt ei possum ly. loquũt sic inexpti p pte fragilitatz: qͦ patuit p effectũ: qz i passiõe xp̃i fugeꝛt p tioze mortz Ait illi: calicẽ qdẽ meũ bibetis j. i. passiões p me sustiebitz. ly. qz Jaco bus xp̃f xp̃m ab Herode occisus e: vt hz Act. xij. z Johes i dolũ fer uẽtis oleũ xp̃ter xp̃m missus e. Insup fuit etiã missus i exiliũ xp̃f xp̃m: z sic patuit q̃ habuit ꝓmptã volũtatẽ mortẽdi xp̃ter xp̃m sedere autẽ ad dexteꝛã meã vel sinistrã nõ e meũ dare vobis ly. i illo statu i q̃ estis id e nõdũ humiliatz z carnalib sed quib paratũ e a p̃te meo ly. vere humilibus z spũalia sapientibus. Postilla.

deãt hi duo filij meivn̄ ad dexteꝛaz tu azz alt̄ ad sinistrã tuã ĩ regno tuo Rñ dẽs ãt ihs dixit: nescitz q̃d petatz: po testz bibere calicẽ quẽ ego bibitur sũ. Dicũt ei: possum. Ait illi: calicẽ qdẽ meũ bibetz: sedere aũt ad dexteꝛaz meã vl sinistrã ñ e meũ dare vobis: sz q̃b patũ e a p̃te meo ¶Ad vicula petri Act. x. Venit ihs ĩ ptes cesaree philippi. h̃ cuã. cuz sua postilla gr̃e añ ĩ festo Petri z pauli apl̃oz.

¶In inuẽtiõe s. stephãi. fm Mat. v.

Illo tpe: Dixit ihs dis cipulis suis Vos estis sal terre. q̃si sal euanue rit in quo salietur? Ad nihilum valet vltra nisi vt mittatur foras z cõcul

Mat. ĩ co. c. q̃ xp̃s dixit discipul̃ suis: Vr̃i estis cuz voꝝ maledicti ꝛ boies: z pſecuti vos fuerit z dixerit oẽ malũ aduersus vos mẽ. ꝓpt̃ me. gau. z exul. qm̃ mer. co. ẽi ee. tũc seq̃t euã. ho. vos estz sal tre ly. si cut ei sale ꝛdiũt oia cibaria: ita discretõe platoꝝ debẽt dirigi z ordiari oia facta subditoꝝ q̃ si sal euanuerit i. si discretõ i platz defecerit i q̃ saliet ly. q. d. i nullo opa subditoꝝ ꝛdiẽt seu dirigẽt ad nihi. va. yl. nisi vt mittat foras z ꝛcul

cet ab hoib Vos estis lux mũi. Nõ pt ciuitas abscõdi supꝑ montẽ posita. neꝝ accẽdũt lucernã z ponũt eã sub modio: sz sup cãdelabꝝ vt luceat oib q̃ i domo sũt. Sic luceat lux vr̃a coꝛã hoib vt videãt opa vr̃a bõa: z gl̃i ficẽt p̃z vr̃m q̃ i celis est. Nolite pu tare qm̃ veni soluere legẽ aut ꝓphas nõ vẽi soluere sz adiplere. Amẽ q̃ppe dico vobis donec trãseat celũ z tra ita vnũ aut vn̄ apex nõ pteribit a le ge donec oia fiãt. Qui ḡ soluerit vnũ ó mãdatz istz z docuerit sic hoies mi m̄ vocabit ĩ regno celoꝝ: q̃ ãt fecerit cet ab hoib Vos estis lux mũi. Nõ pt ciuitas abscõdi supꝑ montẽ posita. neꝝ accẽdũt lucernã z ponũt eã sub modio: sz sup cãdelabꝝ vt luceat oib q̃ i domo sũt. Sic luceat lux vr̃a coꝛã hoib vt videãt opa vr̃a bõa: z gl̃i ficẽt p̃z vr̃m q̃ i celis est. Nolite pu tare qm̃ veni soluere legẽ aut ꝓphas nõ vẽi soluere sz adiplere. Amẽ q̃ppe dico vobis donec trãseat celũ z tra ita vnũ aut vn̄ apex nõ pteribit a le ge donec oia fiãt. Qui ḡ soluerit vnũ ó mãdatz istz z docuerit sic hoies mi m̄ vocabit ĩ regno celoꝝ: q̃ ãt fecerit vt mittat foras z ꝛcul cet ab hoib ly. qz tal dz repelli a p̃latõe ne officiũ p̃latoꝝ ĩspe ctu hoim reddat vile. vos estis lux mũi sic eiñ lux ẽ manifestatiua oib coloꝝ: sic p̃lati p intelligẽtiã sacre scpture debẽt ex officio noti ficare alijs oia opa vir tutũ: i. eꝛ signũ poꝛtant mitrã ĩ capite i q̃ sunt duo coꝛnua: qz debent scire duo testam̃ta nõ pt ciuitas abscõdi supꝑ mõtẽ posita ly. qz bo n̄ plat̄i pſecutõe nõ dz se abscõdere: sz ad defẽ siõz gregis se patũ ostẽ dere neꝝ accẽdũt Goz. lumie scie lucernã ł. i. platũ. Unde ps. cxxxi Parãui lucernã xp̃o meo z ponũt eã sub modio Goz. vt celeꝛ luxp̃i ſatis timoꝛe pſecutoꝛis imineꝛis vl pusillanimitate coꝛdis sz sup cãde labꝝ vt luceat oib q̃ i domo sũt. i. i mõdo sunt gnaliter sic luceat lux vr̃a coꝛã hoib vt videãt opa vr̃a bona z glo. p̃z vr̃m q̃ i celis ẽ ly. qz nõ debetis de h̃ xp̃ã gloriã querere: sz gloriã dei z edificatiõz xp̃i. Nolite putare qm̃ veni soluere legẽ aut ꝓpheras: nõ veni soluere sz ad ꝑplere Goz. tota ꝓtinẽtiã veteris testam̃ti xp̃s hic ꝓpbẽdit. i. duob. s. i lege z ꝓphetia. Lex eiñ erat i declinãdo malũ: ꝓphetia aũt ꝓfaciẽdo bo nũ: z illa duo chriſt̄ porissime impleuit Amẽ quippe dico vobis: do nec trãseat celũ z terra Goz. i. mutanꝫ elemẽta ab hac mutabili forma i immutabilẽ. s. anteq̃z finiat̄ iste mũd̄ tota vnũ Jota ẽ mima lr̃a in ter alias z vno ductu fit aut vn̄ apex Apex est pticula lr̃e q̃ ponit̄ in summitate lr̃e ad distinctiõz. Et fm h̃ exponit Aug. q̃ mimũ ꝛceptũ nec mimi ꝑcepti pticula nõ pteribit a lege donec oia fiãt Goz. i. nõ remanebit q̃n impleãt̄ suo tpe Qui ḡ soluerit vnũ de mãdatis istz mi mis Goz. i. ó mãdatis decalogi: que dicunt mima. qz ad vitã ineipiẽ tiũ ptinentia z docuerit sic hoies Goz. sic soluere hoies sic ipse solui

Postilla.

Os estis sal terre Matth. v. Marci. ix. Luce. xiiij. Hystoria v huius euangelij facta est anno christi. xxxi. ij. ad̄ Julij: feria. v. luna. xvi. indicõe. uij. Ante initiũ illius euãgelij scribit sanctus

Universidad de Deusto
Biblioteca

mūs vocabit ⁊ Goz.i. vilissim⁹ reputabit ab his q̄ st⁊ i reg̃ce. Qui ãt recepit ⁊ docuerit hic mag. voca. i reg. celoz ⁊ Goz. ꝙ acceptiõz aureole.

Intrauit ihesus i q̄dã castellũ ⁊ Lu. x. Hystoria hui⁹ euã. facta ẽ anno xp̃i. xxxi. iiij. nonas decẽbris: feria. iij. luna. ix. indicõe. iiij

Ante imitiũ illi⁹ euã. scribit s. Lu. i eo. ca. ꝙ septuagintaduo discipuli q̄s xp̃s misit ad p̃dicãdũ reuersi sunt ad xp̃m cũ gaudio dicẽtes Dñe etiã demõia subiecta sunt nobis i noie tuo. Et ait illis: Ecce dedi vobis ptãtẽ calcãdi super serpẽtes ⁊ scorpiones: ⁊ sup oẽs virtutes inimici: ⁊ nihil nocebit vobis: verũtñ i hoc nolite gaudere qz spũs vobis subiiciunt: gaudete aũt ꝙ noia vra scripta sunt i celis. Tũc sequitur euã. hodi ⁊ Intrauit ihs in q̄dã castellũ ⁊ iy. i. i bethania ⁊ mulier q̄dã Martha noie excepit illũ in domuz suã ⁊ iy. ad illã domũ xp̃s frequẽter diuertebat ⁊ secure: tũ ꝓpter deuotõz ibi habitantiũ: tuz qz plura bñficia ei ꝓtulerat: qz ipsaz martha a pfluuio sanguis sanauerat ꝑm Amb. et mariã a. vij. demõijs liberauit ⁊ ei oia petã dimiserat ⁊ huic erat sororꝛ noie maria: q̄ etiã sedẽs secꝰ pedes dñi audiebat ꝓbũ illi⁹ ⁊ iy. intẽta opib⁹ vite ꝓtemplatiue ⁊ martha ãt sat. circa fre. mi. ⁊ cz occupata i opib⁹ vite actiue actiue ⁊ q̄ stetit ⁊ iy. q̄si fessa laboze misteriꝝ discurrẽdo p domũ vt xp̃us ⁊ eꝰ discipuli cẽnt ꝓuenienter receptꝛ refecti ⁊ et ait: Domie nõ ẽ tibi cure ꝙ sororꝛ mea reliqt me solã mistrare ⁊ iy. q̄ñes ỏ ociositate sororꝛ sue: ⁊ xp̃i negligẽtia h̃ pmittẽte ⁊ Et rñdẽs dixit illi dñs ⁊ excusãdo mariã. Inuenit ãt maria ꝑm iv. accusata tripliciter. Pzio a phariseo ỏ temeritate: eo ꝙ xp̃z tetigit recũbẽtẽ: vt pz Lu. vij. Scõo a sororẽ ỏ ociositate: vt habeꝯ hic Tercio a Juda ỏ pdigalitate: eo ꝙ p̃ciosuz vnguẽtũ effudit ⁊ pedes ieiu vnxit: vt hz Jo. xij. ⁊ maria patiẽter tacuit: ⁊ sp eã xp̃s excusauit: primo ostẽdẽs phariseo ꝙ factũ marie nõ erat temeritatis ⁊ ꝓtinus ꝛ docuerit h̃ magn⁹ vocabit i regno celoꝝ.

¶ In festo sci Laurẽtij.

Hil. t. d. i. d. s. Amen amẽ dico vobis: nisi granũ frumẽti cadẽs i terra rẽ. Hoc euã. cũ postilla q̄re infra in cõi sctoꝝ de vno martyre.

¶ In festo assumptõis Marie Euã gelium ꝑm Lucam. x.

In Hil. tpe: Intrauit ihs ĩ q̄dã castellũ ⁊ mulier q̄daz martha noie excepit illũ ĩdomũ suã: ⁊ huic erat sororꝛ noie maria: q̄ etiã sedẽs secꝰ pedes dñi audiebat ꝓbũ illi⁹. Martha aũt satagebat circa frequẽs misteriũ. Que stetit ⁊ ait: Dñe nõ ẽ tibi cure ꝙ sororꝛ mea reliquit me solã mistrare: dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs Martha martha sollicita es ⁊ turbaris erga plũma. Porro vnũ ẽ necessariũ. Maria optimã ptẽ elegit q̄ ñ auferet ab ea.

¶ In die s. bartholomei

Hillo tpe. d. i. d. s. Hoc est pceptũ meũ rẽ. Hoc euã. cũ postilla quere infra in cõi apostoloꝝ.

¶ In festo exaltatõis sancte crucis Euangelium ꝑm Johannẽ. xij.

In Hil. t. d. i. turbis iudeoꝝ. Nũc iudiciũ ẽ mũdi nũc pncepS huiꝰ mũdi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra oĩa trahã ad meipm: hoc aũt dicebat significãs q̄ morte eẽt moriturus. Rñdit ei turba: Nos audiuimꝰ ex lege: qz xp̃s manet ĩ eternũ: ⁊ quõ tu dicis oꝛtz exaltari filiũ hoĩs? q̄s ẽ iste filius hoĩs? Scõo ostẽdit sorori ꝙ sessio marie nõ erat ociosa: ⁊ meliozibꝰ actib⁹ applicata. Tercio ostẽdit iudeis aliꝰ discipul⁹ ꝙ illa effusio vngẽti nõ erat pdigalitatis ⁊ pietatẽ di. Simile illã: bonũ ei⁹ op⁹ opata ẽ in me ⁊ Martha martha sollicita es ⁊ Glo. repertio ẽ signũ dilectiõis vel mouẽde intẽtois. s. vt audiret attẽtꝰ ⁊ turbaꝛ erga plũma ⁊ iy. qz opa vite actiue sollicitudinẽ ⁊ discretoz mẽtz igerit ⁊ porro vnũ ẽ necessariũ ⁊ iy. ipse deꝰ qui vnꝰ ẽ ⁊ p oi bꝰ q̄rẽdꝰ ⁊ maria op. ꝙ. elegit ⁊ Glo. nõ reprehẽdit ꝙs martha: qz ipsa bõa ẽ: ⁊ laudat ꝙs maria qz optia ⁊ q̄ nõ auferet ab ea ⁊ Goz. vita cõtẽplatiua icipit hz i futuro pficietur: qz ignis amoris q̄ hic ardere incipiet: cũ ipz quẽ amat viderit ampli⁹ ignescit i amoze. Actiua ỏo cũ coꝛpe deficit: qz i p̃tia celesti nemo esurietꝫ panez porriget: nec cetera opa miscẽde agz: qz ibi nõ erũt necessaria. Vñ Apoc. xix. Nõ esurient neq̄z sitiet ãpli⁹. Hic q̄rit q̄re h̃ euã. legit in festo btẽ ꝑgis cuz i nullo spectare videat ad ipaz Goz. rñdet ꝙ si nõ hystoꝛice tñ allegoꝛice ꝓuenit btẽ virgini. Ipsa eñ fuit castelliũ qõ intrauit filius dei: vbi manebãt due sorozes. s. vita actiua ⁊ vita ꝓtemplatiua Jtẽ queritꝝ q̄re poti⁹ legit i assũptõe q̄z i alio festo: cũ de assũptõe nõ facit mẽtõz. Respõ. ꝙ alia festa btẽ virgis spãlia habẽt euãgelia ꝓpria spãles rõnes. Istud aũt festũ nullũ hz spãle euãgeliũ: ⁊ iõ sororitũ est istud Vel etiã ꝓpter vltimã pricilã euãgelij que marie pcipue ꝓuenit: iõ legit de eius assumptione. s. Maria optimã partẽ elegit.

Jxit ihs turbis rẽ. Jo. xij. Hystoriã hui⁹ euãgelij dixit dñs ihs o anno eius. xxxiij. xij. kal. aplis: feria. iij. luna. xi. mdi. vi. Vñ initiũ illi⁹ euãgelij scribit sanct⁹ Job. in codẽ ca. ꝙ quidã gentiles ascenderunt in Hierusalem vt adorarent in die festo scz pasce. Hi accesserunt ad Philippum qui erat a bethsaida galylee: ⁊ rogabãt eum dicẽtes: Domine volumus Jesum videre. Venit Philipꝰ ⁊ dixit Andree. Andreas rursum ⁊ philippus dixerũt iesu. Ihs autem respondit

Universidad de Deusto
Biblioteca

eis dī. venit hora vt clarificet filiꝰ hois: tūc postmodū seqt̄ euā. ho. ꝙ dixit re. tur. iu. nūc iu. ē mōi ¶ Gor. s. i passiōe qñ xps a pilato iudicat̄ est. ¶ nūc pnceps hꝰ mōi eij. fo. ¶ ly. diabolꝰ ei hic dr pnceps hꝰ mōi. nō q̄ sit pnceps subē mōi: sz hoim mūdialit viuēciū inḡtū se ei subīciūt p pctz Dz aūt electꝰ diabolꝰ p passiōz xpi p quā apta ē porta ghie celestz Et sic diabolꝰ nō pōt nūc impedire scōs a psecutōe ghie sic faciebat añ passiōez xpi: cū pmittitur tērare homies ad exercitiū z meritū electoꝝ ¶ rego si exal. fuc. a tra ¶ Gor. p passiōz crucis ¶ oia tra hā ad meipm ſscz p fidēz dilectoz ¶ hoc aūt dixit significās q̄ mor. esset mo. ¶ Gor. qm̄ mortez crucis q̄ erat vilissima vt pz Sap. ij. Morte turpissima ꝺdēnemus eum ¶ Rūdit ei tur. nos au. ex le. qz xps ma. in et. ¶ Tho. credebāt em̄ q̄ messias purꝰ hō esset sz imortal. vñ mich. v. Egressus eiꝰ ab initio a diebꝰ eternitatis. Itē Dañ. vi. Ptās eiꝰ ptās eterna ¶ quō tu dicis. oportet exaltari filiū hois ¶ i. morī i cruce: qz si loqris de ipso. sequit̄ q̄ tu nō es xps q̄ manet i eternū: si aūt loqris ō alio dic nob quis ē iste filius hois ¶ Dixit ḡ eis ihs ¶ Tho. lz iā multa dixerī z multa miracula fecerim corā vob ¶ adhuc modicū lumē i vob ē ¶ Glo. qz creditz xpm mānere i eternū. sz nō creditz eū morituꝝ fm būanitatē ¶ ābulate ¶ ly. i cognitōe xpi pficite ¶ dū lucē habetis ¶ ly. s. me pītialit q̄ sū lux illuminās ꝓpria tē doctne z lumē grē ¶ vt nō vos tenebre ꝓpēdāt ¶ scz ignorātie z culpe ¶ z q̄ ambulat i tenebrīs nescit q̄ vadat ¶ ly. qz decliat a rectitudine vie ¶ dū lucē habetis credite i lucē ¶ Tho. p verā fidē ¶ vt filij lu. si ¶ i. ipsiꝰ dei qui ē vera z sempiterna lux. vt pz Eph. v. vt filij lucis ambulate.

Idit ihs hoiez Dat. ix. lu. v. Dar. v. Hysto. hoc euā. facta ē āno xpi. 31. v. idꝰ iunij. feria. ij. luna. x. indi. iij. Añ initiū illiꝰ euā. scribit s. Dar. i eo. c. q̄ xps sanauit paliticū q̄ fuit portatꝰ in lecto añ ipsū i ꝓspectu totiꝰ ppli. cui xps ait. Surge tolle lectū tuū z vade i domū tuā. Videtes āt turbe timuerūt z glificauerūt deū dī. qz vidimꝰ mirabilia hodie ¶ Et cū trāsisz inde ¶ i. ō galylea ¶ vidit ho. ¶ Gor. tā iturtu corporis q̄m mētz ¶ sedētē i teloneo ¶ ly. i q̄ sedebāt cāpsores. qō q̄ dē negociū vir aut nūq̄ exerceri pōt sine pctō vt dicit Grego. Vel fm Gor. locus in quo soluebant publica vectigalia ¶ matheū nōie ¶ Glo.

iste filiꝰ hois: dixit ḡ eis ihs: Adhuc modicū lumē i vobis ē: ambulate dū lucē habetis vt nō vos tenebre ꝓpre hēdāt. Et qui ambulat i tenebris nescit quo vadat. Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis sitis.

¶ Infesto Matthei apli z euāgeliste

Euāgeliū fm Matth. ix.

In tpe. Cū trāsiret Jesus vidit hoiem sedentē i teloneo Mattheū nōie: et ait illi: seqre me. Et surgēs secutꝰ ē eū: et

factū est discumbēte eo i domo: ecce multi publicani et pctōres veniētes discūbebāt cū Jesu z discipulis eius Et vidētes pharisei dicebāt discipulis eiꝰ: Quare cū publicanis et pctōribꝰ māducat magister vester? At Jesus audiēs ait: Nō ē opꝰ valētibꝰ medicus sed male habētibꝰ. Eūtes aūt discite quid ē: misericordiam volo et non sacrificiū. Nō em̄ veni vocare iustos sed peccatores.

ceteri euāgeliste ꝓpt verecūdiā nō appellāt eū nōie vulgato sed leui. Bi nomiꝰ em̄ fuit. Ip se matheꝰ ꝓpo se nōiat ꝓpt hūilitatez ¶ z ait illi sequere me ¶ Ly. matheū talibꝰ occupatū vocauit: vt ō gra dei nullꝰ desperet qz ¶ rūcūcz fuerit i vitiꝭ occupatꝰ ¶ z surgēs secutꝰ ē eū ¶ sine aliq̄ dilatōe: qz sicut potat mouere aerē exteriꝰ ꝓbo: ita etiā interiꝰ mentē ispirādo: sicut em̄ passiōi ꝓpinquꝰ illos q̄ ad ipm capiēdū venerāt solo verbo ꝓstrauit dī. Ego sum: vt hī Jo. xviij. Ita solo ꝓbo poterat ḡscunqz ad se trahere. Et in hꝭ appebat virtꝰ diuinitatiz i eo ¶ z factū ē discūbēte eo i domo ¶ vt dr Lu. v. Et fecit ei ꝓuiuiū magnū leui i domo sua ¶ ecce multi publicani z pctōres veniētes discūbebāt cū iesu ¶ ly. fuerāt em̄ socij matthei: z iō recedens ab eis volēs seq̄ xpz fecit eis ꝓuiuiū ¶ z videntes pharisei ¶ ly. pharisei i ꝓpo iudeoꝝ reputabant religiosi: vñ etiā i habitu q̄dāmō erāt distincti ab aliis: videtes igit̄ xpm cū publicanis z pctōribꝰ māducātē indigne ferebāt z murmurabāt ¶ dicebāt discipulis suis ¶ Gor. ꝙsuetudo detractoꝝ ē loq̄ de alio nō i facie eiꝰ. Vñ qñ discipuli eiꝰ videbāt eis peccare alloq̄bant mgr̄m vt pz Mat. xij. Abijt ihs sabbato p sata: discipuli āt eiꝰ esurientes cepērūt vellere spicas z māducare: pharisei āt videtes dixerūt ei: Ecce discipuli tui faciūt q̄d nō licet eis facere sabbatiz. Quādo ꝓpo videbāt eis mgr̄ peccare alloq̄bāt discipulos: vt h ¶ q̄re cū publicānis z pctōribꝰ māducat mgr̄ vr ¶ q. di. vos estz factui q̄ talē mgr̄m seq̄mi ¶ At ihs audiēs ¶ scz verba phariseoꝝ ¶ ait ¶ p se z discipulis ¶ nō ē opꝰ ¶ i. necessariū ¶ valētibꝰ ¶ i. sanis ¶ medicꝰ: sz male habētibꝰ ¶ Ly. videm̄ em̄ q̄ medicꝰ familiaris se dr hīe ad infirmū q̄ eo idiget q̄m ad sanū. Cū igit̄ xps sit verus medicꝰ aiaꝝ: vt dr i ps. cvi. Misit verbū suū z sanauit eos: iō familiaris se debuit hīe ad pctōres q̄ fuerūt infirmi spūali infirmitate. Scōo respōdet eis p auctē q̄ hī Os. vi ¶ Eūtes aūt discite q̄d ē: misericordiaz volo z nō sacrificiū ¶ Ly. q. d. si bāc scripturā ꝓsiderētis inuenietis me facere fm ipsam. Gor. Misericordiam volo p pctōre dimittōz: z nō sacrificiuz p holocaustoꝝ oblatōz. Prouer. xij. Facere misericordiaz z iudiciū magis placet deo q̄m victima ¶ nō em̄ veni vocare iustos ¶ Gor. s. ad pniaz ¶ sz pctōres ¶ supple veni vocare ad penitentiā vt corrigant.

a Cessērūt discipuli Matt. xviij. Mar. ix. Lu. ix. Hystoria hꝰ

Universidad de Deusto Biblioteca

ciãgelũ facta ẽ anno xp̃i.xxxij.vi.kal'.septẽbris:feria.v.luna.xij.indictiõe.v. Ante initiũ huj⁹ euan.scribit san. Matthеus ī p̃cedẽti ca. q̃ accesserũt qui didragmã accipiebãt ad Petr̃ z dixerũt: Magister vester nõ soluit didrachmã:ait:etiã. Et cũ intrasset domũ p̃uenit eũ ihesus dicẽs:Quid tibi videt Simõ:reges terre a quib⁹ accipiũt tributũ vel cẽsum:a filijs suis vel ab alienis. Et ille dixit ab alienis. Dixit illi ihesus Ergo liberi sũt filij: vt aũt nõ scãdalizem⁹ eos vade ad mare et mitte hamũ: z cũ piscẽ qui p̃mus ascenderit tolle: z apto ozẽ ei⁹ iuenies stater̃ illuz sumẽs da eis p̃ me z te. Et tũc sequitur euã. hodi. | Accesserũt discipuli ad ihm dicẽtes: quisputas maioz ẽ i regno celoz̃. Et aduocãs ihesus puulũ | Ly. sanctũ Marcialẽ qui postea a btõ Petro missus ī galyleã ibidez fidez catholicã deuote p̃dicauit lemonicẽsib⁹: | statuit eũ i medio eorũ | Ly. vt ab oĩib⁹ videret: z attẽte p̃sideret) z dixit: Ame dico vobis:nisi p̃uerti fueritis | Ly. ab elatõe. s. supbie z ambitõe maioritatis:q̃z Lu. ix. habetur q̃ intrauit in eis cogitatio q̃s eoz̃ eẽt maioz. Ergo xp̃s dixit eis | Nisi p̃uersi fueritis z efficiamĩ sicut puuli | .i. sicut humiles i vĩa reputatõe:q̃z puuli humiles sunt | nõ intrabitis in regnũ celoz̃ | Ly. de quo demones abiecti sunt p̃ supbiã. Et iõ oportet homies illuc venire p̃ viã p̃trariã:scz p̃ humilitatẽ sine qua nullus saluari potest:z ergo subdit xp̃s | Quicũq; ergo humiliauerit se sicut puulus iste hic maioz ẽ i regno celorũ | Ly. ille qui erit hic humilioz erit maioz i regno celoz̃: vt ptz Lu. xviij. Qui se hũiliat exaltabit | z qui suscepit p̃uulũ vnũ talẽ i nomie meo | Gozra. .i. p̃ter amorẽ meuz | me suscipit | Lyra: nã qui recipit p̃mũ p̃ter christũ dicit christũ recipe. Exemplũ huj⁹ habem⁹ i legẽda scti Martini: vbi dicit q̃ xp̃s se vestitum ostendit

¶ In festo sancti Michaelis archangeli. Euangeliũ ſm Matth̃. xviij.

In tpe: Accesserũt discipuli ad ihesum dicẽtes: Quisputas maioz ẽ in regno celoz̃? Et aduocãs ihesus puulũ statuit eũ ī medio eoz̃ z dixit Amẽ dico vobis:nisi p̃uersi fueritis z efficiamĩ sicut puuli nõ intrabitis in regnũ celoz̃. Quicũq; eĩm humiliauerit se sicut puulus iste hic maioz est ī regno celoz̃: z qui suscepit vnũ puulũ talẽ ī nomĩe meo me suscipit. Qui aũt scãdalizauerit vnũ de pusillis istis qui ī me credũt: expedit ei vt suspẽdatur mola asinaria in collo eius:et demergat ī pfundũ maris. Ue mundo ab scãdalis. Necesse ẽ eĩm vt veniant scãdala. Uerũtñ ve homĩ illi p̃ quem scãdalũ venit. Si autẽ man⁹ tua vel pes tu⁹ scãdalizat te: abscide eũ z p̃ĵce abs te: bonũ ẽ tibi ad vitã ingredi debilẽ vel claudũ q̃s duas manus vl̃ duos pedes habẽtẽ mitti ī ignẽ eternũ Et si ocul⁹ tu⁹ scãdalizat te eruе euz z p̃ĵce abs te. Bonũ ẽ tibi vnũ oculuz habentẽ in vitã eternã intrare q̃s duos oculos hñtẽ mitti ī gehẽnã ignis Uidete ne p̃tẽnatis vnũ ex his pusillis. Dico eĩm vobis q̃z angeli eorum semp̃ vident faciẽ patris mei qui in celis est.

¶ In festo sancti Luce euãgeliste.

Hil. tpe. d. i. d. s. Hec mãdo vobis vt diligatĩ iuicẽ. Si mũd⁹

illa parte clamidis quã btũs Martinus dederat paup̃i p̃ter christuz | Qui autẽ scãdalizauerit vnũ de pusillis istis | Lyra: scãdalizare aliquẽ est facere eum ruere in peccatũ mortale ex dicto vel facto malo. Et hoc est p̃prie inferre ei nocumentũ ex parte anime: quod est p̃tra charitatẽ p̃imi. Et ideo talis faciẽs aliũ simul ruere: si facit hoc ex intẽtiõe siue aduertẽtia semp̃ peccat mortaliter: etiã si dictũ vel factũ ex quo alius ruit nõ cẽt ō genere p̃cti mortalis: sicut dicẽs mẽdaciuz iocosum mulieri intentiõe p̃trahendi eam ad adulteriũ ẽ p̃ctũ mortale ex intẽtione finis: ergo dicit | Qui scãdalizauerit vnum | Goz. multo magis qui plures | de pusillis istis | .i. infirmis. Unde Hieronymus: Qui scãdalizat recte pusillus dicitur: quia qui magnus est: id est robustus in fide z charitate moueri nõ potest: vt patet Prouerbioz. xij. Non contristabit iustum quicquid ei acciderit | qui ī me credunt | Gozra. Magis est vitandum scandalum fidelium q̃s infidelium | expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius | Lyra: Euangelista loquitur ibi ad modum terre scz Palestinoz̃: in qua condemnati ad mortem ligato saxo ad collum p̃cipitabãtur in mare. Sensus est ergo | expedit ei | Ly. id est melius esset homini mori coz̃poraliter q̃s ex malo suo exemplo facere alium ruere in p̃ctum mortale: quia ex hoc meretur mortem eternam: que grauioz est morte coz̃pali | Ue mundo ab scandalis | id est mundanis hominibus qui nõ curant scandalizare p̃ximos: vt patet. i. Thozinth. viij. Si esca mea scandalizat p̃imũ meũ nõ mãducabo carnes in eternũ | Necesse est eĩm vt veniãt scãdala | Ly. nõ est necessitas absoluta sed tm̃ ex suppositõe. Si eĩm homines volũt viuere mundane vel carnaliter: id est in omnibus voluntatem suaz ad implere: necessario sequitur ad hoc scandalũ aliorum: quia nõ formidant p̃ximos scandalizare | Uerũtamen ve homĩ illi | id est cõminatio pene eterne sibi infligende | per quem scandaluz venit | actiue scz p̃imõ scãdalizãdo | Si autem manus tua vel pes tu⁹ scandalizat te |

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ly.i.tibi ē occasio ruine i pctiõ p tactũ inhonestũ vel p gressũ dissolutũ | abscide eũ z pjce abs te. Bonũ ē tibi ad vitã igredi debilẽ vel claudũ q̃z duas manꝰ vel duos pedes habẽtẽ mitti i ignẽ eternũ :et si oculꝰ tuꝰ scãdalizat te erue eũ z pjce abs te. Bonũ ē tibi vnũ oculũ habentẽ in vitã intrare q̃z duos oculos habẽtẽ mitti i gehẽnã ignis | Ly.nõ q̃ aliquod mẽbz sit amputãdũ ad vitãdũ pctiõ. Mẽbra em̃ corpis sunt a deo data: z iõ nõ est in prãte alicuiꝰ psone abscindere sibi mẽbrũ: sic nec seipm occidere: sed sp h̃ ē illicituz psone singulari nisi in casu quãdo. s. vnuz mẽbz ꝓpter sui corruptiõez ē i pcu lũ totiꝰ corpis: tũc licitũ ē sibi p se vel p aliuz vnũ mẽbrũ abscindere ne totũ corpꝰ peat: alꝫs nõ. Tũ qz p hoc nõ excludit ꝓcupiscẽtia interioz in qua viget pctiõ Tuz qz p aliã viã põt meliꝰ obuiare pctõ p rõnẽ. s. z p libez arbitriũ cohibẽdo mẽbz a pcti exercitio: z sic dz manꝰ abscindi inq̃tũ ꝓhibetur ab illicito tactu :et pes qñ ꝓhibet ab illicito gressu :z ista abscisio ē meritoziaz laudabilis: nõ aũt illa q̃ esset p mẽbroz ꝓuatõez | videre ne cõtẽnatis vnuz ex pusillis istis | Lyra qz quãtumcunq̃ bõ sit paruus in hoc mundo: tamẽ habet angeluz sibi assignatũ a deo ad sui custodiã: z ideo si homines minimi sic a deo honorank: multo fortius sunt a nobis honorandi: ideo subdit christus | Dico em̃ vobis: qz angeli eoruz | sez assignati ipsis | semp vidẽt faciem patris mei | Ly. quia quantumcunq̃ mittank ad tempalia rex administratiõem: tamẽ sp deo adherẽt p aptã visionẽ | qui in celis est | Ly. licet em̃ deus sit vbiq̃ per essentiã: psentiã z potentiã: ramen specialiter dicit esse in celis: vbi adest beatis p apertam visionem.

vos odit scitote qz meꝛc̃. H̃ euan. cuz sua postilla q̃re in cõi sctoꝝ de apl'is.

¶In festo s. Simõis z iude apl'oꝝ.

Hillo tpe Uidẽs Jhs turbas. s. ascẽdit i mõtẽ: z cũ sediss̃ accesserẽt ad eũ disci. eiꝰ zc̃. Hoc euã. cũ sua postilla q̃re in cõi sctoꝝ ỏ martyribꝫ.

¶In festo omniũ sanctoꝝ.

Hil. t. Uidẽs ihs turbas ascẽdit i mõ. zc̃. Hoc euã. cũ sua postilla q̃re infra de pl'ibꝫ martyribꝫ.

¶In festo sancti Martini.

Hil. tpe di. i. d. s. Sint lumbi.

Hoc euã. cũ sua postilla quere infra in cõi sanctoꝝ de ꝓfessoribꝫ.

¶De sancta Katherina.

Hi. t. d. i. d. s. pabolã hãc Sil'e ē regnũ ce. the. ab. Hoc euã. cuz sua postil. q̃re i cõi sctoꝝ de ꝓginibꝫ.

¶Cetera de sctis euãgelia eũ ipsoꝝ postillis vide in cõi sanctoꝝ.

¶Sequitur cõmune sanctoꝝ.

b De ē ꝓceptũ meũ Jo. xv. Hoc euã. dixit ihs anno eiꝰ .xxxiij. s̃z kal'. apl'is: feria. v. i cena dñi: luna. xiij. indi. vi. Añ initiũ illius euã. scribit s. Jo. i eo. ca. q̃ xps dixit discipul'is suis: Ego sũ vitz vera z vos palmites: q̃ manet i me z ego i eo: h̃ fert fructũ multũ: qz sine me nihil potestz facere. Tunc seq̃t euã. hodi. | Hoc ē ꝓceptũ meũ vt diligatz inuicẽ | Goz. nõ ꝓbo seu lingua tm̃: sz ope z ꝟitate | sic ego dilexi vos | q̃ ipse ope dilexit eos mõstrat cum dicit | maioze charitatẽ nẽo hz q̃z vt aiaz suã põat q̃s p amicez suis | Goz. q. d. nihil plꝰ põt facere q̃z vitã dare: q̃ omnibꝫ ē charioz: vt pz Ephe. v. Xpus dilexit nos: et tradidit seipm p nob. Jtẽ Hiere. xij. Reliqui domũ meã: dimisi hereditatẽ meã: dedi dilectã aiaz meã i manꝰ inimicoꝝ meoꝝ | vos amici mei estis si feceritz q̃ ego p̃cipio vobis. Jã non dicã vos seruos: q̃a seruꝰ nescit q̃d faciat dñs eius. Uos aũt dixi amicos: qz oĩa q̃ cunq̃ audiui a pze meo nota feci vobis. Nõ vos me elegistis: sz ego elegi vos: z posui vos vt eatz: z fructũ afferatz: z fructꝰ vr̃i mãeat: z q̃cũq̃ petieritis pzem i noie meo det vobis.

¶Aliud euã. de apl'is. fm Joh. xv.

Secreta em̃ reuelank filijs: cuiusmodi erãt apostoli q̃ xpo erãt subiecti amoze filiali. Jõ subdit | Uos aũt dixi amicos: qz oĩa quecũq̃ audiui a pze meo nota feci vobis | Ly. hoc nõ est intelligendũ de oĩbꝫ simpliciter z absolute: qz apostoli nõ habuerunt tantã plenitudinem scientie sicut christus. Sed ē intelligendũ de oĩbꝫ ptinẽtibus ad cozũ statum: sez que ptinẽt ad coz salutẽ z fidei z moz p̃dicatõez: z ecclesie gubernatõem | Nõ vos me elegistis: sz ego elegi vos | sez ad apostolatuz: | z posui vos vt eatis | Tho. circũeundo p mundũ | z fructũ afferatz | i gẽtilitũ ꝓuersiõe | z fructꝰ vester maneat | Ly. qz fides ecclesie manebit vsq̃ ad finẽ mũdi quãtumcunq̃ tribulatõibus impellat | z quodcunq̃ petieritis patrẽ i nomie meo | Goz. quod sit ad verã salutẽ | dc vobis | Thomas: nomẽ em̃ ipsi ē iesus. i. saluator. Uñ in noie eius petit q̃ petit aliq̃d qõ ē dirigẽs et ꝓmouẽs ad salutẽ: vel ipsam salutẽ i se: vt pz Mat. vi. Primũ querite regnũ dei zc̃.

Universidad de Deusto
Biblioteca

b Ec mãdo vobis Jo.xv. Hec ꝓba euã.locut⁹ē dñs ihs ãno ei⁹ xxxiij.ix.kal.aplis:feria.v.ſ.cene dñi:luna.xiiij.indi.vi. Añ int̃ illi⁹ euã.ſcribit ſ. Joh.i eo.c.q̃ xp̃s dixit diſcipul⁹ ſuis: Ego elegi vos vt eatꝫ t fructũ afferatis:t fruct⁹ vr̃ maneat. Tũc ſequit euã. hodi. Hec mãdo vob vt diligatꝫ iuicē Tho.i.mutua dilectõe:ē ei illud q̃ ego p̃ ceterꝫ ꝓmẽdo t ꝑcipio Si mõs vos odit Ly.h accipit ſi p qz.q.d.qz futuꝝ ē vt mõs vos odiat ſcitote Ly. ad ꝓſolatoez viam qz me poꝛ̃ē vob odio habuit ſi de mõo fuiſſetis Tho.i.ō nũero boim mundanoꝝ t amatoꝝ mõi mũdus q̃ ſuuꝫ erat diligeret Tho.i.amatores mũdi vos tanꝫ ſibi ꝓſores diligerẽt. Similitudo eñ t ꝓueniẽtia ē cã amoris. Eccl.xiij. Oẽ animal diligit ſibi ſile qz ꝓ de mõo nõ eſtis .i. reb⁹ mõi p amoꝛ̃ adhereẽtes Sꝫ ego ele.vos ō mõo:ꝓ̃ea odit vos mõs Tho.i.mali homines vos odiunt t pſequũt velut cõtr̃ptores eoꝝ q̃ ipſi amãt.ly.diſſimilitudo ei ē cã odij. Apti ãt diſſimules erãt boib⁹ mũdanis:t iõ nõ debebãt admirari ſi eos odio habuerẽt Mem tote ſm̃ois mei quẽ ego dixi vob: Nõ ē fu⁹ maior dño ſuo. Si me pſecuti ſunt t vos pſeq̃nt Tho. Si caput pſecuti ſunt pſeq̃nt t mẽbra:xp̃s ait ē caput apostoloꝝ Et iõ exẽplo xp̃i debebãt patiẽter tolerare tribulatões pſequẽtiũ Si ſermonẽ meũ ſuauerint t vr̃m ſeruabũt Tho.q.d.ſic ꝓpſert t nõ ipleuerẽt meos ſm̃oes:ſic etiã nõ implebũt vr̃os ſꝫ hec oia faciẽt vob ꝓ̃t no.m. Tho.ꝓ̃t amoꝛ̃ nois mei qz neſciũt eũ q̃ me miſit ly.ſ.deũ p̃ez:ſz cognoſcerẽt deũ inq̃ntũ ē p̃ oim p creatõz nõ tñ cognouerũt eũ inq̃ntũ miſit filiũ ſuũ ad ſalutẽ credẽtiũ. Jſta tñ ignorãtia nõ excuſabat eos i pſecutõne xp̃i t apl̃oꝝ:qz ꝓcedebat ex odio t inuidia ſi nõ veniſſem carnẽ aſſumẽdo t locut⁹ eis fuiſſem docẽdo ꝓbis t exẽplis ꝑcm̃ nõ hẽrent ſez pcm̃ ifidelitatis nũc aũt excuſatõz nõ hñt ō pctõ ſuo Tho.qz veni t locut⁹ ſuꝫ eis ꝓ̃itatẽ q̃ me odit t pa

Nillo t.d.i.d.ſ.hec mãdo vobis vt diligatꝫ iuicez. Si mõs vos odit: ſcitote qz me poꝛ̃ē vobis odio habuit. Si ō mõo fuiſſetꝫ mõs qõ ſuũ erat diligeret: qz ꝓ de mõo nõ eſtis: ſꝫ ego elegi vos ō mõo: ꝓpterea odit vos mõs. meñtote ſm̃ois mei quẽ ego dixi vobis. Nõ ē fu⁹ maior dño suo: ſi me pſecuti ſũt t vos pſeq̃nt: ſi ſmonẽ meũ ſuauerint t vr̃m ſuabũt. Sed hec oia faciẽt vobis ꝓ̃t nomẽ meũ: qz neſciũt eũ q̃ me miſit Si nõ veniſſẽz locut⁹ eis fuiſſẽ pcm̃ nõ haberẽt: nũc aũt excuſatõz nõ habẽt de pctõ ſuo. Qui me odit et p̃em meum odit: ſi opa nõ feciſſez i eis q̃ nẽo ali⁹ fecit pcm̃ nõ hẽrent. Nũc aũt t videt

nẽ meũ odit Tho.q̃zvna ē maieſtas: vn⁹ honoꝛ: vn⁹ amoꝛ t vnũ odiũ ſi opa nõ feciſſẽ i eis q̃ nẽo ali⁹ fecit Tho. vt ãbulare ſup aq̃s: paſcere q̃nq̃ milia boim ō q̃nq̃ panib⁹ t duob⁹ piſcib⁹ Jo.v. Sic i illumiõe ceci nati Jo.ix. Et i ſuſcitatõe Lazari q̃triduani Jo.xi. pcm̃ nõ hẽrent Tho.tã grãde nũc aũt videt Tho.opa t mirabilia q̃ opat⁹ ſuꝫ i eis t odert me t p̃ez meũ ly.qz ex odio ad xp̃m opa ei⁹ tãq̃ ma

rũt t oderũt me t p̃ez meñ: ſz vt impleat ſermo q̃ i lege eoꝝ ſcptus ē: q̃a odio habuerũt me gratis.

¶Aliud euãg̃.ō aplis.ſm Joh.xv.

Nil tpe: dixit ihs diſcipulis ſuis: Ego ſũ vitis vera: t p̃ meus agricola ē. Oẽz palmitẽ i me nõ ferentẽ fructũ tollet eũ: t omnẽ qui fert fructuꝫ purgabit eum vt fructũ plus afferat. Jã vos mundi eſtis ꝓpter ſermonẽ quẽ locut⁹ ſuꝫ vobis: manete in me et

ligna attribuert beelze bub p̃cipi demonioꝝ vt hz Mat.xij. ſed vt impleat ſermo q̃ i lege eorũ ſcpt⁹ ē vt pez in ps. xxxiij. qz odio habuerunt me gratis Ly.i. ſine cã: imo ecõtrario magꝫ habebãt cãm amandi eũ ex bñficijs eis impẽſis in docẽdo eos t ſanãdo eoꝝ infirmos.

Go ſuꝫ vitis ꝛc.

e Joh.xv. Hoc euã.locutus eſt ieſus anno eius. xxxiij ix.kalẽ.aplis:feria.v. cene dñi:luna.xiiij. indiciõe.vi. Ante initiũ illi⁹ euã. ſcribit ſan. Joh. in p̃cedẽti ca. q̃ xp̃s dixit diſcipulis ſuis: Qui hz mãdata mea t ſeruat ea ille ē q̃ diligit me Qui aũt diligit me diliget a p̃e meo. Tũc ſequit euan. hodier. Ego ſum vitis vera Ly. ſicut eñ vitis materialis habet lignũ vile t deſpectũ t quaſi inutile videt: cũ tamẽ fruct⁹ optimos habeat: Jta xp̃s i humana natura videbat abiect⁹: vilis t deſpectus: t tñ p eius humanitatẽ ſecundũ eius ē fruct⁹ gloꝛioſus. Unius eñ nature ſunt vitis t palmites: et ideo chriſtus dicit vitis ratõe humanitatis: i qua natura ē fidelib⁹ homib⁹ ſimilis t p̃ me⁹ agricola ē Tho. Sicut eñ agricola colit vineaꝫ vel agrũ vt fructificet: ſic de⁹ aiam Oẽm palmitẽ i me nõ ferentẽ fructũ Ly.i. eos qui ſola fide ſunt adhereẽtes xp̃o: ſz nõ p charitatẽ operantem tollet eũ qz talis infructuoſus hõ abſcindet p ordinatõis ſniam: ſez i morte: t mittet i ignẽ eternũ: vt pz Mat.vij. Oĩs arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet t i ignẽ mittet t oẽz q̃ fert fructũ purgabit eũ Ly. p mũdi tribulatões: q̃ ſunt q̃dã medicie purgatões vt fructũ pl⁹ affe. ly. ſic i vite materiali aliq̃ palmites etiã fructuoſi reſcidũt: ne humoꝛ nimis diſpgat: t ſic virt⁹ vnita fortificat t magis fructificat: ſic p tribulatões iocunditatẽ vite p̃ſentis a fidelibus reſcindẽtes corda eoꝝ retrahunt ab amoꝛe mũdi alijũ: t ſic intra ſe collecta feruẽtius ferunt in deũ t faciunt maiorẽ fructũ bonoꝝ opeꝝ Jã vos mũdi eſtis ꝓpter ſmonẽ

quē locut⁹ fuz vobis] Goz. iste fuit sermo fidei q̄ purificat credētes: vt
pz Act. xv. Fide purificās cozda eoz] manere i me z ego i vob] Ly. p
fidē charitate formatā p quā hō ē i deo z de⁹ i hoīe] sic palmes nō pōt
ferre fructū a semetipso nisi māserit i vite] Ly. H̄ sensibile videm⁹ i vite
materiali: qz ferre fructū nō pōt nisi princeps sit hūoris z pinguedis ipsi
us stipitis] sic nec vos] Tho. fructū aliquē nō potest̄ facere. i. op⁹ ali
qō qō sit meritozū vi
te eterne] Nisi i me mā
seritis] p fidē z amoz ē
] Ego sum vitis z vos
palmites] Ly. q. d. si
vultis fructificare ma
nere i me] Qui manet
in me] Glo. credēdo z
obediēdo] z ego i eo]
illuminādo: subuenē
do z pseuerātā dādo:
] hic fert fructuz mul
tū] scz bonoz opez] qz
sine me nihil potest̄ fa
cere] Tho. nec parum
nec multū: imo nec co
gitare aliq̄d boni. Vñ
apl's. ij. Coz. iij. Nō su
mus sufficientes aliq̄d
cogitare a nobis q̄si ex
nobis] si q̄s i me non
māserit mittet foras]
scz p absciscīoz i mozte
qz tūc sepabit nūero a
fidelib⁹ sic erat sepatus
merito] sicut palmes]
Goz. sic palmes sepat⁹ a vite extra vineā p̄iect⁹: sic infidelis p sepatōez
ab vnitate eccl̄ie: vt pz Apoc. vi. Foris canes z venefici z impudici] z
aresc̄et] p amissīoz bōoz gr̄e] z colligēt eū J. s. āgeli executozes diuine
iustic̄ie rollētes zizaniā ō medio tritici] z i ignē mittēt J. s. ifernalē] z ar
det J. s. sine fine i ꝑpetuitate pene] si māserit̄ i me] p dilectīoz] z verba
mea i vob māserit] qō fit vt oz i glo. qñ facim⁹ qō xp̄s p̄cepit z diligi
m⁹ q̄ pmittit] qcūcq̄z voluerit̄] Tho. desiderio z affectione] veter] i
ozōe discrete z pseuerāt̄] z fiet vob] Ly. de ꝓmīsīb⁹ ad salutē vestrā

¶ q̄s vult p⁹ me tē. Mat. xvi. Mar. viii. Lu. ix. Hāc hystoriā
s huius euā. locut⁹ ē dñs ihs xp̄s āno ei⁹. xxxv. iij. kal'. augusti: feria
v. luna. xiiij. indi. v. Añ imitū illi⁹ euā. scribit s. Mat. i eo. ca. q̄
ihs cepit oñdere discipul' suis: qz oport̄ eū ire hierl'ym ā: z multa pati a

ego i vobis. Sic palmes nō p̄t ferre
fructū a semetipso nisi māserit in vite:
sic nec vos nisi i me māseritis. Ego sū
vitis z vos palmites: q̄ manet i me et
ego i eo: hic fert fructū multū: qz sine
me nihil potest̄ facere. Si q̄s i me
nō māserit mittet foras sicut palmes
z arescet: z colligēt eū z in ignē mittēt
z ardet. Si manseritis i me z verba
mea in vobis māserint: quodcūcq̄z vo
lueritis petetis z fiet vobis.

¶ Incipit cōe de martyrib⁹: z p̄mo ō
vno martyre. Euāge. fm Mat. xvi.

i Nillo tē. d. i. d. s. Si
q̄s vult p⁹ me
venire abneget semetip̄m et
tollat crucē suā z sequat̄ me. Qui eīm
voluerit animaz suam saluam facere
pdet eam: qui autem pdiderit animā

sensozib⁹ z scribis z p̄ncipib⁹ sacerdotū: z occidi z ꝛcia die resurgere Et
assumēs eū Petr⁹ cepit increpare illū dicēs. Absit a te dñe: nō ita erit h̄: q̄
q̄uersus dixit petro: Vade p⁹ me sathanas scādalū mihi es. Ly. i. q̄stū
ē i te vis me a salute mōi ipedire: qz nō sapis ea q̄ dei sūt sz ea q̄ hoim
ly. Petr⁹ dixit ista ꝟba xp̄o: mot⁹ ex affectu hūano. Tūc dixit ihs disci
pulis suis] Si q̄s vult p⁹ me venire] Ly. meā doctrinā z facta imitā
do] abneget semetip̄z]
Goz. i. ꝓpriū sensum z
ꝓpriā voluntatē] z tollat
crucē suā] i. carnis ca
stigatōz] z sequat̄ me]
Goz. p facta. s. ꝑfectuz
imitatōe. Vñ Ber̄. O
q̄s pauci volūt p⁹ te ire
dñe: z ad te q̄enire nē
mo ē q̄ nō velit: ꝓegna
re cupiūt sed nō ꝓpati
] qui eīm voluerit aiam
suā saluaz facere] Ly.
q̄stuz ad meritum vite
eterne] pdet eā] id ē de
struet corpus laborib⁹
z passionib⁹ exponēdo
ex quib⁹ sequit̄ separatio
aīme a corpe: z hoc est aiam pdere fm estimatōem falsam hoim carnaliū: licet sit saluare eā fm veritatē] Qui aūt pdiderit aiaz suā ꝓpter
me] Ly. s. ꝓpter deū mozte sustinēdo] inueniet eā] i futura glia] Quid
eīm pdest homi si vniuersum mundū lucret̄] Goz. de quo nihil secum
mozi⁹ poterit portare nisi petīm: immo quāto pl⁹ acq̄siuit sibi de mū
do tāto plus acquisiuit ō inferno. Vñ Apoc. xviij. Quātū i delicijs fu
it tātū date illi tozmētū z luctū] aie ꝓpe sue detrimētuz patiat̄] Goz. scz
amittēdo gloriā z incurrēdo penā eternā: z pdēdo hūanā subiaz. q. d. to
tū inutile fit. Vñ Amb. Nihil pdest lucrifacere tpalia si pdant̄ eterna
Exponit etiaz h̄ de illis q̄ lucrant alias alioz: z suas ꝓprias negligunt
] aut quā dabit hō ꝓmutatōz] Goz. i. redēptōz] p ania sua J. s. dānata
q. d. si pateret̄ p ea tot⁹ mūd⁹ nō liberaret̄: qz fm Bedā: i inferno nulla ē
redēptio nec doloz mitigatio] filius eīm hois J. i. xp̄us qui ē verus hō
] venturus ē] scz ad iudiciū] i gloria p̄ris sui cū angelis suis] Ly. qz in
forma gloriosa iudicabit] z tunc reddet vnicuiq̄z fm opa sua] Ly. ma
stis gloriā corpis z aie: malis aūt penam vtriusq̄z. Vnde Apoca. xviij.
Opa eīm illoz sequunt̄ illos. Postilla.

n Ysi gnū frumēti Jo. xij. Hec hysto. facta ē āno xp̄i. xxiij. xij. kal.
aplis: feria. iiij. luna. xi. indi. vi. Añ imitū illi⁹ euā. scribit Jo. in
o. ca. q̄ xp̄s dixit: Venit hora vt clarificet filius homis. Lyra

Universidad de Deusto
Biblioteca

xp̄s i sua passiõe clarificat⁹ ē p sig̃ ostēsa i sol obfuscatõe i tremotu t se
pulcroꝝ aptõe t veli tēpli scissiõe. Fuit etiã clarificat⁹ i sua resurrectiõe
t ascēsiõe i celũ: fuit etiã clarificat⁹ i gētiliũ ꝓuersiõe: q⁹ ei⁹ deitatē vbiq̄
ꝓfitēt: sz qz gl̃iaz p̄cedit hũilitas: iō i p̃ti euã. agit ꝺ hũilitate sue pas
siõis dī. ¶ amē amē dico vob nisi g̃nũ frumti cadēs i trā mortuũ fuerit
ipm solũ mãet: si ãt mortu. fu. fru. mul. af. ¶ Tho. g̃nũ frumēti ē xp̄s: sic
eñ g̃nũ frumēti meli⁹ ē
alijs g̃nis: sic xp̄s meli
or ē hoibꝫ. Hoc g̃nũ se
miatũ ē i icarnatõe ger
miatum i natiuitate: t
mortificatũ i passione
Vultuz fructũ attulit
i gētiũ ꝓuersiõe: qz pas
sio xp̄i maxie fuit cã cõ
uersiõis gētiũ: vt patz
Jo. xij. Si exaltat⁹ fue
ro a trā oia trahaz ad
meipm ¶ q̄ amat aiam
suã ¶ lyr. i. volēdo sibide
lectabilia h⁹mõi t car
nis ¶ pdet eã ¶ s. i futuro
qz ad eternã pditõz eã: t
duc. Sic amabat aiaz
suã ille dives q̄ dicebat: vt ꝺr Lu. xvj. O aia mea hēs multa bõa posi
ta i ānos plimos: requiescе comede bibe: vñ pdidit eã: qz stati dictũ ē ei:
Stulte hac nocte repetēt. s. diaboli aiaz tuã a te: t q̄ congregasti e⁹ erit ¶ et
q̄ odit aiaz suã i hãc mõdo ¶ Tho. dãdo eã p xp̄o ¶ i vitã eternã custodit eã ¶
vt p̄z Mat. xvi. q̄ voluerit aiaz suã saluã facere pdet eã ¶ si q̄s mihi mi
strat ¶ Tho. i. q̄ vult me⁹ ee ver⁹ minister t fu⁹ ¶ me seq̄t ¶ lyr. q. d. rõnabile ē
q⁹ minister seq̄t dñm ¶ t vbi ego suz illic t minister me⁹ erit ¶ Tho. nulla p̄t
ee maior ꝓmissio: q: cē vbi xp̄s ē i cludit oia bõa: q: xp̄s i cẽtũ de⁹ ē eẽ
tialit ipsa beatitudo: ꝺ q̄ i p̄s. 89. Quñ mille ānі añ oculos tuos tāq̄ dies
hesterna q̄ pterijt ¶ si q̄s mihi mi. ¶ lyr. obedītēdo mādatz meis ¶ bono
rificabit eũ p̄z me⁹ ¶ Glo. i. vt sit filⁱ dei p̄ris p adoptõz. Et ille ē maxi
me bonor ꝺ suo adoptari i filiũ: vt p̄z Ro. viij. Si filij t heredes rē.

Jdēs ihs turbas rē. Mat. v. Lu. vi. Hysto. h⁹ euã. locut⁹ ē dñs
v ihs anno ei⁹. xxxi. ij. id⁹ Julij: feria. ij. luna. xvi. indi. iiij. Añ ini
tiũ illi⁹ euã. scribit s. Mat. i. iij. ca. q̄ ihs circuibat totã galyleam docēs i synagogis eoꝝ t p̄dicās euãgeliũ regni: t sanās oem lãguorē t oem infirmitatē i pplo: t abijt fama ei⁹ totã syriam: t obtulerũt ei oēs male hñtes varijs lãguoribꝫ: t q̄ demonia habebant t lunaticos t
paliticos: t curauit eos: t secute sunt eũ turbe multe ꝺ galylea t ꝺ deca
poli t ꝺ hierosolymis t iudea: t ꝺ trãsiordane ¶ vidēs ihs tur. ¶ Glo. inclit.

solũ mãet: si ãt mortuũ fuerit fructũ
multũ affert. Qui amat aiaz suã pdet
eã: t q̄ odit aiaz suã i hãc mõdo i vitã et
nã custodit eaz. Si q̄s mihi mistrat
me sequat: t vbi sum ego illic t minister
me⁹ erit. Si q̄s mihi mistrauerit bo
norificabit eũ p̄z meus q̄ in celis est.

¶ Sequunt euãgelia de pluribꝫ mar
tyribꝫ. Euangeliũ scm Matthеũ. v.

In illo tpe. Videns Jesus tur
bas ascēdit i mõtē.
Et cũ sedisset: accesserũt ad eũ

vitare volēs multitudinē ꝓpter vt solus discipul⁹ loq̄ret ¶ ascēdit i montē ¶
Gor. s. thabor q̄ ē i galylea ¶ t cũ sedisset ¶ Gor. tāq̄ mgr autēticꝰ: tanq̄
hũilis plat⁹. Ex hoc loco tenet qñ sit fmo secularib⁹ stat p̄dicatoz: t inui
tās ad pugnã t opatõz: qñ ꝓ religiosis t ꝓplatiuis sedet: t inuitās
ad quietē ¶ accesserũt ad eũ discipuli ei⁹ ¶ Gor. tāq̄ magis deuon: tāq̄
familiari⁹ dilecti: tanq̄ spāliter vocati ¶ t apiēs os suum docebat eos ¶

discipuli ei⁹: t apiēs os suũ docebat
eos dicēs: Beati paupes spũ: qm̃ ip
soꝝ ē regnuz celoꝝ. Beati mites: qm̃
ipsi possidebũt terrã. Beati q̄ lugēt:
qm̃ ipsi ꝓsolabunt. Beati q̄ esuriũt t
sitiunt iusticiã: qm̃ ipsi saturabũtur.
Beati misericordes: qm̃ ipsi miseri
cordiã ꝓsequent. Beati mũdo corde
quoniã ipsi deũ videbũt. Beati paci
fici. qm̃ filij dei vocabunt. Beati qui
persecutõem patiunt ꝓpter iusticiam. quoniã ipsorũ est regnũ celorum

¶ Lyr. s. octo beatitudies ¶ dicēs: Bti paupes
spũ ¶ Lyr. i. voluntarie
paupes vt deo liberius
vacēt ¶ qm̃ ipsorũ ē re
gnũ celoꝝ ¶ lyr. in reg̃ ei
celoꝝ intelligit oñimo
da sufficiēcia t excellē
tia: que dñs reꝓmitti
tur i celis illis qui tpa
lia ꝓtēpserunt in terris
¶ Beati mites ¶ Gorra
mitis ē qui alium non
offendit. māsuetus au
tē qui se offendētes to
lerat ¶ qm̃ ipsi possidē
bunt terram ¶ supple vi
uentiũ. De quo dicit i
ps. cxli. Portio mea dñe in terra viuentiũ ¶ Beati qui lugēt ¶ sez in p̃
ti. Primo ꝓ penis ꝓpꝛijs. Scõo ꝓ penis alienis t miseriis ꝓximoꝝ.
Tercio ꝓ dilectiõe glorie. Vñ Dauid i ps. cxix. Heu mihi qz incola
tus meus ꝓlongatus ē rē. Jtē in ps. xli. Fuerunt mihi lachrime mee
panes die ac nocte: dum dicit mihi quottidie vbi est deus tuus ¶ quo
niã ipsi cõsolabunt ¶ Lyr. queries añ ē vt illi qui i p̃senti vita ꝓ christo volũtario luctu occupant: cũ deo t angelis eternalit ꝓsolēt ¶ Bti q̄
esuriũt t sitiunt iusticiã ¶ Gor. t hec iusticia tribuit vnicuiq̄ qꝺ suũ ē.
deo t ꝓximo t sibijpsi. Deo tria s. honorē creatori. amorē redēptori. t
timorē iudici. Proximo tria. obedientiã supiori. compatiã pari. bñficentiã in
feriori. Sibijpsi tria. mũdiciã corꝺi. custodiã ori. disciplinã corpi. Ve
re ¶ bti q̄ esuriũt t sitiũt iusticiã ¶ nõ pecuniã terrenã sic cupidi. nõ vo
luptatē carnalē sic voluptuosi. nõ potentiã secularē sic supbi. Isti eñ nõ
sunt bti sz miseri. qz sp esuriēt t nũq̄ saturabunt. vt p̄z Esa. lxv. Ecce
serui mei comedēt vos esurietis. sz ¶ bti q̄ esuriũt t sitiũt iusticiaz. qm̃
ipsi saturabunt ¶ Lyr. t ista ē satieras glorie celestis. de q̄ ꝺr in ps. xvi.
Satiabor cũ apparuerit gloria tua ¶ Bti misericordes ¶. s. paupib⁹ sub
uenēdo. vt p̄z Dañ. iij. Petã tua elemosynis redime. Et puer. xxiij. q̄
miserek paupi bñs erit ¶ qm̃ misebiaz ꝓsequent ¶ Lyr. i patria eñ celesti
quis v'tra meritũ seu cõdignũ misebiam ꝓsequet. sicut ꝺr ad Ro. viij.

Nō sunt ꝺigne passiões hui⁹ tp̄is ad futurā gl̄oziā q̄ reuelabiℓ in nobis
Cōtra q̄s ꝺr Jaco. ij. Judiciū fiet ei sine miſcōia q̄ nō facit miſcōiam
Bti mūdo corde Jlī Hiero. Bti mōo corde: q̄s nō arguit ꝓſcientia
pcīōz. Et ħ pcīuit dauid i p̄s. l. dic⁻s: Quis mundum crea i me deus.
q̄m ipſi deū videbūt Jlī ꝺr in p̄s. xxiij. Quis aſcēdet i mōtē domi:
aut q̄s ſtabit i loco ſcō ei⁹. Innocēs manib⁹ z mōo corde. Unde etiā
apl̄s. i. ad Coꝛ. xiij. vi
dem⁹ nūc p ſpeculū z i
enigmate: tūc aūt facie
ad faciem Bti pacifi
ci Goꝛ. q̄ paci facien⁄
de reformāde z ꝓſeruā
de: ſiue i ſe ſiue in alijs
inuigilant q̄m filij dei
vocabunt z ꝓſequent
heredes ipſi⁹: vt p̄z ad
Rho. viij. Si filij z he
redes Beati q̄ pſecu⁄
tionem patiunt nō tm̄
ſunt bti q̄ bñ opantur:
ſz etiā q̄ pſecutōem pa
tiunt: non ꝓpter ſcelera
vt malefici: latrones z
hereticī: vt patꝛ. i. Pe.
iij. Nemo vr̄m patiaℓ q̄ſi homicida aut fur aut malefic⁹: ſz ꝓpter iuſti
ciā Goꝛ. defendendā z cōſeruandā. Sic ſancti martyres fecerūt: qui
quāto acerbioꝛib⁹ toꝛmētis cruciabant tāto magis in dño letabantur
q̄m ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ z merito debeℓ patientie regnum: quia
fm apoſtolū. ij. ad Thim̄. ij. Si ſuſtinebimus z ꝓregnabimus Bea
ti eſtis Goꝛ. nūc in ſpe ſed tandē in re cū maledixerint vobis homi⁄
nes ſcz carnales z infideles: qui ex odio vobis in facie ꝓtumelias dixe
rint z pſecuti vos fuerint ſcz vim vobis inferēdo z dixerint oīe ma
lū aduerſum vos mētientes ꝓpter me. i. ꝓpter nomē meuz Gaudete
Goꝛ. interius i coꝛde z exultate exteriꝰ i coꝛpe q̄m merces vr̄a copio
ſa ē i celis vt p̄z Ben̄. xv. Ego ſum merces vr̄a magna nimis. Unde
etiā apl̄s. i. ad Coꝛ. ij. Nec oculꝰ vidit nec auris audiuit nec i coꝛ hois
aſcēdit que ꝓparauit deus diligēt⁹ ſe.

Eſcēdēs ih̄s ó mōte ꝛc. Lu. vi. Hāc hyſto. locut⁹ ē ieſus anno
ei⁹. xxxi. ꝑdie id⁹ Julij: feria. ij. luna. xvi. indi. iij. Ante mirū hu
ius euā. ſcribit Lu. in eo. ca. Factū eſt aūt in diebus illis. ſ. in q̄
bus xp̄s p̄dicauit z miracula fecit. exijt ieſus in mōtē oꝛare: z erat pꝛ
noctās in oꝛōne: z cuz dies factus eēt vocauit diſcipulos ſuos: z elegit
duodecim ex ipſis quos apl̄os noīauit: Simonē q̄ cognoīauit petꝛ
z Andreā frēm ei⁹: Jacobum z Jobem: Philiꝑū z Bartholomeum

**Beati eſtis cū maledixerit vobis ho
mines: z pſecuti vos fuerint: z dixerit
oīe malū aduerſuz vos mētientes p
pter me. Gaudete z exultate: quoniaz
merces veſtra copioſa eſt in celis.**

**¶Aliud euangeliū de martyribus.
ſm Lucam. vi.**

**In illo tpe: Deſcēdēs
ieſus de mon⁄
te ſtetit in loco cāpeſtri: z tur⁄
ba diſcipulorū eius: z multitudo co⁄
pioſa plebis ab omni iudea z hieru⁄**

martheū z thomā: iacobū alphei. i. filiū alphei: z ſimonē zelotes: iudā
iacobi. i. frēz iacobi: z iudā ſcarioth q̄ fuit ꝓditoꝛ dñi z deſcēdēs ó mō
te cū illīs ſ. apl̄is ſtetit i loco cāpeſtri z turba diſcipulorū ei⁹ Goꝛ. ſtete
rūt circa eū. Ex ħ p̄z q̄ multos hēbat diſcipulos: q̄z nō ſolū. xij. apl̄os:
ſz etiā. lxxij. diſcipulos: z fortē plēs: multos ei ꝙuerterat z multi. cop.
pleb ſedit circa eū ſic ſolet fieri i fmōib⁹ ab oi iudea z hirlm z mariti
ma Goꝛ. Martia ꝺr
ħ regio iuxta mare ger
manū ſita: nō iuxta ma
re galylee z tyri z ſydo
nis q̄ fuerūt ciuitates
gētiliū q̄ venerāt vt au
dirent eū z ſanarenℓ a lā⁄
guoꝛib⁹ ſuis: z q̄ vexa⁄
bāℓ a ſpīritib⁹ imūdis
curabāℓ Goꝛ. z ē no⁄
tabile q̄ añ xp̄i aduen
tū multi erāt demōiaci
mō āt pauci. Nec mirz
tūc em̄ erat diabol⁹ pn
ceps h⁹ mōi: ſz nūc pn⁄
ceps h⁹ mūdi eiect⁹ ē fo
ras: vt p̄z Jo. xij z ois
turba q̄re. eū tā. goꝛ.

**ſalē z maritīa z tyri z ſydōis q̄ vene⁄
rāt vt audirēt eū z ſanarēℓ a lāguoꝛi⁄
b⁹ ſuis: z q̄ vexabāℓ a ſpīritib⁹ immū
dis curabāℓ. Et ois turba q̄rebat tā
gere eū: q̄z ꝓt⁹ ó illo exibat et ſanabat
oēs. Et ipſe eleuatis oculis i diſcipu⁄
los ſuos dicebat: Bti paupes: q̄z ve⁄
ſtrū eſt regnū dei. Bti q̄ nūc eſuritis
q̄z ſaturabimi. Beati q̄ nūc fletis: q̄z
ridebitis. Beati eritis cum vos ode⁄
rint homines: z cū ſepauerit vos z ex⁄
probrauerint: z eiecerint nomē veſtz**

nec mirz: q̄z tact⁹ ei⁹ ſanat coꝛpa z mūdificat aias q̄z virt⁹ ó illo exi. i.
ꝓtuoſe actiōis effect⁹ z ſanabat oēs Goꝛ. ipſe ei optim⁹ ē medic⁹ cui
null⁹ ē icurabiℓ moꝛb⁹. Jlī in p̄s. Qui ſanat oēs infirmitates tuas Et
ipſe eleuatis oculis i diſcipulos ſuos di. Bti paupes ly. z accipiℓ ħ pau
tas volūtaria p quā q̄s ꝓtēnit z abijcit a ſe bōa tpalia inq̄tuz p̄t fieri
bono mō: vt hō liber⁹ vacet opib⁹ vite ꝓtēplatiue q̄z vr̄m ē regnū dei
ly. hic i ſpe: z poſtea erit vr̄m i re Bti q̄ nūc eſuritis ly. abſtinētes a
cibis delectabilib⁹ z ſuꝑfluis q̄ꝛū bono mō fieri p̄t: vt ſic redigaℓ caro
i ſeruitutē aie: vt ſic ꝓpiaℓ ꝓſolatōes diuine q̄z ſaturabimi ly. Lyra:
inchoatiue in vita p̄ſenti: ſed ꝑfecte i patria: fm q̄ ꝺr in p̄s. xvi. Satia
boꝛ cū apparuerit gl̄ia tua Beati q̄ nūc fletis ſcz i p̄ſti mōo q̄ eſt val
lis lachꝛymaꝝ q̄z ridebitis i futura vita. Goꝛ. felix mutatio ab oppo
ſito i oppoſitū. ſ. a fletu trāſitoꝛio i gaudiū eternū Bti eritz cūvos ode
rint hoies Goꝛ. ſ. malū vob optādo z cū ſepauerit vos ſcz a ſua cō⁄
gregatōe expellēdo: fm illud Jo. xi. Jā ꝓſpraueℓ iudei vt ſi q̄s eum cō
fiteretℓ extra ſynagogā fieret z exꝓbꝛauerint Goꝛ. ꝙicia z ipꝓpria
vob dicēdo z eiecerit nomē vr̄m tāq̄ malū ſcz nomē xp̄ianum ranq̄
malū cū ſit optimū ꝓpter filiū hois Goꝛ. Ecce cā optia z debita pa
tiēdi. ſ. ꝓpter filiū hois. Nemo em̄ ꝺr pati tāq̄ homicida aut fur: ſz tā
q̄ xp̄ian⁹ Gaudete i illa ꝺie Goꝛ. ſ. gaudio interioꝛi: q̄ꝺ fecerūt apl̄i:

Math: 5

vt pz Act.v. Ibāt aplī gaudētes a ꝓspectu ꝯcilij:qm̄ dign̄ habiti sūt p noie ihesu ꝓtūeliā pati ⁊ exultate Gor.s.gaudio exterioꝛ:qđ fecit b. Andreas dī. Secur⁹ em̄ ⁊ gaudēs venio ad te bona crux.⁊ sic b. Iuuēcī⁹: ħ ē inq̄t qđ sp optaui:⁊ votis oīnib⁹ exquisiui. Sic b. Laurēti⁹ dī cit: Gaudeo plene qz hostia xp̄i efficī merui. Sic⁊ b. Agatha lecūssime ⁊ gaudēter ibat ad carcerē ecce ei merces vīa multa ē Gor.tā multa q̄ nō pōt nūerari: tam mag̃ q̄ nō p̄ estimari: tā p̄ciosa q̄ nō p̄ ꝯparī:tā diuturna q̄ nō p̄ termiari i cel q.d.i loco securo: g̃ ō amissiōe nō timeatis: qz ibi nec fur approp̄inq̄t: nec erugo nec tinea demolitur vt pz Mar.vi.

c Cūm audieritz plia ⁊ seditōes tē. Lu.xxi. hāc hysto. hui⁹ euā. locut⁹ ē dñs ihs xp̄s āno ei⁹. xx xiij. kal. aplis: dñica. s. palmarū: luna. x. indi. vi. Añ iitū illius euā. scribit s. Lu. i p̄nci. illius ca. Respiciēs āt Jesus vidit eos q̄ mittebāt mūera sua i gazophilaciū diuites: vidit ⁊ q̄n dā viduā paupculā mittētē era minuta duo:⁊ dixit: Vere dico vob qz vidua ista paup pl⁹ q̄s oēs misit: nā oēs hi ex abundāti miserūt: hec aūt oēs victū quē habuit misit. Et q̄busdā dicētib⁹ ō tēplo q̄ lapidib⁹ bōis ⁊ donis magnis ornatū ēet: dixit: Hec q̄ videtz veniēt dies i q̄b⁹ nō relinquet lapis sup lapidē q̄ nō destruat: ⁊ inꝛogauerūt illū dicētes: ꝑceptoꝛ: q̄n hec erūt: q̄ p̄ signū cū fieri incipiēt. q̄ dixit Cū audieritis p̄lia⁊ seditōes Gor. p̄lia q̄stū ad hostes extraneos: seditōes q̄stū ad domesticos. Vñ Gre. Bella ad hostes ptinēt: seditōes ad ciues. Nā Joseph⁹ li. antiq̄tatū dicit: q̄ p⁹ passiōz xp̄i vsq̄ ad destructiōez ciuitatis hierl̄m multa p̄lia ⁊ seditiones erāt apud iudeos: qz samaritani q̄ prim tenebāt ritū gētiliū insurgebāt ꝯ iudeos: ⁊ ecōuerso. Jtē i pl̄o iudeoꝝ erāt plurimi q̄ incitabāt pl̄m ad rebelliōz ꝯ rhomanos: aliꝫ aūt ecōtrario nolite terreri: opter p̄mū hec fieri Ly. qz sunt a deo ꝓdiata sed nōdū stati finis Ly. qz p⁹ auditōz taliū adhuc sterit ciuitas hierl̄m scz xl̄. annis p⁹ passiōz xp̄i. Gor. voluit aūt dñs differre: ne territi apli hierusalē ⁊ iudeā desererēt: ⁊ vt interi p̄dicātib⁹ aplis electi ꝙuerterēt ⁊ reꝓbi inexcusabiles efficerēt. Tūc postmodū. s. dixit q̄ nō stat̃ ēt finis tanq̄z malū ꝓpter filiū hois: gaudete in illa die ⁊ exultate. Ecce em̄ merces vestra multa est in celis.

¶Aliud Euangeliū de martyribus. ſm Lucam.xxi.

Nil t.d.i.d.s. Cū audieritz plia ⁊ seditōes nolite treri: oportet p̄mū ħ fieri: sz nōdū statī finis. Tūc dicebat illi Surgz gēs ꝯ gētē ⁊ regnū aduersus regnū: ⁊ terremot⁹ magni erūt p̄ loca ⁊ pestilētie ⁊ fames: ꝯroreſq̄z de celo ⁊ signa magna erūt. Sed añ hec omnia iniꝯcient vobis man⁹ suas et pſequētur tradentes in ſynagogas ⁊ custodias: trahentes ad reges ⁊ p̄sides ꝓpter nomen meū. Contingit autem vobis in testimoniuz. Ponite ergo in coꝛdibus vestris nō p̄meditari quēadmodū respōdeatz. Ego em̄ dabo vobis os ⁊ sapientiā cui nō poterunt resistere nec contradicere omnes aduersarij vestri. Trademini autem a parētibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicz: ⁊ morte afficiēt ex vobis

tūc dicebat illi: surget gēs ꝯ gētē Gor.i. pl̄s ꝯ pl̄m: siue vna tribꝰ ꝯ aliā ⁊ regnū aduersus regnū Ly. qz regnū iudee ꝯ regnū rhomano rū rebellauit ⁊ terremot⁹ magni erūt p̄ loca Gor. ad innuēdū q̄lit̃ terremotus p̄ticulares erāt futuri: vlis ꝙ terremot⁹ nō fuit nisi in passione xp̄i: de quo dicit Mar.xxvij. Et ecce terremot⁹ fact⁹ ē magnus: ⁊ petre scisse sunt ⁊ pestilētie qz pestilētia fuit i obsidione ciuitatis hierl̄m ex coꝛruptōe aeꝛ ⁊ cadaueriꝫ mortuoꝛ et fames Gor. ecce penuria victualiuz. Facta ē em̄ fames generalī sub Claudio imperatoꝛe: quam p̄dixerat Agabus ꝓpheta terroreſq̄z de celo ⁊ signa magna erunt Dicit enim Josephus in libꝛo de bello iudaico: q̄ añ destructiōez ciuitatis hierl̄m stella comata i similitudinē gladij sup ciuitatez apparuit p annū: quaz apparitōem quidā dicebāt significare auxiliū sibi affuturꝫ cōtra inimicos suos. Alij cōtrario dicebāt significare victū dei ꝓtra mala habitantiū i ciuitate. Et ꝓpter hoc erāt diuerse opiniones de p̄lijs inꝛ eos Sed añ hec oīa Gor. supple signa iā dicta iniꝯcient vobis man⁹ suas pſequētes vos de loco ad locū: vt pz Joh.xv. Si me pſecuti sunt ⁊ vos pſequent tradētes i ſynagogas Gor.i. publicos ꝙuēt⁹ ad magis ꝓfundēdū ⁊ flagellādū. Sicut factū ē q̄n cessis aplis denunciauerunt ne amplius loquerenꝰ i noie Jesu: vt pz Act.v. ⁊ custodias scz ad incarcerandū: vt factū est quādo posuerunt eos i custodia publica vt pz Act.v. trahētes ad reges ⁊ p̄sides Gor. ad rñdendū eis ꝓpter nomen meū id est ꝓpter confessionē nomis mei continget autem vobis in testimoniū Ly. supple euāgelice veritatis ibi constāter ꝓsitende Ponite ergo in coꝛdibus vestris nō p̄meditari quemadmodū respōdeatis: ego em̄ dabo vobis os Gor.i. eloquentiam ad loquēdū ⁊ sapiētiā ad cognoscēdū cui nō poterūt resistere nec ꝯdicere oēs aduersarij vīi Gor.s. nec iudei nec heretici nec pagani trademi aūt a parentib⁹ ⁊ fribꝰ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficient ex vob Gor. q̄ deberent vos iuuare ⁊ liberare: sic̄ legit ō b. Crisanto ⁊ eritz odio oīm̄ hominibus Gor.i. humana amātibus ⁊ nisi terrena sapientibus ꝓpter nomē meū id ē ꝓpter ꝓfessionē nomis mei ⁊ capillus de capite vīo nō peribit Lyra: hoc aūt addit saluatoꝛ ad declarandū veritatem future resurrectionis: p̄ quā resurgēt in electis: nō solum illa q̄ sunt ō necessitate

Universidad de Deusto
Biblioteca

humane nature: ſz etiã ea q̃ ſunt ad decorẽ: cuiuſmodi ſunt capilli: qz meditatio hui⁹ reſurrectõis multũ facit ad tolerantiã martyrij de q̃ ſaluator loquebat. ℣ In patiẽtia vra. ℣ Gor. q. d. i. p̃dictis maxie neceſſaria ẽ patientia: qz i ipſa. ℣ poſſidebitis aias vras. ℣. i. cuſtodietis.

Tredite a fermẽto pha. ℟. Lu. xij. Hyſtoria hui⁹ euã. dicta ẽ a dño ihu xpo anno ei⁹. xxxi. ij. id⁹ Julij: feria. v. luna. xvi. indi. iiij

Ante initiũ illius euã. ſcribit ſ. Lu. q̃ multis turbis circũſtãtibus: ita vt ſemuicẽ conculcarẽt: cepit ihs dicere ad diſcipulos ſuos: ℣ Attẽdite a fermento phariſeoꝝ. ℣ Ly. ſ. ne p eoz hypocriſim auertami a fidei ꝓbitate. ℣ nihil aũt optũ ẽ qõ nõ reueleꝫ: neq̃ abſcõditũ qõ nõ ſciaꝫ. ℣ Gor. Optuz ptinet ad opa mala q̃ occultãtur ex iduſtria. Abſconditũ ad cogitatõnes q̃ occultanꝫ ex ꝓpria natura. Sed vtrũq̃ i futuro iudicio ſcieꝫ q̃ſ q̃ in tenebris dixiſtis in lumine dicenꝫ: z quod in aure locuti eſtis in cubiculis p̃dicabiꝫ in tectis. Dico aũt vobis amicis meis ne tꝛeami ab his q̃ occidũt corp⁹: z poſt hec nõ hñt ampli⁹ quid faciãt. Oſtendã autẽ vobis quem timeatꝭ. Timete eũ qui poſtq̃ occiderit habz ptãtẽ mittere in gehennam. Ita dico vobis hunc timete. ℣ Nõne

Et eritis odio omnibꝫ hominibꝫ ꝓpter nomen meũ: z capillus de capite vestro nõ peribit. In patientia vestra poſſidebitis animas veſtras. ¶ Aliud Euangelium de martyribꝫ. ſm Lucam. xij.

In illo tpe. D. i. d. ſ. Attẽdite a fermẽto phariſeoꝝ q̃d eſt hypocriſis. Nihil autẽ optũ ẽ quod nõ reueleꝫ: neq̃ abſcõditũ quod nõ ſciaꝫ: qm̃ q̃ i tenebꝛis dixiſtis i lumine dicenꝫ: z quod in aure locuti eſtis in cubiculis p̃dicabiꝫ in tectis. Dico aũt vobis amicis meis ne tꝛeami ab his q̃ occidũt corp⁹: z poſt hec nõ hñt ampli⁹ quid faciãt. Oſtendã autẽ vobis quem timeatꝭ. Timete eũ qui poſtq̃ occiderit habz ptãtẽ mittere in gehennam. Ita dico vobis hunc timete. ℣ Nõne quinq̃ paſſeres aſſe veneũt ℣ id eſt vendunꝫ ℣ dipõdio ℣ Dipõdius ẽ põdus monete ex duobꝫ aſſibus

ꝓpoſitũ. Ad euidẽtiã illi⁹ ſm ly. ſcidũ q̃ paſſeres abũdãt i tra pmiſſionis: z õ de ipſis fiebat oblatio pauperꝫ q̃ nõ poterãt alia hãe: vñ erant pauci valoris: qz duo hẽbãt p aſſe ℣ vn⁹ ex illꝭ ℣ ſ. q̃uis ſit qui valoris ℣ nõ ẽ i obliuiõe cozã deo ℣ i. nõ moꝛtuꝰ ſine puidẽtia dei pꝛis: et p dño ſupple neq̃ vos moꝛtemi q̃n de⁹ ozdiet ꝺ moꝛte vra ℣ ſed z capil. ca. vñi oẽs nu. ſũt ℣ ly. i. iã i dei pſentia ℣ nolite g̃ tiere: multꝭ paſſeribꝫ pluꝛeſtis vos ℣ Ly. i. maioꝛ ꝛputatiõis apꝺ deũ: qz ad imaginẽ dei creati ℣ diſco aũt vob q̃cunq̃ me ꝓfeſſus fuerit cozã hoꝫbus ℣ Gor. i. nõ tm̃ credideꝛit coꝛde: ſed ꝓfeſſus fuerit ſiꝫ oze ℣ z filꝰ hois cõfitebiꝫ eũ cozaꝫ angelis dei.

Jnt lũbi vñi p ſ cictu z c. Lu. xij Hyſtoꝛia hui⁹ euã. locut⁹ ẽ dñs Jeſus anno ei⁹. xxxi. ij. id⁹ Julij: feria. v. luna. xvi. indicõe. iiij. Añ initiũ illi⁹ euã ſcribit ſ. Luc. in eo. c. q̃ xps dixit diſ. ſ. nolite tiere puſill⁹ grex: qz ꝓplacuit pꝛi vꝛo da revob regnũ Tũc ſeq̃ſ euã. ho. ℣ Sint lũ. vñi p̃ci. ℣ Ly. lũbi mẽꝭ ſũt volũtas z itellect⁹ ex q̃ bus ꝓcedũt cogitatões male: lũbi ꝓ carnis ſe

q̃nq̃ paſſeres veneũt dipõdio z vn⁹ ex illꝭ ñ ẽ i obliuiõe cozã deoꝝ z capilli capitꝭ vñi oẽs nũerati ſũt: nolite g̃ timere. multꝭ paſſeribꝫ pluꝛeſtꝭ vos Dico aũt vobis: oĩs q̃cunq̃ ꝓfeſſus fuerit me cozã hoĩbꝫ z filꝰ hois ꝓfitebiꝫ illũ cozã angel' dei. ¶ Sequũꝫ euãgelia de ꝓfeſſoribꝫ: ſm Lucã. xij.

In illo tpe. D. i. d. ſ. Sint lũbi vñi p̃cincti z lucerne ardẽtes i mãibꝫ veſtris. Et vos ſimiles hoĩbꝫ expectãtibꝫ dñm ſuũ q̃n reuertaꝫ a nuptijs. vt cũ venerit z pulſauerit ꝓfeſtiꝫ apiãt ei. Bti ſui illi q̃s cũ venerit dñs iuenerit vigilãtes. Amẽ dico vobis q̃ p̃ciget ſe z faciet illos diſcũbere. z trãſiẽs miſtrabit illꝭ Et ſi venerit i ſcda vigilia z i tcia vigilia venerit z ita iuenerit. bti ſũt ſui illi. ℣ aũt ſcitote q̃m ſi ſciret p̃famili

ꝺ

ℓ ꝺ

q̃ vꝛget mor⁹ luxurie. Et vtiq̃ lũbi ſũt p̃cigẽdi. i. coartãdi ab illicitꝭ cogitatõibꝫ z opibꝫ z lucerue ar. ℣ Ly. i. doctrina clara ꝓcedẽs ex clarꝛitate ℣ i mãibꝫ vꝛis ſiplẽdo ope ℣ vos ſimiles hoĩbꝫ expectãtibꝫ dñm ſuũ ℣ Ly. i. ſitis diſcreti z vigiles z ſolliciti de vꝛa cuſtodia expectãdo dñm vẽtuꝝ ad iudiciũ: ſicut anticꝫ pꝛes expectabãt eũ ventuꝝ i carnẽ ℣ q̃n reuertaꝫ a nuptijs ℣ Glo. oz. ad nuptias dñs fuit cũ p⁹ reſurrectõꝭ nouus bõ angeloꝝ multitudinẽ ſibi copulauit: a q̃bꝫ nuptijs reuertit cũ nob ꝓ iudiciũ manifeſtaꝫ: vt pꝛ Act. i. Sic vẽiet quẽadmodũ vidiſtꝭ eũ eũtẽ i celũ ℣ vt cũ venerit z pulſauerit ℣ p egritudinẽ moꝛtẽ ꝓpiquã deſignãdo ℣ ꝓfeſti apiãt ei ℣ leti eũ ſuſcipiẽdo ℣ Bti ſui illi q̃s cũ ve. do. ℣ ly. i eoꝝ moꝛte ℣ iuener i t vigi. ℣ i. i ſtatu gꝛe z nõ i pctis doꝛmiẽtes: qz taꝫ pñtaꝫ

Universidad de Deusto
Biblioteca

iudicio q̄lis iuenit i mozte q̄tū ad gr̄az vel ad culpā. Amē dico vob̄ q̄ p̄ciget se. Glo. s. p̄parās se ad recipiendū. et faciet illos discumbere. Glo. ozdi. i regno celesti q̄escere. et trāsiēs ministrabit illis. Glo. trāsiēs ministrabit cū ō iudicio ad regnū rediēs sua claritate fideles satiabit. et si venerit i scōa vigilia: et si i tcia vigilia venerit et ita uenerit bti sūt illi. Ecce. Pria vigilia ē stat⁹ pueritie: maxie cū incipit vsus rōnis i pueris. Scōa vigilia ē stat⁹ iuuentut⁹. Tercia vigilia ē stat⁹ virilis. Quarta vigilia ē stat⁹ senectutis: qz i q̄libet statu fideles debēt ee parati per iustitiā ad recipiēdam mozte. Hoc aūt scito te qm si sciret p̄fam⁹ as q̄ hora fur veniret vigilaret vtiq; et nō sineret pfodi domū suaz. Boz. Hic dns ihs monet nos vigilare ō mortis incertitudinē: q̄m⁹ nihil sit certi⁹ mozte: nihil tñ icerti⁹ hora mozt⁹. et vos estote parati qz q̄ hora nō putatis filius hominis veniet.

as qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; et nō sineret pfodi domū suam. Et vos estote parati: qz qua hora nō putatis filius hominis veniet.

¶Aliud euāge. de ꝓfec. fm Lucā. xi.

In illo tpe. d. i. d. s. Neo accēdit lucerna et i abscōdito ponit: neq; sub modio sz sup cādelabz: vt q̄ ingrediunt lumē videāt: lucerna corpis tui ē oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex totū corpus tuū lucidū erit. Si aūt nequā fuerit etiā corpus tuū tenebrosuz erit: vide ḡ ne lumē q̄ i te est tenebre sint. Si ḡ corpus tuū lucidū fuerit nō habēs aliquā ptē tenebraz: erit lucidum tocius corpis tui sicut cū lucerna fulgoris illuminabit te.

Emo accēdit lucernā. xc. Lu. xi. Hoc h⁹ euā. pdigma locut⁹ ē dns ihs xp̄s anno ei⁹. xxxi. ỹ. id⁹ Julij: feria. v. luna. xvi. indictione. iiij. Ante initiū illius euā. scribit s. Lu. i eo. ca. q̄ q̄dā mulier extollēs vocē de turba dixit: Btūs vēter q̄ te portauit et vbera q̄ suxisti. Tūc sequit euā. hodi. Nemo accēdit lucernā. Ly. lucerna hic accipit p intētōe recta: qz includit lumē fidei et ardorē charitatis ad modū lucerne ardētis. et i abscōdito ponit neq; sub modio: sz sup cādelabz. Ly. qz intētio recta dirigit ad supna. vt q̄ ingrediunt lumē videāt. Ly. sicut enī lucerna i alto posita illuminat ea que sunt i domo materialis: sic intētio recta ea q̄ fiūt et disponūt i domo ecclesie et etiā i domo conscientie. lucerna corpis tui ē oculus tuus. Ly. qz sic oculus dirigit mēbra corpis ad opandū: vt pedē ad ābulādū: manū ad scribendū: sic intētio recta put icludit fidē et caritatē dirigit nr̄as opatōes i finē debitū: ō subdit. si oculus tuus fuerit simplex. Ly. i. intētio tua recta: sine plica falsi simulatōis. totū corpus tuū. i. opus tuū erit lucidū. i. meritoriū vite eē

ne. si aūt nequā fuerit. i. intētio puersa. etiā corpus tuū. i. te. erit. Ly. i. cōgeries opationū tuaz mala erit: qz op⁹ bonū ō ḡne: malū efficit puersa intētōe sic cū aliqs dat elymā paupcule muliert intētōe trahēdi eā ad pcm luxurie. vide ḡ ne lumē q̄ i te ē tenebre sint. Ly. i. diligēter attēde ne intētio tua q̄ lumē aie ē sit puersa: qz p ꝝ corrūpent oia bona opa. si ḡ corp⁹ tuū lucidum fuerit nō habēs aliquā ptē tenebraz. Ly. tū ex bōitate intētōis: tū ex bōitate opis. erit luc. to. qz oia cedent ad vite eternā meritū. et sic lucerna fulgoris illuminabit te. ¶Aliud euā. ō ꝓfec. fm Lu. xi.

In illo tpe. di. i. d. s. pabolā hāc: Hō q̄dā nobilis abiit i regiōz lōginquā accipere sibi regnū et reuerti. Vocatis aūt decē seruis suis dedit illis decē mnas. et dixit ad illos: Negociamini duz venio. Ciues aūt eius oderāt illum: et miserunt legationē p̄ost illum dicentes: Nolumus hūc regnare sup nos. Et factū ē vt rediret accepto regno: et iussit vocari seruos suos quib⁹ dedit pecuniā vt sciret quantum quisq; b Omo q̄dā no. xc. Lu. xix. Hi storiā h⁹ euā. locut⁹ ē dns ānno ei⁹. xxxiii. xvi kal. aplis luna. vij. idi. vi. An̄ initiū illi⁹ euāge. scribit s. Lu. i eo. ca. q̄ Xp̄s dixit: venit fi. ho. q̄rere et sal. fa. q̄d pierat tunc postmodū sequit euan. ho. Hō q̄dā nobilis. Ly. i. xp̄s hō natus fm carnē de semine Dauid regis. abiit in regionē longinquā. Ly. i. ad celū empireū p suā ascēsionē. accipe sibi regnū. sup ordies angelor. et reuerti. scz i fine mūdi ad iudiciū. Tūc em omib⁹ manifestabit regnū ipsi⁹. Vocatis aūt decē seruis suis. i. fidelib⁹ vniuersis: q̄z vniuersitas numero denario designat: qz est p̄m⁹ limes numeroruz. dedit illis decē muas. Lyra: id ē vniuersitatē bonoz suoz: diuersimode tamē: qz vnicuiq; plus vel minus fm gratiaz virtutē. Et ait ad illos: Negociami dū venio. Ly. tēpus meriti currit vsq; in diē iudicij: i quo tēpore deus dat dona sua ad hoc q̄ multiplicent p fructus bonoz operum. Ciues aūt eius oderant illū. Lyra: Ciues illi sunt iudei q̄ p mala ozi ptē in odiū xp̄i sunt firmati. et miserūt legatōem post illū dicētes: Nolumus hunc regnare sup nos. Ly. qz post ascensionē xp̄i ad celos iudei conati sunt destruere fidē catholicā i qua incepit regnū xp̄i: quod complebit et manifestabit i fine mūdi. Et factū ē vt rediret accepto regno. i. ad gr̄ale iudiciū. et iussit vocari suos seruos suos q̄b⁹ dedit pecuniā vt sciret q̄tū q̄sq; negociat⁹ eet. Ly. qz oportebit oēs apparere ante iudicē ad reddēdū ō oib⁹ acceptis ab eo rōem. Rho. xiij. Venit aūt p̄mus dicēs. Domine mna tua decē mnas acq̄siuit. Lyra: qz tūc electi ō suis meritis securi: parati erūt astare iudici. Et ait illi: Euge serue bone: quia i

modico fuisti fidel' ly. qz bõa tpalia z etiã spũalia q̃ hũc i pñti vita modica fũt respectu bonoz celestiũ q̃ expectãt i futura vita | eris ptãtẽ habẽs sup .x.ci. ly. i. gaudeb ̃ fidelitate oim q̃ p doctrnã tuã vt exẽplũ vite tue ꝙuersi fũt ad bonũ | z alt venit di. Dñe mna tua .i. gra tua | fecit q̃nq; mnas: z huic ait: z tu esto sup .v. ciuitates | Goz. sup illos q̃s tua pdicatõe vel exẽplo tuoꝙuertisti | z alter venit | ly. qz lz mali reformidẽt venire ad ꝙspectũ iudicis: tñ optebit eos ibiõ repñtari | dñe ecce mna tua quã habui repositã i sudario | ly. mna reposita in sudario sc̃at donũ dei a bõis opib ̃ ociosũ tãq̃ mortuũ | timui ei te | ly. iste timor nõ est nisi pusillanimitas bñ agẽdi | qz bõ auster ̃es | ly. licz ei mõsit tps miscõie in iudicio: tñ erit tps rigoz̃ z iusticie | tolt qõ nõ posuisti z: metz̃ qõ ñ semiasti | ly. qz a plat̃is ecclie nõ solũ req̃rũt bõa i ꝑsona: lz in subditis coz̃ q̃s tenẽt iudicere ad bonuz | dicit ei: õ ore tuo iudico te fue nequaz | Goz. stulticia magna ẽ petñ ꝓpium excusare | sciebas qz ego bõ auster ̃ sũ | Glo. si me duz̃ noueras q̃re cõmẽdatũ tibi timorẽ nõ incussit vt scires me diligẽt. ̃ quesiturũ | tolles qõ nõ posui: z metẽs qõ nõ semiaui | Goz. requirit cñ de ̃ bona opa etiã ab eis quib ̃ nõ dedit g̃ tiã opandi: nec tamẽ de ̃ b faciẽdo iuste agit: qz z si illi nõ recipiũt: ipse tamẽ par ̃ fuit dare gr̃az̃ | z quare nõ dedisti pecuniã meaz̃ | .i. dona mea | ad mẽsaz̃ | .i. ad lucz̃ | Et ego veniẽs | .s. ad iudicium ꝑticulare. i. ad mortẽ hoc ̃s | cũ vsuris exegissez̃ eã | .i. cũ magno lucro | z astãtib ̃ dixit | Goz. i. augelis qui deo iudicãti semp assistũt | auferte ab eo mnã | .i. g̃tiã | z date illi qui decẽ mnas hz̃ | Glo. auget cñ gr̃a i eo qui i ea laborat. Autoz ꝓpẽdit theo. veri. libri. iij. ca. vij. sic di. He aũt aliqd bonuz peat illa bona opa que quis peccãdo mortificat alijs saluãdis dabũt Sicut q̃n corpali morte q̃s moriũt fres z ꝓpinq̃ in bonis succedũt. Vñ Job. xxvij. ca. Si ꝙportauerit q̃si terrã argẽtũ: z sic lutũ ꝑparauerit: z vestimẽta: ꝑparabit q̃dẽ: sz iust ̃ vestiet illis z argẽtũ innocẽs diuidet | z dicerũt illi | sez angeli | Dñe hz̃ decẽ mnas | q. di. satis hz̃ | dico aũt vob: qz oi habẽti | Goz. z illo bñ vtẽti | dabit | sez i cremẽtũ ei ̃ qõ hz̃ | z abundabit | sez i futuro: qz fm aplm: Oculꝰ nõ vidit nec aurz̃ audiuit: nec i cor hois ascẽdit q̃ ꝑparauit de ̃ diligẽtib ̃ se | ab eo aũt q̃ nõ hz̃ | sez vsuz̃ doni collati: sic̃ ille piger seru ̃ fuit | z qõ habz̃ | .i. ipm donũ | auferet ab eo |

Dico aũt vobis: qz oñi habenti dabit z abundabit: ab eo aũt qui nõ hz̃: z qõ habet auferet ab eo.

¶Aliud euã. de ꝙfec. fm Matt. xxv.

i ILLO tpe. D. i. d. s. pabolã hãc: Hõ q̃dã pegre pficiscẽs vocauit seruos suos: z tradidit illi bona sua. Et vni dedit q̃nq; talenta: alij aũt duo: alij ꝯo vnũ: vnicuiq; fm ꝓpriã ꝓtutẽ. Et pfect ̃ ẽ statim. Abijt aũt q̃ q̃nq; talẽta accepat z opatus ẽ in eis. et lucrat ̃ ẽ alia q̃nq;. Silr q̃ duo acceperat lucrat ̃ ẽ alia duo. Qui aũt vnũ acceperat: abijt z fodit i terrã: z abscondit pecuniã dñi sui. ¶Post multuz ꝯo tpis venit dñs illoz̃ seruoz̃: z posuit rõem cũ eis. Et accedẽs q̃ q̃nq; talẽta accepat: obtulit alia q̃nq; talenta: dicẽs: Dñe q̃nq; talẽta tradidisti mihi: ecce alia quinq; suplucratus sum

mẽta: ꝑparabit q̃dẽ: sz iust ̃ vestiet illis z argẽtũ innocẽs diuidet | z dicerũt illi | sez angeli | Dñe hz̃ decẽ mnas | q. di. satis hz̃ | dico aũt vob: qz oi habẽti | Goz. z illo bñ vtẽti | dabit | sez i futuro: qz fm aplm: Oculꝰ nõ vidit nec aurz̃ audiuit: nec i cor hois ascẽdit q̃ ꝑparauit de ̃ diligẽtib ̃ se | ab eo aũt q̃ nõ hz̃ | sez vsuz̃ doni collati: sic̃ ille piger seru ̃ fuit | z qõ habz̃ | .i. ipm donũ | auferet ab eo | Goz. dare habẽti fuit misc̃die: auferre nõi habẽti iusticie.

Omo q̃daz̃ pe. b rẽ. Mat. xxv.

Hystoriaz̃ hui ̃ euã. locut ̃ ẽ dñs Jesus xp̃s anno ei ̃. xxxiij. xi. kal'. aplis: feria. iij. luna. xij. indicõe. vi. Añ initiũ illi ̃ euan. scribit s. Mat. in eo. c. q̃ xp̃s d. d. s. Vigilate qz nescitis die nec horam. Tũc statiz̃ sequit euã. hodi. | Hõ q̃daz̃ pegre pficiscẽs | ly. hõ ille ẽ Jesus xp̃s: q̃ q̃uis fm diuinitatẽ nõ posset pficisci de loco ad locum: qz sic ẽ vbiq; sp z õ nec̃sitate: fm tñ humanã naturã pegre pfect ̃ ẽ qñ ascẽdit i celũ | vocauit suos suos | Goz. educẽdo eos i eẽ naturẽ | z tradidit illis bõa sua | ly. s. bona naturẽ: bona gr̃e g̃tis date: bona scie z sapie: bona potẽtie: bona opulẽtie. Et dicũt talẽta: qz p bonũ vsuz̃ taliũ põt q̃libet sibi accipe celeste pmiũ | Et vni dedit q̃nq; talẽta: alij duo: alij ꝯo vnũ: vnicuiq; fm ꝓpriã ꝓtutẽ. Et pfect ̃ ẽ statim | qz xp̃s fm humanitatẽ mutauit locũ celũ ascẽdẽs | Abijt aũt q̃ q̃nq; talẽta accepat z opat ̃ ẽ i eis: z lucrat ̃ ẽ alia q̃nq; | ly. qz ista talẽta multiplicauit bñ vtẽdo ꝑdictis donis ad sui pfectiõem z primi edificatiõz. | Silr q̃ duo talẽta accepat | .i. aliq̃ ex ꝑdictis donis | lucratus est alia duo | Goz. Et attendit illud luczi merito q̃ ad se: z i edificatõe q̃ ad ꝓximũ: z sic duplicat bonũ acceptũ | Qui aũt vnũ accepat: abijt z fodit

i terrā ⁊ abscōdit pecuniā dñi sui ⁊ Ly. ille abscōdit i terra, q̄ p̄dicēs dominus vult ad mūdi gloriā ⁊ tpale lucr̄ seu q̄stū ⁊ P. multū ꝓ tpis ⁊ Ly. qz lōgū tps ē ab ascēsiōe xp̄i ad celū vsq; ad aduētū ei⁹ ad iudiciū ⁊ venit dñs ⁊ Gor. p scipm nō p vicariū ⁊ seruos illos ⁊ q̄bus bona sua cōmisit ⁊ posuit rōem cū eis ⁊ vt p3 Lu. xvi. Redde rōez villicatōis tue ⁊ly. qz tunc districte exiget rōez ō bonis ab eo collatis añ opantes remunerādo ⁊ Et accedēs q̄ decē talēta accepat obtulit alia quiq; talēta dicēs. dñe quiq; talēta tradidisti mihi: ecce alia quīq; suplucrat⁹ sū ⁊ Gor. i. multiplicata sūt merita ex gr̄a tua ⁊ vsu libere arbitrij ⁊ Ait illi dñs ei⁹ ⁊ Euge fue bōe ⁊ fidel ⁊ grēs i suis actibus dñi gloriā ⁊ nō ꝓpriā laudē qz sup pauca fuisti fidel ⁊ ly. oīa bōa i hac vita hoi collata pauca sunt respectu bonoꝝ glie ⁊ supra multa te ꝓstituā ⁊ qz in celo ꝓfert hoi bonū ifinitū ⁊ intra i gaudiū dñi tui ⁊ Gor. vt sit ex oi p te gaudiū. Sursuz ex visiōe dei: deorsuz ex ꝓsideratiōe iferni: interi⁹ ex gloria ꝓscie: exteri⁹ ex decore ois creature ⁊ Accessit aūt ⁊ q̄ duo talenta accepat ⁊ ait: Dñe duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo suplucrat⁹ suz ⁊ Gor. duplicādo bona. s. bonū sapie a me diffūdēdo i ꝓximū p ꝓbū p̄dicatōis. Bonū operatōis a me diffundēdo i ꝓximū p exemplū edificatōis ⁊ Ait illi dñs ei⁹: Euge serue bone fidelis: qz sup pauca fuisti fidel: sup multa te ꝓstituā: intra i gaudiū dñi tui ⁊ De q̄ dicit Beř. i li. de ꝓsideratōe: Qualis putas tūc erit splēdor aiaꝝ qñ sol splendorē bē dicte lucis cozpm. Nulla ei ibi tristicia: nulla angustia: null⁹ dolor: null⁹ timor: null⁹ ibi labor: nulla mors: sz ppetua sanitas sp pseverabit.

Ait illi dñs ei⁹: Euge serue bone et fidelis .qz supra pauca fuisti fidel: supra multa te ꝓstituā. intra in gaudiū dñi tui.

¶Aliud Euangeliū de cōfessoribus fm Matthēū. xxiiij.

Igilare qz nescitis qua hora dñs vr̄ vēturus sit. Illud autē scitote: qm̄ si sciret pr̄familias q̄ hora fur venturus esset vigilaret vtiq; ⁊ nō sineret pfodi domū suā. Jō ⁊ vos estote parati: qz nescitis qua hora filius homis venturus est. Quis putas est fidelis seruus et prudens: quē ꝓstituit dñs sup familiā suaz vt det illis cibū in tēpe? Beatus ille seruus quē cū venerit dñs eius inuenerit sic facientē. Amē dico vobis sup oīa bona sua ꝓstituet eum.

¶Incipiunt Euangelia de virginibus fm Matthēum. xiij.

Aillo tpe. D. i. d. s. Ut supra ⁊ Hillo tpe. d. i. d. s. parabolā hāc: Sile ē regnū celoꝝ thesauro absc ō dito in agro: quē qui inuenit homo abscondit. et pr̄e gaudio illius vadit vendit ⁊ Gor. i. moꝛs que fur ōr ꝓpter improuisuz aduētū: vt p3 Apoca. iij. Etenim tāq; fur ⁊ nescies q̄ hora veniā ad te ⁊ vigilaret vtiq; ne i pctō mortali morerer: qz mors pctōr pessima ⁊ nō sineret pfodi domū suā ⁊ Gor. i. cū violētia aiaz a corpe extrahi: sz spōte exire. vñ Chrl sol. Qñ aie peccatrices i corpe q̄si i ꝓprio domicilio delectant: veniēs cū snia dei angel⁹ mortis pfodit corp⁹ ⁊ aiaz violēter auellit. Aie aūt iuste q̄ q̄si i exilio ibi sūt venīre snia nō pfodiūtur: sz reuertunt gaudētes ⁊ Jdeo ⁊ vos estote parati ⁊ sez sine macula cordis ⁊ qz nescitis q̄ hora filius homis venturus ē ⁊ Gor. scz ad iudiciū p̄ticulare in morte ⁊ q̄sputas est fidelis seru⁹ ⁊ prudēs quē constituit dñs sup familiā suā ⁊ scz i officij sui susceptiōe ⁊ vt det illis cibum in tēpe ⁊ Gor. triplicez cibum verbi: exempli ⁊ tempalis subsidij. Vel fm Lyrā. vt det illis cibum in tempore. i. auxiliū in tempore necessitatis: ad qđ quilibet p̄dictorum tenetur. Vnde Ecci. xvij. Cuilibet mandauit deus de pximo suo ⁊ Beat⁹ ille seru⁹ quē cū venerit dñs eius ⁊ Ly. querēs i morte rōem sui seruitij ⁊ inuenerit sic facientē ⁊ Ly. i actib⁹ charitatis se exercentē: quia p illam merek eternam beatitudinē ⁊ Amen dico vobis: sup oīa bona sua constituet eū ⁊ qz beatitudo est status oim bonoꝝ aggregatōe pfectus: vt ōr. iij. lib. de ꝓso. pbie. Gor. Bona p̄tia sunt particularia ⁊ impfecta: sz bona celestia futura sunt ꝓmunia ⁊ pfecta. Nunc em̄ ex parte cognoscimus: ex parte diligimus: sed tunc i futuro pfecte ⁊c.

Jmile est regnū celoꝝ ⁊c. Mat. xiij. Hystoria hui⁹ euangelij facta ē i aplī anno xp̄i. xxxiij. indicōe. vi. Ante initium illius euāgelij scribit san. Matth. in co. ca. q̄ xp̄s dixit: Justi fulgebunt sicut sol in regno patris coꝝ. Tunc postmodū sequit euā. hodi. ⁊ Sile est regnū celoꝝ thesauro absc̄dito i agro ⁊ Gor. Ad laudē ꝗnū expo sit parabola ista. Sicut thesaurus in agro sic ē virginitas in carne. ij.

Loꝛ.iij. Habem⁹ thezauꝛ iſtū i vaſis fictilib⁹. Ulñ Aug. facite qđ po teſtis: ne ꝓgitaꝛ bonū a vob⁹ qđ cū facere nō poteſt ꝙvt redeat. Ult fm Grc. Thezaur⁹ ē celeſtis regni deſideriū | quē q̄ iuenit hō abſcōdit: ꝛ p̄ gaudio illi⁹ vadit | Goꝛ. pedib⁹ mētis ipm affectādo | ꝛ vēdit vniuerſa q̄ hꝫ | ſecꝫ tpalia ꝓtēnēdo: vt pꝫ Mat. xix. Si vis pfect⁹ eē vade ꝛ vēde oīa q̄ habes ꝛ da paup⁹ib⁹ | ꝛ emit agꝝ illū | Goꝛ. totalit celeſtib⁹ inhiā do | Itez ſile ē regnū ce loꝝ hoi negociatoꝛi q̄ ꝛenti bonas margaꝛi tas | .i. dulcedinez vite celeſtis | inuēta aūt vna p̄cioſa mārgarita | goꝛ ra. i. xp̄m: ꝛ fm h̄ xp̄us ꝺꝛ margarita. Sic ēm naſcit margarita ex ro re celeſti i cōcha maris ſe apiēre. Sic xp̄s ꝓmu te ſpūſſcti i Maria cō ſentiēte. Eſa. xlv. Ro/ rate celi deſup ꝛ nubes pluāt iuſtū: apiat terra et germinet ſaluatoꝛez | abūt ꝛ vēdidit oīa q̄ habuit | Goꝛ. ꝓ ꝓtēptū terrenoꝝ. ad Phil. iij. Oia arbitꝛoꝛ vt ſterco ra vt xp̄m lucrifaciam | ꝛ emit eā | ꝙ conatū eterne vite: vt patet ad Phil. i. deſideriū habens diſſolui ꝛ eſſe cū xp̄o | Itez ſimile eſt regnū celoꝝ | Ly. i. ſtatus eccleſie militātis | ſagene miſſe i mare | Goꝛ. i. doctrine diuulgate i mundū | et ex oīni genere piſciū | Goꝛ. i. hoim⁹ | ꝙgregāti | ſecꝫ bonoꝝ ꝛ maloꝝ: pau pez ꝛ diuitū: iuuenū ꝛ ſenū | quā cū impleta eēt | Goꝛ. qđ erit i fine ſecu li qñ iplebit numer⁹ electoꝝ | educētes ꝛ ſec⁹ litt⁹ ſedētes. elegerūt bonos i vaſa ſua: malos aūt foꝛas miſerūt. Sic erit i ꝙſummatōe ſcli | Ly. Si cut ēm nō diſtinguunt boni piſces a mal⁹ ꝙdiu ſagena ē itra aquā: ſic i eccleſia p̄ſti admixti ſunt mali cū bonis: ſꝫ i fine mūdi trabet lit⁹ ꝙ ap tū iudiciū: qꝛ tunc erūt manifeſta abſcōdita coꝛdiū. Et tunc. ſ. in iudi cio | exibunt angeli ꝛ ſepabunt malos de medio iuſtoꝝ: ꝛ mittēt eos in caminū ignis: ibi erit flet⁹ ſecꝫ ꝓpter ardoꝛē: ſtri/ doꝛ dentiū ꝓpter frig⁹ | Intelleꝛiſtis hec oīa | Ly. q. d. ad vos p̄tinet in telligere q̄ alios debet⁹ docere vīa ſalutis | Dicūt ei: Etiā. Ait illis: Jō ois ſcriba | Ulñ Aug. Apli ſunt ſcribe ꝛ notarij xp̄i ꝺdū dei ſignātes i tabul⁹ coꝛdis | doce⁹ | .i. lrāt⁹ ꝛ a deo inſpirat⁹ | i regno celoꝝ | .i. eccl̄ia militātiū | ſilis ē hoi p̄ſamilias | Ly. qꝛ p̄ſamilias bꝫ paꝛcere filios

pane coꝛpali: ſic iſte paruulos fidei pane ſpūali | qui ꝓfert de thezauro ſuo | Lyra. i. de ſcīēcia i coꝛde abſcondita | noua ꝛ vetera | .i. auctoꝛita tes vel ꝓceſſus veteris ꝛ noui teſtamēti.

Jmile ē regnū celoꝝ | Mat. xxv. Hyſtoꝛia huj⁹ euā. facta ē an/ no xp̄i. xxxiij. xi. kal. apl̄is: feria. iij. luna. xij. indi. vi. Añ initiū illi⁹ euā. ſcribit ſ. Mat. i. xxiij. ca. Si ēm mal⁹ ſeru⁹ dixerit i coꝛ de ſuo: moꝛā facit dñs me⁹ venire: et cepit pcu tere ꝓſeruos ſuos: mā/ ducet aūt ꝛ bibat cum ebꝛijs: venit et dñs ſui illi⁹ i die q̄ nō ſperat: ꝛ hoꝛa q̄ ignoꝛat: ꝛ diui det eū. ſ. ſepando aīaꝝ a coꝛpe i moꝛte ipſius ꝓtēcꝝ et⁹ ponet cū hypo critis. i. cū falſis xp̄ia/ nis ſepando eū a beatꝝ ꝛ p̄iūgēdo ipm cū dā/ natis. Ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ dentiuꝝ. Tunc ſtatim ſequit euan. bo di. | Sile ē regnū celo/ rū decē ꝓginib⁹ | ly. i. ec cleſia militās q̄tuz ad ſtatū ꝓtēplatiuū | decē ꝓgib⁹ | .i. cōtēplatiuis. ly. virgitas ēm ſignifi cat vitā ꝓtēplatiuā: qꝛ ſicut caſtitas eleuat mē tē a carnalib⁹ ꝛ diſpo/

ſcriba doctus in regno celoꝝ ſimi/ lis eſt homini patriſamilias q̄ ꝓfert de theſauro ſuo noua ꝛ vetera.

¶Aliud Euangeliū de virginibus. fm Matthēum. xxv.

i Pillo tpe. D. i. d. ſ. pa/ bolā hāc: Sile ē regnū celoꝝ decē ꝓginib⁹ q̄ accipiētes lāpades ſuas exierūt obui/ am ſpōſoꝛ ſpōſe. ꝙnqꝫ aūt ex eis erāt fatue ꝛ ꝙnqꝫ p̄udētes. Sed ꝙnqꝫ fa tue acceptis lāpadib⁹ nō ſumpſerūt oleū ſecuꝫ. Prudētes ꝓ acceperunt oleū in vaſis ſuis cuꝫ lampadibus. Moꝛā autē faciente ſponſo doꝛmi/ tauerunt oīes ꝛ doꝛmierunt. Me/ dia autē nocte clamoꝛ factus eſt. Ec ce ſponſus venit. exite obuiā ei. Tūc

nit intellectū ad ꝓtēplatōz veritatis. Sic ecōtrario luxuria deꝑmit mē tē ꝛ cauſat hebetudinē intellect⁹: ꝛ ſic reddit hoiez q̄ſi beſtialē: ꝓpter qđ ꝺꝛ. i. etb. Uita voluptuoſa vocat vita pecudū | q̄ accipiētes lāpades ſu as | Goꝛ. acceptio lāpadū ē oſtēſio opez: vt ſint alijs i exēpluꝫ | exierūt obuiā ſpōſo | .i. xp̄o | ꝛ ſpōſe | .i. eccl̄ie | ꝙnqꝫ aūt ex eis erāt fatue ꝛ ꝙnqꝫ p̄udētes | Ly. ꝓgines ēm p̄udentes ſūt ꝓtēplatiui ſeu religioſi: q̄ opa bona ō gñe ad finē debitū ordināt. ſ. p̄ncipalit ad gloꝛiā dei ꝛ ad ſalu tē ꝓxīā ꝛ ad edificatōz ꝓximi. Ecōtrario fatue ꝓgies dicunt q̄ ꝓxīaꝝ gloꝛiā ꝛ fauoꝛē hoim vel queſtū p̄ncipalit q̄rūt i ſuis bonis opibus: et merito dicunt fatue ꝓgines: qꝛ bonū op⁹ de gñe pdūt ꝓpter defectū intē tiōis recte | Sꝫ ꝙnqꝫ fatue acceptis lāpadib⁹ | Goꝛ. i. opib⁹ de gñe boꝝ nō ſumpſerūt oleū ſecū | i. q̄ ſignat charitas. Sicut ēm oleuꝫ ma/ nat ſuꝑ oēs liq̄res: ſic charitas ſuꝑ oēs ꝓtutes | p̄udētes ꝓ acceperūt

Universidad de Deusto
Biblioteca

oleū i vasis suis ⁊ .i. charitatē ⁊ cū lāpadib⁹ .i. cū opib⁹ suis. q. d. q charitate p̄fecerūt opa sua bona ⁊ mortē aūt faciēte sponso dormitauerūt oēs ⁊ dormierūt ⁊ Hora ista ē decursus tp̄is ab ascēsione xp̄i vsq; ad diem iudicij: qđ tp̄s p̄pter lōgitudinē vocat mora. Jam em durauit p mille ⁊ q̄ngētos annos: ⁊ residuū ē nobis incertū. In h̄ aūt tp̄is intervallo morimur oēs hoies tā boni q̄ mali: q̄ qđē mors designat hic p dormitōz: qz ita facilit excitabit a morte p xp̄m ad iudiciū veniente sic hō excitat aliū hoiem dormiētē ⁊ media āt nocte ⁊ ly. Nō itelligit p h̄ q̄ iudiciū extremuz sit celebrādū ō nocte sz ō die sic dicit apl's .i. Cor. iij. Dies ei dñi decla. ⁊c. Sz qz tp̄s iudicij ē nobis occultū: iō signat p mediaz noctē: qz illa q fuit media nocte sit hoib⁹ occulta ⁊ clāor facta ē ecce sponsus venit exite obuiā ei ⁊ Ly. .i. vox xp̄i vel angelorū ad vocandū mortuos ad iudiciū ⁊ Tūc surrexerūt oēs v̄gines ille ⁊ ly. qz oēs resurgēt boni ⁊ mali vt appareāt i iudicio xp̄i ⁊ ornauerūt lā. su. ⁊ Gor. .i. apō se cogitauerūt opa sua p qb⁹ remuneratōz expectabāt. Vñ Gre. Ornāt lāpades: qz apud se opa sua numerāt p quib⁹ eternā beatitudinē h̄ic sperāt ⁊ Fatue aūt .i. virgines ⁊ sapientib⁹ dixerūt: date nobis de oleo v̄ro: qz lāpades nr̄e extinguunt ⁊ Ly. ista petitio vana ⁊ rūsio negatiua signāt: q nullꝰ hō poterit ad aliū quātumcūq; iustū recurrere p auxilio: nec aliqs q̄tcūq; iustꝰ poterit aliū iuuare: sz sibi soli sufficiet iusticia sua. Vñ Hiero. In futuro vnusq̄sq; p opib⁹ suis mercedē accipiet: nec pōt i die iudicij vnꝰ virtutes alīus subleuare. Et h̄ ē qđ subdit ⁊ Rūdēt prudentes dicētes: ne forte nō sufficiat nob ⁊ vob: ite potius ad vēdētes ⁊ emite vob ⁊ Vñ Amb. Vēdūt oleū q̄ adulādo alias i errorē mittūt. De q̄ dr i ps. cxl. Oleū aūt pctōris nō ip̄iguet caput meū ⁊c. ⁊ Dū aūt irēt emere venit sponsus ⁊ Ly. .i. xp̄s ad remuneratōz bonoꝝ ⁊ q̄ parate erāt ⁊ ly. p bona opa i charitate facta ⁊ intrauerūt cū eo ad nuptias ⁊ .i. ad celestez gloriā aliis relictis ad penā ⁊ clausa ē ianua ⁊ Gor. ianua ingt misericordie ad indulgēdū: q̄ mō oib⁹ aplis ianua gloriē ad intrādū q̄ mō oib⁹ penitētib⁹ reserat ⁊ Nouissime .i. nimis tarde ⁊ veniūt ⁊ reliq̄ v̄gines dicētes Dñe dñe api nob ⁊ Ly. p h̄ q̄ vocāt eū dñm signat q̄ crediderūt i xp̄m: sz qđ pdest ore inuocare si ope neges ⁊ At ille rndēs ait amē dico vob nescio vos ⁊ Ly. .s. noticia approbatōis q̄ soli electi a deo cognoscūt ⁊ vigilate itaq; ⁊ Gor. .s. añq̄ veniat spōsus ⁊ qz nescitis diē neq; horā ⁊ .s. mortis vie

Go sum panis vnꝰ ⁊c. Jo. vi. Hec v̄ba locutꝰ ē e dñs ihs xp̄s anno etatis .xxxij. .xvi. kal. maij: feria .iij. luna .xiij. indictione .v. Aū mortis ei⁹ scribit .s. Jo. i eo. c. q̄ iudei murmurabāt ō illo q̄ xp̄s dixit: Ego sū panis vnꝰ q̄ ō celo descēdi. Et dicebāt: Nōne hic ē ihs filꝰ ioseph cuiꝰ nos nouimꝰ p̄ntes et mrem: quō g̃ dicit hic: qz de celo descēdi. Rñdit eis Jesus: Nolite murmurare inuicē: nemo pōt venire ad me nisi pater q̄ misit me traxerit illum ⁊ Tunc posita xp̄osuit euangeliū hodiernū ⁊ Ego sum panis viuus ⁊ Tho. vivificās comedentez. Iste enim cib⁹ sive panis in māducantē nō convertit: sed eū in se quertit: sicut dictuz est sancto Augz. Nec tu me mutabis in te sicut cibum carnis tue: sed tu mutaberis in me ⁊ qui ō celo descendi ⁊ Thomas vt essez panis hoim: q̄ erā panis angelorum.

dēs ait. amē dico vobis nescio vos. vigilate itaq; qz nescitis diē neq; horā. ¶ In festo corporis christi. Euangelium fm Jobannem. vi.

In tpe. Dixit ihs turbis iudeorum. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et panis quē ego dabo caro mea est p mundi vita. Litigabant ergo iudei adinuicez dicētes. Quō pōt hic dare nobis carnē suā ad māducādū? Dixit ergo eis Jhs. Amē amē dico vobis nisi manducaueritis carnē filij hominis ⁊ biberitis eius sanguinem non habebitis vitā in vobis. Qui māducat

Vñ ps. lxxvij. Panē angelorū māducauit hō ⁊ si qs māducauerit ex h̄ pane viuet in eternū ⁊ Si p̄senti p gratiā ⁊ i futuro p gloriā ⁊ Et panis quē ego dabo caro mea ē p mōi vita ⁊ Tho. hū dicit p mōi vita: qz vtilitas huius sacramēti ē nō solū ipsius sumētis ⁊ celebrantis: sed cōmunis totius ecclesie: quod nō pringit in alijs sacramētis: nā baptismus solū pdest suscipienti. Eucharistia ꝓo nō solū celebrāti: sed etiā offerentib⁹ p quibus orat: ⁊ q̄ sunt de corpe ecclesie: sive sint defuncti sive nō. Et rō est: qz i alijs sacramētis p̄tinet fr̄a ⁊ efficacia verbi incarnati: hic aūt p̄tinet ipse xp̄s cōs ⁊ plenitudo scitatis: ⁊ iō plꝰ extendit se virtꝰ ei⁹ ⁊ litigabāt g̃ iudei adinuicē dicētes: Quō hic nobis pōt dare carnē suā ad manducandū ⁊ Tho. litigatio erat de hoc q̄ carnē suā panē dixerat. Intelligebāt em q̄ caro sit dētib⁹ lacerāda: ⁊ iō reputabāt h̄ impossibile ⁊ inconuenies ⁊ Dixit eis ihs: Amē amē dico vobis: nisi mā. car. filij hois ⁊ Lyra Sicut em in vita corporali cib⁹ ē necessarius ad vitā p̄seruādā: ita in vita

Universidad de Deusto
Biblioteca

spūali ꝫ sacrm ē necessariū:qz ē vite spūalis ꝯsuatiuū:qz sic̄ baptism⁹ ē q̄dā regnatio spūalis:ita eucharistia ē q̄dā spūal nutritio ⁊ biberit⁹ sanguine ei⁹ nō habebitis vitā ī vob ⁊ Ly.nō ē itelligēdū q ꝫ sacrm sub vtraq; spē fidelib⁹ sit exhibēdū:ſz tm̄ ꝫ mō a sacerdotib⁹ ē sumēdū:lz ei ī p̄mitiua eccl̄ia pl̄s sub vtraq; spē cōicaret:tm̄ postea pinde ordinatū ē vt nō cōicet sub spēvini ꝓpter ꝙculū effusiōis. Et etiā qz ꝑm b. Tho. de aq̄no ī.iiij. dis.x. ꝓpter naturalē ꝯcomitātiā sub vtraq; spē.ſ.panis ⁊ vini ē totus xp̄s. Ergo qui cōicat corpi cōicat ⁊ sanguini :cum sub vtraq; spē tot⁹ xp̄s ꝯtinet: scz ꝑm corpus : aiam ⁊ deitatē ⁊ manducat carnē meā ⁊ bibit meū sanguinē ⁊ supple digne ⁊ hz vitā eternā ⁊ Ly.qz hz deuz ihabitātē q ē vita etna ⁊ et ego resuscitabo eū ī nouissimo die ⁊ Tho. ꝫtū ad gloriā corpis.

meā carnē ⁊ bibit meū sāguinē hz vitā eternā. Et ego resuscitabo eū ī nouissimo die. ¶Sequit euāgeliū ꝑ defunctis qđ legit p̄nte funere:aut in depositōe defunctoꝝ. ꝑm Joh. xi.

In illo tpe: Dixit martha ad ihm:Dñe si fuisses hic frat⁹ me⁹ nō fuisset mortu⁹. Sz ⁊ nūc scio:qz q̄cunq; poposceris a deo dabit tibi de⁹. Dicit ei ihs resurget fr̄ tu⁹. Dicit ei martha: scio qz resurget ī resurrectiōe ī nouissimo die. Dicit ei ihs: Ego sū resurrectō ⁊ vita:q̄ credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet. Et oīs qui viuit ⁊ credit in me nō morietur in eternū. Credis hoc?

In illo tpe: Dixit martha ad ihm: Dñe si fuisses hic frater meus nō fuisset mortuus. Sz ⁊ nūc scio: qz q̄cunq; poposceris a deo dabit tibi de⁹. Dicit ei ihs: resurget frater tuus. Dicit ei martha: scio qz resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei ihs: Ego sum resurrectio ⁊ vita: q̄ credit in me etiā si mortuus fuerit viuet. Et oīs qui viuit ⁊ credit in me nō morietur in eternū. Credis hoc?

Dixit martha ad ihm dñe. Joh. xi. Hystoriā euāge. facta est anno christi. xxxiij. v. id⁹ marcij: feria sexta: luna. i. indictiōe. vi. Ante initiū illius euangelij scribit sanct⁹ Johes in eo. ca. q̄ christus dixit discipulis suis: Lazarus mortuus est: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis: quia nō erā ibi: sed eamus ad eū. Venit itaq; Jesus ⁊ inuenit eū quattuor dies ī monumēto habentē ⁊c. Tūc sequitur euāgeliū istud ⁊ Dixit martha ad ihm: Dñe si fuisses hic frater meus nō fuisset mortuus ⁊ Tho. q. d. Tu es fons vite: ergo mors nō habuisset locū ī p̄ntia tua ⁊ Sz ⁊ nūc scio licet frater me⁹ sit mortu⁹ ⁊ sepult⁹ fide certa teneo ⁊ qz q̄cūq; poposceris a deo dabit tibi de⁹ ⁊ q. d. poteras repellēdo mortē vitā cōseruare: potes ⁊ vitam p̄ditam restaurare. Vñ Aug. Nō dixit: Rogo te vt resuscites fratrē meū. Nō em̄ sciebat si resurgere fratri suo vtile erat ⁊ Dicit ei Jesus: Resurget frater tuus ⁊ Ly ra: Sed illa intellexit hoc de resurrectōe futura: scz in fine mūdi. Ideo sequit ⁊ Dicit ei Martha: Scio qz resurget ī resurrectiōe in nouissimo die ⁊ Tho. q. d. Scio resurrectōem generalē omniū hoim futurā: ⁊ nescio vtrum de illa generali loqueris vel de speciali fris mei: sciebat aūt ꝺ doc. xp̄i. qz ꝑm Chrisō. a xp̄o ꝺ illa gñali resurrectōe audiuit: vel etiā qz ex scripturis lēgz ⁊ ꝓphaꝝ de illa gñali resurrectiōe edocta fuerat ⁊ dicē ei ihs: ego sū resurrectio ⁊ vita ⁊ i. cā resurrectōis ꝫtū ad corp⁹: ⁊ vita ꝫtū ad aiaz ⁊ q̄ credit ī me ⁊ q̄ suz vita ⁊ etiā si mortu⁹ fuerit ⁊ ꝑ pctm̄ in aia ⁊ viuet ⁊ scz vita gr̄e ī p̄nti ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ credit ī me nō morietur ī eternū ⁊ Tho. ⁊ si moriat morte corpis q̄ ē mors nature: nō tm̄ morte etna q̄ est mors gehēne ⁊ credis hoc ⁊ Aug. Xp̄s sciēs fidē ipsi⁹ ꝓfectioz ei⁹ rec̄pit: ⁊ hoc ad meritū salutis. Ro. x. corde creditur ad iusticiā: ore aūt ꝓfessio fit ad salutē ⁊ Aīt illi: vtiq; dñe ⁊ supple oīa credo ⁊ ego credidi qz tu es xp̄s fili⁹ dei viui ⁊ Ly. ſ. naturaliter ⁊ q̄ ī hūc mōm venisti ⁊ nō ꝑ loci mutatōz ſz ꝑ carnis assumptionē.

aīt illi. vtiq; dñe. ego credidi qz tu es xp̄s fili⁹ dei viui q̄ ī hūc mōz venisti. ¶Aliud euāgz. ꝑ defunctz. ꝑm Joh. v.

In illo tpe. d. i. d. ſ. amē amē dico vobis qz venit hora ⁊ nūc ē qñ mortui audiēt vocē filij dei. ⁊ qui audierint viuēt. Sicut em̄ pater habet vitā ī semetipso. sic dedit ⁊ filio vitā habere ī semetipso. Et ꝓtestatez dedit ei iudiciū facere: qz filius hoīs ē. Nolite

a Wen amē dico vob ⁊c. Jo. v.

Hec ⁊ sequēntia euāgelia iuxta hystorias suas dicta sūt a dño ihu xp̄o anno ei⁹. xxxij. xvij. kal. maij: feria. iij. luna. xxiiij. idi. v. Ān initiū illius euā. scribit ſ. Joh. i eo. c. q̄ ipse p̄ diligit filiū ⁊ oia demōstrat ei q̄ ipse facit ⁊ maiora his demōstrabit ei opa vt vos miremi ſscz p̄ magnitudine. q. d. vos miramī q̄ sanaui ꝑaliticū q̄ habuit. 38. ānos ī infirmitate sua: ſz maiora faciā: qz suscitabo mortuos. Tūc postmoduz seq̄t euā. hodi. ⁊ Amē amē dico vobis: qz venit hora ſscz ī fine mōi ⁊ nūc ē ſscz ī p̄senti ⁊ q̄n mortui audiēt vocē filij dei: ⁊ q̄ audierit viuēt ſly. qz ad vocē filij aliqui ī p̄senti sunt resuscitati vt filij⁹ vidue: vt ꝑz Lu. vij. Et filia archisynagogi: vt ꝑz Mat. ix. Et etiā Lazar⁹: vt ꝑz Jo. xi. Sz i futuro ⁊ ī fine mōi oēs resurgēt ⁊ trāsibūt de morte ad vitā. Vnde apl's i. ad Cor. xv. Oēs quidē resurgem⁹ ⁊ Sicut em̄ p̄ hz vitā ī semetipo ⁊ Gor. ſscz ꝑ eēntiā ⁊ sic dedit ⁊ filio vitā hīe ī semetipso ꝑ eēntiā. Et ī ꝫ xp̄s ostēdit equalitatē sui cū p̄re ⁊ ptātē dedit ei iudiciū facere ſscz inꝫtū hō ⁊ qz filius hoīs ē ⁊ Ly. scz ab oīb⁹ visibilis ī iudicio bonis ⁊ malis ⁊ Nolite mirari hoc: qz venit hora ī qua oēs qui ī monumētis sunt audiēt vocē ei⁹ ⁊ hoc fiet ī generali resurrectōe oīm hoim ⁊ quādo oēs resurgēt ad vocē ei⁹ ⁊ i. ad impium eius. Vnde p̄s. lxvij. Babit em̄ voci suę vocē vtutis ⁊ pcedět qui bona fecerūt ī resurrectōz vite ⁊ Ly. ꝫ ad dik ad denotāduz q̄ fides sine opib⁹ nō sufficit ad salutē ⁊ qui ꝑo mala egerūt ⁊ Tho. i. mala opa ꝑ pniam nō emēdauerūt ⁊ ī resurrectōez iudicij ⁊ i. eternā damnatōem: vt patet Mat. xxv. Ibūt hi in supplicium

Universidad de Deusto
Biblioteca

eternū: iusti autem in vitā eternā. Postilla.

Deus enī pī suscitat mortuos Jo. v. Añ initiū illi⁹ euā. scribit s. Jo. i eo. c. q̄ ihs sanauit quēdā infirmū: q̄ habuit. 38. ānos i infirmitate sua: ppter ea q̄ seq̄bāt eū iudei q̄ hec faciebat. Jhs aūt rñdit: Pī me⁹ vsq; mō operat̄ z ego operor: ppter ā magī q̄rebāt eū iudei interficere: q̄ nō solū soluebat sabbatū: sī z pīez suū dicebat deū: eq̄lē se faciēs deo. Tūc postmodū sequit cuā. hodier. ¶Sicut enī pī suscitat mortuos z viuificat ¶ Ly. q̄ō ē diuine ptutis ¶ sic z filī⁹ q̄s vult viuificat ¶ sc; p potētiam ei equalē. Vnde. i. Re. ij. Dñs mortificat z viuificat ⁊c. Deut. xxxij. Ego occidā z ego viuere facā ¶ Nec; ei pī iudicat quēq; ¶ Ly. sc; secūsum a filio: cuī sit eoīuz vna operatio ¶ sed oē iudiciū dedit filio ¶ vt patet Actuū. x. Ipse est q̄ ꝓstitutus est a deo iudex viuoīuz et mortuoꝝ ¶ vt oēs honorificēt filiū sicut honorificāt pīez ¶ Thō. Sicut enī pater z filius sunt equales i autoritate z prāte: sic debēt esse equales i gloīa z honore ¶ Qui nō honorificat filiū nō honorificat patrē qui misit illum ¶ Gor. Ratio aūt quare pater vult filiū honorari ē ista: q̄ honor filij est honor patris z ecōuerso ¶ Amē amen dico vobis: quia qui verbū meū audit z credit ei ¶ sc; patrī ¶ qui me misit ¶ Ly. fide formata ¶ habet vitā eternā. ¶ Ly. sc; causaliter: q̄ habet gratiā que facit eū digū vitā eternā ¶ z in iudiciū nō venit ¶ sc; ppetue cōdemnationis: tamē veniet in iudiciū discussionis z pmiatōis ¶ sed trāsit a morte ¶ Gorra: id ē a pīsenti vita que mors est ¶ i vitā ¶ Lyra: quia oportet soluere debitū nature anteqū veniat ad vitā glorie.

Omne q̄ dat mihi pater ⁊c. Joh. vi. Ant initiū illi⁹ euāgelij dixit Jesus discipulis suis: Ego sum panis vite: qui venit ad me nō esuriet: z qui credit in me nō sitiet vnq̄. Tunc sequit euāgeliū illud ¶ Omne q̄ dat mihi pater ad me veniet ¶ p fidē formatā. Nam fides est fundamentū oim meritoꝝ ¶ z eū qui venit ad me ¶ Thō. id est te mirari ß. q̄ vēit hora i q̄ omēs q̄ i monumētis sūt audiēt vocē filij dei: z procedēt q̄ bōa fecerūt i resurrectōz vite q̄ vo mala egerūt i resurrectōz iudicij.

¶Aliud cuā. p defūctis. fm Joh. v.

i Hilo tpe. d. i. d. s. z turbis iudeoꝝ Sic enī pī suscitat mortuos et viuificat: sic z filius quos vult viuificat. Nec; ei pī iudicat quēq; ¶ sī omne iudiciū dedit filio: vt oēs honorificēt filiū sicī honorificāt pīez. Qui nō honorificat filiū nō honorificat pīez q̄ misit illū Amē amē dico vobis: q̄ q̄ verbū meū audit z credit ei q̄ me misit hz vitā eternā z i iudiciū nō vēit ¶ sz trāsit a morte i vitā

ad fidē z gratiā meriti ¶ nō ejectā foras ¶ id est nūq̄ subtrahā ei gratiam nec amicitiā meā ab ipso diuidā: dūmodo ipse p peccatū gratiā meaz nō expellat ¶ q̄ descendi de celo ¶ id est naturā humanā assumpsi ¶ nō vt faciam voluntatē meā: sed voluntatē eius qui misit me ¶ Tho. ecce per oīa voluntatē humanā subiecit volūtati diuine. Matth. xxvi. Non mea voluntas sed tua fiat ¶ hec est enī voluntas eius qui misit me patris: vt oīe quod dedit mihi non pdam ex eo ¶ Ly q̄ etsi talis p̄destinat⁹ aliquādo cadit in peccatū mortale finaliter tamē resurget Vnde Ambro. Certū sum q̄ deus nullū electoꝝ suoꝝ cadere pmittet z si euz meliorē a casu suo resurrecturū nō sensisset ¶ sed resuscitaz illud i nouissimo die ¶ Tho. sc; de morte ad gloriosam vitaz ¶ Hec est aūt voluntas patris mei q̄ me misit: vt omnis qui videt filium ¶ Tho. sc; passibilez et mortalē: z cū hoc miracula faciētē ¶ z credit in euz ¶ id est adheret ei sicut vni vero deo p miracula ductus ad fidē ¶ habeat vitā eternā ¶ Ly. si psueret: quod est infallibiliter vez in p̄destinatis: de quib⁹ christus dic loquit ¶ z ego resuscitabo eū i nouissimo die ¶ quo ad corpus: vt simul gaudeat in corpe z anima.

¶Aliud euā. p defūctis. fm Joh. vi.

i Hilo tpe. d. i. d. s. Omne q̄ dat mihi pī ad me veniet: et euz q̄ venit ad me nō ejectā foras. q̄ descēdi d̄ celo nō vt faciā volūtatē meā. sed volūtatē ei⁹ q̄ misit me. Hec ē enī volūtas ei⁹ q̄ misit me pris. vt oīe q̄d dedit mihi nō pdā ex eo. sed resuscitē illud i nouissimo die. Hec ē aūt volūtas patris mei q̄ me misit. vt oīs q̄ videt filium z credit i eū habeat vitā eternā. Et ego resuscitabo eū i nouissimo die.

¶Postilla Guillermi parisiensis sacre theologie pfessoris eximij sup epistolas z euangelia p totius anni circulum: ad sensum litteralem studiosissime collecta diligenti labore reuisa atq; castigata: Impressa Argentine arte atq; impensis puidi viri Martini flach ciuis eiusdem: Anno domini Millesimo quingentesimo Kalendas Augusti Finit feliciter.

1500

Jacobite circumcisionem predicant, Christumq; nō Deum sed hominem tm iustum et sanctum de spū sancto conceptum et de virgine natum affirmant. Quę omnia Saraceni affirmant et credunt.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nemo sua [illegible] gentus: Bartho: Montanus.

Carolus iiij imperator rex Bohem: deuictis franconibus et Thuringis ad peticionem Friderici Comitis de Ortenburg dedit ei 300. uiros cum coniugibus ac liberis in seruitutem qui debebant puniri propter rebellionem, quos transmisit ad sylvas ubi iam oppidum Gotsche est. Qui processu temporis excisis arboribus vij ecclesias parrochiales erexerunt.

Emcho epus frisingl. transtulit ex ualle pusterthall Veichtinger et Zeürizer admissio Otthonis iij. qui Inicem ecclesiam erexit circiter annum dni 1270.

Henricus iij. debellauit Carmelam expellendo ac idololatras, quem qua Chunradus epus frisingl. iuuerat concessit ei dominium bischofflakh et Albinio epo Brixiensi dominium et arcem felss ex simili causa.

Scriptum in domo dotis in pischoflakh 25 Septemb. 1563.

Harpocratem [illegible]

